

Bisale-i Nur Külliyyatından

Kastamonu

Lahikası

İNDEKS • DİPNOT • SÖZLÜK • KRONOLOJİK BİLGİ

Muallifi:

Bediüzzaman
SAİD NURSÎ

İçindekiler

Takdim	11
Bediüzzaman Said Nursî kimdir?	13
Sıra No	
1. Ehl-i hakikatin sohbetine zaman mekân mani olmaz	17
2. Zaman cemaat zamanıdır	19
3. Nur hizmetinde inayet-i İlahîye, sabır ve ihtiyat etmek	22
4. Risale-i Nur'un kitapları birbirine tercih edilmez	25
5. Risale-i Nur Kur'an'ın bir mu'cize-i manevisidir	27
6. Birden hatıra gelen dört mesele ve zelzele hakkında bir sual	28
7. Musibetlere karşı sabır içinde metanetle mukabele etmek	30
8. Her derdin kudsi dermanı, kadere iman ve kazaya rıza	31
9. Hüsnüzan, makam ve teveccühü Risale-i Nur namına kabul	32
10. Risale-i Nur'a ait bir ikram ve inayet-i İlahîye	33
11. Şirke düşen ve âlem-i İslâma zulmeden Avrupa'nın yediği tokat	35
12. Manevî hastalıklar Risale-i Nur'un Kur'anî ilaçları ile tedavi edilir	36
13. İki mesele: Nur Talebeleri imanla kabre girmesi, Osmanlının Birinci Dünya Savaşında yenilmesinin hikmeti	37
14. Bu zamanda ihlâslı sadâkat, livechillâh uhuvvet ve fisebilillâh muavenet lâzımdır	40
15. Talebeleri kaldıkça Üstadın ölümüne dostâne bakması	42
16. Bu zamanda en lüzumlu, en ehemmiyetli, en birinci vazife iman kurtarmaktır	42
17. Risale-i Nur'un kerametlerinden bir-iki numune	44
18. Risale-i Nur Talebesi kime denir?	46
19. Manevî bir ihtarla yazılan iki ince mesele	48
20. Nur'un neşrine çalışan talebeleri Üstadın tebriki	50
21. Ahir zamandan haber veren mühim bir hadis	51
22. Risale-i Nur'la alâkalı İbrahim Suresi	53
23. Risale-i Nur'un iman ve tevhid için büyük tahşidatı	53
24. Risale-i Nur'un ehl-i dünya dinsizlerine verdiği dehşet	57
25. Üç husus: Hizmette sadâkat, gayret, sebat, metanet; Ayetü'l-Kübra'nın tebyizindeki tevafuk ve ehl-i dünyanın evhamı	58
26. Risale-i Nur'da zeyiller ve yazılışındaki tevafuklar	59
27. Zaman iman kurtarmak zamanı olup, Beşinci Şua herkesin imanını tashih edip imanını kurtarıyor	61
28. Risale-i Nur hizmetinde bazı talebelerin kabiliyetleri	63
29. Tahribat-ı maneviye karşısında Risale-i Nur'un mu'cizâne mukavemeti	65
30. Geniş siyasî daireleri merakla takip, küçük dairelerdeki önemli vazifelere zarar verir	65
31. Risale-i Nur'un maddî-manevî keramet ve bereketleri	68
32. Ahir zamana işaret eden hadisin ahirindeki tevafuk-i cifrîde olan küçük hata	74
33. Risale-i Nur'lardaki tevafukatta bir inayet-i hasa ve iltifat-ı Rahmânî vardır	76
34. Risale-i Nur'lardaki tevafukat, medar-ı teşvik olan hakikat yemişleridir	78

35.	Vahdaniyet-i İlâhiyeyi cin ve inse ispat eden birincisi Kur'ân'dan sonra, bu zamanda ikinci üçüncü derecede Risale-i Nur'dur	82
36.	Ahir zamanda bir adam binler adam kadar günah işleyebilir mi?	85
37.	Nur ve Gül Fabrikalarının Risale-i Nur'a hizmetleri	87
38.	Kur'ân hıfzıyla beraber Risale-i Nur'la hizmet de elzemdir.	88
39.	Ashab-ı Güzinin şahsiyet-i maneviyesinin küçük mikyastaki temsilcisi olan siddıklar, mücahitler ve fedakâr kahramanlar cemaati	89
40.	Şefkat yüzünden esasat-ı İslâmiyenin haricindeki bid'at ve dalâlet yollarına sapanları çeviren bir hakikat	91
41.	Eski Said dönemi eserlerinde hükmeden iki mühim esas	93
42.	Eski Said'in eserleri görenlere faydalı, fakat bir parça mahremdir	96
43.	Risale-i Nur hakaik-i İslâmiyeye dair ihtiyaçlara kâfidir	97
44.	Risale-i Nur ve şakirtlerine işaret eden ayetler	102
45.	Risale-i Nur iman kurtarır; tarikat ve şeyhlik ise velâyet kazandırır	104
46.	Mu'cizat-ı Ahmediye ile Mu'cizat-ı Kur'âniye risaleleri	105
47.	Risale-i Nur Kur'ân'ın bir mu'cize-i manevîsidir	107
48.	Sırr-ı Innâ A'taynâ'nın hem dar, hem geniş dairedaki işaretleri	108
49.	Sırr-ı Innâ A'taynâ fâş edilmemeli, kimlere verilmeli	110
50.	Biz hizmetle mükellefiz, neticeler ve muvaffakiyet Cenab-ı Hakka aittir	110
51.	Nur Talebelerinin Üstatlarına muhabbetteki ölçüleri	111
52.	Nurları yazanlara dua	114
53.	Beklenen mühim zat ve üç önemli mesele: iman, hayat, şariat	114
54.	Ramazanda Kur'ân hatmetmek	116
55.	Gavs-ı Azamın fıkrası ve başa gelen sıkıntılar	118
56.	Risale-i Nur dairesine sıdk ve ihlâs ile girenlerin kazançları	120
57.	Risale-i Nur mesleğindeki en mühim bir esas şefkattir	121
58.	Bu zamanın günahlarına karşı korunmakta iştirak-ı a'mal-i uhreviyeden istifade için takva, sadâkat ve hizmette çalışmak gerektir	123
59.	Her bir müttaki şakirt, kardeşleri adedince dillerle ibadet edip istiğfar eder	125
60.	Üstadın halis talebelerin duası neticesinde şifa bulması	126
61.	Üstadın hastalığı ve bir doktorla muhaveresi	127
62.	Üstat hiç kimseden hediye kabul etmeme kaidesini şahs-ı manevînin bozulmaması için bozar	129
63.	Nurların yazılarak çoğaltılmasındaki fedakârâne çalışmalar	133
64.	İki ince mesele: Namaz tesbihatı ve hayat-ı dünyeviyeyi bilerek hayat-ı uhreviyeye tercih etmek	134
65.	Madem Allah var; her şey var	138
66.	Musibetzedeye yardımcı, hüzün ve keder sahiplerine halâskâr, hastalara şifa kaynağı olan sure: İnşirah Suresi	140
67.	Tevafuklu Kur'ân'ın hazırlanış ve yazılışı	142
68.	Hayat-ı dünyeviyeyi hayat-ı uhreviyeye tercih meselesine tetimme	143
69.	Haşir Risalesi olan Onuncu Sözü'nün tanzim ve tertibi	145
70.	Musibet-i semaviye masumlar hakkında bir nevi şahadet hükmüne geçer	146
71.	Gaybî esrarı açacak tevafukat, hakaik-i İslâmiye mesleğine zarar verir	148
72.	Risale-i Nur'a hizmet edenler Kur'ân'ın manevî terfisiyle karşılaşır	149
73.	Rüya-i sadıka kader-i İlâhînin her şeyi ihata ettiğine bir hüccet-i kâtiadır	152
74.	İsparta'da Risale-i Nur tesvidinde çalışan mübarek heyetlerin hizmeti	154
75.	Risale-i Nur hakaik-i imaniyeyi bu zamanda en birinci maksat yapar	156

76.	Risale-i Nur'un muhtelif hizmetinde gayret gösteren Nur Talebeleri	158
77.	Masumlar, Mübarekler ve Ümmiler heyetlerinin yazdığı risalelerin fütuhâtı	162
78.	Risale-i Nur sadık ve sebatkâr talebelerine çok büyük kârlar sağlar	163
79.	Ahir zamanda kadınların samimî dinlerine ve kuvvetli itikatlarına tabi olun	166
80.	Ayet-i Nur'un işareti: Risale-i Nur bu asrın parlak bir güneşidir	167
81.	Risale-i Nur'a ve talebelerine hücum zamanında demir gibi sebat gerek	169
82.	Her türlü makam ve övgü ifadesi Risale-i Nur Şakirtlerinin samimî tesanütlerinden süzülen bir şahs-ı manevîye aittir	171
83.	<i>Hizbü'l-Ekberü'l-Kur'ân</i> ve <i>Hizbü'l-Ekber-i Nuriye</i> 'nin tab edilmesi	173
84.	Risale-i Nur'un ziyade tevessüü ehl-i dünyayı düşündürüyor; ihtiyat lâzım	175
85.	Risale-i Nur afat-ı semaviyenin def ve ref'ine vesiledir	177
86.	Harama nazar unutkanlık verir; bu dünya dârü'l-hizmettir, dârü'l-ücret değil	180
87.	Risale-i Nur bir yerde tevakkuf etse de, başka yerlerdeki fütuhâtı o tevakkufun yerini tutar. / Kur'ân hizmeti bize siyaseti yasak etmiş	185
88.	Risale-i Nur'a hizmet sünnet-i seniye'nin ihyasına medardır	188
89.	<i>Habbe, Katre, Şemme, Hubab, Şule, Zühre, İşaratü'l-İcaz, Talikat,</i> <i>Kızıl İcaz</i> Risale-i Nur'un birer parçasıdır	191
90.	Açlık musibetinin en önemli sebebi küfrân-ı nimet ve şükürsüzlüktür	192
91.	Risale-i Nur'un telifi ihtiyarımız dairesinde değildir	195
92.	<i>Hizbü'l-Ekber</i> ve <i>Virdü'l-Azam</i> 'ın İstanbul'da neşre hazırlanması	196
93.	Bu zaman ehl-i hakikat için şahsiyet ve enaniyet zamanı değil; zaman cemaat zamanıdır	197
94.	Risale-i Nur dairesi sarsılmaz bir sadâkat ve kırılmaz bir metanet ister	198
95.	Kahraman Tahir'in özellikleri	199
96.	Risale-i Nur emniyet-i umumiye'yi temin ettiği gibi, dinin şân, şöhrat, makam gibi şahsî menfaatlere alet edilmesini de engeller	199
97.	Nur Talebelerinin beraati bütün ehl-i imanı sevindirir mahiyettedir	203
98.	Risale-i Nur'dan uzaklaştırmak için Nur Talebelerine memuriyet ve iş bulmak tekliflerde bulunmak	204
99.	Takva ve amel-i salihin zamanımızda ehemmiyeti	205
100.	Ne olursa olsun dünya boğuşmalarına bakmamak mesleğimizizin esasıdır	208
101.	Tesanüt, Nur Talebelerinin gerçek kuvvetidir	211
102.	<i>Lemaat</i> risalesinin ehemmiyeti ve <i>Mu'cizat-ı Kur'âniye</i> sonuna ilâvesi	212
103.	Risale-i Nur kendi kendine yayılıyor	214
104.	Sünnet-i seniye'ye ittiba gençler noktasında çok önemlidir	216
105.	Gençlerin hayat ve gençlik hevesatından gelen tehlikelerden korunması	217
106.	Risale-i Nur'a itiraza bir cevap: İttifaktaki fevkalâde kuvveti ehl-i hak zayı ederek mağlûp oluyor; ehl-i dalâlet ise ittifak ederek o fevkalâde kuvvetle galip geliyor	222
LEMAAT'TAN		228-254
	Fatiha'nın ahirinde işaret olunan üç yolun beyanı	228
	Hakikî bütün elem dalâlette, bütün lezzet imandadır	231
	İcaz ile beyan, i'caz-ı Kurân	240
	Ulaşmaz dest-i edeb-i garb-ı hevesbâr-ı hevakâr-ı dehadar	246
	De'b-i ebed-müddet Kur'ân-ı ziyabar-ı şifakâr-ı hüdâdar	246
	Tevhidin iki bürhan-ı muazzamı ve Sure-i İhlâs'ın bir nükte-i i'cazı	250

107.	Nur Talebeleri sırr-ı ihlâs, tesanüt ve iştirak-i a'mal-i uhreviye düsturu ile, Leyle-i Kadir sırrıyla kazanılan ömr-i manevîyi elde eder	255
108.	<i>Virdü'l-Azam-ı Kur'ânî'nin</i> basılması	256
109.	Said yanında başka kitapları bulundurmuyor, demek onları beğenmiyor ithamına verilen cevap	257
110.	Rıyaya dair yazılan Üç Nokta	260
111.	Risale-i Nur'a işaret eden Otuz Üçüncü Ayetin bir zeyli ve lâhikası	262
112.	Cenab-ı Hak Risale-i Nur ve şakirtlerinin şahs-ı manevisine tecdit vazifesi yaptırmıştır	267
113.	Risale-i Nur Talebeleri hakkındaki gıybet bakan ayet-i kerime	269
114.	Risale-i Nur'un başına gelen hadiselerde bir dest-i inayet bir vech-i rahmet vardır	272
115.	Risale-i Nur ferdiyet makamının mazharıdır	276
116.	Risale-i Nur'un intişarına engel olanlara karşı inayet-i İlâhiye	279
117.	Erkân-ı İslâmiye ve hakikat-i İslâmiye esasları birbirinden farklıdır	281
118.	Risale-i Nur'a hizmet, derecesine göre kalp, beden, dimağ ve maişette inkişaf, inbisat, ferahlık ve bereket verir	283
119.	Risale-i Nur Şakirtleri tam bir metanet, tesanüt ve dikkate muhtaçtırlar	285
120.	Risale-i Nur tarikat değil, hakikattir; Kur'an'ın bir i'caz-ı manevîsidir	287
121.	Manevî hasaretlerden kurtulmanın çare-i yegânesi iman ve amel-i salihdir ..	288
122.	Hasaret-i azîmeye karşı 200 sene kadar bir taife-i azîme iman ve amel-i salih ile mücadele edecek	291
123.	Cenab-ı Hak Isparta'yı bir Medresetüzzehra yaptı	292
124.	Dünya boğuşmalarına merakla bakmak ve takip zararlıdır	294
125.	Risale-i Nur'un eski ve yeni huruf ile el ve makinede yazılması	297
126.	Risale-i Nur'un meseleleri ilim, fikir, niyet ve kastı bir istekle olmuyor; ekseriyetle sünuhat, zuhurat ve ihtarat ile oluyor	298
127.	Zahirî muvaffakiyetsizlik çok defa hakkımızda bir inayet perdesi olmuş	300
128.	<i>Sikke-i Tasdik-i Gaybî</i> risalesi için tembih ve ihtar	302
129.	Bizim mesleğimizde sohbet-i sûriye ehemmiyeti azdır	303
130.	İnsan için gerçek teselli, yardım ve dayanak noktasını veren Kur'an'ın esasatını bu zamanda en parlak ve kuvvetli veren Risale-i Nur'dur	305
131.	Risale-i Nur'a çalışanlara hüsn-i maişet ve bereket, engel olanlara ise tokatlar gelir	309
132.	Gavs-ı Azam'ın da müjdesi ile Üstadımız inayet ve teshile mazhardır	310
133.	Rahmet-i İlâhiyeden ileri şefkat olunmaz / Felek ve zamandan şikâyetten Sani-i Zülcelâl'e itiraz çıkmaz mı?	313
134.	Tevafukat, Risale-i Nur'un ciddî hakikatleri arasındaki tatlı meyvelerdir	315
135.	Yeni ve eski hurufla Risale-i Nur neşri hakkında	317
136.	Tesanüt ve ittihadı muhafaza etmek; tenkit etmemek ve kusura bakmamak Nur Talebelerine elzemdir	318
137.	Fil Suresi tevafukatının işaretleri	321
138.	Risale-i Nur'un Zülfikarı olan <i>Hizbü'l-Ekber-i Nurî'nin</i> yazılması	325
139.	Tefekkür mesleği <i>Hizbü'l-Ekber-i Nuriye</i> ile daimî bir surete girdi	326
140.	Risale-i Nur'un hizmet ettiği hakaik-i imaniye her şeyin fevkindedir	328
141.	Dünya ile alâka sebat ve ihlâs-ı etemmi zedeler	330
142.	Risale-i Nur baştan başa kâinatı nurlandırıyor; ehl-i gaflet ve ehl-i dalâletin altında saklanmak istedikleri perdeleri yırtıyor	331

143.	Kendi kusurunu görmek, nefis ve enaniyeti bırakmak gerektir	333
144.	Nur Talebeleri aralarındaki tesnüdü bozmamaya çok dikkat etmeli	336
145.	Risale-i Nur her şartta fütuhâtına devam ediyor	337
146.	Isparta Medresetüzzehra-i Ekber ve Medrese-i Nuriye-i Kübradır	339
147.	İhtilâf-ı meşrebinizden, zayıf damarlarınızdan ve derd-i maişet zaruretinden istifade ile ehl-i dalâlet size birbirinizi tenkit ettirmesin	339
148.	Risale-i Nur'a hizmet eden tuğyanlardan kurtulur	341
149.	Risale-i Nur dünya siyasetine, hatta dünyaya dahi alet edilemez	342
150.	Risale-i Nur siyasî cereyanlarla müşterek görünmemek için ziyade ihtiyat ve tevakkufa muhtaç olmuştur	345
151.	Risale-i Nur'un mesleği müspet hareket etmektir, mübareze değil	348
152.	Bu acip zamanda, binler esbab-ı fesat ve ifsat içinde vahdet ve ittifakı muhafaza etmek gerekir	350
153.	<i>Mektubat</i> risalesinin ekseriyeti Hulusî Beyin suallerine cevaptır	352
154.	Isparta ve Kastamonu'daki şakirtlerin varlığı ümmiliğe mukabil gelen bir inayetin göstergesidir	354
155.	Mesleğimizde ihlâs-ı tammeden sonra en büyük esas sebat ve metanettir	356
156.	Risale-i Nur'a kuvvetli pek çok mecmua çıkabilir	360
157.	Risale-i Nur Talebelerinin bekâr kalmaklığının sebepleri	365
158.	Nur Talebelerinin dünya meşgaleleri içinde fedakârâne gayretleri bir inayet-i hassedir	370
159.	Hastalıkla ubudiyetin muzaaf sevabı vardır	373
160.	Risale-i Nur'un mesleği, vazifeyi yapmak, Cenab-ı Hakkın vazifesine karışmamaktır	374
161.	Üstadın hastalanmasının faydalı neticelerinden üçü	379
162.	Medar-ı ibret ve hayret bir hâdis	381
163.	Risale-i Nur dünya işlerine alet olmaz ve siper edilemez	382
164.	Her şeyde ve musibetlerde iki sebep vardır	384
165.	Nur Talebelerinin nazırını dünyaya çevirmek için taarruzlar olabilir	386
166.	<i>Mu'cizat-ı Ahmediye, Yirmi Dokuzuncu Söz ve İşaratü'l-İ'caz</i> risalelerinin bir kerameti	388
EKLER		393-510
Şahıs Bilgileri		395
Yer Bilgileri		417
Ayet ve Arapça Metin İndeksi		431
Hadis İndeksi		441
Şahıs İndeksi		443
Yer İndeksi		449
Genel İndeks		451
Tarihsel Gelişim ve Olaylar İçinde Bediüzzaman Said Nursî		495

BOŞ

Takdim

“Doğrudan doğruya Kur’ân’dan alıp ilhamı, / Asrın idrakine söyletmeliyiz İslâmı.”

Din, vatan ve hürriyet şairi Mehmed Akif’in, Kur’ânî bir nur ve mukaddes kitabımızdan müjdeli bir mesaj beklentisi içindeki İslâm dünyası adına bu mısralarla dile getirdiği ideal, elinizdeki eserin müellifi Bediüzzaman Said Nursî tarafından telif edilen *Risale-i Nur Külliyyatı* ile gerçekleşmiş; Kur’ân’ın çağımız insanına verdiği mesajlar bu eserlerle ortaya konulmuştur.

Modern çağ insanının aradığı Kur’ân yorumunu, en mükemmel şekliyle *Risale-i Nur*’da bulmak mümkündür. Bu yorum, “ruh-i aslî”yi rencide etmeden, asrın idrakine uygun izahları ihtiva eden bir hususiyete sahiptir. *Risale-i Nur*, Kur’ân’ın bu asra bakan mesajını anlayıp yorumlama hususunda “tecdit” vazifesini ifa etmiştir.

Çağımızın hususiyetlerini derin bir vukufu tahlil ve manevî hastalıklarını isabetle teşhis eden Bediüzzaman, “Zaman iman kurtarmak zamanıdır” formülü çerçevesinde kaleme aldığı *Risale-i Nur*’la, bu zamanın manevî ihtiyaçlarına tatminkâr cevaplar veren bir iman hazinesini ortaya koymuştur.

Neden zaman, iman kurtarmak zamanıdır?

Çünkü çağımızda iman, eski devirlerde görülmemiş hücum ve taarruzlara maruzdur. Eskiden iman, böylesine büyük tehlikelerle karşı karşıya değildi. Cemiyetlere, büyük ölçüde teslimiyete dayalı bir iman hâkimdi. O itibarla, büyük zatların sözleri, delilsiz de olsa kabul ediliyordu. Bugün ise, materyalist cereyanların yaygın hâle gelmesi sebebiyle, bu imanı tehdit eden şüpheler birçok zihni meşgul edecek seviyeye ulaşmıştır. Asırlardır Kur’ân aleyhine yığılagelen şüphe, itiraz ve evhamlar, bu asrın çalkantıları içinde yol bulup, çağın modern imkânları kullanılarak birçok insana mal edilebilmiştir.

İşte Bediüzzaman Said Nursî, bu gelişmelerin, Müslümanların dahi imanını tehlikeye sokacağını görerek, bir sel gibi gelen inançsızlık telkinleri karşısında, doğrudan doğruya Kur’ân’dan ilham alarak telif ettiği *Risale-i Nur* gibi muhkem bir seddi tesise muvaffak olmuştur.

Bu eserlerde, her insanın zihnini meşgul eden ve modern çağ insanlarının da bigâne kalamayacağı, “Ben kimim? Nereden geldim? Nereye gidiyorum? Bu dünyadaki vazifem nedir?” suallerine doyurucu izahlar getirilmekte; başta Allah’a iman olmak üzere bütün iman esasları izah ve ispat edilmekte; bu konularda fen ve felsefe adına ortaya konulan şüphe ve sualler ikna edici bir üslûpla cevaplandırılmakta; ilimle dinin uzlaşmazlığı yolundaki iddialar püskürtülerek, ilme din namına sahip çıkılmakta; İslâmı dejenere etmek maksadıyla girilen tahrifatçı tahrip teşebbüsleri boşa çıkarılmakta; maddeci anlayışa bina edilen medeniyetin insanlığı sürüklediği manevî buhranlar, Kur’ân’ın tevhit ve haşir gibi geniş hakikatlerine dair akli doyuran, ruhu okşayan, kalbi tatmin eden tatlı izahlarla tedavi edilmekte; ruhun ve kalbin vazifesizliğinden doğan sıkıntıların sürüklediği sefahat ve başıboşluk hâli, Kur’ân mesajıyla izale edilmektedir.

Risale-i Nur'un çok büyük önem taşıyan bir diğer özelliği de, çağımızın sosyal ve siyasî problemlerine; din ve demokrasi, din ve siyaset, cihad, terör gibi tartışma konularına küresel boyutta ve kalıcı geçerlilik taşıyan ufuk açıcı yorumlarıyla sağlam ve tutarlı çözümler getirmesi; demokrasiyi, hak ve hürriyetleri, sivil toplumu önceleyen ve müspet hareket esasına dayanan orijinal ve örnek bir hizmet metoduna kaynaklık etmesidir.

Risale-i Nur'un pek çok dünya diline çevrildiği; dünya üniversitelerinde tezlere ve ilmî araştırmalara konu olduğu; hakkındaki peşin hükümlerin sür'atle yıkılmaya yüz tuttuğu; muhteva ve mesajının her geçen gün daha iyi anlaşıldığı şu günlerde, bu pa-ha biçilmez kıymetteki eserleri orijinal bir tanzimle ve istifadeyi kolaylaştıracak yeniliklerle tekrar neşrederek, önemli bir hizmeti daha ifa ettiğimiz inancındayız.

Yapılan yenilikleri şu şekilde sıralayabiliriz:

1. Metinde geçen bilinmeyen kelimelerin anlamları aynı sayfada verilmiş; kelimelerin seçiminde 8-11. sınıf öğrenci düzeyi esas alınmıştır. Kelimeye, geçtiği yerdeki anlamın verilmesine özen gösterilmiş; farklı anlamları peş peşe sıralanmıştır. Ayrıca, bilinen sözlük anlamının dışında, *Risale-i Nur*'un orijinal üslûbu içinde kendisine has bir anlamda kullanılan kelime veya kelime gruplarının açıklaması da, buna uygun şekilde yapılmıştır.

2. *Risale-i Nur*'un metni, üslûp ve özelliği de dikkate alınarak, Türkçenin imlâ kurallarına göre dizilmiştir.

3. Müellif Bediüzzaman Said Nursî'nin kısa biyografisinden başka; onun hayatında önem taşıyan tarihlerin sıralandığı bir tarih cetveline, ayrıca yer verilmiştir. Bu cetvel, aynı tarihlerde Türkiye'de ve dünyada meydana gelen önemli olayları da ihtiva etmektedir. Bu tercih ile, *Risale-i Nur*'a taallük eden önemli olayların, cereyan ettikleri konjonktür çerçevesinde değerlendirilebilmesi hedeflenmiştir.

4. *Risale-i Nur*'da geçen şahıs ve mekân bilgilerinin yer aldığı listelerle birlikte, "şahıs ve mekân indeksi" de mevcuttur. Böylece okuyucu, şahıs ve mekânlar hakkında bilgilenmekle birlikte, onların metindeki yerlerine de kolaylıkla ulaşabilecektir.

5. Metinde geçen ayet ve hadisler için iki ayrı başlık altında indeks hazırlanmıştır. İndekslerin alfabetik sıralanışında, metinlerin Türkçe okunuşları esas alınmıştır. Böylece, Arap alfabesini bilmeyenlerin de indeksten istifade edebilmesi hedeflenmiştir.

6. Genel indeks, konu başlıkları belirlenirken alt başlıkların da dikkate alındığı bir titizlikle hazırlanmıştır.

7. Her risalenin "telif tarihi" ile ilgili olarak elde bulunan bilgiler hem o risalenin başlangıcına, hem de liste olarak eserin sonuna konulmuştur.

YENİ ASYA NEŞRİYAT

Bediüzzaman Said Nursî kimdir?

1878'de Bitlis'in Hizan ilçesinin Nurs köyünde doğan Bediüzzaman, ilk eğitimini ağabeyi Mol-la Abdullah'tan aldı. Değişik medreselerde kısa aralıklarla kalarak beş yıl süren tahsil hayatına, Tağ Köyünde sekiz yaşında başladı. Sonunda, Doğubayazıt'ta Şeyh Mehmet Celâî'nin medresesinde üç ay süren bir eğitimden sonra icazetini aldı ve Doğubayazıt'tan ayrıldı. İlmî münazaralardaki başansı, genç yaşta ulaştığı seviye, anlaşılması en zor konuları kolaylıkla anlaması ve mütâlâa ettiği kitapları kolaylıkla ezberine alması gibi farklılıkları sebebiyle, zamanın âlimleri ona "Bediüzzaman" lâkabını uygun gördüler.

Bitlis'e gelen Bediüzzaman, Vali Ömer Paşanın konağında iki yıl kaldıktan sonra Van'a gitti. Burada kaldığı on yıl boyunca, çalışmalarını pek çok farklı ilimde derinleştirirken, Horhor Medresesini kurarak dersler de vermeye başladı. Eğitim çalışmaları sırasında, fen ilimleriyle din ilimlerinin birlikte okutulacağı, "Medresetüzzehra" adını verdiği üniversite projesinin eğitim esasları ve yönetim şeklini de belirledi.

Vali konağında bir gazetede okuduğu haber üzerine Bediüzzaman, hayatının bir gayesi olarak "Kur'an'ın bu asra bakan manevî mu'cizesini insanlara ispat ederek gösterme" kararını verdi. Bu haber, İngiliz Sömürgeler Bakanı Gladstone'un ağzından bir "oyun"u dile getiriyordu: "İslâm dünyasına hâkim olmak için, ya Kur'an Müslümanların elinden alınmalı, ya da Müslümanlar Kur'an'dan soğutulmalı." Van'daki uzun ikametinin neticesi olan bu karar ve Şarkta kurulmasını istediği üniversite fikri, Said Nursî'nin bundan sonraki hayatını şekillendiren en önemli iki hedefti.

Üniversite düşüncesini hükümete iletmek isteyen Said Nursî, Van valisi İskodralı Tahir Paşanın teşviki ve referansıyla, 1907 yılının başlarında İstanbul'a gitti. İlk iş olarak, Doğuda kurulmasını istediği üniversite ile ilgili bir dilekçeyi padişahın özel kalem dairesi olan Mabeyn-i Hümayuna sundu. Ancak, hükümet dilekçenin konusunu gerçekleştirmek için hiçbir girişimde bulunmadı. Gelişinden iki ay sonra Fatih'teki Şekerci Handa kalmaya başladı. "Burada her suale cevap verilir, her müşkül hallolunur; fakat sual sorulmaz" şeklinde bir daveti kapısına asması, kısa sürede bütün İstanbul'da değişik çevrelerde yankı buldu. Evhamlanan hükümet tarafından birkaç kere tutuklanan Bediüzzaman, hukukî açıdan suç isnat edilemeyince, serbest bırakıldı. Ancak, suçsuzluğu onu Toptaşı Tımarhanesine gönderilmekten kurtaramadı.

Doktorların "sağlam" raporu vermesine rağmen, o gözetimde kalmaya devam etti, sadece yeri değişti; tımarhaneden tekrar hapisaneye gönderildi. Çünkü, hükümet ile uzlaşmamıştı. Zaptiye Nazırı Şefik Paşanın, "ihsan-ı şahane" ile birlikte getirdiği Padişah selâmını reddetmişti–kurulmasını önerdiği üniversitenin rektörü tayin edilmesine ve rektörlük maaşının hemen ödenmeye başlanacağı sözünü almasına rağmen. Bu arada, elbette, eğitim hakkındaki teklifi Bakanlar Kurulunun gündemine alınacak ve görüşülmesi sağlanacaktı. Bediüzzaman, bu teklifleri sus payı olarak gördüğünden kabul etmedi ve hapisaneye gönderilmeyi tercih etti.

23 Temmuz 1908'de II. Meşrutiyetin ilân edilmesiyle serbest bırakılan Bediüzzaman Said Nursî, İstanbul'da çok hareketli bir siyasî hayat yaşamaya başladı. Gazetelerde, "Hürriyete Hitap" adıyla yayınlanan nutkunu, önce hürriyetin üçüncü gününde Sultanahmet'teki mitingde, daha sonra İttihatçıların ileri gelenleriyle birlikte gittiği Selânik Meydanında okudu.

İstanbul'daki sosyal hareketlilik devam ederken, cemiyetlere üye oluyor, gazetelerde makaleler yazıyor, konferanslara ve toplantılara katılıyor, kendisine yakın bulduğu toplumsal gruplara görüşlerini aktarıyordu. Meşrutiyetin ilânı ile birlikte, çeşitli çevrelerde meydana gelen tepkiyi ortadan kaldırmak için, önemli teşebbüslerde bulundu. Bediüzzaman imzasıyla Sadrazamlık aracılığı ile Doğu illerindeki nüfuzlu şahıslara telgraflar çekti. İstanbul'un muhtelif yerlerindeki avcı taburlarını dolaştı. Medrese mensuplarının toplandıkları yerlere gitti. Meşrutiyetin ve anayasal sistemin İslâmîyete aykırı olmadığını, Asr-ı Saadet'teki yönetim ruhuna uygunluğunu anlatarak, gerilimi hayli yatıştırdı.

Tarihe 31 Mart Vak'ası olarak geçen ayaklanmada yatıştırıcı bir rol oynamasına rağmen, Bediüzzaman da, sıkıyönetim mahkemesinde, diğerleri gibi idam talebiyle yargılandı.

Meşrutiyetin İslâmiyete olan uygunluğunu ve ülke için gerekliliğini içeren kapsamlı bir savunmanın sonunda beraat etti. Serbest bırakıldıktan sonra İstanbul'dan ayrıldı. Bu müdafaası, *İki Mekteb-i Musibetin Şehadetnamesi* veya *Divan-ı Harb-i Örfi* adıyla neşredildi.

1910 yılı baharında Van'a ulaşan Bediüzzaman, birkaç ay Horhor Medresesinin yeniden düzenlenmesi işiyle meşgul oldu. Hakkâri, Bitlis, Muş, Diyarbakır ve Urfa yörelerindeki aşiretleri ziyaret etti. Meşrutiyeti, hürriyeti, anayasayı ve bunların İslâmî temellerini, meşrutiyetin nimetlerinden faydalananları için gayret göstermelerinin gerekliliğini anlattı. Daha sonra bu görüşmelerin ve açıklamaların özetini *Münazarat* adı altında yayınladı.

Kış mevsiminin girmesiyle Şam'a giden Said Nursî, âlimlerin daveti üzerine Emeviye Camiinde, sonradan *Hutbe-i Şamiye* adı ile neşredilen, İslâm dünyasının siyasî, ekonomik ve sosyal sorunları ve çözüm yollarını anlattığı bir hutbe okudu.

Üniversite projesini iletmek amacıyla İstanbul'da dönen Bediüzzaman, Sultan Reşad'a, Rumeli seyahatinde Doğu Vilâyetlerini temsilen eşlik etti. Daha sonra, Balkan Savaşının başlamasıyla inşası durdurulan Üsküp Üniversitesi için ayrılan tahsisatın aktarılması ile birlikte Bediüzzaman'ın "Doğuda bir üniversite kurulması" teklifi, hükümetçe kabul edildi. Üniversitenin temeli, 1913 yılında atıldıysa da, I. Dünya Savaşının başlaması bu projenin de ertelenmesine sebep oldu.

Birinci Dünya Savaşının başlamasıyla birlikte Doğu İllerimizin Ruslar tarafından işgal edilmesi üzerine, talebeleriyle beraber Doğu Milis Teşkilâtını kurdu ve Van-Bitlis cephesinde gönüllü alay komutanı olarak Ermenilere ve Ruslara karşı savaştı. Bitlis savunması sırasında Ruslara esir düşünce, Kosturma'ya sevk edildi. Şubat 1917'de başlayan Rus ihtilâli sırasında firar ederek, Kosturma, Petersburg, Varşova, Viyana, Sofya üzerinden, Kasım 1918'de İstanbul'a ulaştı.

Gelişi büyük bir ilgiyle karşılanan Bediüzzaman, Harbiye Nazın Enver Paşanın teklifi üzerine, İstanbul'da kurulma aşamasında olan Dârülhikmeti'l-İslâmiyeye üye tayin edildi. Şeyhülislâm Mûsa Kâzım Efendinin teklifi ile de, Sultan Vahdettin tarafından kendisine ilmiyede "Mahreç" payesi verildi. "Mahreç Mevleviyyeti" olarak da anılan bu paye, Osmanlı ülkesindeki bütün resmî ulemanın reisi olan "Başmüderis"ten sonraki ilmî rütbe anlamına geliyordu.

Çamlıca'da, Yusuf İzzettin Paşa Köşkünde kalan Bediüzzaman, Kur'an'ın mu'cizeliğini çağın insanına göstermek için yazdıklarını neşretmeye başladı.

İman rükünlerinin ispatına dair *Nokta*, çeşitli ayet ve hadisleri tefsir eden *Sünuhât*, Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'in (a.s.m.) peygamberliğini ispat eden *Şuaat*, Kur'an'ın mu'cizeliğini anlatan *Rumuz*, sosyal konularda *Tulûât*, tevhidin ispatı hakkında *Katre*, özlü sözleri içine alan *Hakikat Çekirdekleri*, ahlâk ve ubudiyet derslerini ihtiva eden *Habbe*, *Zerre* ve *Şemme* adlı risalelerini yazdı ve yayınladı.

Bu sırada Birinci Dünya Şavaşı da bitmiş ve İngilizler payitahtı işgal etmekle kalmamış, Türkiye'de kendi politikalarını destekleyecek bir kamuoyu da oluşturmaya başlamışlardı. Kamuoyunda ciddi kuvvet kazanan İngiliz taraftarlığı, etkisini, Bediüzzaman'ın *Hutuvat-ı Sitte* adlı eserini İstanbul'un önemli yerlerinde dağıtmasıyla, kaybetti.

Anadolu'da başlayan İstiklâl Savaşının ve Kuva-i Milliye'nin aleyhine, İngilizlerin etkisinde kalan bazı çevrelerin baskısıyla çıkarılan Şeyhülislâm fetvasına karşı bir fetva yayınladı. Yazı ve makalelerinde İstiklâl Savaşını "cihad," Kuva-i Milliye'cileri de "mücahit" ilân ederek istiklâl mücadelesini destekledi. Büyük Millet Meclisi Hükümeti de, Bediüzzaman'ı yakından takip ettiğinden, ısrarla Ankara'ya davet etti.

Bediüzzaman, 25 Kasım 1922'de Ankara'da Büyük Millet Meclisinde düzenlenen resmî "hoş geldin" merasimiyle karşılandı. Bir yandan meclis çalışmalarına katılıyor, bir yandan da milletvekilleriyle önemli konuları tartışıyordu. Yeni kurulan devletin yapılanmasına katkıda bulunmak için 10 maddelik bir beyanname hazırlayarak milletvekillerine dağıttı. Bu faaliyetleri bazı çevreleri oldukça rahatsız ettiğinden, Büyük Millet Meclisi başkanı Mustafa Kemal Paşa ile aralarında ciddi bir tartışmaya yol açtı. Mustafa Kemal özür dileyip tartışmayı daha fazla uzatmasa da, bu olay Bediüzzaman ve yeni rejimin kurucuları arasındaki görüş farklılıklarının ilk işareti oldu.

Ankara'da kaldığı sırada, tabiatçılığı ve inkârcılığı ortadan kaldırmayı hedef alan, *Hubab* ve *Zey-lü'z-Zeyil* gibi eserlerini yayınladı. Sultan Reşad döneminde karar verildiği hâlde, savaş yüzünden in-sası sürdürülemeyen Medresetüzzehera'nın yeniden kurulması için TBMM'ne sunulan teklif kabul edi-lerek kanunlaştı.

Bediüzzaman, bu çalışmalarını sırasında, yeni rejimin önde gelenlerinin farklı bir yolda olduğunu ve onlarla birlikte hareket etmenin mümkün olmadığını anladı. Kendisine Ankara'da kalma karşılığında sunulan, Büyük Millet Meclisi Hükûmetinin en yüksek dinî makamı olan Şark Umumi Vaizliği ve mil-letvekilliği imkânlarını reddederek 1923 yılının Mayıs ayı başlarında Van'a gitti.

Bir süre sonra Ereğ Dağında, talebeleriyle ders yapmaya başladı. Bu arada Ankara'ya karşı tepki-ler artıyordu. Mektup yazarak ayaklanmada kendisinden destek isteyen Seyh Said'i plânından vaz-geçirmeye çalıştı. Hamidiye paşalarından Kör Hüseyin Paşayı Seyh Said'e destek kararından vazge-çirtti. Yatıştırıcı bir rol oynamasına rağmen, Seyh Said Hâdisesi sonrası, Doğudaki diğer nüfuzlu kim-seler gibi, o da Burdur'da zorunlu ikamete gönderildi.

1925 yılının Mayıs ayı ortalarında getirildiği Burdur'da *Nurun İlk Kapısı* adı ile kitaplaştırdığı iman hakikatlerini anlatmaya başladı. Daha önce Arapça olarak yazdığı *Şemme* ve *Şule* risalelerinin ek par-çalarını kaleme aldı. Yine hükûmetin emriyle, 25 Ocak 1926'da önce Isparta'ya, sonra da ücre bir köy olan, Barla'ya nakledildi.

Öldükten sonra dirilişi ispatlayan *Haşır Risalesi*, Kur'ân-ı Kerîm'i esas alan ve insanların imanlarını kurtarmalarına vesile olan *Sözler* ve *Mektubat* tamamen, *Lem'alar* ise 26. Lem'aya kadar, Barla'da ya-zıldı.

Bu sırada Ankara'da, yeni yönetim dinden uzak dünyevî bir temel üzerine oturtulmaya çalışılıyor-du. 1928 yılında gerçekleşen harf inkılâbı ile, Arap harfleriyle kitap yayınlamak yasaklanınca, risale-ler el yazısıyla yüz binlerce yazılarak çoğaltılmaya başlandı.

Sekiz yıllık Barla hayatından sonra Bediüzzaman 1934 yılının yaz aylarında Isparta'nın merkezine getirildi. 20 Nisan 1935'de savcının talimatıyla evi aranan Said Nursî'nin kitaplarına el konuldu. Bedi-üzzaman'la birlikte Isparta ve havalisinden 120 Nur Talebesi, tutuklanarak askerî araçlarla Eskişehir hapishanesine gönderildi.

Bediüzzaman, Eskişehir hapishanesinde Yirmi Yedinci, Yirmi Sekizinci, Yirmi Dokuzuncu ve Otuzuncu Lem'alar ile Birinci ve İkinci Şua risalelerini yazarak *Risale-i Nur*'un telifine devam etti. Eskişehir Ağır Ceza Mahkemesi, 19 Ağustos 1935 tarihinde verdiği kararla, Said Nursî'ye, hukukî bir suç is-nat edilememesine rağmen, *Tesettür Risalesi* bahanesiyle, ancak "kanaat-i vicdaniye"ye dayanarak, 11 ay hapisle birlikte Kastamonu'da "mecburî ikamet" cezası verdi. On beş talebesini ise altışar ay hapis ile cezalandırdı.

Tahliye edildiğinde serbest bırakılmayarak, polis gözetimi altında mecburî ikamet için Kastamo-nu'ya gönderildi. Üçüncü Şua olan *Münacat Risalesi*, Dördüncü Şua olan *Hasbiye Risalesi*, Altıncı Şua ve Yedinci Şua olan *Ayetü'l-Kübra* Risalesi burada yazıldı.

Bediüzzaman, 20 Eylül 1943'de Isparta Savcısından gelen talimat üzerine yeniden tutuklanıp, 3 Ekim 1943 tarihinde Isparta'ya gönderildi. Önce askerî konvoy eşliğinde kara yoluyla Çankırı üzerin-den Ankara'ya, sonra Isparta'ya getirildi. *Risale-i Nur* ile ilgili davaların birleştirilmesi kararı alındığı için, Isparta, Kastamonu ve Denizli'deki Nur Talebeleriyle beraber 25 Ekim 1943'te Denizli'ye sevk edildi.

Tecrit altında başlayan Denizli hapsinde On Birinci Şua, On İkinci ve On Üçüncü Şuaları yazdı. 15 Haziran 1944 günü Denizli Ağır Ceza mahkemesinden beraat ve tahliye kararı çıkmasına rağmen ser-best bırakılmadı. Bakanlar Kurulu kararıyla Emirdağ'da zorunlu ikamete tâbi tutuldu. Burada, camie gitmesine bile müsaade edilmeyecek kadar ağır takip ve tarassuda uğruyordu. Bediüzzaman, haya-tı boyunca yirmi üç defa denenecek zehirleme teşebbüslerinin ilk üçünü Emirdağ'da yaşadı.

Bu arada Yargıtay Birinci Ceza Dairesi, 30 Aralık 1944 tarihinde verdiği kararla, savcı tarafından temyiz edilen Denizli Ağır Ceza Mahkemesinin beraat kararını onayladı. 1946 yılından itibaren Ispar-ta ve İnebolu'da *Risale-i Nur*'lar teksir edilmeye başlanmış ve 1947 yılında, hacin sınırlı da olsa serbest bırakılmasıyla, Nurların İslâm âlemine yayılması sağlanmıştı. Yeni yazı ile teksir edilen

Asa-yı Mûsa ve baskısı yapılan *Gençlik Rehberi* gibi risaleler Hristiyan misyonerlere verilmiş ve *Risale-i Nur*'lar Amerika'ya kadar gönderilmişti.

Bu tür gelişmelerden duyulan rahatsızlıkla, 17 Ocak 1948 günü Said Nursî ve Risale-i Nur Talebeleri Afyon Ağır Ceza Mahkemesine sevk edildi. Denizli mahkemesinde gizli cemiyet kurma, rejim aleyhinde olma, inkılâpları kabul etmeme, Mustafa Kemal'i tahkir, v.b. gibi iddialarla yargılanıp beraat kararı almalarına rağmen, Afyon Ağır Ceza Mahkemesinde de aynı iddialarla yargıldılar. Said Nursî, Afyon Cezaevinin bütün ağır ve zor şartlarına rağmen, On Dördüncü ve On Beşinci Şualları burada yazarak *Risale-i Nur*'ların telifini tamamladı.

Mahkeme, 6 Aralık 1948 tarihinde Said Nursî hakkında 20 ay ağır hapis cezasına hükmetti. Temyiz edilen kararı Yargıtay, Bediüzzaman'ın lehine bozdu. Ancak, Afyon Ağır Ceza Mahkemesi yargılamayı uzatarak, 20 aylık sürenin cezaevinde geçmesini sağlayıp 20 Eylül 1949'da serbest bıraktı. 72 gün Afyon'da polis kontrolünde iskâna tâbi tutulup, ancak 28 Aralık 1949 tarihinde mecburî ikamet yeri Emirdağ'a dönebildi.

Bediüzzaman, 14 Mayıs 1950'de başlayan çok partili dönemi, 23 Ağustos 1953'e kadar kaldığı Emirdağ'da karşılamıştı. Türkiye'de 27 yıl aradan sonra yeniden başlayan demokratikleşme dönemi-ni büyük bir sevinç ve ümitle karşılayan Bediüzzaman, talebeleriyle birlikte demokratlara çok önemli bir destek sağladı. Toplumun iç dinamiklerine ve bünyesine uygun değişiklikleri teşvik eden Bediüzzaman, hayatının sonuna kadar Demokratlardan ve demokrasiden yana olan tavrını korudu. 1952 yılında İstanbul'da, *Gençlik Rehberi* adlı kitabı hakkında Bediüzzaman'a bir dava daha açıldı. 5 Mart 1952'de yapılan son duruşmada, dava konusu kitabın 1943 yılında Denizli mahkemesinden beraat kararı aldığı ve bu kararın da Yargıtayca onaylanmış olduğu anlaşıldığından, men-i muhakeme kararı verilerek dava sonuca bağlandı. Ardından, Said Nursî Emirdağ'a döndü.

Daha sonra 1953 yılı başlarında İstanbul'a gelen Bediüzzaman, Fener Rum Patrikhanesini de ziyaret etti. Patrik Athenagoras ile görüşmesinde Hz. Muhammed'in (a.s.m.) peygamberliğini, Kur'ân-ı Kerîm'in de Allah'ın kitabı olduğunu kabul etmeleri hâlinde, Hristiyanları kastederek, ehl-i necat olacaklarını bildirdi.

23 Ağustos 1953'te yerleşmek üzere geldiği Isparta'da açılan bir davanın daha sorgu hâkimliğinde iken reddedilmesi ile Bediüzzaman'la ilgili mahkemeler devri kapandı.

Bu arada biyografisi talebeleri tarafından kaleme alındı; Bediüzzaman tarafından düzeltmeler yapılarak *Tarihçe-i Hayat* ismi ile *Risale-i Nur Külliyyatına* dahil edildi.

Bediüzzaman, bundan sonraki hayatını ziyaretle geçiriyor, gittiği yerlerde talebelerine dersler ya-pıyordu. Takvimler 21 Mart 1960 tarihini gösterirken, ağır hasta bir vaziyette, yanındaki talebeleriyle Urfa'ya gitti. Seksen iki yıllık ömrünü 23 Mart 1960 günü, İpek Palas Otel 27 numaralı odada sabaha karşı tamamladı.

Ömrü boyunca verdiği iman ve hürriyet mücadelesi yüzünden baskı altında kalan Bediüzzaman, 27 Mayıs 1960'daki hükümet darbesinden sonra kabrinde de rahat bırakılmadı. Halilürrahman Der-gâhına defnedilen naaşı, 12 Temmuz 1960 gecesi kabrinden alınarak Isparta-Afyon civarında kimse-nin bilmediği bir mezara defnedildi.

Dayanılması güç baskılara maruz bırakılmasına rağmen, hayat tarzıyla bir destan yazan Bediüzzaman, arkasında miras olarak Kur'ân'ın çağa dersi ve mesajı olan *Risale-i Nur Külliyyatı* ile milyonlarca Nur Talebesini bıraktı.

بِاسْمِهِ مَنْ «تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ
وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ»¹

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ حُرُوفِ رَسَائِلِ النُّورِ
الْمَكْتُوبَةِ وَالْمَقْرُوءَةِ وَالْمُتَمَثِّلَةِ فِي الْهَوَاءِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ آمِينَ²

Aziz, sıddık, mübarek kardeşlerim ve hizmet-i Kur'âni-ye ve imaniyede ihlâşlı ve kuvvetli ve şanlı arkadaşlarım,

Cenab-ı Hakka hadsiz şükür ve hamd ederim ki, *İhtiyarlar Risalesi*'ndeki ümidimi ve *Müdafaat* risalesindeki iddiamı sizinle tasdik ettirdi.

Evet,³ **لِلَّهِ الْحَمْدُ بَعْدَ الزَّوَّاتِ مِنَ الْأَزَلِ إِلَى الْأَبَدِ**, sizin ile otuz bine mukabil gelen otuz Abdurrahman'ı, belki yüz otuz, belki bin yüz otuz Abdurrahman'ı *Risaletü'n-Nur*'a ihsan etti. Hem unutulmayan, her vakit yanımda bulunan kardeşlerim *Risale-i Nur*'a sizin gibi pek ciddî sahip ve muhafız ve vâris ve hakikatbin ve kıymetşinas zatların benim yerimde benden daha kuvvetli ihlâşlı olarak vazife-i Kur'âniye ve imaniyede çalıştıklarını gördüğümünden, kemal-i ferah ve sürur ve itminan ve istirahat-i kalp ile ecelimi ve mevtimi ve kabrimi karşılıyorum, bekliyorum.

1. Öyle bir Zatın adıyla ki, "Yedi gök, arz ve bunların içinde bulunanlar Onu tesbih ederler. Ve hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin." (İsra Suresi: 44.)

2. Allah'ın selâmi, rahmeti ve berekâtı, kıyamete kadar okunan ve yazılan *Risale-i Nur*'ların havada temessül eden harfleri adedince, üzerinize olsun.

3. Ezel ile ebed arasındaki zerrelere adedince Allah'a hamd olsun ki.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

ciddi: gerçek olarak, hakikaten.

ecel: her canlının Allah tarafından takdir edilen ölüm vakti.

hadsiz: sınırsız, sonsuz.

hakikatbin: hakikati gören, hakikati anlayan, hakikate inanan.

hamd: Allah'a karşı şükran ve memnuniyetini onu överek bildirme.

hizmet-i imaniye: iman ve Kur'an hakikatlerinin ikna edici ve ilmi delillerle anlaşılmasına hizmet etme.

hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.

iddia: bir fikri ısrarla savun-

ma, dava etme.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemezsizin, sırf Allah rızası için yapma.

ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.

istirahat-i kalp: kalbin rahatlaması, iç huzur.

kemal-i ferah: mükemmel bir ferahlık.

kemal-i itminan: tam bir huzur ve güven.

kemal-i sürur: tam bir sevinç, mutluluk.

kıymetşinas: kıymet bilen, kıymet tanıyan, değer bilen.

mevt: ölüm.

muhafız: herhangi bir şeyi korumakla vazifeli olan kişi.

mukabil: karşılık.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

müdafaat: savunmalar.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabulleyen.

şan: yüksek makam, rütbe.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunnluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

tasdik: bir şeyin veya kimsenin doğruluğuna kesin olarak hükmetme.

vâris: mirasçı.

vazife-i imaniye: imanla ilgili vazife, görev.

vazife-i Kur'âniye: Kur'an'la ilgili vazife, Kur'an vazifesi.

zat: kişi, şahıs.

Ben, sizi yazılarınızda ve hatırımdan çıkmayan hide-matınızda günde müteaddit defalar görüyorum. Ve size olan iştıyakımı tatmin ediyorum. Siz de bu biçare kardeşinizi risalelerde görüp sohbet edebilirsiniz. *Ehl-i hakika-tin sohbetine zaman, mekân mâni olmaz; manevî radyo hükmünde, biri şarkta, biri garpta, biri dünyada, biri ber-zahta olsa da rabita-i Kur'âniye ve imaniye onları birbi-riyle konuşturur.*

Maşaallah, bârekâllah keramat-ı Aleviyenin *Risale-tü'n-Nur*'a imzasını bu zamanda tam tasdik ettiren kera-mat-ı kalem-i Alevî (Ali) ve Kur'an'a çok kıymettar hiz-meti ve mu'cizat-ı Ahmediyenin (a.s.m.) harika bir kera-metini gözlere gösteren ve Kur'an'ın altın bir anahtarı olan kalem-i Hüsrevî, değil yalnız bizleri, belki ruhanîleri ve melekleri de sevindiriyorlar.

Bu defa, elmas kalemlî Mübarekler tarafından bir sual var. Şimdilik cevap elimde değil. Eğer elime verilse, size gelir. Her gün hatırımda bulunan Rüşti, Re'fet, Süley-man, B.M. ve H.K. ve Abdullah ve sair isimlerini beyan etmediğim kıymettar kardeşlerim ile hususî konuşmadı-ğımdan gücenmesinler. Çünkü, hizmetinizin azameti ve ehemmiyeti ve muarızların kuvveti ve şeytaneti nispetin-de ihtiyata ve dikkate mecburuz.

Hafız Ali ile Hüsrev'in birbirleriyle ciddî bir mahviyet içinde kardeşlik irtibatları, *Risale-i İhlâs*'ın tam sırrına mazhar olduğunuzu bana ihsas etti, ümitlerimi fevkalâde kuvvetlendirdi.

azamet: büyüklük.

bârekâllah: Allah mübarek etsin, hayırlı ve bereketli olsun.

berzah: ruhların kıyamete kadar bekleyeceği, dünya ile ahiret ara-sındaki yer.

beyan: bildirme, açıklama, söyle-me.

biçare: çaresiz, zavallı.

ciddi: gerçek olarak, hakikaten.

ehemmiyet: önem, değer, kıy-met.

ehl-i hakikat: hakikati arzula-yanlar, gerçeği bulup onun peşin-den gidenler; Allah adamı.

elmas: çok değerli.

fevkalâde: olağanüstü.

garp: Batı, Batıda kalan bölgeler.

harika: olağanüstü.

hidemat: hizmetler.

hususî: özel.

hükmünde: değerinde, yerinde.

ihsas: hissettirme, sezdirme.

ihtiyat: uzak görüşlü olma, gele-ceği düşünerek tedbirli hareket etme.

irtibat: bağ, münasebet.

iştıyak: göreceği gelme, özleme.

kalem-i Hüsrevî: Bediüzzaman Hazretlerinin talebelerinden Hüsrev Altınbaşak'ın kalemi, yazısı.

keramat-ı Aleviye: Hz. Ali'ye (r.a) ait kerametler, olağanüstü haller.

keramat-ı kalem-i Alevî: Hz. Ali'nin kaleminin kerameti.

keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.

kıymettar: kıymetli, değerli.

Kur'an: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indiril-miş, semavî kitapların sonuncu-su.

mahviyet: alçak gönüllülük, ken-dini değersiz gösterme.

manevî: manaya ait, maddî ol-mayan.

mâni: engel.

maşaallah: Allah'ın istediği

gibi, Allah'ın istediği olur anla-mında hayret ve memnunluk ifade eden bir ibare.

mazhar: bir şeyin çıktığı gö-ründüğü yer; nail olma, şeref-lenme.

mekân: yer, mahal.

muarız: muhalefet eden, kar-sı çıkan, muhalif.

mu'cizat-ı Ahmediye: Pey-gamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu'cizeler.

mübarek: feyizli, bereketli,

kutlu.

müteaddit: çeşitli, bir çok.

nispet: oran, ölçü.

rabita-i imaniye: imanî bağ, iman edenleri birbirine bağla-yan manevî bağ.

rabita-i Kur'âniye: Kur'anî bağ.

risale-i ihlâs: İhlâs Risalesi.

Risale-tü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

ruhani: gözle görülmeyen, cismi olmayan, elle tutulama-

yan varlıklar.

sair: diğer, başka, öteki.

sır: gizli hakikat, bir şeyin dik-kat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.

sual: soru.

şark: doğu, doğu bölgeleri.

şeytanet: şeytanlık, kurnaz-lık, hilekârlık, aldatıcılık.

tasdik: doğrulama, onayla-ma.

tatmin: insanın kalbinin ma-nevî olarak doyması, huzur ve sükûnete ermesi.

Ben, daha ziyade yazacaktım, fakat şimdi birisi postahaneye gitmek üzere olduğu için acele ettiğinden kısa kestim.

Duanıza muhtaç

س.ع.

بِسْمِهِ ¹ «وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ» ²
الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ عَاشِرَتِ دَقَائِقِ
أَيَّامِ الْفِرَاقِ ³

Aziz, sıddık kardeşlerim ve hizmet-i Kur'âniyede kuvvetli, dirayetli arkadaşlarım,

Bu zaman cemaat zamanıdır. Ehemmiyet ve kıymet, şahs-ı manevîye göre olur. Maddî ve ferdî ve fânî şahsın mahiyeti nazara alınmamalı. Hususan benim gibi bir bîçarenin kıymetinden bin derece ziyade ehemmiyet vermekle bir batmanı kaldırmayan zaif omuzuna, binler batman ağırlığı yüklense, altında ezilir.

Lillâhilhamd, Risaletü'n-Nur bu asrı, belki gelen istikbalî tenvir edebilir bir mu'cize-i Kur'âniye olduğunu çok tecrübeler ve vakıalar ile körlere de göstermiş. Ona ait methüsenanız tam yerindedir. Fakat, bana verdiğinizden binden birine de kendimi lâıyk göremem. Yalnız, pek

maddi: madde ile alâkalı, cismanî.

mahiyet: bir şeyin aslı, esası, niteliği.

methüsenâ: methedip övmek.

mu'cize-i Kur'âniye: Kur'ân'a ait mu'cize.

nazar: bakış, dikkat.

Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabulleyen.

şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaat-teb meydana gelen manevî şahıs.

tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışıklandırma.

vakıa: olay.

zaif: zayıf.

ziyade: çok, fazla.

1. Allah'ın adıyla.

2. Hiçbir şey yoktur ki, Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)

3. Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı, aylık günlerinin dakikalarının aşireleri adedince üzerinize olsun.

asır: yüzyıl.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

batman: eski ağırlık ölçülerinden olup, iki okka ile sekiz okka arasında değişen ağırlık ölçüsü.

bîçare: çaresiz, zavallı.

cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanların topluluğu.

dirayetli: bilgili, kavrayışlı.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ehemmiyet: önem, değer, kıymet.

fânî: ölümlü, geçici.

ferdî: şahsî, bireysel.

hizmet-i Kur'âniye: Kur'ân hizmeti.

hususan: bilhassa, özellikle.

istikbal: gelecek zaman.

kıymet: değer.

lillâhilhamd: Allah'a hamd olsun kil.

büyük bir nimete ve muvaffakiyete sizin gibi hakikatli talebelerin iştirak ve sa'y ü gayretleriyle mazhariyetim noktasında, *Risale-i Nur* hesabına ebede kadar iftihar ederim.

Nur iskele memuru Sabri Kardeş,

Sabri, Süleyman ve Hüsrev, üçünüz sohbetinde, benim de iki cihette, belki üç cihette iştirakim var.

Nur Fabrikası nam sahibi Hafız Ali Kardeş,

Fevkalâde mektubun, ehemmiyetsiz şahsiyetim hariç kalmak şartıyla, bana harika göründü. Senin, halis ve yüksek dirayetin, terakkide olduğunu gösterdi. Bana, “İşte çok Abdurrahmanları taşıyan bir Ali” dedirdi.

Mustafa'lar, Küçük Ali, mübarek ve münevver kardeşler,

Mektubunuz, Büyük Ali'nin mektubu gibi acip bir hakikati ifade eder. O hakikat, *Risale-i Nur* hakkında hak'tır. Fakat benim haddim değil ki, o hududa gireyim.

Evet, ¹ **عَلَمَاءُ أُمَّتِي كَأَنْبِيَاءِ بَنِي إِسْرَائِيلَ** ferman etmiş.

Gavs-ı Azam Şah-ı Geylânî, İmam-ı Gazalî, İmam-ı Rabbanî gibi hem şahsen, hem vazifeten büyük ve harika zatlar bu hadisi, kıymettar irşadatlarıyla ve eserleriyle fiilen tasdik etmişler. O zamanlar bir cihette ferdiyet zamanı olduğundan, hikmet-i Rabbaniye onlar gibi feritleri ve kudsî dâhileri ümmetin imdadına göndermiş.

1. Ümmetimin âlimleri, İsraioğullarının peygamberleri mesabesinde dirler. (Keşfü'l-Hafâ, 2:64.)

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
cihet: yön.
dâhi: son derece zeki, anlayışlı, deha sahibi.
dirayet: zekâ, anlayış, incelikleri kavrayış.
ebed: sonsuzluk, daimîlik.
ehemmiyetsiz: önemsiz.
ferdiyet: teklik, birlik, fertlik.
ferit: yüksek, eşsiz bir makama çıkmak.
ferman: emir, buyruk.
fevkalâde: olağanüstü.
fiilen: fiille, davranış ve hareketle.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.
hâk: doğruluk, gerçek, hakikat.
hakikat: gerçek, esas.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
haric: bir şeyin dışında kalma.
harika: olağanüstü vasıflar taşıyan ve hayranlık hissi uyandıran.
hikmet-i Rabbâniye: Cenab-ı Hakk'ın terbiye ve idaresinin ga-

yeli ve maksatlı olması.

hudut: sınırlar.

iftihar: gurur, övünme.

imdat: yardım.

irşadat: irşatlar, uyarmalar, doğru yolu göstermeler.

iştirak: katılma, ortak olma.

kıymettar: kıymetli, değerli.

kudsî: mukaddes, yüce.

mazhariyet: görünme ve tezahür yeri olma; nail olma, şereflenme.

muvaffakiyet: başarma, başarılı olma.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

münevver: nurlu, ışıklı, parlak.

nam: ad, isim, lakap.

nimet: lütuf, ihsan, bağış.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sa'y: iş, çalışma, çabalama.

şahsen: şahıs itibarıyla, şahısça, bizzat, kendisi.

şahsiyet: kişilik.

taaleb: öğrenci.

tasdik: doğrulama, onaylama.

terakki: yükselme, ilerleme.

ümme: Müslümanların tamamı; bütün Müslümanlar.

vazifeten: vazife olarak, vazife ile.

zat: kişi, şahıs.

Şimdi ise aynı vazifeye, fakat müşkülâtlı ve dehşetli şerait içinde, bir şahs-ı manevî hükmünde bulunan *Risaletü'n-Nur*'u ve sırr-ı tesanüt ile bir ferd-i ferit manasında olan şakirtlerini bu cemaat zamanında o mühim vazifeye koşturmuş. Bu sırra binaen, benim gibi bir neferin, ağırlaşmış müşiriyet makamında ancak bir dümdarlık vazifesi var.

Re'fet Kardeş,

Senin ile hiç olmazsa her dört günde bir kere görüşmeye ihtiyaç ve iştiyakım varken, dört sene sonra hususî görüşebildik. Senin gibi hem kıymettar, tesirli diliyle ve kuvvetli, letafetli kalemiyle *Risaletü'n-Nur*'a çok ehemmiyetli hizmet edenler her vakit hatırımda manevî muhataplarım ve hayalen yanımda hazır arkadaşlarımdırlar. *Risaletü'n-Nur*'un fevkalâde tesirli intişarı nazar-ı dikkati celp etmesinden, şimdilik ziyade ihtiyat lâzımdır.

İktisat Risalesi'yle; *Çocukların Taziyenamesi* risaleleri gönderilse münasiptir.

Umum kardeşlerime, hususan haslarına birer birer selâm ve dua ederim. Ve o mübarek ve kıymettar arkadaşlarımdan hatırları için hem akrabalarını, hem karyelerini kendi akrabam ve karyem içine alıp öylece dua ederek manevî kazançlarıma teşrik ediyorum.

binaen: -den dolayı, bu sebepten.
celp: çekme, çekiş, kendine çekmek.
cemaat: topluluk.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
dümdar: ask. ordunun arkasındaki kuvvet, artçı.
ehemmiyetli: önemli.
ferd-i ferit: eşi, benzeri olmayan fert, seçilmiş zat.
fevkalâde: olağanüstü.
has: ileri gelen, seçkin olan.

hayalen: hayalî bir şekilde.
hususan: bilhassa, özellikle.
hususî: özel.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolünme.
iştiyak: aşırı isteme, çok fazla arzu etme.
karye: köy.
kıymettar: kıymetli, değerli.

letafet: lâtiflik, hoşluk, incelik.
makam: büyük yer, mevki.
manevi: manaya ait, maddi olmayan.
muhatap: kendisine hitap olunan, söz söylenilen kimse.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
münasip: uygun.
müşiriyet: mareşal makamı.
müşkülât: müşkilleri, güçlük-

ler, zorluklar.
nazar-ı dikkat: dikkatli bakma, dikkatli bakış.
nefer: asker, er.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
selâm: baş, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.
sırr-ı tesanüt: dayanışma sırrı.
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaat-teb meydana gelen manevî şahıs.
şakirt: talebe, öğrenci.
şerait: şartlar.
taziyename: baş sağlığı dileyen yazı veya mektup.
teşrik: ortak etme.
umum: bütün.
vazife: görev.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

akim: neticesiz, sonu yok, başarısız.

asabi: sinirli, öfkeli.

âyine: ayna.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

berekât: bolluklar, bereketler.

cihet: yön.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ehemmiyet: önem, değer, kıymet.

ehemmiyetsiz: önemsiz.

emn: güven, eminlik, korkusuzluk.

fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, fedâ eden.

fevkalâde: olağanüstü.

hadsiz: sınırsız, sonsuz.

Hâlik-ı Rahim: sonsuz merhamet ve şefkat sahibi yaratıcı, Allah.

haps-i münferit: tek başına olan hapis.

hasene: güzel ve hayırlı iş.

hasiyet: hususî fayda, özellik.

hatar: tehlike.

hatırat: hatıralar, anılar.

havf: korku, korkma.

hikmet: gizli sebep, gaye.

ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.

ihtiyarsız: irade ve istem dışı.

ilm-i usul: bir inanç ya da ilmin esaslarını ortaya koyan ilim; ilim metodolojisi.

iltifat: ilgi gösterme, yüzünü çevirip bakma.

inayet-i İlahiye: Allah'ın yardımı.

istirahat: dinlenme, rahatlama.

kesif: kaba, yoğun, şeffaf olmayan.

küfri: küfürle ilgili, Allah'ın inkârı alâkalı.

küfür: Allah'ın varlığına, birliğine inanmama, müşriklik, imansızlık.

mes'udâne: mutlu bir şekilde, saadet içerisinde.

misal: benzer, örnek.

muhabere: haberleşme.

muvazene: denge.

mücadele: savaşma, mücadele.

müfarakat: uzaklaşma, ayrılık.

nurani: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.

Rabbani: terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakka ait.

rahmet: Allah'ın kullarını esirgemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi.

reca: umma, ümit hâli.

rıza: kendi isteği ile davranma.

sabır: dayanma, katlanma, zorluklara dayanma gücü.

sair: diğer, başka, öteki.

seyyie: kötü, çirkin.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullen.

suikast: birini öldürmeye kast et-

me, birini öldürmek kastıyla sinsice plan kurma.

suret: biçim, görünüş.

şetim: sövme, küfür.

şifa: bedeni ve ruhi bir hastalığın son bulması, sağlığına kavuşma.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

tahammül: zor ve güç durumlara karşı koyabilme, katlanma.

tahayyül: hayale getirme, hayalinde canlandırma.

tahayyül-i şetm: sövmeyi aklından geçirme, sövmeyi hayal etme.

tasavvur: bir şeyi zihinde şekillendirme, düşünme.

tasavvur-i küfür: küfrün tasavvuru, inkârı zihninden geçirme.

tazyik: zorlama, baskı.

tecrit: hücre hapsi; bir kişinin başkalarıyla olan ilişkisini kesme.

teellûmat-ı ruhaniye: ruha ait elemeler, üzüntüler, kederler.

temessül: bir şekil ve surete girme, cisimlenme.

timsal: resim, suret, şekil.

varta: tehlike, büyük tehlike.

vefakâr: vefalı, vefa gösteren.

vehmî: vehimle ilgili, aslında var olmadığı hâlde varmış gibi görülen her hangi bir şeye ait.

yeis: ümitsizlik.

ziya: ışıık, aydınlık, nur.

Aziz, sıddık, fedakâr vefakâr kardeşlerim,

Sizler ile muhabere edemediğimin sebebi, fevkalâde bir dikkat ve tazyik ve tecrit altında bulunduğumdur. Hâlık-ı Rahîm'ime hadsiz şükürler olsun ki, kuvvetli bir sabır ve tahammülü ihsan ederek suikastlerini akim bıraktı. Burada müfarakat zamanımın her bir ayı bir sene haps-i münferit hükmünde ezici olduğu hâlde, dualarınız berekâtıyla, inayet-i İlâhiye her günümü bir ay kadar mes'udâne bir ömre çevirdi. Benim istirahatim cihetinde merak etmeyiniz; Rahmetin iltifatı devamdadır.

Sabri Kardeş,

Sabırlı ol; ehemmiyetsiz ve zararsız olan vehmî ve asabî hastalığına ehemmiyet verme. Şifaya dua edilmekle beraber; zararsız, hatarsızdır. Çünkü, eğer hatarat sey्यie ise, nasıl ki âyinede temessül eden pislik, pis değil ve âyinedeki yılan sureti ısırılmaz ve ateşin timsali yakmaz; öyle de, kalbin ve hayalin âyinelerinde rızasız, ihtiyarsız gelen pis ve çirkin ve küfrî hatıralar zarar vermezler. Çünkü, ilm-i usulde *tasavvur-i küfür, küfür değil ve tahayyül-i şetim, şetim olmaz*. Hasene ise; nuranî olduğundan, tasavvur ve tahayyülü dahi hasenedir. Çünkü, âyinede nuranînin timsali ziya verir, hasiyeti var; kesifin misali öldür, hayatsızdır, tesiri yoktur. Eğer sair teellûmat-ı ruhaniye ise, sabra, mücadeleye alıştırmak için Rabbanî bir kamçıdır. Çünkü, emn ve ye'sin vartasına düşmemek hikmetiyle havf ve reca muvazenesinde sabır ve şükürde

bulunmak için kabz-bast hâletleri, Celâl ve Cemal tecellisinden intibah ehline gelmesi, ehl-i hakikatçe medar-ı terakki bir düstur-i meşhurdur.

Şamlı Tefvîk'in ihtiyatını takdir etmekle beraber, eski kıymettar hizmetlerinin onun defter-i a'maline daimî bir surette yazı yazmaları için, o dahi daimî çalışması gerekti. Şükür, yine elmas kalemiyle vazifesine başlaması, ruhumu ümitler ve iştiyaklarla neşelendirdi, Barla hayatını hasretle hatırlattı.

Sabri Kardeş,

İmamet vazifesinde *Risaletü'n-Nur*'a zarar yok, ruh-satla amel niyetiyle, şimdilik çekilme.

Hüsrev Kardeş,

Beşinci Şuân kıymetini tam beyan ve takdirin beni çok mesrur etti. İkinci defa yaldızlı bir Kur'ân'ı yazdığım beni fevkalâde müferrah etti. Hem, benim için de yeni risaleleri mübarek kaleminle **(HAŞİYE)** istinsah ettiğin beni minnettarlık hissinden mesrurâne ağılattı.

Rüştü ve Re'fet'in sıhhatleri ve kemal-i sadakat ve sebatları hazin endişelerimi izale etti. Isparta talebeleri hatırları için, ben Isparta'yı kendi karyem (Nurs) ile beraber

HAŞİYE: Medar-ı hayret bir lütf-i bereket: Gül fabrikasının kâtipfiğiyle *Risaletü'n-Nur*'a intisap eden Hüsrev, iki buçuk sene evvel bir küçük şişe gülyağı göndermişti. Mütemadiyen istimal ettiğim hâlde daha bitmedi, devam eder. Kardeşiniz Emin yanımdadır. Bu berekete şahadet eder, hem size selâm eder.

amel: dinin emirlerini yerine getirme işi.
beyan: bildirme, açıklama, söyleme.
Celâl: sonsuz büyüklük, haşmet, ululuk, yücelik ve haşmet sahibi olan Allah.
Cemal: güzellik, Cenab-ı Hakkın lütuf ve ihsanı ile tecellisi.
daimî: sürekli, devamlı.
daimî: sürekli, devamlı.
defter-i a'mal: insanların işlediği ve yaptığı şeylerin kaydedildiği defter; amellerin

defteri.
düstur-i meşhur: meşhur kaide, meşhur kanun, prensip.
ehil: sahip, malik, yetki sahibi olan.
ehl-i hakikat: hakikati arzulayanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah adanı.
elmas: çok değerli.
endişe: kaygı.
fevkalâde: olağanüstü.
hâlet: hal, durum.

hasret: özlem.
haşiye: dipnot.
hazin: hüznünlü, açlık.
ihhtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.
imamet: imamlık.
intibah: uyanıklık.
istinsah: nüshasını yazma, örneğini çıkarma, kopya etme.
istiyyak: aşın isteme, çok fazla arzu etme.
izale: giderme, ortadan kal-

dırma.

kabz u bast: kalbin açılıp genişlemesi veya kapanıp kısırlaşması hâli.

karye: köy.

kemal-i sadakat: sadâkatin son derecesi, tam bağlılık, kusursuz sadakat.

kıymet: değer.

kıymettar: kıymetli, değerli.

Kur'ân: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmiş, semavî kitapların sonuncusu.

medar-ı terakki: ilerlemenin sebebi, ilerleme vesilesi; ilerlemeye sebep olan.

mesrur: sevinçli, memnun, şen, sürurlu.

mesrurâne: sevinçli bir şekilde, sevinerek, memnun olarak.

minnettâr: bir iyiliğe karşı teşekkür duygusu içinde olan.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

müferrah: feraha kavuşmuş, gönül huzuruna ermiş.

Nurs: Risale-i Nur'un müellifi Bediüzzaman Said Nursi'nin doğduğu, Bitlis'in Hizan kazasının Ispart nahiyesine bağlı olan köy.

Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

ruhsat: mevcut bir dinî hükmün özür sebebiyle belirli şartlar altında genişletilmesi veya kolaylaştırılması.

sebat: sözünde durma, kararlı olma, azımlılık.

sıhhat: sağlık, esenlik.

suret: biçim, tarz.

takdir: beğenme, beğendiğini belirtme.

talebe: öğrenci.

tecelli: belirme, bilinme, görünme.

vazife: görev.

yaldız: süs.

duamda dahil ediyorum. Hatta, emvatına Nurs emvâtı gibi dua ediyorum. Hakikî vatanım ve memleketim nazarıyla o vilâyete bakıyorum.

Makinesi kuvvetli Ali Kardeş,

Sizlerin halisâne ve ciddî faaliyetinizden, *Risale-i Nur*'a sizler gibi sarsılmaz çok talebeler zuhur ve devam ettiklerini ümit ederdim. Bildiğim Abdullah gibi ve bilmediğim umum kardeşlerime selâmımı ve bütün manevî kazançlarıma onları teşrik ettiğimi tebliğ ediniz. Muhabe-remde isimlerini yazmadığım ve hatırımda yazdığım kıymettar kardeşlerimle çok alâkadarım.

Kardeşlerim,

Çok ihtiyat ediniz; münafıklar çoktur. Mümkün oldukça risalelerin buradan irsal edildiğini söylemeyiniz; tâ *Risale-i Nur* hizmetine zarar gelmesin. Maatteessüf, ben burada bütün bütün yalnız kaldığım için çok ehemmiyetli hakikatler yazılmadan, kaydedilmeden geldiler ve gittiler. Kuleönü'nün halis ve ciddî ve mübarek çalışanlarına ve İslâmköy'ünün sadık ve gayretli ve kesretli talebelerine ve Barla'da vefadar ve kıymetli dostlarıma ve bilhassa Eğirdir'de fedakâr ve vefadar Hakkı ve Mehmet gibi kardeşlerime ve sair umum ihvanıma binler selâm ve dualar.

Dualarınıza kuvvetli itimat eden ve çok muhtaç bulunan kardeşiniz

Said Nursî

alâkadar: ilgili, ilişki.

bilhassa: özellikle.

ciddî: gerçek olarak, hakikaten.

dâhil: girme, içinde olma.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ehemmiyetli: önemli.

emvat: ölümler.

fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.

hakikat: gerçek.

hakiki: gerçek.

halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.

halisâne: temiz kalplilikle, samimî bir şekilde, sırf Allah rızasını gözeterek.

ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.

ihvan: kardeşler.

irsal: göndermek, gönderilmek, yollamak.

itimat: dayanma, güvenme.

kesretli: çokluğu olan, çok fazla.

kıymettar: kıymetli, değerli.

maatteessüf: ne yazık ki, üzümlerle belirtiyim ki.

manevi: manaya ait, maddî olmayan.

muhabere: haberleşme.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

münafık: nifak sokan, ara bozucu; kalbinde küfrü gizlediği hâlde Müslüman görünen.

nazar: bakış, bakış açısı.

Nurs: Risale-i Nur'un müellifi Bediüzzaman Said Nursî'nin doğduğu, Bitlis'in Hizan kazasının İspart nahiyesine bağlı olan köy.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru

olan.

sair: diğer, başka, öteki.

selâm: barış, rahatlık, selâmet ve esenlik dileme.

talebe: öğrenci.

tebliğ: ulaştırmak, bildirmek.

teşrik: ortak etme.

umum: bütün.

vefadar: sözünde ve dostluğunda devamlı olan, vefalı dost.

vilâyet: il.

zuhur: ortaya çıkma.

Aziz, sıddık ve fedakâr ve vefakâr kardeşlerim ve hizmet-i Kur'âniye ve imaniyede kuvvetli ve kıymetli ve çalışkan ve muktedir arkadaşlarım,

Bu dünyada benim için medar-ı teselli sizlersiniz ve hakkınızda büyük ümitlerimi doğru çıkardınız. Cenab-ı Hak, sizden ebeden razı olsun, âmin.

İrsalâtınız ve bilhassa Onuncu Söz buraya o derece faide verdi ki, her bir sahifesine mukabil, elimden gelseydi büyük bir hediye verirdim. Çoktan beri göremediğim için, ben hangisini okursam, “En birinci budur” derdim; ötekine bakardım, “Bu birincidir.” Daha öbürüsüne baktıkça, hayret ederek kat’î kanaatim geldi ki, *Risaletü’n-Nur*’un kitapları birbirine tercih edilmez. Her birinin, kendi makamında riyaseti var ve bu zamanı tenvir eden bir mu’cize-i maneviye-i Kur’âniyedir.

Evet, bu asrın ehemmiyetli ve manevî ve ilmî bir mürşidi olan *Risaletü’n-Nur* hey’et-i mecmuası, sair şahsî büyük mürşitler gibi kendine muvafık ve hakikat-i ilmîyeye münasip olarak, birkaç nevide ve bilhassa hakaik-ı imaniyenin izharında, intişarında azîm kerametleri olduğu gibi; üç keramet-i zahiresi bulunan *Mu’cizat-ı Ahmediye*, Onuncu Söz ve Yirmi Dokuzuncu Söz ve *Ayetü’l-Kübra* gibi çok risaleleri dahi her biri kendine mahsus kerametleri bulunduğunu çok emareler ve vakıalar bana kati bir kanaat vermiş. Hatta sekeratta bulunan talebelerine

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!” anlamında duanın sonunda söylenir.
asır: yüzyıl.
azîm: büyük.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bilhassa: özellikle.
ebeden: ebedî ve daimi olarak.
ehemmiyetli: önemli.
emare: alâmet, belirti, nişan.
faide: fayda, yarar.
fedakâr: kendini veya şahsî

menfaatlerini hiçe sayan, fedada eden.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
hakikat-i ilmîye: ilmin aslı, mahiyeti.
hey’et-i mecmua: bir şeyin teferruatına ve cüzlerine bakılmaksızın bütününe gösterdiği hâl ve manzara.
hizmet-i imaniye: iman ve Kur’ân hakikatlerinin ikna edici ve ilmî delillerle anlaşılmasına hizmet etme.

hizmet-i Kur’âniye: Kur’ân hizmeti.
ilmî: ilim ile ilgili, ilme dair.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
irsalât: yollananlar, gönderilen şeyler.
izhar: ortaya koyma, açığa çıkarma, gösterme.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kat’î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
keramet: ermi?çesine yapılan iş, hareket veya söylenen

söz, fikir.

keramet-i zahire: apaçık keramet, görünen keramet.

mahsus: bir şeye veya kişiye has olan.

makam: yer, mevki.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

medar-ı teselli: ferahlık sebebi, teselli kaynağı.

mu’cize-i maneviye-i Kur’âniye: Kur’ân’ın manevî bir mu’cizesi.

mukabil: karşılık.

muktedir: iktidarlı, gücü yeten.

muvafık: uygun, münasip.

münasip: uygun.

mürşit: irşat eden, doğru yolu gösteren, rehber, kılavuz.

nevi: çeşit, tür.

razi: rıza gösteren, hoşnut olan.

Risaletü’n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

riyaset: reislik, başkanlık.

shâhfe: sayfa.

sair: diğer, başka, öteki.

sekerat: ölmek üzere olan bir canlının kendinden geçmesi.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

şahsî: şahsa, kişiye ait, hususî.

talabe: öğrenci.

tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışıktandırma.

vakia: olay.

vefakâr: vefalı, vefa gösteren.

imanını kurtarmak için bir mürşit gibi yetiştiğine müteaddit vakıalar şüphe bırakmıyor. “Bir saat tefekkür, bir sene ibadet-i nafîle hükmünde...” ¹ Bir misali, Nurun *Hizb-i Ekber*’idir diye müşahede ettim ve kanaat getirdim. (HAŞİYE)

Sizlere *Risaletü’n-Nur’un Hizb-i Ekber*’ini ve Kur’ân’ın *Hizb-i Azam*’ını göndermek isterdim. Fakat *Hizb-i Azam* çok uzun olduğundan daha yazdıramadım. *Hizb-i Ekber* ise; tercüme etmek istedim, şimdilik vazgeçtim. Sizin gibi kardeşlerin tercümeyle muhtaç olmadığınızı düşünüp, yalnız Arabî suretini göndereceğim, inşaallah.

Sizlere evvelce *Ayetü’l-Kübra*’nın Birinci Makamının Hülâsası namıyla gönderdiğim parça, o hizbin esasıdır. İhtiyarsız, o esasa küçük fıkralar ve bazı kayıtlar ilâve edildiği vakit, birden başka bir şekil aldı, inkişaf ve inbisat ederek *Ayetü’l-Kübra*’nın misal-i musağgarı gibi, şahadet-i tevhidiyesi parladı, manaları ziyalandı; ruhuma, kalbime, fikrime büyük bir inşirah vermeye başladı. Ben de en yorgunluk ve usanç zamanımda onu mütefekkirâne okudum, büyük zevk ve şevk hissettim.

HAŞİYE: *Ayetü’l-Kübra*’nın üçüncü menziline başında, Ahmed-i Farukî *Risale-i Nur* hakkında demiş ki: “Mütekelliminden biri gelecek, bütün haik-ı imaniyeyi kemal-i vuzuh ile beyan ve ispat edecek.” Zaman ispat etti ki, o adam, adam değil, belki *Risale-i Nur*’dur. Ehl-i keşif, *Risale-i Nur*’u ehemmiyetsiz olan tercümanı sûretinde keşiflerinde müşahede etmişler, “bir adam” demişler.

1. Adlûnî, *Keşfü’l-Hafâ* 1:310; Heysemî, *Mecmeu’z-Zevaid*, 1:78..

Arabi: Arapça.
evvelce: daha önce.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
haşıye: dipnot.
Hizb-i Azam: Risale-i Nur’da geçen Kur’ân ayetlerinin toplandığı eserin adı.
Hizb-i Ekber: Bediüzzaman’ın *Tefekkürname* adlı eserine aldığı bir bölüm; bir tefekkür ve dua risalesi; *Hizbü’l-Ekber-i Nuriye* isimli eser.
hizip: bir bütünden ayrılan parça, kısım.
hülâsa: bir şeyin özü, esası, özeti.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ibadet-i nafîle: nafîle ibadet, farz olmayıp yapılmasında büyük sevap bulunan ibadet.
ihtiyar: irade, tercih; kendi istek ve arzularına göre hareket etme.
iman: inanç, itikat.
inbisat: ferahlama, yayılma, genişleme.
inkişaf: manevî bir sırrın veya bir hâlin görülmesi, keşfolunması.
inşaallah: ‘Allah izin verirse’ manasında kullanılan bir dua.
inşirah: ferahlama, göğsün açılıp sevinç ve huzura kavuşturulması, rahatlatma.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
Kur’ân: Allah tarafından vahiy

yoluyla Hz. Muhammed’e indirilmiş, semavî kitapların sözcüğü.
misal: örnek.
misal-i musağgar: küçültül-müş örnek, bir şeyin bütün özelliklerini taşıyan, ondan daha küçük olan örneği.
mürşit: irşat eden, doğru yolu gösteren, rehber, kılavuz.
müşahede: ilahî güzellikleri ve sırları görme, seyretme.

müteaddit: çeşitli, bir çok.
mütefekkirâne: tefekkür ederek, derin ve dikkatli düşünerek.
nam: ad.
Risaletü’n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
suret: nüsha, kopya.

şahadet-i tevhidiye: tevhitte ilgili şahitlik; Cenab-ı Hakkın varlığına ve birliğine şahitlik etme, inanma.
şevk: keyif, neşe, sevinç.
tefekkül: derin düşünme; eşyanın hakikatini, yaratıcının sırlarını kavramak ve ibret almak için zihnen ve kalben düşünme.
vakia: olay.
ziya: ışık, aydınlık, nur.

Bir suale cevap olarak yazdığım bir fıkrayı, size de faydası olur ihtimaliyle beyan ediyorum:

Evliya divanlarını ve ulemanın kitaplarını çok mütalâa eden bir kısım zatlar taraflarından soruldu:

“Risaletü’n-Nur’un verdiği zevk ve şevk ve iman ve iz’an onlardan çok kuvvetli olmasının sebebi nedir?”

Elcevap: Eski mübarek zatların ekserî divanları ve ulemanın bir kısım risaleleri imanın ve marifetin neticelerinden ve meyvelerinden ve feyizlerinden bahsederler. Onların zamanlarında imanın esasatına ve köklerine hücum yoktu ve erkân-ı iman sarsılmıyordu. Şimdi ise köklerine ve erkânına şiddetli ve cemaatli bir surette taarruz var. O divanlar ve risalelerin çoğu has mü’minlere ve fertlere hitap ederler; bu zamanın dehşetli taarruzunu defedemiyorlar.

Risaletü’n-Nur ise, Kur’ân’ın bir manevî mu’cizesi olarak, imanın esasatını kurtarıyor. Ve mevcut imandan istifade cihetine değil, belki çok deliller ve parlak bürhanlarla imanın ispatına ve tahkikine ve muhafazasına ve şübehattan kurtarmasına hizmet ettiğinden, herkese bu zamanda ekmek gibi, ilâç gibi lüzumu var olduğunu dikkatle bakanlar hükmediyorlar.

O divanlar derler ki: “Velî ol, gör; makamata çık, bak, nurları, feyizleri al.”

beyan: bildirme, açıklama, söyleme.
bürhan: delil, ispat, hüccet.
cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar topluluğu.
cihet: yön.
def: mâni olma, kovma, ortadan kaldırma.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, bürhan.
divan: eskiden yaşamış şairlerin şiirlerinin toplandığı ki-

tap.
ekserî: çoğu kısmı.
elcevap: cevap olarak.
erkân: rükünler, esaslar.
erkân-ı iman: iman esasları.
esasat: esaslar, kökler, temeller.
evliya: velîler, Allah dostları.
faide: fayda, yarar.
feyiz: Allah’ın kuluna bağışladığı, bolluk, bereket, ihsan.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
hitap: söz söyleme, topluluğa veya birisine karşı konuşma.

hücum: saldıрма.
hükmetme: karar vermek, inanca varmak.
ihhtimal: olabilirlik.
iman: inanç, itikat.
izpat: delil göstererek iddiayı sağlamlaştırma.
istifade: faydalanma, yararlanma.
iz’an: basiret, anlayış, kavrayış, akıl, zekâ.
Kur’ân: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed’e indirilmiş, semavî kitapların

sonuncusu.

makamat: makamlar.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

marifet: bilme, derin bilgi.

mu’cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey.

muhafaza: koruma.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

mü’min: iman eden, inanan.

mütalâa: bir şeyi etraflıca düşünme, tetkik etme.

nur: aydınlık, parlak, ışık.

Risaletü’n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

sual: soru.

suret: biçim, şekil, tarz.

şevk: keyif, neşe, sevinç.

şübehat: şüpheler.

taarruz: bir şeyin ve kimsenin üzerine şiddetle saldıрма.

taarruz: saldıрма, sataşma, ilişme.

tahkik: doğru olup olmadığını araştırmak, inandığı şeylerin aslını, esasını bilerek inanma.

ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.

velî: Allah’ın sevgisine, himayesine kavuşmuş, ermiş kimseler, Allah dostu, evliya.

zat: kişi, şahıs.

Risaletü'n-Nur ise der: “Her kim olursan ol; bak, gör. Yalnız gözünü aç, hakikati müşahede et, saadet-i ebediyyenin anahtarı olan imanını kurtar.”

Hem, Risaletü'n-Nur en evvel tercümanının nefsinı iknaa çalışır, sonra başkalarına bakar. Elbette nefs-i emmarisini tam ikna eden ve vesvesesini tamamen izale eden bir ders, gayet kuvvetli ve halistir ki, bu zamanda cemaat şekline girmiş dehşetli bir şahs-ı manevî-i dalâlet karşısında tek başıyla galibâne mukabele eder.

Hem, Risaletü'n-Nur sair ulemanın eserleri gibi, yalnız aklın ayağı ve nazarıyla ders vermez ve evliya misillü yalnız kalbin keşf ve zevkiyle hareket etmiyor. Belki akıl ve kalbin ittihat ve imtizacı ve ruh ve sair letaifin teavünü ayağıyla hareket ederek evc-i âlâya uçar. Taarruz eden felsefenin değil ayağı, belki gözü yetişmediği yerlere çıkar, hakaik-ı imaniyeyi kör gözüne de gösterir.

Aziz, tam sıddık kardeşlerim,

Benim bu dünyada medar-ı tesellim ve sürurum sizlersiniz. Eğer sizler olmasaydınız, bu dört sene azaba dayanamazdım. Sizin sebat ve metanetiniz bana da kuvvetli bir sabır ve tahammülü verdi.

Birden hatıra gelen dört nokta:

azap: büyük sıkıntı, şiddetli acı.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar topluluğu.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
evc-i âlâ: en üst derece.
evliya: velîler, Allah dostları.
evvel: önce.
felsefe: madde ve hayatı başlangıç ve gaye bakımından inceleyen ilim.
galibâne: galip gelmiş gibi, galip sıfatıyla.
gayet: son derece.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanı gerçekler.
hakikat: gerçek, bir şeyin aslı, esası.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
ikna: bir fikri, düşüncüyü aklı delillerle kabul ettirme, inandırma.
iman: inanç, itikat.
imtizac: bileşik hale gelme, kaynaşma.
ittihat: birleşme, birlik oluşturma.
izale: giderme, ortadan kaldırma.
keşif: gizli bir şeyi veya bir sırrı kalp gözüyle görerek öğrenme.
letaif: manevî duygular.
medar-ı teselli: ferahlık sebebi, teselli kaynağı.
metanet: metin olma, dayanıklılık, sağlamlık.
misillü: gibi, benzeri.
mukabele: karşılık verme, karşılama.

müşahade: bir şeyi gözle görme, seyretme.
nazar: bakış, bakış açısı.
nefs: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç.
nefs-i emmare: insana kötü ve günah işlerin yapılmasını emreden nefis.
nokta: konu ile ilgili bölüm.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın

temeli ve sebebi olan manevî varlık.
saadet-i ebediye: sonu olmayan, sonsuz mutluluk.
sabır: dayanma, katlanma, zorluklara dayanma gücü.
sair: diğer, başka, öteki.
sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
sürur: sevinç, mutluluk.
şahs-ı manevî-i dalâlet: kü-

für ve dalâleti manen temsil eden manevî şahıs.
taarruz: bir şeyin ve kimse- nin üzerine şiddetle saldırma.
tahammül: zora dayanma, kötü ve güç durumlara karşı koyabilme, katlanma.
teavün: yardımlaşma, birbirine yardım etme.
ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.
vesvese: şüphe, kuruntu, kalbe gelen asılsız kötü ve sinsî düşünce.

Birincisi: Kardeşlerim, bu zelzele benim itikadımda “şakk-ı kamer” gibi bir mu’cize-i Kur’ân’dır; en mütemerridi dahi tasdike mecbur eder bir vaziyete girdi.

İkincisi: Eski zamandan beri hiçbir cemaat, Risale-i Nur’un şakirtleri kadar hak ve hakikat mesleğinde pek çok iş görmekle beraber, pek az zahmetle kurtulmamışlar. Bizim hizmetimizin ondan birini yapanlar, zahmetimizin on mislini çekmişler. Demek biz, daima “şükür ve elhamdülillâh” dedirten bir hâldeyiz.

Üçüncüsü: Ben gönderilen risaleleri mütalâa ettim. Bir kısım hakikatleri mükerrer gördüm. Makam münasebetiyle tekrar edilmiş. Benim arzu ve belki ihtiyarım olmadan niçin böyle olmuş, kuvve-i hafızama gelen nisyandan sıkıldım. Birden şiddetli bir ihtar ile, “On Dokuzuncu Sözün ahirine bak” denildi. Baktım, risalet-i Ahmediyenin (a.s.m.) mu’cize-i Kur’âniyesinde tekrarâtının çok güzel hikmetleri, tam tefsiri olan *Risaletü’n-Nur*’da tamamıyla tezahür etmiş. O tekrarât, o hikmetler için tam yerinde ve münasip ve lâzım olmuş.

Hem Lütfi, hem Abdurrahman, hem Hafız Ali hükmünde Küçük Ali sizin namınıza da Yirmi Dokuzuncu Lem’a-i Arabiyyenin tefsir ve tercümesini istemiş. Benim şimdi onun ile meşgul olmaya ne vaktim var ve ne de hâlim müsaade eder. İnşaaallah, ileride *Risaletü’n-Nur*’un başka bir şakirdi o vazifeyi yapacak.

Hem Yirminci Mektup ile Otuz İkinci Söz bir derece o lem’ayı izah ederler. Hazret-i Ali (r.a.) iki defa

ahir: son.

cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar topluluğu.

elhamdülillâh: Allah’a hamd olsun, Allah’a şükür.

hâk: doğruluk, gerçek, hakikat.

hakikat: gerçek, bir şeyin aslı, esası.

hikmet: ilahî gaye, gizli sebep, fayda.

hükümünde: değerinde, yerinde.

ihtar: hatırlatma, uyarı.

ihtiyar: irade, tercih; kendi istek ve arzularına göre hareket etme.

inşaaallah: ‘Allah izin verirse’ manasında kullanılan bir dua.

itikât: inanç, iman.

izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.

kuvve-i hafıza: hafıza gücü.

lem’a: parıldı.

lem’a-i Arabiye: Arapça yazılmış olan lem’a.

makam: yer, mevki.

meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.

misil: kat; eş.

mu’cize-i Kur’ân: Kur’ân’ın mu’cizesi.

mu’cize-i Kur’âniye: Kur’ân’a ait mu’cize.

mükerrer: tekrarlanmış, tekrar olunmuş.

münasebet: vesile, -dan dolayı.

münasip: uygun.

müsaade: izin; elverişli, uygun olma durumu.

mütalâa: bir şeyi etrafıca düşünme, tetkik etme.

mütemerrit: temerrüt eden, inatçı, kötü fiilinde inatlaşan.

nam: ad, yerine.

nisyan: unutmama, unutus.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

risalet-i Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) peygamberliği.

Risaletü’n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

şakirt: talebe, öğrenci.

şakk-ı kamer: ayın ikiye bölünmesi; Hz. Muhammed’in (a.s.m.) Cenab-ı Hakkın izniyle, bir parmak işaretleriyle ayı ikiye bölmesi suretiyle gösterdiği büyük mu’cize.

şükür: Allah’ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah’ı hamd etme.

tasdik: doğrulama, onaylama.

tefsir: Kur’ân’ın mana bakımından izahı, açıklaması.

tekrarat: tekrarlar.

tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.

vazife: görev.

vaziyet: durum.

zelzele: yer sarsıntısı, deprem.

¹ تَقَادُ سِرَاجُ النُّورِ سِرًّا sırıyla, perde altında gizli parlama-
sına işareti, bizi ihtiyata sevk ve emreder.

Bir meseleye gayet kısacık bir remiz ile zekâvetinize, fehminize havale ediyorum.

Sual: Yerin korkudan titremesi ve hiddeti neden Rusa gelmiyor ve yalnız...

Cevap: Çünkü, nesholup tahrif olmuş bir dine karşı dinsizlik ile ihanet başka; ve hak ve ebedî bir dine karşı ihanet ise yeri titretiyor, kızdırıyor.

Mukaddeme-i haşriyenin makamâtını istiyorsunuz. Şimdiki vaziyetim hiçbir vecihle müsaade etmediği gibi, haşre dair yazılan hakikatler, bürhanlar umuma nispeten ihtiyaca tam kâfi olduğundan, çabuk yazmasına manen icbar edilmiyorum. Bir parça tehir edildi ve tacil edilmedi. Hem ben, burada kayıtlar altındayım.

² الصَّبْرُ مِفْتَاحُ الْفَرَجِ وَالشُّرُورُ

7

⁴ بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ ³ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِغُ بِحَمْدِهِ
⁵ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, sebatkâr, fedakâr, siddik kardeşlerim,

Evvela: Gelecek bayramınızı tebrik ederim.

⁶ وَالْفَجْرِ وَكَيْلِ عَشْرِ kasem-i Kur'ânî ile fevkalâde kıy-
metleri tahakkuk eden o mübarek gecelerde ve seherler-
de mübarek kardeşlerimin mübarek duaları hem bana,

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bürhan: delil, ispat, hüccet.

dair: alâkalı, ilgili.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ebedi: sonu olmayan, daimî, sü-
rekli.

evvelâ: birinci olarak, her şeyden
önce, ilk olarak.

fedakâr: kendini veya şahsî men-
faatlerini hiçe sayan, feda eden.

fehîm: anlayış.

fevkalâde: olağanüstü.

gayet: son derece.

hak: doğruluk, gerçek, hakikat.

hakikat: gerçek.

haşir: kıyametten sonra bütün
insanların bir yere toplanmaları,
Allah'ın ölüleri diriltip mahşere çı-
karması.

havale: bir şeyi başkasının üstü-
ne bırakma.

hiddet: öfke, kızgınlık.

icbar: zorlama, zorla ve isteği di-
şında yaptırma.

ihanet: hainlik, kötülük etme.

ihtiyat: uzak görüşlü olma, gele-
ceği düşünerek tedbirli hareket
etme.

kâfi: yeter, elverir.

kasem-i Kur'ânî: Kur'ân'da geçen
yeminler; yemin ayetleri.

kıymet: değer.

makamat: makamlar.

manen: mana bakımından, ma-
naca.

mesele: konu.

mukaddeme-i haşriye: haşrin,
yeniden dirilişin başlangıcı.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

müsaade: izin, elverişli, uygun ol-
ma durumu.

nesih: geçersiz yapma, ortadan
kaldırma, hükümsüz bırakma.

nispeten: nispetle, kıyaslayarak.

remiz: işaret, bir manayı ifade
eden veya bir manaya delâlet
eden işaret ve şekil.

sebatkâr: sebat eden, sözünde
ve kararında duran, vazgeçme-
yen, sebatlı.

sevk: yöneltme, gönderme.

siddik: çok doğru, dürüst, hakkı

1. Siracün-nur [Nur Kandili] gizliden gizliye yandırılıp intişar eder [yayılır]. (Celcelûtiye)

2. Sabır, kurtuluş ve sürurun anahtarıdır. (Hadisten ıktibas: Keşfü'l-Hafâ, 2:21.)

3. Allah'ın adıyla. Onu her türlü kusur ve noksandan tenzin ederiz.

4. Hiçbir şey yoktur ki, Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)

5. Allah'ın selâmı ve berekâtı üzerinize olsun.

6. Yemin olsun fecre. • Ve on geceye. (Fecr Suresi 1-2.)

ve hakikati tereddütsüz ka-
bullenen.

sır: gizli hakikat, bir şeyin dik-
kat ve tecrübe ile anlaşılan
en ince yanı.

sual: soru.

tacil: acele ettirme, hızlandır-
ma, çabuklaştırma.

tahakkuk: gerçekleşme, ke-
sinleşme.

tahrif: değiştirme, bozma.

tehir: erteleme, sonraya bı-

rakma.

umum: bütün, hepsi.

vaziyet: durum.

vecih: cihet, yön.

zekâvet: zekilik; çabuk anla-
ma, kavrama kabiliyeti.

hem ehl-i imana çok bereketli ve nurlu olmasını rahmet-i Rahman'dan niyaz ederim.

Saniyen: Size bir küçük sehvin büyük bir nükte-i gaybiyesiyle, karşı sahifedeki haşiyeyi, mevkilerinde yazmak için gönderdim.

Salisen: Hulûsî'nin bir gailisi var diye hissediyorum. Merak etmesin; *Risale-i Nur*'un şakirtlerine inayet ve rahmet nezaret ve himayet ederler. Dünyanın meşakkatleri madem sevap verir, geçerler; o musibetlere karşı sabır içinde şükürle, metanetle mukabele edilmek gerektir. Hem o, hem sizler bütün dualarımda ve kazançlarımda benimle berabersiniz.

Rabian: *Risaletü'n-Nur*, kendi kendine Kur'an'ın himayeti ve hıfz-ı Rabbanî altında intişar ediyor. İmam-ı Ali (r.a.) iki defa "sırren, sırren" demesi işaret eder ki, perde altında daha ziyade feyiz ve nur verir. Sizin gibi kardeşlerim, zamanın sarsıntılı hâdisatına karşı —şimdiye kadar gibi— yine tam mukavemet eder ümidindeyim.

1 مَنْ أَمِنَ بِالْقَدَرِ أَمِنَ مِنَ الْكَدْرِ düsturumuz olmalı.

Aziz kardeşlerim,

Bilmukabele, bayramınızı tebrik ederim.

Sihhatimi soruyorsunuz. Buranın çok şiddetli kışı ve odamın çok soğuğu ve üç hazin gurbetin tesiri ve üç

mukavemet: karşı koyma, dayanma, direnme.

musibet: felâket, bela.

nezaret: gözetme, bakma.

niyaz: Allah'a yalvarma ve yakarma.

nur: aydınlık, parıltı, ışık.

nurlu: ışıklı, parıltılı.

nükte-i gaybiye: gaybî olan, herkesin anlayamayacağı ince işaret.

rabian: dördüncü olarak.

rahmet: Allah'ın kullarını esirgemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi.

Rahmet-i Rahman: Rahman olan Allah'ın rahmeti, yaratılmışlara sonsuz şefkat ve merhametle muamele eden Allah'ın rahmeti.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sabır: dayanma, katlanma, zorluklara dayanma gücü.

sahife: sayfa.

salisen: üçüncü olarak.

saniyen: ikinci olarak.

sehiv: hata, yanlış.

sihhat: sağlık, esenlik.

şakirt: talebe, öğrenci.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

1. Kadere iman eden kederden emin olur.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bilmukabele: karşılıklı, karşılık olarak.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

düstur: kaide, esas, prensip.

ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.

feyiz: bolluk, bereket, ihsan, bağış.

gaille: uğraştırmak ve sıkıntılı iş.

gurbet: yabancı yere gidip

kalma, doğup büyüyen yerler dışında kalma.

hâdisat: hâdiseler, olaylar.

haşiye: dipnot.

hazin: hüznü, acıklı.

hıfz-ı Rabbanî: Allah'ın koruması.

himayet: koruma, esirgeme.

inayet: yardım, ihsan, lütuf.

intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.

Kur'an: Allah tarafından va-

hiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmiş, semavî kitapların sonuncusu.

madem: ...den dolayı, böyle ise.

meşakkat: zahmet, sıkıntı, güçlük, zorluk.

metanet: metin olma, dayanıklılık, sağlamlık.

mevki: yer, makam.

mukabele: karşılık verme, karşılama.

asabî hastalığın sıkıntısı ve bütün bütün yalnızlık ile kabîl-i tahammül olmayacak çok zahmetlere maruz olduğum hâlde, Hâlık'ıma hadsiz şükür ederim ki, her derdin en kudsî dermanı olan imanı ve iman-ı bilkaderden kazaya rıza ilâcını imdadıma gönderdi, tam sabır içinde şükrettirdi.

9

Aziz ve siddık ve halis kardeşlerim,

Rabb-i Rahîm'ime hadsiz şükür olsun ki, sizin gibileri *Risaletü'n-Nur*'a sahip ve naşir ve muhafız halk etmiş; benim gibi âciz bir bîçarenin zaif omzundaki ağır yükü çok hafifletirmiş.

Kardeşlerim, bu defa üç mektubunuzda birden üç Hülûsî, üç Sabri, üç Hakkı gibi kıymettar dokuz kardeşi gördüm. Hapiste, Abdurrahman'ın pederi yerinde benim elbiselerimi yamalayan Hakkı'nın, ciddî ve hakikatli uhuvvetini ve talebeliğini tahminimden daha ileri terakki ettiğini bildim, çok mesrur oldum.

Sabri Kardeş,

Beni saran ve başlayan ağır kayıtlara ehemmiyet vermiyorsun. Hâlbuki buradaki evhamlı ehl-i dünya benim ile pek fazla meşgul ve alâkadarlırlar. Hatta, hatta, hatta... Her ne ise...

Hem benim hakkımda, bin derece haddimden ziyade hüsnüzan ile kıymet ve makam vermek, yalnız Risale-i Nur namına ve onun hizmeti ve Kur'ân elmaslarının

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı.

alâkadar: ilgili, ilâşki.

asabi: sinirli, öfkeli.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bîçare: çaresiz, zavallı.

ciddî: gerçek olarak, hakikaten.

dellâl: ilân eden, bir haberi duyurmak için yüksek sesle bağırarak dolaşan kimse.

derman: ilâç, çare.

ehemmiyet: önem, değer, kıymet.

ehl-i dünya: dünyaya bağlı, dünya adamı, ahireti düşünmeyen.

elmas: çok kıymetli bir mücevher.

evham: vehimler, zanlar, kuruntular.

hadsiz: sınırsız, sonsuz.

hakikat: gerçek, esas.

Hâlık: yoktan yaratan, her şeyi yoktan var eden, yaratıcı; Allah.

halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.

halk: yaratma, yoktan var etme.

hüsnüzan: iyi fikirde bulunup, iyi olacağını düşünmek.

iman: inanç, itikat.

iman-ı bilkader: kadere inanmak.

imdat: yardım.

kabîl-i tahammül: katlanılabilir, dayanılabilir, tahammül edilebilir.

kaza: olacağı Cenab-ı Hak tarafından bilinen ve takdir olunan şeylerin zamanı gelince yaratması.

kıymet: değer.

kıymettar: kıymetli, değerli.

kudsi: mukaddes, yüce.

Kur'an: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmiş, semavî kitapların sonuncusu.

makam: yer, mevki.

maruz: bir şeyin etkisi ve tesiri altında bulunma.

mesrur: sevinçli, memnun.

muhafız: herhangi bir şeyi korumakla vazifeli olan kişi.

nam: ad.

naşir: eser, neşreden, yayınlayan, dağıtan.

peder: baba.

Rabb-i Rahîm: şefkat ve merhamet sahibi olan Cenab-ı Hak.

rıza: razı olma, hoşnutluk.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sabır: dayanma, katlanma, zorluklara dayanma gücü.

siddık: çok doğru, dürüst,

hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnuluk gösterme, gerek dil ile gerekse hâl ile Allah'ı hamd etme.

talebe: öğrenci.

terakki: yükselme, ilerleme.

uhuvvet: kardeşlik, din kardeşliği.

zahmet: sıkıntı, eziyet, meşakkat.

zaif: zayıf.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

dellâllığı hesabına kabul olabilir. Yoksa hiç ender hiç olan şahsım itibarıyla kabule hakkım yok. Parlak ve çalışkan kalemle hem Risaletü'n-Nur'un, hem bizim hatıralarımızda çok ehemmiyetli mevki tutan ve yerleşen Hafız Tevfik'in yazdığı *Ayetü'l-Kübra* risalesini münasip gördüğünüz zamanda gönderirsiniz. Dokuz sene yazılarıyla mesrurâne ünsiyet eden gözlerim, hasretle o yazıları görmek istiyor.

Kıymettar Hulûsî ve Hakkı gibi kardeşlerim,

Hakkı'nın dediği gibi, Sabri'nin mektupları aynen onların yerine kabul olmuş; o cihette Hulûsî ile muhabere kesilmemiş, devam ediyor. Hadsiz şükür ve hamdüsena olsun ki, *Risaletü'n-Nur* gittikçe parlak, harikane fütuhat-ı imaniye yapar. Kendi kendine, inşaallah, her görenin kalbinde yerleşir, muannitleri susturur. Bir hıfz-ı gaybî altında düşmanları şaşırtmış; kör gözleri onu görmüyor. İzini bulamadığı hâlde, parlak faaliyetini müşahede ediyorlar. Bu vakit pek ziyade ihtiyat lâzım.

Aziz, sıddık, kıymettar kardeşlerim ve hizmet-i Kur'âniyede metin, ciddî, çalışkan arkadaşlarım,

Yeni bir medar-ı keramet ve inayet ve sürur olan mektubunuzu aldım. *Ve Risaletü'n-Nur*'a ait bir ikram ve inayet-i İlâhiyeyi gösterdi. Şöyle ki:

Ayetü'l-Kübra: en büyük delil, ayet anlamında Risale-i Nur'da 7. Şua adlı eser.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
ciddî: gerçek olarak, hakikaten.
cihet: yön.
dellâl: ilân eden, bir haberi duyurmak için yüksek sesle bağırarak dolaşan kimse.
ehemmiyetli: önemli.
fütuhat-ı imaniye: imanî hizmetlerde bulunarak, kalpleri

fethetmek.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
hamdüsena: şükür ve övgü.
harikane: olağanüstü bir şekilde.
hasret: özlem.
hıfz-ı gaybî: gizli koruma.
hiç ender hiç: hiç bir şey, bir hiç kadar.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.

ikram: bağış, ihsan.
inayet: yardım, ihsan, lütuf.
inayet-i İlâhiye: Allah'ın yardımı.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
kıymettar: kıymetli, değerli.
medar-ı keramet: keramet sebebi, kaynağı.
mesrurâne: sevinçli bir şekilde, sevinerek, memnun olarak.
metin: sağlam ve dayanıklı.
mevki: yer, makam.

muannit: inatçı, ayak direyen.
muhabere: haberleşme.
münasip: uygun.
müşahede: bir şeyi gözle görme, seyretme.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
sürur: sevinç, mutluluk.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
ünsiyet: alışkanlık, ülfet, dostluk.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

Bundan dört beş gün evvel, şiddetli bir taharri ile menzilizim teftiş edildi. Her tarafa baktıkları hâlde hıfz-ı İlâhî ile bizi mahzun edecek bir şey bulamadılar. Yalnız İktisat, Hastalar, İstiaze gibi altı yedi risaleyi zararsız buldular. Sonra da Hüsrev'in ezan meselesi gibi müsadere kaidelerine tam muhalif olarak noksansız iade ettiler. Ben o hâdiseden size endişe edip —dağdan dönerken— Abdülmecid, Sabri, Hüsrev, Hafız Ali ile beraber konuşmak, “Acaba size de bir taarruz var mı?” diye sormak istedim. Ve lisanla bağırdım, geldim. Birden Emin kapıyı açtı, dördünüzün mübarek mektuplarınızı verdi. Her ikimiz bu ikram ve taharrideki keramet-i hıfzıyeyi ve Hüsrev'in hilâf-ı me'mul öyle bir istida, öyle bir netice vermesindeki inayet-i Rabbaniyeye aynı zamanda muvafık gördük; ve “*Risaletü'n-Nur* her vakit inayete mazhurdur” diye, şükrettik.

Aziz kardeşlerim, Fihrist bakıyesinin telifi size havale edilmişti, taksimü'l-a'mal tarzında yapsanız iyi olur.

Maşaallah, bârekâllah, kalemlerinizin mükemmel çalışmalarını devam etmekle beraber tezayüt etmeleri ve hususan Sav'da birden çoğalması...

Hacı Hafız'a ve köyüne bin bârekâllah, bizi fevkalâde mesrur etti. Ve Hüsrev'in tevafuklu yazıları, hususan yaldızlı *Mucizat-ı Ahmediye* (a.s.m.) nüshası ve Büyük ve Küçük Ali'lerin risaleleri buralarda tatlı, hem çok fütuhattı var. İnşaallah, o mübarek kalemlerin daha çok fütuhattı olacak ve göreceğiz.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bakiye: artıp kalan.
bârekâllah: Allah mübarek etsin, hayırlı ve bereketli olsun.
endişe: kaygı.
evvel: önce.
fevkalâde: olağanüstü.
Fihrist: tüm risalelerin kısa özetleri olan bir eser.
fütuhât: zaferler, fetihler, galibiyetler.
hâdis: olay.
havale: bir şeyi başkasının üstüne bırakma.
hıfz-ı İlâhî: Allah'ın koruması.
hilâf-ı me'mul: Umulanın tersine, beklenenin aksine.
husus: bilhassa, özellikle.
iade: geri verme.
ikram: bağış, ihsan.
inayet: yardım, ihsan, lütuf.
inayet-i Rabbaniye: her şeyin terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakkın yardımı.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
istida: yardım dileme, isteme, rica ile talep etme.
kaide: kural, esas, düstur.
keramet-i hıfziye: hıfzî keramet, muhafaza, korunma ile ilgili keramet.
lisan: dil.
mahzun: hüznü, kederli, üzüntülü.
maşaallah: Allah'ın istediği gibi, Allah'ın istediği olur anlamında hayret ve memnunluk ifade eden bir ibare.
mazhar: bir şeyin çıktığı görün-

düğü yer; nail olma, şereflenme.
menzil: ev, oda, yer.
mesele: konu.
mesrur: sevinçli, memnun.
Mu'cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu'cizelerinin anlatıldığı On Dokuzuncu Mektup risalesi.
muhâlif: muhalefet eden, bir fiil ve düşünceye karşı zıt düşüncede bulunan.
muvafık: uygun, münasip.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
müsadere: toplatma, elden alma.
nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
taarruz: saldıрма, sataşma,

ilişme.
taharri: arama, araştırma.
taksim-i a'mal: iş bölümü, işlerin paylaşılması.
tarz: biçim, şekil.
teftiş: kontrol etme.
telif: kitap yazma, eser ortaya koyma.
tevakuf: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
tezayüt: artma, çoğalma, ziyadeleşme.
yaldız: süs.

Aziz, kıymettar, sadık ve sebatkâr kardeşlerim,

Fihriste'yi taksimü'l-a'mal tarzında mütesanît heyetini-
zin şahs-ı manevîsine tevdiiniz çok güzeldir. Tam ve dai-
mî bir üstat buldunuz. O manevî üstat, bu âciz kardeşi-
nizden çok yüksektir; daha bana ihtiyaç bırakmıyor.

Sabri Kardeş, senin rüyan mübarektir ve manidardır.
İnşallah, zaman onu tabir edecek.

Kardeşlerim, sizin hatırınız ve askerliğiniz endişesi için
hâdisat-ı zamana baktım; kalbime böyle geldi:

Menfi esasata bina edilen ve Karun gibi

¹ *أَنْمَا أَوْتِيَتْهُ عَلَى عِلْمٍ* deyip, ihsan-ı Rabbanî olduğunu bil-
meyip şükretmeyen ve maddiyyun fikriyle şirke düşen ve
seyyiatı hasenatına galip gelen şu medeniyet-i Avrupai-
ye öyle bir semavî tokat yedi ki, yüzer senelik terakkisi-
nin mahsulünü yaktı, tahrip edip yangına verdi.

Avrupa zalim hükûmetleri zulümleriyle, Sevr Muahe-
desiyle âlem-i İslâma ve merkez-i hilâfete ettikleri ihane-
te mukabil öyle bir mağlûbiyet tokadını yediler ki, dünya-
da dahi bir Cehenneme girip çıkamıyorlar, azapta çırpı-
nıyorlar.

Evet, bu mağlûbiyet, aynen zelzele gibi, ihanetin ceza-
sıdır. Burada çok zatlar kat'iyen hükmediyorlar ki, *Risa-
letü'n-Nur*'un iki merkez-i intişarı olan Isparta ve Kasta-
monu vilâyetleri sair yerlere nispeten afat-ı semaviyeden

ve ebedî olduğuna, sonradan ya-
ratılmamış bulunduğuna inanan-
lar, maddeye bağlı kalanlar, mad-
deciler, materyalistler.

mağlûbiyet: yenilgi, yenilme.

mahsul: ürün.

manevî: manaya ait, maddî ol-
mayan.

manidar: nükteli, ince manalı.

medeniyet-i Avrupaiye: Avru-
pa'ya ait medeniyet, Avrupa me-
deniyeti.

menfi: olumsuz, müspet olma-
yan.

merkez-i hilâfet: halifelüğün mer-
kezi, halifelik makamının bulun-
duğu yer.

merkez-i intişar: yayma, yayıncı-
lık merkezi.

muahede: iki veya daha çok dev-
let arasında akdedilen anlaşma,
antlaşma.

mukabil: karşılık.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

mütesanît: tesanüt eden, birbiri-
ne dayanıp kuvvet alan.

nispeten: nispetle, kıyaslayarak.

Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Be-
diüzzaman Said Nursî'nin eserleri-
nin adı.

sadık: doğru, gerçek; sözünde,
vaadinde, işinde doğru olan.

sair: diğer, başka, öteki.

sebatkâr: sebat eden, sözünde
ve kararında duran, vazgeçme-
yen, sebatlı.

semavî: semaya ait, gökten ge-
len; Allah tarafından olan, ilâhî.

seyyiat: seyyieler, fenalıklar, kö-
tülükler.

şahs-ı manevî: manevî şahıs,
belli bir kişi olmayıp bir cemaat-
ten meydana gelen manevî şahıs.

şirk: Allah'a ortak koşma, Al-
lah'tan başka yaratıcının bulun-
duğuna inanma.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı
memnunluk gösterme, gerek dil
ile gerekse hâl ile Allah'ı hamd
etme.

tabir: yorum, yorumlama.

tahrip: harap etme, yıkma, boz-
ma.

taksim-i a'mal: iş bölümü, işlerin
paylaşılması.

tarz: biçim, şekil, suret.

terakkî: yükselme, ilerleme.

tevdi: emanet etme.

üstat: öğretici, öğretmen.

vilâyet: il.

zâlim: zulmeden, acımasız ve
haksız davranan.

zat: kişi, şahıs.

zelzele: yer sarsıntısı, deprem.

zulüm: haksızlık, eziyet, işkence.

1. Bu servet bilğim sayesinde bana verilmiştir. (Kasas Suresi: 78.)

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı.

afat-ı semaviye: semavî

afetler, semavî musibetler.

âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İs-
lâm dünyası.

azap: ceza, büyük sıkıntı, şid-
detli acı.

aziz: izzetli, muhterem, say-
gın.

bina: yapma, kurma.

daimî: sürekli, devamlı.

endişe: kaygı.

esasat: esaslar, kökler, te-
meller.

fihriste: bir kitapta bulunan
şeyleri sırayla gösteren liste,
katalog.

hâdisat-ı zaman: içinde ya-
şanılan zamanda meydana
gelen olaylar.

hasenat: iyi ameller, iyi işler,
hayırlar.

heyet: kurul, komite.

hükmetme: karar vermek,

inanca varmak.

ihanet: hainlik, kötülük etme.

ihsan-ı Rabbanî: Cenab-ı
Hakkın yarattıklarına vermiş
olduğu bütün nimetler, hedi-
yeler, ikramlar, ücretler.

inşallah: 'Allah izin verirse'
manasında kullanılan bir dua.

kat'iyen: kat'î olarak, kesin
olarak, kesinlikle.

kıymettar: kıymetli, değerli.

maddiyyun: maddenin ezeli

Âb-ı Kevser: Cennetteki sulardan biri; Kevser suyu.

afat: afetler, büyük belâ ve musibetler.

âlem-i beka: sonsuzluk âlemi, ahiret.

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bârekâllah: Allah mübarek etsin, hayırlı ve bereketli olsun.

belâ: musibet, sıkıntı.

bilhassa: özellikle.

Cennetü'l-Firdevs: Firdevs Cenneti; altıncı Cennet tabakası.

def: mâni olma, kovma, ortadan kaldırma.

ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimse-ler.

es'adekümullah: Allah size saadet ve mutluluk versin.

fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.

hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.

hususî: özel.

iman-ı tahkiki: tahkiki iman, imana dair bütün meseleleri inceleyip delil ve bürhan ile inanca.

inşirah: ferahlama, göğsün açılıp sevinç ve huzura kavuşturulması, rahatlatma.

kuvve-i imaniye: iman kuvveti.

kuvvet-i itikadiye: iman gücü, kuvveti.

mahfuz: hıfz olunmuş, korunmuş.

makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifr hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

maşaallah: Allah'ın istediği gibi, Allah'ın istediği olur anlamında hayret ve memnunluk ifade eden bir ibare.

mazi: geçmiş zaman.

medrese: ders okutulan yer.

mukabele: karşılık verme, karşılama.

mukaddeme: başlangıç, giriş.

muvaafakat: uyuma, uyuşma, uygunluk.

mükerreren: mükerrer olarak, tekrar olarak, tekrar be tekrar.

müsaade: izin, elverişli, uygun olma durumu.

müstak: arzulu, fazla istekli, işt-

mahfuz kaldıklarının sebebi, *Risaletü'n-Nur*'un verdiği iman-ı tahkiki ve kuvvet-i itikadiyedir. Çünkü, böyle afatlar, zaaf-ı imandan neş'et eden hataların neticesidir. Hadisçe, *sadaka belâyı defettiği gibi*,¹ o kuvve-i imaniye dahi o afata karşı derecesiyle mukabele ediyor.

12

Aziz ve siddik ve sadık ve fedakâr ve vefadar kardeşlerim,

Sizin bu defaki manevî ve nurlu hediyeniz, benim nazarımda Cennetü'l-Firdevsten bir testi Âb-ı Kevser hediyesi, âlem-i bekadan bize gelmiş gibi, ruhum inşirah ile doldu, bütün duygularım sürurla şükrettiler. Size uzun bir mektup yazmak arzu ediyorum, fakat zaman ve hâlim müsaade ve muvafakat etmediğinden, kısa kesmeye mecbur oldum. Yalnız o hediyelerin hususî sahiplerine *maşaallah, bârekâllah, veffakakümullah, es'adekümullah* derim.

Bilhassa Yirmi Yedinci Mektubun medresesinde müte-hassirâne müştak bulunduğum kardeşlerimle maziye gidip tekrar görüştüm ve mükerreren ayrı ayrı görüşüyorum.

Otuz birinci ayetin birinci mukaddemesi olan ² *وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى* cümlesi bin beş yüz küsur olan makam-ı cifrîsiyle, ehl-i dalâlet tarafından aşılana manevî

1. Muhammed Adfîş el-Mağribî, *Camiü's-Seml*, 1:464, hadis no: 1741.

2. Eğer hastalanırsanız... (Nisâ Suresi: 43.)

yak gösteren.

mütehassirâne: özleyerek, hasret çekerek.

nazar: bakış; düşünce, fikir.

neş'et: meydana gelme, oluşma, çıkma.

nurlu: ışıklı, parlak.

Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın

temeli ve sebebi olan manevî varlık.

sadaka: Allah rızası için ihtiyaç sahibi fakirlere yapılan yardım.

sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.

siddik: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

sürur: sevinç, mutluluk.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hâl ile Allah'ı hamd etme.

vefadar: sözünde ve dostluğunda devamlı olan, vefalı dost.

veffakakümullah: Allah muvaffak etsin, başarılı kılsın.

zaaf-ı iman: iman zayıflığı.

hastalıkların kısm-ı azamı, *Risaletü'n-Nur*'un Kur'ânî ilâçlarıyla izale edilebilir diye işaret etmekle beraber, maatteessüf iki yüz sene kadar dünyanın ömrü bâkî kalmışsa, bir fırka-i dâlle dahi devam edeceğine ima ediyor.

¹ **فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا** cümlesi, mana-i işârisinde, ikinci emarenin birinci noktasında *sin* harfi *sad* harfinin altında gizlenmesi ve *sad* görünmesinin iki sebebi var.

Birisi: Said, tam toprak gibi mahviyet ve terk-i enaniyet ve tevazu-i mutlakta bulunmak şarttır; tâ ki *Risaletü'n-Nur*'u bulandırmasın, tesirini kırmassın.

İkincisi: Şimdiki bataklığa ve manevî tauna sukutun sebebi ise, terakki fikrinden neş'et ettiği cihetle, onların hatalarını gösterip, suud ve terakki Müslüman için ancak İslâmiyette ve imanlı olmakta olduğuna işaret etmektir.

Kardeşlerim,

Bugünlerde biri *Risaletü'n-Nur* Talebelerine, diğeri bana ait iki mesele ihtar edildi. Ehemmiyetine binaen yazıyorum.

Birinci Mesele: Birinci Şuada, iki üç ayetin işaretinde *Risaletü'n-Nur*'un sadık talebeleri imanla kabre gireceklerine ve ehl-i Cennet olacaklarına dair kudî bir müjde ve kuvvetli bir beşaret bulunduğu gösterilmiştir. Fakat bu pek büyük meseleye ve çok kıymettar işarete tam kuvvet

dan gelen.

maatteessüf: ne yazık ki, üzülerek belirtiyim ki.

mahviyet: alçak gönüllülük, kendini değersiz gösterme.

mana-i işârî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.

manevi: manaya ait, maddî olmayan.

mesele: önemli konu.

neş'et: meydana gelme, oluşma, çıkma.

Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.

suud: yukarı çıkma, yükselme.

sükût: düşme, düşüş, aşağı inme.

talebe: öğrenci.

taun: veba.

terakki: yükselme, ilerleme.

terk-i enaniyet: benlik ve enaniyetten vazgeçme.

tevazu-i mutlak: tam bir alçak gönüllülük.

1. Toprakla teyemmüm edin. (Nisâ Suresi: 43.)

ayet: Kur'ân'ın her bir cümlesi.

bâkî: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan.

beşaret: müjde.

binaen: -den dolayı, bu sebepten.

cihet: yön.

dair: alâkalı, ilgili.

ehemmiyet: önem, değer, kıymet.

ehl-i Cennet: Cennet ehli,

Cennetlikler, Cennette bulunanlar veya oraya girmeye hak kazananlar.

ehl-i dünya: dünyaya bağlı, dünya adamı, ahireti düşünmeyen.

emare: alâmet, belirti, nişan.

fırka-i dâlle: sapık fırka, hak yoldan ayrılmış topluluk, cemaat.

ihtar: dikkat çekme, hatırlatma, uyan.

ima: işaretlerle anlatma, üstü kapalı ifade etme.

iman: inanç, itikat.

işarat: işaretler, alâmetler, belirtiler.

izale: giderme, ortadan kaldırma.

kısm-ı azam: büyük kısım, ekseriyet, çoğunluk.

kıymettar: kıymetli, değerli.

kudî: mukaddes, yüce.

Kur'ânî: Kur'ân'a ait, Kur'ân'-

bedahet: açıklık, aşikâr, ispata ihtiyaç olmayacak derecede açıklık.

bürhani: bürhana, delil ve ispata dayanarak.

cihet: yön.

delil: bir davayı ispata yarayan şey, bürhan.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ehass-ı havas: seçkinlerin en seçkini, ileri gelenlerin en başındaki.

ehl-i keşif: bazı sırları, bilinmeyen hakikatleri, Cenab-ı Hakkin lütuf ve ihsanı ile bilen velîler.

emare: alâmet, belirti, nişan.

feyiz: bolluk, bereket; ihsan, bağış.

gayr-i mümkün: mümkün olmayan, imkânsız.

hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.

hakikat: gerçek, doğruluk; görülen bir şeyin aslı, esası.

hakkyakin: imanî meselelerin hakikatini tam olarak anlama.

hükmetme: karar vermek, inanca varmak.

hüsni akubet: iyi netice, hayırlı son.

ilmelyakin: ilim yoluyla kesin olarak bilme.

iman: inanç, itikat.

iman-ı bilgayp: gayba, görünmeyenlere inanmak.

iman-ı kâmil: mükemmel iman.

iman-ı şuhudî: gözle görüncesine inanmak.

iman-ı tahkikî: tahkikî iman, imana dair bütün meseleleri inceleyip delil ve bürhan ile inanma.

imkân: mümkün olma, olabilirlik.

imtizaç: bileşik hale gelme, kaynaşma.

kesretli: çokluğu olan, çok fazla.

keşif: gizli bir şeyi veya bir sırı kalp gözüyle görerek öğrenme.

Kur'ânî: Kur'an'a uygun, Kur'an'a ait.

letaif: manevî duygular.

lillâhilhamd: Allah'a hamd olsun ki!

mahfuz: hıfz olunmuş, korunmuş.

makbul: kabul edilmiş, geçerli.

muhal: imkânsız, olması mümkün olmayan.

muhalif: muhalefet eden, bir fiil ve düşünceye karşı zıt düşünce-de bulunan.

muntazir: bekleyen, gözetin.

mümteni: imkânsız, olamaz.

nevi: çeşit, tür.

Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursi'nin eserleri-

verecek bir delil ister diye beklerdim, çoktan beri muntazırdım. Lillâhilhamd, iki emare birden kalbime geldi.

Birinci Emare: İman-ı tahkikî, ilmelyakinden hakkalyakine yakınlaştıkça, daha selp edilmeyeceğine ehl-i keşif ve tahkik hükmetmişler ve demişler ki: "Sekerat vak-tinde, şeytan, vesvesesiyle ancak akla şüpheler verip terreddüde düşürebilir." Bu nevi iman-ı tahkikî ise yalnız akılda durmuyor. Belki hem kalbe, hem ruha, hem sırta, hem öyle letaife sirayet ediyor, kökleşiyor ki, şeytanın eli o yerlere yetişemiyor. Öylelerin imanı zevalden mahfuz kalıyor.

Bu iman-ı tahkikînin vusulüne vesile olan bir yolu, velâyet-i kâmile ile keşif ve şuhut ile hakikate yetişmektir. Bu yol ehass-ı havassa mahsustur, iman-ı şuhudîdir. İkinci yol, iman-ı bilgayb cihetinde sır-ı vahyin feyziyle, bürhanî ve Kur'ânî bir tarzda akıl ve kalbin imtizacıyla hakkalyakin derecesinde bir kuvvetle zaruret ve bedahet derecesine gelen bir ilmelyakin ile hakaik-ı imaniyeyi tasdik etmektir. Bu ikinci yol *Risaletü'n-Nur*'un esası, mayası, temeli, ruhu, hakikati olduğunu has talebeleri görüyorlar. Başkalar dahi insafla baksa, *Risaletü'n-Nur* hakaik-ı imaniyeye muhalif olan yolları gayr-i mümkün ve muhal ve mümteni derecesinde gösterdiğini görecekler.

İkinci Emare: *Risaletü'n-Nur*'un sadık şakirtleri, hüsni akıbetlerine ve iman-ı kâmil kazanmalarına o derece kesretli ve makbul ve samimî dualar oluyor ki, o duaların içinde hiçbirisi kabul olmamasına akıl imkân veremiyor.

nin adı.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.

samimi: içten, candan, gönülden.

sekerat: ölmek üzere olan bir canlının kendinden geçmesi.

selp: ortadan kaldırma, iptal etme; olumsuzlaştırma.

sır: kalbe konulan bir lâfife.

sırr-ı vahiy: ilâhî vahyin sırrı, hakikati.

sirayet: yayılma, dağılma.

şakirt: talebe, öğrenci.

şuhut: gözle görme, müşahade.

tahkik: doğru olup olmadığını araştırmak, inandığı şeylerin aslını, esasını bilerek inanma.

talebe: öğrenci.

tarz: biçim, şekil.

tasdik: bir şeyin veya kimse-nin doğruluğuna kesin olarak hükmetme.

tereddü: kararsızlık, şüphe-de kalma.

velâyet-i kâmile: kâmil velâyet, olgunluğa ermiş velâyet.

vesile: aracı, vasıta.

vesvese: şüphe, kuruntu, kalbe gelen asılsız kötü ve sinsi düşünce.

vusul: kavuşma, ulaşma, erişme.

zaruret: zorunluluk, mecburiyet.

zeval: zail olma, sona erme, yok olma.

Ezcümle, *Risaletü'n-Nur*'un bir hadimi ve bir tek şakirdi, yirmi dört saatte, *Risaletü'n-Nur* talebelerinin hüsn-i akibetlerine ve saadet-i ebediyeye mazhar olmalarına yüz defa *Risaletü'n-Nur* talebelerine ettiği duaları içinde hiç olmazsa yirmi otuz defa selâmet-i imanlarına ve hususî hüsn-i akibetlerine ve imanla kabre girmelerine ay-nı duayı en ziyade kabule medar olan şerait içinde ediyor.

Hem *Risaletü'n-Nur*'un talebeleri bu zamanda, her cihetten ziyade hücumla maruz olan iman hususunda birbirine selâmet-i iman hakkındaki samimî, masum lisanlarıyla dualarının yekûnu öyle bir kuvvettedir ki, rahmet ve hikmet onun reddine müsaade etmezler. Faraza, mecmuu itibarıyla reddedilse, tek bir tane onların içinde kabul olursa, yine her biri selâmet-i iman ile kabre gireceğine kâfi geliyor. Çünkü her bir dua umuma bakar.

İkinci Mesele: Yirmi sene evvel tabedilen *Sünuhât* risalesinde hakikatlı bir rüyada âlem-i İslâmın mukadderatını meşveret eden ruhanî bir meclis tarafından bu asrın hesabına Eski Said'den sordukları suale karşı verdiği cevabın bir parçası şimdilik tezahür etmiştir.

O zaman, o manevî meclis demiş ki: "Bu Alman mağlûbiyetiyle neticelenen bu harpte Osmanlı Devletinin mağlûbiyetinin hikmeti nedir?"

Cevaben Eski Said demiş ki: Eğer galip olsaydık, medeniyet hatırı için çok mukaddesatı feda edecektik—nasıl ki yedi sene sonra edildi. Ve medeniyet namıyla

âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
asır: yüzyıl.
cevaben: cevap olarak, karşılık şeklinde.
cihet: yön.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
evvel: önce.
ezcümle: bu cümleden olarak.
faraza: farz edelim ki, öyle sayalım ki, söz gelişi.
feda: uğruna verme.
hadim: hademe, hizmetçi.

hakikat: gerçek, esas.
harp: savaş.
hikmet: ilâhî gaye, yüksek bilgi, fayda.
hususî: özel.
hücum: saldırma.
hüsn-i akibet: iyi netice, hayırlı son.
iman: inanç, itikat.
kâfi: yeter, elverir.
lisan: dil.
mağlûbiyet: yenilgi, yenilme.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.

maruz: bir şeyin etkisi ve tesiri altında bulunma.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
mazhar: nail olma, şereflenme, ilâhî tecellilerin görüldüğü yer olma.
meclis: topluluk, heyet.
mecmu: toplam, tüm.
medar: sebep, vesile.
medeniyet:
mesele: önemli konu.
meşveret: işlerin konuşup anlaşma yoluyla halledilmesi,

bir konu hakkında çeşitli ve ehil şahıslardan fikir alma.

mukadderat: Allah tarafından ezelde takdir olunmuş şeyler, ileride meydana gelecek hâller ve olaylar, alın yazısı.

müsaade: izin.

nam: ad.

rahmet: Allah'ın kullarını esirgemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi.

Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

ruhanî: cisim olmayıp gözle görülmeyen cin ve melâike gibi bir mahlûk; ruha ait; ruhtan meydana gelmiş melek.

saadet-i ebediye: sonu olmayan, sonsuz mutluluk.

samimî: içten, candan, gönülden.

selâmet-i iman: imanın kurtanılması.

sual: soru.

şakirt: talebe, öğrenci.

şerait: şartlar.

tab: basma, baskı.

talebe: öğrenci.

tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.

umum: bütün, herkes.

yekûn: toplam.

ziyade: çok, fazla.

âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bîtaraf: tarafsız.

canip: yan, yön, cihet, taraf.

cebren: cebirle, zorla, kuvvet kullanarak, mecburî.

dağdağa: gürültü, beyhude telâş ve ıztırap.

evvel: önce.

fetva: bir mesele hakkında ehil olan kimse tarafından verilen dinî hüküm.

galibâne: galip gelmiş gibi, galip sıfatıyla.

Haremeyn-i Şerifeyn: iki mukaddes şehir, Mekke-i Mükerreme ve Medine-i Münevvere.

hikmet: gizli sebep, gaye.

hususan: bilhassa, özellikle.

iltizam: birinin tarafını tutma, taraflılık.

inayet-i İlahiye: Allah'ın yardımı. ittihat: birleşme, birlik oluşturma.

kader: İlahî hüküm; Cenab-ı Hakkın takdir ve tayin etmesi.

keder: kaygı, acı, hüzn.

mağlûbiyet: yenilgi, yenilme.

manevi: manaya ait, maddî olmayan.

mevki-i mübareke: mübarek mevki, yer, makam.

mimsiz medeniyet: deniyet ma-

âlem-i İslâm, hususan Haremeyn-i Şerifeyn gibi mevaki-i mübarekeye Anadolu'da tatbik edilen rejim kolaylıkla, cebren teşmil ve tatbik edilecekti. İnayet-i İlahiye ile onların muhafazası için kader mağlûbiyetimize fetva verdi.

Aynen bu cevaptan yirmi sene sonra, yine gecede, "Bîtaraf kalıp, giden mülkünü geri almakla beraber; Mısır ve Hind'i de kurtararak, bizimle ittihadı getirmek, siyaset-i âlemce en büyük muzafferiyet kazanmak varken, şüpheli, dağdağalı, faidesiz bir düşmana (İngiliz) taraftarlık göstermekle muzaaf bir surette ve zararlı bir yolu tercih etmek, böyle zeki, belki dâhî insanların nazarında saklı kalmasının hikmeti nedir?" diye sual benden oldu.

Gelen cevap, manevî canipten geldi. Bana denildi ki: "Sen, yirmi sene evvel manevî suale verdiğin cevap, senin bu sualine aynı cevaptır. Yani, eğer galip tarafı iltizam edilseydi, yine mimsiz medeniyet namına galibâne mümanaat görmeyecek bir tarzda bu rejimi, âlem-i İslâma mevaki-i mübarekeye teşmil ve tatbik edilecekti. Üç yüz elli milyon İslâmın selâmeti için bu zahir yanlış görmediler, kör gibi hareket ettiler.

14

بِسْمِهِ ۞ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِغُ بِحَمْدِهِ ۚ

Aziz, sıddık, mübarek kardeşlerim,

Sizlerin bu bayram manevî hediyeniz bayramımı öyle bir tebrik etti ki, binler kederim olsaydı silerdi. Bin

1. Allah'ın adıyla.

2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44))

nasına gelen kötü medeniyet.

muhafaza: koruma.

muzaaf: kat kat, iki misli.

muzafferiyet: muzafferlik, düşmana üstün gelme, galibiyet.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

mümanaat: mâni olma, engelleme.

nam: ad.

nazar: bakış, dikkat.

rejim: idarede tutulan yol, yönetme tarzı, düzenleme biçimi.

selâmet: salımlık, emniyet, kurtuluş, korku ve endişeden uzak olma.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

siyaset-i âlem: dünya siyaseti.

sual: soru.

suret: biçim, şekil, tarz.

taraftar: taraflı, bir tarafı destekleyen.

tarz: biçim, şekil.

tatbik: uydurma, uygulama.

teşmil: genelleştirme, şümülendirme.

zahir: açık, aşikâr.

bârekâllah. Böyle bir zamanda, böyle ihlâslı, sadâkat, livechillâh uhuvvet ve fisebilillâh muavenet ancak âlihimet siddikînlerde bulunur. Hâlık-ı Zülcelâl'e hadsiz hamd ve şükür olsun ki, sizin gibileri, Kur'ân-ı Hakîm'e hadim ve Risale-i Nur'a şakirt eylemiş.

Hüsrev kardeş,

Senin, umum kardeşlerin namına bayram tebriki hesabına, başta Kur'ân'ın baştaki çok şirin ve güzel cüzleri olarak Mektubat'ın kısım-ı azamını hediye etmekteğüniz, bin tebrik hükmünde oldu. Bin bârekâllah.

Küçük Ali kardeşim,

Senin, büyük manevî hediyen beni cidden şaşırttı, çok mütehayyir etti. O mükemmel yazılar, Büyük Ali'nin, yoksa Küçük Ali'nin mi, bilemedim. Benim için yeniden dünyaya bir Abdurrahman, bir Lütî gelmiş gibi. Büyük Hafız Ali'nin sisteminde bir kahraman yardımcı ve iki mübarek ve halis ve kıymettar Mustafa'ların elinde bir elmas kılıç buranın fethinde benim gibi bir âcizin muavenetine koşuyor gördüm. Maşaallah, büyük Hafız Ali'nin nuranî ve büyük fabrikası Kuleönü'nü de içine almış gibi; aynı kalem, aynı tarz, aynı iktidar göstermişsin. *Risale-i Nur*'un tam kametine yakışacak nakışlar, murassa elbise giydirmişsiniz.

âciz: zayıf, güçsüz.
âlihimm: himmeti yüksek, gayreti çok olan.
bârekâllah: Allah mübarek etsin, hayırlı ve bereketli olsun.
cidden: ciddi olarak, gerçek olarak.
cüz: kısım, parça.
elmas: çok değerli.
fisebilillâh: Allah yolunda; karşılık beklemeksizin.
hadim: hademe, hizmetçi.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.

Hâlık-ı Zülcelâl: Sonsuz büyüklük sahibi yaratıcı, Allah.
halis: samimî, her ameli yalnız Allah rızası için işleyen.
hamd: Allah'a karşı şükran ve memnuniyetini onu överek bildirme.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ihlâs: samimiyet, bir amelî başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.
iktidar: güç yetme, bir işi ger-

çekleştirmek için gereken kuvvet.
kamet: boy, endam.
kısım-ı azam: büyük kısım, ekseriyet, çoğunluk.
kıymettar: kıymetli, değerli.
Kur'ân: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmiş, semavî kitapların sonuncusu.
Kur'ân-ı Hakîm: her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kur'ân.
livechillâh: Allah için, Allah

namına, Allah aşkına.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

maşaallah: Allah'ın istediği gibi, Allah'ın istediği olur anlamında hayret ve memnurluk ifade eden bir ibare.

muavenet: yardım.

murassa: kıymetli taşlarla, mücevherlerle, sırmalarla süslenmiş, cevherle bezenmiş, mücevherli.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
mütehayyir: hayrete düşen, şaşır.

nakış: işleme, süsleme.

nam: ad, yerine.

nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sadâkat: bağlılık, doğruluk.

siddikîn: siddıklar, doğru sözler olanlar, samimiyetle iman etmiş olan ve bunun gereğine tam olarak uyanlar.

şakirt: talebe, öğrenci.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnurluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

tarz: biçim, şekil.

uhuvvet: kardeşlik, din kardeşliği.

umum: bütün.

Aziz ve siddik kardeşlerim,

Bayramınızı tebrik ve hizmetinizi takdir ve muvaffakiyetinize dua ederek Hâlık-ı Rahîm'e hadsiz şükür ederim ki, sizler gibi sebatkâr ve fedakâr kardeşleri *Risaletü'n-Nur*'a sahip ve naşir yapmış. Ben sizleri düşündükçe ruhum inşirah ve kalbim ferahlarla dolar. Daha dünyadan gitmek benim için medar-ı teessüf olamaz. Sizler kaldıkça ben yaşıyorum diye, mevte dostâne bakıyorum, ecelimi telâşsız bekliyorum. Allah sizden ebeden razı olsun. Âmin, âmin, âmin.

Kardeşlerim,

Size lâtif bir hikâye:

Bir zaman, Barla'da bir zat ağaçtan bir kutuda cevizli bir tatlı bana göndermişti. Mukabilini verdiğim o bir buçuk kilo lokmalardan her gün altışar tane ben kendim verdim ve bazen o kadar ve daha ziyade başkalara teber-rük olarak verirdim. Siddik Süleyman bu hâdiseyi belki tahattur eder. Bir aydan ziyade devam etti. Sonra, merhum Galib Bey ile hesap ettik, onun beş altı misli bereket, içinde olduğuna kanaatimiz geldi. Ben o vakit dedim: "Bu zatta ehemmiyetli bir bereket, bir ihlâs var." Şimdi tahmin ve tahattur ediyorum ki, o zat Hacı Hafız imiş. O acîb bereketin şimdi sırrı çıkmış.

1 الْحَمْدُ لِلَّهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bereket: bolluk, bereket, gürlük.
dostâne: dostlukla, dostça.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ebeden: ebedi ve daimî olarak.
ecel: her canlının Allah tarafından takdir edilen ölüm vakti.
ehemmiyetli: önemli.
fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.
hâdis: olay.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
Hâlık-ı Rahîm: sonsuz merhamet ve şefkat sahibi yaratıcı, Allah.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.
kanaat: kanma, inanma.
latif: güzel, hoş.
medar-ı teessüf: teessüf ettiren, eseflenme, beğenmeme sebebi.
merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.
mevt: ölüm.

1. Allah'a hamd olsun. Bu Rabbimin fazlındandır. (Metnin "Elhamdülillah kısmı birçok ayette geçmektedir. Sonraki kısım ise Neml Suresinin 40. ayetidir.)

misil: aynı, eş.
mukabil: karşılık.
muvaaffakiyet: başarma, başarılı olma.
naşir: eser, neşreden, yayınlayan, dağıtan.
razi: rıza gösteren, hoşnut olan.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sebatkâr: sebat eden, sözünde ve kararında duran, vazgeçmeyen, sebatlı.
siddik: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme,

gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tahattur: hatıra gelmek, hatırlamak.
takdir: kıymet verme, beğenme.
teberrük: bir şeyi bereket ve saadet vesilesi sayarak almak veya vermek.
zat: kişi, şahıs.
ziyade: çok, fazla.

Nur Fabrikasının sahibi Hafız Ali'nin ve Mübareklerin köyleri ortasında duada, Sav köyü mevki almış. Tam bir senedir ahyâ yüzünden emvat dahi hisse alıyorlar.

.....

Risaletü'n-Nur'un hizmetinde ekser şakirtleri birer nevi keramet ve ikram-ı İlâhî hissettikleri gibi, bu âciz kardeşiniz çok muhtaç olduğu için, çok nevilerini ve çeşitlerini hissediyorum. Ve bu sıralarda bu havalideki şakirtler, yeminle itiraf ediyoruz ki, biz Nurun hizmetinde çalıştıkça, hem maişetçe, hem istirahat-i kalpçe bir genişlik, bir ferah zahir bir surette hissediyoruz. Ben kendimce o kadar hissediyorum ki, nefis ve şeytanım dahi o bedahete karşı hayret ederek sustular.

.....

Biliniz ki, bir seneden ziyadedir, ben duada, *Risaletü'n-Nur*'un şakirtlerinin risalelerle âlâkadar olan ezvaç ve evlât ve valideynlerini dahi dâhil ediyorum. Bunun bir sebebi, başta Sabri olarak, orada burada bazı zatlar, çocukluk ve çocukları ile daireye girmeleridir.

.....

Adalet-i İlâhiye, İslâmiyete ihânet eden mimsiz medeniyete öyle bir azab-ı manevî vermiş ki, bedevîliğin ve vahşiliğin derecesinden çok aşağıya düşürmüş. Avrupa'nın ve İngilizin yüz sene ezvak-ı medeniyesini ve terakki ve tasallut ve hâkimiyetin lezzetlerini hiçe indiren mütemadî korku ve dehşet ve telâş ve buhran yağdıran bombaları başlarına musallat etmiş. İşte böyle bir zamanda en lüzumlu, en ehemmiyetli, en birinci vazife imanı

âciz: zayıf, güçsüz.
adalet-i İlâhiye: Allah'ın adaleti, İlâhî adalet.
ahya: diriler, canlılar.
âlâkadar: ilgili, ilişkili.
azab-ı manevî: manevî işkence, manevî azap.
bedahet: açlık, aşıkâr, ıspatta ihtiyaç olmayacak derecede açıklık.
bedevî: çölde ve iptidai tarzda yaşayan, medenî olmayan.
buhran: bir işin tehlikeli, kar-

sık bir hâl alması, bunalım, zor durum, kriz.
dâhil: girme, içinde olma.
dehşet: büyük tehlike karşısında korkma ve şaşırıp kalma.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ehemmiyetli: önemli.
ekser: en çok, daha ziyade.
emvat: ölümler.
evlât: veletler, çocuklar.
ezvaç: hanımlar, eşler.
ezvak-ı medeniye: medeniyetin nefis ve şeytan hesabı-

na olan zevkleri.
ferah: gönül açıklığı, sevinç, sevinme.
havalî: bölge, etraf, çevre, civar.
hisse: pay, nasip.
ihânet: hainlik, kötülük etme.
ikram-ı İlâhî: Allah'ın ikram ve ihsanı.
iman: inanç, itikat.
istirahat-ı kalp: kalbin rahatlaması, iç huzur.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen

söz, fikir.

maişet: geçim, geçinme.

mevki: yer, makam.

mimsiz medeniyet: deniyet manasına gelen kötü medeniyet.

musallat: çok fazla rahatsız eden, fazlasıyla üzerine giden ve sataşan.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

mütemadî: aralıksız, sürekli, devamlı.

nevi: çeşit, tür.

Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

suret: biçim, şekil, tarz.

şakirt: talebe, öğrenci.

tasallut: birini rahatsız etme, musallat olma, hükmü altına alma.

terakki: yükselme, ilerleme.

vahşi: merhametsiz, duygusuz, medenileşmemiş, barbar.

valideyn: ana ile baba.

vazife: görev.

zahir: açık, aşıkâr.

zat: kişi, şahıs.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

kurtarmak olduğundan, bu zamana ve bu seneye bakan
beşaret-i Kur'âniye ve ¹فَضْلًا كَبِيرًا ²فَضَّلَ اللَّهُ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ

ayetlerin müjdesi en büyük bir fütuhât suretinde *Risale-tü'n-Nur*'un manevî fütuhât-ı imaniyesini gösteriyor.

Evet, bir adamın imanı, ebedî ve dünya kadar bir mülk-i bâkinin anahtarı ve nurudur. Öyle ise, imanı tehlikeye maruz her adama, bütün küre-i arzın saltanatından daha faydalı bir saltanat, bir fütuhât kazandıran *Risale-tü'n-Nur*, elbette bu ayetlerin, bu asırda, bu beşaretlerinin kastî bir medar-ı nazarlarıdır. Nur ve Gül Fabrikalarının hademe ve sahipleri, insanın başında iki göz gibidir; zahiren ikidir, fakat bir görürler. Ahvel (şaşı) gözlü, iki görür. *Lillâhilhamd*, bu iki cereyan-ı nuranî kemal-i ittihatdıkları.

17

⁴بِاسْمِهِ ³وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ الْأَيْسَبِ بِحَمْدِهِ ⁵السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ دَقَائِقِ الْفَرَاقِ

Aziz, mübarek, sıddık, sadık, ruhum, canım kardeşlerim,

Sizin beni çok mesrur eden son mektubunuza Isparta yoluyla cevap vermediğim sebebi, benim Isparta merkeziyle olan münasebetime buraca çok dikkat edilmesi-
dir. Hem, öteki yolda size gelinceye kadar *Risale-tü'n-Nur*'un müteaddit merkezlerinin istifadesidir.

ahvel: bir şeyi çift gören, şaşı.

asır: yüzyıl.

ayet: Kur'ân'ın her bir cümlesi.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

beşaret: müjde.

beşaret-i Kur'âniye: Kur'ân'ın müjdelemesi.

cereyan-ı nuranî: nuranî akım, nuranî hareket.

ebedî: sonu olmayan, daimî, sürekli.

fütuhât: zaferler, fetihler, galibiyetler.

fütuhât-ı imaniye: imanî hizmetlerde bulunarak, kalpleri fethetmek.

hademe: hizmetçiler, hizmet görenler, hadimler.

iman: inanç, itikat.

istifade: faydalanma, yararlanma.

kastî: kastederek, isteyerek, bile bile yapılan.

kemal-i ittihat: mükemmel birlik.

küre-i arz: yer küre, dünya.

lillâhilhamd: Allah'a hamd olsun ki!

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

maruz: bir şeyin etkisi ve tesiri altında bulunma.

medar-ı nazar: göz önünde bulundurulması gereken.

mesrur: sevinçli, memnun.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

1. Allah'ın ihsanı pek büyük ve geniştir. (Ahzab Suresi:47.)

2. Allah'ın bir lütfudur ki, dilediğine verir. (Mâide Suresi: 54.)

3. Allah'ın adıyla.

4. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)

5. Allah'ın selâmu ve rahmeti ve berekâtı ayrıntı dakikaları adedince üzerinize olsun.

mülk-i bâkî: daimî, kalıcı olan mülk; daima tasarruf altında bulunan mülk.

müteaddit: çeşitli, bir çok.

nur: aydınlık, parlaklık, ışık.

Risale-tü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin

eserlerinin adı.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.

salanat: sultanlık, padişahlık, hükümdarlık.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

suret: biçim, şekil, tarz.

zahiren: görünüşte.

Hüsrev kardeş,

Son mektubumda demişim: “Hüsrev’lerin valideleri sebebiyet verdiler ki, bir seneden ziyade bir vakitten beri bütün talebelerin peder ve valideleri duaya dâhil olmuşlar.” Sakın yanlış zannetmeyiniz. Senin validen gibi, on seneden beri *Risaletü’n-Nur*’un has şakirtlerinin dairelerinde bulunan orada çok ahiret hemşirelerim var. Onlar, yeniden başkalarının duaya dâhil olmalarına sebep olmuşlar demektir.

Size *Risaletü’n-Nur*’un kerametinin bu havalide zuhur eden çok tereşşuhatından bir iki hâdisi beyan ediyorum.

• *Birisi:* Hatip Mehmed (rahmetullâhi aleyh) namında ciddî bir ihtiyar talebe, *İhtiyarlar Risalesi*’ni yazıyordu. Tâ On Birinci Ricanın ahirlerinde ve merhum Abdurrahman’ın vefatının tam mukabilinde kalemi, ¹ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ya-

zıp ve lisanı dahi ² لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ diyerek hüsn-i hatimenin hatemiyle sahife-i hayatını mühürleyip, *Risaletü’n-Nur* talebelerinin imanla kabre gireceklerine dâir olan işarî beşaret-i Kur’âniyeyi vefatıyla imza etmiş. Rahmetullahi aleyh, rahmeten vâsia.

• *İkincisi:* Sizin telifiniz olan Fihristenin tashihinde, bir müstensihin noksan bıraktığı bir sahifeyi Tahsin’e dedim, “Yaz”; o da yazmaya başladı. Simsiyah bir mürekkepten ve temiz kalemle, birden, yazdığınız ikinci cilt fihristenin makbuliyetine hüccet olarak, o siyah mürekkep

ler veya tabiatüstü hâdiseler.

lisan: dil.

makbuliyet: makbullük, beğenilmişlik, geçerlilik.

merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.

mukabil: karşılık.

müstensih: istinsah eden, bir yazının kopyasını çıkarıp çoğaltan.

nam: ad, isim.

peder: baba.

rahmeten vâsia: geniş olan rahmet, merhamet ve acıma.

rahmetullâhi aleyh: Allah’ın rahmeti onun üzerine olsun.

Risaletü’n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

sahife: sayfa.

sahife-i hayat: hayat sayfası; hayatın devreleri.

sebebiyet: sebep olma.

şakirt: talebe, öğrenci.

talebe: öğrenci.

tashih: basılacak bir eserin dizgilerini kontrol ederek yanlışları düzeltme.

telif: eser yazma.

tereshşuhat: damlamalar, sızıntılar.

valide: ana, anne.

vefat: ölüm.

ziyade: çok, fazla.

zuhur: görünme, belli olma, ortaya çıkma.

1. Ondan başka hiçbir ilâh yoktur. (Kasas Suresi: 88.)

2. Allah’tan başka hiçbir ilâh yoktur. (Muhammed Suresi: 19.)

ahir: son.

ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.

beşaret-i Kur’âniye: Kur’ân’ın müjdelemesi.

beyan: bildirme, açıklama, söyleme.

ciddî: ağırbaşlı, hâlleri sakın olan kişi.

dâhil: girme, içinde olma.

dair: alâkalı, ilgili.

dua: Allah’a yalvarma, niyaz.

fihriste: bir kitapta bulunan şeyleri sırayla gösteren liste, katalog.

hâdis: olay.

hatem: mühür, damga.

havalî: bölge, etraf, çevre, civar.

hemşire: kız kardeş, bacı.

hüccet: delil.

hüsn-i hatime: iman ile ahirete gitmek, Kelime-i Şahadet söyleyerek ölmek.

iman: inanç, itikat.

işarî: işaretle ilgili, işaretle olan.

keramet: Allah’ın velî kullarında görülen olağanüstü hâl-

güzel bir kırmızı suretini aldı. Tâ yarım sahife kadar bu garip hâdiseye taaccüp edip bakarken, o mürekkep sim siyaha döndü. Sahifenin öteki yarısı, aynı kalem, aynı hokka, tam siyah yazıldı.

Bir zaman Barla'da, bağlardaki köşkte, Şamlı Mes'ud ve Süleyman'ın müşahedesiyle aynı hâdiseyi başka şekilde gördük. Şöyle ki:

Ben, sevmediğim için siyah bir mürekkebi kısmen döktüm; birden mütebakisi çok beğendiğim güzel bir kırmızıya tahavvül etti, *Risaletü'n-Nur*'un kâtiplerini şevklendirdi. Gözümüze silsile-i kerametın bir ucunu ve bir tereşşuhunu gösterdi.

AHİRET KARDEŞLERİME MÜHİM BİR İHTAR

İki maddedir.

• **Birincisi:** *Risale-i Nur*'a intisap eden zatın en ehemmiyetli vazifesi, onu yazmak ve yazdırmaktır ve intişarına yardım etmektir. Onu yazan veya yazdıran, *Risale-i Nur* Talebesi ünvanını alır. Ve o ünvan altında, her yirmi dört saatte benim lisanımla belki yüz defa, bazen daha ziyade, hayırlı dualarımda ve manevî kazançlarımda hissedar olmakla beraber, benim gibi dua eden kıymettar binler kardeşlerin ve *Risale-i Nur* Talebelerinin dualarına ve kazançlarına dahi hissedar olur.

ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ehemmiyetli: önemli.

garip: tuhaf, hayret verici.

hâdis: olay.

hissedar: hisse sahibi, hissesi olan.

hokka: içine mürekkep, boya, v.s. konulan, cam, seramik veya metalden yapılmış küçük kutu biçimindeki kap.

ihbar: hatırlatma, uyan.

intisap: mensup olma, bağlanma, girme.

intişar: dağılım.

kâtip: yazıcı.

kısmen: kısmi olarak, bir kısım.

kıymettar: kıymetli, değerli.

lisan: dil.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

müşahede: gözlem.

mütebaki: geri kalan.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sahife: sayfa.

silsile-i keramet: keramet silsilesi, kerametın zincirleme birbirini takip etmesi.

suret: biçim, tarz, görünüş.

taaccüp: şaşma, hayret etme, şaşakalma.

tahavvül: değişme, dönüşme, başkalaşma.

talebe: öğrenci.

tereşşuh: sızıntı, damla.

ünvan: ad, isim, lâkap.

vazife: görev.

zat: kişi, şahıs.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

Hem, dört vecihle dört nevi ibadet-i makbule hükmünde bulunan kitabetinde, hem imanını kuvvetlendirmek, hem başkalarının imanlarını tehlikeden kurtarmasına çalışmak, hem hadisin hükmüyle bir saat tefekkür bazen bir sene kadar bir ibadet hükmüne geçen tefekkür-i imaniyi elde etmek ve ettirmek, hem hüsn-i hattı olmayan ve vaziyeti çok ağır bulunan üstadına yardım etmek ile hasenatına iştirak etmek gibi çok faideleri elde edebilir. Ben, kasemle temin ederim ki, bir küçük risaleyi kendine bilerek yazan adam, bana büyük bir hediye hükmüne geçer. Belki her bir sahifesi bir okka şeker kadar beni memnun eder.

• **İkinci Madde:** Maatteessüf, *Risale-i Nur*'un, imansız ve emânsız cin ve ins düşmanları onun çelik gibi metin kal'alarına ve elmas kılıç gibi kuvvetli hüccetlerine mukabele edemediklerinden çok gizli desiseler ve hafı vasıtalara ile haberleri olmadan yazanların şevklerini kırmak ve fütur vermek ve yazıdan vazgeçirmek cihetinde şeytancasına hücum edip darbe vuruyorlar. Hususan burada ihtiyaç pek çok ve yazıcılar çok az ve düşmanlar çok dikkatli, kısmen talebeler mukavemetsiz olduğundan, bu memleketi o Nurlardan bir derece mahrum ediyor.

Benimle hakikat meşrebinde sohbet etmek ve görüşmek isteyen adam hangi risaleyi açsa, benimle değil, hadim-i Kur'ân olan üstadıyla görüşür ve hakaik-i imaniyeden, zevkle bir ders alabilir.

cihet: yön.
cin: gözle görünmez, lâtif cinsimlerden ibaret bir yaratık.
desise: hile, oyun, aldatmaca.
elmas: çok değerli.
emân: eminlik, korkusuzluk.
fütur: zayıflık, gevşeklik, usanç.
hadim-i Kur'ân: Kur'ân'a hizmet eden, Kur'ân hizmetkârı.
hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fil veya

Hiz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.
hafı: gizli.
hakaik-i imaniye: imana ait hakikatler, imani gerçekler.
hakikat: gerçek, doğruluk; görülen bir şeyin aslı, esası.
hasenat: güzellikler, iyilikler.
hususan: bilhassa, özellikle.
hüccet: delil.
hücum: saldıрма.

hükümünde: değerinde, yerinde.
hükümüne: yerine, değerine.
hüküm: dinî kaide, kural.
hüsn-i hat: güzel yazı, hat.
ibadet-i makbule: makbul olan, kabul olunmuş olan ibadet.
iman: inanç, itikat.
insî: insan dinsinden.
iştirak: katılma, ortak olma.
kal'a: büyük hisar.

kasem: yemin, and.
kismen: kısmî olarak, bazı yönünden.
kitabet: yazı yazma.
maatteessüf: ne yazık ki, üzülecek belirtiyim ki.
mahrum: bir şeye sahip olamayan, yoksun.
meşrep: gidiş, hareket tarzı, tavır, tutum, meslek.
metin: sağlam ve dayanıklı.
mukabele: karşı gelme, karşı koyma.
mukavemet: bir gücün tesirine karşı koyan güç, direnç.
nevi: çeşit, tür.
okka: dört yüz dirhemden oluşan bir ağırlık ölçüsü birimi, 1283 gram.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sahife: sayfa.
şevk: şiddetli arzu, aşırı istek ve heves.
talebe: öğrenci.
tefekkür: derin düşünme; esyanın hakikatini, yaratıcının sırlarını kavramak ve ibret almak için zihnen ve kalben düşünme.
tefekkür-i imanî: imanla ilgili, imanî tefekkür, iman gözlüğüyle bakıp tefekkür etme, imanı kuvvetlendirici düşünceler.
temin: şüpheyi giderme, sağlamlaştırma.
üstat: öğretici, öğretmen.
vasıta: aracı.
vaziyet: durum.
vecih: cihet, yön.

Manevî bir ihtarla bir iki ince meseleyi size yazıyorum.

Birincisi: Geçen ramazan-ı şerifte, Ehl-i Sünnetin selâmet ve necatı için edilen pek çok duaların şimdilik aşikâre kabulleri görünmemesine hususî iki sebep ihtar edildi.

Birincisi: Bu asrın acip bir hassasıdır. **(HAŞİYE)** Bu asırdaki ehl-i İslâmın fevkalâde safderunluğu ve dehşetli canile-ri de âlicenabâne affetmesi ve bir tek haseneyi, binler seyyiatı işleyen ve binler manevî ve maddî hukuk-i ibadî mahveden adamdan görse, ona bir nevi taraftar çıkmasıdır. Bu suretle ekall-i kalil olan ehl-i dalâlet ve tuğyan, safdil taraftar ile ekseriyet teşkil ederek, ekseriyetin hatasına terettüp eden musibet-i ammenin devamına ve idamesine belki teşdidine kader-i İlâhiyeye fetva verirler; “Biz buna müstahakız” derler.

Evet, elması bildiği (ahiret ve iman gibi) hâlde yalnız zaruret-i kat’iye suretinde şişeyi (dünya ve mal gibi) ona tercih etmek ruhsat-ı şer’iye var; yoksa, küçük bir ihtiyaçla veya heves ile veya tamâ ve hafif bir korku ile tercih edilse, eblehâne bir cehalet ve hasarettir, tokata müstehak eder. Hem âlicenabâne affetmek ise, yalnız kendine karşı cinayetini affedebilir. Kendi hakkından vazgeçse hakkı var; yoksa başkaların hukukunu çiğneyen canilere afvükârâne bakmaya hakkı yoktur, zulme şerik olur.

İkinci sebep: Yazmaya izin olmadığından yazılmadı.

HAŞİYE: Yani, elması elmas bildiği halde, camı ona tercih eder.

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
afvükârâne: affedercesine, merhamet edercesine.
ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
âlicenabâne: cömertçesine, iyilik sahibine yakışırçasına.
asır: yüzyıl.
aşikâre: apaçık, belli, aşikâr, meydanda, zahir.
cani: acımasız, gaddar.
cehalet: cahillik, ilimden yoksun olma, ilahî hakikatlerden habersiz olma.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
dua: Allah’a yalvarma, niyaz.
eblehâne: akılsızcasına, ahmakçasına, aptalca.
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimse-ler.
ehl-i İslâm: İslâm topluluğu, Müslümanlar.
Ehl-i Sünnet: İslâmı ilk günkü safiyetiyle kabul ederek dinden olmayan şeyleri karıştırmayıp, Hz. Peygamberin sünnetinden ve yolundan ayrılmayanlar.
ehl-i tuğyan: Allah’ın emirlerine aykırı harekette bulunan günahkârlar.
ekall-i kalil: azın azı, pek az, en az.
ekseriyet: çoğunluk.
elmas: çok kıymetli bir mücevher.
fetva: bir mesele hakkında ehil olan kimse tarafından verilen dinî hüküm.
fevkalâde: olağanüstü.
hasaret: hasar, zarar, ziyan.
hasene: hayırlı amel, Allah rızasına uygun iş.
hassa: bir şeye mahsus olan özellik, nitelik.
haşiye: dipnot.
heves: gelip geçici istek.
hukuk: haklar.
hukuk-i ibat: kulların hukuku, insan hukuku.
hususî: özel.
idame: devamlı ve daimî kılma.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
iman: inanç, itikat.
kader-i İlâhiye: İlâhî kader, Allah’ın kader kanunu.
maddi: madde ile alâkalı, cisma-

nî.

mahv: yok etme, ortadan kaldırma.
manevi: manaya ait, maddî olmayan.
mesele: önemli konu.
musibet-i amme: umumî musibet, genel olan, herkesi etkileyen belâ, âfet, v.s.
müstahak: hak eden, hak etmiş.
necat: kurtuluş, kurtulma.
nevi: çeşit, tür.
ramazan-ı şerif: mübarek,

şerefli Ramazan ayı.

ruhsat-ı şer’iye: şeriatın ruhsatı, İslâmiyetin izin vermesi.
safderun: saf gönüllü, temiz kalpli.
safdil: saf gönüllü; hile, oyun bilmeyen, kolay aldatılan.
selâmet: salımlık, eminlik, kurtuluş, korku ve endişeden uzak olma.
seyyiat: seyyieler, fenalıklar, kötülükler.
suret: biçim, şekil, tarz.
şerik: ortak.

tama: hırsla isteme, şiddetle isteme.
taraftar: taraflı, bir tarafı destekleyen.
terettüp: sonuç olarak çıkma.
teşdit: şiddetlendirme.
teşkil: oluşturma, şekillendirme.
zaruret-i kat’iye: kat’î zaruret; kesin ihtiyaç, kat’î zorunluluk.
zulüm: haksızlık, eziyet, işkence.

İkinci Mesele: Kardeşlerim,

Eskişehir hapishanesinde, ahir zamanın hâdisatı hakkında gelen rivayetlerin tevilleri mutâbık ve doğru çıktıkları hâlde, ehl-i ilim ve ehl-i iman onları bilmemelerinin ve görmemelerinin sırrını ve hikmetini beyan etmek niyetiyle başladım, bir iki sahife yazdım; perde kapandı, geri kaldı. Bu beş senede, beş-altı defa aynı meseleye müteveccih olup muvaffak olamıyorum. Yalnız o meselenin teferuatından bana ait bir hâdiseyi beyan etmek ihtar edildi. Şöyle ki:

Hürriyetin bidayetinde, *Risale-i Nur*'dan çok evvel, kuvvetli bir ümit ve itikat ile, ehl-i imanın me'yusiyetlerini izale için, "İstikbalde bir ışık var, bir nur görüyorum" diye müjdelere veriyordum. Hatta, Hürriyetten evvel de talebelerime beşaret ederdim. *Tarihçe-i Hayat*'ımda merhum Abdurrahman'ın yazdığı gibi, *Sünubat* misillü risalelerde dahi "Ben bir ışık görüyorum" diye dehşetli hâdisata karşı o ümitle dayanıp mukabele ederdim. Ben de herkes gibi o ışıgı siyaset âleminde ve hayat-ı içtimaiye-i İslâmiyede ve çok geniş bir dairede tasavvur ederdim. Halbuki hadisat-ı âlem beni o gaybî ihbarda ve beşarete bir derece tekzip edip ümidimi kırardı.

Birden bir ihtar-ı gaybî ile kati kanaat verecek bir surette kalbime geldi. Denildi ki:

"Ciddî bir alâka ile senin eskiden beri tekrar ettiğin bir ışık var, bir nur göreceğiz diye müjdelere tevili ve tefsiri ve tâbiri, sizin hakkınızda belki iman cihetiyle, âlem-i İslâm hakkında dahi en ehemmiyetlisi *Risale-i Nur*'dur.

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.
alâka: ilgi, ilişki. bağ.
âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
beşaret: müjde.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
bidayet: başlangıç.
ciddî: gerçek olarak, hakikaten.
cihet: yön.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.
ehemmiyetli: önemli.
ehl-i ilim: ilim sahipleri, ilim adamları.
evvel: önce.
gaybî: gaypla ilgili, görünmeyenlere ait.
hâdisat: hâdiseler, olaylar.
hâdisat-ı âlem: cihanda meydana gelen olaylar.
hâdis: olay.
hayat-ı içtimaiye-i İslâmiye: İslâmın getirmiş olduğu kural- lar çerçevesinde oluşturulan

toplum hayatı.
hikmet: ilâhî gaye, gizli sebep, fayda.
ihbar: haber verme, bildirme.
ihtar-ı gaybî: gaybî olarak yapılan hatırlatma, uyarı.
iman: inanç, itikat.
istikbal: gelecek zaman.
itikat: kesin inanma, iman.
izale: giderme, ortadan kaldırma.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kat'i: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.

merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.
mesele: önemli konu.
me'yusiyet: ümitsizlik.
misillü: gibi, benzeri.
mukabele: karşılık verme, karşılama.
mutabık: birbirine uyan, uygun.
muvaffak: başarmış, başarılı.
müteveccih: bir cihete dönen, yönelen.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rivayet: Hz. Peygamberden nakledilen hadis.
sahife: sayfa.
sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.
suret: biçim, şekil, tarz.
tabir: yorum, yorumlama.
talebe: öğrenci.
tarihçe-i hayat: bir kimsenin hayatını anlatan kitap; biyografi.
tasavvur: bir şeyi zihinde şekillendirme, düşünme.
teferuat: ayrıntılar, dallar, bölümler.
tefsir: açıklama, izah.
tekzip: yalanlama, yalan olduğunu söyleme.
tevil: yorumlama, yorum.

Bu ışıktır, seni şiddetle alâkadar etmişti. Ve bu nurdur ki, eskide de tahayyül ve tahminin ile geniş dairede, belki siyaset âleminde gelecek mes'udâne ve dindarâne hâletlerin ve vaziyetlerin mukaddemesi ve müjdecisi iken, bu muaccel ışığı o müeccel saadet tasavvur ederek eski zamanda siyaset kapısıyla onu arıyordun.

“Evet, otuz sene evvel bir hiss-i kablelvuku ile hissettin. Fakat nasıl kırmızı bir perde ile siyah bir yere bakıl-sa karayı kırmızı görür; sen dahi doğru gördün, fakat yanlış tatbik ettin. Siyaset cazibesi seni aldattı.”

20

âciz: zayıf, güçsüz.
alâkadar: ilgili, ilişki.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
cazibe: cezp edicilik, çekicilik.
dindarâne: dindar bir kimseye yakışacak tarzda.
evvel: önce.
fevkinde: üstünde.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
hâlet: hal, durum.
hamî: himaye eden, koruyan, gözeten.
hiss-i kablelvuku: Bir şeyi vuku-undan önce hissetme, bir hâdisenin gerçekleşmesinden önce kal-be doğması.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.
iktidar: güç yetme, bir işi gerçekleştirmek için gereken kuvvet.
iman: inanç, itikat.
kavi: kuvvetli, güçlü.
kudsî: mukaddes, yüce.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
me'mul: umulan, ümit edilen, beklenen.
mes'udâne: mutlu bir şekilde, saadet içerisinde.
muaccel: mühletsiz, vadesiz, peşin.
mukaddeme: başlangıç, giriş.
muktedir: iktidarlı, gücü yeten.
muvaffakiyet: başarma, başarılı olma.
müeccel: tecil edilmiş, sonraya bırakılmış, ertelenmiş.
müşkülât: müşküller, güçlükler, zorluklar.
naşir: eser, neşreden, yayınlayan, dağıtan.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.

بِسْمِهِ ۞ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِغُ بِحَمْدِهِ ۞
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ عَاشِرَتِ دَقَائِقِ
عُمْرِكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۞ آمِينَ ۞

Aziz, sıddık kardeşlerim ve hizmet-i Kur'âniyede muktedir, kuvvetli arkadaşlarım,

Bu defa me'mulüm fevkindeki kaleminizle manevî hediyeniz ispat etti ki, ihtiyar, zayıf, âciz bir Said yerine genç, kavi, iktidarlı çok Said'ler sizlerde vardır. Aynı ruh, aynı ifade, aynı iman... Hadsiz şükür ve sena olsun ki, Rabb-i Rahîm sizleri *Risale-i Nur*'a hâmi, naşir, sahip, şakirt eylemiş. Bizlere pek çok ağır müşkülât içinde kud-sî hizmete muvaffakiyet ihsan etmiş. Zaman ve zemin,

1. Allah'ın adıyla.
2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)
3. Allah'ın selâmi, rahmeti ve berekâtı dünya ve ahiret hayatınızın dakikalarının aşireleri adedince üzerinize olsun. Âmin.

Rabb-i Rahîm: şefkat ve merhamet sahibi olan Cenab-ı Hak.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

saadet: mutluluk.
sena: methetme, övme.
sıddık: çok doğru, dürüst, haklı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
şakirt: talebe, öğrenci.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile

Allah'ı hamd etme.
tahayyül: hayale getirme, hayalinde canlandırma.
tasavvur: bir şeyi zihinde şekillendirme, düşünme.
tatbik: uydurma, uygulama.
vaziyet: durum.
zaif: zayıf.
zemin: yer.

sizlerle çok müştak olduğum uzun konuşmayı hoş görmediği için, kısa kesip ruhucanımla her birinize binler selâm. Maşaallah, bârekâllah derim.

Bu mübarek Şuhur-i Selâsede
duanıza çok muhtaç kardeşiniz

Said Nursî

❦ 21 ❦

AHİR ZAMANDAN HABER VEREN MÜHİM BİR HADİS

1 لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ

Ramazan-ı şerifte onuncu günün ikinci saatinde birden bu hadis-i şerif hatırıma geldi. Belki, Risale-i Nur Şakirtlerinin taifesi ne kadar devam edeceğini düşündüğümüne binaen ihtar edildi.

2 لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي şedde sayılır, tenvin sayılmaz;

fıkrasının makam-ı cifrîsi bin beş yüz kırk iki ederek, nihayet devamına ima eder. **3** لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ .

4 ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ şedde sayılır, fıkrası dahi, makam-ı cif-

rîsi bin beş yüz altı edip, bu tarihe kadar zahir ve aşikârâne, belki galibâne; sonra tâ kırk ikiye kadar gizli ve mağlûbiyet içinde vazife-i tenviriyesine devam edeceğine remze yakın ima eder. **5** وَالْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ **6** لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ

1. Ümmetimin içinden öyle bir taife gelecek, tâ Allah'ın emri [olan kıyamet] gelene kadar galibâne bir şekilde hak üzere devam edecektir. (Buharî, 9:125, 162; Müslim, 1:137, 2:1522, 1524, 1525.)

2. Ümmetimden bir taife devam edecektir.

3. Gaybı Allah'tan başka kimse bilemez. (Ayetlerden müktebes İslâmî bir kaide.)

4. Galibâne hak üzere.

5. Gerçek bilgi Allah katındadır. (Ahkaf Suresi: 23.)

6. Gaybı Allah'tan başka kimse bilemez. (Ayetlerden müktebes İslâmî bir kaide.)

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.

aşikârâne: açıkça, açık bir şekilde, alenen.

barekallah: Allah mübarek etsin, hayırlı ve bereketli olsun.

binaen: -den dolayı, bu sebepten.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

fıkra: bent, madde, paragraf.

galibâne: galip gelmiş gibi, galip sıfatıyla.

hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.

hadis-i şerif: Peygamberimizden aktarılan sözlerin genel adı.

ihtar: hatırlatma, uyarı.

ima: işaretlerle anlatma, üstü kapalı ifade etme.

mağlûbiyet: yenilgi, yenilme.

makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.

maşaallah: Allah'ın istediği gibi, Allah'ın istediği olur anlamında hayret ve memnunkluk ifade eden bir ibare.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

müştak: arzulu, fazla istekli, istiyak gösteren.

nihayet: son, sınır.

Ramazân-ı Şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.

remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

selâm: baş, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

şakirt: talebe, öğrenci.

şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.

şuhur-i selâse: Üç Aylar; Recep, Şaban ve Ramazan.

taife: takım, grüruh.

tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.

vazife-i tenviriye: nurlandırma, aydınlatma vazifesi.

zahir: açık, âşikar.

¹ حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ şedde sayılır, fıkrası dahi, makam-ı

cifrîsi bin beş yüz kırk beş olup, kâfirin başında kıyamet kopmasına ima eder. ² لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ .

Cây-ı dikkat ve hayrettir ki, üç fıkra bilittifak bin beş yüz tarihini göstermeleriyle beraber, tam tamına manidar, makul ve hikmetli bir surette bin beş yüz altıdan tâ kırk ikiye, tâ kırk beşe kadar üç inkılâb-ı azîmin ayrı ayrı zamanlarına tetabuk ve tevafuklarıdır.

Bu imalar, gerçi yalnız bir tevafuk olduğundan delil olmaz ve kuvvetli değil, fakat birden ihtar edilmesi bana kanaat verdi. Hem kıyametin vaktini kat'î tarzda kimse bilmez; fakat, böyle imalarla bir nevi kanaat, bir galib-i ihtimal gelebilir. Fâtiha'da, ³ صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ahabının taife-i kübrasını tarif eden ⁴ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ fıkrası şeddesiz bin beş yüz altı veya yedi ederek, tam tamına ⁵ لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي fıkrasının makamına tevafuku ve manasına tetabuku ve şedde sayılrsa ⁶ لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي fıkrasına üç manidar farkla tam muvafakatı ve manen mutabakatı bu hadisın imasını teyit edip, remiz derecesine çıkarıyor. Ve müteaddit âyât-ı Kur'âniyede

صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ kelimesi, bir mana-i remiz ile Risaletü'n-Nur'a manaca ve cifirce ima etmesi remze yakın bir ima

ashap: büyük bir meslek veya mezhep sahibine uyanlar.

âyât-ı Kur'âniye: Kur'an'ın ayetleri.

bilittifak: ittifakla, beraberce, el-birliğiyle.

Cây-ı dikkat ve hayret: dikkate değer ve hayret verici şey.

cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdisele-re, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmi.

delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.

Fatiha: Kur'an-ı Kerim'in birinci suresi.

fıkra: bent, madde, paragraf.

galib-i ihtimal: kuvvetli ihtimal.

hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.

hikmet: ilahî gaye, gizli sebep, fayda.

ihtar: hatırlatma, uyarı.

ima: işaretlerle anlatma, üstü kapalı ifade etme.

inkılâb-ı azim: büyük inkılâp, büyük ve köklü değişiklik.

kafir: Allah'ı ve İslamiyeti inkar eden, dinsiz.

kanaat: inanma, görüş, fikir.

kat'i: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.

kıyamet: bütün kâinatın Allah tarafından tayin edilen bir vakitte yıkılıp mahvolması.

makam: yer, durak.

makam-ı cifri: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.

makul: akla yakın, akla uygun, aklın kabul edeceği.

mana-yı remz: işaretlerle anlatılmak istenen mana.

manen: mana bakımından, manaca.

manidar: nükteli, ince manalı.

mutabakat: uyma, uygunluk, bir-birini tutma.

müteaddit: çeşitli, bir çok.

nevi: çeşit, tür.

remz: işaret, gizli ve kapalı bir surette ifade etme.

Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

1. Allah'ın emri (olan kıyamet) gelene kadar.

2. Gaybı Allah'tan başka kimse bilemez. (Ayetlerden müktebes İslâmî bir kaide.)

3. Sırat-ı müstakim: İstikametli yol.

4. Kendilerine nîmet ve ihanda bulunduğu kimseler. (Fatiha Suresi: 7.)

5. Galibâne hak üzere.

6. Ümmetinden bir taife devam edecektir. (Buharî, 9:125, 162; Müslim, 1:137, 2:1522, 1524, 1525.)

suret: biçim, şekil, tarz.

sakirt: talebe, öğrenci.

şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o

harfi iki defa okutan işaret.

taife-i kübra: en büyük taife, topluluk.

tarif: bir şeyi bütün vasıflarını

içine alacak şekilde anlatma.

tarz: biçim, şekil.

tetabuk: birbirine uygun gel-

me, uyma.

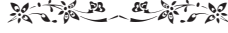
tevafuk: uygunluk; belli sıra,

ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.

teyit: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma; doğru çıkarma.

ile, Risaletü'n-Nur Şakirtlerinin taifesi, ahir zamanda o taife-i kübra-i azamın ahirlerinde bir hizb-i makbul olacağıını işaret eder diye def'aten birden ihtar edildi.

الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ ❶ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ❷

❷ 22 ❷

Aziz kardeşlerim,

Bu saatte ben Kur'ân okurken, *Risale-i Nur* ile ziyade alâkadar olan Sure-i İbrahim'de bir ayet beni meşgul ederken, Emin size göndereceği mektubu getirdi ve dar vaktimizde bu geniş ayetin denizinden ancak bir katrecik bu parçaya girebildi, birkaç dakika zarfında yazdık, vakit bulamadık, kusura bakmayınız.

❷ 23 ❷

بِاسْمِهِ مَنْ «تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ»
وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ❸
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ عَاشِرَتِ
دَقَائِقِ أَيَّامِ الْفِرَاقِ ❹

Aziz, sıddık, vefâdar, sebatkâr kardeşlerim,

Cenab-ı Hakka yüz binler şükür ve hamd olsun, sizin gibi sadık, ciddî, faal zatları *Risale-i Nur*'un etrafında

hizb-i makbul: en makbul grup.

ihtar: hatırlatma, uyarı.

katre: damla.

Kur'ân: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmiş, semavî kitapların sonuncusu.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.

sebatkâr: sebat eden, sözünde ve kararında duran, vazgeçmeyen, sebatlı.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabulleyen.

Sure-i İbrahim: İbrahim suresi.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

taife: takım, guruh.

taife-i kübra-i azam: en büyük topluluk.

vefadar: sözünde ve dostluluğunda devamlı olan, vefalı dost.

zarfında: süresince.

zat: kişi, şahıs.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

1. Gerçek bilgi Allah katındadır. (Ahkaf Suresi: 23.)

2. Gaybı Allah'tan başka kimse bilemez. (ayetlerden müktebes İslâmî bir kaide.)

3. Öyle bir Zatın adıyla ki, "Yedi gök, arz ve bunların içinde bulunanlar Onu tesbih ederler. Ve hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin." (İsra Suresi: 44.)

4. Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı ayrılık günlerinin dakikalarının aşireleri adedince üzerinize olsun.

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.

ahir: son.

alâkadar: ilgili, ilişki.

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

ciddî: ağırbaşlı, hâlleri sakın olan kişi.

def'aten: birdenbire, bir defa da, âni olarak.

faal: çalışkan, gayretli.

hamd: Allah'a karşı şükran ve memnuniyetini onu överek bildirme.

toplayıp bağlamış; iman ve Kur'ân hizmetinde kuvvetli ve nurlu kalemlerini çalıştırtıyor.

Kardeşlerim, bu defa irsalâtınız o kadar beni memnun ve minnettar etti ki, her bir sahifesi bir kıymettar hediye ve güzel bir mektup hükmünde göründü; hüznlerimi, gamlarımı izale edip ve kalbimi sürur ve sevinç ile doldurdu. Cenab-ı Erhamürrâhimîn onların hurufları adedince size rahmet etsin ve sizden razı olsun.

Hafız Ali Kardeşim,

Bir zaman Barla'da cuma gecesinde dua ederken, senin âmin sesini iki defa sarihan işittim. Arkama baktım. Dedim: "Hafız Ali ne vakit gelmiş." Dediler: "O burada yoktur." Ben şimdi o vakiadan diyebilirim ki, üç dört saat mesafeden duama âminini işittirmesi, otuz günlük mesafeden buradaki zayıf davet ve duama kuvvetli ve tesirli bir âmin hükmünde olan yazıların imdadıma yetişmesi çok manidar bir tevafuktur.

Sıddık Sabri,

Senin cisminde (ayağında) kardeşliğimin sikkesini gördüğüm zaman bir hiss-i kablelvuku ile kalbime geldi: Bu zat mühim bir vakitte bana çok ehemmiyetli bir kardeşlik edecek. Ve muvaffak oldun, yaptın. Allah senden ebeden razı olsun.

Abdülmecid'e, Beşinci Şuai haber vermiştim, cevap gelmedi. Belki ihtiyaten sükût ettiler; göndermedim. Siz, evvelce muhabere ediniz, sonra gönderebilirsiniz. Eğer

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

Cenab-ı Erhamürrâhimîn: inayet ve rahmet, yardım ve lütuf sahiplerinin en merhametlisi olan, şeref ve azamet sahibi olan yüce Allah (c.c.).

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ebeden: ebedi ve daimî olarak.

ehemmiyetli: önemli.

evvelce: daha önce.

gam: keder, üzüntü.

hiss-i kablelvuku: Bir şeyi vukundan önce hissetme, bir hadisenin gerçekleşmesinden önce kalbe doğması.

huruf: harfler.

hükmünde: değerinde, yerinde.

hüzün: keder, tasa, gam.

ihtiyaten: ihtiyat ederek, ilerisini düşünerek, her ihtimale karşı.

iman: inanç, itikat.

imdat: yardım.

irsalât: yollananlar, gönderilen şeyler.

izale: giderme, ortadan kaldırma.

kıymettar: kıymetli, değerli.

Kur'ân: Allah tarafından va-

hiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmiş, semavî kitapların sonuncusu.

manidar: nükteli, ince manalı.

mesafe: uzaklık, ara.

minnettar: bir iyiliğe karşı teşekkür duygusu içinde olan.

muhabere: haberleşme.

muvaffak: başarmış, başarılı.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

nurlu: ışıklı, parıltılı.

rahmet: Allah'ın kullarını esir-

gemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi.

razi: rıza gösteren, hoşnut olan.

sahife: sayfa.

sarihan: açıkça, açık olarak.

sikke: alâmet, nişan, turra.

sükût: susma, sessiz kalma.

sürur: sevinç, mutluluk.

tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.

vakia: olay.

zat: kişi, şahıs.

Hastalar Risalesi'ni bana gönderirseniz, *İhtiyarlar Risalesi* de beraber olsa daha iyi olur. Mektubunuzda selâm gönderen vefadar kardeşlerime binler selâm.

Bugünlerde manevî bir muhavere de bir sual ve cevabı dinledim. Size bir kısa hülâsasını beyan edeyim.

Biri dedi: “*Risale-i Nur*’un iman ve tevhid için büyük tahşidatları ve küllî teşhizatları gittikçe çoğalıyor. Ve en muannid bir dinsizi susturmak için yüzde birisi kâfi iken, neden bu derecede hararetle daha yeni tahşidat yapıyor?”

Ona cevaben dediler: “*Risale-i Nur*, yalnız bir cüz’î tahribatı, bir küçük haneyi tamir etmiyor, belki küllî bir tahribatı ve İslâmiyeti içine alan dağlar büyüklüğünde taşları bulunan bir muhit kal’ayı tamir ediyor. Ve yalnız hususî bir kalbi ve has bir vicdanı ıslaha çalışmıyor, belki bin seneden beri tedarik ve teraküm edilen müfsit aletler ile dehşetli rahnelenen kalb-i umumî ve efkâr-ı ammeyi ve umurun, bahusus avam-ı mü’minînin istinatgâhları olan İslâmî esaslar ve cereyanlar ve şâirler kırılmasıyla bozulmaya yüz tutan vicdan-ı umumîyi, Kur’ân’ın i’cazıyla o geniş yaralarını, Kur’ân’ın ve imanın ilâçları ile tedavi etmeye çalışıyor.

“Elbette böyle küllî ve dehşetli rahnelere ve yaralara hakkalyakin derecesinde ve dağlar kuvvetinde hüccetler, cihazlar ve bin tiryak hasiyetinde mücerrep ilâçlar, hadsiz edviyeler bulunmak gerektir ki, bu zamanda Kur’ân-ı Mu’cizü’lbeyan’ın i’caz-ı manevîsinden çıkan *Risale-i Nur* o vazifeyi görmekle beraber, imanın hadsiz

avam-ı mü’minîn: mü’minlerin geniş halk tabakası, avam olanları.
bahusus: hususiyetle, en çok, hele.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cereyan: fikir, sanat, siyaset hareketi.
cevaben: cevap olarak, karşılık şeklinde.
cihaz: aza, organ.
cüz’î: az bir parça.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.

edviye: ilâçlar, devalar.
efkâr-ı amme: genelin, umurun, düşünceleri, umuma ait düşünce, kamuoyu.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
hakkalyakin: imanı meselelerin hakikatini tam olarak anlama.
hane: ev.
hararet: ateşlilik, coşkunluk, heyecanlılık.
hasiyet: bir şeye has özellik, nitelik.
hususî: özel.

hüccet: delil.
hülâsa: bir şeyin özü, esası, özeti.
ıslah: iyi duruma getirme, iyileştirme, düzeltme.
i’caz: mu’cizelik, insanların benzerini yapmaktan âciz kaldıkları şeyi yapmak.
i’caz-ı manevî: manen mucize oluş.
iman: inanç, itikat.
İslâmî: İslâm ile alakalı, İslama ait.
istinatgâh: dayanak noktası,

güvenilecek yer.
kâfi: yeter, kâfi gelir.
kal’a: büyük hisar.
kalb-i umumî: umurun kalbi, genele ait kalp, toplumun duyguları.
Kur’ân: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed’e indirilmiş, semavî kitapların sonuncusu.
Kur’ân-ı Mucizülbeyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur’an.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
muannit: inatçı, ayak direyen.
muhavere: konuşma, sohbet etme.
muhit: ihata eden, kuşatıcı.
mücerrep: tecrübe edilmiş, denenmiş.
müfsit: fesat çıkaran, fesatçı, bozguncu.
rahne: zarar, ziyan; gedik, yara.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
sual: soru.
şâir: dinin alâmetleri, işaretleri.
tahribat: tahripler, yıkıp bozmalara.
tahşidat: yığmalar, biriktirmeler, toplamalar.
techizat: donanım.
tedarik: sağlama, temin etme, karşılama.
tedâvi: hastalığı iyileştirme için yapılan bakım.
teraküm: birikme, yığılma, toplanma.
tevhid: Allah’ın bir olduğuna inanma, birleme.
tiryak: en iyi çare, baş ilâç.
umum: bütün, herkes.
vazife: görev.
vefadar: sözünde ve dostluluğunda devamlı olan, vefalı dost.
vicdan: insanın içindeki iyiyi kötünden ayırbilen ve iyilik etmekten lezeet duyan ve kötülükten elem alan manevî bir his.
vicdan-ı umumî: kamu vicdanı.

adetâ: sanki.

ahir: son.

âyât-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın ayetleri.

Ayetü'l-Kübra: en büyük delil, en büyük ayet; Risale-i Nur'da 7. Şua adlı eser.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

cereyan: olma, meydana gelme.

evvelce: daha önce.

eyyam-ı mübareke: mübarek günler.

fıkra: bent, madde, paragraf.

hâdis: olay.

hadis-i şerif: Peygamberimizden aktarılan sözlerin genel adı.

hadsiz: sınırsız, sonsuz.

Hizb-i Azam: Risâle-i Nur'da geçen Kur'ân Kyetlerinin toplandığı eserin adı.

Hizb-i Azam-ı Kur'ânî: Risale-i Nur'da geçen Kur'ân âyetlerinin toplandığı eserin adı.

hususî: özel.

hükümne: yerine, değerine.

hülâsa: bir şeyin özü, esası, özeti.

ihtar: hatırlatma, uyarı.

ihtiyarsız: irade ve istem dışı.

inkışafat: inkışaflar, açılmalar, gelişmeler.

inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

Kelime-i Tevhid: tevhid-i ilâhiyi ifade eden lâilâhe illallah Muhammedün Resulullah cümlesi.

kemal-i lezzet: lezzetin mükemmelliği, tam ve mükemmel lezzet.

Kur'ân: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmiş, semavî kitapların sonuncusu.

Lem'a-i Arabiye: Arapça yazılmış olan lem'a.

madem: ...den dolayı, böyle ise.

maden: asıl, esas, kaynak.

medar: sebep, vesile.

menba: kaynak.

mensup: bir şeye veya kimseye bağlı olan, üye.

mükâleme: konuşma.

mülâhhas: kısaltılmış, özetlenmiş, özeti çıkarılmış.

münasebet: vesile, -dan dolayı.

müntehap: seçkin, güzide, mümtaz.

mürşit: irşat eden, doğru yolu gösteren, rehber, kılavuz.

müstahreç: alıntı yapılması, alınmış, bir kitaptan alınmış.

nurlu: ışıklı, parıltılı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin

mertebelerinde terakkiyat ve inkişafata medardır" diyerek uzun bir mükâleme cereyan etti. Ben de tamamen işittim, hadsiz şükrettim. Kısa kesiyorum.

Bu hâdis münasebetiyle yine bugünlerde hatırıma gelen bir vakıayı beyan ediyorum:

Ben, namaz tesbihatının ahirinde, otuz üç defa Kelime-i Tevhidi zikrederken, birden kalbime geldi ki, hadis-i şerifte, "Bazen bir saat tefekkür bir sene ibadet hükmüne geçer." *Risale-i Nur*'da o saat var; çalış, o saati bul, ihtar edildi. Âdeta ihtiyarsız bir surette, Kur'ân'ın ayetü'l-kübrasının iki tefsiri olan iki ayet-i kübrâ risalelerinden mülâhhas tefekkürî bir tekellüm, tam bir saat devam etti. Baktım, size gönderdiğim *Ayetü'l-Kübra* risalesinin Birinci Makamın hülâsasından müntehap güzel bir sırrını hülâsa ile, Yirmi Dokuzuncu Lem'a-i Arabiyeden müstahrec nurlu, tatlı fıkralardan terekküb ediyor. Ben, kemal-i lezzetle, her gün tefekkürle okumaya başladım. Birkaç gün sonra hatırıma geldi ki, madem *Risale-i Nur* bu zamanın bir mürşididir, talebelerine bir vird-i ekber olabilir, diye kaleme aldım. Ve bütün risalelerin hususî menbaları, madenleri olan binden ziyade âyât-ı Kur'ânîyeyi kendi Kur'ân'ımda, evvelce işaretler koyup bir Hizb-i Azam-ı Kur'ânî yapmak niyet etmiştim. Şimdi bu Hizb-i Azam ve bu vird-i ekber, *Risale-i Nur* mensuplarına bazı eyyam-ı mübarekede okunması için bir zaman size de göndermek hakkınız var. İnşaallah, bir zaman sonra size gönderilecek. Bazı kelimelerini tercüme ve bir

adı.

sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.

suret: biçim, şekil, tarz.

şükür: görülen bir iyiliğe karşı hoşnutluk ve memnunluk ifade etme, teşekkür.

talebe: öğrenci.

tefekkür: derin düşünme; eşyanın hakikatini, yaratıcının

sırlarını kavramak ve ibret almak için zihnen ve kalben düşünme.

tefekkürî: tefekküre ait, düşünce ile ilgili.

tefsir: açıklama, izah.

tekellüm: söyleme, konuşma.

terakkiyat: ilerlemeler, gelişmeler, yükselişler.

terekküb: bileşim.

tesbihat: tesbihler, Cenab-ı Hakkın bütün noksan sıfatlardan uzak ve bütün kemal sıfatlara sahip olduğunu ifade eden sözler.

vakia: olay.

vird-i ekber: en büyük dua, zikir.

zikir: Allah'ın adlarını anarak dua etme, Allah'ı anma.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

kısım kayıtlarını tefhim için vakit bulsam, gayet kısa ha-
şiye gibi bir şeyi yazacağım.

Umum kardeşlerime ve hizmet-i Kur'âniyede bütün
arkadaşlarıma hasret ve iştîyak ile binler selâm.

Dualarınıza muhtaç

Said Nursî

24

Aziz kardeşlerim,

Sizlere her gün birer uzun mektup yazmak hakkınız
varken, maatteessüf, üç seneden beri size göndermek
için yazdığım bir mektup şimdiye kadar bekliyor, eski sa-
komun cebinde duruyor. Demek *Risale-i Nur*, ehl-i dün-
ya dinsizlerine çok dehşet vermiş ki, dünyalarına karış-
madığım hâlde bu tazyikatı yapıyorlar. Her ne ise, hiç
unutamadığım sebatkâr, ciddî kardeşlerime, hususan
ikinci vatanım Barla'daki vefadar sıddıklara pek çok se-
lâm ve dua ederim.

*Binler hasret ve iştîyakla sizleri düşünen ve
her yirmi dört saatte belki yüz defa dua ile
tahattur eden ve duanıza muhtaç olan*

Said Nursî

aziz: izzetli, muhterem, say-
gın.
ciddî: ağırbaşlı, hâlleri sakın
olan kişi.
dehşet: büyük tehlike karşı-
sında korkma ve şaşırıp kal-
ma.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ehl-i dünya: dünyaya bağlı,
dünya adamı, ahireti düşün-
meyen.

gayet: son derece.
hasret: özlem.
haşiye: dipnot.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an'ın
hizmeti.
hususan: bilhassa, özellikle.
iştîyak: göreceği gelme, özle-
me.
maatteessüf: ne yazık ki,
üzülerek belirtiyim ki.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-

diüzzaman Said Nursî'nin
eserlerinin adı.
sako: üste giyilen erkek elbi-
sesi.
sebatkâr: sebat eden, sözü-
nde ve kararında duran, vaz-
geçmeyen, sebatlı.
selâm: barış, rahatlık, sela-
met ve esenlik dileme.
sıddık: çok doğru, dürüst,
hakki ve hakikati tereddütsüz

kabullenen.
tahattur: hatıra gelmek, hatırla-
mak.
tazyikat: tazyikler, baskılar, zor-
lamalar.
tefhim: anlatma, açıklama, bildir-
me.
umum: bütün.
vefadar: sözünde ve dostlulu-
ğunda devamlı olan, vefalı dost.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۞ ۱ ۞ ۲ ۞

Ey fedakâr kardeşlerim!

Sizin ile dört beş kelime konuşacağım.

Birincisi: Bu defaki mektuplarınızın verdiği şevk ve sürur ile derim ki: Ben, hizmet-i Kur'âniyedeki tam sadâkat ve gayret ve sebat ve metanetinizi gördükten sonra tam bir istirahat-i kalp ile mevdi ve eceli kabul eder, "Arkamda siz varsınız yeter" diyerek, dünyadan sürurla vedâya hazırım.

İkicisi: Burada, *Ayetü'l-Kübra*'nın birinci tebyizi, aynen bir sene sonra, oradaki birinci tebyizi gibi, *Ayetü'l-Kübra*'nın namına tevafuku var. İki tevafukun tetabuku tesadüfe havalesi imkânsız bir keyfiyet olmakla, kalemi, zülfikar-misal zatın kalemiyle, otuz üç Kelime-i Tevhidin tevafukundaki gaybî imzayı cidden tenvir ve tasdik eder.

.....

Dördüncüsü: Ben, üç senedir burada her şeyden tecrit edildim. Tahammülsüz tazyik altında bulunduğumdan, sizin ile muhabere edemedim. Burada emsalsiz bir evham hükmediyor. Mümkün olduğu kadar, eşratü's-saat buradan gönderildiğini demeyiniz; belki onun bir eseridir, başka yerden elimize geçmiş, deyiniz.

Ayetü'l-Kübra: en büyük delil, ayet anlamında Risale-i Nur'da 7. Şua adlı eser.

cidden: ciddi olarak, gerçek olarak.

ecel: her canlının Allah tarafından takdir edilen ölüm vakti.

emsalsiz: benzersiz.

eşratü's-saat: kıyamet alametleri.

evham: vehimler, zanlar, kuruntular.

fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.

gaybî: gaypla ilgili, görünmeyenlere ait.

gayret: çalışma, çabalama.

havale: bir şeyi başkasının üstüne bırakma.

hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.

hükmetme: hakim olma, işleme. **istirahat-ı kalp:** kalbin rahatlaması, iç huzur.

Kelime-i Tevhid: tevhid-i ilâhîyi ifade eden lâilâhe illallah Muhammedün Resulullah cümlesi.

keyfiyet: durum, nitelik.

metanet: metin olma, dayanıklılık, sağlamlık.

mevdi: ölüm.

muhabere: haberleşme.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezze olan Allah'ın adıyla.

2. Allah'ın Selâm üzerinize olsun.

nam: ad.

sadâkat: bağlılık, doğruluk.

sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik.

sürur: sevinç, mutluluk.

sevki: keyif, neşe, sevinç.

tahammül: zora dayanma, kötü ve güç durumlara karşı koyabilme, katlanma.

tasdik: doğrulama, onayla-

ma.

tazyik: zorlama, baskı, sıkıntı verme.

tebyiz: müsveddeyi temiz çekme, beyaza çekme.

tecri: bir kişinin başka bir insan veya nesneyle olan ilişkisini kesme.

tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışıklandırma.

tesadüf: rastlantı.

tetabuk: birbirine uygun gelme, uyma.

tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.

veda: ayrılık, ayrılma, ayrılış.

zat: kişi, şahıs.

Zülfikar-misal: Hazret-i Ali Efendimizin meşhur kılıcı olan Zülfikar benzeri; kılıç gibi.

بِسْمِهِ¹ مَنْ «تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ»
وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ²
الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ³

Aziz ve vefadâr ve fedakâr, sadık kardeşlerim,

Bu defa çok kıymettar ve fevka'l-me'mul manevî hediye-
yinizden küçücük üç dört mesele hatıra geldi.

Birincisi: Üçüncü Keramet-i Aleviyede, “Risalelerde yalnız iki zeyil vardır” demesi. Risale şekline girmiş olan zeyillere zeyil diyor, sair zeyiller ise; hatimeler, ilâveler, haşiyeler hükmünde görmüştür.

İkincisi: İki Ayetü'l-Kübra'nın Vird-i Ekberinde hatırı-
ma gelmediği hâlde, ehemmiyetli kısımlarını Yirminci Mektup ile Otuz İkinci Söz, bana ihtiyaç bırakmayacak derecede beyan ve tercüme ettiklerinden, niyet ve vaat ettiğim hâlde tercümesinde istihdam edilmedim.

Üçüncüsü: Risale-i Nur'un benden ayrılması ve ben de daire-i tenviriyesinden uzak düştüğümünden, bu havalı ve Eskişehir gibi sair yerleri de onun ehemmiyetli ve lüzum-
lu bir kısım hakikatlerinden hissedar etmek için, inayet-i İlâhiye, yeni yazılıyor gibi tekrar ile o kısım hakikatlerin, fakat letafetli başka tarzlarda izah edilmelerinde âdeta ihtiyarım olmadan beni istimal ettiğini bildim, çok şükrettim.

hükmünde: değerinde, yerinde.
ihtiyar: irade, tercih; kendi istek ve arzularına göre hareket etme.
inayet-i İlâhiye: Allah'ın yardımı.
istihdam: bir hizmette kullanma, çalıştırma.
istimal: kullanma.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
keramet-i Aleviye: Hz. Ali'ye ait keramet, olağanüstü, fevkalâde hâl.
kıymettar: kıymetli, değerli.
letafet: latiflik, hoşluk, incelik.
manevi: manaya ait, maddî olmayan.
mesele: önemli konu.
niyet: bir işi yapmayı önceden düşünme.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.
sair: diğer, başka, öteki.
şükür: görülen bir iyiliğe karşı hoşnutsuluk ve memnunluk ifade etme, teşekkür.
tarz: biçim, şekil.
va'd: söz verme, aht.
vefadar: sözünde ve dostluluğunda devamlı olan, vefalı dost.
Vird-i Ekber: Ayetü'l-Kübra eserinin iki bölümlük Arapçası.
zeyil: ek, bir eserin devamı olarak yazılan kısım.

1. Allah'ın adıyla.
2. O Zat ki, “Yedi gök, arz ve bunların içinde bulunanlar Onu tesbih ederler. Ve hiçbir şey yoktur ki Onu övüp, Onu tesbip etmesin.” (İsra Suresi: 44.)
3. Allah'ın selâm, rahmeti ve bereki üzerinize olsun.

âdeta: sanki.

Ayetü'l-Kübra: en büyük delil, ayet anlamında Risale-i Nur'da 7. Şua adlı eser.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

daire-i tenviriyeye: nurlandırma dairesi, alanı.

ehemmiyetli: önemli.

fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, fedâ eden.

fevkalme'mul: umulanın üstünde, umulandan çok fazla.

hakikat: gerçek, esas.

haşiye: dipnot.

hatime: son söz, bir eserin sonuç kısmı.

havali: bölge, etraf, çevre, civar.

hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.

Bu defa hediyelerinize mukabil elimden gelseydi yalnız maddî fiyatına göre her bir risaleye on lira ve Yirmi Beşinci Söze yirmi beş altun, belki elmas ve Yirmi Dokuzuncu Söze yirmi dokuz yakut verirdim. Öyle ise, verilmiş gibi kabul ediniz.

Evet, tevafukta muvaffakiyetli olan kalem, ulvî keramet-i Aleviyeye göze görünür güzel bir delil göstermiş. Yüz bin maşaallah. Hüsrev'in çok şirin ve fevkalâde yazdığı Hastalar Lem'ası ile *Esma-i Sitte Lem'ası*, benim nazarımda elmasla yaldızlı yazılan ve onlar kadar uzun iki mektup sadakat-medar hükmünde bana göründü; *Risale-i Nur*'a çok ehemmiyetli hizmetlerini göz yaşıyla hatırlattı ve Firdevsî hediyeinizdeki risalelerin harfleri adedince, Cenab-ı Erhamürrâhimîn sizlere rahmet, bereket, saadet ihsan eylesin. Âmin.

Yorulmaz, usanmaz, ciddî, samimî Hafız Ali Kardeş, tevafukta, muvaffakiyetli kalemin ile yazılan *İ'caz-ı Kur'ân*'ın ahirinde senin hakkında

¹ **اَللّٰهُمَّ وَفِّقْهُ فِي خِدْمَةِ الْقُرْآنِ وَالْاِيْمَانِ** olan dua bu defa şüphem kalmadı ki, tam kabul olmuş.

Umum kardeşlere birer birer selâm.

Said Nursî

ahir: son.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

bereket: mübareklik, bolluk, saadet.

Cenab-ı Erhamürrâhimîn: inayet ve rahmet, yardım ve lütuf sahiplerinin en merhametlisi olan, şeref ve azamet sahibi olan yüce Allah (c.c.).

ciddî: ağırbaşlı, hâlleri sakın olan kişi.

delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ehemmiyetli: önemli.

elmas: çok kıymetli bir mücevher.

esma-i sitte: Cenab-ı Hakın altı büyük ismi; Kuddüs, Adl, Hakem, Ferd, Hayy, Kayyum.

fevkalâde: olağanüstü.

firdevsî: Cennetle ilgili, Cennete ait.

hükmünde: değerinde, yerinde.

İ'caz-ı Kur'an: Kur'an'ın mucizeliği, yüksek ve erişilmez ifadesi.

ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.

keramet-i Aleviye: Hz. Ali'ye ait

1. Allah'ım, onu iman ve Kur'an hizmetinde muvaffak eyle.

keramet, olağanüstü, fevkalâde hâl.

maddî: madde ile alakalı, cismanî.

maşaallah: Allah'ın istediği gibi, Allah'ın istediği olur anlamında hayret ve memnunluk ifade eden bir ibare.

mukabil: karşılık.

muvaffakiyet: başarma, başarı olma.

nazar: bakış, dikkat.

rahmet: Allah'ın kullarını esirgemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

saadet: mutluluk.

sadakatmedar: sadakat sebebi; bağlılık sebebi.

samimî: içten, candan, gönülden.

selâm: barış, rahatlık, selam.

met ve esenlik dileme.

tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.

tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.

ulvî: yüksek, yüce.

umum: bütün.

yakut: parlak kırmızı, şeffaf kıymetli taş.

yaldız: süs.

بِسْمِهِ ¹ وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ²
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ حُرُوفِ رَسَائِلِ
النُّورِ وَمَعَانِيهَا الْمُتَمَثِّلَةِ فِي الْهَوَاءِ وَفِي الْأَفْهَامِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامِ ³

Aziz, sıddık ve sadık kardeşlerim,

Bu defa pek çok alâkadar olduğum zatların dört adet mektupları beni o kadar mesrur etti ve *Risale-i Nur* hesabına o kadar memnun eyledi ki, güya yeniden o kahr-aman arkadaşları buldum diye, sürur yaşları çok hüzn-lerimi sildi. Evet, dört mektuba dört cevap yazmak isterim ve hakkınızdır; fakat, samimî ittihadınıza binaen birle iktifa edildi. Ayrı ayrı beş altı küçük meseleleri beyan ediyorum.

Birincisi: Eskiden beri, “iman kurtarmak zamanıdır” dediğimiz ve ihtiyarım olmadan tekrar ile erkân-ı imaniyeye dair bürhanlardan tahşidat-ı azîmeyi yaptığımız çok haklı ve lüzumlu olduğunu zaman gösterdi. Size, bir ay evvel, manevî bir muhaberede, *Risale-i Nur*’un azîm tahşidatına dair gaybdan gelen bir cevabı yazmıştım. Bazı zatlar o fıkrayı *Ayetü'l-Kübra* risalesinin ahirine ilhak ettiler.

İkincisi: Şamlı Tevfik Kardeş, senin mektubun beni derinden derine hem müteessir, hem müferrah eyledi, sende bir hayırlı tahavvülât bulunduğunu ihsas etti.

tek ve arzularına göre hareket etme.

iktifa: yeterli bulma, kâfi görme.

ilhak: ilâve etme, ekleme, katma.

iman: inanç, itikat.

ittihat: birleşme, birlik oluşturma.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

mesele: önemli konu.

mesrur: sevinçli, memnun.

muhabere: haberleşme.

müferrah: feraha kavuşmuş, gönül huzuruna ermiş.

müteessir: teessüre kapılan, hüznünlü, kederli, mahzun.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.

samimî: içten, candan, gönülden.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullen.

sürur: sevinç, mutluluk.

tahavvülât: tahavvüller, değişmeler.

tahşidat: yığmalar, biriktirmeler, toplamalar.

tahşidat-ı azîme: büyük tahşidat, büyük yığınak.

zat: kişi, şahıs.

1. Allah’ın adıyla.

2. Hiçbir şey yoktur ki, Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)

3. Kıyamete kadar, Risale-i Nur’un anlayışlarda ve havada temessül eden manaları ve harfleri sayısınca Allah’ın selâmı ve berekâtı üzerinize olsun.

ahir: son.

alâkadar: ilgili, ilişkili.

Ayetü'l-Kübra: en büyük delil, ayet anlamında Risale-i Nur’da 7. Şua adlı eser.

azîm: büyük.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

binaen: -den dolayı, bu sebepten.

bürhan: delil, ispat, hüccet.

dair: alakalı, ilgili.

erkân-ı imaniye: imana ait esaslar.

evvel: önce.

fıkra: bent, madde, paragraf.

gayp: gizli olan, görünmeyen şeyler ve alemler.

güya: sanki.

hüzün: keder, tasa, gam.

ihsas: hissetirme, sezdirme.

ihtiyar: irade, tercih; kendi is-

Merhum Hafız Ahmed'in akrabasına benim tarafımdan taziye ile beraber de ki: Bir iki ay evvel —birden bire dua ederken, en has akraba ve en hâlis talebelerin daireesine Hafız Ahmed girdi: “Benim de bu dairede hakkım var” dedi gibi hissettim. Onu o has daire içinde her vakit manevî kazançlarıma hissedar olmak için bıraktım ve öyle de kalacak, inşaallah. Ve anladım ki, ikiniz bida-yeten, beraber *Risale-i Nur*’a hizmetiniz içindir.

Barla’da bütün dostlara selâm.

Üçüncüsü: Sabri Kardeş, kıymettar Hulûsî’nin mektubu hem Hulûsî’nin, hem Beşinci Şuaın ehemmiyetini ve kıymetlerini gösterdiğinden çok beğendim.

Evet, Beşinci Şua, umumun ve bilhassa ehl-i ilmin imanlarını tashih edip kurtarıyor.

Hem sen, hem Hüsrev, Halil İbrahim’den bahsediyorsunuz. O zat, *Risale-i Nur*’un ehemmiyetli bir talebesi ve iktidarlı bir naşiridir, hem haslardandır. Sabık hâdisemizden tam bir ihtiyat ve ciddî bir alâkadarlık dersini aldığı kanaatindeyim. Selâmımı ona ve rûfekasına tebliğ ediniz.

Dördüncüsü: Hüsrev Kardeş, senin mektubun, benim meraklarıma (Hasan, Mustafa’lar gibi) bir şifa ve arzularıma bir deva (*Mu’cizat-ı Ahmediye* gibi) ve ümitlerime bir ziya (Re’fet, Konyalı Sabri gibi) hükmüne geçti.

Hem, *Risale-i Nur*’un muhterem bir talebesi ve has dairesinde bulunan ahiret hemşirem validenizin hastalığı

ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.

alâkadar: ilgili, ilişki.

bidayeten: ilk olarak, başlangıçta, ilkin.

bilhassa: özellikle.

ciddi: gerçek olarak, hakikaten.

deva: ilaç, çare.

dua: Allah’a yalvarma, niyaz.

ehemmiyet: önem, değer, kıymet.

ehemmiyetli: önemli.

ehl-i ilim: ilim sahipleri, ilim adamları.

evvel: önce.

hâdis: olay.

halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.

has: ileri gelen, seçkin olan.

hemşire: kız kardeş, bacı.

hissedar: hisse sahibi, hissesi

olan.

hükmüne: yerine, değerine.

ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.

iktidar: güç yetme, bir işi gerçekleştirmek için gereken kuvvet.

iman: inanç, itikat.

inşaallah: ‘Allah izin verirse’ manasında kullanılan bir dua.

kanaat: inanma, görüş, fikir.

kıymet: değer.

kıymettar: kıymetli, değerli.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

Mu’cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu’cizelerinin anlatıldığı On Dokuzuncu Mektup risalesi.

muhterem: saygı değer, hürmete layık, saygın.

naşir: eser, neşreden, yayınlayan, dağıtan.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

rûfeka: arkadaşlar, refikler.

sabık: geçen, önceki.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

talebe: öğrenci.

tashih: düzeltme, yanlışını giderme.

taziye: baş sağlığı dileme, yakını ölen kimseyi teselli etme.

tebliğ: ulaştırmak, bildirmek.

umum: bütün, herkes.

valide: ana, anne.

zat: kişi, şahıs.

ziya: ışık, aydınlık, nur.

ve ihtiyarlığı seni Isparta'ya celbi, hayırdır. Elbette sen ona Hastalar ve İhtiyarlar risalelerini okumuşsun. O risaleler benim bedelime onun keyfini sorup tesellî versinler.

Ben, oradaki talebeleri ve dostları dua ile çok tahattur ediyorum. Onları unutamıyorum.

Umum kardeşlerime birer birer selâm ve dua ediyorum.

Said Nursî

28

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ ۱ وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِغُ بِحَمْدِهِ ۲
الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ حَاصِلِ ضَرْبِ
عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ رَمَضَانَ فِي حُرُوفِ مَا كَتَبْتُمْ مِنَ الرِّسَائِلِ ۳

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Hem mübarek ramazanınızı, hem inşaallah hakkınızda bin ay kadar meyvedar Leyle-i Kadrinizi, hem saadetli bayramınızı, hem çok kıymetli hizmetinizi bütün ruhumla tebrik ve tes'it ederim.

Kardeşlerim, bu defa kudsî kalemle hediyeleriniz o kadar beni minnettar ve mesrur etti ki, güya dünyayı ışıklandıracak bir Nur Fabrikası ve mazi ve istikbalî rayiha-i tayyibesıyla muattar edecek bir Gül Fabrikası semadan bizim imdadımıza gönderilmiş ve benim arkamda kuvvetüzzahr olarak duruyor ve mütemadiyen çalışıyorlar diye mesrur oluyorum. Yüz binler elhamdülillâh.

mazi: geçmiş zaman.
mesrur: sevinçli, memnun.
meyvedar: meyveli, yemişli.
minnettar: bir iyiliğe karşı teşekkür duygusu içinde olan.
muattar: ıtırli, güzel kokulu.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.
rayiha-i tayyibe: güzel, hoş koku.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
saadet: mutluluk.
selâm: banş, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
sema: gökyüzü, gök.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullen.
tahattur: hatıra gelmek, hatırlamak.
talebe: öğrenci.
tes'id: tebrik etme, kutlama.
teselli: avutma, acısını dindirme.
umum: bütün.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezze olan Allah'ın adıyla.
2. Hiçbir şey yoktur ki, Onu övüp, Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)
3. Risalelerden yazdıklarımızın harfleriyle Ramazan'ın dakikalarının aşirelerinin çarpımının toplamı sayısınca Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı üzerinize olsun.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bedel: karşılık.
celp: yazı ile çağırma.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
elhamdülillâh: Allah'a hamd olsun, Allah'a şükür.
güya: sanki.
imdat: yardım.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
istikbal: gelecek zaman.
kıymetli: kıymetli, değerli.

kudsî: mukaddes, yüce.
kuvvetüzzahr: yardımcı kuvvet.
Leyle-i Kadir: Kadir Gecesi, Kur'an-ı Kerim'in dünya semasına nazil olduğu gece, ramazanın 27. gecesi.

Sabri Kardeş, senin fasıllı iki mektubun, hizmetinin makbuliyetine iki şahid-i gaybî gösterdi. Senin tabirinle Nur Fabrikasına ben de “Elfü elfi maşaallah, bârekâllah, vefkekallah” derim. Sen ile Sıddık Süleyman, benim nazarımda ve fikrimde ve duamda daima beraber bulunduğunuzdan, senin ile konuştuğum vakit, omuz omuza ikinizi beraber görüyorum. Masum ve mübarek çocuklarınız duadan hissedardırlar.

Hafız Ali Kardeş, senin mektubundaki tevazuun ve ihlâsın ve Hüsrev’e ait methin ve Risale-i Nur Talebeleri birtek vücut hükmündeki kanaatin, senin hakkında büyük bir ümidimi ve hüsnüzannımı tam kuvvetlendirdi. *Risale-i Nur*’un iki Lütfileri ve Mustafaları ve Hafız Alileri, Küçük Sabri olan Nureddin ile beraber has talebeler dairelerinde, ramazan feyzine, manevî kazançlara, inşaallah hissedar kabul edildi. Her bir sahifelerini birer kıymettar hediye hükmünde olan nüshaların yüzünden, ben sana çok, hem pek çok borçlu kaldım.

Hüsrev Kardeş, kasem ederim, benim elimden gelseydi yalnız bu defa altın yaldızla yazdığın *Mu’cizat-ı Ahmediye*’ye mukabil her bir sahifesine, yalnız maddî bir ücret olarak birer altın hediye edecektim. Hakikaten ebedî bir Gül Fabrikasına kâtip tayin edildiğinize kanaatim kat’iyet kesb etti. Rabb-i Rahîm’e hadsiz hamdüsena olsun. Tasavvurumda Hüsrev, Rüştü bir tek isim gibi olmuş. İkinci, *Risale-i Nur*’a ait her şeyde beraber biliyorum ve buluyorum. Size ¹ **اَوْ مِنْ كَانَ مَيِّتًا** ayetine ait ve birden hatıra

ayet: Kur’an’ın her bir cümlesi.
barekallah: Allah mübarek etsin, hayırlı ve bereketli olsun.
dua: Allah’a yalvarma, niyaz.
ebedi: sonu olmayan, daimî, sürekli.
fasıla: aralık, ara.
feyiz: bolluk, bereket, ihsan, bağış.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
hakikaten: hakikat olarak, doğrusu, gerçekten.
hamdüsena: şükür ve övgü.
hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.
hükmünde: değerinde, yerinde.
hüsnüzan: iyi fikirde bulunup, iyi olacağını düşünmek.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık belemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.
inşaallah: ‘Allah izin verirse’ manasında kullanılan bir dua.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kasem: yemin, and.
kâtip: yazıcı.
kat’iyet: kat’îlik, kesinlik.
kesb: kazanma.
kıymettar: kıymetli, değerli.
maddî: madde ile alakalı, cismanî.
makbuliyet: makbullük, beğenilme, geçerlilik.
manevi: manaya ait, maddî ol-

1. Ölü iken... (En’am Suresi: 122.)

mayan.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

meth: övme.

Mu’cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu’cizelerinin anlatıldığı On Dokuzuncu Mektup risalesi.

mukabil: karşılık.

mübârek: feyizli, bereketli, kutlu.

nazar: bakış, dikkat.

nûsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.

Rabb-i Rahîm: merhamet ve sefkat sahibi olan Cenab-ı Hak.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

sahife: sayfa.

sahife: sayfa.

shahid-i gaybî: gaybî olarak

şahitlik eden.

tabir: ifade, söz.

talebe: öğrenci.

tasavvur: düşünce, tasan.

tayin: vazifeye gönderme, bir işe yerleştirme, atama.

tevazu: alçak gönüllülük, bir kimsenin başkalarını kendinden küçük görmemesi.

veffekallah: Allah muvafak etsin, başanlı eylesin.

yaldız: süs.

gelen ve Sabri'nin iki mektubunun daha gelmeden manevî tesiriyle yazılan bir tetimmeyi gönderdim; bir derece mahremdir, has ve emirlere mahsustur. Şamlı Tevfik, *Ayetü'l-Kübra Şuaı*'nı, Hafız Ali'nin otuz üç ¹ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

ile tuhafuklu tarzda bana yazsa iyi olur.

Kardeşlerime birer birer selâm.

Duanıza muhtaç

Said Nursî

﴿ 29 ﴾

Aziz kardeşlerim,

Temadi eden tahribat-ı maneviye karşısında, lillâhil-hamd, gittikçe *Risale-i Nur*'un mu'cizâne mukavemeti ve satveti ve kıymeti tezayüt ediyor. Dalâletin temel taşı ve nokta-i istinadı olan tabiat tağutunu dağıtıp, Kur'ân elinde bir elmas kılıç olarak, her tarafta nurları saçar, zulûmatı dağıtır. Fakat dalâletlerin envayı çoktur. O nispette risalelerin dahi ayrı ayrı meziyetleri, ehemmiyetleri var. Eğer kolay ise, *Tabiat Lem'ası*'nı da bize gönderiniz.

﴿ 30 ﴾

**Emin'le Feyzi'nin sordukları bir suale
Üstattan aldıkları cevap**

Sual: Bize verdiğiniz cevapta diyorsunuz: “Siyasî geniş daireleri merak ile takip eden, küçük daireler içindeki vazifelerinde zarar eder.” Bunun izahını istiyoruz?

1. Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. (Muhammed Suresi: 19.)

Ayetü'l-Kübra: en büyük delil, ayet anlamında Risale-i Nur'da 7. Şua adlı eser.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
elmas: çok kıymetli bir mücevher.

emin: güvenilir, emniyet sahibi.
enva: çeşitler, türler, neviler.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
kıymet: değer.
Kur'ân: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmiş, semavî kitapların sonuncusu.
lillâhilhamd: Allah'a hamdolsun ki!.

mahrem: herkesçe bilinmesi gereken, gizli.
manevi: manaya ait, maddi olmayan.
meziyet: bir şeyi başkalarından ayıran vasıf, üstünlük ve değerlilik vasfı.
mu'cizâne: mu'cizeli bir şekilde.
mukavemet: karşı koyma, dayanma, direnme.
nispet: oran, ölçü.

nokta-i istinat: dayanak noktası, güvenme ve itimat noktası.

nur: aydınlık, parıltı, ışıık.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

satvet: şiddetli hücum.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

siyasî: siyasetle ilgili, siyasete ait.

sual: soru.

tabiat:

tağut: insanları Allah'a karşı isyana sevk eden, isyankâr; her batıl ma'but, şeytan.

tahribat-ı maneviye: manevî tahribat, yıkımlar.

tarz: biçim, şekil.

temâdi: devam etme, sürüp gitme, sürme.

tesir: etki.

tetimme: bir konuyu veya eseri tamamlamak için eklenen kısım, ek.

tevacuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.

tezayüt: artma, çoğalma, ziyadeleşme.

vazife: görev.

zulûmat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve küllür.

Elcevap: Üstadımız diyor ki: “Evet, bu zamanda merakla radyo vasıtasıyla ciddî alâkadarâne küre-i arzdaki boğuşmalara merak edip bakanlar, dikkat edenler, maddî ve manevî pek çok zararları vardır: ya aklını dağıtır, manevî bir divane olur; ya kalbini dağıtır, manevî bir din-siz olur; ya fikrini dağıtır, manevî bir ecnebi olur.

“Evet, ben kendim gördüm. Lüzumsuz bir merakla mütedeyyin iken âmî bir adam, biri de ilme mensubiyeti varken, eskiden beri İslâm düşmanı olan bir kâfirin mağlûbiyetiyle ağlamak derecesinde bir mahzuniyet ve Âl-i Beytten seyyidler cemaatinin bir kâfire karşı mağlûbiyetinden mesruriyetini gördüm. Böyle âmî bir adamın alâkası bir geniş daire-i siyaset hatırı için böyle kâfir bir düşmanı, mücahit bir seyyide tercih etmek, acaba divaneliğin ve aklı dağıtmaklığın en acîb bir misali değil midir?

“Evet, haricî siyaset memurları ve erkân-ı harpler ve kumandanlara bir derece vazifece münasebeti bulunan siyasetin geniş dairelerine ait mesaili basit fikirli ve idare-i ruhiye ve diniyesine ve şahsiyesine ve beytiyesine ve karyesine ait lüzumlu vazifesini geri bıraktırmakla onları meraklandırıp ruhlarını serseri, akıllarını geveze ve kalplerini de hakaik-ı imaniye ve İslâmiyeye ait zevklerini, şevklerini kırıp havalandırmak ve o kalbleri serseri etmek ve manen öldürmekle dinsizliğe yer ihzar etmek tarzında, kemal-i merakla onlara göre malâyânî ve lüzumsuz mesail-i siyasiyeyi radyo ile ders verip dinlettirmek,

acip: tuhaf, hayrette bırakan.

alâka: ilgi, ilişki, bağ.

alâkadarâne: ilgilenerek, alâka göstererek.

Âl-i Beyt: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) ailesinden olan, Hz. Muhammed'in (a.s.m.) ev halkı.

âmi: bilgisiz, cahil.

cemaat: topluluk.

ciddi: gerçek olarak, hakikaten.

daire-i siyaset: siyaset dairesi.

divane: deli, aklı başında olmayan.

ecnebi: yabancı.

elcevap: cevap olarak.

erkân-ı harp: harb erkânı, askerlik ilminde ihtisas yapmış kimse, kurmay.

hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imani gerçekler.

hakaik-ı İslâmiye: İslâmiyetin gerçekleri, İslâma ait hakikatler.

haricî: dışa ait, dış dünya ile ilgili.

idare-i beytiye: evini idare etmek.

idare-i karye: köyünü idare etmek.

idare-i ruhiye ve diniye: ruhen ve dinen kendini idare etmek ve korumak.

idare-i şahsiye: kendi şahsını idare etmek.

ihzar: hazır etme, hazırlama.

kafir: Allah'ı ve İslamiyeti inkar eden, dinsiz.

kemal-i merak: merakın son derecesi, tam bir merak.

kumandan: komutan.

küre-i arz: yer küre, dünya.

maddî: madde ile alakalı, cismanî.

mağlûbiyet: yenilgi, yenilme.

mahzuniyet: üzgün olmak, mahzunluk, hüznülülük.

malâyânî: manasız, faydasız, boş (sey).

manen: mana bakımından, manaca.

manevî: manaya ait, maddî

olmayan.

mensubiyet: mensup olma, bağlı oluş.

mesail: meseleler.

mesail-i siyasiye: siyasî meseleler.

mesruriyet: mesrur olma, sevinme, sevinçlilik.

misal: örnek.

mücahit: din uğrunda ve Allah rızası için savaşan.

münasebet: ilgi, ilişki, bağ.

mütedeyyin: dinin emirlerini eksiksiz yerine getiren, din-

dar, dine bağlı.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

serseri: gayesiz, hedefsiz; öteden beri başıboş olan.

seyyid: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) torunu Hz. Hasan'ın soyundan olan kimse; Hz. Muhammed'in temiz soyundan gelen kimse.

şevk: keyif, neşe, sevinç.

tarz: biçim, şekil.

vasıta: aracılık.

hayat-ı içtimaiye-i İslâmiyeye öyle bir zarardır ki, ileride vereceği neticeleri düşündükçe tüyler ürperir.

“Evet, her bir adam vataniyle, milletle, hükûmetiyle alâkadar. Fakat bu alâkadarlık, muvakkat cereyanlara kapılıp millet ve vatani ve hükûmetin menfaatini bazı şahısların muvakkat siyasetlerine tâbi etmek, belki aynı telâkki etmek çok yanlış olmakla beraber; o vatanperverlik, milletperverlik hissinden ve vazifesinden herkese düşen vazife bir ise, kendi kalp ve ruhundan, idare-i şahsiye ve beytiye ve diniye ve hakeza, çok dairelerden hakikî vazifedar olduğu hizmet ve alâka ve merak on, yirmi, belki yüzdür. Bu ciddî ve lüzumlu bu kadar alâkaların zararına olarak, o birtek lüzumsuz ve ona göre malâyânî olan siyaset cereyanlarına feda etmek divanelik değil de nedir?”

Üstadımızın bize gayet acele ile verdiği cevabı bu kadar. Biz de, o acele ifadeyi acele kaydettik; kusura bakmayınız.

Biz de bütün kuvvetimizle bunu tasdik ediyoruz. Çünkü bunu kendimizde ve gördüğümüz dostlarımızda tecrübelerle müşahade ettik. Hatta çokları meraklarından cemaati, belki de namazı terk eder derecede ifratla, tam namaz vaktinde konuşan radyoyu dinleyip, “mim”siz medeniyetin sefahat ve dalâlet ve İslâma ettiği ihanet cezası olarak mütemadiyen başına gelen tokatlarına ve boğuşmalarına ve geniş siyaset dairelerine alâkadarâne dikkat etmekle ve nefsi zehirli ve başı sarhoş şahıslardan,

alâka: ilgi, ilişki. bağ.
alâkadar: ilgili, ilişkili.
alâkadarâne: ilgilenererek, alâka göstererek.
cemaat: bir imama uyup namaz kılan Müslümanlar topluluğu.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
ciddi: gerçek olarak, hakikaten.
dalâlet: Hak ve hakikatten sapma, doğru yoldan ayrılma, azma.

divane: deli, akli başında olmayan.
fedâ: uğruna verme.
gayet: son derece.
hâkezâ: böylece, bunun gibi.
hakikî: gerçek.
hayat-ı içtimaiye-i İslâmiye: İslâmın getirmiş olduğu kurallar çerçevesinde oluşturulan toplum hayatı.
idare-i beytiye: evini idare etmek.
idare-i diniye: dini hayatını idare etmek ve korumak.

idare-i şahsiye: kendi şahsını idare etmek.
ifrat: aşırılık, pek ileri gitme, haddini aşma.
ihanet: hainlik, kötülük etme, arkadan vurma.
malâyani: manasız, faydasız, boş (sey).
menfaat: fayda.
milletperver: milleti seven.
mimsiz medeniyet: deniyet manasına gelen kötü medeniyet.
muvakkat: geçici.

müşahade: bir şeyi gözle görme, seyretme.

mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.

nefs: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

sefahet: zevk, eğlence ve yasak şeylere düşkünlük, sefihlik.

tâbi: boyun eğer, uyan, itaat eden.

tasdik: doğrulama, onaylama.

telâkki: kabul etme, bir görüşle bakma.

vatanperverlik: yurtseverlik, vatanını sevmek ve düşkün olma.

vazife: görev.

vazifedar: vazifeli.

radıyodan ders almak, kudsî ve mühim vazifelerine de tam zarar ediyorlar.

Risale-i Nur Şakirtlerinden
Feyzi, Emin (r.h.)

31

Ahmed Nazîf'in bir fıkrasıdır.

Kıymetli Üstadım,

Yüksek şahsiyetinizin aczi ve fakrı içinde inayet-i Rab-baniye ve rahmet-i İlâhiye ile Kur'an-ı Mu'cizülbeyan'ın i'cazlarını güneşin parlak ve keskin şuaları gibi kalpleri-mize nüfuz ettiren ve hakaik-ı diniye ve imaniyenin, da-lâlete yüz tutan zaif ve âciz mü'minlerin halâsı ve selâ-meti ve hidayete çıkarılmasına hadim ve kudsî *Risale-i Nur'un*, elbette bir hâdî ve bu zamanın muhtaç bulundu-ğu bir *sahib-i zuhur* namını taşıyacağı şüphesizdir. Bina-enaleyh, hem Kur'an'ın tercümanı ve dellâli ve hem de bu *Risale-i Nur'un* müellif ve hadim-i yegânesi bulunma-nız, hem de âciz ve fakir bir nefer iken manevî hizmeti-nizle müşiriyet derece-i âliyesine terfî ve tefeyyüze istih-kak kesb etmiş bulunmanızdadır ki; Âlîm-i Mutlak, Ha-kîm-i Mutlak, Kâdir-i Mutlak olan Zülcelâl Hazretleri, bu kudsî vazife-i âliye, kıymetsiz gördüğünüz, çok kıymet-li ve faziletli ve feyizli ve âlî derecelerde yüksek bir dellâ-la tevdi ve nasip ve bilhassa memur etmiştir.

هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

1. Bu Rabbimin fazlındandır. (Neml Suresi: 40.)

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı.

acz: zayıflık, güçsüzlük.

âli: yüce, yüksek, ulu.

Âlîm-i Mutlak: sonsuz ve sınırsız ilim sahibi Allah, hakikî manada gerçek ilim sahibi olan Allah.

bilhassa: özellikle.

Binaenaleyh: bundan dolayı, bu-nun üzerine.

dalâlet: Hak ve hakikatten sap-ma, doğru yoldan ayrılma, azma.

dellâl: ilan eden, bir haberi du-yurmak için yüksek sesle bağıra-rak dolaşan kimse.

derece-i âliye: yüksek derece.

fakr: fakirlik, yoksulluk, muhtaç-lık.

fazilet: değer, meziyet, iman ve irfan itibarıyla olan yüksek dere-ce.

feyiz: bolluk, bereket, ihsan, ba-ğış.

fıkra: kısım, fasıl, bölüm.

hâdî: hidayet veren, doğru yola ulaştırıcı.

hâdim: hademe, hizmetçi.

hâdim-i yegane: yegane, tek hiz-metkâr, hizmet eden.

hakaik-i diniye: dine ait olan ha-kikatler.

hakaik-i imaniye: imana ait ha-kikatler, imanî gerçekler.

Hakîm-i Mutlak: Sonsuz hikmet sahibi ve her şeyi her hangi bir kayda ve şarta bağlı olmaksızın gayeli ve faydalı yaratan Allah.

halâs: kurtulma, kurtuluş, sela-mete erme.

hidayet: doğru inanç ve yaşayış üzere olmak.

i'caz: mucizelik, insanların benze-rini yapmaktan âciz kaldıkları şe-yi yapmak.

inayet-i Rabbaniye: her şeyin terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakk'ın yardımı.

istihkak: hak etme, hak kazan-ma, hakkı olma.

Kâdir-i Mutlak: kudreti mutlak olan ve her şeye gücü yeten, sonsuz kudret sahibi olan Allah.

kesb: kazanma.

kıymet: değer.

kudsî: mukaddes, yüce.

Kur'an: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indiril-miş, semavi kitapların sonuncu-su.

Kur'an-ı Mu'cizülbeyan: açıkla-malarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.

manevi: manaya ait, maddî ol-

mayan.

müellif: eser telif eden, ya-zan.

mühim: önemli, ehemmiyet-li.

mü'min: iman eden, inanan.

müşiriyet: müşirlik, mareşal-lık.

nam: ad.

nefer: asker, er.

nüfuz: içe geçme, işleme.

rahmet-i İlâhiye: Allah'ın

sonsuz rahmeti, İlâhî rahmet.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sahib-i zuhur: zamanın sahi-bi; başa geçen; zamanın ön-deri.

selâmet: salımlık, eminlik, kurtuluş, korku ve endişeden uzak olma.

şahsiyet: kişilik.

şakirt: talebe, öğrenci.

şua: ışın, bir ışık kaynağından uzanan ışık telleri.

tefeyyüz: feyizlenme.

terfi: yükselme, rütbe alma.

tevdi: emanet etme.

vazife: görev.

vazife-i âliye: yüce vazife.

zaif: zayıf.

Zülcelâl: celâl sahibi, büyük-lük, izzet, heybet ve azamet sahibi Allah.

Biz âciz ve asi ve günahkâr hizmetkârlarınızı dahi lütuf ve keremiyle irşada ve hidayete siz Üstadımızı rehber ve mürşit ve vasıta buyurmuştur ki, ebedî minnet ve şükranlarımızı edadan âciz bulunuyoruz.

İşte Üstadım, çok kıymetli arkadaşımız ve hizmet-i Kur'âniyede kıymetli refikimiz ve şerikimiz Küçük Hüsnî ve Mehmed Feyzi'nin mektubundan, başka yerde ve mahalde mevsimsiz olduğunu idrak ederek, bu hakikî kelimeyi ve mübarek ism-i şerifi *Risale-i Nur*'a dahi henüz zahiren takmak haddim değildir ve istimalinden hazer ediyorum. Çünkü, Üstadımın izin ve müsaadesi olmadıkça bu gibi lâkapların kıymeti olamaz. Ancak *Risale-i Nur*'dan aldığım ilham üzerine muhitimizde birinciliği ihsan eden bir kardeşimiz olan Feyzi'nin mektubunda bahsedilmesi, sırf hüsn-i niyet ve fart-ı merbutiyet ve sadâkatten ve ihlâstan doğmuştur.

Bu izharın hatasından hâdis olan meşguliyetinize sebebiyet verdiğimden çok müteessir oldum; af buyurunuz. İkaz ve irşad edici nimet ve himmet, itabınızla af buyurulmasını ve *Risale-i Nur*'un manevî tokatlarından muhafaza edilmekliğimizi kemal-i hulûs ile istirham eylerim.

Aziz ve kıymetli Üstadım,

Cenab-ı Hakkın lütuf ve keremiyle ve hadsiz ihsanıyla intisaben hizmet-i kudsiyesinde bulunduğum *Risale-i Nur*'un maddî ve manevî pek çok kerametlerini ve bereketlerini aynelyakin görmüş ve lezzetini tatmış olan bu âciz hizmetkârınızın noksanlarının, hüsn-i niyete ve hulûs-i kalbine bağışlamanızı rica ederken, bu mübarek

âciz: zayıf, eli yetmez, gücü yetmez.

asi: isyan eden, başkaldıran.

aynelyakin: gözle görür de recede inanma; bir şeyi görece ve seyrederek bilme.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bereket: mübareklik, bolluk, saadet.

ebedi: sonu olmayan, daimî, sürekli.

eda: ödeme.

fart-ı merbutiyet: şiddetli

bağlılık, aşırı bağlılık.

günahkâr: günahlı, günah işlemiş.

hadis: hudus eden, meydana gelen, çıkan.

hadsiz: sınırsız, sonsuz.

hakiki: gerçek.

hazer: çekinme, sakınma, uzak durma.

hidayet: doğru olan, hak olan.

himmet: manevî yardım, ihsan, lütuf.

hizmet-i kudsiye: mukaddes

hizmet; kutsal hizmet.

hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.

hizmetkâr: hizmet yapan kimse, hizmetçi.

hulûs-i kalp: kalpten, gönülden, içten samimiyet.

hüsnüniyet: iyi niyet, temiz kalplilik.

idrak: akıl erdirmeye, anlama, kavrama kabiliyeti.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yap-

ma.

ihraz: bir şey kazanma, kesp etme, elde etme.

ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.

ikaz: dikkat çekme, uyarma, uyandırma.

ilham: belli bilgi vasıtalarına başvurmada Allah tarafından insanın kalbine veya zihnine indirilen mana.

intisaben: emrine girerek, bağlanarak.

irşat: doğru yolu gösterme, gafletten uyandırma.

ism-i şerif: şerefli isim.

istimâl: kullanma.

istirham: rica etme.

itap: azarlama, rencide etme.

izhar: gösterme, belirtme.

kemal-i hulûs: tam samimiyet, sırf Allah rızası için yapmak.

keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.

kerem: cömertlik, lütuf, ihsan, bağış.

kıymet: değer.

lâkap: ünvan.

lütuf: güzellik, hoşluk, iyilik, ihsan.

maddi: madde ile alakalı, cismanî.

mahal: yer.

manevi: manaya ait, maddî olmayan.

meşguliyet: uğraşılacak ve meşgul olunan şey.

minnet: bir iyilik karşısında yük altında kalma, kendini manevî olarak borçlu hissetme.

muhafaza: koruma.

muhit: yöre, çevre.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

mürşit: irşat eden, doğru yolu gösteren, rehber, kılavuz.

müsaade: izin.

müteessir: teessüre kapılan, hüznünlü, kederli, mahzun.

nimet: lütuf, ihsan, bağış.

refik: arkadaş, yoldaş.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

sadâkat: bağlılık, doğruluk.

sebebiyet: sebep olma.

şerik: ortak.

şükran: iyiliğe karşı gösterilen iyi tavır, gönül borcu, minnettarlık.

vasıta: aracı.

zahiren: görünüşte.

Risale-i Nur'un pek çok kerametlerinden bir kaçını arz ediyorum. Şöyle ki:

Risale-i Nur tercümanı ve müellif ve sahibi bulunan zat, bin üç yüz yirmi dört (1324) ve yirmi beş (25) Rumî senelerinde, İstanbul'da iştiharla *Bediüzzaman* namı ve lâkabı altında matbuatın sitayişle neşriyatından mütehas-sis olarak, o zaman on yedi yaşında bulunduğum ve çok cahil ve çocukluk devresinde iken, bu mübarek isim kal-bimde yer tutmuş. Ve bu kalbî muhabbet hürmeti için olacak ki, bin üç yüz yirmi altı (1326) senesinde Hazret-i Üstadın, *Bediüzzaman Said-i Kürdî* lâkabı altında Kara-deniz seyahatinde iki hizmetkârı ile İnebolu'yu ziyaret ederek, o zaman İnebolu'nun meşhur ulemasından Hacı Ziya ve diğer ulema arasında vapura teşvi edildiği sırada tesadüfen çarşıda karşıladığım ve çok derin muhabbet hissiyle bu mübarek zata selâm durarak mütebessim ve nuranî simalarıyla ve keskin nazarlarıyla selâmlarına ve maneî nazarlarıyla iltifatlarına mazhar olduğum günden beri artan muhabbet ve alâkamı, otuz senelik hatırımdan katiyen silinmediğini aynelyakin görüyordum.

Tahminen ve takriben altı sene evvel bir gazete sütu-nunda Isparta'da halkın fazla alâka göstermesinden, din ve iman telkin etmesinden ürken ehl-i dünya tarafından tevkif edildiğini teessürle okumuştum. Otuz senelik uzun bir zaman içinde bir defa böyle acı haber aldığım hâlde, akıbetinden kat'iyen başka bir malûmat edinememiştim. On seneden beri Cenab-ı Rabbülâlemîn Hazretlerinden niyazımda, daima beş vakit dualarımda, “Yâ Rab! Bana

akıbet: nihayet, son.
alâka: ilgi, ilişki, bağ.
arz: sunma, bildirme.
aynelyakin: gözle görür derece-de inanma; bir şeyi görerek ve seyrederek bilme.
Bediüzzaman: zamanın, çağın eşsiz güzelliği.
Cenab-ı Rabbülâlemîn: bütün alemleri terbiye ve idare eden Cenab-ı Hak.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ehl-i dünya: dünyaya bağlı, dün-ya adamı, ahireti düşünmeyen.
evvel: önce.
hizmetkâr: hizmet yapan kimse, hizmetçi.
hürmet: saygı.
iltifat: güzel sözler söyleyerek bi-rini samimî olarak okşama.
iman: inanç, itikat.
iştihar: meşhur olma, şöhet bul-ma, tanınma.
kalbî: içten, gönülden, yürekten, samimî.
kat'iyen: katî olarak, kesin ola-rak, kesinlikle.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
lâkap: ünvan.
malûmat: bilgiler, bilinen şeyler.
maneî: manaya ait, maddî ol-mayan.
matbuat: basılmış şeyler, kitap-lar, gazeteler, v.s.
mazhar: nail olma, şereflenme.
meşhur: şöhetli, ünlü, herkesin bildiği.
muhabbet: sevgi, sevmek.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
müellif: eser telif eden, ya-zan.
mütebessim: tebessüm eden, gülümseyen, gülen, gü-leç.
mütehas-sis: hislenen, duygu-lanan.
nam: ad.
nazar: bakış.
neşriyat: yayınlar.
niyaz: yalvarma, yakarma.
nurani: nurlu, ışıklı, parlak,

münevver.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Rumî: Rumî tarih ve sene, Rumî takvim.
selâm: barış, rahatlık, sela-met ve esenlik dileme.
sîma: yüz, çehre.
sitayiş: övme, övüş, methet-me, sena.
tahminen: tahminî olarak, yaklaşık olarak, aşağı yukarı.
takriben: tahminen, yaklaşık

olarak, aşağı yukarı.
teessür: kederlenme, üzülm-e, acı duyma.
telkin: fikir aşılama, zihinde yer ettirme.
tesadüfen: tesadüf olarak, rastgele.
teşvi: uğurlama, gideni selâ-metle yolcu etme.
tevkif: tutuklama.
ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.
yâ Rab: Ey Allah!.
zat: kişi, şahıs.

bir mürşid-i kâmil ihsan buyur” niyazında iken, bundan üç sene evvel, yani Hicrî bin üç yüz elli yedi (1357) ve Milâdî bin dokuz yüz otuz sekiz (1938) senesinde, İnebolu’da bir kahvede, Kastamonulu bir zavallı sarhoşun sitayişle bahsettiği bir zatın Kastamonu’da mevcudiyeti ve menfi olarak bulunduğunu işittim. Dikkat ettim ve tahkik ve ta’mik ettim. Anladım ki, otuz senedir kalbimde saklı olarak taşıdığım o zamanki *Said-i Kürdî* olduğunu hayretle öğrendim. Ve kalbimdeki sevgi günler geçtikçe ateşlendiğini hissettiğimden, her tehlikeyi göze alarak ziyaret edip, mübarek ellerini öpmek lâzım ve şart olduğunu bildim. Ve ziyaretimde, eski Said’in ism-i mübarekleri Bediüzzaman Said Nursî ve *Risale-i Nur*’un müellifi ve sahibi olarak buldum. Kemal-i aşk ve ihlâs ile sarıldım. Ve benim yegâne mürşidim ve rehberim ve büyük üstadım o *Risale-i Nur*’dur dedim. Ve bana bu hadsiz ihsanâtı hidayet ve inayet buyuran Cenab-ı Hakka, Kur’ân-ı Hakîm’in harfleri adedince şükrederek,

¹ **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّیْ** dedim. (HAŞİYE)

Risale-i Nur’a intisap etmezden evvel, maddî ve dünyevî her işlerimizde ve ticarethanemizin kazançlarında ve şahsî ve hususî işlerimizde *Risale-i Nur*’a intisaptan sonraki harikulâde farkları ve bereketleri görmekle beraber,

HAŞİYE: Evet, bazı ehl-i velâyetin ileride talebesi olacak zatlar, daha dünyaya gelmeden, hiss-i kablel vukuun inkişafıyla kerametkârâne keşfettikleri gibi, *Risale-i Nur*’un talebelerinin mühimlerinden birkaç zat dahi, çok zaman evvel, bir hiss-i kablelvuku ile, ileride Said ile âlakadar bir surette bir Nura hizmet edeceğini hissetmişler. İşte onların birisi de Nazif’tir.

1. Ezelden ebade kadar Allah’a hamd ve övgü, şükür ve minnet Allah’a mahsustur. (Metnini “Elhamdülillâh kısmı birçok ayette geçmektedir. Sonraki kısım ise Neml Suresinin 40. ayetidir.)

Bediüzzaman: zamanın, çağın eşsiz güzelliği.
bereket: mübareklik, bolluk, saadet.
dünyevî: dünyaya ait.
elhamdülillâh: Allah’a hamd olsun, Allah’a şükür.
evvel: önce.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
harikulâde: olağanüstü.

haşiye: dipnot.
Hicrî: tarih başlangıcı olarak Hz. Muhammed’in hicretini esas alan takvim.
hidayet: doğru olan, hak olan.
hususî: özel.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yap-

ma.
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.
ihsanat: ihsanlar, bağışlar, nimetler.
inayet: yardım, ihsan, lütuf.
intisap: mensup olma, bağlanma, girme.
ism-i mübarek: mübarek, bereketli ve kutlu isim.

kemal-i aşk: aşkın son derecesi; tam bir aşk, büyük bir aşk.

Kur’ân-ı Hakîm: her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kur’ân.

maddî: madde ile alakalı, cismanî.

menfi: nefyedilmiş, sürgün edilmiş, sürgün.

mevcudiyet: mevcut olma, varlık.

Milâdî: Hz. İsa’nın doğumunu başlangıç alan takvim.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

müellif: eser telif eden, yazar.

mürşid-i kâmil: en kâmil, en olgun irşat edici.

mürşit: irşat eden, doğru yolu gösteren, rehber, kılavuz.

niyaz: Allah’a yalvarma ve yakarma.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

sitayiş: övme, övüş, methetme, sena.

şahsî: şahsa, kişiye ait, hususî.

şükür: Allah’ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah’ı hamd etme.

tahkik: inceleme, araştırma.

ta’mik: inceden inceye araştırma, derinliğine araştırma.

ticarethane: ticaret yeri, ticaret edilen yer.

yegâne: biricik, tek, yalnız.

zat: kişi, şahıs.

âciz: zayıf, güçsüz.
afiyet: sağlık, esenlik.
aleyh: karşı, karşıt.
âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı.
asar-ı fiiliye: fiilen yapılan işler.
bidayet: başlangıç.
bilhassa: özellikle.
elhamdülillâh: Allah'a hamd olsun, Allah'a şükür.
erkân-ı hükûmet: hükûmet üyeleri, bakanlar.
ferah: gönül açıklığı, sevinç, sevinme.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanı gerçekler.
harika: olağanüstü.
harp: savaş.
hitabe: bir topluluğa karşı costurucu sözler söyleme, nutuk.
iğfal: yanıltma, gaflete düşürerek kandırma, aldatma.
ikna: bir fikri, düşünceyi aklı delillerle kabul ettirme, inandırma.
iktidarsız: güç yetirememe, bir işi gerçekleştirecek derecede gücün olmaması.
imrar-ı hayat: hayat geçirme.
isnadat: isnatlar, dayandırmalar, mal etmeler.
ittihad-ı İslâm: İslâm birliği, Panislâmizm.
kemal-i fahir: tam bir iftihar, övünme.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
kudsî: mukaddes, yüce.
lütuf: güzellik, hoşluk, iyilik, ih-san.
medyun: borçlu, vereceği bulunan.
mesudane: mutlu bir şekilde, saadet içerisinde.
mesut: saadetli, bahtlı, mutlu.
mezuniyet-i hususiye: özel izin, hususî müsaade.
muhaliif: zıt, karşıt, aykırı.
muvaflak: başarmış, başarılı.
müessir: tesir eden, tesirini gös-teren, eser ve iz bırakan.
müferrah: feraha kavuşmuş, gö-nül huzuruna ermiş.
mülhit: İslam dininden ayrılan, Allah'ı inkar eden, dinsiz, imansız.

en büyük bir ticaret veya mes'ud bir zenginin, müferrah ve serbestliğinden daha fazla ferah ve sürur ve serbest ve yaşayış tarzında sıhhat ve afiyetle, *elhamdülillâh*, mes'udâne imrar-ı hayat eylemekte olduğumuzu ve *Risale-i Nur*'un kudsî lütuf ve kerâmetlerine medyun bulunduğumuzu itiraf ve tasdik ederiz.

Üstad Hazretlerinin me'zuniyet-i hususiyesiyle, *Risale-i Nur* namına neşriyat ve hakaik-ı imaniye noktasında, bil-hassa ibadet ve namaz hakkında şahsımın cahil ve âciz, nakıs, iktidarsız vaziyetimle vaki olan ve olacak bulunan telkinat-ı diniyedeki kuvvetli ikna ve müessir hitabelerin âsâr-ı fiiliyesini aynen müşahade ettiğimi, üstadım *Risale-i Nur* namına kemal-i fahirle, birçok namazsız Müslümanları, *elhamdülillâh*, namaza ve câmilere devamı muvaffak bulunmak gibi kudsî hizmetlerin âsâr-ı fiiliyesinden, *Risale-i Nur*'un büyük harika kerametinden tulû ettiğini ve etmekte olduğunu tasdik ederiz.

Bu içinde bulunduğumuz Alman ve İngiliz harbinin bi-dayetinden devamı müddetince hadsiz zındıka ve münafıkların hiç yoktan sebepsiz olarak, şahsıma bir isnadat olsun için, gerek münevver fikirli âlim ve gerekse cahil mülhid hemen hemen birkaç dostlarım müstesna, memleket halkı ve kudsî hizmetimden küstürmek için şeytan-ı aleyh-i mâyestehik bütün memleket halkını iğfal ederek aleyhime tahrik etmiş olacaktır ki, "Nazif, muhalif bir siyasetle ittihad-ı İslâma taraftar eder, siyaset propagandası yapıyor" zihniyetini şiddetle aleyhimde, memleket halkına ve erkân-ı hükûmete kadar sirayet ettiriyorlar.

münafık: nifak sokan, arabozcu; kalbinde küfrü gizlediği halde Müslüman görünen.
münevver: nurlu, ıslıklı, parlak.
müstesna: istisna olan, hariç.
müşahade: bir şeyi gözle görme, seyretme.
nakıs: noksan, eksik.
nam: ad.
neşriyat: yayınlar.
propaganda: bir inanç, düşünce, doktrin v.b. ni başkalarına tanıtmak, benimsetmek

amacını güden ve çeşitli vasıtalarla yapılan faaliyet.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sıhhat: sağlık, esenlik.
sirayet: birinden diğerine geçme, bulaşma.
sürur: sevinç, mutluluk.
şeytan-ı aleyh-i mâyestehik: hak ettiğini ona Allah'ın vereceği şeytan.
tahrik: hareket ettirme, harekete geçirme.

taraftar: taraflı, bir tarafı destekleyen.
tasdik: doğrulama, onaylama.
telkinat-ı diniye: dinî ders ve öğüt verme.
tulû: doğma, doğuş.
vâki: vuku bulan, olan, meydana gelen.
vaziyet: durum.
zındıka: dinsizlik, inançsızlık.
zihniyet: kafa yapısı, düşünce şekli.

Ve bütün şeytanların tecessüsleri tahrik edilmiş. Güya aleyhtarlarım benden bir intikam almak hasebiyle gıyabımda, hem müthiş cereyanı şiddetlendirmek için kendilerince menfur telâkki ettikleri *Almancı* namıyla hakaretlere maruz bırakmaktan çekinmediler. Hâlbuki ben, lillâhilhamd, *Risale-i Nur*'un irşadıyla, hakaik-ı imaniye ve Kur'âniyeyi bütün kâinatın fevkinde gördüğümünden ve itikat ettiğimden, değil küre-i arzdeki cereyanlara, belki bana verilse de, bütün dünya saltanatına da alet edemem. Ben, yalnız hakikatçı ve imancı ve Kur'âncı *Risale-i Nur*'un bir hadimiyim. Kaç senedir bütün bu hücumlarıyla beraber, iki eser-i inayet var.

Birisi: Risale-i Nur'un neşriyatındaki hizmetime zarar verilmediği gibi, fevka'l-me'mul muvaffak olduk.

İkincisi: Her ne vakit şiddetli hücum edileceği zaman Üstadımızdan dikkat emrini alıyorduk. Hem de, *Risale-i Nur*'un aşikâr bir kerametindendir ki, bin üç yüz elli dokuz (1359) sene-i Hicrî ramazan-ı şerifin on veya on ikinci günlerinde, Allah rahmet etsin, vefat eden kardeşlerimizden Hatip Mehmed namındaki zat, Yirmi Altıncı Lem'a olan *İhtiyarlar Risalesini* yazarken hasta olarak yazmaya kâdir olmadığından ¹ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ Kelime-i Tev-

hidi yazarak bıraktığı, ziyaretine gelen diğer kardeşimiz ve fa'al arkadaşımız, Feyzi Mehmed Efendiye ikmalini rica ederek dünyaya veda ve ebedî hayatına, inşaallah, bu kelime-i tayyibe ile hayatının sonunu mühürleyerek imanlı olarak kabre girdiğini izhar ve *Risale-i Nur*'un talebelerine açık bir müjde ve tebşiratta bulunmuştur.

1. Ondan başka hiçbir ilâh yoktur. (Bakara Suresi: 153; Kasas Suresi: 88.)

aleyhtar: karşı olan, aynı fi-
kirde olmayan.
aşikâr: açık, belli, meydanda.
cereyan: akım, fikir, sanat ve-
ya siyaset hareketi.
ebedî: sonu olmayan, daimî,
süreklî.
eser-i inayet: lütuf eseri; ih-
san, iyilik, yardım âlâmeti.
faal: çalışkan, gayretli.
fevka'l-me'mul: umulanın
üstünde, umulandan çok faz-

la.
fevkinde: üstünde.
gıyap: arka.
güya: sanki.
hadim: hademe, hizmetçi.
hakaik-ı imaniye ve Kur'âni-
ye: Kur'an'a ve imana dair ha-
kikatler, gerçekler.
hakaret: saygı göstermeme,
alcak görme, aşağılama.
hakikat: gerçek, bir şeyin as-
lı, esası.

haseb: dolayı, cihetince, ge-
reğince.
hücum: saldırma.
ikmal: tamamlama, bitirme.
iman: inanç, itikat.
inşaallah: 'Allah izin verirse'
manasında kullanılan bir dua.
intikam: öc alma.
irşat: doğru yolu gösterme,
gafletten uyandırma.
itikat: kesin inanma, iman.
izhar: gösterme, açığa vurma.

kadir: bir işi yapmaya gücü ye-
ten, kuvvet sahibi olan.

kâinat: evren; yaratılmış olan
şeylerin tamamı, bütün âlemler.

kelime-i tayyibe: Allah ve Rasu-
lullah kelâmı, güzel ve hoş keli-
me.

Kelime-i Tevhid: tevhid-i lâhîyi
ifade eden lâilâhe illallah Muham-
medün Resulullah cümlesi.

keramet: ermişçesine yapılan iş,
hareket veya söylenen söz, fikir.
küre-i arz: yer küre, dünya.

lillâhilhamd: Allah'a hamdolsun
ki!.

maruz: bir şeyin etkisi ve tesiri
altında bulunma.

menfur: kendisinden nefret edi-
len, sevilmeyen, iğrenç.

muvaffak: başarmış, başanlı.

müthiş: dehşet veren, ürküten,
dehşetli, korkunç.

nam: ad.

neşriyat: yayınlar.

rahmet: şefkat etmek, merha-
met etmek, esirgemek.

ramazan-ı şerif: mübarek, şerefli
Ramazan ayı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediü-
z-zaman Said Nursî'nin eserlerinin
adı.

sene-i Hicri: Hicrî takvime göre
sene.

tahrik: hareket ettirme, harekete
geçirme.

talebe: öğrenci.

tebşirat: müjdelar, müjdeleme-
ler, müjde vermeler.

tecessüs: iç yüzünü araştırma,
ayrıntısını öğrenme, araştırma
merakı, araştırmacılık.

telâkki: anlama, kabul etme.

veda: ayrılık, ayrılma, ayrılış.

vefat: ölüm.

zat: kişi, şahıs.

İşarat-ı Kur'âniyenin, yirmi altıncı ayetinin

¹ **فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ** sırrıyla, “Risale-i Nur Talebeleri, iman ile kabre gireceklerdir” tebşiratının sıdkını gösteren bu açık kerametın ve tebşirat-ı azîmenin büçtün kardeşlerimize tamim olunmasını, *Risale-i Nur*’un derece-i ulviyetini ve hadimlerinin mükâfatlarının ne zaman ve ne suretle verilmekte olduğunu aynelyakin bilinmek ve görülmek üzere şu hakikat muvafık ise *İşarat-ı Kur'âniye* risalesine tahşiye olunmasını rica ederim, kıymetli Üstadım.

Risale-i Nur Şakirtlerinden
Ahmet Nazif Çelebi (r.h.)

32

³ **بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ** ² **وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ**
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
⁴ **بَعْدَ حُرُوفَاتِ مَا أَرْسَلْتُمْ لَنَا**

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.
ahir: son.

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.

ainelyakin: gözle görür derecede inanma; bir şeyi görerek ve seyrederek bilme.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

dair: alakalı, ilgili.

derce-i ulviyet: yücelik, yükseklik derecesi.

gayet: son derece.

hadim: hademe, hizmetçi.

hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.

hakikat: gerçek, esas.

iman: inanç, itikat.

işarat-ı Kur'âniye: Kur'an'ın işaretleri.

işaret-i gaybiye: gaypla ilgili işaret; Hz. Peygamber, müctehit imamlar tarafından gayba ait verilen haberler, işaret yolu ile yapılan açıklamalar.

keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.

muvafık: yerinde, uygun.

mücmelen: kısa ve özlü bir şekilde, özet olarak.

mükâfat: iyi bir iş veya hizmetten dolayı verilen şey, ödül.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

sehiv: hata, yanlışlık.

sıdk: doğruluk.

Aziz kardeşlerim,

Ahir zamana işaret eden hadisin ahirinde,

⁵ **مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ** ayetine dair iki dakika içinde ve hadisin işaretini tashih anında, anî olarak mücmelen hatıra gelen işaret-i gaybiyenin gayet acelelik ile tevafuk-i cifrîsinde, zararsız bir küçük sehiv vuku bulmuş idi. O vakitten beri daha ona dikkat etmemiştim.

1. Onlar da cennette ebedî kalacaklardır. (Hûd Suresi: 108.)

2. Her türlü kusur ve noksandan münezze olan Allah'ın adıyla.

3. Hiçbir şey yoktur ki, Onu övüp, Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)

4. Bize gönderdiğiniz harfler sayısınca, Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı üzerinize olsun.

5. Kelime-i tayyibeyi Allah hoş bir ağaca benzetmiştir ki... (İbrahim Suresi: 24.)

sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.

suret: biçim, şekil, tarz.

şakirt: talebe, öğrenci.

tahsîye: haşiye yazma, açıklayıcı yazı yazma, derkenar.

talebe: öğrenci.

tamim: umumileştirme, yayma, herkese duyurma.

tashih: basılacak bir eserin dizgilerini kontrol ederek yanlışları düzeltme.

tebşirat: müjdeler, müjdele-

meler, müjde vermeler.

tebşirat-ı azime: büyük müjdeler.

tevâfuk-ı cifrî: cifir manalarının birbirine yakınlığı ve denkliği.

vuku: olma, meydana gelme.

Bu defa, cidden ve hakikaten Mübarekler Heyetinin cem ve telif ettikleri *Lâhika Risalesinin* o ayete dair fıkranın kitabesinde bir kastî sehiv gördüm. O ihtardarâne kastî sehiv, benim kusurkârâne sehvim bildirdi. O çok müdakkik ve çok Mübarekler Heyetine beni çok minnettar ve mesrur eyledi. Şöyle ki:

¹ **كَلِمَةً طَيِّبَةً** makamı bin iki (1002) diye sehven yazılmıştı; ط sayılmamış. Doğrusu, bin on birdir (1011). *Risaletü'n-Nur*'un makamına on üç farkla tevafuk etmekle beraber, izafeten tavsife geçse ² **رِسَالَةٌ نُورِيَّةٌ** olur. Bir ی ve ه ilâve olur ve şedde gider bir ن noksan olur. Fakat, ³ **طَيِّبَةً**'deki *tenvin*, bir derece vakfolduğundan, sayılmazsa tam tamına bir tek farkla; medde sayılmazsa, farksız olarak tevafuk eder.

Hem, mana cihetiyle iki ayet, iki cereyana işaretleri ve münasebetleri ve tetabukları çok kuvvetli bulunduğundan, nakıs bir tevafuk ve zayıf bir emare dahi kâfidir.

Hem böyle makamlarda, böyle büyük yekûnlarda bu gibi küçük farklar zarar vermez. Ben tahmin ederim, bu sehiv, beşinci ayetin işaretindeki sehiv gibi ehemmiyetli bir kısım işaret-ı gaybiyenin anahtarı olacak. Ve bu muazzam ayet, otuz üçüncü ayet olmasına bir işaret idi. İnşallah istikbalde bir kardeşimiz o hazineyi açacak.

1. Kelime-i tayyibe... (İbrahim Suresi: 24.)
2. Risaletü'n-Nur: Risale-i Nur'un diğer bir ismi.
3. Güzel, hoş.

ayet: Kur'ân'ın her bir cümlesi.
cem: toplama, bir araya getirme.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
cidden: ciddî olarak, gerçek olarak.
cihet: yön.

dair: alakalı, ilgili.
ehemmiyetli: önemli.
emare: alâmet, belirtî, nişan.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
hakikaten: hakikat olarak, doğrusu, gerçekten.
hazine: zengin ve değerli kaynak.
heyet: kurul, komite.

ihtarane: uyarırcasına.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
istikbal: gelecek zaman.
işarat-ı gaybiye: gaypla ilgili işaretler; Hz. Peygamber, müctehit imamlar tarafından gayba ait verilen haberler, işaret yolu ile yapılan açıklama-
izafeten: izafî olarak.
kâfi: yeter, elverir.
kasdi: bile bile yapılan.
kitabet: yazı yazma.
kusurkârane: kusur edercesine.
makam: yer, durak.
medde: med işaretî, Kur'ân-ı Kerîm'de üzerine konduğu elifi uzatarak okutan işaret.
mesrur: sevinçli, memnun.
minnettar: bir iyiliğe karşı teşekkür duygusu içinde olan.
muazzam: çok büyük, ulu, yüce.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
müdakkik: tetkik eden, inceden inceye araştıran.
nakıs: noksan, eksik.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sehiv: hata, yanlışlık.
sehven: yanlışlıkla, yanlışarak, hatâen.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
tavsif: vasıflandırma, niteleme.
telif: eser yazma.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
tetabuk: birbirine uygun gelme, uyma.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vakf: durak.
yekûn: toplam, tutar.
zaif: zayıf.

Bu günlerde, tefsirin ve Onuncu Sözün tevafukatına baktım. Kendi kendime dedim ki: Bu ziyade tafsîlât israftır. Ehemmiyetli meseleler çoktur; vakit zayi olmasın.

Birden ihtar edildi ki: O tevafuk altında çok ehemmiyetli bir mesele vardır. Hem madem tevafukta bir inayet-i hassa ve iltifat-ı Rahmanî *Risale-i Nur*'a karşı tezahür etmiş; o iltifata karşı hiss-i şükran ve memnuniyet ve müteşekkîrâne sevinç ne kadar ifratkârâne de olsa israf olamaz. Bu ihtar mücmelini iki cihetle izah edeceğim.

Birincisi: Her şeyde —ne kadar cüz'î de olsa— bir kasıt ve iradenin cilvesi bulunmasıdır; tesadüf, hakikî olarak olmamasıdır. Evet, kesretin en küçük dağınık ve en ziyade tesadüfe verilen kelimattaki hurufatın vaziyetleridir. Hususan kitabette, madem hiç münasebeti olmayan ve ihtiyar-ı beşerî karışmayan hurufatın vaziyetlerinde bir tenasüp, bir nizam bulunuyor; elbette bir irade-i gaybiye tahtında vaziyetler veriliyor.

Hiçbir şey daire-i ilim ve kudretinden hariç olmadığı gibi, daire-i irade ve meşietinden dahi hariç değildir ki, böyle cüz'î ve dağınık şeylerde dahi bir tenasüp gözetiliyor ve tanzim ediliyor. Ve o tanzim içinde ve irade-i amme cilvesinde, bir inayet-i hassa suretinde, *Risale-i Nur*'a bir imtiyaz nev'inde hususî bir teveccüh ve iltifat görül-müş. Ben, bu derin meseleyi görmek için *İşaratü'l-İ'caz* tefsirinin tevafukatına dikkat ettim; kat'î bir kanaatle o sırrı bildim ve hissettim.

cihet: yön.
cilve: tecelli, görüntü.
cüz'î: küçük, az.
daire-i ilim: ilim dairesi.
daire-i irade ve meşiet: Cenab-ı Hakk'a ait irade, arzu, dilek ve işlerin dairesi.
daire-i kudret: kuvvet, takat, güç dairesi, Allah'ın ezeli gücünün hâkim olduğu daire.
ehemmiyetli: önemli.
hakikî: gerçek.
hariç: bir şeyin dışı, dışarı, dışta kalan.
hiss-i şükran: teşekkür hissi.
hurufat: harfler.
hususan: bilhassa, özellikle.
hususî: özel.
ifratkârâne: aşırı giderek.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
ihtiyar-ı beşerî: insanın ihtiyar, irade ve tercihi.
iltifat: ilgi gösterme, yüzünü çevirip bakma.
iltifat-ı Rahmanî: hiç bir şeyi hariç bırakmayarak bütün mahlûkatına şefkat ve merhamet eden Cenab-ı Hakkın iltifatı, teveccühü.
imtiyaz: fark, ayrıcalık, üstünlük.
inayet-i hassa: özel yardım, Cenab-ı Hakk'ın sevdiği kullarına yapmış olduğu hususî himayesi ve yardımı.
irade: dileme, isteme, bir şeyi yapıp yapmama konusunda için olan iktidar, güç.
irade-i âmme: genel irade, güç.
irade-i gaybiye: gaybî olan iş ve irade.
israf: gereksiz yere harcama, ihtiyacı fazla harcama, savurganlık.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kast: bir işi bile bile, isteyerek yapma.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
kelimat: kelimeler, sözler.
kesret: çokluk.
kitabî: kâtiplik, yazma.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
memnuniyet: memnunluk, sevinçli oluş.
mesele: önemli konu.
mücmel: öz olarak anlatılmış, kı-

sa ve az sözle ifade edilmiş, öz, özet.
müteşekkîrâne: müteşekkîr olarak, teşekkür edercesine.
nevi: çeşit, tür.
nizam: düzen, düzgünlük; kânun.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.
suret: biçim, şekil, tarz.

tafsîlât: tafsiller, açıklamalar, izahlar.
taht: alt.
tanzim: düzenleme, sıralama, tertipleme.
tefsir: Kur'ân-ı Kerim'i açıklamak maksadıyla yazılan kitap.
tenasüp: anlamca birbirine uygun kelimeleri aynı mısra, beyit veya dörtlükte bir arada kullanma sanatı; uyma, uygunluk, birbirini tutma.
tesadüf: rastlantı.

tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içinde birbirine denk gelme.
tevafukat: tevafuklar, uygunluklar, raslantılar, birbirine uygun gelişler.
teveccüh: yönelme, sevgi, ilgi.
tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.
vaziyet: durum.
zayi: elden çıkmış, zarar, zıyan.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

İkinci cihet: Nasıl ki çok mübarek ve kudsî büyük bir zat, gayet fakir ve muhtaç bir adama, ümit edilmediği bir tarzda, iltifat-kârâne, bir kapta, bazı kâğıtlara sarılı bir hediye ihsan etse; elbette o bîçare adam, o pek büyük zata karşı hediyenin binler mislinden fazla teşekkür etmek ister. Ve bin o hediye kadar kıymetli bulunan, o hediye ile gösterilen iltifatına karşı ne kadar teşekkürde israf ve ifrat etse de makbuldür. Ve o çok mübarek zatın o hediyesine sardığı kâğıtları da teberrük deyip şeker gibi yese, hatta o hediye içindeki cevizlerin sert kabuklarını da teberrük diye ekmek gibi yutsa ve o hediyenin kabını mübarek bir kitap gibi öpse ve başına koysa, israf olmadığı gibi; aynen öyle de, *Risale-i Nur* yüzünde irade-i amme, inayet-i hassa iltifatını tevafuk zarfıyla ihsan edilmiş. Elbette tevafuka dair tafsilât, tasvirat, fiilî teşekküratın bir nev'idir ve sevincin ve minnettarlığın heyecanlı tereşşuhatıdır; kusura bakılmaz. Evet, böyle bir zatın iltifatını gösteren maddî kırk para ihsanına karşı kırk bin teşekkür edilse israf değil.

İkinci mesele: Ben hem kendimde, hem bu yakındaki *Risale-i Nur* Talebelerinde, şuhur-i muharremeden sonra bir yorgunluk ve şevkte bir fütur görüyordum. Sebebinin vazihan bilmiyordum. Şimdi, eskide söylediğim tahminî sebep, hakikat olduğunu gördüm. Şöyle ki:

Nasıl maddî hava fena ise, fena tesir ediyor; manevî hava da bozulsa, herkesin, istidadına göre bir sarsıntı verir. Şuhur-i selâse ve muharremede âlem-i İslâmın manevî havası umum ehl-i iman ahiret kazancına ve

ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
bîçare: çaresiz, zavallı.
cihet: yön.
dair: alakalı, ilgili.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
fiilî: fiille ilgili, gerçekten yapılan iş.
fütur: zayıflık, gevşeklik, usanç.

gayet: son derece.
hakikat: gerçek, doğru.
ifrat: aşırılık, pek ileri gitme, haddini aşma.
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.
iltifat: güzel sözler söyleyerek birini samimî olarak okşama.
iltifat-kârâne: iltifat edene yakışır şekilde, iltifat edercesine, iltifat ederek.
inayet-i hassa: özel yardım, Cenab-ı Hakk'ın sevdiği kulla-

rına yapmış olduğu hususî himayesi ve yardımı.
irade-i âmme: genel irade, güç.
israf: gereksiz yere harcama, ihtiyaçtan fazlasını harcama, savurganlık.
istidat: kabiliyet, yetenek.
kudsi: mukaddes, yüce.
maddî: madde ile alakalı, cismanî.
makbul: kabul edilmiş, geçerli.
manevî: manaya ait, maddi

olmayan.
mesele: önemli konu.
minnettar: bir iyiliğe karşı teşekkür duygusu içinde olan.
misl: kat; es.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
nev: çeşit, tür.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
şevk: keyif, neşe, sevinç.
şuhur-i muharreme: savaşmanın haram olduğu mübarek aylar; Zilkade, Zilhicce, Muharrem ve Recep.
Şuhur-i Selâse: Üç Aylar; Recep, Şaban ve Ramazan.
tafsilât: tafsiller, açıklamalar, izahlar.
tahminî: tahmin yoluyla, tahmine ait, tahmine göre, aşağı yukarı hesaplanan.
talebe: öğrenci.
tarz: biçim, şekil.
tasvirat: tasvirler, resmini yapmalar, bir şeyi çeşitli ifade şekilleri ile anlatmalar.
teberrük: bir şeyi bereket ve saadet vesilesi sayarak almak veya vermek.
tereşşuhat: damlamalar, sızıntılar.
tesir: etki.
teşekkürat: teşekkürler, minnet, memnuniyet ve şükür ifade etmeler.
tevafuk: uygunluk, belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
umum: bütün.
vazihan: açık olarak, açıkça, açık açık, aşikâr, açık şekilde.
zat: kişi, şahıs.

ticaretine ciddî teveccühleri ve himmetleri ve tenvirleri o havayı safileştiriyor, güzelleştiriyor, müthiş arızalara ve fırtınalara mukabele ediyor. Herkes o sayede ve sayesinde derecesine göre istifade eder. Fakat, o şuhur-i mübareke gittikten sonra, âdeta, o ahiret ticaretinin meşheri ve pazarı değiştiği gibi, dünya sergisi açılmaya başlıyor. Ekser himmetler, bir derece vaziyeti değişiyor. Havayı tesmim eden buharat-ı müzahrefe o manevî havayı bozar. Herkes derecesine göre ondan zedelenir.

Bu havanın zararından kurtulmak çaresi, *Risale-i Nur*'-un gözüyle bakmak ve ne kadar müşkülât ziyadeleşse, kudsi vazife itibarıyla daha ziyade ciddiyet ve şevkle hareket etmektir. Çünkü, başkaların füturu ve çekilmesi, ehl-i himmetin şevkini, gayretini ziyadeleştirmeye sebep-tir. Zira, gidenlerin vazifelerini de bir derece yapmaya kendini mecbur bilir ve bilmelidirler.

34

بِسْمِهِ ۞ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ۝
الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِعَدَدِ تَوَافُقَاتِ الْكَلِمَاتِ
وَحُرُوفِ فَاتِحَتِهَا فِي كِتَابِ الْكَائِنَاتِ ۝

Aziz, sıddık, âlicenap kardeşlerim,

Nur ve Gül Fabrikalarının vaziyetlerinden bu acip zamanda ne tarzda olduğunu haber vermiyorsunuz.

acip: tuhaf, hayrette bırakan.

âdeta: sanki.

ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.

âlicenap: cömert, iyilik sahibi, yüksek ahlaklı.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

buharat-ı müzahrefe: pis, zararlı buharlar.

ciddi: gerçek olarak, hakikaten.

ciddiyet: ciddilik.

ehl-i himmet: himmet ve gayret sahipleri.

ekser: pek çok.

fütur: zayıflık, gevşeklik, usanç.

himmet: manevî yardım, ihsan, lütuf.

istifade: faydalanma, yararlanma.

kudsi: mukaddes, yüce.

manevi: manaya ait, maddî olmayan.

meşher: teşhir yeri, sergi, göster-

1. Allah'ın adıyla.

2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesih etmesin. (İsra Suresi: 44.)

3. Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı, kâinat kitabının harf ve kelimelerinin tevafukları adedince üzerinize olsun.

me yeri.

mukabele: karşı gelme, karşı koyma.

müşkülât: müşküller, güçlükler, zorluklar.

müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursi'nin

eserlerinin adı.

safi: saf olan, katışıksız, duru.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

şevk: şiddetli arzu, aşırı istek ve heves.

şuhur-i mübareke: mübarek aylar.

tarz: biçim, şekil.

tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışıklandırma.

tesmim: zehirleme.

teveccüh: yönelme, sevgi, ilgi.

vazife: görev.

vaziyet: durum.

ziyade: çok, fazla.

Hâlbuki, bu dünyada en ziyade alâkadar olduğum onlardır. Her ne ise... **(HAŞİYE)** Bu defa hakikatlerin yemişleri nev'inde ve Risale-i Nur Talebelerinin medar-ı teşviki olan letaif-i tevafukiyeden birisini, Feyzi'nin sebebiyle ve arzusuyla size gönderildi. Şöyle ki:

Bir gün tashihat işim yoktu. *İşaratü'l-İ'caz*'ın ت tevafuku hakkında yanlışım ve sehvim hatırıma geldi. Bir kefaretü'z-zünup aradım. Birden, Lâfzullahın başı olan elif, *Risale-i Nur*'un bir muhtasar fihristesi ve çekirdek-i aslîsi olan *İşaratü'l-İ'caz*'da ve resail-i sairede kerametkârâne vaziyetler gösterdiğini düşündüm. Acaba Lâfzullahın ل

ve ه harfleri dahi ne vaziyet gösterecek diye baştan aşağıya kadar bütün *İşaratü'l-İ'caz*'ı, sahifelerdeki satır başları ve nihayetlerini saydım. ل ve ه'nin elif gibi kerametkârâne vaziyetini gördüm. Belki, inşaallah, tevafukta sehivden gelen kusurlarıma ve yanlışlarıma bu da bir küçük kefaretü'z-zünup olur.

Evvelki mektupta, *İşaratü'l-İ'caz*'da, sair hurufatın mecmuu başka bir tarzda ehemmiyetli bir vaziyet-i harikaları bulunduğuna bir işaret, bir uç, bir emare gördüğümüzü size yazmıştık; fakat, o geniş sırrı tamamen görmek çok zamana muhtaç olduğundan, çok ehemmiyetli vazifeler şimdilik onunla iştigale müsaade etmedi.

HAŞİYE: Huruf-i Kur'âniyeyi tercüme ile tahrif, tağyir etmek mühlitlerin dehşetli cinayetlerine mukabil cihad eden Said, ifratkârâne ve müsrifâne tevafukta bir tetkikatı lüzumsuz değil, manasız olmaz.

alâkadar: ilgili, ilişki.
çekirdek-i aslî: asıl çekirdek, öz; kâinatın özü, asıl çekirdeği.
ehemmiyetli: önemli.
emare: âlâmet, belirti, nişan.
evvel: önce.
fihriste: katalog, liste.
hakikat: gerçek, esas.
haşîye: dipnot.
hurufat: harfler.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
iştigal: bir işle uğraşma, meş-

gul olma.
kefaretü'z-zünup: günahların kefareti.
kerametkârâne: kerametli bir şekilde, keramet göstermesine.
kusur: eksiklik, noksan, özur.
Lâfzullah: Allah lâfzı.
letaif-i tevafukiye: uygunluktaki güzelliğler.
mecmu: toplam, tüm.
medar-ı teşvik: sevklendirme sebebi, teşvik kaynağı.
muhtasar: kısaltılmış, özet.

müsaade: izin.
nev: çeşit, tür.
nihayet: son.
resail-i saire: diğer risaleler.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sahife: sayfa.
sâir: diğer, başka, öteki.
sehiv: hata, yanlışlık.
sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.
talebe: öğrenci.

tarz: biçim, şekil.
tashihat: düzeltmeler, tashihler.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
vazife: görev.
vaziyet: durum.
vaziyet-i hârika: olağanüstü durum.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

Aziz kardeşlerim, bu sıkıntılı zamanda ve tazyikat altında akıl ve kalbi eğlendiren ve keyiflendiren böyle tefekkühât-ı ilmiyeyi israf saymayınız. *Hüsni niyet öyle bir kimyadır ki, şişeleri elmasa çevirir, toprağı altın yapar.* İnşaaallah, o hüsni niyetle, bu tefekkühât dahi hakikî bir gıda ambarına bir anahtar olur ve hizmette zaafa düşenlere kut ve kuvvete yol açar.

Lâfzullahın ahir harfi seksen beş defa o Lâfza-i Celâlin evvelki harfi oluyor; ¹ **اللَّهُ وَاحِدٌ** adedine manidar bir tek farkla tevafuk lisaniyla **اللَّهُ وَاحِدٌ** der. **ه** bir adedi seksen beş defa hemen hemen umumiyetle tevafuk eder; yalnız, bazen bir sahife fasıla olur. **ه** iki adedi kırk iki defa ekseriyet-i mutlaka ile tevafuk eder. **ه** üç adedi yirmi beş defadır; ekseri tevafuktadır. Hecede ikinci ve Kur'ân'da ve Bismillâhta birinci harf olan **ب** yine seksen beş defa bir oluyor; **اللَّهُ وَاحِدٌ** der. **ب** iki adedi kırk üç olup, bir farkla **ه** 'nin ikisine tevafuk eder. **ب** üç adedi yirmi yedi olup, **ه** 'nin üçüne iki farkla tevafuk eder. **ب** beş adedi yirmi üç defa **ه** 'nin üç adedine iki farkla tevafuk eder. **ت** altı adedi on beş defa **و** 'nin dört adedine tevafuk eder. **و** altı adedi, yirmi altı veya yirmi yedi defadır.

ahir: son.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

ekseri: çoğu zaman, çoğu kısmı.

ekseriyet-i mutlaka: mutlak çoğunluk.

elmas: çok kıymetli bir mücevher.

evvel: önce.

fasıla: aralık, ara.

hakiki: gerçek.

hüsni niyet: iyi niyet, temiz kalplilik.

inşaaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

israf: gereksiz yere harcama, ıhtıyaçtan fazlasını harcama, savurganlık.

1. Allah birdir.

Kur'ân: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmiş, semavî kitapların sonuncusu.

kut: yiyecek, rızık.

Lâfza-i Celâl: Allah lâfzı, kelimesi.

Lâfzullah: Allah lâfzı.

lisan: dil.

manidar: nükteli, ince manalı.

sahife: sayfa.

tazyikat: tazyikler, baskılar, zorlamalar.

tefekkühât: meyvelenmeler, yemiş toplayıp yemeler.

tefekkühât-ı ilmiye: ilmi meyveler.

tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.

umumiyet: herkese ait olma, genellik.

zaaf: zayıflık, kuvvetsizlik.

و'ın beş adedi yirmi beş defa olup, altı adedine bir veya iki farkla tevafuk eder. | altı adedi, sekiz defa ve | beş adedi sekiz defa birbiriyle tam tevafuk eder.

Elhâsıl, beş ه ile altı هو ism-i mukaddesi oldukları için kerametkârâne vaziyetler gösteriyorlar. Lâfzullahın ortadaki harfi olan ل yetmiş beş defa evvelki harfi olan elif هُوَ الله¹ oluyor. Hemen hemen umumiyetle tevafuk ile ل adedine üç farkla tevafuk lisaniyla هُوَ الله okuyor. ل'ın iki adedi altmış beş defa olup, ekseriyet-i mutlaka ile tevafuk ederek, farksız veya iki farkla الله adedine tevafuk lisaniyla الله der, zikreder. Ve ل'ın üç adedi, ekseri birbirine tevafuk ile otuz üç defa olarak, otuz üç adedi mübareğine tevafukla ve ل'ın makam-ı cifrîsine üç farkla tevafuk etmekle beraber, yalnız manidar bir farkla² وَاحِدٌ، أَحَدٌ adedine tevafuk lisaniyla وَاحِدٌ، أَحَدٌ der, hükmeder. ل'ın dört adedi, on sekiz olup, واحد adedi olan on dokuzuna yalnız bir manidar farkla, tevafuk lisaniyla واحد der, tevhidi ilân eder. Bu dört adedi, iki adet

1. O Allah'tır. (İhlâs Suresi: 1.)
2. Tek, yekta, bir.

aded-i mübarek: mübarek sayı, adet.
ekseri: çoğu kısmı.
ekseriyet-i mutlaka: mutlak çoğunluk.
elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca.

evvel: önce.
hükmetme: hakim olma, işleme.
ilân: yayma, duyurma, bildirme.
ism-i mukaddes: her çeşit noksan, ayıp ve eksiklerden

uzak olan manasında Allah'ın isimlerinden biri.
kerametkârâne: kerametli bir şekilde, keramet göstermesine.
Lâfzullah: Allah lâfzı.
lisan: dil.

makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
manidar: nükteli, ince manalı.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
tevhid: Allah'ın bir olduğuna inanma, birleme.
umumiyet: genellik.
vaziyet: durum.
zikr: anma, bildirme.

ile beraber, yalnız iki farkla, tevafuk diliyle ¹ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ okurlar.

İşte seksen beş, yetmiş beş, altmış beş olması ve bir adedi seksen beş ve iki adedi onun yarısı olan kırka ve üçü onun nısfı ^(HAŞİYE) yirmiye inmesi ve birbiriyle tevafukları ve Lâfza-i Celâlin ve Kelime-i Tevhidin lem'alarını ifade etmeleri gibi, muntazam niseb-i adediye ve manidar münasebet-i tevafukiye bize kanaat veriyor ki, tesadüfî değil, belki alâmet-i kabul bir tevfiiktir; bir tanzimdir.

Kardeşiniz Said Nursî

﴿ 35 ﴾

Risale-i Nur'a işaret eden otuz üçüncü ayetin istihracına dair Hafız Ali'nin bir fıkrasıdır.

³ بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ ² وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبَحُ بِحَمْدِهِ ⁴ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz Üstadım Hazretleri,

Dün, akşam namazını kılarken, ikinci rekâtta, Fatiha-i Şerifeden sonra,

HAŞİYE: Seksen dördüncü sahifenin ikinci haşiyesinde حمزه ahiri ة'dir.

(Arabî İşaratü'l-İ'caz'ın ilk tab'ının seksen dördüncü sayfası.)

aziz: izzetli, muhterem, saygın.
alâmet-i kabul: kabul olunduğunu belirten işaret, kabul belirtisi.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
dair: alakalı, ilgili.
Fatiha-i Şerife: Fatiha Suresi.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
haşiye: dipnot.
istihrac: bir şeyden bir şey çıkarma, sonuç çıkarma, mana çıkarma.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
Kelime-i Tevhid: tevhid-i ilâhîyi ifade eden lâilâhe illallah Muham-

1. Ondan başka hiçbir ilâh yoktur (Kasas Suresi: 88.)
2. Her türlü kusur ve noksandan münezze olan Allah'ın adıyla.
3. Hiçbir şey yoktur ki, Onu övüp, Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)
4. Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı üzerinize olsun.

medün Resulullah cümlesi.
Lâfza-i Celâl: Allah lâfzı, kelimesi.
lem'a: parıltı.
manidar: nükteli, ince manalı.
muntazam: nizamlı, intizamlı, düzenli ve düzgün biçimde.
münasebet-i tevafukiye: uy-

gunluk arzeden münasebetler, alâkalar.
nısf: yarım, yarı.
niseb-i adediye: sayılarla ilgili ölçüler, dengeler.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
tanzim: düzenleme, sıralama,

tertiplleme.
tesadüfî: tesadüfle ilgili, rastgele, tesadüf olarak.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
tevfik: Allah'ın yardımı, başanlı kılması.

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ¹

ayetini okurken hiç düşünmediğim, akıl ve kalbimde, bir şey taharriye; bir sebep yokken, birden bire ruhun penceresine şu azîm ayet-i kerimenin *Risale-i Nur*'a ve müellifine bir münasebet-i maneviye ile işareti gösterildi. Namazdan sonra düşündüm; hakikaten kuvvetli bir münasebet-i maneviyesi var. Şöyle ki:

Bu kâinatta, vahdaniyet-i İlâhiyeyi cin ve ins ve ruhaniyata karşı kat'î bir surette gösterip ispat eden, birinci Kur'an-ı Azîmüşşan olduğu gibi; bu asırda ikinci, üçüncü derecede kemal-i adaletle ve sadık ve musaddak hüccetlerle vahdaniyeti vazîh ve bâhir bir surette kâinat safahatında ins ve cinnin enzarına arz edip ispat eden *Risale-i Nur*, bütün tabakat-ı beşere hem medrese, hem mektep, hem kışla, hem hakîm, hem hâkim olarak en âmî avamdan en ehass-ı havassa kadar ders verip talim ve terbiye etmesi bizce meşhut olmasıyla, bu ayet-i kerîmenin bir mevzuu, bir mâsadakı da *Risale-i Nur* olmasına, şüphesiz bir kanaat veriliyor.

İkinci Kelime-i Tevhidden sonra¹ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ isimleriyle, Cenab-ı Hak (celle celâlühü), zatını tavsif buyurup, ikinci derecede aynı isimlerin mazharı olan *Risale-i Nur* şahs-ı manevîsine işaret etmesi, Kur'an-ı Azîmüşşan'ın şe'nine yakışır bir keyfiyettir. Çünkü, belki bütün

doğrusu, gerçekten.
hâkim: herşeye hükmeden ve her bir şeyi hükmü altında tutan.
hekîm: hekim, doktor.
hüccet: delil.
ins: insan, beşer, Âdemoğlu.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
Kelime-i Tevhid: tevhid-i İlâhiyi ifade eden lâilâhe illallah Muhammedün Resulullah cümlesi.
kemal-i adalet: adaletin en mükemmeli, eksiksiz ve noksansız bir adalet.
keyfiyet: bir şeyin nasıl olduğu, hal, durum, iç yüz.
kışla: ask. askerlerin topluca barındığı büyük yapı; askerî birliklere ait bina.
Kur'an-ı Azîmüşşan: şan ve şerefi yüce olan Kur'an.
mâsadak: doğrulayıcı, tasdik etmek.
mazhar: ilahî tecellilerin görüldüğü yer.
medrese: ders okutulan yer.
mektep: öğrenim yeri.
meşhur: şöretli, ünlü, herkesin bildiği.
mevzu: konu.
musaddak: tasdik edilmiş, doğrulanmış, doğruluğu kabul edilmiş.
muellif: eser telif eden, yazar.
münasebet-i maneviye: manevî münasebet, yakınlık, irtibat.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
ruhaniyat: madde âleminde başka bir âlemde, ruhlar âleminde yaşayan varlıklar, cinler ve melekler.
sadık: doğru, gerçek, hakikî olan.
safahat: safhalar, devreler.
suret: biçim, şekil, tarz.
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaat-teb meydana gelen manevî şahıs.
şe'n: iş, durum, özellik, yapı.
tabakat-ı beşer: insan tabakaları, insanların oluşturduğu sosyal sınıflar.
taharri: arama, araştırma.
talim: ders verme, öğretme.
tavsif: vasıflandırma, mahiyetini ortaya koyma, niteleme.
terbiye: besleyip büyütmeye, yetiştirme, eğitme.
vahdaniyet: Allah'ın birliği ve varlığı, Allah'ın bir oluşu.
vahdaniyet-i İlâhiye: İlâhî birlik, Allah'ın bir, tek olması.
vazîh: açık, aşikar; kolay anlaşılır.
zat: kendi.

1. Bütün kâinatı adaletle tedbir ve idare etmekte olan Allah ki, Ondan başka ibadete lâyık hiçbir ilâh bulunmadığını apaçık delillerle bildirdi. Buna melekler ve ilim sahipleri de şahitlik ettiler. Ondan başka ilâh yoktur, Onun kudreti her şeye galiptir ve Onun her işi hikmetlidir. (Âl-i İmran Suresi: 18.)
2. O kudreti her şeye galip gelen Aziz ve her işi hikmetle yapan Hakîmdir. (Âl-i İmran Suresi: 18.)

âmi: bilgisiz, cahil.

arz: sunma.

avam: kültürlü, yüksek tabakadan olmayan; cahil halk tabakası.

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.

ayet-i kerîme: Kur'an'ın ayet-i; azamet ve şerefi olan ayet.

azîm: büyük.

bâhir: apaçık, aşikar.

Celle celâlühü: şanı yüce olsun.

cin: gözle görünmez, lâtif cinsimlerden ibaret bir yaratık.

ehass-ı havas: seçkinlerin en seçkini, ileri gelenlerin en başındaki.

enzar: bakışlar, bakmalar, nazarmeler.

hakikaten: hakikat olarak,

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
asır: yüzyıl.
cümle-i tevhidiye-i kudsiye: Al-lah'ın birliği ile ilgili mukaddes, yüce cümle.
daimi: sürekli, devamlı.
emare: alâmet, belirti, nişan.
fakr-i hâl: hâli, yaşayışı fakirce olan.
garip: tuhaf, hayret verici.
hakiki: gerçek.
haşiye: dipnot.
hemze: elif, sessiz elif harfi.
hikmet: gaye, maksat.
isyan: başkaldırma, itaatsizlik, emre karşı gelme.
izzet-i İlâhiye: Cenab-ı Hakk'ın sonsuz izzeti, yüce şerefi.
izzet-i ilmiye: ilmin izzeti, ilmin gerektirdiği ağırbaşlılık.
kelime-i kudsiye: yüce, kudsi söz.
küfran: iyilik bilmeme, görülen iyiliği unutma, nankörlük.
lâm-ı aslî: ke
makam: durulacak yer, rütbeli yer.
makam-ı cifri: cifre ait makam, cifer hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
makam-ı ebcedi: ebcele ilgili makam, ebcedî mana, ebcedî hesap.
medar-ı nazar: göz önünde bulundurulması gereken.
muamma: anlaşılmaz, çözülmesi güç iş, anlamı gizli ve güç anlaşılır söz.
muhafaza: koruma.
muhaliif: zıt, karşıt, aykırı.
musaddak: tasdik edilmiş, doğrulanmış, doğruluğu kabul edilmiş.
musibet: felaket, bela.
müellif: eser telif eden, yazar.
münasebet-i maneviye: manevi münasebet, yakınlık, irtibat.
Resailü'n-Nur: Nur risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.
sadık: doğru, gerçek, hakiki olan.

dünyaya muhalif olarak fakr-ı hâliyle beraber izzet-i İlâhiye ve izzet-i ilmiyeyi muhafaza için ölümden beter musibetlere karşı göğüs geren, tahammül eden *Risale-i Nur* tercümanı olduğu gibi, zeminde ve semavatta hikmetle tasarrufatın muammasını açan yine *Risale-i Nur* olduğu sadık ve musaddaktır. Bu kuvvetli münasebet-i maneviyeyi teyit eden bir emaresi de şudur ki:

¹ **أَوَّلُوا الْعِلْمَ** makam-ı cifrîsi iki yüz on dört olup, *Risale-i Nur*'un bir ismi olan **بَدِيعُ الزَّمَانِ** 'ın (şeddeli ز lâm-ı

aslî sayılır) makamı olan iki yüz on dörde tam tamına tevafuku ve müellifinin hakikî ve daimî ismi olan *Molla Said*'in makamı olan iki yüz on beşe bir tek farkla tevafuku, elbette bu kelime-i kudsiyenin her asra baktığı gibi, bu asra da medar-ı nazar bir ferdi *Resaili'n-Nur* olduğuna bir emare olduğu gibi; ² **وَأَوَّلُوا الْعِلْمَ قَائِمًا بِالْقِسْطِ**

(okunmayan ikinci vav ve hemze sayılmaz) makamı olan altı yüz bir adediyle, *Risale-i Nur*'un beş yüz doksan dokuz makamına ve *Resaili'n-Nur* makamına yalnız iki farkla, iki ismine tevafuku dahi bir emare olduğu; ve

³ **شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأَوَّلُوا الْعِلْمَ**

cümle-i tevhidiye-i kudsiyesinin makam-ı cifrîsi ve ebcedîsi olan bin üç yüz altmış adediyle, ^(HÂŞİYE) tam tamına bu acip isyan, tuğyan, temerrüt asrının ve garip küfran ve

HÂŞİYE: Okunmayan iki hemze sayılmaz.

1. İlim sahipleri. (Âl-i İmran Suresi: 18.)
2. İlim sahipleri, bütün kâinatı adaletle tedbir ve idare eden... (Âl-i İmran Suresi: 18.)
3. Bütün kâinatı adaletle tedbir ve idare etmekte olan Allah, Ondandır başka ibadete lâyık hiçbir ilâh bulunmadığını apaçık delillerle bildirdi. Buna melekler ve ilim sahipleri de şahitlik ettiler. (Âl-i İmran Suresi: 18.)

semavat: semalar, gökler.	koyabilme, katlanma.	sinde birbirine denk gelme.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.	tasarrufat: tasarruflar, idare etmeler.	teyit: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma; doğru çıkarma.
tahammül: zora dayanma, kötü ve güç durumlara karşı	temerrüt: inatçılık, hakkı ka bulde direnme.	tuğyan: zulüm, haksızlık ve küfürde ileri gitme.
	tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içeri-	zemin: yeryüzü.

galeyan ve ilhad zamanının bu senesine ve bulunduğu muz bu tarihe tevafuku ve tetabuku, elbette kuvvetli bir emaredir ki, bu pek büyük ve geniş ve âmm olan tevhid ve şahadetin medar-ı nazar ehemmiyetli efradı ve mâsadaıkları her zamandan ziyade bu şahadete muhtaç, bu asrın bu vaktinde bulunacaktır. Ve şimdilik o şahadeti tesirli bir surette ispat eden *Resailü'n-Nur* o efrattan birisi ve hususî medar-ı nazar olduğuna pek çok emareler ve işaretler ve beşaretler vardır.

اللَّهُ أَعْلَمُ بِالصَّوَابِ ۝¹ وَالْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ²

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ³

Hafız Ali (r.h.)

﴿ 36 ﴾

BİRDEN İHTAR EDİLEN BİR MESELE

Ahir zamanda, bir şahsın hatiat ve günahlarının gayet dehşetli bir yekûn teşkil ettiğine dair rivayetler vardır. Es-kide, acaba adı bir adam, binler adam kadar günah işleyebilir mi? Ve o ahir zamanda bildiğimiz günahlardan başka hangi günahlardır ki, kâinatın hey'et-i mecmuasına dokunur, kıyametin kopmasına ve dünyaları başlarına harap olmasına sebebiyet verir diye düşünürdüm. Şimdi bu zamanda müteaddit esbabını gördük.

1. Doğruyu ancak Allah bilir.

2. Gerçek bilgi Allah katındadır. (Ahkaf Suresi: 23.)

3. Seni her türlü noksandan tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Sen her şeyi hakkıyla bilir, her işi hikmetle yaparsın. (Bakara Suresi: 32.)

adi: basit, bayağı, sıradan.

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.

âmm: genel, umumî.

asr: yüzyıl.

beşaret: müjde.

dair: alakalı, ilgili.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

efrat: fertler.

ehemmiyetli: önemli.

emare: alâmet, belirti, nişan.

esbap: sebepler, vasıtalar.

galeyan: coşma, çalkalanma, azgınlık.

garip: tuhaf, hayret verici.

gayet: son derece.

hatiat: hatalar, yanlışlıklar.

hey'et-i mecmua: bir şeyin teferruatına ve cüzlerine bakılmaksızın bütününe gösterdiği hâl ve manzara.

hususî: özel.

ihzar: hatırlatma, uyarı.

ilhad: islâm inancından dönme, Allah'ın varlığına ve birliğine inanmayış.

ispat: doğruyu delillerle gösterme.

kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.

kıyamet: bütün kâinatın Allah tarafından tayin edilen bir vakitte yıkılıp mahvolması.

küfran: iyilik bilmeme, görülen iyiliği unutma, nankörlük.

mâsadak: doğrulayıcı, tasdik etmek.

medar-ı nazar: göz önünde bulundurulması gereken.

mesale: önemli konu.

müteaddit: çeşitli, bir çok.

Resailü'n-Nur: Nur risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

rivayet: Hz. Peygamber'den nakledilen hadis.

sebebiyet: sebep olma.

suret: biçim, şekil, tarz.

şahadet: şahit olma, şahitlik; açık alâmet, işaret.

teşkil: oluşturma, şekillendirme.

tetabuk: birbirine uygun gelme, uyma.

tevakuf: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.

tevhid: Allah'ın bir olduğuna inanma, birleme.

yekûn: toplam.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

Ezcümle, müteaddit o vücuhundan radyom ile anlaşıldı ki, o bir tek adam, bir tek kelime ile bir milyon kebaire birden işler ve milyonlarla insanı dinlettirmekle günahlara sokar.

Evet, küre-i havanın yüz binler kelimeleri birden söyleyen ve bir dili olan radyo unsuru, nev-i beşere öyle bir nimet-i İlâhiyedir ki, küre-i havayı bütün zerratıyla şükür ve hamdüsena ile doldurmak lâzım gelirken, dalâletten tevellüt eden sefahet-i beşeriye, o azîm nimeti şükürün aksine istimal ettiğinden elbette tokat yiyecek.

Nasıl ki havarik-ı medeniyet namı altındaki ihsanat-ı İlâhiyeyi bu mim'siz, gaddar medeniyet hüsn-i istimal ile şükürünü eda edemeyerek tahribata sarf edip küfran-ı nimet ettiği için öyle bir tokat yedi ki, bütün bütün saadet-i hayatiyeyi kaybettirdi. Ve en medenî tasavvur ettiği insanları, en bedevî ve vahşî derekesinden daha aşağıya indirdi. Cehenneme gitmeden evvel, Cehennem azabını tattırıyor.

Evet, radyonun küllî nimetiyet ciheti, küllî bir şükür iktiza eder; ve o küllî şükür de, Halık-ı Arz ve Semavat'ın kelâm-ı ezelisinin şimdiki bütün muhataplarına birden yetiştirmek için, küllî yüz bin dilli semavî bir hafız hükümünde her vakit kâinatta Kur'an'ı okumalıdır; tâ o nime-tin küllî şükürünü eda ve o nimeti idame etsin.

س.ع.

azap: ceza, büyük sıkıntı, şiddetli acı.

azîm: büyük.

bedevi: iptidai tarzda yaşayan, medenî olmayan.

cihet: yön.

dalâlet: Hak ve hakikatten sapma, doğru yoldan ayrılma, azma.

dereke: aşağı inen basamak, aşağı mertebe.

eda: yerine getirme.

evvel: önce.

ezcümle: bu cümleden olarak.

gaddar: çok fazla zulüm ve haksızlık eden.

hafız: Kur'an-ı Kerim'i tamamen ezberleyen ve okuyan kimse.

Hâlık-ı Arz ve Semavat: yeri ve göğü yaratan, yoktan var eden, Allah.

hamd: Allah'a karşı şükran ve memnuniyetini onu överek bildirme.

havarik-ı medeniyet: medeniyet harikaları.

hükümünde: değerinde, yerinde.

hüsn-i istimal: iyi ve yerinde kullanma.

idame: devam ettirme, sürdürme.

ihsanat-ı İlâhiye: İlâhî ihsanlar; Cenab-ı Hakkın mahlûkatına ihsan ettiği bütün nimetler, ikramlar, hediyeler, bağışlar.

iktiza: gerektirme, lüzumlu kılma.

istimâl: kullanma.

kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.

kebaire: büyük günahlar, cezası büyük olan günahlar.

kelâm-ı ezeli: ezeli söz, varlığına başlangıç olmayan Allah'ın sözü; Kur'an-ı Kerim ayetleri.

Kur'an: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmiş, semavî kitapların sonuncusu.

küfran-ı nimet: nimete karşı nankörlük etme, Cenab-ı Hakkın ihsan ettiği nimetleri bilmemek, hümratsızlıkte bulunmak, nimetlere şükürsüzlük.

küllî: umumî, genel, bütün olan.

küre-i hava: hava küresi, dünyayı kaplayan hava tabakası, atmosfer.

medenî: hayat tarzı, bilgi seviyesi bakımından yüksek durumda bulunan.

muhâtab: kendisine hitap olunan, söz söylenilen kimse.

müteaddit: çeşitli, bir çok.

nam: ad.

nev-i beşer: insanoğlu, insan-lar.

nimet: lütuf, ihsan, bağış.

nimet-i İlâhiye: Allah'ın nimeti, lütfu, ihsanı.

nimetiyet: nimetlilik, nimet oluş.

saadet-i hayatiye: hayattaki mutluluk.

sarf: harcama.

sefahet-i Beşeriye: beşerin sefaheti, insanların sefahet içindeki hayatları.

semavi: semaya ait, gökten gelen.

senâ: methetme, övme.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

tahribat: tahripler, yıkıp bozmalar.

tasavvur: düşünce, tasan.

tevellüt: doğma, doğum.

unsur: bir şeyin parçası.

vahşi: merhametsiz, duygusuz; medenileşmemiş, barbar.

vücut: vecihler, cihetler, yönler.

zerrat: zerreler, atomlar.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Sizin, yani Nur Fabrikasının sahibi ve Mübarek Cemaatin imamının Atabey'den gelen mektupları bizi çok mesrur eyledi. Üç dört ay zarfında, üç dört köyde ümmîlerden elli adet kalem *Risale-i Nur*'u yazmaya muvaffak olmaları, elbette Ali'lerin ve Mustafa'ların şüphesiz harika bir keramet-i sadâkatleridir. Kerametkârâne bu vakıa, bu havalide *Risale-i Nur* Şakirtlerini çok kuvvetle ümitlendirdi, ziyade şevk verdi. Size de ve o ümmî kâtiplere de yüz bin bârekâllah.

Nur Fabrikasının, Gül Fabrikasının *Risale-i Nur*'a derece-i hizmetlerini merak edip sormuştum. Ümit ve tahminimin pek fevkinde olarak, Hüsrev'in mektubundan, bin kalemle *Risale-i Nur*'a hizmet haberini ve bilhassa sizin de yalnız ümmîlerden birkaç köyde elli kalemin imdadına yetişmesi bâkî bir hazinenin müjdesi kadar bizi memnun etti.

Allah sizlerden ebedî razı olsun, âmin. Ve sizi, hizmet-i imaniye ve Kur'âniyede muvaffak eylesin, âmin. Büyük Hafız Ali'nin, Nazif'le tevafuku ve tetabuku, yalnız bir iki cihetle değil, çok cihetlerle mabeynlerinde tevafuk var.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ederim.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bâkî: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan.

barekallah: Allah mübarek etsin, hayırlı ve bereketli olsun.

bilhassa: özellikle.

cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar topluluğu.

cihet: yön.

derece-i hizmet: hizmet derecesi.

ebedî: sonu olmayan, daimî, sürekli.

fevkinde: üstünde.

harika: olağanüstü.

havali: bölge, etraf, çevre, civar.

hazine: zengin ve değerli kaynak.

hizmet-i imaniye ve Kur'âniye: iman ve Kur'an hakikatlerinin ikna edici ve ilmî delil-

lerle anlaşılmasına hizmet etme.

imdat: yardım.

kâtip: yazan, yazıcı.

keramet-i sadâkat: sadâkat-taki, doğruluktaki keramet.

kerametkârane: kerametli bir şekilde, keramet göstericesine.

mabeyn: ara.

mesrur: sevinçli, memnun.

muvaffak: başarmış, başarılı.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

razi: rıza gösteren, hoşnut olan.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

selâm: banş, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullen.

şakirt: talebe, öğrenci.

şevk: keyif, neşe, sevinç.

tetabuk: birbirine uygun gelme, uyma.

tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.

umum: bütün.

ümmî: köylü, okumamış, tahsil görmemiş olan.

vakıa: olay.

zarfında: süresince.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Sizlerin ümidimin pek fevkinde gayret ve faaliyetiniz, beni ahir hayatıma kadar mesrur ve müteşekkîr edecek bir mahiyettedir. Bu defa mektubunuzda, “Hıfz-ı Kur’ân’a çalışmak ve Risale-i Nur’u yazmak; bu zamanda hangisi takdim edilse daha iyidir?” diye سوالınızın cevabı bedihîdir. Çünkü, *bu kâinatta ve her asırda en büyük makam Kur’ân’ındır. Ve her harfinde ondan tâ binler sevap bulunan Kur’ân’ın hıfzı ve kıraati, her hizmete mukaddem ve müreccahtır. Fakat, Risale-i Nur dahi o Kur’ân-ı Azîmüşşan’ın hakaik-ı imaniyesinin bürhanları, hüccetleri olduğundan ve Kur’ân’ın hıfz ve kıraatine vasıta ve vesile ve hakaikını tefsir ve izah olduğu cihetle, Kur’ân hıfzıyla beraber ona çalışmak da elzemdir.*

Nur Fabrikası ve Gül Fabrikası devairinde, Mübarekler Heyetinde, Lütfiler numunelerinde, Hacı Hafızlar cemaatinde, Sıddık Süleyman, Hakkı’nın makamlarında bulunan her bir kardeşlerimize, hususan elli ümmîden çıkan Risale-i Nur Talebelerine birer birer selâm ve dua ediyoruz ve dualarınızı istiyoruz.

س.ع.

ahir hayat: hayatın son devresi.
asr: yüzyıl.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bedihî: delil ve ispata muhtaç olamayacak derecede açık ve ortada olan.
bürhan: delil, ispat, hüccet.
cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar topluluğu.
cihet: yön.
devair: daireler.
dua: Allah’a yalvarma, niyaz.
elzem: daha (en, pek) lâzım, lüzumlu, gerekli.
fevkinde: üstünde.
hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
heyet: bir topluluğu meydana getiren kişilerin bütünü, komite.
hıfz: Kur’ân’ı ezberleme.
Hıfz-ı Kur’ân: Kur’ân’ın ezberlenmesi, Kur’ân-ı Kerîm’i tamamıyla ezberleme.
husususan: bilhassa, özellikle.
hüccet: delil.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.

latma.

kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.

kıraat: okuma, devamlı ve düzgün okuma.

Kur’ân: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed’e indirilmiş, semavî kitapların sonuncusu.

Kur’ân-ı Azîmüşşan: şan ve şerefi yüce olan Kur’ân.

mahiyet: bir şeyin aslı, esası, tabiatı, niteliği.

makam: büyük yer, mevki.

mesrur: sevinçli, memnun.

mukaddem: makam ve mertebesi, derecesi önde, yüksek olan.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

müreccah: tercih edilen, üstün tutulan.

müteşekkîr: teşekkür eden.

nümune: örnek.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

sual: soru.

takdim: arz etme, sunma.

talebe: öğrenci.

tefsir: Kur’ân’ın mana bakımından izahı, açıklaması.

ümmî: köylü, okumamış, tahsil görmemiş olan.

vasıta: aracı.

vesile: aracı, vasıta.

1 بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۖ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبَحُ بِحَمْدِهِ
2
3 السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Sevgili ve kıymetli Üstadım, faziletmeap Efendim Hazretleri,

Ebedî minnettarı ve hadimi bulunduğum *Risale-i Nur*'-un feyzinden lâıyk olmadığım pek çok eltâf-ı Rabbaniye-ye mazhariyetimi, gözlerimden sevinç yaşları akıtarak görmekte ve ne suretle şükranlarımla mukabele edeceğimden âciz bulunmaktayım. Dünün menfur-i umumîsi Nazif, bugünün parlak bir vatanperveri veya hakikatçisi bulunmaktadır. *Elhamdülillâhi hâzâ min fadlı Rabbî...*

Senelerden beri müştakı bulunduğum Nur ve Gül Fabrikaları Mübarekler Heyetinin ve o mukaddes fabrikanın makine ve çarklarının nurlu sedalarını kulaklarımla işitmek ve şu âciz ve kasır ve cahil vaziyetimle o yüksek ve Aşere-i Mübeşşere-i Kur'âniyeden olan, Ashab-ı Güzin Rıdvanullahi Aleyhim Ecmain Efendilerimizin bugün şahsiyet-i maneviyelerini küçük bir mikyasta temsil eden siddıklar, mücahitler, fedakâr kahramanlar cemaatinin iki mühim uzvu bulunan aziz kardeşlerimizden mübarek Sabri ve Büyük Hafız Ali'nin hakkımda gösterdikleri âlîcenabâne muhabbet ve merbutiyet-i kalbiye ve hâdisele-
rin aynen tevafuku, bu yüksek ve muktedir Nur deryası-
nın nurlu rüzgârlarından hasıl olan dalgaların hıştırtıların-
dan sızan bir keramet-i gaybiye bulunduğundan, bizce

da eden.

feyiz: bolluk, bereket, ihsan, bağış.

hâdim: hademe, hizmetçi.

hâdise: olay.

hakikat: gerçek, doğru.

hâsıl: meydana gelme, ortaya çıkma.

heyet: bir topluluğu meydana getiren kişilerin bütünü, komite.

kasır: kısa.

keramet-i gaybiye: gaybla ilgili keramet, istikbal ile alâkalı keramet.

mazhariyet: görünme ve tezahür yeri olma; nail olma, şereflenme.

menfur-i umumî: herkesin nefreti.

merbutiyet-i kalbiye: kalbî bağlılık.

mikyâs: ölçü aleti, ölçek.

minnettar: bir iyiliğe karşı teşekkür duygusu içinde olan.

muhabbet: sevgi, sevme.

mukabele: karşılık verme, karşılama.

mukaddes: takdis edilmiş, kutsal, aziz, temiz.

muktedir: iktidarlı, gücü yeten.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

mücahit: din uğrunda ve Allah ı-zası için savaşan.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

müştak: arzulu, fazla istekli, ıstiyak gösteren.

nurlu: ışıklı, parıltılı.

rıdvanullahi aleyhim ecmain: Allah onların hepsinden razı olsun.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sada: ses, seda.

siddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikatî tereddütsüz kabullen.

suret: biçim, şekil, tarz.

şahsiyet-i maneviye: manevî şahsiyet, manevî kişilik.

şükran: iyiliğe karşı gösterilen iyi tavır, gönül borcu, minnettarlık.

temsil: birinin, bir topluluğun adına hareket etme.

tevafuk: uyuma, uygunluk, birbirine denk gelme.

uzuv: bir topluluğu, bir bütünü meydana getiren üyelerden her biri.

vatanperver: yurtsever, vatanına düşkün, vatanını seven kimse.

vaziyet: durum.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.

2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp, Onu tesbih etmesin.

3. Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı üzerinize olsun.

âciz: zayıf, güçsüz.

âlîcenabâne: cömertçesine, iyilik sahibine yakışırçasına.

Ashab-ı Güzin: seçkin Sahabeler, en meşhur Sahabeler.

Aşere-i Mübeşşere-i Kur'âniye: Kur'ân'ın Cennetle müdeledigi 10 Sahabî.

aziz: izzetli, muhterem, say-

gın.

cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar topluluğu.

derya: deniz.

ebedî: sonu olmayan, daimî, sürekli.

elhamdülillâhi haza min fadlı Rabbî: Allah'a çok şükür,

bu Rabb'im'in fazlındandır.

eltâf-ı Rabbaniye: her şeyi besleyen, terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakkın lütufları, nimetleri ve güzelliği.

faziletmeab: fazilet sahibi, çok faziletli.

fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, fe-

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı.
adî: basit, bayağı, sıradan.
arz: sunma.
asar-ı fiiliye: fiilen yapılan işler.
Ashâb-ı Resulullah: Peygamber Efendimiz'in (a.s.m) sahabileri.
aza: üye.
cahil: bilgisiz, bilmeyen, habersiz.
Cenab-ı Rabb-i İzzet: her şeyi terbiye ve idare eden, izzet ve büyüklük sahibi olan Cenab-ı Hak.
cilve: tecelli, görüntü.
cüz'i: küçük, az.
delâlet: delil olma, gösterme; ala-met, işaret.
elâf-ı süphaniye: süphan olan Allah'ın lütufları; güzellikleri ve ni-metleri.
günahkâr: günahlı, günah işle-miş.
güzide: seçkin, mümtaz.
Hâlık-ı Mutlak: mutlak yaratıcı olan, Allah.
Hâlık-ı Zülcelâl: Sonsuz büyüklük sahibi yaratıcı, Allah.
hamd ü sena: şükür ve övgü.
hazerat: hazretler.
heyet: bir topluluğu meydana getiren kişilerin bütünü, komite.
hizmet-i kutsiye: mukaddes hiz-met; kutsal hizmet.
hizmetkâr: hizmet yapan kimse, hizmetçi.
hurufat: harfler.
hüsn-i kabul: iyi karşılamak, gü-zellikle kabul etmek, benimse-mek.
ihtirâm: hürmet etme, saygı gös-terme.
iltifat: güzel sözler söyleyerek bi-rini samimî olarak okşama.
isyan: başkaldırma, itaatsizlik, emre karşı gelme.
iştirak: katılma, ortak olma.
Kadîr-i Mutlak: hiç bir kayıt ve şarta tâbi olmaksızın her şeye gücü yeten sonsuz kudret sahibi, Allah.
katre: damla.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
kıymet: değer.
kıymettar: kıymetli, değerli.
kudsî: mukaddes, yüce.
kudsî: mukaddes, yüce.
lûtf-u Rabbânî: bütün âlemleri tedbir ve terbiye eden Allah'ın lûtfu, ihsanı.
mazhar: nail olma, şereflenme.

pek kıymettar olan bu mühim tevafukatın, günahkâr ve bütün geçmiş ömrü isyanla dolu bu adî şahsımın o öyle yüksek ve mukaddes bir heyetin mübarek iki uzvu tarafından hüsn-i kabul görülerek iltifatlarına mazhar ve kıymetli mesai ve hizmet-i kudsiyelerine tevafukla, pek cüz'î ve değersiz hizmetimize iştirak ederek benimsemek ve kabul etmek yüksekliğinde bulunmaları, Risale-i Nur'un kudsî kerametiyle Cenab-ı Rabb-i İzzet'in nihayetsiz eltaf-ı sübhaniyesinden büyük bir lûtf-i Rabbânî bulunduğunu şükranla arz eder ve bu kıymetli kardeşlerimizin hizmet-i kudsiyelerinin denizden bir katre mesabesindeki ve çok hatalı ve kıymetsiz ve cüz'î olan hizmetimizin âsâr-ı fiiliyesi olarak, bugün bendenizi lâıyğı bulunmadığım hâlde âciz ve cahil ve günahkâr şahsiyetim böyle yüksek ve erişilmesi muhal olan Ashab-ı Resulullah Rıdvanullahi Aleyhim Ecmain Hazeratının şahsiyet-i maneviyesinin küçük bir cilvesinin gölgesini temsil eden Mübarekler Heyetinin iki azasının yüksek iltifatlarına mazhar etmiştir ki, bendenizi bu kudsî mazhariyete erdiren *Risale-i Nur* delâletiyle Kadîr-i Mutlak ve Hâlık-ı Mutlak ve Hâlık-ı Zülcelâl'e, *Risale-i Nur*'un hurufatı ve mevcudatın miktarınca hamdüsena eder ve bu güzîde ve kıymettar Mübarekler Heyetinin her bir azalarına ve bütün kardeşlerimize ayrı ayrı ihtiramla minnet ve şükranlarımı arz ederim.

Talebeniz ve
hizmetkârınız

Ahmed Nazif

mazhariyet: nail olma, şeref-lenme.
mesabe: derece, menzile, rütbe.
mesai: çalışma.
mevcudat: mevcutlar, var olan her şey, mahluklar.
minnet: bir iyilik karşısında yük altında kalma, kendini manevî olarak borçlu hisset-me.
muhal: imkansız.
mukaddes: takdis edilmiş, kutsal, aziz, temiz.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
mühim: önemli, ehemmiyet-li.
nihayetsiz: sonsuz, sınırsız.
ridvânullahi aleyhim ecma-in: Allah onların hepsinden razı olsun anlamında dua.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
şahsiyet: kişilik.
şahsiyet-i maneviye: mane-vî şahsiyet, manevî kişilik.

şükran: iyiliğe karşı gösteri-len iyi tavır, gönül borcu, min-nettarlık.
talebe: öğrenci.
temsîl: bir şeyin sembolü ol-ma.
tevafuk: uyuma, uygunluk, birbirine denk gelme.
tevafukat: tevafuklar, uy-gunluklar, raslantılar, birbirine uygun gelişler.
uzuv: bir topluluğu, bir bütü-nü meydana getiren üyeler-den her biri.

ŞEFKAT YÜZÜNDEN, ESASAT-I İSLÂMİYENİN HARİCİNDEKİ BİD'AT VE DALÂLET YOLLARINA SAPANLARI ÇEVİREN BİR HAKİKATTİR.

Şefkat-i insaniye, merhamet-i Rabbaniyenin bir cilvesi olduğundan, elbette rahmetin derecesinden aşmamak ve Rahmeten Lilâlemîn Zâtın (a.s.m.) mertebe-i şefkatinden taşmamak gerektir. Eğer aşsa ve taşsa, o şefkat, elbette merhamet ve şefkat değildir; belki dalâlete ve ilhâda sirayet eden bir maraz-ı ruhî ve bir sakam-ı kalbidir.

Meselâ, kâfir ve münafıkların Cehennemde yanmalarını ve azap ve cihad gibi hâdiseleri kendi şefkatine sığdırmamak ve tevile sapmak, Kur'ân'ın ve edyân-ı semaviyenin bir kısm-ı azîmini inkâr ve tekzip olduğu gibi, bir zulm-i azîm ve gayet derecede bir merhametsizliktir. Çünkü, masum hayvanları parçalayan canavarlara himayetkârâne şefkat etmek, o bîçare hayvanlara şedit bir gadr ve vahşî bir vicdansızlıktır. Ve binler Müslümanların hayat-ı ebediyelerini mahveden ve yüzer ehl-i imanın sû-i akıbetine ve müthiş günahlara sevk eden adamlara şefkatkârâne taraftar olmak ve merhametkârâne cezadan kurtulmalarına dua etmek, elbette o mazlum ehl-i imana dehşetli bir merhametsizlik ve şenî bir gadirdir.

Risale-i Nur'da kat'iyetle ispat edilmiş ki, küfür ve dalâlet, kâinata büyük bir tahkir ve mevcudata bir zulm-i azîmdir; ve rahmetin ref'ine ve afatın nüzulüne vesiledir. Hatta, deniz dibinde balıklar, canilerden şekva ederler ki;

afat: afetler, büyük belâ ve musibetler.

azap: günahlara karşı çekilecek ceza, eziyet, işkence.

bîçare: çaresiz, zavallı.

bid'at: dinin aslında olmayıp sonradan icat edilen şeyler, yeni âdet.

canî: cinayet işlemiş kimse, acımasız, gaddar.

cihad: düşmanla savaşma.

cilve: tecelli, görüntü.

dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

edyan-ı semaviye: semavî dinler, Allah tarafından gönderilmiş olan hak dinler.

ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.

esâsât-ı İslamiye: İslâm'ın esasları.

gadir: zulüm, hainlik.

gayet: son derece.

hâdis: olay.

hakikat: gerçek, esas.

hariç: bir şeyin dışı, dışınsı,

dışta kalan.

hayat-ı ebediye: ebedî ve sonsuz hayat, ahiret hayatı.

himayetkârâne: korumaya çalışarak.

ilhad: islâm inancından dönme, Allah'ın varlığına ve birliğine inanmayış.

inkâr: reddetme, inanmama, kabul ve tasdik etmeme.

ispat: doğruyu delillerle gösterme.

kafir: Allah'ı ve İslamiyeti inkar eden, dinsiz.

kat'iyet: kat'îlik, kesinlik.

kısm-ı azim: büyük kısım.

küfür: imansızlık, dinsizlik.

mahv: yok etme, ortadan kaldırma.

maraz-ı ruhi: ruhî, psikolojik hastalık.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

mazlum: zulüm görmüş, haksızlığa uğramış.

merhamet-i Rabbaniye: bütün varlıkları terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakk'ın merhameti, şefkati.

merhametkârâne: acıyarak, merhamet göstererek.

mertebe-i şefkat: şefkat derecesi.

meselâ: örneğin.

mevcudat: mevcutlar, var olan her şey, mahluklar.

münafık: nifak sokan, arabozucu; kalbinde küfür gizlediği halde Müslüman görünen.

müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.

nüzul: inme, iniş, gökten dünyaya geliş.

rahmet: Allah'ın kullarını esirgemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi.

rahmeten li'l-âlemîn: bütün âlemlere rahmet olan, Hz. Muhammed (a.s.m.).

ref: kaldırma, giderme.

sakam-ı kalbi: kalbe ait hastalık, kalbî illet.

sevk: yöneltme.

sirayet: birinden diğerine geçme, bulaşma.

su-i akıbet: akıbetin, sonun kötü oluşu; kötü son.

şedit: şiddetli.

şefkat: karşılıksız sevgi besleme, içten ve karşılıksız merhamet.

şefkat-i insaniye: insana ait şefkat hissi.

şefkatkârâne: şefkatli ve merhametli bir şekilde.

şekva: şikayet.

şeni: ahlâk dışı, utanç verici, iğrenç.

tahkir: hakaret etme, küçük görme, şeref ve haysiyetini incitme.

taraftar: taraflı, bir tarafı destekleyen.

tekzip: yalanlama, yalan olduğunu söyleme.

tevil: yorumlama, yorum.

vahşî: ürkütücü, korkutucu.

vesile: aracı, vasıta.

vicdan: insanın içindeki, iyiyi kötünden ayıracı, iyilik etmekten lezzet duyan ve kötülükten elem alan manevî his.

zat: kişi, şahıs.

zulm-i azîm: büyük zulüm.

“İstirahatimizin selbine sebep oldular” diye rivayet-i sahiha vardır.

afat: afetler, büyük belâ ve musibetler.

ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.

azap: günahlara karşı çekilecek ceza; eziyet, işkence, büyük sıkıntı, şiddetli acı.

bâkî: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan.

belâ: musibet, sıkıntı.

bilhassa: özellikle.

canî: cinayet işlemiş kimse, acımasız, gaddar.

dünyevî: dünyaya ait.

ehl-i İslâm: İslâm topluluğu, Müslümanlar.

elem: dert, üzüntü, maddî-manevî ızdırıp.

elhamdülillâh: Allah'a hamd olsun, Allah'a şükür.

fânî: ölümlü, geçici.

fitrat: yaratılış, tabiat, mizaç, huy.

hadsiz: sınırsız, sonsuz.

Harb-i Umumi: genel harp, umumî savaş; 1914-1918 yılları arasında cereyan eden Birinci Dünya Savaşı.

hariç: bir şeyin dışı, dışarı, dışta kalan.

hazine: zengin ve değerli kaynak.

hükümünde: değerinde, yerinde.

ifrat-ı şefkat: aşırı derecede şefkat gösterme.

kâfir: Allah'ı ve İslamiyeti inkar eden, dinsiz.

kanaat: inanma, görüş, fikir.

kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.

katil: öldürme.

maktul: öldürülmüş, katledilmiş, vurulmuş kimse.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

mazlum: zulüm görmüş, haksızlığa uğramış.

mukabil: karşılık.

mübadele: değiş-tokuş, karşılıklı olarak değiştirme.

mükâfat: iyi bir iş veya hizmetten dolayı verilen şey, ödül.

müstahak: hak eden, hak etmiş.

müteallim: elemli, kederli, hüznü, içi sızlayan.

perde-i gayp: gayp perdesi, gizli perde; insanların bilmeyip sadece Allah'ın bildiği gayp âlemdeki manevî perde.

rahmet-i ilâhiye: Allah'ın sonsuz rahmeti, ilâhî rahmet.

rikkat: merhamet, acıma, başkalarının düştüğü durumdan dolayı

O hâlde kâfirin azap çekmesine acıyıp şefkat eden adam, şefkate lâyık hadsiz masumlara acıymıyor; ve şefkat etmeyip ve hadsiz merhametsizlik ediyor demektir. Yalnız bu var ki, müstahaklara afat geldiği zaman masumlar da yanarlar, onlara acımamak olmuyor. Fakat, canilerin cezalarından zarar gören mazlumların hakkın-da gizli bir merhamet var.

Bir zaman, Eski Harb-i Umumîde, düşmanların, ehl-i İslâma ve bilhassa çoluk ve çocuklara ettikleri katil ve zulümlerinden pek çok müteallim oluyordum. Fitratımda, şefkat ve rikkat ziyade olduğundan, tahammülüm haricinde azap çekerkim.

Birden kalbime geldi ki, o maktül masumlar şehid olup velî olurlar; fânî hayatları, bâkî bir hayata tebdil ediyor; ve zâyî olan malları sadaka hükmünde olup, bâkî bir mal ile mübadele olur. Hatta o mazlumlar kâfir de olsa, ahirette kendilerine göre o dünyevî afattan çektikleri belâlara mukabil rahmet-i İlâhiyenin hazinesinden öyle mükâfatları var ki, eğer perde-i gayp açılrsa, o mazlumlar haklarında büyük bir tezahür-i rahmet görünüp, “Yâ Rabbî! Şükür, elhamdülillâh” diyeceklerini bildim ve kat'î bir surette kanaat getirdim. Ve ifrat-ı şefkatten gelen şiddetli teessür ve elemenden kurtuldum.

müteessir olma hasleti.

rivayet-i sahiha: sahih olan rivayet, Peygamberimizden doğru olarak, sahih olarak nakledilmiş hadis.

sadaka: Allah rızası için ihtiyaç sahibi fakirlere yapılan yardım.

selb: ortadan kaldırma, iptal etme; olumsuzlaştırma.

suret: biçim, şekil, tarz.

şefkat: acıyarak ve esirgeyerek sevmek, içten ve karşılıksız merhamet.

sehit: İslâm şeriatine göre haksız yere öldürülmüş veya sel, yangın, deprem gibi musibetlerde hayatını kaybetmiş mü'min kimse.

şükür: görülen bir iyiliğe karşı hoşnutluk ve memnunluk ifade etme, teşekkür.

tahammül: zor ve güç durumlara karşı koyabilme, katlanma.

tebdil: değiştirme, dönüştürme.

tesir: etki.

tezahür-i rahmet: rahmetin tezahürü; Allah'ın rahmetinin ortaya çıkması, görünmesi.

veli: Allah'ın sevgisine, himayesine kavuşmuş, ermiş kimseler, Allah dostu, evliya.

ya Rabbî: Ey her şeyi en güzel şekilde terbiye ve idare eden Rabb'im.

zayi: elden çıkmış, zarar, ziyan.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

zulüm: haksızlık, eziyet, işkence.

Telifinden otuz dört sene sonra, *Münazarat* namındaki esere baktım. Gördüm ki, Eski Said'in o zamandaki inkılâptan ve o muhitten ve tesirat-ı hariciyeden neş'et eden bir hâlet-i ruhiye ile yazdığı bu gibi eserlerinde hatiat var. O kusurat ve hatiatımdan nedamet ediyorum. Cenab-ı Hakkın rahmetinden niyazım odur ki, ehl-i imanın me'yusiyetlerini izale niyetiyle ettiği hatiat hüsnünü-yetine bağışlansın, affedilsin.

Eski Said'in bu gibi eserlerinde iki esas-ı mühim hükmediyor. O iki esasın hakikatleri vardır. Fakat, ehl-i velâyetin keşfiyatı tevîlâta ve rüya-i sadıkanın teville muhtaç oldukları gibi, o hiss-i kablelvukuun dahi, daha ince tabirlere lüzumu varken, Eski Said'in o hiss-i kablelvuku ile hissettiği ve o iki hakikatin tevilsiz, tabirsiz bir surette beyanı, kısmen kusurlu ve kısmen hilâf görünüyor.

Birinci Esas: Ehl-i imanın me'yusiyetine karşı "İstikbalde bir nur var" diye müjde verdiğidir. Bir hiss-i kablelvuku ile *Risale-i Nur*'un istikbalde, dehşetli bir zamanda çok ehl-i imanın imanlarını takviye edip kurtarmasını hissedip, o adese ile hürriyet inkılâbındaki siyaset dairelerine bakmış, tabirsiz, tevilsiz tatbika çalışmış. Siyaset ve kuvvet ve kemiyet noktasında zannetmiş. Doğru hissetmiş, fakat tam doğru diyememiş.

İkinci Esas: Eski Said, bazı dâhî siyasî insanlar ve harika ediblerin hissettikleri gibi, çok dehşetli bir istibdadı hissedip, ona karşı cephe almışlardı. O hiss-i kablelvuku

adese: bakış açısı.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
dâhî: son derece zeki, anlayışlı, deha sahibi.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
edip: edebiyatçı, edebiyatta meşgul olan.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
ehl-i velâyet: velî olanlar; erenler, Allah'ın dostluğunu kazananlar, velîlik sıfatını taşıyanlar.

esas-ı mühim: önemli olan esas.
hakikat: gerçek, esas.
hâlet-i ruhiye: insanın ruh hâli, psikolojik durum, insanın manevî hâli, iç durumu.
hârika: olağanüstü.
hatiat: hatalar, yanlışlıklar.
hilâf: ters, karşı, zıt, aykırı.
hiss-i kablelvuku: Bir şeyi vukuundan önce hissetme, bir hadisenin gerçekleşmesinden önce kalbe doğması.
hükmetme: hakim olma, iş-

leme.
hüs-n-i niyet: iyi niyet, temiz kalplilik.
iman: inanç, itikat.
inkılâp: değişme, dönüşüm, köklü değişme.
istibdat: idarede görülen her türlü kanun dışı tazyik, baskı.
istikbal: gelecek zaman.
izale: giderme, ortadan kaldırma.
kemiyet: bir şeyin adet, miktar ve sayı olarak ifade edilebilen durumu, nicelik.

keşfiyat: keşifler, Allah'ın ilham etmesiyle gösterilen gaybla ilgili sırlar.
kismen: kısmî olarak, bazı yünden.
kusûrat: kusurlar, noksanlıklar, eksiklikler, özürler.
me'yusiyet: ümitsizlik.
muhit: yöre, çevre.
nam: ad.
nedamet: pişmanlık.
neşet: meydana gelme, oluşma, çıkma.
niyaz: Allah'a yalvarma ve yakarma.
nur: aydınlık, parıltı, ışıık.
rahmet: şefkat etmek, merhamet etmek, esirgemek.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rüya-yı sadıka: doğru rüya, makbul ve muteber kimselerin gördükleri şekilde, dünyada hakikatları çıkan sadık rüya.
siyasî: siyasetle uğraşan, siyaset adamı.
suret: biçim, şekil, tarz.
tabir: yorum, yorumlama.
takviye: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma.
tatbik: uydurma, uygulama.
telif: eser yazma.
tesirat-ı hariciye: dıştan gelen etkiler, dış tesirler.
tevil: yorumlama, yorum.
tevilât: teviller, yorumlamalar.

tabir ve teville muhtaç iken, bilmeyerek resmî, zaif ve ismî bir istibdat görüp, ona karşı hücum gösteriyorlardı. Hâlbuki, onlara dehşet veren, çok zaman sonra gelecek olan istibdatların zayıf bir gölgesini asıl zannederek öyle davranmışlar, öyle beyan etmişler. Maksat doğru, fakat hedef hata.

İşte Eski Said de, eski zamanda böyle acip bir istibdadı hissetmiş, bazı âsârında ona hücum ile beyanatı var. O müthiş istibdadat-ı acibeye karşı meşruta-i meşruayı bir vasıta-i necat görüyordu. Ve hürriyet-i şer'îye, Kur'ân'ın ahkâmı dairesindeki meşveretle o müthiş musibeti def eder diye düşünüp, öylece çalışmış.

Evet, zaman gösterdi ki, hürriyetperver namını alan bir devletin, o istikbalde gelen istibdadın bir numunesi olarak, üç yüz müstebit memurlarıyla, üç yüz milyon Hindistan'ı, üç yüz seneden beri, üç yüz adam gibi kolay bağlayıp deprenmeyecek derecede istibdat altına alarak, eşedd-i zulmü azamî bir derecede, yani birisinin hatasıyla binler adamı tecziye etmek olan kanun-i müstebidâneye inzibat ve adalet namını vermiş, dünyayı aldatmış, ateşe vermiş.

Münazarat namındaki eserde, bazı lâtife suretinde bazı kayıtlar, haşiyecikler bulunur. O eski zaman telifinde zarifü't-tab talebelerine bir mülâtefe nev'indendir. Çünkü, onlar o dağlarda beraberinde idiler; onlara ders suretinde beyan ediyormuş. Hem bu *Münazarat* risalesinin ruhu ve esası hükmünde olan hatimesindeki Medresetüzzezhra hakkı ise, istikbalde çıkacak olan *Risale-i Nur*'a bir beşik,

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
ahkâm: dinî hükümler, emirler.
asar: eserler.
azamî: en fazla, en çok, nihayet derecede.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
def: mani olma, kovma, ortadan kaldırma.
dehşet: büyük tehlike karşısında korkma ve şaşırıp kalma.
eşedd-i zulüm: zulmün en şiddetlisi.
hakikat: gerçek, esas.
haşiye: dipnot.
hatime: son söz, bir eserin sonuç kısmı.
hücum: saldırma.
hükmünde: değerinde, yerinde.
hürriyet-i şer'îye: şeriâtın tarif ettiği hürriyet.
hürriyetperver: hürriyet sever.
inzibat: düzeni sağlama, asayiş yoluna koyma.
ismi: isme mensup, isimle âlâkalı.
istibdadat-ı acibe: şaşırtıcı, garip istibdatlar, daha önce örneği görülmemiş bir şekilde baskılar.
istibdat: idarede görülen her türlü kanun dışı tazyik, baskı.
istikbal: gelecek zaman.
kanun-ı müstebidâne: baskı ve zorlamaya, istibdada yakışır şekildeki kanun.
Kur'ân: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmiş, semavî kitapların sonuncusu.
latife: güzel ve hoş nükte, şaka.
Maksat: kastedilen şey; gaye.

Medresetüzzezhra: Bediüzzaman'ın doğuda (Van) yapılmasını idarecilere teklif ettiği, fen ilimleriyle din ilimlerinin birlikte okutulmasını düşündüğü üniversite.
meşruta-i meşrua: şeriata uygun hareket eden meclis.
meşveret: işlerin konuşup anlaşma yoluyla halledilmesi, bir konu hakkında çeşitli ve ehil şahıslardan fikir alma.
musibet: felaket, bela.
mülâtefe: şaka yollu takıl-

mak, iltifatta bulunmak.
müstebit: zulüm ve baskıda bulunan, zorba.
müthiş: dehşet veren, ürktüten, dehşetli, korkunç.
nam: ad.
nevi: çeşit, tür.
nümune: örnek.
resmî: devlet adına olan.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî

varlık.
suret: biçim, şekil, tarz.
tabir: yorum, yorumlama.
talebe: öğrenci.
tecziye: cezalandırma, ceza verme.
telif: eser yazma.
tevil: yorumlama, yorum.
vasıta-i necat: kurtulma vasıtası.
zaif: zayıf.
zarif: zarif.
zarifü't-tab: ince, zarif yaratılışlı, zarif tabiatlı.

bir zemin ihzar etmek idi ki, bilmediği, ihtiyarsız olarak ona sevk olunuyordu. Bir hiss-i kablelvuku ile o nuranî hakikati bir maddî surette arıyordu.

Sonra, o hakikatin maddî ciheti dahi vücuda gelmeye başladı. Sultan Reşad, on dokuz bin altın lirayı Van'da temeli atılan o Medresetüzzehra'ya verdi, temel atıldı. Fakat sabık Harb-i Umumî çıktı, geri kaldı. Beş altı sene sonra Ankara'ya gittim, yine o hakikate çalıştım. İki yüz mebustan yüz altmış üç mebusun imzalarıyla, o medrese-mize yüz elli bin banknot iblağ ederek, o tahsisat kabul edildi. Fakat binler teessüf, medreseler kapandı, onlar ile uyuşamadım, yine geri kaldı. Fakat Cenab-ı Erham-mürrâhimin, o medresenin manevî hüviyetini Isparta vilâyetinde tesis etti; *Risale-i Nur*'u tecessüm ettirdi. İnşallah, istikbalde *Risale-i Nur* Şakirtleri o âli hakikatin maddî suretini de tesis etmeye muvaffak olacaklar.

Eski Said'in İttihad-ı Terakki komitesine şiddet-i muhalefetiyle beraber, onların hükûmetine ve bilhassa orduya karşı tarafgirâne yüksek takdiratı ve iltizamları ise, bir hiss-i kablelvuku ile, yağı içinde bulunan o cemâat-i askeriyede ve o cemiyet-i milliyede bir milyona yakın evliya mertebesinde olan şühedayı altı yedi sene sonra tezahür edeceğini hissetmiş, ihtiyarsız olarak meşrebine muhalif, onlara dört sene tarafgir bulunmuş. Sabık Harb-i umumî çalkamasıyla, o mübarek yağı alındı, yağı alınmış bir ayrına döndü. Yeni Said dahi Eski Said'e muhalefet edip, mücahedesine döndü.

âli: yüce, yüksek, ulu.
banknot: kâğıt para.
bilhassa: özellikle.
cemaat-i askeriye: askerler topluluğu, askeri birlik.
cemiyet-i milliye: millî cemiyet.
Cenab-ı Erhamürrâhimin: inayet ve rahmet, yardım ve lütuf sahiplerinin en merhametlisi olan, şeref ve azamet sahibi olan yüce Allah (c.c.).
cihet: yön.
evliya: veliler, Allah dostları.

hakikat: gerçek, esas.
Harb-i Umumî: genel harp, umumî savaş; 1914-1918 yılları arasında cereyan eden Birinci Dünya Savaşı.
hiss-i kablelvuku: Bir şeyi vukuundan önce hissetme, bir hadisenin gerçekleşmesinden önce kalbe doğması.
hüviyet: kimlik.
iblağ: ulaştırma, gönderme.
ihtiyar: irade, tercih; kendi istek ve arzularına göre hareket etme.

ihzar: hazır etme, hazırlama.
iltizam: birinin tarafını tutma, tarafgirlik.
inşallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
istikbal: gelecek zaman.
İttihad-ı Terakki: ikinci meşrutiyet'in ilanından sonra iktidarı ele geçiren parti.
komite: encümen, kurul, komisyon.
maddi: madde ile alakalı, cismanî.
manevî: manaya ait, maddi

olmayan.

mebus: milletvekili.

medrese: eski dönemde ders okutulan düzenli öğretim kuruluşu.

Medresetüzzehra: Bediüzzaman'ın doğuda (Van) yapılmasını idarecilere teklif ettiği, fen ilimleriyle din ilimlerinin birlikte okutulmasını düşündüğü üniversite.

mertebe: derece, basamak.

meşrep: gidiş, hareket tarzı, tavır, tutum, meslek.

muhalefet: uygun olmama, ayrılık; zıtlık.

muhalif: zıt, karşıt, aykırı.

muvaffak: başarmış, başanlı.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

mücahede: savaşma, mücadele.

nurani: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

sabık: geçen, geçmiş, olmuş.

sevk: yöneltme.

suret: biçim, şekil, tarz.

şakirt: talebe, öğrenci.

şiddet-i muhalefet: şiddetli şekilde karşı çıkma.

şüheda: şehitler.

tahsisat: bir kimse ve daire için ayrılmış para, ödenek.

takdirât: takdirler, övgüler.

tarafgir: bir tarafı tutan, taraflı.

tarafgirane: taraf tutarcasına, bir tarafı destekleyerek.

tecassüm: cisimleşme, cisim haline gelme.

teessüf: üzülmeye, eseflenmeye, bir şeyin tesirini hissetmeye, acı duymaya.

tesis: kurma, meydana getirme.

tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.

vilayet: il.

zemin: yer.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Size bu defa iki parçayı gönderiyorum.

Birisi: Evvelce bir kısmını size göndermiştim. Şimdi bir ihtar-ı manevî ile o parça hem tekmil edildi, hem ehemmiyetli olduğu bildirildi. Eski Said'in siyasetle münasebettar, eski eserlerini görenlere faidesi var; fakat bir parça mahremcedir, lâhıkaya girmeli.

İkinci parça: Manevî bir ihtara binaen, *Risale-i Nur*'un hizmetine bilmeyerek zarar verebilen bazı yeni eserleri alan bir kardeşimizi bir ikaz, bir ihtardır ki, sair *Risale-i Nur* Talebeleri, vazifelerine hâlel vermemek için bir tembihtir. Bu da lâhıkaya girsin.

Hulûsî-i Salis imzasıyla ehemmiyetli ve beni çok mesrur eden ve Küçük Lütfi'nin bir vârisi olan bir zatın *Risale-i Nur*'a kıymettar hizmeti ve tesahubunu beyan eden bir mektubunu aldım. O zat kimdir? Ben, çok selâm ve dua ile onu tebrik ediyorum.

Gül ve Nur Fabrikaları ve Mübarekler başta olarak, umum kardeşlerime birer birer selâm ediyorum. Bu memleketi tenvir eden ve Cennet kokularıyla rayihalandıran o fabrikaları Cenab-ı Hak muvaffak ve daim eylesin, âmin. Biz burada onların parlak nurlarıyla ve şirin güzel kokularıyla âlem-i bekanın rayihasını istişmam ediyoruz.

âlem-i beka: sonsuzluk âlemi, ahiret.
âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
daim: devam eden, devamlı, sürekli.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ehemmiyetli: önemli.
evvelce: daha önce.
faide: fayda.

halel: bozukluk, eksiklik.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
ihtar-ı manevî: manevî uyarı, bildirim; Cenab-ı Hakkın imana ve Kur'an'a ait meselelerde kullarını uyarması.
ikaz: uyarı.
istişmam: koklama, kokusunu alma.
kıymettar: kıymetli, değerli.
mahrem: herkesçe bilinmesi gereken, gizli.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.

mesrur: sevinçli, memnun.
muvaffak: başarmış, başarılı.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
münasebettar: ilgili, alâkalı.
nur: aydınlık, parıltı, ışıık.
rayiha: hoş koku.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sâir: diğer, başka, öteki.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
sıddık: çok doğru, dürüst,

hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
taalebe: öğrenci.
tekmil: tamamlama, kemâle erdirmeye.
tenbih: uyarma, uyarı.
tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışııklandırma.
tesahub: sahip çıkma, benimseme, koruma.
umum: bütün.
vâris: mirasçı.
vazife: görev.
zat: kişi, şahıs.

Risale-i Nur Talebelerinin hasları olan sahip ve vârisleri ve haslarının hasları olan erkân ve esasları olan kardeşlerime bu günlerde vuku bulan bir hâdise münasebetiyle beyan ediyorum ki:

Risaletü'n-Nur, hakaik-ı İslâmiyeye dair ihtiyaçlara kâfi geliyor; başka eserlere ihtiyaç bırakmıyor. Kat'î ve çok tecrübelerle anlaşılmış ki, imanı kurtarmak ve kuvvetlendirmek ve tahkikî yapmanın en kısa ve en kolay yolu Risaletü'n-Nur'dadır. Evet, on beş sene yerine on beş haftada Risaletü'n-Nur o yolu kestirir, iman-ı hakikîye isal eder.

Bu fakir kardeşiniz yirmi seneden evvel kesret-i mütalâa ile bazen bir günde bir cilt kitabı anlayarak mütalâa ederken, yirmi seneye yakındır ki, Kur'ân ve Kur'ân'dan gelen *Resailü'n-Nur* bana kâfi geliyorlardı; birtek kitaba muhtaç olmadım, başka kitapları yanımda bulundurmadım. *Risaletü'n-Nur* çok mütenevvi hakaika dair olduğu hâlde, telifi zamanında, yirmi seneden beri ben muhtaç olmadım; elbette siz, yirmi derece daha ziyade muhtaç olmamak lâzım gelir.

Hem madem ben sizlere kanaat ettim ve ediyorum, başkalara bakmıyorum, meşgul olmuyorum; siz dahi *Risaletü'n-Nur*'a kanaat etmeniz lâzımdır, belki bu zamanda elzemdir.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezze olan Allah'ın adıyla.

Sayfa 97

beyan: açıklama, bildirme, izah.

dair: alâkalı, ilgili.

elzem: daha (en, pek) lâzım, lüzumlu, gerekli.

erkân: rûkûnler, esaslar, ileri gelenler.

evvel: önce.

hâdise: olay.

hakaik: hakikatler, doğrular,

gerçekler.

hakaik-ı İslâmiye: İslâmiyetin gerçekleri, İslâma ait hakikatler.

has: ileri gelen, seçkin olan.

iman: inanç, itikat.

iman-ı hakikî: inandığı şeylerin aslını, esasını bilerek inanma, gerçek iman.

isâl: ulaştırma, erişirme.

kâfi: yeter, elverir.

kanaat: inanma, görüş, fikir.

kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.

kesret-i mütalâa: mütalâanın çokluğu, çok okuma, çok çok tetkik.

Kur'ân: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmiş, semavî kitapların sonuncusu.

madem:...den dolayı, böyle ise.

münasebet: vesile, -dan do-

layı.

mütalâa: bir şeyi etrafıca düşünme, tetkik etme.

mütenevvi: aynı cinsten olmayan, nev' nev', çeşit çeşit.

Resailü'n-Nur: Nur risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

tahkikî: araştırma ve inceleme ile ilgili, inandığı şeylerin aslını, esasını bilerek inanma.

talebe: öğrenci.

telif: eser yazma.

vâris: mirasçı.

vuku: olma, meydana gelme.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

âli: yüce, yüksek, ulu.
bahane: asıl sebebi gizlemek için ileri sürülen uydurma sebep.
bid'at: dinin aslında olmayıp sonradan icat edilen şeyler, yeni âdet.
bilfiil: bizzat kendi çalışması ile, kendi yaparak.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
ehemmiyetli: önemli.
elhamdülillâh: Allah'a hamd olsun, Allah'a şükür.
hâdisat-ı zamaniye: içinde yaşanan zamanda meydana gelen hadiseler, olaylar.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imani gerçekler.
hakikat: gerçek, esas.
hakikat-i İslâmiye: İslâmiyete ait hakikat.
hâkim: hükmeden.
hâlde: durumda.
hatt-ı Kur'ân: Kur'ân yazısı.
hatt-ı Kur'âniye: Kur'ân hattı, yazısı.
heves: istek, eğilim, arzu, şevk.
huruf ve hatt-ı Kur'âniye: Kur'an yazısı ve harfleri.
huruf: harfler.
huruf: harfler.
ihzar: hazır etme, hazırlama.
ikaz: uyan.
ilm-i din: din ilmi.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
istimâl: kullanma.
Kur'ân: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmiş, semavî kitapların sonuncusu.
mahkûm: kendine hükmolunan, hükümlü.
mahsus: bir şeye veya kişiye has olan.
melâmî: melâmetiye görüşüne sahip kimse.
meselâ: örneğin.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
mesrep: gidiş, hareket tarzı, tavır,

Hem şimdilik bazı ulemanın yeni eserlerinde meslek ve meşrep ayrı ve bid'atlara müsait gittiği için, *Risale-tü'n-Nur* zındıkaya karşı *hakaik-ı imaniyeyi muhafazaya çalışması* gibi, *bid'ata* karşı da *huruf ve hatt-ı Kur'ân'ı muhafaza etmek bir vazifesi iken*, has talebelerden birisi, bilfiil huruf ve hatt-ı Kur'âniyeyi ders verdiği hâlde, sırrı bilinmez bir hevesle, huruf ve hatt-ı Kur'âniyeye ilm-i din perdesinde tesirli bir surette darbe vuran bazı hocaların darbeye istimal ettikleri eserleri almışlar. Haberim olmadan, dağda şiddetli bir tarzda o has talebelere karşı bir gerginlik hissettim. Sonra ikaz ettim. Elhamdülillâh, ayıldılar. İnşaallah, tamamen kurtuldular.

Ey kardeşlerim!

Mesleğimiz tecavüz değil, tedafüdür; hem, tahrip değil, tamirdir; hem, hâkim değiliz, mahkûmuz. Bize tecavüz eden, hadsizdirler. Mesleklerinde elbette çok mühim ve bizim de malımız hakikatler var. O hakikatlerin intişarına bize ihtiyaçları yoktur; binler, o şeyleri okur, neşreder adamları var. Biz onların yardımlarına koşmamızla, omuzumuzdaki çok ehemmiyetli vazife zedelenir ve muhafazası lâzım olan ve birer taifeye mahsus bir kısım esaslar ve âli hakikatler kaybolmasına vesile olur.

Meselâ, hâdisat-ı zamaniye bahanesiyle Vehhâbilik ve Melâmîliğin bir nev'ine zemin ihzar etmek tarzında, bazı ruhsat-ı şer'iyeyi perde yapıp eserler yazılmış. *Risale-tü'n-Nur*, gerçi umuma teşmil suretiyle değil, fakat herhâlde, *hakikat-i İslâmiyenin içinde cereyan edip gelen*

tutum, meslek.
muhafaza: koruma.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
müsait: uygun, münasip.
neşir: herkese duyurma, yayma, tamim.
nev: çeşit, tür.
Risale-tü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruhsat-ı şer'iyeye: şeriatin ruhsatı, İslâmiyetin izin vermesi.
sır: gizli olan esas, maksat,

gaye.
suret: biçim, şekil, tarz.
tahrip: harap etme, yıkma, bozma.
taife: takım, grup.
talebe: öğrenci.
tamir: onarma, düzeltme.
tarz: biçim, şekil.
tecavüz: saldırma, sataşma, başkasının hakkına dokunma.
tedâfü: kendini koruma, müdafaa, savunma.
teşmil: genelleştirme, şümül-

lendirme.
ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.
umum: bütün, herkes.
vazife: görev.
Vehhabî: Muhammed bin Abdulvehab tarafından geçen asırda Arabistan'da meydana getirilen İslâmî bazı meselelerde ifrat eden ve Arap milliyetçiliği yapan mezhep.
vesile: aracı, vasıta.
zemin: yer.
zındık: dinsizlik, inançsızlık.

esas-ı velâyet ve esas-ı takva ve esas-ı azîmet ve esasat-ı sünnet-i seniye gibi ince fakat ehemmiyetli esasları muhafaza etmek bir vazife-i asliyesidir. Sevk-i zaruretle, hâdisatın fetvalarıyla onlar terk edilmez.

.....

Ahir zamanda Hazret-i İsa (a.s.) nüzulüne ve Deccali öldürmesine ait ehadis-i sahihanın mana-i hakikileri anlaşılmadığından, bir kısım zahir ulemalar o rivayet ve hadislerin zahirine bakıp şüpheye düşmüşler veya sıhhatini inkâr edip veya hurafevari bir mana verip, âdetu muhal bir sureti bekler bir tarzda avam-ı Müslimîne zarar verirler. Mülhitler ise, bu gibi zahirce akıldan çok uzak hadisleri serrişte ederek hakaik-ı İslâmiyeye tezyifkârâne bakıp, taarruz ediyorlar. *Risale-i Nur*, bu gibi ehadis-i müteşabihinin hakikî tevillerini Kur’ân feyziyle göstermiş. Şimdilik numune olarak birtek misal beyan ederiz. Şöyle ki:

Hazret-i İsa (a.s.) Deccal ile mücadelesi zamanında, “Hazret-i İsa (a.s.) onu öldüreceği vakitte, on arşın yukarıya atlayıp sonra kılıncı onun dizine yetiştirebilir” derecesinde, “vücutça o derece Deccalin heykeli Hazret-i İsa’dan büyüktür” diye mealinde rivayet var. Demek Deccal, Hazret-i İsa Aleyhisselâmdan on, belki yirmi misli yüksek kametli olmak lâzım gelir. Bu rivayetin zahirî ifadesi sırr-ı teklife ve sırr-ı imtihana münafi olduğu gibi nev-i beşerde cari olan âdetullaha muvafık düşmüyor.

Hâlbuki, bu rivayeti, bu hadisi, hâşâ, muhal ve hurafe zanneden zındıkları iskât ve o zahiri ayn-ı hakikat itikat

âdetu: sanki.

âdetullah: Allah’ın tabiata koyduğu yaratılışa ait kanunlar.

ahir zaman: dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.

aleyhisselâm: Allah’ın selamı onun üzerine olsun.

arşın: yaklaşık 68 cm’ye eşit olan uzunluk ölçüsü.

avam-ı Müslimin: Müslümanların avam tabakası, Müslümanların avam olanları.

ayn-ı hakikat: hakikatin aslı,

gerçeğin tâ kendisi.

beyan: açıklama, izah.

cari: geçerli, akan, işleyen.

Deccal: kıyamet zamanına yakın meydana çıkarak fitne ve fesada sebep olacağı, İslâmî şairi tahrip edeceği, tarihte görülmemiş zulümleri yapacağı hadis-i şeriflerde belirtilmiş yalancı ve zararlı şahıs.

ehadis-i müteşabihe: teşbih ve temsil yoluyla hakikati anlatan, mecazî manada söylenen hadisler.

ehadis-i sahiha: sahih hadisler, Hz. Peygambere ait olduğu kesin olan hadisler.

esasat-ı Sünnet-i Seniye: Peygamber Efendimiz’in (a.s.m) sünnetinin esasları.

esas-ı azimet: kulların, Allah tarafından kendilerine yüklenen görevlere tam bir kararlılıkla uymaları; takva ile şiddetli kaçınma, günahlardan uzak durma esasları.

esas-ı takva: Allah korkusuyla dinin yasak ettiği şeylerden

kaçınma, Allah’ın emirlerini tutup azabından korunma esasları.

esas-ı velâyet: velîlik, ermişlik, Allah dostluğu.

fetva: bir mesele hakkında ehil olan kimse tarafından verilen dinî hüküm.

feyiz: bolluk, bereket; ihsan, bağış.

hadis: Hz. Muhammed’e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.

hâdisat: hadiseler, olaylar.

hakaik-ı İslâmiye: İslâmiyetin gerçekleri, İslâma ait hakikatler.

hâşâ: asla, katiyen, hiçbir zaman.

hurafe: sonradan uydurulan söz, batıl inanış.

hurafevari: hurafeye benzer, uydurulmuş hikaye gibi.

inkâr: reddetme, inanmama.

iskât: susuturma.

itikat: inanç, iman.

kamet: boy, endam.

mana-i hakikî: gerçek, doğru, asıl, mana.

meal: mana, anlam, mefhum.

misil: kat, eş.

muhafaza: koruma.

muhal: imkânsız, olması mümkün olmayan.

muvafık: uygun, münasip.

mücadele: savaşıma, çatışma, kavga.

mülhit: İslam dininden ayrılan, Allah’ı inkar eden, dinsiz, imansız.

münafi: zıt, aykırı.

nev-i beşer: insanoglu, insanlar.

nüzul: inme, iniş, gökten dünyaya geliş.

rivayet: Hz. Peygamber’den nakledilen hadis.

serrişte: bahane.

sevk -i zaruret: zarurî gidiş, mecburî istikamet.

sırr-ı imtihan: imtihan sırrı, bu dünyada her insanın karşı karşıya bulunduğu ilâhî imtihanın sırrı.

sırr-ı teklif: teklif sırrı, insanların dünyaya gelip Allah tarafından vazifelendirilmelerinin sırrı.

suret: biçim, şekil, tarz.

taarruz: saldırma, , ilişme.

tarz: biçim, şekil.

tevil: yorumlama, yorum.

tezyifkârâne: alayla alan kimse gibi, küçük düşürürcesine.

ulema: âlimler, bilginler.

vazife-i asliye: asıl vazife .

zahir: açık, âşikar; dış yüz, görünüş.

zahiri: görünüşte olan; zahire, dışa ait olan.

zındık: Allah’a ve ahirete inananmayan, Allah’ı inkâr eden, imansız, münkir.

eden ve o hadisin bir kısım hakikatlerini gözleri gördükleri hâlde daha intizar eden zahîrî hocaları dahi ikaz etmek için, o hadisin, bu zamanda da aynı hakikat ve tam muvafık ve mahz-ı hak müteaddit manalarından bir manası çıkmıştır. Şöyle ki:

İsevîlik dini ve o dinden gelen âdât-ı müstemirresini muhafaza hesabına çalışan bir hükûmet ile, resmî ilânıyla, zulmetli pis menafaati için dinsizliğe ve Bolşevizme yardım edip terviç eden diğer bir hükûmet ki; yine hasis, pis menfaati için İslâmlarda ve Asya'da dinsizliğin intişarına taraftar olan fitnekâr ve cebbar hükûmetlerle muharebe eden evvelki hükûmetin şahs-ı manevîsi temessül etse ve dinsizlik cereyanının bütün taraftarları da bir şahs-ı manevîsi tecessüm eylese, üç cihetle bu müteaddit manaları bulunan hadisin bu zaman aynen bir manasını gösteriyor. Eğer o galip hükûmet netice-i harbi kazansa, bu işarî mana dahi bir mana-i sarîh derecesine çıkar. Eğer tam kazanmasa da, yine muvafık bir mana-i işarîdir.

Birinci cihet: din-i İsevînin hakikisini esas tutan İsevî ruhanîlerin cemaati ve onlara karşı dinsizliği tervice başlayan cemaat tecessüm etseler, bir minare yüksekliğinde bir insanın yanında, bir çocuk kadar da olamaz.

İkinci cihet: Resmî ilânıyla, “Allah’a istinat edip dinsizliği kaldıracağım, İslâmiyeti ve İslâmları himaye edeceğim” diyen bir hükûmet, yüz milyon küsur iken, dört yüz milyona yakın nüfusa hükmeden bir diğer devlete ve dört yüz milyon nüfusa yakın ve onun müttefiki olan Çin’e ve Amerika’ya ve onlar ise zahîr ve müttefik

adat-ı müstemirre: yerleşmiş âdetler, sürekli gelenekler.

Bolşevizm: Hürriyet adına bütün insanî değerleri tahribe yönelecek, hiç bir kanun, ölçü, değer tanımaksızın sosyalist hedeflere varmayı benimseyen görüş.

cebbar: zorba.

cemaat: bir mezhebe veya bir gruba bağlı olanların oluşturduğu topluluk.

cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.

cihet: yön.

Din-i İsevî: Hristiyanlık, İsevîlik.

evvel: önce.

fitnekâr: ortalığı bozmağa çalışan, fitne, fesat verici, fitne çıkarmak isteyen.

hadis: Hz. Muhammed’e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı baskısına ait söz, iş veya davranış.

hakikat: gerçek, esas.

hakikî: gerçek.

hasis: adi, alçak, bayağı.

himaye: koruma, muhafaza etme.

ikaz: uyan.

ilân: yayma, duyurma, bildirme.

intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.

intizar: bekleme, gözleme.

İsevî: Hz. İsa’nın dininden olanlar.

istinat: dayanma, güvenme.

işari: bir kelimenin açık manasına bağlı olarak ikinci ve üçüncü derecede işaret yolu ile yapılan açıklama.

mahz-ı hak: hakkın tâ kendisi.

mana-i işari: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.

mana-i sarîh: açık mana, remiz ve ima yoluyla değil açık anlatım.

menfaat: fayda.

muhafaza: koruma.

muharebe: savaşma, savaş.

muvafık: uygun, münasip.

müteaddit: çeşitli, bir çok.

müttefik: ittifak eden, anlaşan.

müttefik: ittifak eden, anlaşan.

netice-i harp: savaşın neticesi, sonucu.

resmî: devlet adına olan.

ruhanî: islâm dışındaki dinlerde din adamı, rahip.

şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir ce-

maatleb meydana gelen manevî şahıs.

tafaftar: taraflı, bir tarafı destekleyen.

tecessüm: cisimleşme, cisim haline gelme.

temessül: bir şekil ve surete girme, cisimlenme.

terviç: revaç verme, kıymet ve değerini arttırma.

zahîr: arka çıkan, yardımcı.

zahîrî: görünüşte olan; zahire, dışa ait olan.

zulmet: karanlık.

oldukları olan Bolşeviklere galibâne, öldürücü darbe vur-
 ran o hükûmetteki muharip cemaatin şahs-ı manevîsi ile,
 mücadele ettiği dinsizlerin ve taraftarların şahs-ı manevî-
 leri tecessüm etse, yine minare boyunda bir insana nis-
 peten küçük bir insanın nispeti gibi olur. Bir rivayette
 “Deccal dünyayı zapteder” manası, “Ekseriyet-i mutlaka
 ona taraftar olur” demektir. Şimdi de öyle oldu.

Üçüncü cihet: Eğer, küre-i arzın dört kıt’aları içinde
 (HÂŞİYE) en küçüğü olan Avrupa’nın ve bu kıt’anın da dört-
 te biri olmayan bir hükûmetin memleketi, ekser Asya,
 Afrika, Amerika, Avustralya’ya karşı galibâne harp ede-
 cek, Hazret-i İsa’nın vekâletini dava eden bir devletle be-
 raber dine istinat edip çok müstebidâne olan dinsizlik ce-
 reyanlarına karşı semavî paraşütlerle muharebe ve mü-
 cadele eden o hükûmet ile, ötekilerin şahs-ı manevîleri
 insan suretine girse, ceridelerin eskiden beri yaptıkları
 gibi, devletlerin kuvvetlerini ve hükûmetlerin derecelerini
 göstermek nev’inden, o manevî şahıslar dahi ruy-i ze-
 min ceridesinde, bu asır sahifesinde birer insan suretin-
 de tersim ve tasvirleri gibi temessül etseler, aynen ve tam
 tamına hadis-i şerifin mu’cizâne ihbar-ı gaybî nev’inden
 beyan ettiği hâdise-i ahir zamanın müteaddit manaların-
 dan tam bir manası çıkıyor.

Hatta, şahs-ı İsa’nın (a.s.) semavattan nüzulü işaretiy-
 le, bir mana-i işarîsi olarak Hazret-i İsa’yı (a.s.) temsil
 ederek ve namına hareket eden bir taife dahi, şimdiye
 kadar işitilmemiş ve görülmemiş bir tarzda tayyarelerle,

HÂŞİYE: Avustralya nazara alınmamış.

asır: yüzyıl.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

Bolşevik: Rus komünisti.

cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar topluluğu.

cereyan: akım, fikir, sanat ve-
 ya siyaset hareketi.

ceride: gazete.

cihet: yön.

dava: iddia.

Deccal: kıyamet zamanına
 yakın meydana çıkarak fitne

ve fesada sebep olacağı, İslâmî
 şeairi tahrip edeceği, tarih-
 te görülmemiş zulümleri ni-
 fakla aldatarak yapacağı ha-
 dis-i şeriflerde belirtilmiş ya-
 lancı ve zararlı şahıs.

ekser: pek çok.

ekseriyet-i mutlaka: mutlak
 çoğunluk.

galibâne: galip gelmiş gibi,
 galip sıfatıyla.

hadise-i ahirzaman: ahirette
 meydana gelecek olaylar.

hadis-i şerif: Peygamberimiz-

den aktarılan sözlerin genel
 adı.

harp: savaş.

hâşîye: dipnot.

ihbar-ı gaybî: gayba ait ha-
 ber, geçmiş veya gelecek za-
 mana ait haber.

istinat: dayanma.

kıt’a: yer yüzündeki yedi bü-
 yük kara parçasından her biri,
 ana kara.

küre-i arz: yer küre, dünya.

mana-i işarî: yazı ve işaret-
 lerle ifade edilen mana.

manevî: manaya ait, maddî ol-
 mayan.

mu’cizâne: mu’cizeli bir şekilde.

muharebe: savaşma, savaş.

muhârib: birbiriyle savaşanlar-
 dan her biri.

mücadele: savaşma, çatışma,
 kavga.

müstebidâne: müstebitçe, keyfi
 ve baskıcı bir şekilde.

müteaddit: çeşitli, bir çok.

nam: ad.

nevi: çeşit, tür.

nispet: oran, değer.

nispeten: nispetle, kıyaslayarak.

nüzul: inme, iniş, gökten dünya-
 ya geliş.

rivayet: Hz. Peygamber’den nak-
 ledilen hadis.

rûy-i zemin: yeryüzü.

shâife: sayfa.

semavat: semalar, gökler.

semavi: semaya ait, gökten ge-
 len.

suret: biçim, görünüş.

şahs-ı İsa: Hz. İsa’nın (a.s.) şahsı,
 kendisi.

şahs-ı manevî: manevî şahıs,
 belli bir kişi olmayıp bir cemaat-
 teb meydana gelen manevî şahıs.

taife: takım, guruh.

taraftar: taraflı, bir tarafı destek-
 leyen.

tarz: biçim, şekil.

tasvir: resmini yapma.

tayyare: uçak.

tecessüm: cisimleşme, cisim hali-
 ne gelme.

temessül: bir şekil ve surete gir-
 me, cisimlenme.

temsil: birinin, bir topluluğun adı-
 na hareket etme.

tersim: resmini çizme, resmini
 yapma.

vekâlet: vekillik, başkasının işini
 görme, yerine geçme.

zapt: idaresi altına alma, tutma.

paraşütlerle semadan, bir belâ-i semavî gibi nüzul ettiriyor; düşmanların arkasına indiriyor; Hazret-i İsa'nın nüzulünün maddeten bir misalini gösteriyor.

Evet, hadis-i şerifin ifadesiyle, Hazret-i İsa'nın semavî nüzulü kat'î olmakla beraber; mana-i îşarîsiyle başka hakikatleri ifade ettiği gibi, bu hakikate de mu'cizâne işaret ediyor.

Küçük Hüsrev olan Feyzi ve Emin'in suali ve ilahlarıyla bazı bîçarelerin imanlarını şübehattan muhafaza niyetiyle bu meseleye dair yalnız bir, iki, üç satır yazmak niyet edip başlarken, ihtiyarım haricinde olarak uzun yazdırıldı; hikmetini de anlamadık, "Belki bir hikmeti var" diye, öylece bıraktık. Kusura bakmayınız. Bu fıkra da, tashihe ve dikkate vakit bulamadık, müşevveş kaldı.

44

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۱ وَانْ مِنْ شَيْءٍ الْاَيْسَبِحُ بِحَمْدِهِ ۲
الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ حُرُوفَاتِ الْقُرْآنِ ۳

Aziz kardeşlerim ve siddık arkadaşlarım,

Var olunuz, bahtiyar olunuz. Sizin pek ciddî sa'yügayretiniz hem burada, hem başka yerlerde şevk ve gayreti uyandırıyor. Cenab-ı Hakka hadsiz şükür olsun ki, gittikçe *Risale-i Nur*'un fütuhatı ziyadeleşiyor. Ehl-i iman, yaralarını hissedip, ilâçlarını ondan buluyorlar.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bahtiyar: bahtlı, talihli, mutlu.

bîçare: çaresiz, zavallı.

ciddi: mühim, önemli.

dair: alakalı, ilgili.

ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.

fıkra: kısım, fasıl, bölüm.

fütuhât: zaferler, fetihler, galibiyetler.

hadis-i şerif: Peygamberimizden aktarılan sözlerin genel adı.

hadsiz: sınırsız, sonsuz.

hakikat: gerçek, esas.

haric: bir şeyin dışı, dışarı, dışta kalan.

hikmet: gaye, maksat.

ihtiyar: irade, tercih.

ilah: ısrar etme, bir şeyin kabulü için son derece direnme.

iman: inanç, itikat.

kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.

maddeten: madde ve cisim olarak.

mana-i îşarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.

mesele: önemli konu.

misal: örnek.

mu'cizâne: mu'cizeli bir şekilde.

muhafaza: koruma.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.

2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)

3. Allah'ın selâmi, rahmeti ve berekâtı Kur'ân harfleri adedince üzerinize olsun.

müşevveş: teşevvüşe uğramış, düzensiz, karmakarışık.

niyet: bir işi yapmayı önceden düşünme.

nüzul: inme, iniş, gökten dünyaya geliş.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

sa'yügayret: çalışma ve çabalama.

semavi: semaya ait, gökten gelen; Allah tarafından olan, ilahî.

siddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

sual: soru.

şevk: keyif, neşe, sevinç.

şübehât: şüpheler.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnuluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

tashih: düzeltme, yanlışını giderme.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

Hafız Ali'nin mektubunda yazdığı iki ayetin işaretine dikkat ettik; bizler dahi Nur Fabrikasının sahibi gibi çok mesrur ve müferrah olduk. Fakat *Risale-i Nur*'a bir işaret-i gaybî ile haber veren otuz üç adet ayet ¹ **شَهِدَ اللَّهُ**

ayetiyle hitam bulduğundan, bu yeni iki ayetin müstakil bir surette işaretlerine kapı açılmadı. Hem, otuz üç ayet-ten hangisinin tetimmesi olacak, şimdilik bilinmedi. Yal-

nız bu kadar anlaşıldı ki: ² **بَايْدَى سَفَرَةٍ كَرَامٍ بَرَّةٍ** fıkrası

Risale-i Nur'un naşir ve kâtiplerine mana-i işarî ile bakıyor. Hem, ³ **يَتْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ** fıkrası da-

hi, *Risale-i Nur*'un eczalarına ve suhurlarına ve kitaplarına mana-i işarî ile bakıyor. Fakat, cifir hesabıyla bin üç yüz altmış küsurdan sonra bu parlak vaziyeti gösterecekler diye, icmalen fehmettik.

Gül Fabrikasının bizlere, parlak bir gül-i Muhammedî (a.s.m.) bahçesini hediye edecekti. Onu, bütün ruhucanımızla bekliyoruz.

Bu zamanda, lillâhilhamd, sünnet-i seniye dairesinde kemal-i imanı kazanan *Risale-i Nur* Şakirtleri, evliyalarn, mürşitlerin nazar-ı dikkatini celp edecek vaziyeti aldığından, her zamanda bulunan hakikî mürşitler, herhalde bu zamanda *Risale-i Nur* Şakirtlerine müşteri olurlar. Birisini elde etse, yirmi mürit kadar kıymet verirler.

Hem, zevkli ve cazibedar velâyet tereşşuhatı karşısında *Risale-i Nur*'un hizmetindeki meşakkat, mücahede, külfet bulunduğundan, Feyzi'ye hitaben beyan edilen

yerek.

hitam: son, nihayet.

icmalen: kısaltarak, kısaca, özetle.

işaret-i gaybî: gaypla ilgili işaret; Hz. Peygamber, müctehit imamlar tarafından gayba ait verilen haberler, işaret yolu ile yapılan açıklamalar.

kâtip: yazan, yazıcı.

kemal-i iman: imanın mükemmeliği ve sağlamlığı.

kıymet: değer.

külfet: zahmet, sıkıntı.

lillâhilhamd: Allah'a hamdolsun ki!.

mana-i işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.

mesrur: sevinçli, memnun.

meşakkat: zahmet, sıkıntı, güçlük, zorluk.

mücahede: savaşıma, mücadele.

müferrah: feraha kavuşmuş, gönül huzuruna ermiş.

mürîr: tarikatta bir şeyh ve mürşide bağlanarak tarikat usul ve âdetleri ile tasavvufî hakikatleri öğrenen kimse.

mürşit: irşat eden, doğru yolu gösteren, rehber, kılavuz.

müstakil: başlı başına, bağımsız.

naşir: eser, neşreden, yayınlayan, dağıtan.

nazar-ı dikkat: dikkatli bakma, dikkatli bakış.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

ruh u cân: ruh ve cân; ruh ve canla.

suhuf: sahifeler, yapraklar.

suret: biçim, şekil, tarz.

Sünnet-i Seniye: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) yüce sünneti; yüksek hâl, söz, tavır ve tasvipleri.

şakirt: talebe, öğrenci.

tereşşuhat: damlamalar, sızıntılar.

tetimme: bit konuyu veya eseri tamamlamak için eklenen kısım, ek.

vaziyet: durum.

velâyet: velî ve ermiş olan kişinin hâli ve sıfâtı.

1. Allah ap açık göstermiştir. (Âl-i İmran Suresi: 18.)

2. Şeref ve kıymetleri pek yüksek ve Allah'a itaatli meleklerin eliyle peygambere ulaştırılmıştır. (Abese Suresi: 15-16.)

3. Hatadan ve şüpheden ter temiz Kur'an sayfalarını okuyor. O sayfalarda dos doğru hükümler yazılıdır. (Beyyine Suresi: 2-3.)

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

cazibedar: çekici, cazibeli.

celp: çekme, çekiş, kendine çekmek.

cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmi.

ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.

evliya: veliler, Allah dostları.

fehîm: anlayış.

fıkra: kısım, fasıl, bölüm.

gül-i Muhammedî: kırmızı renkli bir gül çeşidi.

hakiki: gerçek.

hitaben: hitap ederek, şöyle-

hakikat o tarafa da faidesi olur diye, leffen size gönderildi.

Umum kardeşlerime birer birer selâm ediyorum.

45

Feyzi kardeşim,

Sen, Isparta vilayetindeki kahramanlara benzemek istiyorsan, tam onlar gibi olmalısın. Hapishanede—Allah rahmet eylesin—mühim bir şeyh ve mürşit ve cazibedar bir Nakşî evliyasından bir zat, dört ay mütemadiyen *Risale-i Nur*'un elli altmış şakirtleri içinde celpkârâne sohbet ettiği hâlde, yalnız birtek şakirdi muvakkaten kendine çekebildi. Mütebâkîsi, o cazibedar şeyhe karşı müstağni kaldılar. *Risale-i Nur*'un yüksek, kıymettar hizmeti imaniyesi onlara kâfi olarak kanaat veriyordu.

O şakirtlerin gayet keskin kalp ve basireti şöyle bir hakikati anlamış ki:

Risale-i Nur'a hizmet ise, imanı kurtarıyor; tarikat ve şeyhlik ise, velâyet mertebeleri kazandırıyor. Bir adamın imanını kurtarmak ise, on mü'mini velâyet derecesine çıkarmaktan daha mühim ve daha sevaplıdır. Çünkü, iman saadet-i ebediye kazandırdığı için, bir mü'mine küre-i arz kadar bir saltanat-ı bâkiyeyi temin eder; velâyet ise, mü'minin Cennetini genişlettirir, parlattırır. Bir adamı sultan yapmak, on neferi paşa yapmaktan ne kadar yüksek ise, bir adamın imanını kurtarmak, on adamı velî yapmaktan daha sevaplı bir hizmettir.

basiret: kalp gözüyle görme, doğru ve ölçülü görüş.

cazibedar: çekici, cazibeli.

celpkârâne: bir yere çağırıp çeker gibi, çekip götürürcesine.

evliya: veliler, Allah dostları.

faide: fayda.

gayet: son derece.

hakikat: gerçek, doğruluk; görülen bir şeyin aslı, esası.

hizmet-i imaniye: iman ve Kur'an hakikatlerinin ikna edici ve ilmi delillerle anlaşılmasına hizmet etme.

iman: inanç, itikat.

kâfi: yeter, elverir.

kanaat: elindeki ile yetinmek.

kıymettar: kıymetli, değerli.

küre-i arz: yer küre, dünya.

leffen: zarf ve mektup içine koyarak.

mertebe: derece, basamak.

muvakkaten: geçici olarak.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

mü'min: iman eden, inanan.

mürşit: irşat eden, doğru yolu gösteren, rehber, kılavuz.

müstağni: muhtaç olmayan; başkalarına ihtiyacı bulunmayan.

mütebâkî: geri kalan.

mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.

Nakşî: Hz. Şah-ı Nakşibend'in kurduğu tarikat ve bu tarikata mensup olan.

nefer: asker, er.

rahmet: Allah'ın kullarını esir-

gemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

saadet-i ebediye: sonu olmayan, sonsuz mutluluk.

saltanat-ı bâkiye: bakî saltanat.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

şakirt: talebe, öğrenci.

şeyh: tarikat dersi veren manevî lider, mürşit.

tarikat: Allah'a ulaşmak için şeyhin gözetiminde müridin takip edeceği terbiye usul ve yolu.

temin: sağlama.

umum: bütün.

velâyet: velîlik, ermişlik, Allah dostluğu.

velî: Allah'ın sevgisine, himayesine kavuşmuş, ermiş kimseler, Allah dostu, evliya.

vilayet: il.

zat: kişi, şahıs.

İşte bu dakik sırrı, senin İspartalı kardeşlerin, bir kısmının akılları görmese de, umumunun keskin kalpleri görmüş ki, benim gibi biçare günahkâr bir adamın arkadaşlığını evliyalara, belki de eğer bulunsaydı, müçtehitlere dahi tercih ettiler.

Bu hakikate binaen, bu şehre bir kutup, bir gavs-ı azam gelse, “Seni on günde velâyet derecesine çıkaracağım” dese, sen, *Risale-i Nur*’u bırakıp onun yanına gitsen, İsparta kahramanlarına arkadaş olamazsın.

46

بِسْمِهِ ۞ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبَحُ بِحَمْدِهِ ۝
الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ حَاصِلِ ضَرْبِ حُرُوفِ
مَا أَرْسَلْتُمْ لَنَا مِنَ الرَّسَائِلِ فِي عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ هَذِهِ اللَّيْلَةِ الرَّغَائِبِ
وَكَيْلَةِ الْمِعْرَاجِ وَكَيْلَةِ الْقَدْرِ وَأَعْطَاكُمْ اللَّهُ بَعْدَهَا ثَوَابًا وَحَسَنَةً
أَمِينَ ۝

Aziz ve sıddık kardeşlerim ve fedakâr ve sadık arkadaşlarım,

Evvela: Sizin, bu mübarek şuhur-i selâse ve içindeki kıymettar leyalı-i mübarekeleri tebrik ediyoruz. Cenab-ı Hak, her bir geceyi sizin hakkınızda birer Leyle-i Regaip ve Leyle-i Kadir kıymetinde size sevap versin, âmin.

1. Allah'ın adıyla.

2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)

3. Şu Leyle-i Regaip, Leyle-i Kadir dakikalannın aşireleriyle bize gönderdiğiniz risalelerin harflerinin çarpımının toplamı adedince, Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı üzerinize olsun ve Allah onun sayısınca size sevap ve hasenat ihsan eylesin. Âmin.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

biçare: çaresiz, zavallı.

binaen: -den dolayı, bu se-

bepten.

dakik: ince ve derin.

evliya: veliler, Allah dostları.

evvelâ: birinci olarak, her şeyden önce, ilk olarak.

fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, fe-

da eden.

gavs-ı azam: tarikat kurucusu.

günahkâr: günahlı, günah işlemiş.

hakikat: gerçek, esas.

kiymet: değer.

kıymettar: kıymetli, değerli.

kutup: evliyalar içerisinde zamanın en büyük müşidi olan.

leyali-i mübarek: mübarek geceler.

Leyle-i Kadir: Kadir Gecesi, Kur'an-ı Kerim'in dünya semasına nazil olduğu gece, Ramazan'ın 27. gecesi.

Leyle-i Regaip: Regaip Gecesi, Recep ayının ilk Cuma gecesi.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu. **müçtehit:** ayet ve hadislerden şer'î hükümler çıkarabilen, gerekli bütün ehillik şartlarına sahip olan, geniş ve derin bilgili din âlimi.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullen.

sır: gizli hakikat.

Şuhur-i Selâse: Üç Aylar; Recep, Şaban ve Ramazan.

umum: bütün, hepsi.

velâyet: velîlik, ermişlik, Allah dostluğu.

Saniyen: Sizin bu defa nurlu hediyelerinizin her harfine mukabil Cenab-ı Erhamürrahimîn, defter-i a'malinize bin hasene yazsın ve Asım'ın ruhuna bin rahmet versin, âmin.

Salisen: Kur'an-ı Mu'cizülbeyan'ın ve *Risale-i Nur*'un hazinelerinin kerametli ve yaldızlı bir anahtarı olan kalem-i Hüsrevî, elhak, *Mu'cizat-ı Ahmediye*'nin (a.s.m.) gizli güzelliğini her göze gayet parlak ve güzel gösteriyor. Cenab-ı Hak bu kalemi, bu hizmette muvaffak ve daim eylesin, âmin.

Mübarek Heyetinin büyük bir kahramanı Büyük Ali'nin sisteminde Küçük Ali'nin *Mu'cizat-ı Kur'âniyesi*, *Mu'cizat-ı Ahmediye*'nin tam mutabık bir bâkî pırlanta tarzında mevki aldı. Erhamürrâhimîn her harfine mukabil yazana on sevap ihsan eylesin, âmin.

Mehmed Tahiri, Küçük Lütfi'nin hayrül-halefi ve Atabey'in kahramanı, bu havaliye nurlu ve güzel hediyeleri çok kıymettardır. Rahmanirrahîm hazine-i rahmetinden ona ve pederine her harfine ve her kelimeye mukabil rahmet etsin, âmin.

Aydınlı Hasan Ulvi'nin kuvvetli kalemi, inşaallah, merhum Asım'ın noksan bıraktığı vazife-i Nuriyeyi tek mil edecek ve o güzel kalemle Asım'ın ve Lütfi'nin ruhlarını şad edecek. Onun küçük hediyesi, ilerideki kıymettar hizmetlerini ihsas ederek büyük bir mevki aldı. Allah ondan razı olsun, âmin.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

bâkî: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan.

Cenab-ı Erhamürrâhimin: inayet ve rahmet, yardım ve lütuf sahiplerinin en merhametlisi olan, şeref ve azamet sahibi olan yüce Allah.

daim: devam eden, devamlı, sürekli.

defter-i a'mal: insanların işlediği ve yaptığı şeylerin kaydedildiği defter; amellerin defteri.

elhak: hakkın tâ kendisi, tam doğrusu; doğrusu ya.

Erhamürrâhimin: merhamet edenlerin en merhametlisi olan Allah.

gayet: son derece.

hasene: hayırlı amel, Allah rızasına uygun iş.

havali: bölge, etraf, çevre, civar.

hayrül-halef: halefin hayırlısı, bir kimsenin yerini alan ve ona layık hareket eden kimse.

hazine: zengin ve değerli kaynak.

hazine-i rahmet: rahmet hazinesi.

heyet: bir topluluğu meydana getiren kişilerin bütünü, komite.

huruf: harfler.

ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.

ihsas: hissettirme, sezdirme.

inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

kalem-i Hüsrevî:

keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.

kıymettar: kıymetli, değerli.

Kur'an-ı Mucizül Beyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.

merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.

mevki: yer, makam.

Mu'cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu'cizeler.

Mu'cizat-ı Kur'âniye: Kur'an mu'cizelerinin anlatıldığı Yirmi Beşinci Söz risalesi.

mukabil: karşılık.

mutabık: birbirine uyan, uygun.

muvaffak: başarmış, başarılı.

mübarek: feyizli, bereketli,

kutlu.

nurlu: ışıklı, parlaklı.

peder: baba.

pırlanta: foyasız, yuvarlakça, parlak, kıymetli elmas.

Rahmanürrahim: çok şefkatli, çok merhametli olan Allah.

rahmet: Allah'ın kullarını esirgemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi.

razi: rıza gösteren, hoşnut olan.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursi'nin

eserlerinin adı.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

salisen: üçüncü olarak.

saniyen: ikinci olarak.

şâd: sevinçli, neşeli, memnun, mutlu, bahtiyar.

tek mil: tamamlama, kemâle erdirmeye.

vazife-i Nuriye: Risale-i Nur vazifesi, hizmeti.

yaldız: süs.

Risale-i Nur'un erkân-ı mühimmesinden ve resail içinde sualleriyle ehemmiyetli bir mevki tutan ve onunla beraber manen yaşayan kardeşimiz Re'fet Beyin mektubuyla ve Gül Fabrikasının gül-i Muhammedi (a.s.m.) bahçesini yetiştiren Hüsrev'in mektubuna ayrı birer mektupla cevap yazmak isterdim; fakat şimdilik vakit müsaade etmedi.

47

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Sizin mektuplarınızdan o kadar mesrur oldum ki, tarif edemem. Hususan Hüsrev'in çok kıymettar iki mektubunda, Hacı Hafız'ın köyünde *Risale-i Nur*'un pek fevkalâde bir surette tevessüü, o iki mektubu nüsha gibi ve bir hüccet-i katia gibi saklayıp, bu havalideki talebelere bir tâziyane-i teşvik olarak gösteriliyor.

Risale-i Nur, Kur'an'ın bir mu'cize-i manevîsi olduğu gibi; Hüsrev'in kalemi de, *Risale-i Nur*'un pek kuvvetli bir kerameti olduğunu buraca her gün tasdik ediyoruz. Hüsrev'in mektubuna karşı uzun mektup yazmak istiyor-duk, arzumıza muvaffak olamadık.

Mübarekler kahramanlarından Küçük Ali'nin mektubu da bana büyük bir ümit verdi. Merhum Abdurrahman'ın elhak tam bir halefi olan kıymettar ve mübarek büyük kardeşi olan Mustafa Hulûsî'nin, Hafız Ahmed isminde mübarek bir mahdumu, peder ve amcaları sisteminde

amuca: amca.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

ehemmiyetli: önemli.

elhak: hakkın tâ kendisi, tam doğrusu; doğrusu ya.

erkân-ı mühimme: önemli esaslar.

fevkalâde: olağanüstü.

gül-i Muhammedi: kırmızı renkli bir gül çeşidi.

halef: birinin yerine geçen, birinin yerini tutan.

havali: bölge, etraf, çevre, ci-

var.

hususan: bilhassa, özellikle.

hüccet-i katia: kat'i ve kesin delil, hiç bir şüpheye mahal bırakmayan delil.

keramet: ermişcesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.

kıymettar: kıymetli, değerli.

Kur'an: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmiş, semavi kitapların sonuncusu.

mahdum: oğul, evlât.

manen: mana bakımından, manaca.

merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.

mesrur: sevinçli, memnun.

mevki: yer, makam.

mu'cize-i manevi: manevî mu'cize.

muvaffak: başarmış, başanlı.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

müsaade: izin; elverişli, uygun olma durumu.

nüsha: birbirinin aynı olan

suretlerin her biri.

peder: baba.

resail: risaleler.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabulleyen.

sual: soru.

suret: biçim, şekil, tarz.

talebe: öğrenci.

tasdik: doğrulama, onaylama.

taziyane-i teşvik: teşvik kamçısı.

tevessü: genişleme, yayılma.

Risale-i Nur'a hizmet etmesi, yeniden Abdurrahman dünyaya gelmiş kadar beni müferrah etti.

Aras Atabey'de, eskide Lütfi, Zekâi gibi iki kıymettar şakirtlerin yerlerini boş bırakmayan, Aras kahramanları olan Tahir ve Abdullah Çavuşun *Risale-i Nur*'a hizmetleri, Aras hakkında endişelerimi tamamen izale etti.

İsmail oğlu Hüseyin'in hastalığı beni müteessir etti. İnşallah tam bir Lütfi olacak, çok da hizmet edecek. Sizlerin buraya gelen mektuplarınız, kısmen tensikle lâhika-ya derc ediliyor. Size bu defa mahrem sırr-ı ¹ **أَنَا أَعْطِيْنَا**

'da istihrac-ı gaybîdeki mücmel hakikate dair birden kalbe ihtar edilen bir fıkra ile *Tesettür Risalesi*'ne haşiye gönderiyoruz. Bu Şuhur-i Selâse, seksen küsur sene bir ömrü kazandırıyor. Elbette sizler gibi mücahitler onu kazanmaya çalışacaksınız. Cenab-ı Hak, her bir gecesini sizin hakkınızda Leyle-i Miraç ve Leyle-i Berat ve Leyle-i Kadir kadar kıymettar eylesin, âmin.

48

Ehemmiyetli, fakat bir derece mahremdir.

Aziz kardeşlerim,

Mahrem, sırr-ı **أَنَا أَعْطِيْنَا** 'da, cifirle istihracım aynen, *Münazarat* risalesinde, "Bir nur çıkacak ve göreceğiz" diye gaybî müjdeler gibi, ilhamî ve hak bir hakikati

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmi.

dair: alakalı, ilgili.

derç: sokma, içine alma.

fıkra: kısım, fasıl, bölüm.

gaybî: gaypla ilgili, görünmeyenlere ait.

hâk: doğruluk, gerçek, hakikat.

hakikat: gerçek, doğru, esas.

haşiye: dipnot.

ihtar: hatırlatma, uyan.

ilhamî: ilham ile elde edilen, ilham ile ulaşılan.

inşallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

istihrac-ı gaybî: gaybî haberlerden mana çıkarmak.

istihraç: bir şeyden bir şey çıkarma, sonuç çıkarma, mana çıkarma.

1. Süphesiz ki biz [sana Kevseri] verdik. (Kevser Suresi: 1.)

izale: giderme, ortadan kaldırma.

kısmen: kısmî olarak, bazı yönden.

kıymettar: kıymetli, değerli.

Leyle-i Berat: Berat Gecesi, Şaban ayının 15. gecesi.

Leyle-i Kadir: Kadir Gecesi, Kur'an-ı Kerim'in dünya semasına nazil olduğu gece, Ramazan'ın 27. gecesi.

Leyle-i Miraç: Miraç Gecesi, Hz. Muhammed'in Miraca çıktığı gece, Recep ayının 27. gecesi.

mahrem: herkesçe bilinmesi gereken, gizli.

mücmel: öz olarak anlatılmış, kısa ve az sözle ifade edilmiş, öz, özet.

müferrah: feraha kavuşmuş, gönül huzuruna ermiş.

müteessir: teessüre kapılan, hüznü, kederli, mahzun.

nur: aydınlık, parlak, ışıltı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

şakirt: talebe, öğrenci.

şuhur-i selâse: Üç Aylar; Recep, Şaban ve Ramazan.

tensik: düzene koyma, düzenleme, düzeltme.

fikrimle olan tatbikatımda bir kusur vardı. O kusur, beni düşündürüyordu. *Münazarat ve Sünihat* gibi risalelerdeki müjde-i nuriye ile *Risale-i Nur*'u tam halletti. Geniş daire-i siyasiye yerine, yüksek bir daire-i Nuriye ile o kusuru izale ettiği gibi, ¹ **أَنَا أَعْطَيْنَا** sırr-ı mahreminde, on iki, on üç sene sonra “İslâmiyete darbe vuranların başlarında öyle müthiş bir patlayış olacak ki, kıyamete kadar unutulmayacak” mealindeki istihrac-ı cifrî çok geniş bir dairede olduğu hâlde, nur müjdesi sırrının aksine olarak dar bir dairede ve hususî bir hükûmette tatbik etmek suretiyle, fikrim o geniş daireyi ihata edemeyerek o hakikatın suretini değiştirmiş. Hâlbuki o istihracın gösterdiği aynı tarihte, o rejimin müessisi ve başı dünyadan göçtü, darbesini yedi. Ve aynı senede, perde altında bilinmeyen ve küre-i arzın ekserini ve nev-i beşerin kısm-ı azamını istibdadı altına alan bir müthiş cereyanın düğümü ve düğmesi ve manen binler başından bir başı ve en müthiş olan o göçüp giden adam, tokat yediği aynı zamanda, daha sene tamam olmadan, o müthiş cereyanın bütün başları ve taraftarları öyle semavî müthiş tokatlara ve şiddetli fırtınalı musibetlere tutulmaya başladılar, kıyamete kadar azabını çekecekler ve çekiyorlar. Ve edyan-ı semaviye ve İslâmiyete ettikleri cinayetlerin cezasını, çok geniş bir dairede gördüler ve görüyorlar. Mimsiz medeniyetin pislîği ile dünyayı mülevves ettikleri için, aynı istihracın gösterdiği tarihte, o mimsiz medeniyetin başına da öyle bir semavî tokat indi ki, en karanlık vahşetten daha aşağı indirdi.

1. Şüphesiz ki biz [sana Kevseri] verdik. (Kevser Suresi: 1.)

azap: ceza, büyük sıkıntı, şiddetli acı.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
cinayet: cana kıyma, katl veya bu derecede ağır bir suç.
daire-i Nuriye: nura ait daire, nur dairesi.
daire-i siyasiye: siyaset dairesi.
edyan-ı semaviye: semavî

dinler, Allah tarafından gönderilmiş olan hak dinler.
ekser: pek çok.
fikir: düşünce.
hakikat: gerçek, esas.
hususî: özel.
ihata: kuşatma, içine alma.
istibdat: idarede görülen her türlü kanun dışı tazyik, baskı.
istihrac-ı cifrî: cifre ait sonuç çıkarmalar, cifrele ilgili hesap-

lamalar.
istihrac: bir şeyden bir şey çıkarma, sonuç çıkarma, mana çıkarma.
izale: giderme, ortadan kaldırma.
kısm-ı azam: büyük kısım, ekseriyet, çoğunluk.
kıyamet: bütün kâinatın Allah tarafından tayin edilen bir vakitte yıkılıp mahvolması.

kusur: eksiklik, noksan, özür.
küre-i arz: yer küre, dünya.
manen: mana bakımından, manaca.
meal: mana, anlam, mefhum.
musibet: felaket, bela.
müessis: tesis edici, tesis eden, kuran, kurucu.
müjde-i nuriye: nurlu müjde.
mülevves: kirli, pis; karışık, düzensiz.
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.
nev-i beşer: insanoğlu, insanlar.
rejim: idarede tutulan yol, yönetme tarzı, düzenleme biçimi.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
semavî: Allah tarafından olan, ilâhî.
sır: gizli hakikat.
sırr-ı mahrem: mahrem sır, çok özel sır, gizli sır.
suret: biçim, şekil, tarz.
taraftar: taraflı, bir tarafı destekleyen.
tatbik: uydurma, uygulama.
tatbikat: uydurmalar, uygulamalar.
vahşet: yabani ve vahşi olan şey, medeniyetin zıddı.

Elhasıl: Sırr-ı ¹ اَنَا اَعْطَيْنَا 'da çok geniş bir daire, dar bir

dairede tatbik edilmiş. Nur müjdesi ise, dar ve manevî fakat yüksek bir daireyi geniş ve maddî bir daire suretinde tasvir edilmişti. Cenab-ı Hakka yüz bin şükür ediyorum ki, bu iki kusurumu, kuvvetli bir ihtar-ı manevî ile ıslah etti, ² يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ³ الْحَمْدُ لِلَّهِ بِعَدَدِ ذَرَّاتِ الْكَائِنَاتِ

49

Aziz kardeşlerim,

Sakın bu fıkranın vasıtasıyla o sırr-ı mahremi fâş etmeyin ve o risaleyi de araştırmayın. Yalnız bu fıkrayı zararsız görseniz haslara gösterebilirsiniz.

50

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bu defaki mektuplarınız gelmeden evvel, bir ihtar ile kendi cevabını kerametkârâne yazdırmış. Demek, mektup sahiplerinin fevkalâde sadâkatleri keramet derecesine çıkmış.

Kardeşlerim, mektuplarınızda çok yüksek düşünce ve takdirat, binden bir hisse de benim olsa, hadsiz şükrederim. Belki Risale-i Nur'un manevî şahsiyeti ve çok

aziz: izzetli, muhterem, saygın.
elhâsıl: hasılı, netice itibarıyla, kısaca.

evvel: önce.

fâş: meydana çıkma, açığa vurma, dile verme.

fevkalâde: olağanüstü.

fıkra: kısım, fasıl, bölüm.

hadsiz: sınırsız, sonsuz.

hâs: ileri gelen, seçkin olan.

hisse: pay, nasip.

ıslah: iyi duruma getirme, iyileştirme, düzeltme.

ihtar: hatırlatma, uyan.

ihtar-ı manevî: manevî uyarı, bildiririm; Cenab-ı Hakkın imana ve Kur'an'a ait meselelerde kullarını uyarması.

keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.

kerametkârane: kerametli bir şekilde, keramet gösterircesine.

maddî: madde ile alakalı, cismanî.

manevî: manaya ait, maddî ol-

1. Süphesiz ki biz [sana Kevseri] verdik. (Kevser Suresi: 1.)

2. Allah onların günahlarını silip yerlerine iyilik verir. (Furkan Suresi: 70.)

3. Kâinatın tüm zerrelere adedince Allah'a hamd olsun.

mayan.

mazhar: bir şeyin çıktığı göründüğü yer; nail olma, şereflenme.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

sadâkat: bağlılık, doğruluk.

sıddık: çok doğru, dürüst,

hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

sır: gizli hakikat.

sırr-ı mahrem: mahrem sır, çok özel sır, gizli sır.

suret: biçim, şekil, tarz.

şahsiyet: kişilik.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme,

gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

takdirât: takdirler, övgüler.

tasvir: bir şeyi yazıyla veya başka ifade tarzlarıyla anlatma.

tatbik: yerine getirme, uygulama.

vasıta: aracılık.

kesretli talebeleri içinde bilmediğimiz gayet yüksek bir makam sahibi bir zatın tesirâtı ve kumandası hissediliyor. Benim gibi bin derece uzak bir bîçare tasavvur ediliyor. Hakkım olmadan bana verilen ziyade ehemmiyetiniz inşaallah size zararı olmaz; fakat *Risale-i Nur*'un hüsn-i cereyanına zarar ihtimali var. Siz bir hakikati hissediyorsunuz ve fevkalâde sadâkat ve ihlâsınız inşaallah hak görür, fakat surette bazen aldanılır. Biz, hizmetle mükellefiz. Neticeleri ve muvaffakiyet, Cenab-ı Hakka aittir.

51

(Ehemmiyetlidir.)

[Risale-i Nur Talebelerinden bir kısım kardeşlerimin, benim haddimin çok fevkinde hüsnüzanlarını ve ifratlarını tadil etmek için ihtar edilen bir muhaveredir.]

Bundan kırk elli sene evvel, büyük kardeşim Molla Abdullâh (r.a.) ile bir muhaveremi hikâye ediyorum:

O merhum kardeşim, evliya-i azîmeden olan Hazret-i Ziyaeddin'in (k.s.) has müridi idi. Ehl-i tarikatçe, mürşidinin hakkında müfritâne muhabbet ve hüsnüzan etse makbul gördükleri için o merhum kardeşim dedi ki:

“Hazret-i Ziyaeddin bütün ulûmu biliyor. Kâinatta, kutb-i azam gibi her şeye ittîlâi var.” Beni, onunla rabt etmek için çok harika makamlarını beyan etti.

Ben de o kardeşime dedim ki:

beyan: açıklama, bildirme, izah.
bîçare: çaresiz, zavallı.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
ehl-i tarikat: tarikat ehli, kalbini dünyanın fani işlerinden ayırıp, Allah sevgisi ile bağlayan kimseler.
evliya-i azîme: büyük velîler.
evvel: önce.
fevkalâde: olağanüstü.
fevkinde: üstünde.
gayet: son derece.

hak: doğruluk, gerçek, hakikat.
hakikat: gerçek, esas.
hârika: olağanüstü.
hüsn-i cereyan: iyi işlemek.
hüsnüzan: iyi fikirde bulunup, iyi olacağını düşünmek.
ittîlâ: haberi olma, bilgisi bulunma.
ifrat: aşırılık, pek ileri gitme, haddini aşma.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yap-

ma.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
ihtimal: olabirlik.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.
kesretli: çokluğu olan, çok fazla.
kumanda: komuta.
kutb-i azam: en büyük kutup, dinî bir meslek veya grubun başı, birçok Müslümanın

kendisine bağlandıkları büyük evliyadan zamanın en büyük mürşidi.
makam: yer, mevki.
makbul: kabul edilmiş olan, istenilen.
merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.
muhabbet: sevgi, sevmek.
muhavere: konuşma, sohbet etme.
muvaffakiyet: başarma, başarılı olma.
müfritâne: müfrit bir şekilde, aşırı derecede, aşırı olarak.
mükellef: sorumlu ve yükümlü olan.
mürîd: tarikatı bir şeyh ve mürşide bağlanarak tarikat usul ve âdetleri ile tasavvufî hakikatleri öğrenen kimse.
mürşit: irşat eden, doğru yolu gösteren, rehber, kılavuz.
rabt: bağlamak, bitistirmek.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.
suret: biçim, şekil, tarz.
tadil: doğrultma, düzeltme.
talebe: öğrenci.
tasavvur: bir şeyi zihinde şekillendirme, düşünme.
tesirat: etkiler, tesirler.
ulûm: ilimler.
zat: kişi, şahıs.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

“Sen mübalağa ediyorsun. Ben onu görsem, çok meselelerde ilzam edebilirim. Hem, sen benim kadar onu hakikî sevmiyorsun; çünkü, kâinattaki ulûmları bilir bir kutb-i azam suretinde tahayyül ettiğin bir Ziyaeddin’i seversin; yani, o ünvan ile bağlısın, muhabbet edersin. Eğer perde-i gayp açılrsa, hakikati görünse, senin muhabbetin ya zail olur veyahut dörtten birisine iner. Fakat, ben o zat-ı mübareki, senin gibi pek ciddi severim, takdir ederim. Çünkü, sünnet-i seniye dairesinde, hakikat mesleğinde, ehl-i imana halis ve tesirli ve ehemmiyetli bir rehberdir. Şahsî makamı ne olursa olsun, bu hizmeti için ruhumu ona feda ederim. Perde açılrsa ve hakikî makamı görünse, değil geri çekilmek, vazgeçmek, muhabbet noksan olmak; bilâkis daha ziyade hürmet ve takdir ile bağlanacağım. Demek ben hakikî bir Ziyadeddin’i, sen de hayalî bir Ziyaeddin’i seversin. (HAŞİYE)

âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı.
âlûde: bulaşmış, bulaşık.
bahtiyar: bahtlı, talihli, mutlu.
bilâkis: aksine, tersine.
ciddî: gerçek olarak, hakikaten.
ehemmiyetli: önemli.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
fedâ: uğruna verme.
fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.
hakikat: gerçek, doğruluk; görülen bir şeyin aslı, esası.
hakikatbin: hakikati gören, hakikati anlayan, hakikate inanan.
hakiki: gerçek.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
haşiye: dipnot.
hayali: hayalle ilgili, gerçek olmayan.
hürmet: saygı.
hüsnüzan: iyi fikirde bulunup, iyi olacağını düşünmek.
ilzam: susturma, cevap veremez hâle getirme.
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.
kıymettar: kıymetli, değerli.
kusurat: kusurlar, noksanlıklar, eksiklikler, özürler.
kutb-i azam: en büyük kutup, dîni bir meslek veya grubun başı, birçok Müslümanın kendisine bağlandıkları büyük evliyadan zamanın en büyük müridi.
mahiyet: bir şeyin aslı, esası, tabiatı, niteliği.
makam: yer, mevki.

Benim o kardeşim insaflı ve müdakkik bir âlim olduğu için, benim nokta-i nazarımı kabul edip takdir etti.

Ey Risale-i Nur’un kıymettar talebeleri ve benden daha bahtiyar ve fedakâr kardeşlerim!

Şahsiyetim itibarıyla sizin ziyade hüsnüzannınız belki size zarar vermez; fakat, sizin gibi hakikatbin zatlar, vazifeye, hizmete bakıp, o noktada bakmalısınız. Perde açılrsa, benim baştan aşağıya kadar kusurat ile âlûde mahiyetim görünse, bana acıyacaksınız. Sizi kardeşliğimden

HAŞİYE: Çünkü sen, muhabbetini ona pek pahalı satıyorsun. Verdiğin fiyatın yüz defa ziyade bir mukabil düşünüyorsun. Hâlbuki onun hakikî makamının fiyatına en büyük muhabbet de ucuzdur.

mesele: önemli konu.

meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.

muhabbet: sevgi, sevmek.

mübalağa: bir şeyi tarif ve tasvir ederken ya olduğundan fazla ya da eksik gösterme, abartma sanatı.

müdakkik: tetkik eden, inceleyen, inceleyen.

nokta-i nazar: görüş açısı, bakış açısı; görüş, fikir.

perde-i gayp: gayp perdesi, gizli perde; insanların bilme-

yip sadece Allah’ın bildiği gayp âlemdeki manevî perde.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

suret: biçim, tarz, görünüş.

sünnet-i seniye: Hz. Muhammed’in (a.s.m.) yüce sünneti; yüksek hâl, söz, tavır ve tasvipleri.

şahsî: şahsa, kişiye ait, husu-

sî.

şahsiyet: kişilik.

tahayyül: hayale getirme, hayalinde canlandırma.

takdir: kıymet verme, beğenme.

talebe: öğrenci.

ulûm: ilimler.

ünvan: şöhet, ad, isim.

vazife: görev.

zail: sone eren, yok olan.

zat: kişi, şahıs.

zat-ı mübarek: mübarek kişi.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

kaçırmamak, pişman etmemek için şahsiyetime karşı haddimin pek fevkinde tasavvur ettiğiniz makamlara irtibatınızı bağlamayınız.

Ben, size nispeten kardeşim; mürşitlik haddim değil, üstat da değilim; belki ders arkadaşım. Ben, sizin kusurağıma karşı şefkatkârâne dua ve himmetlerinize muhtacım. Benden himmet beklemeniz değil, bana himmet etmenize istihkakım var.

Cenab-ı Hakkın ihsan ve keremiyle sizlerle gayet kud-sî ve gayet ehemmiyetli ve gayet kıymettar ve her ehl-i imana menfaatli bir hizmette taksimü'l-mesai kaidesiyle iştirak etmişiz. Tesanüdümüzden hâsıl olan bir şahs-ı manevînin fevkalâde ehemmiyet ve kıymeti ve üstatlığı ve irşadı bize kâfidir.

Hem madem bu zamanda her şeyin fevkinde hizmet-i imaniye en ehemmiyetli bir vazifedir, hem kemmiyet ise keyfiyete nispeten ehemmiyeti azdır, hem muvakkat ve mütehavvil siyaset âlemleri ebedî, daimî, sabit hidemat-ı imaniyeye nispeten ehemmiyetsizdir, mikyasa olamaz; medar da olamaz.

Risale-i Nur'un talimatı dairesinde ve bizlere bahşettiği hizmet noktasında feyizli makamlara kanaat etmeliyiz. Haddinden fazla fevkalâde hüsnüzan ve müfritâne âlî makam vermek yerine, fevkalâde sadâkat ve sebat ve müfritâne irtibat ve ihlâs lâzımıdır; onda terakki etmeliyiz.

1

الْباقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz Said Nursî

1. Bâkî olan ancak Allah'tır.

âlî: yüce, yüksek, ulu.
daimî: sürekli, devamlı.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ebedî: sonu olmayan, daimî, sürekli.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
fevkalâde: olağanüstü.
fevkinde: üstünde.
feyiz: bolluk, bereket, ihsan,

bağış.
gayet: son derece.
hâsıl: meydana gelme, ortaya çıkma.
hidemat-ı imaniye: imanla ilgili hizmetler.
himmet: manevî yardım, ihsan, lütuf.
hizmet-i imaniye: iman ve Kur'an hakikatlerinin ikna edici ve ilmi delillerle anlaşılmasına hizmet etme.

hüsnüzan: iyi fikirde bulunup, iyi olacağını düşünmek.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemezsiniz, sırf Allah rızası için yapma.
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.
irşat: doğru yolu gösterme, gafletten uyandırma.
irtibat: bağ, münasebet.
istihkak: hak etme, hak ka-

zanma, hakkı olma.
iştirak: katılma, ortak olma.
kâfi: yeter, elverişli.
kaide: kural, esas, düstur.
kanaat: elindeki ile yetinmek.
kemiyet: bir şeyin adet, miktar ve sayı olarak ifade edilebilen durumu, nicelik.
kerem: cömertlik, lütuf, ihsan, bağış.
keyfiyet: bir şeyin nasıl olduğu, nitelik.
kıymet: değer.
kıymettar: kıymetli, değerli.
kud-sî: mukaddes, yüce.
kusûrat: kusurlar, noksanlıklar, eksiklikler, özürler.
madem:...den dolayı, böyle ise.
makam: yer, mevki.
medar: sebep, vesile.
menfaat: fayda.
mikyasa: ölçü aleti, ölçek.
muvakkat: geçici.
müfritâne: müfrit bir şekilde, aşırı derecede, aşırı olarak.
mürşit: irşat eden, doğru yolu gösteren, rehber, kılavuz.
mütehavvil: değişken.
nispeten: nispetle, kıyaslayarak.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sabit: durağan, değişmeyen.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.
sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik.
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaat-teb meydana gelen manevî şahıs.
şahsiyet: kişilik.
şefkatkârâne: şefkatli ve merhametli bir şekilde.
taksimü'l-mesai: iş bölümü, çalışmaların düzenlenmesi.
talimat: talimler, eğitimler; bir iş hakkında hareket tarzını bildiren emirler.
tasavvur: bir şeyi zihinde şekillendirme, düşünme.
terakki: yükselme, ilerleme.
tesanüt: dayanışma, birbirine dayanma ve destek olma.
üstat: öğretici, öğretmen.
vazife: görev.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Risale-i Nur'un kahramanı olan Hüsrev'in bu defaki iki hediye-i kudsiyesi ve kerametkârâne o iki semavî hediye-nin manevî i'cazını gözlere de gösterir bir tarzda bu Şuhur-i Selâsede bizlere ve bu muhite hediye etmesi, *Risale-i Nur* nokta-i nazarında mu'cizâne bir hizmettir. İnşallah o Gül Fabrikasının kalemi, buraları da bir gülistana çevirecek. Cenab-ı Hak, o kalem sahibine, yazdığı her harf-i Kur'ân'a mukabil Leyle-i Kadirdeki gibi otuz bin sevap ve rahmet ve hasene versin; âmin, âmin, âmin.

Aziz kardeşlerim,

Sadâkatinizden tereşşuh eden ve haddimin pek çok fevkinde hüsnüzannınıza karşı bundan evvel verdiğim cevabın bir tetimmesi olarak bu gelecek fıkrayı iki gün evvel yazmıştık. Sizin fevkalâde sadâkat ve ulüv-i himmetinizden tereşşuh eden bir hafta evvelki mektubunuza karşı hüsnüzannınızı bir derece cerh eden benim cevabımın hikmeti şudur ki:

Bu zamanda öyle fevkalâde hâkim cereyanlar var ki, her şeyi kendi hesabına aldığı için, faraza hakikî beklenilen ve bir asır sonra gelecek o zat dahi bu zamanda

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

asır: yüzyıl.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.

cerh: yaralama.

evvel: önce.

faraza: farz edelim ki, öyle sayalım ki, söz gelişi.

fevkalâde: olağanüstü.

fevkinde: üstünde.

fıkra: kısım, fasıl, bölüm.

gülistan: gül bahçesi, gül tarlası.

hakikî: gerçek.

hâkim: hükmeden.

harf-i Kur'ân: Kur'ân harfi.

hasene: hayırlı amel, Allah rızasına uygun iş.

hediye-i kutsiye: mukaddes hediye.

hikmet: gizli sebep, gaye.

hüsnüzan: iyi fikirde bulunup, iyi olacağını düşünmek.

i'caz: mucizelik, insanların benze-

rini yapmaktan âciz kaldıkları şeyi yapmak.

inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

kerametkârâne: kerametli bir şekilde, keramet göstermesine.

Leyle-i Kadir: Kadir Gecesi, Kur'ân-ı Kerim'in dünya semasına nazil olduğu gece, ramazanın 27. gecesi.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

mu'cizâne: mu'cizeli bir şekilde.

de.

muhit: yöre, çevre.

mukabil: karşılık.

nokta-i nazar: görüş açısı, bakış açısı; görüş, fikir.

rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sadâkat: bağlılık, doğruluk.

semavi: semaya ait, gökten gelen; Allah tarafından olan, ilahî.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

şuhur-i selâse: Üç Aylar; Recep, Şaban ve Ramazan.

tarz: biçim, şekil.

tereşşuh: sızıntı, damla.

tetimme: bir konuyu veya eseri tamamlamak için eklenen kısım, ek.

ulüvv-i himmet: himmetin yüksekliği; yüksek himmetlilik, yüksek gayretlilik.

zat: kişi, şahıs.

gelse, harekâtını o cereyanlara kaptırmamak için siyaset âlemindeki vaziyetten feragat edecek ve hedefini değiştirecek diye tahmin ediyorum.

Hem, üç mesele var: biri hayat, biri şeriat, biri imandır. Hakikat noktasında en mühimi ve en azamı, iman meselesidir. Fakat, şimdiki umumun nazarında ve hâl-i âlem ilcaatında en mühim mesele hayat ve şeriat görüldüğünden, o zat şimdi olsa da, üç meseleyi birden umum ruy-i zeminde vaziyetlerini değiştirmek nev-i beşerdeki cari olan âdetullaha muvafık gelmediğinden, her hâlde en azam meseleyi esas yapıp, öteki meseleleri esas yapmayacak; tâ ki, iman hizmeti saffetini umumun nazarında bozmasın ve avamın çabuk iğfal olunabilen akıllarında, o hizmet başka maksatlara alet olmadığı tahakkuk etsin.

Hem, yirmi seneden beri tahripkârâne eşedd-i zulüm altında o derece ahlâk bozulmuş ve metanet ve sadâkat kaybolmuş ki, ondan, belki yirmiden birisine itimat edilmez. Bu acip hâlâta karşı çok fevkalâde sebat ve metanet ve sadâkat ve hamiyet-i İslâmiye lâzımdır; yoksa, akim kalır, zarar verir. *Demek, en halis ve en selâmetli ve en mühim ve en muvaffakiyetli hizmet Risale-i Nur Şakirtlerinin daireleri içindeki kudî hizmettir. Her ne ise, bu mesele şimdilik bu kadar yeter.*

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve bu eyyam-ı mübarekede dua ederiz ve makbul dualarını, gelecek eyyam ve leyal-i mübarekede istiyoruz.

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
âdetullah: Allah'ın tabiata koyduğu yaratılışa ait kanunlar.
akim: neticesiz, sonu yok, başarısız.
avam: kültürlü, yüksek tabakadan olmayan; cahil halk tabakası.
âzam: en büyük.
cari: cereyan eden, akan, işleyen.
cereyan: akim, fikir, sanat veya siyaset hareketi.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
eşedd-i zulüm: zulmün en şiddetlisi.
eyyam: günler, gündüzler.
eyyam-ı mübareke: mübarek günler.
ferâgat: hakkından isteyerek vazgeçme.
fevkalâde: olağanüstü.
hakikat: gerçek, doğruluk; görülen bir şeyin aslı, esası.
hâlât: haller, durumlar, vaziyetler.
hâl-i âlem: dünyanın vaziyeti.

ti, âlemin durumu.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
hamiyet-i İslâmiye: İslâmiyete ait olan duygu ve bağlanın korunma çabası.
harekât: hareketler, davranışlar.
iğfal: yanıltma, gaflete düşürerek kandırma, aldatma.
ilcaat: zorlamalar, mecbur etmeler.
iman: inanç, itikat.
itimat: dayanma, güvenme.

kudî: mukaddes, yüce.
leyali-i mübareke: mübarek geceler.
makbul: kabul edilmiş, geçerli.
maksat: gaye.
mesele: önemli konu.
metanet: metin olma, dayanıklılık, sağlamlık.
muvaffakiyet: başarma, başarılı olma.
muvafık: uygun, münasip.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
nazar: bakış, dikkat.
nev-i beşer: insanoğlu, insanlar.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rüy-i zemin: yeryüzü.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.
safvet: saflık, hâlislik, temizlik, paklık.
sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
selâmet: salimlik, eminlik, kurtuluş, korku ve endişeden uzak olma.
şakirt: talebe, öğrenci.
şeriat: Allah tarafından peygamber vasıtasıyla bildirilen, ilâhî emir ve yasaklara dayanan hükümlerin hepsi.
tahakkuk: gerçekleşme, kesinleşme.
tahripkârane: yıkıcı şekilde.
umum: bütün, herkes.
vaziyet: durum.
zat: kişi, şahıs.

Elhak, Tahiri'nin de *Lemaat* hediyesini pek çok kıymettar gördük. İnşaallah, bu havalide ona çok sevap kazandıracak. Tam bir Lütfi'dir. Allah muvaffak eylesin.

54

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Evvelâ: Sizin Leyle-i Beratınızı ve gelecek ramazanınızı tebrik eder ve bu gelecek Leyle-i Kadri hakkınızda ve hakkımızda bin aydan daha hayırlı olmasını ve defter-i a'malimize böyle geçmesini Cenab-ı Hak'tan niyaz ediyoruz ve böylece, bayrama kadar

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَيْلَةَ قَدْرِنَا فِي هَذَا الرَّمْضَانَ خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ
لَنَا وَلِطَلَبَةِ الرِّسَالَةِ النَّوْرِ الصَّادِقِينَ¹

duasını etmeye niyet ettik.

Hem sizin iki mu'cizeli Kur'an'ı bu mübarek aylarda göndermeniz, inşaallah o derece medar-ı bereket ve sevap ve hasenat ve fütuhat olacak ki, hakkımızda bu ramazanın her bir günü bir Leyle-i Kadir hükmüne geçeceğini rahmet-i İlâhiyeden ümit ederiz.

Şimdiden biz tedbir ettik ki; iki Kur'an'ı, *Risale-i Nur*'un buradaki has talebeleri, ramazan-ı şerifte, her biri, her günde bir cüz'ün sizinle beraber okumakla, ramazanın her gününde bir hatme-i Kur'âniye olarak, manevî ve çok geniş bir mecliste, Isparta ve Kastamonu'yu ihata eden bir

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

cüz: kısım, parça.

defter-i a'mal: insanların işlediği ve yaptığı şeylerin kaydedildiği defter; amellerin defteri.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

elhak: hakkın tâ kendisi, tam doğrusu; doğrusu ya.

evvelâ: birinci olarak, her şeyden önce, ilk olarak.

fütuhat: zaferler, fetihler, galibiyetler.

hasenat: iyi ameller, iyi işler, hayırlar.

hatme-i Kur'âniye: Kur'an-ı Kerim'i baştan sona okuyup bitirme.

havali: bölge, etraf, çevre, civar.

hükmüne: yerine, değerine.

ihata: kuşatma, içine alma.

inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

kıymettar: kıymetli, değerli.

Kur'an: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmiş, semavî kitapların sonuncu-

1. Allah'ım bu ramazanda Kadir Gecesi biz ve sadık Nur Talebeleri için bin aydan hayırlı kıl.

su.

Leyle-i Berat: Berat Gecesi, Saban ayının 15. gecesi.

Leyle-i Kadir: Kadir Gecesi, Kur'an-ı Kerim'in dünya semasına nazil olduğu gece, ramazanın 27. gecesi.

manevi: manaya ait, maddî olmayan.

medar-ı bereket: bereket sebebi.

mu'cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey.

muvaffak: başarmış, başarılı.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

niyaz: Allah'a yalvarma ve yakarma.

niyet: bir işi yapmayı önceden düşünme.

rahmet-i İlâhiye: Allah'ın sonsuz rahmeti, İlâhî rahmet.

ramazan-ı şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

talebe: öğrenci.

tedbir: bir işin sonucunu hesaplama.

dairede halka tutan Risale-i Nur Talebelerinin ve o dairenin merkezinde sizler bulunmak cihetiyle Risale-i Nur Şakirtlerinin etrafınızda olarak, Nakşide hatme-i hâcegân tarzında, fakat çok büyük bir mikyasta *Risale-i Nur*’un bütün şakirtleri manen hazır ve o dairede bulunuyor niyetiyle tasavvur ile okunmak, o kudsi hatmeyi yapmak, Cenab-ı Hakkın rahmetinden tevfik niyaz ederiz.

Saniyen: Hacı Hafız’ın Sav köyünün kahraman talebelerinin fevkalâde hizmetleri, oralarda sebab-i teşvik ve medar-ı gayret ve numune-i imtisal olduğu gibi, bu havallide dahi onların o harikulâde sa’yügayretleri, fevkalâde hüsn-i misal ve numune-i gayret olarak ehemmiyetli bir intibah ve iştiyaka sebebiyet vermiş. Kahraman Hürev’in onlara dair mektupları, mübarek nüshalar gibi, tembellik, lâkaytlık hastalıklarına müptelâ olanlara şifa olur, ellerde gezer.

Salisen: Sizin buraya gelen kıymettar mektuplarınızı lâhikaya yazmışsınız; fakat, bazı kelimeleri tayyettik. Müfritâne hüsnüzandan gelen cümleleri tadil ettik, gücenmeyiniz.

Rabian: İslâmköy’ü, Kuleönü ortasında olan ve Sıddık Sabri ve Lütfi gibi talebeleri yetiştiren Atabey, Aras karesi, çok defa hatırıma geliyordu, “Acaba bu köy neden geri kaldı, söndü?” diye düşünüp müteessir oluyordum. Fakat, Cenab-ı Hakka hadsiz şükür olsun ki, Tahir ve Abdullah Çavuş o endişemi tamamıyla izale ettiler; büyük bir teselli bana verdiler. Hatta Tahir’in bu defa bize

cihet: yön.
dair: alakalı, ilgili.
ehemmiyetli: önemli.
fevkalâde: olağanüstü.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
halka tutmak: etrafında toplanmak, bir araya gelmek.
harikulâde: olağanüstü.
hatme: baştan aşağı bütün Kur’ân-ı Kerim’i okuyup bitirme, hatim etme, hatim indirme.
hatme-i hâcegân: Nakşî tarihati mensuplarının, şeyhleri-

nin huzurunda, topluca belirli dua ve zikirlerini sonuna kadar okumaları.
havali: bölge, etraf, çevre, civar.
hüsn-i misal: güzel örnek.
hüsnüzan: iyi fikirde bulunup, iyi olacağını düşünmek.
intibah: uyanıklık.
iştihak: aşırı isteme, çok fazla arzu etme.
izale: giderme, ortadan kaldırma.
karye: köy.

kıymettar: kıymetli, değerli.
kudsi: mukaddes, yüce.
lâkayt: kayıtsız, ilgisiz.
manen: mana bakımından, manaca.
medar-ı gayret: gayret sebebi.
mikyas: ölçek.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
müfritane: müfrit bir şekilde, aşırı derecede, aşırı olarak.
müptelâ: tutkun, bir şeye düşkün ve tutulmuş olan.

müteessir: teessüre kapılan, hüznü, kederli, mahzun.

nakşi: Hz. Şah-ı Nakşibend’in kurduğu tarikat ve bu tarikata mensup olan.

niyaz: Allah’a yalvarma ve yakarma.

numune-i gayret: gayret örneği.
numune-i imtisal: örnek alınacak şeklindeki numune, örnek numune.

nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.

rabian: dördüncü olarak.

rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

salisen: üçüncü olarak.

saniyen: ikinci olarak.

sa’y: iş, çalışma, çabalama.

sebeb-i teşvik: teşvik sebebi.

sebebiyet: sebep olma.

şakirt: talebe, öğrenci.

şükür: Allah’ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah’ı hamd etme.

tadil: doğrultma, düzeltme.

talebe: öğrenci.

tasavvur: bir şeyi zihinde şekillendirme, düşünme.

tayy: atlamak, üzerinden geçmek.

teselli: avutma, acısını dindirme.

tevfik: Allah’ın yardımı, başanlı kılması.

hediye ettiği Lem'alar ve Yedinci Şuaı bir cilt içinde cilt ettikten sonra mütalâa ettim.

O Tahiri'de bir Hüsrev, bir Lütfi, bir Asım gördüm. Cenab-ı Hak ondan ve sizlerden ebediyen razı olsun. Onun o nüshası, burada çok iş görecektir, inşaallah.

Kur'ân-ı Azîmüşşan ve Mu'cizülbeyan'ın, *Hizbü'l-Ekberü'l-Azam* namında, *Resailü'n-Nuriye*'nin menbaları ve esasları olan beş yüzden fazla âyâtları yazdık, bu ramazanda size göndermeye muvaffak olamadık. İnşaallah, bir vakit size gönderilecek.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve dua ederiz. Ve bu mübarek eyyamda ve leyalide dualarını isteriz.

55

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۱ وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبَحُ بِحَمْدِهِ ۲
الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ۳

ayat: Kur'ân ayetleri.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bilhassa: özellikle.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ebediyen: ebedî olarak, sonsuza kadar.

elîm: şiddetli, çok dert ve keder veren.

eyyam: devir, zaman.

fıkra: kısım, fasıl, bölüm.

Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.

Hizbü'l-Ekberü'l-Azam: Risale-i Nur'ların temelini teşkil eden ve tefsirinin yapıldığı Kur'ân ayetlerinin bir araya toplandığı eser.

inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

Kur'ân-ı Azîmüşşan: şan ve şerefi yüce olan Kur'ân.

leyali: geceler.

menba: kaynak.

metin: sağlam ve dayanıklı.

Mu'cizülbeyan: açıklamaları ile akılları benzerini yapmaktan âciz bırakan (Kur'ân-ı Kerim).

mutabık: birbirine uyan, uygun.

muvaffak: başarmış, başarılı.

mübarek: feyizli, bereketli.

müfarakat: uzaklaşma, ayrılık.

mütalâa: bir şeyi etrafıca düşün-

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Gavs-ı Azamın ۴ فَأَنْتَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَايَةِ teminkârâne

fıkrası, şimdiye kadar *Risale-i Nur*'un şakirtleri hakkında tamamen mutabık çıktı. İnşaallah Hüsrev, Rüştü, Re'fet gibi kardeşlerimizin, bilhassa Hüsrev gibi çok metin bir rûknün müfarakatı sureten elîm ve zararlı görüldüğü

1. Her türlü kusur ve noksandan münezze olan Allah'ın adıyla.

2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin.

3. Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı üzerinize olsun.

4. Muhakkak sen inayet gözüyle korunuyorsun.

me, tetkik etme.

nam: ad.

nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.

razi: rıza gösteren, hoşnut olan.

Resailü'n-Nuriye: Nur risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

rûkn: bir topluluğun en önemli ve kuvvetli fertlerinden her biri.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

sıddık: çok doğru, dürüst,

hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

sureten: suret olarak, görünüş itibarıyla.

şakirt: talebe, öğrenci.

teminkârane: temin edersine, şüpheyi giderircesine.

umum: bütün.

hâlde, gayet hayırlı bir suret almasını rahmet-i İlâhiyeden ümitvarız.

Hatta hapsimiz musibeti, gerçi zahîrî bir azap idi, fakat hakikat noktasında hizmetimiz hakkında büyük bir inayet ve rahmete çevrildi. Lillâhilhamd, sizlerin gayretinizle o havalide çok Hüsrev'ler var; meydana çıkmaya başlamışlar. Belki çok zamandan beri mütemadiyen çalışmaktan Hüsrev'e bir istirahat verildi. Ve kıymettar kalemî yerinde mübarek lisanı ve halisâne ahvali yine kudsî hizmetini idame etmesini inayet-i İlâhiyeden ümitvarız; nasıl ki, Feyzi ve Selâhaddin'in askerliği de öyle mübarek oldu.

Kardeşlerim, bu hâdisе münasebetiyle *Risale-i Nur*'un tam mutabık çıkan bir ihbar-ı gaybîsini beyan ediyorum:

Hüsrev ve Hulûsî ve Rüştü ve Re'fet gibi *Risale-i Nur*'un çok şakirtleri, meslek-i askeriye ve bu İkinci Harb-i Umumiye münasebettar bir surette girmelerini ve ikinci bir harb-i umumî olacağını ve iştirakimizi, yani talebelerin iştirakini altı yedi sene evvel haber vermiş. Çünkü Yirmi Sekizinci Lem'a olan ikinci keramet-i Aleviyenin ikinci emarede ¹ **فَقَاتِلْ وَلَا تَخْشَ** ² **فَيَا حَامِلَ الْأَسْمِ** bahsinde

beraber olsa, bin dokuz yüz kırk küsur oluyor. Allahü a'lem, o tarihte bir harb-i umumîye iştirakimizi, yani eski müttefikle değil, belki taraftarâne onun hasmıyla iştirake işaret ediyor diye haber vermiş. İşte şimdi aynı tarihtir ki, *Risale-i Nur*'un erkân-ı mühimmesi iştirak ediyor.

1. Ey ismi üzerinde taşıyan!

2. Savaş, korkma!

ahval: haller, durumlar.

Allahü a'lem: Allah bilir.

azap: ceza, büyük sıkıntı, şiddetli acı.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

emare: alâmet, belirti, nişan.

erkân-ı mühimme: önemli esaslar.

evvel: önce.

gayet: son derece.

hâdisе: olay.

hakikat: gerçek, doğruluk; görülen bir şeyin aslı, esası.

halisâne: temiz kalplilikle, samimî bir şekilde, sırf Allah rızasını gözeterek.

Harb-i Umumi: genel harp, dünya savaşı.

hasım: muhalif, karşı taraf,

düşman.

havalı: bölge, etraf, çevre, civar.

idame: devamlı ve daimî kılma.

ihbar-ı gaybî: gayba ait haber, geçmiş veya gelecek zamana ait haber.

inayet: yardım, ihsan, lütuf.

inayet-i ilahiye: Allah'ın yar-

dımı.

istirahat: dinlenme, rahatlama.

iştirak: katılma, ortak olma.

keramet-i Aleviye: Hz. Ali'ye ait keramet, olağanüstü, fevkalâde hâl.

kıymettar: kıymetli, değerli.

kudsi: mukaddes, yüce.

lillâhilhamd: ne kadar hamd ve şükürler varsa ve olmuşsa, cümlesi Allah'a mahsustur, Ona gider, Ona aittir.

lisan: dil.

meslek-i askeriye: askerlik mesleği.

musibet: felaket, bela.

mutabık: birbirine uyan, uygun.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

münasebet: vesile, -dan dolayı.

münasebettar: ilgili, alâkalı.

mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.

müttefik: ittifak eden, anlaşılan.

rahmet: Allah'ın kullarını esirgemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi.

rahmet-i ilâhiye: Allah'ın sonsuz rahmeti, İlâhî rahmet.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

suret: biçim, tarz, görünüş.

şakirt: talebe, öğrenci.

talebe: öğrenci.

taraftarane: taraflı olarak, taraf tutarak, taraftarlık ederek.

umumi: genel.

ümitvar: ümitli, umutlu, uman, ümidi olan.

zahiri: görünüşte olan; zahire, dışa ait olan.

Kardeşlerimize birer birer selâm ederiz. Hilmi, Feyzi, Nazif, Emin sizlere selâm ve arz-ı hürmet ederler.

¹ **الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي**

Said Nursî

56

² **بِاسْمِهِ** ³ **وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ**
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ حَاصِلِ ضَرْبِ
عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ وَلَيْلَةِ الْقَدْرِ فِي حُرُوفِ الْقُرْآنِ⁴

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Evvelâ: Bütün ruhucanımla mübarek ramazanınızı tebrik ederim. Ve o mübarek şehirde ettiğiniz duaların, Cenab-ı Hak yanında makbul olmasını Erhamürrâhimîn'den niyaz ederim.

Saniyen: Bu seneki ramazan-ı şerif hem âlem-i İslâm için, hem Risale-i Nur Şakirtleri için gayet ehemmiyetli, pek çok kıymetlidir.

Risale-i Nur Şakirtlerinin iştirak-i a'mal-i uhreviye düstur-i esasiyeleri sırrınca, her birisinin kazandığı miktar, her bir kardeşlerine aynı miktar defter-i a'maline geçmesi o düsturun ve rahmet-i İlâhiyenin muktezası olmak hayisiyetiyle, *Risale-i Nur* dairesine sıdk ve ihlâs ile girenlerin

âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.

arz-ı hürmet: hürmet, saygı gösterme, saygı duyduğunu bildirme.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

defter-i a'mal: insanların işlediği ve yaptığı şeylerin kaydedildiği defter; amellerin defteri.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

düstur: kaide, esas, prensip.

düstur-i esasiye: temel düsturlar, prensipler, esas kaideler.

ehemmiyetli: önemli.

Erhamürrâhimîn: merhamet edenlerin en merhametlisi olan Allah.

evvelâ: birinci olarak, her şeyden önce, ilk olarak.

gayet: son derece.

haysiyet: itibar.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemezsiniz, sırf Allah rızası için yapma.

kıymet: değer.

makbul: kabul edilmiş, geçerli, reddedilmeyen.

muktezâ: iktiza eden, gereken.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

1. Bâki olan ancak Allah'tır.

2. Allah'ın adıyla.

3. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)

4. Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı, Kur'an'ın harfleriyle Leyle-i Kadrin dakikalarının âşirelerinin çarpımının toplamı adedince üzerinize olsun.

niyaz: Allah'a yalvarma ve yakarma.

rahmet-i İlâhiye: Allah'ın sonsuz rahmeti, İlâhî rahmet.

ramazan-ı şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-

diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

ruhucan: ruh ve can.

saniyen: ikinci olarak.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

sıddık: çok doğru, dürüst,

hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

sıdk: doğruluk.

sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.

şakirt: talebe, öğrenci.

kazançları pek azîm ve küllîdir. Her biri, binler hisse alır, inşaallah, emval-i dünyeviyyenin iştiraki gibi inkısam ve tecezzi etmeden her birisine, aynı amel defterine geçmesi, bir adamın getirdiği bir lâmba, binler âyinelerin her birisine aynı lâmba inkısam etmeden girmesi gibidir.

Demek, *Risale-i Nur*'un sadık şakirtlerinden birisi, Leyle-i Kadrin hakikatini ve ramazanın yüksek mertebesini kazansa, umum hakikî sadık şakirtler sahip ve hissedar olmak vüs'at-i rahmet-i İlâhiyeden çok kuvvetli ümit-varız.

57

Aziz, sıddık, mübarek, kahraman kardeşlerim,

Evvelâ: Bu mübarek ramazanda, iştirak-i a'mal düstur-i esasıyla, her bir has kardeşimizin kırk bin dili bulunan bir melâike hükmünde, kırk bin diller ile, yani kardeşleri adedince manevî dilleri ile ettikleri ve edecekleri dualar, rahmet-i İlâhiye nezdinde makbul olmasını o lisanslar adedince, Cenab-ı Erhamürrâhimîn'den niyaz ediyoruz. Bu mahiyetteki ramazanınızı tebrik ediyoruz.

Saniyen: Bu defaki müteaddit tesirli ve sürurlu ve müjdeli mektuplarınıza karşı, bir kitap kadar cevap vermek lâyük iken, vaktin müsaadesizliği ile kısa cevabımdan gücenmeyiniz. En başta, kahramanlar yatağı olan

makbul: kabul edilmiş, geçerli, reddedilmeyen.

manevi: manaya ait, maddî olmayan.

melâike: melekler.

mertebe: derece, basamak.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

müsaade: izin; elverişli, uygun olma durumu.

müteaddit: çeşitli, bir çok.

nezd: yan, kat.

niyaz: Allah'a yalvarma ve yakarma.

rahmet-i İlâhiye: Allah'ın sonsuz rahmeti, İlâhî rahmet.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.

saniyen: ikinci olarak.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabulleyen.

sürur: sevinç, mutluluk.

şakirt: talebe, öğrenci.

tecezzi: parçalara ayrılma, bölünme.

umum: bütün.

ümitvar: ümitli, umutlu, uman, ümidi olan.

vüs'at-i rahmet-i İlâhiye: Cenab-ı Hakk'ın rahmet ve merhametinin genişliği, büyüklüğü.

amel: fiil, iş.

âyine: ayna.

azîm: büyük.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

Cenab-ı Erhamürrâhimîn: inayet ve rahmet, yardım ve lütuf sahiplerinin en merhametlisi olan, şeref ve azamet sahibi olan yüce Allah (c.c.).

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

düstur-i esas: esas kanun, anayasa.

ehemmiyetli: önemli.

emval-i dünyeviye: dünya malları.

evvelâ: birinci olarak, her şeyden önce, ilk olarak.

hakikat: gerçek, esas.

hakiki: gerçek.

hisse: pay, nasip.

hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.

hükmünde: değerinde, yerinde.

inkısam: bölünme, parçalanma.

inşaallah: 'Allah izin verirse'

manasında kullanılan bir dua.

iştirak: ortak olma, ortaklık etme.

iştirak-i a'mal: aynı işe çalışmaya iştirak etmek, katılmak.

küllî: bütüne ait olan, umumî, genel.

Leyle-i Kadir: Kadir Gecesi, Kur'ân-ı Kerim'in dünya semasına nazil olduğu gece, Ramazan'ın 27. gecesi.

lisan: dil.

mahiyet: bir şeyin aslı, esası, tabiatı, niteliği.

Sav köyünün ehemmiyetli bir talebesi olan Ahmed'in mektubunda öyle bir mesele gördüm ki, beni sürur yaşlarıyla ağılattırdı.

Cenab-ı Hakka yüz binler şükür olsun. *Risale-i Nur*'un tamam kıymetini, o köyün mübarek valideleri, hanımları tamam anlamışlar. O mübarek hanımların, o kıymettar ve halis ahiret hemşirelerimin, *Risale-i Nur*'un intişarına gösterdikleri fedakârlık, beni ve bizi kemal-i sürurdan ağılattırdı.

Zaten *Risale-i Nur*'un mesleğindeki en mühim bir esas-ı şefkat olduğundan ve şefkat madenleri de hanımlar olduğundan, çoktan beri beklerdim ki, kadınlar âleminde *Risale-i Nur*'un mahiyeti anlaşılsın.

Elhamdülillâh, bu havalide de, bu yakında erkeklerden ziyade bir iştîyak ve faaliyetle buradaki hanımlar tam çalışıyorlar, Savlı mübareklerin hemşireleri olduklarını gösteriyorlar. Bu iki tezahür, bu zamanda bir fa'l-i hayırdır ki, o şefkat madenlerinde *Risale-i Nur* parlayacak, fütuhât yapacak.

Hem Sav köyünün bahadır çobanları torbalarında *Risale-i Nur*'u yazmak için taşımaları, aynı oradaki hanımların fedakârlıkları gibi, bu havalide gayet tesirli bir medar-ı teşvik olacak. O hanımların ve o çobanların hususî isimlerini bilmek arzu ediyoruz; tâ hususî isimleri ile has talebeler içine girsinler.

ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.

bahadır: cesur, yiğit, kahraman.

elhamdülillâh: Allah'a hamd olsun, Allah'a şükür.

fâl-i hayr: iyi hâl, iyi âlâmet, uğur sayma.

fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.

fütuhât: zaferler, fetihler, galibiyetler.

gayet: son derece.

halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.

havalî: bölge, etraf, çevre, civar.

hemşire: kız kardeş, baci.

hususî: özel.

intişar: yayılma, yaygınlaşma, nesrolunma.

iştîyak: aşırı isteme, çok fazla arzu etme.

kemal-i sürur: tam bir sevinç, mutluluk.

kıymet: değer.

kıymettar: kıymetli, değerli.

maden: asıl, esas, kaynak.

mahiyet: bir şeyin aslı, esası, tabiatı, niteliği.

medar-ı teşvik: şevklendir-

me sebebi, teşvik kaynağı.

mesele: önemli konu.

meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sürur: sevinç, mutluluk.

şefkat: acıyarak ve esirgeye-

rek sevmeye, içten ve karşılıksız merhamet.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

talebe: öğrenci.

tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.

valide: ana, anne.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

Kâtip Osman'ın hakikatli rüyâsı elhak büyük bir hakikate işaret veriyor; çok mübarek ve müjdelidir. Rüş-tü'nün rüyasında, Peygamberimizin (a.s.m.) emriyle Hazret-i Sıddık (r.a.) minberde Yirmi Dokuzuncu Sözü hutbesinde göstermesi gibi, o gökten inen huriye de lâ-hikayı hutbe olarak okuması, *Risale-i Nur*'un makbuliyetine güzel bir işarettir.

58

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Lâtif ve manidar ve beşaretili iki hâdiseyi beyan ediyorum.

- *Birincisi:* Me'yusâne bir hatıradan müjdeli bir ihtar.

Bugünlerde hatırıma geldi ki, hayat-ı içtimaiyeye giren hangi şeye temas etse, ekseriyetle günahlara maruz kalıyor. Her cihette günahlar serbestçe insanı sarıyorlar. “Bu kadar günahlara karşı insanın hususî ibadeti ve takvası nasıl mukabele edebilir?” diye me'yusâne düşündüm.

Hayat-ı içtimaiyedeki *Risale-i Nur* Talebelerinin vaziyetlerini tahattur ettim. *Risale-i Nur* Şakirtleri hakkında necatlarına ve ehl-i saadet olduklarına dair kuvvetli işaret-i Kur'âniyeyi ve beşaret-i Aleviyeyi ve Gavsıyeyi düşündüm. Kalben dedim ki: “Her biri bin yerden gelen

manidar: nükteli, ince manalı.
maruz: bir şeyin etkisi ve tesiri altında bulunma.
me'yusâne: ümitsizce, ümitsizlikle, ümitsiz bir şekilde.
minber: camide hatibin hutbe okuduğu merdivenli kürsü.
mukabele: karşılık verme, karşılama.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
necat: kurtuluş, kurtulma.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
şakirt: talebe, öğrenci.
tahattur: hatıra gelmek, hatırlamak.
takva: Allah korkusuyla dinin yasak ettiği şeylerden kaçınma, Allah'ın emirlerini tutup azabından korunma.
talebe: öğrenci.
vaziyet: durum.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.
beşaret: müjde.
beşaret-i Aleviye: Hz. Ali'nin (r.a.) müjdesi.
beşaret-i Gavsıye: Abdulkadir Geylanî hazretlerinin müjdesi.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cihet: yön.
dair: alakalı, ilgili.
ehl-i saadet: saadete ulaşan-

lar, mutluluğu yakalayanlar, bahtiyar olanlar.
ekseriyetle: daha ziyadesiyle, çoklukla, çoğunlukla.
elhak: hakkın tâ kendisi, tam doğrusu; doğrusu ya.
hâdis: olay.
hakikat: gerçek, doğru.
hakikatli: doğru, gerçeğe uygun.
hayat-ı içtimaiye: sosyal hayat, toplum hayatı.

huri: Cennet kızı, Cennet güzeli.
hususî: özel.
hutbe: hatip tarafından camilerde minbere çıkıp yapılan dinî içerikli konuşmalar.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
işaret-i Kur'âniye: Kur'an'ın işareti.
kalben: kalp ile, kalpten.
lâtif: güzel, hoş.
makbuliyet: makbullük, beğenilmişlik, geçerlilik.

günahlara karşı bir dil ile nasıl mukabele eder, galebe eder, necat bulur?” diye mütehayyir kaldım.

Bu tahayyürüme mukabil ihtar edildi ki: *Risale-i Nur*’un hakikî ve sadık şakirtlerinin mabeynlerindeki düstur-i esasiye olan iştirak-i a’mal-i uhreviye kanunuyla ve samimî ve halis tesanüt sırrıyla her bir halis, hakikî şakirt, bir dil ile değil, belki kardeşleri adedince diller ile ibadet edip istiğfar eder. Bin taraftan hücum eden günahlara, binler dil ile mukabele eder.

Bazı melâikenin kırk bin dil ile zikrettikleri gibi, halis, hakikî, müttakî bir şakirt dahi, kırk bin kardeşinin dilleriyle ibadet eder, necata müstahak ve inşaallah ehl-i saadet olur.

Risale-i Nur dairesinde sadâkat ve hizmet ve takva ve içtinab-ı kebair derecesiyle o ulvî ve küllî ubudiyyete sahip olur. Elbette bu büyük kazancı kaçırmamak için takvada, ihlâsta, sadâkatte çalışmak gerektir.

• *İkincisi*: Eski zamanda, on dört yaşında iken icazet almanın alâmeti olan üstat tarafından sarık sardırmak, bir cübbe bana giydirmek vaziyetine mâniler bulundu. Yaşımın küçüklüğüyle, memleketimizde büyük hocalara mahsus kisve giymek yakışmadığı...

Saniyen: O zamanda büyük âlimler, bana karşı üstatlık vaziyeti değil, ya rakip veyahut teslimiyet derecesine girdikleri için bana cübbe giydirecek ve üstatlık vaziyeti alacak kendilerine güvenenler bulunmadı. Ve evliya-i azîmeden dört beş zatın vefat etmeleri cihetiyle, elli altı

alâmet: belirti, işaret, iz.
âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı.
cihet: yön.
cübbe: üste giyilen bol ve uzun elbise.
düstur-i esasiye: temel düsturlar, prensipler, esas kaideler.
ehl-i saadet: saadete ulaşanlar, mutluluğu yakalayanlar, bahtiyar olanlar.
evliya-i azîme: büyük veliler.
galebe: galip gelme, üstünlük.
hakikî: gerçek, dostluğu içten ve gönülden olan.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
hücûm: saldırma.
icazet: bir şeyhin müritlerine, mürit yetiştirme ve irşat iznini vermesi.
içtinab-ı kebâir: büyük günahlardan kaçınmak, sakınmak.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemezsizin, sırf Allah rızası için yapma.
ihtar: hatırlatma, uyan.
inşaallah: ‘Allah izin verirse’ manasında kullanılan bir dua.
istiğfar: af dileme, affedilmeyi isteme.
iştirak-i â’mâl-i uhreviye: ahirete ait olan işlerdeki ortaklık, ahiretle ilgili amellere ortak olma.
kanun: kaide, kural.
kisve: elbise, kıyafet.
külli: umumî, genel, bütün olan.
mabeyn: ara.
mânî: engel.
melâike: melekler.
mukabele: karşılık verme, karşı-

lama.
mukabil: karşılık.
müstahak: hak eden, hak etmiş.
mütehayyir: hayrete düşen, şaşırان.
müttakî: kendisini Allah’ın sevmediği fena şeylerden koruyan; haramdan ve günahattan çekinen, takva sahibi, dindar.
necat: kurtuluş, kurtulma.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursi’nin eserlerinin adı.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.
sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.
samimî: içten, candan, gönülden.
saniyen: ikinci olarak.
sır: gizli hakikat.
şakirt: talebe, öğrenci.
tahayyür: hayrete düşme, şaşakalma.
takva: Allah korkusuyla dinin yasak ettiği şeylerden kaçın-

ma, Allah’ın emirlerini tutup azabından korunma.
tesanüt: dayanışma, birbirine dayanma ve destek olma.
teslimiyet: teslim olma, boyun eğiş.
ubudiyyet: kulluk.
ulvî: yüksek, yüce; manevî, ruhanî.
üstat: bir ilim ve sanatta üstün olan kimse, öğretmen.
vaziyet: durum.
vefat: ölme.
zat: kişi, şahıs.

senedir icazetin zahir alâmeti olan cübbeyi giymek ve bir üstadın elini öpmek, üstatlığını kabul etmek hakkımı bu günlerde, yüz senelik bir mesafede Hazret-i Mevlâna Zül-cenaheyn Halid Ziyaeddin kendi cübbesini, o cübbeye sarılan bir sarıkla, pek garip bir tarzda bana giydirmek için gönderdiğini bazı emarelerle bana kanaat geldi. Ben de o mübarek ve yüz yaşında cübbeyi giyiyorum. Cenab-ı Hakka yüz binler şükrediyorum. **(HAŞİYE)**

59

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Size gönderdiğimiz *Hizbü'l-Ekberi'l-Kur'ânî*'nin başında yazılan ünvan içinde bir cümle noksan kalmış. Şöyle ki:

“Mu’cizatlı bir virt okumak isteyen bunu okusun” yerinde, “Mu’cizatlı ve her bir harfi on ve yüz ve beş yüz ve bin ve binler kadar sevap ve meyve veren bir virdi okumak isteyen, bu semavî virdi okusun” yazılacak.

Saniyen: Bundan evvel müjdeli hatıradâ, “Her bir halis ve hakikî müttaki şakirt, kardeşleri adedince diller ile ibadet edip istiğfar eder” fıkrasına, yine bir ihtar ile bu gelen cümle ilâve edilsin. Cümle de budur:

HAŞİYE: Bu mübarek emaneti Risale-i Nur Talebelerinden ve ahiret hemşirelerimizden Asiye namında bir muhterem hanımın eliyle aldım.

ahiret: öldükten sonra dilip sonsuza kadar kalınacak olan Cennet ve Cehennemin bulunduğu öbür dünya.
alâmet: belirti, işaret, iz.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
cübbe: üste giyilen bol ve uzun elbise.
emanet: birine koruması ve sonradan alınmak üzere saklaması için verilen şey.
emare: alâmet, belirti, nişan.
evvel: önce.

fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
garip: tuhaf, hayret verici.
hakiki: gerçek, dostluğu içten ve gönülden olan.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
haşiye: dipnot.
hemşire: kız kardeş, bacı.
Hizbü'l-Ekberi'l-Kur'ânî: Risale-i Nur'ların temelini teşkil eden ve tefsirinin yapıldığı Kur'an ayetlerinin bir araya toplandığı eser.
icazet: bir şeyhin müritlerine,

mürit yetiştirme ve irşat izni ni vermesi.
ihhtar: hatırlatma, uyarı.
istiğfar: tevbe etme, Allah'tan günahlarının bağışlanmasını isteme.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
mesafe: uzaklık, ara.
mu'cizat: mu'cizeler, Allah tarafından verilir, yalnız peygamberlerin gösterebilecekleri büyük harika işler.
muhterem: saygın, saygıdeğer, hürmete lâyık.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
müttaki: kendisini Allah'ın sevmediği fena şeylerden koruyan, haramdan ve günahattan çekinen, takva sahibi, dindar.
namında: adında, isminde.
saniyen: ikinci olarak.
semavi: Allah tarafından olan, ilâhî.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
şakirt: talebe, öğrenci.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
talebe: öğrenci.
tarz: biçim, şekil.
ünvan: ad, isim, lâkap.
üstat: öğretici, öğretmen.
virt: zikir; belli zamanlarda, belli sayıda, belli duaların zikir olarak belli biçimde ve düzenli şekilde okunması.
zahir: açık, görünür.

“Risale-i Nur dairesine sadâkat ve hizmet ve takva ve içtinab-ı kebair derecesiyle, o ulvî ve küllî ubudiyyete sahip olur, elbette bu büyük kazancı kaçırmamak için takvada, ihlâsta, sadâkatte çalışmak gerektir.

Salisen: Leyle-i Kadrinizi, hem bu gelen bayramınızı bütün ruhucanımızla tebrik ve tes’it ediyoruz.

60

Aziz, sıddık, mübarek kardeşlerim, dünyada medar-ı tesellilerim ve berzah yolunda nuranî yoldaşlarım ve mahşerde, inşaallah, şefaâtçilerim,

Sizin hem Leyle-i Kadrinizi, hem bayramınızı bütün ruhucanıyla tebrik ediyorum, tes’it ediyorum.

Saniyen: Şimdiye kadar hiç görmediğim bir surette, dehşetli bir hastalıktan fevka’l-me’mul bir tarzda *Risale-i Nur*’un halis talebelerinin şifa duasının neticesi olarak mu’cize gibi birden harika bir kerametle şifâ bulmamı size haber veriyorum. Bu vakıayı müşahede eden Emin ile Feyzi’nin o harika hastalığa ait bu gelecek fıkrasını medar-ı ibret için size gönderiyorum. Bütün kardeşlerimize birer birer selâm ve dua ediyorum; Hüsrev’i de merak ediyorum.

1 **اَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي**

Said Nursî

aziz: izzetli, muhterem, saygın.
berzah: ruhların kıyamete kadar bekleyeceği, dünya ile ahiret arasındaki yer.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

dua: Allah’a yalvarma, niyaz.

fevkalme’mul: umulanın üstünde, umulandan çok fazla.

fıkra: kısım, fasıl, bölüm.

halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.

harika: olağanüstü.

içtinab-ı kebâir: büyük günahlardan kaçınmak, sakınmak.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemezsizin, sırf Allah rızası için yapma.

inşaallah: ‘Allah izin verirse’ manasında kullanılan bir dua.

keramet: Allah’ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hadiseler.

küllî: umumî, genel, bütün olan.

Leyle-i Kadir: Kadir Gecesi, Kur’ân-ı Kerim’in dünya semasına nazil olduğu gece, Ramazan’ın 27. gecesi.

mahşer: haşrolunacak, toplanılacak yer; kıyamette ölülerin dirilip toplanacakları yer.

medar-ı ibret: ibret sebebi, vesilesi.

medar-ı teselli: ferahlık sebebi, teselli kaynağı.

mu’cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

müşahede: bir şeyi gözle görme, seyretme.

nuranî: nurlu, ışıkl, parlak, münevver.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

ruhucan: ruh ve can.

1. Bâki olan ancak Allah’tır.

sadâkat: bağlılık, doğruluk.

salisen: üçüncü olarak.

saniyen: ikinci olarak.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz

kabullenen.

suret: biçim, şekil, tarz.

şefaât: günahkâr bir kimsenin affını Allah’tan niyaz etme.

takva: Allah korkusuyla dinin yasak ettiği şeylerden kaçın-

ma, Allah’ın emirlerini tutup azabından korunma.

talebe: öğrenci.

tarz: biçim, şekil.

tes’it: tebrik etme, kutlama.

ulvî: yüksek, yüce.

vakia: olay.

Isparta'daki aziz kardeşlerimize,

Üstadımızın hastalığı hakkındaki meşhudatımızı arz ve Üstadımızın kesb-i afiyetini sizlere müjde etmek istiyoruz.

Ramazan-ı şerifte beş gün, savm-ı visal içinde gıda olarak ekmeksiz muhallebi üç kaşık ve beş altı kaşık da soğuk yoğurt. Üçüncü gece, yarım kaşık muhallebi ve dördüncü gecesinde, iftarda sulu şehriyeden beş kaşık ve beş kaşık sahurda, yine o şehriyeden ve yoğurttan üç dört kaşık su sayılmamak şartıyla şehriyeden beş dirhem, yoğurt süzülse on dirhem, muhallebi susuz altı yedi dirhem; beşinci gecede, tanesiz gibi gayet hafif şehriye beş altı kaşık, sahurda altı yedi kaşık pirinç çorbası, mecmuu otuz dirhem (96 gr) gıda ile beş gün savm-ı visali, teravih noksan olarak sair vazifelerin yapılması, Risale-i Nur Şakirtlerini ihata eden inayetin harikalarından bir kerametini gördük.

Üstadımızdan hiç görmediğimiz, ikimiz, yani Emin, Feyzi, Barla, Isparta Süleyman'ları gibi inceden inceye hastalık (HAŞİYE) hiddetlerini tahrik etmemek için ihtiyat edemediğimizden, şiddetli hiddetini gördük. Bu hastalıkta yine eser-i rahmettir ki, hiç hatır ve hayale gelmeyen aşr-ı ahirin gayet mühim gecelerinde, üstadımızın tam ifa edemediği vazifesi yerinde bu havalide her bir şakirt,

HAŞİYE: Hastalık o kadar şiddetliydi ki, dört gecede hemen bir saat kadar uyku geldi.

arz: sunma.

aşr-ı ahir: ayın son on günü.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

dirhem: yaklaşık üç grama denk gelen eski bir ağırlık ölçüsü.

eser-i rahmet: rahmet eseri, rahmetin izi, alâmeti.

gayet: son derece.

hârika: olağanüstü.

haşiye: dipnot.

havali: bölge, etraf, çevre, civar.

hiddet: öfke, kızgınlık.

ifa: bir işi yapma, yerine getirme.

ihata: kuşatma, içine alma.

ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli

hareket etme.

inayet: yardım, ihsan, lütuf.

keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.

kesb-i afiyet: afiyet bulmak.

mecmu: toplam, tüm.

meşhudat: gözle görülen

şeyler, müşahede edilenler.

mühim: önemli, ehemmiyet-

li.

ramazan-ı şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sair: diğer, başka, öteki.

savm-ı visal: iki gün iftar etmeden oruç tutma.

şakirt: talebe, öğrenci.

tahrîk: hareket ettirme, harekete geçirme.

teravih: Ramazan ayında yatıslı namazından sonra kılınan yirmi rekâtlık sünnet namazının adı.

vazife: görev.

kendi hususî çalışmasından başka, bir saati üstadı hesabına *Risale-i Nur*'un şakirtlerinin mücadele-i manevîyelerine iştirak ve onları hedef edip, onların defter-i a'maline geçmeye, aynı üstad gibi çalışmaya başladılar.

Demek üstat yerinde onun birkaç saat çalışmasına bedel, pek çok saatler aynı vazifeyi görmeye başladılar. Hatta Üstadımız diyordu: "Ehemmiyetsizliğimle beraber Isparta havalisinde kardeşlerimizin a'mal-i uhrevîyesine bir medar, bir müheyyic hükmünde benim kusurlu çalışmam kâfi gelmiyordu; Cenab-ı Hak rahmetiyle, bu hastalık vesilesiyle bir şahs-ı manevî ve kuvvetli bir medar olacak bu tedbiri ihsan etti, cüz'iyetten külliyete çıkardı."

Yine bu hastalığın letaifindendir ki, Üstadımızın hiç sesi çıkmıyordu, konuşamıyordu. Hiç beklenilmeden, bir iftar vaktinde bir doktor geldi, elini tuttu. Üstadımız dedi ki: "Ben, hastalığımı muayene ettirmem, ben hekimlere muhtaç değilim; hekim, Cenab-ı Hak'tır." Birden canlandı, sesi çıkmaya başladı. Güya kendisi bir doktor şeklini aldı. Doktor ise, hasta vaziyetine girdi. Doktora ehemmiyetli bir mektup okudu. Doktorun derdine deva olacak bir ilâç oldu. Sonra top atıldı. Doktora dedi ki: "Burada iftar et." Doktor dedi ki: "Bugün kusur etmişim oruç tutamadım," demesiyle çok hayret ettiğimiz Üstadımızın vaziyeti, orucunu bozmuş bir doktorun tıp noktasında hâkimâne vaziyetini kabul etmediği için o vaziyet ona verildiğini bildik.

Evet, *Risale-i Nur*'un şahs-ı manevîsinden gelen şifa duası, öyle yüz bin doktora mukabil gelir diye biz de

a'mal-i uhrevîye: ahirete ait iş, hareket ve ibadetler.
bedel: karşılık.
cüz'iyet: azlık, cüz'î oluş, küçük-lük.
defter-i a'mal: insanların işlediği ve yaptığı şeylerin kaydedildiği defter; amellerin defteri.
deva: ilâç, çare.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ehemmiyet: önem, değer, kıy-

met.
ehemmiyetli: önemli.
güya: sanki.
hâkimâne: hükmedercesine.
havalî: bölge, etraf, çevre, ci-var.
hekim: doktor.
hususî: özel.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ihsan: bağışlama, ikram et-me, lütuf.
iştirak: ortak olma, ortaklık etme.

kâfi: yeter, elverir.
külliyet: bütünlük, bolluk, çokluk.
letaif: güzellikler, incelikler.
medar: sebep, vesile.
medar: sebep, vesile.
mukabil: karşılık.
mücadele-i manevîye: ma-nevî olarak yapılan cihat.
müheyyic: heyecan veren, heyecan uyandıran, heyecanlandırıran.
rahmet: Allah'ın kullarını esir-gemesi, onlara maddî ve ma-

nevî nimetler vermesi.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir ce-maatte meydana gelen ma-nevî şahıs.
şakirt: talebe, öğrenci.
tedbir: idare etme; önlem, çare.
vazife: görev.
vaziyet: durum.
vesile: araç, vasıta.

tasdik ettik. Bu hastalığın Leyle-i Kadirde *Risale-i Nur*'un talebeleri, hususan masumların ettikleri şifa duaları öyle bir derece harika bir surette tesirini gösterdi ki, Üstadımıza sıhhat hâlinden daha ileri bir surette birden bir vaziyet verildi, Leyle-i Kadire lâayık bir tarzda çalışmaya başladı. *Risale-i Nur* Şakirtlerinden gelen bu dua-i şifa harika bir mu'cize gibi, bir keramet olduğunu biz gözü-müzle gördük.

Orada bulunan kardeşlerimize birer birer selâm ve arz-ı hürmet eder dualarını isteriz.

Bura *Risale-i Nur* Şakirtlerinden

Kardeşiniz

Emin, Mehmed Feyzi

62

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبَحُ بِحَمْدِهِ ۝
الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, sıddık, mübarek kardeşlerim ve hizmet-i Kur'âni-yede çalışkan ve kuvvetli arkadaşlarım ve tarik-ı Hakta ve berzah seyahatinde ve ahiret yolunda nuranî yoldaş-larım,

Sizin bayramınızı, Leyle-i Kadrinizi, ramazan-ı şerifte makbul dualarınızı bütün ruhucanımla tebrik ve tes'it ediyorum. Cenab-ı Hak, bu bayramın sürurunu, hakikî ve

tan insanların aciz kaldığı şey.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
nurani: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.
ramazan-ı şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.
ruhucan: ruh ve can; ruh ve canla.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabulleyen.
sıhhat: sağlık, esenlik.
suret: biçim, şekil, tarz.
sûrur: sevinç, mutluluk.
şakirt: talebe, öğrenci.
talebe: öğrenci.
tarik-ı Hak: hak ve hakikat yolu.
tarz: biçim, şekil.
tasdik: doğrulama, onaylama.
tesid: tebrik etme, kutlama.
vaziyet: durum.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.
2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)
3. Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı üzerinize olsun.

ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
arz-ı hürmet: hürmet, saygı gösterme, saygı duyduğunu bildirme.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
berzah: ruhların kıyamete kadar bekleyeceği, dünya ile

ahiret arasındaki yer.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
dua-yı şifa: şifa duası.
hakiki: gerçek.
harika: olağanüstü.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
hususan: bilhassa, özellikle.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen

söz, fikir.
Leyle-i Kadir: Kadir Gecesi, Kur'an-ı Kerim'in dünya se-masına nazil olduğu gece, Ra-mazan'ın 27. gecesi.
makbul: kabul edilmiş, ge-çerli, reddedilmeyen.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
mu'cize: benzerini yapmak

geniş ve umumî sürura mukaddeme ve vesile eylesin, âmin.

Saniyen: Sizin bu mübarek bayramın hediyesi olarak gönderdiğiniz nurlu kalem hediyelerinizi o kadar kıymet-
tar görüyorum ki, tarif edemem. Cennetü'l-Firdevste Âb-ı Kevser testileri gibi, kemal-i iştîyak ve şükranla ve sürurla, göz yaşıyla kabul edip başıma koydum. Böyle el-
mas kılıç gibi kalemleri ve hakikat kahramanlarını *Risa-
le-i Nur*'a ihsan eden Cenab-ı Hakka hadsiz hamd ü şü-
kür ederim.

Sizlere de o mübarek kitapların, yazıların her bir har-
fine mukabil Cenab-ı Erhamürrâhimîn on hasene ihsan
eylesin diye niyaz ediyorum.

Hakikaten Hüsrev'in infikâki beni çok müteessir et-
mişti; fakat Tahirî, o parlak kalemiyle benim o teessü-
ratımı izale eyledi. O bütün efrad-ı ailesiyle, peder ve va-
lidesiyle *Risale-i Nur*'un has talebeleri içinde her vakit
hissedar olacaktırlar.

Hem bu Tahir'in yüzünden bugünden itibaren Atabey
de, İslâmköy'ü, Sav köyü, Kuleönü karyeleri gibi Nurs
karyesine arkadaş olup umum manevî kazancımıza his-
sedar oldu.

Isparta'nın Hafız Ali'si Kâtip Osman'ın, elhak, ikinci
bir Hüsrev olduğuna, benim de kanaatim geldi. Cenab-ı
Hak, onu ve Mehmed Zühdü gibi çok fedakârları ve *Ri-
sale-i Nur*'un hakikî sahiplerini Isparta'ya ihsan eylesin,
âmin.

Âb-ı Kevser: Cennetteki sülalardan biri; Kevser suyu.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, ka-
bul eyle!" anlamında duanın so-
nunda söylenir.

Cenab-ı Erhamürrâhimîn: inayet
ve rahmet, yardım ve lütuf sahip-
lerinin en merhametlisi olan, şe-
ref ve azamet sahibi olan yüce
Allah (c.c.).

Cennetü'l-Firdevs: Firdevs Cen-
neti; altıncı Cennet tabakası.

efrad-ı aile: aileyi teşkil eden
fertler.

elhak: hakkın tâ kendisi, tam
doğrusu; doğrusu ya.

elmas: çok kıymetli bir mücev-
her.

fedakâr: kendini veya şahsî men-
faatlerini hiçe sayan, feda eden.

hadsiz: sınırsız, sonsuz.

hakikat: gerçek.

hakikaten: hakikat olarak, doğ-
rusu, gerçekten.

hakiki: gerçek.

hamd ü şükür: Allah'a karşı şük-
ran ve memnuniyetini onu öve-
rek bildirme.

hâs: ileri gelen, seçkin olan.

hasene: hayırlı amel, Allah rızası-
na uygun iş.

hissedar: hisse sâhibi, hissesi
olan.

ihsan: bağışlama, ikram et-
me, lütuf.

infikâk: ayrılma, ayrışma, ay-
rı düşme.

izale: giderme, ortadan kal-
dırma.

kanaat: kanma, inanma.

karye: köy.

kemal-i iştîyak: istek ve ar-
zunun son derecesi, tam bir
istek ve arzu.

kıymettar: kıymetli, değerli.

manevî: manaya ait, maddî

olmayan.

mukabil: karşılık.

mukaddeme: başlangıç, giriş.

mübarek: feyizli, bereketli,
kutlu.

müteessir: teessüre kapılan,
hüzünlü, kederli, mahzun.

niyaz: Allah'a yalvarma ve
yakarma.

nurlu: ışıklı, parıltılı.

peder: baba.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-
diüzzaman Said Nursî'nin

eserlerinin adı.

saniyen: ikinci olarak.

sürur: sevinç, mutluluk.

şükran: iyiliğe karşı gösteri-
len iyi tavır, gönül borcu, min-
netkarlık.

talebe: öğrenci.

teessürat: teessürler, keder-
ler, elemeler, acılar.

umum: bütün.

umumi: genel.

valide: ana, anne.

vesile: aracı, vasıta.

Mübareklerin kahramanlarından Büyük Abdurrahman'ın, Küçük Ali'nin, Hafız Mustafa'nın faaliyet ve gayretleri; ve Hafız Mustafa'nın bu defaki mektubundaki bazı noktaları, beni sürur yaşıyla ağılattırdı. Yalnız bu kadar var ki, bir zarf içinde gönderilen yirmi beş banknot bulundu, kimin zarfından olduğunu bilemedik.

Bilirsiniz ki, bütün ömrümde kimseden hediyeleri kabul edemiyorum. Hatta Rüştü'nün bu defaki hediyesini reddedip hatırını kırdım, geri çevirdim. Cenab-ı Hak, beni muhtaç bırakmıyor. İnsanlara da muhtaç etmiyor. Beni merak etmeyiniz.

Fakat, Mübarekler Heyetinde öyle bir şahs-ı manevî hissediyorum ki, kaidemi ona karşı muhafaza edemiyorum. O şahs-ı manevîyi kızdırmamak ve rencide etmemek için, yalnız o paradan borç alarak beş lirayı bu bayram, umur-i hayriyesine sarf etmek için kabul ettim. Yirmisini Sabri vasıtasıyla ve namıyla geri gönderip iade ediyorum, gücenmeyiniz. Ve bilhassa, ﴿حسن.ع.م.﴾

gayet müstesna kalemle dört güzel hediyeleri pek çok kıymettar göründü. İnşallah, bu havalide çokları şevkle kitabete sevk edecek. Böyle kuvvetli kalemleri *Risale-i Nur*'a ihsan eden Cenab-ı Hakka yüz binler şükür.

Mübarekler Heyetinde Mehmed'in mektubu beni çok sevindirdi. Şimdi yazdığım vakitte yanımda bulunan memleketin eşrafına okudum. O eşraflar da "Maşaallah, bârekâllah" dediler, hayretle alkışladılar. O mektubun ve ötekilerin birer kısmını Lâhıkaya kaydedeceğiz.

banknot: kâğıt para.

barekallah: Allah mübarek etsin, hayırlı ve bereketli olsun.

bilhassa: özellikle.

eşraf: şeref ve itibar sahibi kimseler, ileri gelenler.

gayet: son derece.

havalı: bölge, etraf, çevre, civar.

heyet: bir topluluğu meydana getiren kişilerin bütünü, komite.

iade: geri verme.

ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.

inşallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

kaide: kural, esas, düstur.

kıymettar: kıymetli, değerli.

kitabete: kâtiplik, yazma.

Lâhika: Üstat Bediüzzaman Said Nursî ve Nur Talebelerinin onun uygun gördüğü mektuplarının kaydedildiği, Lâhikalar risalesi (27. Mektup

risalesi)

maşaallah: Allah'ın istediği gibi, Allah'ın istediği olur anlamında hayret ve memnunluk ifade eden bir ibare.

muhafaza: koruma.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

müstesna: benzerlerinden üstün olan, seçkin, mümtaz.

nam: ad.

rencide: incinmiş, kırılmış, gücendirilmiş.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sarf: harcaması.

sevk: yöneltme.

sürur: sevinç, mutluluk.

şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaat-teb meydana gelen manevî şahıs.

sevk: keyif, neşe, sevinç.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

umur-i hayriye: hayırlı işler.

vasıta: aracılık.

Abdurrahman'ın birinci vârisi ve *Risale-i Nur*'un birinci şakirdi, Büyük Mustafa'nın kapı istikbalinde arkadaşı olan Hacı Osman'ın mektubu ve o mektuptaki rüyâları manidar ve ettiği tabir de doğrudur.

Aziz kardeşlerim,

Sizinle konuştuğum bu dakika iftar vaktine yarım saat kalmış, bayram gecesidir, hastalık şiddetlidir. Onun için fazla konuşamıyorum. Ben de, büyük ve tehlikeli hastalıktan, *Risale-i Nur*'un şahs-ı manevîsinin mu'cize gibi şifa duası kerametiyle o tehlike geçti. Fakat öyle şiddetli bir öksürük, bir heyecan var ki, sizin gibi canımdan ziyade sevdiğim kardeşlerimle konuşmayı kısa kesiyorum.

Yalnız bu kadar var ki, Isparta havalisinde yüzer genç Said'ler ve Hüsrev'ler yetişmişler. Bu ihtiyar ve zaif Said dünyadan kemal-i istirahat-i kalple veda etmeye hazırdır. Ve bilhassa mühim bir medrese-i Nuriye olan Sav köyünün başta Hacı Hafız, Mustafa Gül olarak Ahmed'leri, Mehmed'leri, hatta muhterem hanımları (Tahirî refikası ve kerîmeleri gibi) ve masum çocukları, *Risale-i Nur*'la meşgul olmalarını düşündükçe bu dünyada, Cennet hayatının manevî bir nev'ini zevk ediyorum, görüyorum. Oranın Ahmed'lerinin hediyesini umum o köy hesabına bir teberrük deyip öpüp başıma koydum.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bilhassa: özellikle.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

havalî: bölge, etraf, çevre, civar.

istikbal: gelecek.

kemal-i istirahat-ı kalp: kalp rahatlığının, gönül rahatlığının kursesiz oluşu, tam bir kalp rahatlığı.

keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.

kerime: kız evlât, kız çocuk.

manevi: manaya ait, maddî ol-

mayan.

manidar: nükteli, ince manalı.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

medrese-i Nuriye: nur medresesi; *Risale-i Nur*'ların okunduğu yerler.

mu'cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey.

muhterem: saygı değer, hür-

mete layık, saygın.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

nevi: çeşit, tür.

refika: kadın eş, karı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatteb meydana gelen ma-

nevî şahıs.

şakirt: talebe, öğrenci.

tabir: yorum, yorumlama.

teberrük: bir şeyi bereket ve saadet vesilesi sayarak almak veya vermek.

umum: bütün.

vâris: mirasçı.

veda: ayrılık, ayrılma, ayrılış.

zaif: zayıf.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Cenab-ı Hakka hadsiz şükür olsun ki, gayet şiddetli, dehşetli hastalığım, gayet merhametli ve çok sevaplı olarak afiyete yerini bırakıp gitti. Çok büyük bir nimet içinde bulunduğumu ben ve buradaki arkadaşlarım tasdik ettik.

Hem Cenab-ı Hakka hadsiz şükür ve hadsiz hamd ediyorum ki, sizlerin bu defaki hediye-i ramazaniyeniz olan çok güzel nüshalarınız, bu bayramımı çok bayramları birden toplayan bir küllî bayram hükmüne geçti. Ve bilhassa ikinci Hüsrev olan Birinci Tahir'in gayet dikkat ve tevafuklu yazdığı risaleler, beni o derece minnettar ve mesrur ediyor ki, elimden gelseydi her bir nüshasına on altın lira verecektim. Bu derece kuvvetli bir şakirt *Risale-i Nur*'a sahip çıkması ümitlerimizi çok kuvvetlendirdi.

Sav kahramanlarının ve Mübareklerin karyelerine kendi karyesini, onların safına getirdi. Atabey (Âras) onunla ve onun gibilerle iftihar etmeli. Onun nüshalarında yanlışlar pek çok azdır. Yalnız, oralardaki nüshalarda manası anlaşılmayan bazı kelimeler varmış ki, istinsahta öylece kaydedilmiş. Benim tashihimden geçen nüshalara mukabele edilse iyi olur. O kuvvetli ve fedakâr kardeşimizin masum çocuklarının ve refikasının yazdıkları risaleleri güzelce bir cilt yaptık. Görenlere, hususan buradaki *Risale-i Nur*'un kadınlar dairesindeki kızlar ve hanımlara gayet tesirli ve cazibedar bir numune-i teşvik oldu.

afiyet: sağlık, esenlik.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bilhassa: özellikle.
cazibedar: çekici, cazibeli.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.
gayet: son derece.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.

hamd: Allah'a karşı şükran ve memnuniyetini onu överek bildirme.
hediye-i Ramazaniye: Ramazan hediyesi.
hususan: bilhassa, özellikle.
hükmüne: yerine, değerine.
iftihar: gurur, övünme.
istinsah: nüshasını yazma, örneğini çıkarma, kopya etme.

karye: köy.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
mesrur: sevinçli, memnun.
minnettar: bir iyiliğe karşı teşekkür duygusu içinde olan.
mukabele: karşılık verme, karşılama.
mübarek: feyizli, bereketli,

kutlu.

nimet: lütuf, ihsan, bağış.

numune-i teşvik: şevke ve gayrete getirme nümunesi, teşvik örneği.

nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.

refika: kadın eş, karı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullen.

şakirt: talebe, öğrenci.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnurluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

tasdik: doğrulama, onaylama.

tashih: basılacak bir eserin dizgilerini kontrol ederek yanlışları düzeltme.

tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.

Aydınlı Hasan'ın hakikaten gayet müstesna bir kalemi var ve yazılarında tam bir ihlâs görünür. Bu zat ne vakitten beri *Risale-i Nur*'a girdiğini ve ne hâlde olduğunu merak ediyorum.

Bu defa Hulûsî'den uzun bir mektup, Abdülmecid vasıtasıyla aldım. Elhak o kardeşimiz sebat ve metanet ve ihlâsta birinciliği muhafaza ediyor. Ben de Abdülmecid vasıtasıyla ona yazdım ki: Isparta'daki kardeşlerimize yazdığım mektuplarda sen dahi bir muhatabımsın, seninle muhabere kesilmemiş diye yazdım.

Hüsrev, Re'fet, Rüştü'nün vaziyetlerini de merak ediyorum. Ve bilhassa Hüsrev ne hâldedir? Ve Nur Fabrikasının sahibi Hafız Ali rahat mıdır?

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ediyoruz.

Bugünlerde iki ince mesele kalbe geldi; vaktinde kalem alamadım. O vakit geçtikten sonra o ehemmiyetli hakikatlere birer işaret ederiz.

Birincisi: Kardeşlerimizden birisinin namaz tesbihatında tekâsül göstermesine binaen dedim: “Namazdan sonraki tesbihatlar, tarikat-i Muhammediyedir (a.s.m.) ve velâyet-i Ahmediyenin (a.s.m.) evradıdır. O noktadan ehemmiyeti büyüktür.”

bilhassa: özellikle.

binaen: -den dolayı, bu sebepten.

ehemmiyet: önem, değer, kıymet.

ehemmiyetli: önemli.

elhak: hakkın tâ kendisi, tam doğrusu; doğrusu ya.

evrat: virdler, okunması âdet olan dinî dualar.

gayet: son derece.

hakikat: gerçek, esas.

hakikaten: hakikat olarak, doğ-

rusu, gerçekten.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.

mesele: önemli konu.

metanet: metin olma, dayanıklılık; gayret.

muhabere: haberleşme.

muhafaza: koruma.

muhatap: kendisine hitap olunan, söz söylenilen kimse.

müstesna: benzerlerinden üstün olan, seçkin, mümtaz.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

tarikat-i Muhammediye: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) tarikati olan sünnet yolu.

tekâsül: üşenme, tembellik.

tesbihat: tesbihler, Cenab-ı Hakkın bütün noksan sıfatlarından uzak ve bütün kemal sı-

fatlara sahip olduğunu ifade eden sözler.

umum: bütün.

vasıta: araç; aracı.

vaziyet: durum.

velâyet-i Ahmediyeye: Peygamberimizin vefatından sonra nübüvvet tarzındaki hizmetinin sureten, fiilen ve şeklen sona ermesiyle velâyet tarzında bu makamda devam eden manevî hizmet tarzı ve manevî varlığı.

zat: kişi, şahıs.

Sonra, bu kelimenin hakikati böyle inkişaf etti: Nasıl ki, risalete inkılâp eden velâyet-i Ahmediye (a.s.m.) bütün velâyetlerin fevkindedir; öyle de, o velâyetin tarikatı ve o velâyet-i kübranın evrad-ı mahsusası olan namazın akabindeki tesbihat, o derece sair tarikatlerin ve evratların fevkindedir. Bu sır dahi şöyle inkişaf etti ki:

Nasıl zikir dairesinde bir mecliste veyahut hatme-i Nakşiyede bir mescitte birbiriyle alâkadar hey'et-i mecmuada nuranî bir vaziyet hissediliyor; kalbi hüşyar bir zat, namazdan sonra ¹ **سُبْحَانَ اللَّهِ** deyip tesbihi çekerken, o daire-i zikrin reisi olan Zat-ı Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâmın muvacehesinde yüz milyon tesbih edenler, tesbih elinde tesbih çektiklerini manen hisseder. O azamet ve ulviyetle **سُبْحَانَ اللَّهِ** der. Sonra o serzakirin emr-i manevîsiyle, ona ittibaen ² **الْحَمْدُ لِلَّهِ** dediği vakit, o halka-i zikrin ve o çok geniş dairesi bulunan hatme-i Ahmediyenin (aleyhissalâtü vesselâm) dairesinde yüz milyon müritlerin **الْحَمْدُ لِلَّهِ** 'larından tezahür eden azametli bir hamdi düşünüp, içinde **الْحَمْدُ لِلَّهِ** ile iştirak eder ve hakeza, ³ **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** ve duadan sonra ⁴ **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** otuz üç defa o tarikat-i Ahmediyenin (aleyhissalâtü vesselâm) halka-i zikrinde ve hatme-i kübrasında o

niş toplulukla okunan belirli ayet, hadis ya da dualar.

hatme-i Nakşiye: Nakşi tarikatına mensup olanların bir araya gelerek yaptıkları zikir.

hey'et-i mecmua: bir şeyin teferuatına ve cüzlerine bakılmaksızın bütününe gösterdiği hâl ve manzara; genel yapı, şekil.

hüşyar: akıllı, uyanık, aklı kendisine yarayan.

inkılâp: değişme, dönüşme.

inkişaf: gelişme.

iştirak: katılma, ortak olma.

ittibaen: ittiba ederek, tabi olarak, uyarak.

manen: mana bakımından, manaca.

muvacehe: ön, karşı.

mürit: tarikatla bir şeyh ve müridi bağlanarak tarikat usul ve âdetleri ile tasavvufi hakikatleri öğrenen kimse.

nuranî: nurlu, ışıkl, parlak, münevver.

risalet: elçilik, ilahî ilhamların kalbe gelmesi ve tebliğ edilmesi.

sair: diğer, başka, öteki.

serzakir: zikredenlerin başı.

sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.

tarikat: Allah'a ulaşmak için şeyhin gözetiminde müridin takip edeceği terbiye usul ve yolu.

tarikat-i Ahmediye: Hz. Muhammed'in (s.a.v) tarikatı olan sünnet yolu.

tesbihat: tesbihler, Cenab-ı Hakkın bütün noksan sıfatlardan uzak ve bütün kemal sıfatlara sahip olduğunu ifade eden sözler.

tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.

ulviyet: ulvilik, yücelik, yükseklik.

vaziyet: durum.

velâyet: velîlik, ermişlik.

velâyet-i Ahmediye: Peygamberimizin vefatından sonra nübüvvet tarzındaki hizmetinin sureten, fiilen ve şeklen sona ermesiyle velâyet tarzında bu makamda devam eden manevî hizmet tarzı ve manevî varlığı.

velâyet-i kübra: en büyük velîlik, Cenab-ı Hakk'ın insana yakın olmasına bakan ve peygamber varisi olmaktan gelen gayet kısa ve yüksek tarikat berzahına uğramadan zahirden hakikate geçen velîlik mesleği.

Zat-ı Ahmediye: Hz. Peygamberin zatı, kişiliği.

zikir: tesbih ile çeşitli şekillerde Esma-i Hüsnâyı söyleme, belli zamanlarda belli duaları belli miktarda ve belli şekilde okuma.

1. Allah her türlü kusur ve noksandan münezzehtir.

2. Ezelden ebede her türlü hamd ve övgü, şükür ve minnet Allah'a mahsustur.

3. Allah en büyüktür, en yücedir.

4. Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur.

akabinde: arkası sıra, peşi sıra, peşinden.

alâkadar: ilgili, ilişki.

aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.

azamet: büyüklük.

daire-i zikir: zikir dairesi, zikir

yeri.

emr-i manevî: maddî olmayan; derunî, ruha ait olan emir, iş.

evrad-ı mahsusa: özel virtler, zikirler, sözler.

evrat: virtler, okunması âdet olan dinî dualar.

fevkinde: üstünde.

hâkeza: böylece, bunun gibi.

halka-i zikir: zikir halkası, zikir esnasında daire şeklinde oturma.

hatme-i Ahmediye: Peygamberimizin (a.s.m) gösterdiği şekilde okunan belirli zikir ve dualar.

hatme-i kübra: büyük ve ge-

sabık mana ile o ihvan-ı tarikatı nazara alıp, o halkanın serzakiri olan Zat-ı Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâma müteveccih olup,

¹ **أَلْفُ أَلْفِ صَلَاةٍ وَأَلْفُ أَلْفِ سَلَامٍ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ** der diye anladım ve hissettim ve hayalen gördüm. Demek tesbihat-ı salâtiyenin çok ehemmiyeti var.

² **يَسْتَحْبُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا** bahsinde denilmiş ki: “Bu asrın bir hassası şudur ki: Hayat-ı dünyeviye, hayat-ı bâkiye-ye bilerek tercih ettiriyor. Yani kırılacak bir cam parçasını bâkî elmaslara bildiği hâlde tercih etmek bir düstur hükmüne geçmiş.”

Ben bundan çok hayret ediyordum. Bugünlerde ihtar edildi ki, nasıl bir uzv-i insanî hastalansa, yaralansa, sair âzâ vazifelerini kısmen bırakıp onun imdadına koşar; öyle de, hırs-ı hayat ve hıfzı ve zevk-i hayat ve aşkı taşıyan ve fitrat-ı insaniyede derc edilen bir cihaz-ı insaniye, çok esbab ile yaralanmış, sair letâifi kendiyile meşgul edip sukut ettirmeye başlamış; vazife-i hakikîyelerini onlara unutturmaya çalışıyor.

Hem, nasıl ki, bir cazibedar sefihane ve sarhoşâne şaşaalı bir eğlence bulunsa, çocuklar ve serseriler gibi büyük makamlarda bulunan insanlar ve mesture hanımlar dahi o cazibeye kapılıp hakikî vazifelerini tatil ederek iştirak ediyorlar; öyle de, bu asırda hayat-ı insaniye, hususan hayat-ı içtimaiyesi öyle dehşetli, fakat cazibeli ve elîm, fakat meraklı bir vaziyet almış ki, insanın ulvî

aleyhissalâtü vesselâm: ‘salât ve selam onun üzerine olsun’ anlamında Hz. Muhammed’e dua.

asır: yüzyıl.

ayet: Kur’an’ın her bir cümlesi.

aza: organlar, uzuvlar.

bâkî: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

cazibe: cezp edicilik, çekicilik.

cazibedar: çekici, cazibeli.

cihaz-ı insaniye: insandaki madî ve manevî organlar, cihazlar.

dehşetli: ürktütücü, korkunç.

derc: sokma, içine alma.

düstur: kaide, esas, prensip.

ehemmiyet: önem, değer, kıymet.

elîm: şiddetli, çok dert ve keder veren.

elmas: çok kıymetli bir mücevher.

esbap: sebepler, vasıtalar.

fitrat-ı insaniye: insanın fitratı, insanın tabiatı, huyu.

hakikî: gerçek.

hassa: bir şeye mahsus olan özellik, nitelik.

hayalen: hayalî bir şekilde.

hayat-ı bâkiye: bâkî olan, sonsuz hayat, ahiret hayatı.

hayat-ı dünyeviye: dünyaya ait olan hayat.

hayat-ı içtimaiye: sosyal hayat, toplum hayatı.

hayat-ı insaniye: insan hayatı, insana ait olan hayat.

hırs-ı hayat: hayat hırsı, yaşama hırsı.

husus: bilhassa, özellikle.

hükmüne: yerine, değerine.

ihtar: hatırlatma, uyarı.

ihvan-ı tarikat: tarikat kardeşleri, aynı tarikate mensup olan kimseler.

imdat: yardım.

istihar: katılma, ortak olma.

kısmen: kısmi olarak, bazı yönünden.

letaif: manevî duygular.

1. Milyonlar salât ve milyonlar selâm senin üzerine olsun ey Allah’ın Resulü!
2. Onlar dünya hayatını seve seve tercih ederler... (İbrahim Suresi. 3.)

makam: yer, mevki.

mecele: önemli konu.

mesture: örtünmüş, örtülü.

müteveccih: bir cihete dönen, yönelen.

nazar: bakış, dikkat.

sabık: geçen, önceki.

sair: diğer, başka, öteki.

sarhoşâne: sarhoşçasına.

sefihâne: sefih olan kimseye

yakışır yolda, sefihçe.

serseri: gayesiz, hedefsiz;

öteden beri başboş olan.

serzakir: zikredenlerin başı.

sükût: susma, sessiz kalma.

şasaa: gösteriş, debdebe.

tesbihat-ı salâtiye: namaz tesbihleri, namazla ilgili zikirler ve dualar.

ulvî: yüksek, yüce.

uzv-i insanî: insana ait uzuv, insan uzvu.

vazife: görev.

vazife-i hakikiye: hakikî gerçek vazife.

vaziyet: durum.

zat-ı Ahmediye: Hz. Peygamberin zâtı, kişiliği.

zevk-i hayat: hayat zevki, hayat lezzeti.

lâtifelerini ve kalp ve aklını, nefs-i emmaresinin arkasına düşürüp pervane gibi o fitne ateşlerine düşürttürüyor.

Evet, hayat-ı dünyeviye'nin muhafazası için zaruret derecesinde olmak şartıyla bazı umur-i uhreviye'ye muvakkaten tercih edilmesine ruhsat-ı şer'îye var; fakat, yalnız bir ihtiyaca binaen helâkete sebebiyet vermeyen bir zarara göre tercih edilmez, ruhsat yoktur. Hâlbuki bu asır, o damar-ı insanîyi o derece şırınga etmiş ki, küçük bir ihtiyaç ve adî bir zarar-ı dünyevî yüzünden elmas gibi umur-i diniyeyi terk eder.

Evet, insanîyetin yaşamak damarı ve hıfz-ı hayat cihazı, bu asırda israfat ile ve iktisatsızlık ve kanaatsizlik ve hırs yüzünden bereketin kalkmasıyla ve fakr u zaruret, maişet ziyadeleşmesiyle o derece o damar yaralanmış ve şerait-i hayatın ağırlaşmasıyla o derece zedelenmiş ve mütemadiyen ehl-i dalâlet nazar-ı dikkati şu hayata celp ede ede o derece nazar-ı dikkati kendine celp etmiş ki, edna bir hacat-ı hayatiyeyi, büyük bir mesele-i diniyeye tercih ettiriyor. Bu acip asrın bu acip hastalığına ve dehşetli marazına karşı Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan'ın tiryakmîsal ilâçlarının naşiri olan *Risale-i Nur* dayanabilir ve onun metin, sarsılmaz, sebatkâr, halis, sadık, fedakâr şakirtleri mukavemet edebilir. Öyle ise, her şeyden evvel onun dairesine girmeli, sadâkatle, tam metanet ve ciddî ihlâs ve tam itimat ile ona yapışmak lâzım ki, o acip hastalığın tesirinden kurtulsun.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve dua ediyorum.

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
adî: basit, bayağı, sıradan.
asır: yüzyıl.
bereket: bolluk, bereket, gür-lük.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
celp: çekme, çekiş, kendine çekmek.
ciddî: gerçek olarak, hakikaten.
cihaz: aza, organ.
damar-ı insanî: insan damarı.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
edna: en açağı, en basit, en küçük.
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
elmas: kıymetli bir taş.
fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, fedâ eden.
fitne: azgınlık, baştan çıkarma, azdırma.

hacat-ı hayatiye: yaşamak için gerekli olan ihtiyaçlar.
halis: samimî, her amelinin yalnız Allah rızası için işleyen.
hayat-ı dünyeviye: dünyaya ait olan hayat.
helâket: yıkılma, mahvolma.
hıfz-ı hayat: hayatın korunması.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.

iktisat: tutum, lüzumundan fazla veya eksik harcamalardan kaçınma.

insaniyet: insanlık, insanlık mahiyeti.

israfat: israflar, lüzumsuz yere harcamalar.

itimat: dayanma, güvenme.

kanaat: hırs göstermeden kısmetine razı olmak, elindeki ile yetinmek.

Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.

lâtife: kalbe bağlı hassas bir duygu.

maişet: geçinme, geçinme için lüzumlu bulunan maddeler.

maraz: hastalık.

mesele-i diniye: dinle ilgili mesele.

metanet: metin olma, dayanıklılık; gayret.

metin: sağlam ve dayanıklı.

muhafaza: koruma.

mukavemet: karşı koyma, dayanma, direnme.

muvaakkaten: geçici olarak.

mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.

naşir: dağıtan, yayan, neşreden, saçan, açan.

nazar-ı dikkat: dikkatli bakma, dikkatli bakış.

nefs-i emmare: insana kötü ve günah işlerin yapılmasını emreden nefis.

pervane: fırlıdak, çark.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

ruhsat: mevcut bir dinî hükmün özür sebebiyle belirli şartlar altında genişletilmesi veya kolaylaştırılması.

ruhsat-ı şer'îye: şeriâtın ruhsatı, İslâmiyetin izin vermesi.

sadâkat: bağlılık, doğruluk.

sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.

sebatkâr: sebat eden, sözünde ve kararında duran, vazgeçmeyen, sebatlı.

sebebiyet: sebep olma.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

şakirt: talebe, öğrenci.

şerait-i hayat: hayat şartları.

tiryakmîsal: ilâç gibi, ilâca benzeren.

umur-i diniye: dinî emirler, dine âit işler.

umur-i uhreviye: ahirete ait işler.

zarar-ı dünyevî: dünyaya ait maddî zarar.

zaruret: zorunluluk, mecburiyet.

ziyade: Artma, çoğalma.

Aziz, sıddık, sebatkâr, metin kardeşlerim,

Sizin faaliyetiniz ve sebatkârâne çalışmanız, *Risale-i Nur* dairesinin zembereği hükmünde bizleri ve çok yerleri harekete getiriyorsunuz. Allah sizden ebeden razı olsun. Bin âmin, âmin.

Size, *Hizbü'l-Kur'ânî*'den evvel gönderilen *Risale-i Nur*'un virdü'l-azamına ilhak etmek için bir parçayı yazdık, bir parçayı da, Yirmi Dokuzuncu Lem'ada yerini gösterdik. Benim hususî tefekküratım o neviden olduğu cihetle bana ihtar edildi, ben de yazdım.

Saniyen: Birkaç gün evvel, size gönderdiğim son mektuptaki, hayat-ı dünyeviye'nin hayat-ı diniyeye galebe etmesine dair ikinci meselesi münasebetiyle gayet ince ve kaleme alınmaz bir mana kalbe zahir oldu. Yalnız gayet kısa o manaya bir işaret edeceğim. Şöyle ki:

Bu acip asrın hayatperest ehl-i dalâleti aldatan, sarhoş eden, fânîlerden sûrî aldıkları zevki, gayet acı ve elîm olduğunu; ve ehl-i imanın ve hidayetini aynı yerde ve o fâniyatta bâkiyâne ve ulvî bir zevk bulunduğunu gördüm ve hissettim, fakat ifade edemiyorum.

Risale-i Nur'un müteaddit yerinde nasıl ispat etmiş ki, ehl-i dalâlet için, zaman-ı hâzırdan maada her şey

acip: tuhaf, hayrette bırakan.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

asrı: yüzyıl.

bâkiyâne: daimî, sonsuz bir şekilde.

cihet: yön.

dair: alakalı, ilgili.

ebeden: ebedî ve daimî olarak.

ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimse-ler.

ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.

elîm: şiddetli, çok dert ve keder veren.

evvel: önce.

fânî: ölümlü, geçici.

faniyat: fanilik, ölümlülük.

galebe: galip gelme, üstünlük.

gayet: son derece.

hayat-ı diniye: dinî hayat.

hayat-ı dünyeviye: dünyaya ait olan hayat.

hayatperest: hayatı tapar dere-

cede seven.

hidayet: doğru inanç ve yanlış üzere olmak.

Hizbü'l-Kur'ânî: *Risale-i Nur*'ların temelini teşkil eden ve tefsirinin yapıldığı Kur'an ayetlerinin bir araya toplandığı eser.

hususî: özel.

hükmünde: değerinde, yerinde.

ihtar: hatırlatma, uyarı.

ilhak: ilâve etme, ekleme, katma.

ispat: doğruyu delillerle gösterme.

maada: başka, gayri, -den başka.

mesele: önemli konu.

münasebet: vesile, -dan dolayı.

müteaddit: çeşitli, bir çok.

nevi: çeşit, tür.

razı: rıza gösteren, hoşnut olan.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

saniyen: ikinci olarak.

sebatkârane: sabır ve sebat ederek.

sûrî: görünüşte olan, şekli.

tefekkürat: tefekkürler.

ulvî: yüksek, yüce.

virdü'l-âzam: en büyük virt, dua.

zahir: görünen, görünücü.

zaman-ı hâzır: şimdiki zaman.

zemberek: hareketi sağlayan güç kaynağı, hareket yaptıran alet.

madum ve firakların elemeleriyle doludur; ehl-i hidayet için, mazi, müstakbel müstemilâtıyla mevcuttur, nurludur. Aynen öyle de, fâniyatta, yani geçmiş muvakkat vaziyetler, ehl-i dünya için fenâ-i mutlak karanlıklarında madumdur, ehl-i hidayet için mevcuttur diye gördüm. Çünkü, eski zamanda çok alâkadar olduğum zevkli veya kıymetli ve şerefli muvakkat vaziyetleri mütehassirâne hatırladım, müştakane arzu ettim.

Neden bu mübarek vaziyetler mazide kalıp fânî olsun düşünürken, iman-ı billâh nuru ihtar etti ki, o vaziyetler gerçî sureten fânîdirler, birkaç cihette mevcutturlar. Çünkü, Cenab-ı Hakkın bâkî isimlerinin cilveleri olan o vaziyetler, daire-i ilimde ve elvâh-ı mahfuzada ve elvâh-ı misaliyede bâkî oldukları gibi; nur-i imanın verdiği bâkiyâne münasebet noktasında, fevkazzaman bir vaziyette mevcutturlar. Sen, o vaziyetleri çok cihetle ve çok manevî sinemalarla görebilir ve girebilirsin diye anladım ve dedim:

“Madem Allah var; her şey var” cümlesi, bu büyük hakikati de ifade eder. “Kimin için Allah varsa, yani Allah’ı bilse, her şey mevcuttur. Kim Allah’ını bilmezse, ona her şey madumdur” diye delâlet eder.

Demek, “Elemli, karanlıklı, tahassürlü bir dirhem zevki, aynı yerde yüz derece ziyade daimî elemsiz bir zevke, sefahatle tercih edenler, aksi maksutlarıyla aynı zevkte elim elemeleri alır.”

alâkadar: ilgili, ilişkî.
bâkî: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan.
bâkiyâne: daimî, sonsuz bir şekilde.
cihet: yön.
cilve: tecelli, görüntü.
daimî: sürekli, devamlı.
daire-i ilim: ilim dairesi.
darbimesel: atasözü, vecize.
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret.
dirhem: yaklaşık üç grama denk gelen eski bir ağırlık ölçüsü, çok küçük parça (me-
caz).

ehl-i dünya: dünyaya bağlı, dünya adamı, ahireti düşünmeyen.
ehl-i hidayet: hidayette ve doğru yolda olanlar, hidayete erişmiş kimseler.
elem: dert, üzüntü, maddî-manevî ızdırıp.
elim: şiddetli, çok dert ve ke-
der veren.
elvah-ı mahfuza: korunmuş, muhafaza edilmiş levhalar.

elvah-ı misaliye: örnek tablolar, misalî manzaralar.
fânî: ölümlü, geçici.
fâniyat: fanilik, ölümlülük.
fenâ-i mutlak: sonsuz yok oluş, mutlak yok oluş.
fevkazzaman: zaman dışı, zaman üstü.
firak: ayrılık, hicran.
hakikat: gerçek.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
iman-ı billâh: Allah’a inanma, Allah’ı, onun kâinata tecelli eden bütün sıfat ve isimleriyle

le beraber kabul ederek Ona inanma.

madem: ...den dolayı, böyle ise.
madum: yok olan, mevcut olmayan, bulunmayan.

maksut: istenilen şey, istek, arzu, gaye.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

mazi: geçmiş zaman.

muvakkat: geçici.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

münasebet: ilgi, ilişki, bağ.

müstakbel: gelecek zaman.

müştakane: iştiyak ve arzu ile, çok isteyerek.

müstemilât: şümulünde olan şeyler, içinde bulunanlar.

mütehassirâne: özleyerek, hasret çekerek.

nur: aydınlık, parıltı, ışıık.

nurlu: ışııklı, parıltılı.

nur-u iman: iman nuru, Allah’ın varlığına, yaratıcılığına inanmadaki gönül, kalp ve fikir aydınlığı.

sefahet: zevk, eğlence ve yasak şeylere düşkünlük, sefihlik.

sureten: suret olarak, görünüş itibarıyla.

şeref: manevî büyüklük, yücelik, onur.

tahassür: çok istenilen ancak elde edilemeyen şeye üzüleme.

vaziyet: durum.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ ❶ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ❷
الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ ثَوَابَاتٍ قِرَاءَةِ
حُرُوفَاتِ الْقُرْآنِ الَّتِي قَرَأْتُمُوهَا بِنَيْتِنَا فِي رَمَضَانَ ❸

Aziz, sıddık, mübarek kardeşlerim,

Hafız Ali'nin bu defaki mektubunda çok mübarek duaları beni ve bizi en derin ruhumuzdan mesrur edip şükre sevk etti. Ve her musibetzedeye ve hüznün ve kederlere düşenlere mana-i işarısiyle mededres ve halâşkâr ve şifa ve medar-ı sürur olan ❹ **أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ** ve ❺ **إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا** her musibetzedeye baktığı gibi, bu geçen hastalık cihetiyle bize de baktığını yazıyor.

Evet, Hafız Ali o noktayı tam görmüş. Ben de tasdiklen derim ki: Eğer o hastalık yirmi derece tezâuf etseydi, bizlere kazandırdığı neticeye nispeten yine ucuz düşerdi ve rahmet olurdu. Fakat Hafız Ali'nin kendi üstadı hakkın-da benim haddimden pek çok ziyade isnad ettiği meziyet ve masumiyeti, onun masum lisanıyla hakkımda medih olarak değil, belki bir nevi dua olarak tasavvur ediyoruz.

Hem, Hafız Ali'nin, Sav gibi yerler, karyeler ve İsparta, birer Medrese-i Nuriye hükmüne geçmesi ve *Risale-i Nur*'un sadık şakirtleri harikulâde olarak günden güne yükselmeleri ve tenevvür etmeleri bizleri, belki

aziz: izzetli, muhterem, saygın.
cihet: yön.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
halâşkâr: halâs eden, kurtaran.
harikulâde: olağanüstü.
hükmüne: yerine, değerine.
hüzn: keder, tasa, gam.
isnat: dayandırma, mal etme, bir şeyi bir kimseye ait gösterme.
karye: köy.
keder: kaygı, acı, hüznün.
lisan: dil.
mana-i işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
masumiyet: masumluk, kaba-hatsizlik, suçsuzluk.
medar-ı sürur: sevinç ve neşe vesilesi, sebebi.
medetres: medetü yardım yetiştirici.
medih: övmek.
Medrese-i Nuriye: nur medrese-si; Risale-i Nur'ların okunduğu yerler.
mesrur: sevinçli, memnun.
meziyet: bir şeyi başkalarından ayıran vasıf, üstünlük ve değerlilik vasfı.
musibetzedeye: musibet görmüş, felâkete uğramış, belâya, kazaya uğrayan.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
nevi: çeşit, tür.
nispeten: nispetle, kıyaslayarak.
rahmet: Allah'ın kullarını esirgemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezze olan Allah'ın adıyla.
2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp, Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)
3. Ramazan ayında niyetlerine okuduğumuz Kur'an harflerinin sevabı sayısınca Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı üzerinize olsun.
4. Biz senin göğsüne genişlik vermedik mi? (İnşirah Suresi: 1.)
5. Şüphesiz, zorlukla beraber bir kolaylık vardır. (İnşirah Suresi: 1.)

sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.
sevk: yöneltme.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

şakirt: talebe, öğrenci.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tasavvur: bir şeyi zihinde şekillendirme, düşünme.

tasdik: tasdik suretiyle, doğrulayarak.
tenevvür: nurlanma, parlaması, aydınlanma.
tezauf: kat kat artma, çoğalma.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

Anadolu'yu, belki âlem-i İslâmı mesrur ve müferrah eden bir hakikatli haber telâkki ediyoruz.

Ahir fıkrasında, Muhbir-i Sadıkın haber verdiği “Ma-nevî fütihat yapmak ve zulûmatı dağıtmak zaman ve ze-min hemen hemen gelmesi” diye fıkrasına, bütün ruhu-canımızla rahmet-i İlâhiyeden niyaz ediyoruz, temenni ediyoruz. Fakat biz Risale-i Nur Şakirtleri ise, vazifemiz hizmettir, vazife-i İlâhiyeye karışmamak ve hizmetimizi onun vazifesine binâ etmekle, bir nevi tecrübe yapma-mak olmakla beraber; kemmiyete değil, keyfiyete bak-mak; hem çoktan beri sukut-i ahlâka ve hayat-ı dünyevi-yeyi her cihetle hayat-ı uhreviyeye tercih ettirmeye sevk eden dehşetli esbab altında *Risale-i Nur*’un şimdiye ka-dar fütuhâtı ve zındıkların ve dalâletlerin savletlerini kır-ması ve yüz binler bîçarelerin imanlarını kurtarması ve her biri yüze ve bine mukabil yüzer ve binler hakikî mü’min talebeleri yetiştirmesi Muhbir-i sadıkın ihbârını aynen tasdik etmiş ve vukuat ile ispat etmiş ve ediyor; in-şaallah daha edecek. Ve öyle kökleşmiş ki, inşaallah hiç-bir kuvvet Anadolu’nun sinelerinden onu çıkaramaz. Tâ ahir zamanda, hayatın geniş dairesinde asıl sahipleri ya-ni Mehdî ve şakirtleri Cenab-ı Hakkın izniyle gelir, o da-ireyi genişlettirir ve o tohumlar sünbüllendir. Bizler de kabrimizde seyredip Allah’a şükrederiz.

Hafız Ali’nin kıymettar bir kardeşimiz olan Aydınlı Hasan Atıf hakkında medhi ve tafsili bizi minnettar etti. O kardeşimiz de haslar içinde her sabah yanımızdadır.

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.
ahir: son.
âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
bîçare: çaresiz, zavallı.
binâ: yapma, kurma.
cihet: yön.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
esbab: sebepler, vasıtalar.

fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
fütuhât: zaferler, fetihler, ga-libiyetler.
hakikat: gerçek, esas.
hakikî: gerçek.
has: ileri gelen, seçkin olan.
hayat-ı dünyeviye: dünyaya ait olan hayat.
hayat-ı uhreviye: uhrevî ha-yat, ahirete ait olan hayat.
ihbar: haber verme, bildirme.
iman: inanç, itikat.
inşaallah: ‘Allah izin verirse’ manasında kullanılan bir dua.

ispat: doğruyu delillerle gös-terme.
kemiyet: bir şeyin adet, mik-tar ve sayı olarak ifade edile-bilen durumu, nicelik.
keyfiyet: bir şeyin nasıl oldu-ğu, nitelik.
kıymettar: kıymetli, değerli.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
medih: övmek.
Mehdi: hadislerle göre ahir zamanda tevhidî esas alarak imanı muhafaza edip İslâmî-

yeti hurafelerden ve bid’alardan arındırarak zamanın anlayışına göre yenilenecek olan âlim ve önder zat.

mesrur: sevinçli, memnun.

minnettar: bir iyiliğe karşı teşek-kür duygusu içinde olan.

Muhbir-i Sadık: doğru haberci; Allah ve ahiretle ilgili doğru ha-berler veren Peygamberimiz (a.s.m.) ve diğer peygamberler.

mukabil: karşılık.

müferrah: feraha kavuşmuş, gö-nül huzuruna ermiş.

mü’min: iman eden, inanan.

nevi: çeşit, tür.

niyaz: Allah’a yalvarma ve yakar-ma.

rahmet-i İlâhiye: Allah’ın sonsuz rahmeti, İlâhî rahmet.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediü-z-zaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

ruhucan: ruh ve can; ruh ve can-la.

savlet: şiddetli hücum, saldırma.

sevk: yöneltme.

sine: göğüs.

sükût-i ahlâk: ahlâkın azalması, ahlâk düşüklüğü.

şakirt: talebe, öğrenci.

şükür: Allah’ın nimetlerine karşı memnuluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah’ı hamd etme.

tafsil: etraflıca bildirme, ayrıntılı anlatma.

talebe: öğrenci.

tasdik: doğrulama, onaylama.

telâkki: anlama, kabul etme.

temenni: rica.

vazife: görev.

vazife-i İlâhiye: doğrudan doğru-ya Allah’a ait olan iş ve vazife.

vukuat: vuku bulan şeyler, hadi-seler, olaylar.

zemin: yer.

zındık: Allah’a ve ahirete inan-mayan, Allah’ı inkâr eden, iman-sız, münkir.

zulûmat: karanlıklar, dinsizlik, zu-lüm ve küfür.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Sizi tebrik ediyoruz, hakikaten müdakkik hafızlarsınız. Hüsrev'in yazdığı Kur'ân'da incecik sehivlerini bulmanız hıfzınızın kuvvetine tam delâlet ediyor. Bizler size minnettar olduk ve teşekkür ediyoruz. Cenab-ı Hak sizlerden ebeden razı olsun. Bu münasebetle *Risale-i Nur*'un bir kahramanı olan Hüsrev, *Risale-i Nur*'un hizmetinde gösterdiği harikaları numune olmak için bir kısmını beyan edeceğiz. Şöyle ki:

Bu zat, dokuz on sene zarfında dört yüz risale kadar dikkatli ve tevafuklu olarak *Risale-i Nur*'dan yazdığı gibi, hafız olmadığı hâlde yazdığı iki mükemmel Kur'ân ile ve üçüncüsünü —müteferrik surette— gözle görünür bir nevi i'caz-ı Kur'ân'ı gösterir bir tarzda, üç Kur'ân'ı yazmış, tam mukabele edilmeden bize gelmiş. Biz de mukabele etmeden size göndermiştik. Sizler de, kemal-i dikkatle hareke ve harflerde gördüğünüz kırk elli sehiv, Hüsrev'in kaleminin ne derece harika olduğunu gösterir. Çünkü her Kur'ân'ın üç yüz bin altı yüz yirmi harfinde, o kadar hareke ve sükûnlarında yalnız kırk-elli sehiv bulunması, o kalemin isabette harika olduğunu gösterir.

Lâtiftir ki, Hüsrev'in sehivini bulan bir zat, iki harfte bir sehiv etmiş. Tashih eden, iki harfte noktayı bırakıp sehiv etmiş. Demek, o dikkatli hafızın o sehvi, Hüsrev'in o sehivini affettiriyor.

Hem bu Hüsrev'in kalemi gibi, fikri, kalbi de o nispette harika diyebiliriz. *Risale-i Nur*'a karşı irtibatı ve

aziz: izzetli, muhterem, saygın.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
delâlet: delil olma, gösterme; alâmet, işaret.
ebeden: ebedî ve daimî olarak.
hafız: Kur'ân-ı Kerim'i tamamen ezberleyen ve okuyan kimse.
hakikaten: hakikat olarak, doğrusu, gerçekten.
hareke: Arap, Fars ve Osmanlı yazısında, sessiz harfleri sesli okumada kullanılan (üstün, esre, ötre, v.s. gibi) işaretler.
harika: olağanüstü.
hıfz: Kur'ân'ı ezberleme.
i'caz-ı Kur'ân: Kur'ân'ın mucizeli-

ği, yüksek ve erişilmez ifadesi.
irtibat: bağ, münasebet.
kemal-i dikkat: tam ve mükemmel bir dikkat.
Kur'ân: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmiş, semavî kitapların sonuncusu.
latif: güzel, hoş.
minnettar: bir iyiliğe karşı teşekkür duygusu içinde olan.
mukabele: karşılık verme, karşılama.

müdakkik: tetkik eden, inceden inceye araştıran.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
müteferrik: dağınık, ayrı ayrı.
nevi: çeşit, tür.
nispet: oran, ölçü.
nümune: örnek.
razı: rıza gösteren, hoşnut olan.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sehiv: hata, yanlışlık.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
suret: biçim, şekil, tarz.
sükûn: harekeli olmama, harfin harekesiz olarak kendi sesi ile okunması.
tarz: biçim, şekil.
tashih: düzeltme.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
zarfında: süresince.
zat: kişi, şahıs.

iştiyakı ve kanaati gittikçe terakki ve inkişaf ediyor. Hiçbir hâdisе onu sarsmıyor, fütur vermiyor.

Hem onun bir harikası odur ki: *Risale-i Nur*'a beş se-ne yabanî kaldığı hâlde, birden intisap edip, bir ay zar-fında on dört risaleyi *Risale-i Nur*'dan yazmış.

Hem Kur'an'ın gözle görünen bir nevi lem'a-i i'caziye-yi, beş altı mushafta işaretler yaptım, hatt-ı Arabî-i Kur'anîleri mükemmel olan kardeşlerime taksim ettim. Bunların içinde hatt-ı Arabî-i Kur'an'da Hüsrev onlara yetişemediği hâlde, birden umum o kâtiplere ve hatt-ı Arabî muallimine tefevvuk eyledi. Ve hatt-ı Arabîde, en mümtaz kardeşlerimizden on derece geçti. Umumen on-lar tasdik edip, "Evet bizden geçti, biz ona yetişemiyoruz" dediler. Demek Hüsrev'in kalemi, Kur'an-ı Mu'cizül-beyan'ın ve *Risale-i Nur*'un mu'cizevari kerametleri ve harikalarıdır.

Kardeşiniz
Said Nursî

68

EVVELCE HAYAT-I DÜNYEVİYEYİ HAYAT-I UHREVİYEYE TERCİH ETMEYE DAİR YAZILAN İKİ PARÇAYA TETİMMEDİR

Bu acip asrın hayat-ı dünyeviyeyi ağırlaştırması ve ya-şamak şeraitini ağırlatması ve çok etmesi; ve hacat-ı gayr-i zaruriyeyi, görenekle, tiryaki ve müptelâ etmekle, hacat-ı zaruriye derecesine getirmesiyle hayatı ve yaşa-mayı, herkesin her vakitte en büyük maksat ve gayesi

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
asır: yüzyıl.
dair: alakalı, ilgili.
evvelce: daha önce.
fütur: zayıflık, gevşeklik, usanç.
hacat-ı gayr-i zaruriye: zarurî ve zorunlu olmayan ihtiyaç-lar.
hacat-ı zaruriye: zorunlu ih-tiyaçlar, gerekli ihtiyaçlar.
hâdisе: olay.
harika: olağanüstü.
hatt-ı Arabî: Arap harfleriyle

yazılan yazı.
hatt-ı Arabî-i Kur'an: Kur'an'ın Arapça yazısı.
hayat-ı dünyeviye: dünyaya ait olan hayat.
hayat-ı uhreviye: uhrevî ha-yat, ahirete ait olan hayat.
inkışaf: ortaya çıkma, keşfo-lunma; gelişme.
intisap: mensup olma, bağ-lanma, girme.
iştiyak: aşırı isteme, çok fazla arzu etme.
kanaat: kanma, inanma.

kâtip: yazan, yazıcı.
keramet: ermişçesine yapı-lan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
Kur'an: Allah tarafından va-hiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmiş, semavî kitapların sonuncusu.
Kur'an-ı Mucizülbeyan: açık-lamalarıyla akılları benzerleri-ni yapmaktan aciz bırakan Kur'an.
lem'a-i i'caziye: mucize dere-cesinde manevî parıltı.

maksat: kastedilen şey; gaye.
muallim: ders veren, öğretmen.
mu'cizevari: mu'cize gibi.
mushaf: Kur'an sahifelerini topla-yan cilt, Kur'an'ın ciltlenmiş hâli; Kur'an.
mümtaz: ayrıcalıklı, seçkin.
müptelâ: tutkun, bir şeye düş-kün ve tutulmuş olan.
nevi: çeşit, tür.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
şerait: şartlar.
taksim: bölme, paylaşırma.
tasdik: doğrulama, onaylama.
tefevvuk: üstün olma, üstünlük.
terakki: artma.
tetimme: bir konuyu veya eseri tamamlamak için eklenen kısım, ek.
tiryaki: bir şeye vazgeçemeyecek derecede alışmış olan.
umum: bütün, hepsi.
umumen: umumî olarak, bütün olarak.
yabanî: yabancı, uzak duran, çe-kinen.
zarfında: süresince.

yapmıştır. Onunla hayat-ı diniye ve ebediye ve uhreviye-ye karşı ya set çeker veya ikinci, üçüncü derecede bırakır. Bu hatasının cezası olarak öyle dehşetli bir tokat yedi ki, dünyayı başına Cehennem eyledi.

İşte bu dehşetli musibette ehl-i diyanet dahi büyük bir vartaya düşüyorlar ve kısmen anlamıyorlar.

Ezcümle: Ben gördüm ki, ehl-i diyanet, belki de ehl-i takva bir kısım zatlar, bizimle gayet ciddî alâkadarlık peyda ettiler. O bir iki zatta gördüm ki, diyaneti ister ve yapmasını sever; tâ ki hayat-ı dünyeviyesinde muvaffak olabilsin, işi rast gelsin. Hatta tarikati, keşif ve keramet için ister. Demek ahiret arzusunu ve dinî vezâifin uhrevî meyvelerini dünya hayatına bir dirsek, bir basamak gibi yapıyor. Bilmiyor ki, *saadet-i uhreviye* gibi *saadet-i dünyeviye*ye dahi *medar* olan *hakaik-ı diniyenin fevâid-i dünyeviyesi*, yalnız *müreccih* (tercih edici) ve *teşvîk edici* derecesinde olabilir. Eğer illet derecesine çıksa ve o amel-i hayrın yapmasına sebep o fayda olsa, o ameli iptal eder, lâakal ihlâsı kınılır, sevabı kaçır.

Bu hasta ve gaddar ve bedbaht asrın belâ ve vebasından ve zulüm ve zulmetinden en mücerrep bir kurtarıcı, Risale-i Nur'un mizanları ve muvazeneleriyle, neşrettiği nur olduğunu kırk bin şahit vardır. Demek Risale-i Nur'un dairesine yakın bulunanlar, içine girmezse, tehlike ihtimali kavidir.

ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.

alâkadar: ilgili, ilişkî.

amel: dinin emirlerine yerine getirme işi.

amel-i hayır: hayırlı iş, hayırlı çalışma, hayır işi.

asr: yüzyıl.

bedbaht: bahtsız, talihsiz, zavallı.

belâ: musibet, sıkıntı.

ciddî: gerçek olarak, hakikaten.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

diyanet: dinî emirlere riayet, dindarlık.

ehl-i diyanet: dindar kişiler.

ehl-i takva: Allah'tan korkan ve günahlardan çekinen insanlar.

ezcümle: bu cümleden olarak.

faide: fayda.

fevâid-i dünyeviye: dünya menfaatleri, dünyaya ait faydalar.

gaddar: çok fazla zulüm ve haksızlık eden.

gayet: son derece.

hakaik-ı diniye: dine ait olan hakikatler.

hayat-ı diniye: dinî hayat.

hayat-ı dünyeviye: dünyaya ait olan hayat.

hayat-ı ebediye: ebedî ve sonsuz hayat, ahiret hayatı.

hayat-ı uhreviye: uhrevî hayat, ahirete ait olan hayat.

ihlâs: samimiyet, bir amelî başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.

ihhtimal: olabilirlik.

iptal: boş, hükümsüz bırakma.

kavi: kuvvetli, güçlü.

keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.

keşif: gizli bir şeyi veya bir sırı kalp gözüyle görerek öğrenme.

kismen: kısmî olarak, bazı yön-

den.

lâakal: en azından, hiç olmazsa.

medar: sebep, vesile.

mizan: ölçü, denge.

musibet: felaket, bela.

muvaffak: başarmış, başarılı.

muvazene: denge, ölçü.

mücerrep: tecrübe edilmiş, denenmiş.

müreccih: tercih eden, üstün tutan.

neşr: herkese duyurma, yayma, tamim.

nur: aydınlık, parlak, ışık.

peydâ: meydana gelme, açığa çıkma.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

saadet-i dünyeviye: dünya ile ilgili saadet, dünya hayatındaki mutluluk, dünya sadeti.

saadet-i uhreviye: ahiretle ilgili saadet, ahiretteki mutluluk.

set: mani, perde, engel.

tarikât: Allah'a ulaşmak için şeyhin gözetiminde müridin takip edeceği terbiye usul ve yolu.

uhrevî: ahirete dair, ahirete ait.

varta: tehlike, büyük tehlike.

veba: bir çeşit salgın hastalık.

vezâif: vazifeler, işler.

zat: kişi, şahıs.

zulmet: karanlık, Allah'ın nurundan mahrum olma hâli.

zulüm: haksızlık, eziyet, işkence.

Evet, ¹ **يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ** işaretiyle, bu asır, hayat-ı dünyeviye'yi hayat-ı uhreviye'ye, ehl-i İslâma da bilerek, severek tercih ettirdi.

Hem, bin üç yüz otuz dört tarihinden başlayıp, öyle bir rejim ehl-i İslâm içine de sokuldu. Evet, **عَلَى الْآخِرَةِ** cifer ve ebced hesabıyla 1333 veya dört ederek, aynı vakitte Eski Harb-i Umumîde İslâmiyet düşmanları galebe çalmakla, muahede şartlarını, dünyayı dine tercih rejimi mebbebine tevafuk ediyor. İki üç sene sonra bilfiil neticeleri görüldü.

69

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bu şiddet-i soğukta sizden haber almadığım için merak ediyorum. Size, bu soğuğun bana verdiği şefkatli bir endişeden çıkan arkadaki meseleyi gönderiyorum. Belki size de faidesi olur.

Hem buraca faidesi görülen haşre dair parçaları Onuncu Sözün ahirinde toplayıp, bir lâhikası hükmüne gelmiştir. Birinci parça, Dokuzuncu Şua olan Mukaddeme-i Haşriye, Onuncu Sözün arkasında yazılacak. Ve bunun arkasında, o Mukaddeme-i Haşriyenin Birinci Makamının yerinde ve bedeline Otuzuncu Lem'anın ismi Hayya dair Dördüncü Remzi yazılacak. Bunun arkasında, İkinci Şua olan Tevhid Risalesinin haşri ispatına dair

ait olan hayat.
hayat-ı uhreviye: uhrevî hayat, ahirete ait olan hayat.
hükmüne: yerine, değerine.
ilâahir: sona kadar, sonuna kadar.
ism-i Hayy: Cenab-ı Hakk'ın hayatı veren, diriltlen anlamında ismi.
ispat: sağlam ve dayanıklı hale getirme; doğruyu delillerle gösterme.
mebbe: başlangıç.
mesele: önemli konu.
muahede: iki veya daha çok devlet arasında akdedilen anlaşma, antlaşma.
mukaddeme-i haşriye: haşrin, yeniden dirilişin başlangıcı.
mümtaz: ayrıcalıklı, seçkin.
nass-ı hadis: hadisin delil olması.
nev-i beşer: insanoglu, insanlar.
rejim: idarede tutulan yol, yönetim tarzı, düzenleme biçimi.
sadet: konuşulan madde, asıl konu.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullen.
şahsiyet: kişilik.
şefkat: karşılıksız sevgi besleme, içten ve karşılıksız merhamet.
şiddet-i soğuk: soğuğun şiddeti, aşırı etkisi.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
tevhid: Allah'ın bir olduğuna inanma, birleme.

1. Onlar dünya hayatını seve seve âhirete tercih ederler... (İbrahim Suresi: 3.)

ahir: son.
asır: yüzyıl.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bedel: karşılık.
bilfiil: bizzat kendi çalışması ile, kendi yaparak.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkar-

mak ilmi.
dair: alakalı, ilgili.
ebced: Arap alfabesinin ilk tertibi ve harflerinin taşıdığı sayı değerlerine dayanan hesap sistemi.
ehl-i İslâm: İslâm topluluğu, Müslümanlar.
enbiya: nebiler, peygamberler.
faide: fayda.

galebe: galip gelme, üstünlük.
Harb-i Umumi: genel harp, dünya savaşı.
haşir: kıyametten sonra bütün insanların bir yere toplanmaları, Allah'ın ölüleri diriltip mahşere çıkarması.
hatime: son söz, bir eserin sonuç kısmı.
hayat-ı dünyeviye: dünyaya

hatimesinin başından, tâ “Bu haşrin dört meselesi şimdi-lik yeter. Yine sadedimize dönüyoruz” cümlesine kadar yazılacak. Sonra bunun arkasında İhtiyarlar Lem’asının Beşinci Ricasının ortasından başlayan, “Evet, nass-ı hadis ile nev-i beşerin en mümtaz şahsiyetleri olan yüz yirmi dört bin enbiyanın...” (ilâ ahir) tâ Altıncı Ricaya kadar yazılacak. Eğer haşre ait sair risalelerde bunlar gibi parçalar varsa, münasip görseniz ilâve edersiniz. Bunların hey’et-i mecmuasının tesiri büyüktür.

70

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ ۱ وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ۲

(Gayet ehemmiyetlidir.)

Şiddet-i şefkat ve rikkatten, bu kışın şiddetli soğuşuyla beraber manevî ve şiddetli bir soğuk ve musibet-i beşeriyeden bîçarelere gelen felâketler, helâketler, sefaletler, açlıklar şiddetle rikkatime dokundu.

Birden ihtar edildi ki: Böyle musibetlerde kâfir de olsa hakkında bir nevi merhamet ve mükâfat vardır ki, o musibet ona nispeten çok ucuz düşer. Böyle musibet-i semaviye masumlar hakkında bir nevi şehadet hükmüne geçiyor.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.
2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)

bîçare: çaresiz, zavallı.

ehemmiyetli: önemli.

felâket: musibet, büyük dert, bela.

gayet: son derece.

harp: savaş.

helâket: yıkılma, mahvolma.

hey'et-i mecmua: bir şeyin teferuatına ve cüzlerine bakılmaksızın bütününe gösterdiği hâl ve manzara.

hükmüne: yerine, değerine.

ihtar: hatırlatma, uyarı.

kafir: Allah'ı ve İslamiyeti inkar eden, dinsiz.

manevi: manaya ait, maddî olmayan.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

musibet: felaket, bela.

musibet-i beşeriye: insanlara gelen belâ ve musibetler.

musibet-i semaviye: semavî hasleti.

musibet: gökten gelen belâlar, musibetler.

münasip: uygun.

nevi: çeşit, tür.

nispeten: nispetle, kıyaslayarak.

rikkat: merhamet, acıma, başkalarının düştüğü durumdan dolayı müteessir olma

hasleti.

sair: diğer, başka, öteki.

sefalet: aşırı fakirlik, yoksulluk.

şahadet: şehitlik, şehit olma.

şiddet-i şefkat: şefkatin şiddeti, derecesi; aşırı derecedeki şefkat.

Üç dört aydır ki, dünyanın vaziyetinden ve harbinden hiçbir haberim yokken Avrupa'da, Rusya'daki çoluk çocuğa acıyarak tahattur ettim. O manevî ihtarın beyan ettiği taksimat, bu elim şefkate bir merhem oldu. Şöyle ki:

O musibet-i semaviyeden ve beşerin zalim kısmının cinayetinin neticesi olarak gelen felâketten vefat eden ve perişan olanlar eğer on beş yaşına kadar olanlar ise, ne dinde olursa olsun, şehit hükmündedir. Müslümanlar gibi, büyük mükâfat-ı maneviyeleri, o musibeti hiçe indirir. On beşinden yukarı olanlar, eğer masum ve mazlum ise, mükâfatı büyüktür; belki onu Cehennemden kurtarır.

Çünkü ahir zamanda madem fetret derecesinde din ve din-i Muhammediye (a.s.m.) bir lâkaytlık perdesi gelmiş; ve madem ahir zamanda Hazret-i İsa'nın (a.s.) din-i hakikîsi hükmedecek, İslâmiyetle omuz omuza gelecek; elbette, şimdi, fetret gibi karanlıkta kalan ve Hazret-i İsa'ya (a.s.) mensup Hristiyanların mazlumlara, çektikleri felâketler, onlar hakkında bir nevi şahadet denilebilir.

Hususan ihtiyarlar ve musibetzedeler, fakir ve zayıflar, müstebit büyük zalimlerin cebir ve şiddetleri altında musibet çekiyorlar. Elbette o musibet onlar hakkında medeniyetin sefahatinden ve küfranından ve felsefenin dalâletinden ve küfründen gelen günahlara keffaret olmakla beraber; yüz derece onlara kârdır diye hakikatten haber aldım. Cenab-ı Erhamürrâhimîne hadsiz şükrettim ve o elim elem ve şefkatten teselli buldum.

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.

beşer: insan, insanlık.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

cebir: zor, zorlama, baskı yapma.

Cenab-ı Erhamürrâhimin: inayet ve rahmet, yardım ve lütuf sahiplerinin en merhametlisi olan, şeref ve azamet sahibi olan yüce Allah (c.c.).

cinayet: cana kıyma, katl veya bu derecede ağır bir suç.

dalâlet: Hak ve hakikatten sapma, doğru yoldan ayrılma, azma.

din-i hakikî: hakikî din, gerçek din.

din-i Muhammediye: İslam dini.

elem: dert, üzüntü, maddî-manevî ızdırap.

elim: şiddetli, çok dert ve keder veren.

felâket: musibet, büyük dert,

belâ.

felsefe: madde ve hayatı başlangıç ve gaye bakımından inceleyen ilim.

fetret: iki peygamber arasında peygambersiz geçen zaman.

hadsiz: sınırsız, sonsuz.

hakikat: gerçek, asıl, esas.

hususan: bilhassa, özellikle.

hükmetme: hakim olma, işleme.

hükümünde: değerinde, yerinde.

ihtar: hatırlatma, uyarı.

kefare: kendisi ile işlenen bir günahın giderilmesi.

küfran: iyilik bilmeme, görülen iyiliği unutmama, nankörlük.

küfür: Allah'ın varlığına, birliğine inanmama, müşriklik, imansızlık.

lâkayt: kayıtsız, ilgisiz.

madem: ...den dolayı, böyle ise.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

mazlum: zulüm görmüş, haksızlığa uğramış.

mensup: bir şeye veya kimseye bağlı olan, üye.

merhem: ilaç, acıyı, kederi teskin eden şey.

musibet: felaket, belâ.

musibet-i semaviye: semavî musibet, gökten gelen belâlar, musibetler.

musibetzedede: musibet görmüş, felâkete uğramış, belâyâ, kazaya uğrayan.

mükâfat: ödül.

mükâfat-ı manevîye: manevî olan mükâfat, manevî ödül.

müstebit: zulüm ve baskıda bulunan, zorba.

nevi: çeşit, tür.

sefahet: zevk, eğlence ve yasak şeylere düşkünlük, sefihlik.

şahadet: şehitlik, şehit olma.

şefkat: acıyarak ve esirgeyerek sevmek, içten ve karşılıksız merhamet.

şehit: İslâm şeriatine göre haksız yere öldürülmüş veya sel, yangın, deprem gibi musibetlerde hayatını kaybetmiş mü'min kimse.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnurluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

tahattur: hatıra gelmek, hatırlamak.

taksimat: taksimler, bölmeler.

teselli: avutma, acısını dindirme.

vaziyet: durum.

vefat: ölme.

zaif: zayıf.

zalim: zulmeden, acımasız ve haksız davranan.

Eğer o felâketi gören zalimler ise ve beşerin perişanietini ihzar eden gaddarlar ve kendi menfaati için insan âlemine ateş veren hodgâm, alçak insî şeytanlar ise, tam müstahak ve tam adalet-i Rabbaniyedir.

Eğer o felâketi çekenler mazlumların imdadına koşanlar ve istirahat-i beşeriye için ve esasat-ı diniyeyi ve mukaddesat-ı semaviyeyi ve hukuk-i insaniyeyi muhafaza için mücadele edenler ise, elbette o fedakârlığın manevî ve uhrevî neticesi o kadar büyüktür ki, o musibeti onlar hakkında medar-ı şeref yapar, sevdirebilir.

71

Kardeşlerim,

Bugünlerde *Rumuzat-ı Semaniye*'ye ait iki risaleyi, ehemmiyetli talebelere, bir yere gönderdim; yol kapandı, gitmedi. O iki risaleyi tekrar dikkatle mütalâa ettim. Fikren dedim ki: "Bu zevkli, güzel, meraklı, şirin bir maksada giden bu tevafuklu yolda ne için sevk edilmeden perde indi, başka yolda sevk edildik, çalıştırıldık?"

Birden ihtar edildi ki: O gaybî esrarı açacak olan meslekten yüz derece daha ehemmiyetli ve kıymetli ve umumî ihtiyaca medar ve herkes bu zamanda ona şiddetle muhtaç ve İslâmiyetin temel taşları olan hakaik-ı imaniye hazinesine hizmet etmeye ve istifadeye zarar gelecekti. En büyük ve en yüksek maksat olan hakaik-ı imaniyeyi, ikinci derecede bırakacaktı. Onun için idi.

adalet-i Rabbaniye: Rabbânî adalet; Allah'ın adaleti.
beşer: insan, insanlık.
ehemmiyetli: önemli.
esâsât-ı diniye: dinin esasları.
esrar: sırlar, gizli hakikatler.
fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.
felâket: musibet, büyük dert, bela.
Fikren: fikir ile, düşünerek, zihnen.
gaddar: çok fazla zulüm ve haksızlık eden.
gaybî: gaypla ilgili, görünmeyenlere ait.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanı gerçekler.
hodgâm: kendi keyfini düşünen, bencil.
hukûk-i insaniye: insanî haklar.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
ihzar: hazır etme, hazırlama.
imdat: yardım.
insî: insan cinsinden.
istifade: faydalanma, yararlan-

ma.
istirahat-ı beşeriye: insanlığın rahatı, huzuru.
maksat: gaye.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mazlum: zulüm görmüş, haksızlığa uğramış.
medar: sebep, vesile.
medar-ı şeref: şeref kazandıran sebep.
menfaat: fayda.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.

muhafaza: koruma.
mukaddesat-ı semaviye: ilâhî emre ve vahye dayanan mukaddes şeyler.
musibet: felaket, bela.
mücadele: savaşma, çatışma, kavga.
müstahak: hak eden, hak etmiş.
mütalâa: bir şeyi etraflıca düşünme, dikkatli okuma.
perişaniyet: perişanlık, karışık ve dağınık olma, acınacak halde bulunma.

Rumuzat-ı Semaniye: sekiz işaret anlamında Bediüzzaman Said Nursî'ye ait bir eserin ismi.
sevk: yöneltme, gönderme.
talebe: öğrenci.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
uhrevî: ahirete dair, ahirete ait.
umumî: genel.
zalim: zulmeden, acımasız ve haksız davranan.

Sure-i ¹ **إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ** remzinde, esrar-ı gaybiye gösterildi; birden kapandı, perde indi.

Hem bu sır içindir ki, o yolda fazla istihdam edilmedik. Yalnız o meslek-i tevafukiye'nin tereşşuhatından *Risale-i Nur*'un hakkaniyetine bir imza ve cezaletine bir ziynet ve huruf-i Kur'âniyenin intizamından ve vaziyetlerinden tezahür eden bir nevi i'caz çıktı. Daha o yolda çalıştırıldık.

Umum kardeşlerime ve *Risale-i Nur*'da ders arkadaşlarıma birer birer selâm ve dua ederiz ve dualarını rica ederiz.

Aziz, sıddık, mübarek, masum kardeşlerim,

Sizin çok mübarek ve nazarımızda çok kıymettar ve benim nazarımda Cennetin ² **وَلَدَانِ مُخَلَّدُونَ** tarafından ebedî ve Firdevsî bir hediye-i kudsiye gibi geçen ve gelen iki bayramı, Cennetin şekerlemeleri ve tatlıları gibi tatlılaştıran ve ziynetlerin ve nakışların yetmiş tarzlarını giyen hurilerin hulleleri ve libasları gibi, manevî meclisimizi ziynetlendiren kalem hediyenizi aldık. Bu hediye, *Risale-i Nur* hizmeti noktasından ne derece ehemmiyetli olduğunu bugünlerde başıma gelen ve rüyama giren bir hâdisle ile anlayınız. Şöyle ki:

kıymettar: kıymetli, değerli.

libas: elbise.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

meslek-i tevafukiye: Kur'an'ın ifade ve ibarelerinin birbirleri ile olan uyum ve uygunluğunu araştırma mesleği, yolu.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

nakış: işleme, süsleme.

nazar: bakış, nezdinde.

nevi: çeşit, tür.

remiz: işaret, gizli ve kapalı bir surette ifade etme.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabul eden.

sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.

tarz: biçim, şekil.

tereşşuhat: damlamalar, sızıntılar; kesin olmayan haberler.

tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.

umum: bütün.

vaziyet: durum.

ziynet: süs.

1. Allah'ın yardımı geldiği zaman... (Nasr Suresi: 1.)

2. Ebediyyen yaşlanmayacak olan çocuklar. (Vakia Suresi: 17.)

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

cezalet: ahenkli, akıcı ve güzel ifade.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ebedi: sonu olmayan, daimi, sürekli.

ehemmiyetli: önemli.

esrar-ı gaybiye: gaybî sırlar, görünmeyen sırlar.

Firdevsî: Cennet bostanı misali.

hâdisle: olay.

hakkaniyet: hak ve adaletle uygunluk, hak ve doğruluktan ayrılmama.

hediye-i kutsiye: mukaddes hediye.

hulle: elbise.

hürî: Cennet kızı, Cennet güzeli.

zeli.

huruf-i Kur'âniye: Kur'an'ın harfleri.

i'caz: mucizelik, insanların benzerini yapmaktan âciz kaldıkları şeyi yapmak.

intizam: düzenlilik, düzgünlük.

istihdam: bir hizmette kullanma, çalıştırma.

Bu çok kıymettar manevî hediye-yi almazdan üç gün evvel, aynen hediye-niz Kastamonu'ya geleceği anında rüyada görüyorum ki, terfi-i makam ve rütbe için bizlere bir ferman-ı şahane manevî bir canipten geliyor. Kemal-i hürmetle ellerinden tutup bize getiriyorlardı. Biz baktık ki, o ferman-ı âlî, Kur'ân-ı Azîmüşşan olarak çıktı. O hâlde bu mana kalbe geldi: Demek Kur'ân yüzünden *Risale-i Nur*'un şahs-ı manevîsi ve biz şakirtleri, bir terfi ve terakki fermanını âlem-i gayptan alacağız.

Şimdi tabiri ise, o fermanı temsil eden masumların kalem-iyle manevî tefsir-i Kur'ân'ı aldığımızdır. Bu rüyanın şimdiki tabiri çıkmadan bir iki saat evvel Feyzi ile Emin'in gösterdikleri tabir dahi haktır ve ehemmiyetlidir.

Hem bu medar-ı sürur ve ferah olan hediye-i nuraniye-yi bir hiss-i kablelvuku ile benim ruhum tam hissetmiş, akla haber vermemiş idi ki, o gelmeden iki gün evvel, Feyzi ve Emin'in fıkrasında beyan edilen, rüyayı gördüğüm gecenin gününde, sabahtan akşama kadar ve ikinci günü de kısmen, hiç görmediğim bir tarzda bir sevinç, bir sürur hissedip, mütemadiyen bir bahane ile ferahımı izhar edip, otuz kırk defa tebessüm ile güldüm.

Hem ben ve hem Feyzi, taaccüp ve hayret ettik. Otuz günde **(HÂŞİYE)** bir defa gülmeyen, bir günde otuz defa gülmek, bizleri hayrette bıraktı. Şimdi anlaşıldı ki, o sürur, o sevinç, mezkûr manevî fermanı temsil eden Masumların

HÂŞİYE: Evet, hiçbir vakit Üstadımızı bu kadar neşeli görmemiştik. Sebebini bilmediğimizden hayret ediyorduk.

Emin, Feyzi

âlem-i gayp: gayp âlemi, görünmeyen, fakat varlığı kesin olan ve mahiyeti allah tarafından bilinen başka dünyalar.

bahane: asıl sebebi gizlemek için ileri sürülen uydurma sebep.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

canip: yan, yön, cihet, taraf.

ehemmiyetli: önemli.

evvel: önce.

ferah: gönül açıklığı, sevinç, sevinme.

ferman: emir, buyruk.

ferman-ı âlî: yüce, yüksek ferman.

ferman-ı şâhâne: padişaha yakışır ferman, padişah fermanı.

fıkra: kısım, fasıl, bölüm.

hâk: doğru, gerçek, hakikat.

hâşîye: dipnot.

hediye-i nuraniye: nurlu, aydınlatan hediye.

hiss-i kablelvuku: Bir şeyi vukundan önce hissetme, bir hadisenin gerçekleşmesinden önce kalbe doğması.

izhar: gösterme, açığa vurma.

kemal-i hürmet: hürmetin mükemmelliği, tam ve kusursuz mükemmel hürmet.

kismen: kısmî olarak, bir kısım.

kıymettar: kıymetli, değerli.

Kur'ân: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmiş, semavî kitapların sonuncusu.

Kur'ân-ı Azîmüşşan: şan ve şerefi yüce olan Kur'ân.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

medar-ı sürur: sevinç ve neşe vesilesi, sebebi.

mezkûr: zikredilen, adı ge-

çen, anılan.

mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

sürur: sevinç, mutluluk.

şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatteb meydana gelen manevî şahıs.

şakirt: talebe, öğrenci.

taaccüp: şaşma, hayret etme, şaşakalma.

tabir: yorum, yorumlama.

tarz: biçim, şekil.

tebessüm: gülümseme.

tefsir-i Kur'ân: Kur'ân tefsiri, Kur'ân'ın açıklaması.

temsil: bir şeyin sembolü olma.

terakki: yükselme, ilerleme.

terfi: yükselme, rütbe alma.

terfi-i makam: makam itibarıyla yükselmek.

ve Ümmîlerin kalemlerinin yazıları nesl-i âtinin sahaif-i hayatlarına âlem-i İslâmın sahife-i mukadderatına ve ehl-i iman istikbalinin defterlerine neşr-i envar edeceklerinin; ve o masumların halis ve safî amelleri ve hizmetleriyle sahife-i a'malimizde hasenatlarını yazıp kaydetmesinin ve Risale-i Nur Şakirtlerinin mukadderatını mes'ûdâne idamesinin haberini veren, o daha gelmeyen hediye eden geliyordu. Benim, o azîm yekûndan hisseme düşen binden bir cüz'ü ruhen hissedilmiş; beni mesrurâne heyecana getirmiş idi.

Evet, böyle yüzer masumların makbul amelleri ve reddedilmez duaları sair kardeşlerimin defterlerine geçmesi misillü, benim gibi bir günahkârın sahife-i a'maline dahi girmesi binler sürur ve sevinç verir. Böyle karanlık bir zamanda, bu ağır şerait altında, böyle masumâne ve kahramanâne çalışmak için, biz, hem o Masumları ve o Ümmîleri ve muallimlerini tebrik, hem peder ve validelerini tebrik, hem köylerini tebrik, hem memleketlerini, hem milletlerini, hem Anadolu'yu tebrik ederiz.

Mübarek Masumların ve Ümmîlerin her birisine birer hususî teşekkürname ve tebrikname yazmak elimden gelseydi, yazacaktım. Öyle ise bu arzumu bilfiil yazılmış gibi kabul etsinler. Ben, onların isimlerini bir daire suretinde yazacağım, dua vaktinde bakacağım. Hem, onları *Risale-i Nur*'un has şakirtleri dairesine dahil edip, bütün manevî kazançlarıma hissedar edeceğim.

Benim tarafımdan onların peder ve validelerine veya akrabalarına ve üstatlarına selâmlarımızı tebliğ ediniz.

âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
amel: fiil, iş.
azim: büyük.
bilfiil: bizzat kendi çalışması ile, kendi yaparak.
cüz: kısım, parça.
dahil: içine alma, sokma.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
günahkâr: günahlı, günah işlemiş.
halis: samimî, her amelini

yalnız Allah rızası için işleyen.
hasenat: iyi ameller, iyi işler, hayırlar.
hisse: pay, nasip.
hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.
hususî: özel.
idame: devam ettirme, sürdürme.
istikbal: gelecek zaman.
kahramanane: kahramanca, kahraman olana yakışır şekilde, yiğitçe, cesurâne.
makbul: kabul edilmiş, ge-

çerli, reddedilmeyen.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
masumâne: masumca, suçsuz ve günahsız bir şekilde.
mesrurane: sevinçli bir şekilde, sevinerek, memnun olarak.
mesudane: mutlu bir şekilde, saadet içerisinde.
misillü: gibi, benzeri.
muallim: ders veren, öğret-

men.

mukadderat: Allah tarafından ezelde takdir olunmuş şeyler, ileride meydana gelecek haller ve olaylar, alın yazısı.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
nesli ati: gelecek nesil.

neşr-i envar: nurların yayılması, nurların dağıtılması, nurların saçılması.

peder: baba.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

ruhen: ruh ile.

sâfi: samimî, hâlis, saf.

sahaif-i hayat: hayat sayfaları, yıllar.

sahife-i a'mal: amellerin sayısı; yapılan işlerin yazılmış olduğu sayfa.

sahife-i mukadderat: Allah tarafından takdir edilen şeylerin bulunduğu sayfa, kader sayfası.

sâir: diğer, başka, öteki.

selâm: bans, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

suret: biçim, şekil, tarz.

sürur: sevinç, mutluluk.

şakirt: talebe, öğrenci.

şerait: şartlar.

tebliğ: ulaştırmak, bildirmek.

tebrikname: tebrik yazısı, kutlama yazısı.

teşekkürname: teşekkür bildiren yazı, teşekkür yazısı.

Ümmîler: Risale-i Nur'un elle yazılarak çoğaltılmasında çalışan tahsilli olmayan Isparta köylerindeki yaşlılar grubu. Ümmî ihtiyarlar olarak da geçer (Bkz.: 37. ve 38. lâhikalar).

üstât: öğretici, öğretmen.

valide: ana, anne.

yekûn: toplam, tutar.

Cenab-ı Hak, onları ve evlâtlarını dünyada ve ahirette mes'ut eylesin, âmin.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve dua ederiz ve dualarını Kur'ân'ın methüsenasına mazhar olan bu le-yali-i aşir olan on gecelerde rica ediyoruz. Emin'in ve Feyzi'nin rüyaya dair fıkralarını da leffen gönderiyorum.

İsparta'daki kardeşlerimize,

Lâtif bir rüyanın kadere ait bir meseleyi, şuhut derecesinde bize kanaat verdiği gibi, o lâtif rüyanın ciddî ikinci parçası bizlere manevî bir müjde ve beşaret verdiği cihetle, siz kardeşlerimize beyan ediyoruz. Şöyle ki:

İki gün evvel Üstadımız rüyada görüyor ki; ben (yani Feyzi) ile beraber gezmeye çıkıyoruz. Giderken, birden ben Üstadıma söylüyorum ki: “Burada ben, ayının tesbihini toplayacağım.” Üstadım da bakıyor ki, beyaz ipler gibi dolaşmış bir şey görüyor. Bu acip güldürecek sözüm-den ve ayıya tesbih isnat etmek vaziyetinden çok şiddetli gülerek uyanmış. Uyandıktan sonra da gülmüş. Akşam kadar hiç görülmemiş bir tarzda, yirmi otuz defa o hâdise-i nevmiyeyle gülerek benimle mülâtefe etti. Münasebet olmayan bazı şeylerle tabire çalıştıksa da, tabire münasebet tutmadı.

Sonra ikinci gün, âdet-i müstemirrede, kendi tecrübeyle, rüya-i sadıkanın kısmen aynı günde, kısmen ikinci günün aynı saatinde bana benzeyen bir dost —ki rüyada

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
âdet-i müstemirre: yerleşmiş alışkanlıklar ve gelenekler.
ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!“ anlamında duanın sonunda söylenir.
beşaret: müjde.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
ciddî: gerçek olarak, hakikaten.
cihet: yön.
dair: alakalı, ilgili.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
evlât: veletler, çocuklar.
evvel: önce.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
hâdise-i nevmiye: uykuda olanlar, rüyadaki hâdiseler.
isnâd: dayandırma, mal etme, bir şeyi bir kimseye ait gösterme.
kader: Cenab-ı Hakkın ezeli ilmi ile, kâinata olmuş ve olacak bü-

tün şeylerin varlık ve yoklu-
gunu, geçmiş ve geleceğini
bilmesi.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kismen: kısmî olarak, bazı
yönden.
Kur'ân: Allah tarafından va-
hiy yoluyla Hz. Muhammed'e
indirilmiş, semavî kitapların
sonuncusu.
lâtif: güzel, hoş.
leffen: zarf ve mektup içine
koyarak.
leyal-i aşr: On geceler, Arabî

aylardan, Zilhicce'nin ilk on
gecesi.
manevi: manaya ait, maddî
olmayan.
mazhar: nail olma, şerefle-
me.
methüsenâ: methodip öv-
mek.
mesale: konu.
mes'ut: saadetli, bahtlı, mut-
lu.
mülâtefe: şaka yollu takıl-
mak, iltifatta bulunmak.
münasebet: ilgi, alâka, yakın-

lık.
rüya-i sadıka: doğru rüya,
makbul ve muteber kimsele-
rin gördükleri şekilde, dünya-
da hakikatları çıkan sadık rü-
ya.
selâm: barış, rahatlık, sela-
met ve esenlik dileme.
şuhut: gözle görme, müşahe-
de.
tabir: yorum, yorumlama.
tarz: biçim, şekil.
umum: bütün.
vaziyet: durum.

Üstadıma benim suretimde görünmüş— Üstadımızın yanına geldi, dedi ki: “Aynın yağını toplayanlardan alıp ve müezzin ve tesbih yapan bir adamın tavsiyesiyle mühim bir adama, her sabah hastalık için yutmasını nasıl görüyorsun?” Üstadımız da, rüyada güldüğü gibi aynen öyle gülmüş. Birden rüya hatırına gelip bu acip ve aynı aynına tabiri kemal-i taaccüp ve hayretle karşılayıp, ona demiş: “Sakın istimal etmesin.”

Yirmi Sekizinci Mektubun rüyaya ait Birinci Risalesinin Altıncı Nüktesinde rüya-i sadıka, kader-i İlâhînin her şeyi ihata ettiğine bir hüccet-i kâtiâ hükmünde üstadımız binler tecrübe ile gördüğü gibi, aynen bu vakıa dahi bizlere şuhut derecesinde kat’î ispat etti ki: Hâdisat, vücud da gelmeden evvel mukadderdir, malûmdur, muayyen- dir; kader-i İlâhînin mizanıyla geliyor diye, bu rûkn-i imaniye bize gayet lâtif ve kat’î bir numune oldu.

Hem, aynı rüyanın ikinci tabakasından Üstadımız görüyor ki: *Risale-i Nur*’un heyetine bir ferman geliyor. Birden geldi, o kudsi ferman Kur’ân çıktı. Bunun tabiri, aynı günün aynı tecrübe saatinde, *Kur’ân’ın Hizbü’l-Ekberi*, ümit edilmediği bir vakitte, malûm Asiye Hanımın hanesinde etrafı tezyin edilen *Hizbü’l-Ekber*’i yüz senelik bir güzel kap içinde, o kabın, üstünde sırma ile padişahların mühim fermanlarında tuğra-i şahane işlenmiş olduğunu gördük.

Üstadımız dedi ki: Ferman geldi diye Kur’ân çıktı. Şimdi de, *Kur’ân’ın Hizbü’l-Ekberi* geldi. Üstünde

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
evvel: önce.
ferman: emir, buyruk.
gayet: son derece.
hâdisat: hadiseler, olaylar.
hane: ev.
heyet: kurul, topluluk; birlik teşkil eden şahıs ve şeylerin tamamı.
Hizb-i Ekber: Risale-i Nur’ların temelini teşkil eden ve tefsirinin yapıldığı Kur’ân ayetlerinin bir araya toplandığı eser.
hüccet-i katiâ: kat’î ve kesin

delil, hiç bir şüpheye mahal bırakmayan delil.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ihata: kuşatma, içine alma.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
istimâl: kullanma.
kader-i İlâhî: İlâhî kader, Allah’ın kader kanunu.
kat’î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
kemal-i taaccüp: tam hayrette kalmak.

kudsi: mukaddes, yüce.
Kur’ân: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed’e indirilmiş, semavi kitapların sonuncusu.
latîf: güzel, hoş.
malûm: bilinen, bilinen olan.
mizan: terazi, ölçü.
muayyen: belirli.
mukadder: takdir edilmiş.
müezzin: ezan okuyan kimse.
mühim: önemli, ehemmiyetli.

nümune: örnek.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.
rûkn-i imaniye: imana ait esas, imanin esası.
rüya-i sadıka: doğru rüya, makbul ve muteber kimselerin gördükleri şekilde, dünyada hakikatları çıkan sadık rüya.
sırma: suret: biçim, görünüş, yüz, çehre.
şuhut: gözle görme, müşahade.
tabaka: derece, kat.
tabir: yorum, yorumlama.
tezyin: süsleme, ziynetlendirme.
tuğra-i şahane: padişah mührü.
vakia: olay.

ferman tuğrası bulunduğundan, *Risale-i Nur*'un heyetine beşaretli ve medar-ı feyiz ve terakki bir ferman-ı Rabbanî hükmüne geçeceğini rahmet-i İlâhiyeden bekliyoruz. Bu tabirden sonra ikinci günü sizin çok kıymettar hediyeniz hakikî tabirini güneş gibi meydana çıkardı.

*Risale-i Nur Talebelerinden ve
daimî hizmetçilerinden*

Emin ve Küçük Hüsrev olan Feyzi

74

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bütün ruhucanımla bayramınızı tebrik ederim. Ve bu bayramımı çok mübarekleştiren mübarek Masumların ve muhterem Ümmî İhtiyarların ve üstatlarının bu defa gönderdikleri kıymettar risaleleri beş cilt olarak güzelce ciltlettirdik, tanzim ettik. İnşallah, onlardan çok istifade edilecek.

O mübarek Masumların ve muhterem Ümmîlerin masumâne ve halisâne yazdıkları risaleler, *Risale-i Nur*'un kerametine, yazıları da bir keramet ilâve ettiğini ve en güzel yazılardan ziyade tesirli olduğunu hissediyoruz.

Hatta Feyzi'nin güzelce ciltlettiği çocukların tevafuklu mecmuasını getirdiği vakit, kuluncum ziyade ağrıyordu. Dedim: “Aman kardeşim, benim kuluncumu tut; pek ağrıyor.” Birden o mecmuayı açtık. Baktım birden öyle bir

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

beşaret: müjde.

daimî: sürekli, devamlı.

ferman: emir, buyruk.

ferman-ı Rabbanî: her şeyi terbiye ve idare eden Allah'ın emri, buyruğu.

hakiki: gerçek.

halisâne: temiz kalplilikle, samimi bir şekilde, sırf Allah rızasını gözeterek.

heyet: kurul, topluluk; birlik teşkil eden şahıs ve şeylerin tamamı.

hükmüne: yerine, değerine.

inşallah: ‘Allah izin verirse’ manasında kullanılan bir dua.

istifade: faydalanma, yararlanma.

keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.

kıymettar: kıymetli, değerli.

kulunç: şiddetli ağrı veren bir hastalık (özellikle omuz ağrısı).

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

masumâne: masumca, suçsuz ve günahsız bir şekilde.

mecmua: toplanıp, biriktirilmiş, düzenlenmiş yazıların hepsi.

medar-ı feyiz: feyiz sebebi, bereketlenme, nurlanma, faydalanma sebebi, inayet vesilesi.

medar-ı terakki: ilerlemenin sebebi, ilerleme vesilesi; ilerlemeye sebep olan.

muhterem: saygı değer, hürmete layık, saygın.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

rahmet-i İlâhiye: Allah'ın sonsuz rahmeti, İlâhî rahmet.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

ruh u cân: ruh ve cân; ruh ve canla.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

tabir: yorum, yorumlama.

talebe: öğrenci.

tanzim: düzenleme, sıralama, tertipleme.

tevacuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.

tuğra: mühür, damga, tura.

Ümmîler: Risale-i Nur'un elle yazılarak çoğaltılmasında çalışan tahsilli olmayan Isparta köylerindeki yaşlılar grubu. Ümmîler olarak da geçer (Bkz.: 37. ve 38. lâhikalar).

ziyade: fazla, fazlasıyla.

şifa oldu ki, kuluncumu unuttuk. Sonra tahattur ettik. Hayret ettik. Hem o risaleleri yazanların isimlerini, hem yaşlarını o beş mecmuanın başlarında medar-ı ibret ve onlara dua ettirmek için derç edeceğiz. Onları ve hususan üstatlarını ve peder ve validelerini benim tarafımdan birer birer, hem bu hizmetlerini, hem bayramlarını tebrik ediniz.

Hem, Isparta hakkında benim büyük ümidimi fiilen ispat ettikleri için, bana büyük bir teselli verdikleri için, ölünceye kadar minnettarlığımı onlara ve Mübarekler Heyetine ve Medrese-i Nuriye ve Nur ve Gül Fabrikası sahiplerine tebliğ ediniz.

Namaz tesbihatının sırrına göre, nasıl ki namazdan sonra tesbih ve zikir ve tehlil ile bir hatme-i muazzama-i Muhammediye (a.s.m.) ve zikir ve tesbih eden ve rûy-i zemin kadar geniş bir halka-i tahmidat-ı Ahmediye (a.s.m.) dairesine tasavvuran ve niyeten girmek medar-ı füyuzat olduğu gibi; ben ve biz de, Risale-i Nur'un geniş daire-i dersinde ve halka-i envarında ders alan ve dua eden ve çalışan binler masum lisanların ve mübarek ihtiyarların dualarına ve a'mal-i salihalarına hissedar olmak ve dualarına âmin demek hükmünde olarak, onlarla tayy-ı mekân ederek, hayalen omuz omuza, diz dize bulunmak hayaliyle ve niyetiyle ve tasavvuruyla kendimizi fevkalhad bahtiyar biliyoruz. Hususan ahir ömrümde böyle kıymettar, masum, manevî evlâtları ve yüzer küçük Abdurrahman'ları bulmak, benim için dünyada bir Cennet hayatı hükmüne geçiyor.

ahir ömür: ömrün son devresi, hayatın son demleri.
a'mal-i salih: salih ameller, Allah'ın rızasına uygun yapılmış iyi ve hayırlı işler.
âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
bahtiyar: bahtlı, talihli, mutlu.
daire-i ders: ders dairesi.
derç: sokma, içine alma.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
evlât: veleretler, çocuklar.
fevkalhad: haddinden fazla,

haddinin üstünde.

fiilen: fiille, davranış ve hareketle.

halka-i envar: nurlardan meydana gelmiş halka.

halka-i tahmidat-ı Ahmediye: Peygamberimizin Allah'ı övüp hamd etmelerinden olan halka.

hatme-i muazzama-i Muhammediye: Hz. Muhammed (a.s.m) okunan bütün dua, salavat, tesbih ve tehliller.

hayalen: hayalî bir şekilde.

heyet: bir topluluğu meydana getiren kişilerin bütünü, komite.

hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.

hususan: bilhassa, özellikle.

hükmünde: değerinde, yerinde.

hükmüne geçmek: yerine geçmek.

ispat: sağlam ve dayanıklı hale getirme; doğruyu delillerle gösterme.

kıymettar: kıymetli, değerli.

kulunç: şiddetli ağrı veren bir hastalık (özellikle omuz ağrısı).

lisan: dil.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

mecmua: toplanıp, biriktirilmiş, düzenlenmiş yazıların hepsi.

medar-ı füyuzat: feyizlerin sebebi, inayet vesilesi.

medar-ı ibret: ibret sebebi, vesilesi.

medrese-i Nuriye: nur medresesi; Risale-i Nur'ların okunduğu yerler.

minnettar: bir iyiliğe karşı teşekkür duygusu içinde olan.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

niyeten: niyet olarak.

peder: baba.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

rûy-i zemin: yeryüzü.

sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.

tahattur: hatıra gelmek, hatırlamak.

tasavvur: bir şeyi zihinde şekillendirme, düşünme.

tasavvuren: tasavvur olarak, zihinde tasarlamak suretiyle.

tayy-ı mekân: mekânı ortadan kaldırma, mekânı atılcasına geçme.

tebliğ: ulaştırmak, bildirmek.

tehlil: Allah'dan başka ilâh olmadığını ifade etme; lâ ilâhe illâ Allah sözünü tekrarlama, lâ ilâhe illâ Allah deme.

tesbih: Her namazın sonunda otuz üçer defa Sübhanallah, elhamdülillah, Allahüekber deme.

tesbihat: tesbihler, Cenab-ı Hakkın bütün noksan sıfatlardan uzak ve bütün kemal sıfatlara sahip olduğunu ifade eden sözler.

teselli: avutma, acısını dindirme.

üstat: öğretici, öğretmen.

valide: ana, anne.

zikir: Allah'ın adlarını anarak dua etme, Allah'ı anma.

Geçen ramazan-ı şerifte, hastalığım münasebetiyle, her bir kardeşim benim hesabımla birer saat çalışmalarının pek büyük neticesini aynelyakin ve hakkalyakin gördüğümünden; böyle duaları reddedilmez masumların ve mübarek ihtiyarların ve bahtiyar üstatlarının, benim hesabıma ara sıra lisanen ve kalben duaları ve çalışmaları, kalemleriyle yardımları, benim *Risale-i Nur*'a hizmetimin uhrevî bir netice-i bâkiyesini dünyada dahi bana gösterdi.

1 الْحَمْدُ لِلَّهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

75

(Çok ehemmiyetlidir.)

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bugünlerde, gayet sadık ve dikkatli bir kardeşimizin ihtiyatsızlığından küçük bir tokat yemesi münasebetiyle, hem bu dört ay müddetçe, binler adam kadar alâkadar olduğum hâlde, ahval-i âlemden, siyaset ve harpten kat'iyen bir haber almayıp ve istemeyip ve merak etmez bir tarzda bulunmamdan, Feyzi ve Emin gibi has kardeşlerimin hayretleri ve istifsarları sebebiyle, bir hakikatten, çok defa beyan ettiğim gibi yine bir parça ondan bahsetmek lüzum oldu. Şöyle ki:

Hakaik-ı imaniye, her şeyden evvel bu zamanda en birinci maksat olmak; ve sair şeyler ikinci, üçüncü,

ahval-i âlem: âlemin halleri, durumları.

alâkadar: ilgili, ilişki.

aynelyakin: gözle görür derecede inanma; bir şeyi görerek ve seyrederek bilme.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bahtiyar: bahtlı, talihli, mutlu.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ehemmiyetli: önemli.

evvel: önce.

gayet: son derece.

hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.

hakikat: gerçek, esas.

hakkalyakin: imanî meselelerin hakikatini tam olarak anlama.

harp: savaş.

has: ileri gelen, seçkin olan.

ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.

istifsar: ifade isteme, açıklama istiyerek sorma, sorup anlama.

kalben: kalp ile, kalpten.

kat'iyen: katî olarak, kesin ola-

rak, kesinlikle.

lisanen: sözle, şifahen, ağızdan konuşarak.

maksat: kastedilen şey; gaye.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

müddet: süre, zaman.

münasebet: vesile, -dan dolayı.

münasebet: vesile, -dan dolayı.

netice-i bâkiye: elde kalan sonuç; sona kalan, geriye kalan.

ramazan-ı şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sadık: sözünde, işinde doğru

olan, dostluğu ve bağlılığı içten olan.

sair: diğer, başka, öteki.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

tarz: biçim, şekil.

uhrevî: ahirete dair, ahirete ait.

üstâd: öğretici, öğretmen.

döndüncü derecede kalmak; ve *Risale-i Nur*'la onlara hizmet etmek en birinci vazife ve medar-ı merak ve maksud-i bizzat olmak lâzım iken, şimdiki hâl-i âlem, hayat-ı dünyeviyeyi, hususan hayat-ı içtimaiyeyi ve bilhassa hayat-ı siyasiyeyi ve bilhassa medeniyetin sefahat ve dalâletine ceza olarak gelen gadab-ı İlâhînin bir cilvesi olan Harb-i Umumînin tarafgirâne, damarları ve asapları tehyic edip bâtın-ı kalbe kadar, hatta hakaik-ı imaniyenin elmasları derecesine o zararlı, fânî arzuları yerleştirecek derecesinde bu meş'um asır öyle şırınga etmiş ve ediyor ve öyle aşılarmış ve aşıyor ki, *Risale-i Nur* dairesi haricinde bulunan ulemalar, belki de velîler, o siyasî ve içtimai hayatın rabitaları sebebiyle, hakaik-ı imaniyenin hükmünü ikinci, üçüncü derecede bırakıp, o cereyanların hükmüne tâbi olarak, hemfikri olan münafıkları sever, kendine muhalif olan ehl-i hakikati, belki ehl-i velayeti tenkit ve adavet eder, hatta hissiyat-ı diniyeyi o cereyanlara tâbi yaparlar.

İşte bu asrın bu acip tehlikesine karşı *Risale-i Nur*'un hizmet ve meşgalesi, şimdiki siyaseti ve cereyanlarını o derece nazarımdan ıskat etmiş ki, bu Harb-i Umumîyi bu dört ayda merak etmedim, sormadım.

Hem, *Risale-i Nur*'un has talebeleri, bâkî elmaslar hükmünde olan hakaik-ı imaniyenin vazifesi içinde iken zalimlerin satranç oyunlarına bakmakla vazife-i kudsiyelerine fütur vermemek ve fikirlerini onlar ile bulaştırmamak gerektir.

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
adavet: düşmanlık, husumet.
asap: sinirler.
asır: yüzyıl.
bâkî: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan.
bâtın-ı kalp: kalbin içi, manevî tarafı.
bilhassa: özellikle.
cereyan: akım, fikir, sanat ve-ya siyaset hareketi.
cilve: tecelli, görüntü.
dalâlet: Hak ve hakikatten sapma, doğru yoldan ayrılma,

azma.
ehl-i hakikat: hakikati arzulayanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah adamı.
ehl-i velâyet: velî olanlar; erenler, Allah'ın dostluğunu kazananlar, velîlik sıfatını taşıyanlar.
elmas: çok kıymetli bir mücevher.
fânî: ölümlü, geçici.
fikir: düşünce.
fütur: zayıflık, gevşeklik,

usanç.
gadab-ı ilâhî: Allah'ın gazabı.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatlar, imanî gerçekler.
hâl-i âlem: dünyanın vaziyeti, âlemin durumu.
Harb-i Umumi: genel harp, dünya savaşı.
haric: bir şeyin dışı, dışarı, dışta kalan.
hâs: ileri gelen, seçkin olan.
hayat-ı dünyeviyeye: dünyaya ait olan hayat.
hayat-ı içtimaiye: sosyal ha-

yat, toplum hayatı.

hayat-ı siyasiye: siyasî hayat, politik hayat.

hemfikir: fikirleri bir, aynı fikirde.

hissiyat-ı diniye: dinle ilgili hisler.

husus: bilhassa, özellikle.

hükmünde: değerinde, yerinde.

hükmüne: yerine, değerine.

hüküm: emir, bir konu hakkında verilen karar.

ıskat: düşürme, hükümsüz bırakma.

ictimai: topluluğa ait, topluma ilgili, toplumsal.

maksud-ı bizzat: kendi maksadı, şahsî gaye, şahsî amaç.

medar-ı merak: merakı sebep olan.

meşgale: iş, uğraş, meşgul olunan şey.

meş'um: kötü, uğursuz, bedbaht.

muhalif: zıt, karşıt, aykırı.

münafık: nifak sokan, arabozucu; kalbinde küfrü gizlediği halde Müslüman görünen.

nazar: bakış; düşünce, fikir.

rabita: münasebet, alâka, bağ.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sefahet: zevk, eğlence ve yasak şeylere düşkünlük, sefihlik.

siyasi: siyasetle ilgili, siyasete ait.

tâbi: boyun eğen, uyan, itaat eden.

talebe: öğrenci.

tarafgirane: taraf tutarcasına, bir tarafı destekleyerek.

tehyic: heyecanlandırma, heyecana getirme.

tenkid: eleştirme.

ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.

vazife: görev.

vazife-i kudsiye: mukaddes vazife, kutsal vazife.

veli: Allah'ın sevgisine, himayesine kavuşmuş, ermiş kimseler, Allah dostu, evliya.

zalim: zulmeden, acımasız ve haksız davranan.

Cenab-ı Hak, bize nur ve nuranî vazifeyi vermiş, onlara da zulümlü zulümatlı oyunları vermiş. Onlar bizden istiğna edip yardım etmedikleri ve elimizdeki kudsî nurlara müşteri olmadıkları hâlde, biz onların karanlıklı oyunlarına vazifemizin zararına bakmaya tenezzül etmek hatâdır. Bize ve merakımıza dairemiz içindeki ezvâk-ı maneviye ve envar-ı imaniye kâfi ve vâfidir.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve bayramlarını tebrik ederiz.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي¹

Said Nursî

76

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ¹ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ²
الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ قَطَرَاتِ الثَّلْجِ³

Aziz, siddık kardeşlerim,

Tekrar bayramlarınızı bu havalideki kardeşlerimizle beraber tebrik ediyoruz. Sizin beş altı mektubunuza mukabil beş altı mektup yazmak hakkınızdır. Fakat, benim ümmîliğim için kusura bakmazsınız; bir kısa mektup ile iktifa ediyorum.

Evvelâ: Hüsrev'in mektubu, Risale-i Nur'a hizmet edemediği için teessüfüne mukabil ona yazınız ki: Hüsrev'in cazibedar yazıları ve nüshaları onun yerinde pek parlak

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

cazibedar: çekici, cazibeli.

envar-ı imaniye: iman nurları, imana ait parlıklar.

evvelâ: birinci olarak, her şeyden önce, ilk olarak.

ezvâk-ı maneviye: manevî zevkler.

havali: bölge, etraf, çevre, civar.

iktifa: yeterli bulma, kâfi görme.

istiğna: çekinme.

kâfi: yeter, elverir.

kudsî: mukaddes, yüce.

mukabil: karşılık.

nur: aydınlık, parıltı, ışık.

nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, mü-

nevver.

nüşa: birisinin aynı olan suretlerin her biri.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

siddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

teessüf: üzülmeye, acı duyma.

tenezzül: kendine aykır düşün bir işi veya durumu kabul etme, alçalma.

umum: bütünü.

ümmî: okuma yazması olmayan, okumamış.

vâfi: yeterli, tam.

vazife: görev.

zulüm: haksızlık, eziyet, işkence.

zulûmat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve külür.

bir surette hizmet ediyorlar. Ve Hulûsî'nin Yirmi Yedinci Mektuba giren mektupları dahi, onun bedeline çalışıyorlar, vazifesini kısmen görüyorlar. Ve merhume validesine mahsus dua edilecek.

Ve Aydınli Hasan Atıf'ın, Hafız Ali'nin mektubunun haşiyesinde yazdığı misli görülmemiş şu dua: “Yâ Rab! Güldür Said'i; tâ gülmesinden güller açılsın” diye pek garip fıkrası, *Risale-i Nur*'a onun sadâkat ve ihlâsının acip bir kerametidir ki, otuz günde bir defa gülmeyen o bîçare Said, bir günde otuz defa güldüğünün yazılması ve size o mektubun gönderilmesi zamanına tam tamına tevafuk ediyor.

Marangoz Ahmed'in, cidden beni sürurla ağlattıran ve çok meraklarımı izale eden *Risale-i Nur*'un mübarek şakirtlerinin kerametkârâne, bir gecede oraya gelen mektupları lâzım gelen yerlere göndermek için yazmaları, beni fevkalâde mesrur ve müteşekkir eden mektubu, bir kitap kadar ve on mektup yerinde kabul ettik.

Merhum ve kıymettar ve çok vefakâr ve fedakâr ve seviz sene bana hizmet eden bir kadeşimiz, Marangoz Mustafa Çavuş yerine, Cenab-ı Hak rahmetiyle, kahraman Marangoz Ahmed'i verdi.

Nur ve Gül Fabrikasının sahibi Hafız Ali'nin mektupları, çok ince ve çok yüksek hissiyatını ve kerametkârâne ihlâsının derecelerini gösterdiğinden, pek uzun bir mukabele ister. Fakat, şimdilik bu kadar deriz: O, ummun hesabına bizlerin bayramını tebrik ettiğine, biz de

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
bedel: karşılık.
bîçare: çaresiz, zavallı.
cidden: ciddî olarak, gerçek olarak.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.
fevkalâde: olağanüstü.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
garip: tuhaf, hayret verici.
haşiyeye: dipnot.
hissiyat: hisler, duygular.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemesizin, sırf Allah rızası için yapma.
izale: giderme, ortadan kaldırma.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
kerametkârâne: kerametli bir şekilde, keramet göstericesine.
kismen: kısmî olarak, bir kısım.

kıymettar: kıymetli, değerli.
mahsus: bir şeye veya kişiye has olan.
merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.
merhume: vefat etmiş, rahmete kavuşmuş kadın.
mesrur: sevinçli, memnun.
misil: benzer, eş.
mukabele: karşılık verme, karşılama.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
müteşekkir: teşekkür eden.

rahmet: Allah'ın kullarını esirgemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.
suret: biçim, şekil, tarz.
sûrur: sevinç, mutluluk.
şakirt: talebe, öğrenci.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
umum: hep, herkes.
valide: ana, anne.
vazife: görev.
vefakâr: vefalı, vefa gösteren.
yâ Rab: Ey Allah!

onu tevkil edip, umumumuz namına her bir kardeşimize tebriki tekrar ediyoruz.

Mübarekler, Tahir ile beraber, Tahirî'nin bize o kıymettar kalemiyle Cennet taamları gibi çok tatlı ve hûri libası gibi çok güzel yazıları, burada herkesi lezzetle mütâlâya sevk ediyor. Ve onun masume iki mübarek kızlarının yazdıkları nüshalar burada kadınlar, kızlar âleminde geziyor; görenleri *Risale-i Nur*'a cezbediyor. Çok çalışkan ve fedakâr Tahirî'nin kesretli hediyeleri, bizleri çok borç altında bıraktı.

Risale-i Nur'un postacısı mübarek Abdullah ne hâlde olduğunu soracaktım; Hafız Ali'nin mektubunda, sormadan cevabımı aldım. Allah, ikisinden razı olsun. O mektubun ahirinde, mâzi ve müstakbel ve semavat ehlini dahi mesrur eden Masumların ve mübarek Ümmî İhtiyarların hediye-i masumâneleri beyanındaki fıkrası gayet güzel düşmüş.

Hafız Ali'nin mektubunda, Tahirî'nin yazdığı ve göndereceği sözleri daha alamadık. Nur iskelesinin nazır-ı bînaziri Sabri, basiret-i basîrin hususî mektubunda yazdığı mübarek bir hemşiremin *Cevşenü'l-Kebîr*'i ezber etmesi, eskiden beri o hemşire, *Risale-i Nur* Talebeleri içinde bulunduğuna istihkakını gösteriyor. Onun namıyla beraber duada namı zikredilen ve Hazret-i Mevlâna Halid'in cübbesini tam muhafaza edip bize yetiştiren Asiye Hanımın birden lisanına gelen bir fıkra size gönderilecek.

ahir: son.

basiret-i basîr: kalp gözüyle bakan, gören.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

Cevşenü'l-Kebîr: büyük zırh anlamındaki Hz. Muhammed (a.s.m) Efendimize vahiyle gelen, Esmâ-i Hüsnâ'yı içine alan emsalsiz bir münacat ve benzersiz bir dua.

cezp: kendine doğru çekme, çekilme.

cübbe: üste giyilen bol ve uzun elbise.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.

fıkra: kısım, fasıl, bölüm.

gayet: son derece.

hediye-i masumâne: iyi niyetle ve samimi duygularla verilen hediye.

hemşire: kız kardeş, bacı.

hûri: Cennet kızı, Cennet güzeli.

hususî: özel.

istihkak: hak etme, hak kazan-

ma, hakkı olma.

kesretli: çokluğu olan, çok fazla.

kıymettar: kıymetli, değerli.

libas: elbise.

lisan: dil.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

masume: günahsız, saf, temiz kız.

mazi: geçmiş zaman.

mesrur: sevinçli, memnun.

muhafaza: koruma.

mübarek: feyizli, bereketli,

kutlu.

müstakbel: gelecek zaman.

mütâlâ: bir şeyi etraflıca düşünme, tetkik etme.

nam: ad.

namına: adına, yerine.

nazır-ı bînazir: eşi benzeri olmayan bakıcı.

nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.

razı: rıza gösteren, hoşnut olan.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin

eserlerinin adı.

semavat: semalar, gökler.

sevk: yöneltme.

taam: yemek, yiyecek.

talebe: öğrenci.

tevkil: vekil etme, edilme.

umum: bütün, herkes.

Ümmî İhtiyarlar: *Risale-i Nur*'un elle yazılarak çoğaltılmasında çalışan tahsilli olmayan Isparta köylerindeki yaşlılar grubu. Ümmîler olarak da geçer (Bkz.: 37. ve 38. lâhikalar).

O Kozca Hatibi, *Risale-i Nur*'la tam alâkadarsa, Sabri benim bedelime ona selâm etsin. Bize gelen masum ve ümmîlerin ve üstatlarının risalelerini, yedi cilt olarak güzelce tasnif ettik. Masumların tevafuklu güzel parçaları bir cilt ve ihtiyarların güzel parçaları için de kahraman Şükrü'nün *Mu'cizat-ı Ahmediye* güzel nüshası içinde olarak ikinci cilt, yedi cildin her birinin başında üçüncü sahifede gelen fıkra medar-ı ibret olarak yazılmıştır. Umu-ma selâm.

Risale-i Nur'un küçük ve masum şakirtlerinin elli-altmış talebesinin ve kırk-elli ümmî mübarek ihtiyarların ve kıymettar üstatlarının yazdıkları tevafuklu ve şirin nüshaları bize göndermişler. O parçaları yedi cilt içinde cem ettik.

Bu mübarek ümmî ihtiyarların kırk sene sonra *Risale-i Nur* hatırı için her işe tercihen yazıya başlamaları; ve masum çocukların, *Risale-i Nur*'dan ders aldıkları ve yazdıkları risalelerin bir kısmıdır. Onların bu zamanda, bu ciddî çalışmaları gösteriyor ki, *Risale-i Nur*'da öyle manevî zevk ve cazibedar bir nur var ki, mekteplerde çocukları okumaya şevkle sevk etmek için icat ettikleri her nevi eğlence ve teşviklere galebe edecek bir lezzet, bir sürur, bir şevk, *Risale-i Nur* veriyor ki, çocuklar ve ümmî ihtiyarlar böyle hareket ediyorlar.

Hem, bu hal gösteriyor ki: *Risale-i Nur* kökleşiyor. İnşallah, onu hiçbir şey koparamayacak, ensal-i atiyede de devam edip gidecek.

alâkadar: ilgili, ilişkî.

bedel: karşılık.

cazibedar: çekici, cazibeli.

cem: toplama, biriktirme.

ciddî: gerçek olarak, hakika-ten.

ensal-i atiyede: gelecek kuşaklar, müstakbel nesiller.

fıkra: kısım, fasıl, bölüm.

galebe: galip gelme, üstün-lük.

hatip: güzel ve düzgün konu-şan.

icat: yeni bir şey ortaya koy-

ma.

inşallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

kıymettar: kıymetli, değerli.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

medar-ı ibret: ibret sebebi, vesilesi.

mektep: eğitim ve öğretim kuruluşu.

Mu'cizat-ı Ahmediye: Pey-gamber Efendimizin (a.s.m.)

gösterdiği mu'cizeleri anlatan On Dokuzuncu Mektup risale-si.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

nevi: çeşit, tür.

nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sahife: sayfa.

selâm: barış, rahatlık, sela-met ve esenlik dileme.

sevk: yöneltme.

sürur: sevinç, mutluluk.

şakirt: talebe, öğrenci.

şevk: keyif, neşe, sevinç.

talebe: öğrenci.

tasnif: sınıflandırma.

tercihan: tercih ederek, öncelikli olarak.

tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbi-rine denk gelme.

ümmî: köylü, okumamış, tahsil görmemiş olan.

Aynen bu masum küçük şakirtler gibi, *Risale-i Nur*'un cazibedar dairesine giren bu ümmî ihtiyarların, kısmen çobanların ve yörük ve efelerin bu zamanda, bu acip şerait içinde her şeye tercihen *Risale-i Nur*'a bu surette çalışmaları gösteriyor ki: Bu zamanda *Risale-i Nur*'a ek-mekten ziyade ihtiyaç var ki, çiftçiler, çobanlar, yörük efeler, **(HAŞİYE)** hacat-ı zaruriyeden ziyade bir hacat-ı zaruriyeyi *Risale-i Nur*'un hakaikını görüyorlar.

77

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bu tarafta yol kapandı; posta gelmiyordu. Sizlerden gelecek bir mektup veya bir risaleyi bekliyordum. Şimdi, ruhuma bir ihtarla daha beklemeyerek, burada hüsn-i tesirini gösteren üç parçayı gönderiyorum. Masumların ve ümmî Mübareklerin ve İhtiyarların ve kahraman Tahir'nin nüshaları daimî bir tarzda fütuhât yapıyorlar. Yalnız cüz'î birkaç parçayı tashih ederken zahmet çektim. Fakat o zahmet, bana tatlı geliyordu. Hem, aynı rahmet oldu. Beni de o masum ve mübareklerin kafilesine dâhil ederek, benim hattıma benzedikleri için, kendim o parçaları yazmışım gibi tam sahip oldum. Eğer ben yazsaydım, aynen onlar gibi olurdu.

HAŞİYE: Bilhassa *Risale-i Nur* kahramanlarından Şükrü Efe ve bilhassa Dağ Kumandanı Çoban Veli'nin ve yörük aşiretlerinden Bahadır Süleyman'ın ve emsalinin gayretlerine işaretir.

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
ayn-ı rahmet: rahmetin tâ kendisi.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
cazibedar: çekici, cazibeli.
cüz'î: küçük, az.
dahil: girme, içinde olma.
daimî: sürekli, devamlı.
fütuhât: zaferler, fetihler, galibiyetler.
hacat-ı zaruriye: zorunlu ihtiyaçlar, gerekli ihtiyaçlar.

hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.
haşiye: dipnot.
hat: yazı, el yazısı.
hüsn-i tesir: güzel, iyi tesir, etki.
ihhtar: hatırlatma, uyarı.
kısmen: kısmî olarak, bazı yönden.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.

şerait: şartlar.
tarz: biçim, şekil.
tashih: basılacak bir eserin dizgilerini kontrol ederek yanlışları düzeltme.
tercihan: tercih ederek, öncelikli olarak.
ümmî: okuma yazması olmayan, okumamış.
zahmet: sıkıntı, eziyet, meşakkat.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

KASTAMONU'DAKİ KARDEŞLERİME HİTABEN YAZILAN BİR HAKİKATTİR

Belki size de faidesi olur diye gönderdim.

Risale-i Nur, kendi sadık ve sebatkâr şakirtlerine kazandırdığı çok büyük kâr ve kazanç ve pekçok kıymettar neticeye mukabil, fiat olarak o şakirtlerden tam ve halis bir sadâkat ve daimî ve sarsılmaz bir sebat ister.

Evet, Risale-i Nur on beş senede kazanılan kuvvetli iman-ı tahkikiyi on beş haftada ve bazılara on beş günde kazandırdığını, yirmi senede yirmi bin zat tecrübeleriyle şahadet ederler.

Hem, iştirak-i a'mal-i uhreviye düsturuyla, her bir şakirdine, her bir günde binler halis lisanlar ile edilen makbul duaları ve binler ehl-i salâhatin işledikleri a'mal-i salihanın misil sevaplarını kazandırıp, her bir hakikî, sadık ve sebatkâr şakirdini amelce binler adam hükmüne getirdiğini, kerametkârâne ve takdîrkârâne İmam-ı Ali Radıyallahü Anhın üç ihbarı ve keramet-i gaybiye ve Gavs-ı Azam'daki (k.s.) tahsînkârâne ve teşvîkkârâne beşareti ve Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan'ın kuvvetli işaretiyle o halis şakirtler ehl-i saadet ve ashab-ı Cennet olacaklarına müjdesi pek kat'î ispat ederler. Elbette, böyle bir kazanç, öyle bir fiat ister.

Madem hakikat budur; Risale-i Nur dairesinin yakınında bulunan ehl-i ilim ve ehl-i tarikat ve sofîmeşrep zatlar,

a'mal-i salih: salih ameller, Allah'ın rızasına uygun yapılmış iyi ve hayırlı işler.
amel: fiil, iş.
ashab-ı Cennet: Cennet ashabı, Cennetlikler.
beşaret: müjde.
daimî: sürekli, devamlı.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
düstur: kaide, esas, prensip.
ehl-i ilim: ilim sahipleri, ilim

adamları.
ehl-i saadet: saadete ulaşanlar, mutluluğu yakalayanlar, bahtiyar olanlar.
ehl-i salâhat: salih kimseler, namuslu, doğru, adaletli olan kimseler.
ehl-i tarikat: tarikat ehli, kalbini dünyanın fani işlerinden ayırıp, Allah sevgisi ile bağlayan kimseler.
faide: fayda.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs,

Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
hakikat: gerçek, bir şeyin aslı, esası.
hakikî: gerçek.
halis: samimî, her amelinin yalnız Allah rızası için işleyen.
hitaben: hitap ederek, söyleyerek.
hükmüne: yerine, değerine.
ihbar: haber verme, bildirme.
iman-ı tahkikî: tahkikî iman, imana dair bütün meseleleri

inceleyip delil ve bürhan ile inandırmak.

ispat: doğruyu delillerle gösterme.

iştirak-i â'mâl-i uhreviye: ahirete ait olan işlerdeki ortaklık, ahiretle ilgili amellere ortak olma.

kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.

keramet-i gaybiye: gaybla ilgili keramet, istikbal ile alakalı keramet.

kerametkârâne: kerametli bir şekilde, keramet gösterircesine.

kıymettar: kıymetli, değerli.

Kur'ân-ı Mucizülbeyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.

lisan: dil.

madem: ...den dolayı, böyle ise.

makbul: kabul edilmiş, geçerli.

misil: benzer, eş, kat.

mukabil: karşılık.

radıyallahü anh: Allah ondan razı olsun.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sadâkat: bağlılık, doğruluk.

sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.

sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik.

sebatkâr: sebat eden, sözünde ve kararında duran, vazgeçmeyen, sebatlı.

sofîmeşrep: tasavvuf ehli, riyazet ve nefisle mücadele ile hakikate ermeye çalışan.

şahadet: şahit olma, şahitlik, tanıklık.

şakirt: talebe, öğrenci.

tahsînkârâne: beğenircesine, alkışlarcasına.

takdîrkârâne: takdir edene yakışır şekilde, takdir ederek.

teşvîkkârâne: teşvik ederek, isteklendirerek, sevke getirerek.

zat: kişi, şahıs.

âb-ı hayat: hayat suyu.

adavet: düşmanlık, husumet.

aklen: akıl ile, akıl yolu ile, akıl gereğince.

asabî: sinirli, öfkeli.

azap: ceza, eziyet, işkence, büyük sıkıntı, şiddetli acı.

bedenen: vücutça.

bilhassa: özellikle.

cadde-i Kur'âniye: Kur'an'ın gösterdiği, çizdiği yol. Kur'an'ın büyük, geniş ve sağlam caddesi, ehli sünnet yolu, Kur'an yolu.

cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.

cinayet: cana kıyma, katl veya bu derecede ağır bir suç.

dalâlet: Hak ve hakikatten sapma, doğru yoldan ayrılma, azma.

düstur-i Rahmani: Cenab-ı Allah'ın Rahmani olan kaide ve düsturları.

düstur-i şeytani: şeytanî prensipler, şeytanca kaideler.

ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.

ehl-i gaflet: dünyaya daldığından dolayı ahiretin farkında olmayan.

elhannâs: şeytan.

eliyazübillâh: Allah esirgesin, Allah korusun.

elzem: daha (en, pek) lâzım, lüzumlu, gerekli.

enaniyet: kendini beğenme, bencillik, egoistlik.

fırka: topluluk.

hakikat: gerçek, bir şeyin aslı, esası.

haric: dışarı.

hikmet-i tamme-i Sübhaniye: kusursuz ve noksansız olan. Allah'ın her şeyin bir maksat ve gayeyle yaratılmış olması.

hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.

husus: bilhassa, özellikle.

hükmetme: hakim olma, işleme.

ifsat: fesada uğratma, bozma, karışıklık çıkarma.

ilim: bilgi, marifet.

istirahat-ı ruh: ruhun rahatlığı, ruh huzuru.

ittihat: birleşme, birlik oluşturma.

kalben: kalp ile, kalpten.

küre-i arz: yer küre, dünya.

manen: mana bakımından, manaca.

metin: sağlam ve dayanıklı; kolaylıkla sarsılmayan, teleaşa düşmeyen ve korkuya kapılmayan.

muhabbet: sevgi, sevmek.

musibet: felaket, bela.

müstakim: doğru.

nev-i beşer: insanoğlu, insanlar.

onun cereyanına girmek ve ilim ve tarikatten gelen eski sermayeleriyle ona kuvvet vermek ve genişlemesine çalışmak ve şakirtlerini teşvik etmek ve bir buz parçası olan enaniyetini, tam bir havuzu kazanmak için, o dairedeki âb-ı hayat havuzuna atıp eritmek gerektir ve elzemdir. Yoksa, Risale-i Nur'a karşı rakibâne başka bir çıkış açmakla, hem o zarar eder, hem bu müstakim ve metin cadde-i Kur'âniyeye bilmeyerek zarar verir; zındıkaya bir nevi yardım olur.

Sakın, sakın dünya cereyanları, hususan siyaset cereyanları ve bilhassa harice bakan cereyanlar sizi tefrikaya atmasın; karşınızda ittihat etmiş dalâlet fırkalarına karşı perişan etmesin. ¹ الْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ

düstur-i Rahmanî yerine, eliyazübillâh,

² الْحُبُّ فِي السِّيَاسَةِ وَالْبُغْضُ لِّلْسِيَاسَةِ düstur-i şeytanî hükmedip melek gibi bir hakikat kardeşine adavet ve elhannâs gibi bir siyaset arkadaşına muhabbet ve taraftarlıkla zulmüne rıza gösterip, cinayetine manen şerik eylemesin.

Evet, bu zamanda siyaset, kalpleri ifsat eder ve asabî ruhları azap içinde bırakır. Selâmet-i kalp ve istirahat-i ruh isteyen adam, siyaseti bırakmalı.

Evet, şimdi küre-i arzda herkes ya kalben, ya ruhen, ya aklen, ya bedenen, gelen musibetten hissedardır, azap çekiyor, perişandır. Bilhassa ehl-i dalâlet ve ehl-i gaflet, rahmet-i umumiye-i İlâhiyeden ve hikmet-i tamme-i Sübhaniyeden habersiz olduğundan, nev-i beşere

1. Allah için sevmek, Allah için düşmanlık beslemek. (Feyzü'l-Kadîr, 2: 828, hadis no: 1241.)

2. Siyaset namına sevmek ve siyaset namına buğzetmek.

nevi: çeşit, tür.

rahmet-i umumiye-i İlâhiye: Cenab-ı Allah'ın umumî rahmeti.

rakibâne: rakip olarak, birbirine üstünlük sağlamaya çalışmasına.

rıza: razı olma, hoşnutluk.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursi'nin

eserlerinin adı.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

ruhen: ruh ile.

selâmet-i kalp: kalp selâmeti, kalbin korku ve endişeden uzak olması.

şakirt: talebe, öğrenci.

şerik: ortak.

taraftar: taraflı, bir tarafı destekleyen.

tarikât: Allah'a ulaşmak için şeyhin gözetiminde müridin takip edeceği terbiye usul ve yolu.

tefrika: ayrılık, bölünme.

zındika: dinsizlik, inançsızlık.

zulüm: haksızlık, eziyet, işkence.

rikkat-i cinsiye, alâkadarlık cihetiyle, kendi eleminden başka, nev-i beşerin şimdiki elîm ve dehşetli elemleriyle dahi müteallim olup azap çekiyor. Çünkü, lüzumsuz ve malâyanî bir surette vazife-i hakikiyelerini ve elzem işlerini bırakıp afakî ve siyasî boğuşmalara ve kâinatın hâdisatına merak ile dinleyerek, karışarak, ruhlarını sersem ve akıllarını geveze etmişler. Ve bilerek kendi zararına fiilen rıza göstermek cihetinde, “*Zarara razı olana şefkat edilmez*” manasındaki **الرَّاضِي بِالضَّرَرِ لَا يُنْظَرُ لَهُ** kaide-i esasiyesiyle şefkat hakkını, merhamet liyakatini kendilerinden selb etmişler. Onlara acınmayacak ve şefkat edilmez ve lüzumsuz başlarına belâ getirirler.

Ben tahmin ediyorum ki, bütün küre-i arzın bu yangınında ve fırtınalarında selâmet-i kalbini ve istirahat-i ruhunu muhafaza eden ve kurtaran yalnız hakikî ehl-i iman ve ehl-i tevekkül ve rızadır. Bunların içinde de en ziyade kendini kurtaranlar, *Risale-i Nur*’un dairesine sadâkatle girenlerdir. Çünkü, bunlar *Risale-i Nur*’dan aldıkları iman-ı tahkikî derslerinin nuruyla ve gözüyle her şeyde rahmet-i İlâhiyenin izini, özünü, yüzünü görüp, her şeyde kemal-i hikmetini, cemal-i adaletini müşahade ettiklerinden, kemal-i teslimiyet ve rıza ile, rububiyet-i İlâhiyenin icraatından olan musibetlere karşı teslimiyetle, gülerek karşılıyorlar, rıza gösteriyorlar. Ve merhamet-i İlâhiyeden daha ileri şefkatlerini sürmüyorlar ki, elem ve azap çeksinler. İşte buna binaen, *değil yalnız hayat-ı uhreviye-nin, belki dünyadaki hayatın dahi saadet ve lezzetini*

afakî: dışa dönük.

alâkadar: ilgili, ilişki.

azap: ceza, büyük sıkıntı, şiddetli acı.

belâ: musibet, sıkıntı.

binaen: -den dolayı, bu sebepten.

cemal-i adalet: adalet güzelliği, Cenab-ı Allah’ın varlıklara rahmetiyle adilâne muamele etmesi.

cihet: yön.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

ehl-i iman: inananlar, iman

sahipleri.

ehl-i tevekkül ve rıza: Allah’a tevekkül edip; bağlanıp kadeere razı olanlar.

elem: dert, üzüntü, maddî-manevî ızdırap.

elîm: şiddetli, çok dert ve keder veren.

elzem: daha (en, pek) lâzım, lüzumlu, gerekli.

fiilen: fiille, davranış ve hareketle.

hâdisat: hadiseler, olaylar.

hakikî: gerçek.

hayat-ı uhreviye: uhrevî hayat, ahirete ait olan hayat.

icraat: işler.

iman-ı tahkikî: tahkikî iman, imana dair bütün meseleleri inceleyip delil ve bürhan ile inanma.

istirahat-ı ruh: ruhun rahatlığı, ruh huzuru.

kaide-i esasiye: asıl kaide, temel prensip.

kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.

kemal-i hikmet: hikmetin mükemmelliği, tam ve eksiksiz bir hikmet, mükemmel hikmet ve gaye.

kemal-i rıza: tam razı ve hoşnut olarak.

kemal-i teslimiyet: tam bir teslim oluş, boyun eğiş.

küre-i arz: yer küre, dünya.

liyakat: layık olma, ehliyet.

malâyanî: manasız, faydasız, boş (sey).

merhamet-i ilâhiye: Allah’ın merhameti.

muhafaza: koruma.

musibet: felaket, bela.

müşahade: ilâhî güzellikleri ve sırları görme, seyretme.

müteallim: elemli, kederli, hüznünlü, içi sızlayan.

nev-i beşer: insanoglu, insanlar.

nur: aydınlık, parlı, ışıık.

rahmet-i ilâhiye: Allah’ın sonsuz rahmeti, ilâhî rahmet.

razı: rıza gösteren, hoşnut olan.

rıza: razı olma, hoşnutluk.

rikkat-i cinsiye: cinsî şefkat, insanın kendi cinsinden olana acıması.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

rububiyet-i ilâhiye: Allah’ın terbiye ediciliği.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

saadet: mutluluk.

sadâkat: bağlılık, doğruluk.

selâmet-i kalp: kalp selâmeti, kalbin korku ve endişeden uzak olması.

selb: ortadan kaldırma, iptal etme, olumsuzlaştırma.

sersem: başı dönmüş, akli ve zihni karışmış olan.

siyasî: siyasetle ilgili, siyasete ait.

suret: biçim, şekil, tarz.

şefkat: acıyarak ve esirgeyerek sevmeye, içten ve karşılıksız merhamet.

teslimiyet: teslim olma, boyun eğiş.

vazife-i hakikiye: hakikî gerçek vazife.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

isteyenler —hadsiz tecrübeleriyle— Risale-i Nur'un imanî ve Kur'ânî derslerinde bulabilirler ve buluyorlar.

79

Bu Günlerde İki Hatıradan İki İhtar

Birincisi: Bu şehirde Risale-i Nur'a intisap eden ihtiyar hanımlar sebat ettiklerini ve başkalar gibi sarsılmadıklarını düşündüm. Birden bu hadis-i şerif ihtar edildi:

¹ **عَلَيْكُمْ بِدِينِ الْعَجَازِ**. Yani, “Ahir zamanda, kadınların samimî dinlerine ve kuvvetli itikatlarına tâbi olunuz.”

Evet, ihtiyar kadınlar fıtraten zaife ve hassas ve şefkatli olmalarından, herkesten ziyade dindeki teselli ve nûra muhtaç olduğu gibi, herkesten ziyade fıtratlarında fedakârâne şefkat cihetiyle, dinde bulunduğu nihayetsiz şefkatperverâne bir nur-i teselli ve iltifat-ı merhamet-i Rahman ve nokta-i istinat ve nokta-i istimdada ihtiyacı var. Tam sebat etmek, fıtratlarının muktezasıdır. Onun için, bu zamanda o hacatı tam yerine getiren Risale-i Nur, her şeyden ziyade onların ruhlarına hoş geliyor ve kalplerine yapıyor.

İkincisi: Bugünlerde benim yanıma müteaddit ayrı ayrı zatlar geldiler. Ben onları ahiret için zannettim. Hâlbuki, ya ticaret veya işlerinde bir kesat ve muvaffakiyetsizlik

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.
ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.

cihet: yön.

fedakârâne: fedakârca, fedakârlıkla.

fıtrat: yaratılış, tabiat, mizaç, huy.

fıtraten: fitrî olarak, yaratılıştan, yaratılış itibarıyla.

hacat: hacetler, ihtiyaçlar.

hadis-i şerif: Peygamberimizden aktarılan sözlerin genel adı.

hadsiz: sınırsız, sonsuz.

hassas: zayıf, çabuk tesir alan.

ihtar: hatırlatma, uyan.

iltifat-ı merhamet-i Rahman: her bir varlığın rızasını merhametiyle veren Cenab-ı Hakk'ın lütfu, iltifatı.

imani: imana dair olan, imanla ilgili.

intisap: mensup olma, bağlanma, girme.

itikat: kesin inanma, iman.

kesat: alış verişte durgunluk, sürümsüzlük.

Kur'ânî: Kur'an'a ait, Kur'an'dan gelen.

muktezâ: iktiza eden, gereken.

muvaffakiyet: başarma, başarılı olma.

1. Keşfü'l-Hafâ, 2: 70.

müteaddit: çeşitli, bir çok.

nihayetsiz: sonsuz, sınırsız.

nokta-i istimdad: yardım dileme noktası, insanın kalbindeki nihayetsiz emel ve arzuların yerine getirilmesine olan ihtiyaç.

nokta-i istinat: dayanak noktası, güvenme ve itimat noktası.

nur: aydınlık, parıltı, ışık.

nur-i teselli: teselli veren ay-

dınlık, nur.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

samimi: içten, candan, gönülden.

sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik.

şefkat: acıyarak ve esirgeye-

rek sevmek, içten ve karşılıksız merhamet.

şefkatperverane: çok şefkatli ve merhametli bir şekilde, büyük sevgi ve muhabbetle.

tâbi: boyun eğen, uyan, itaat eden.

teselli: avutma, acısını dindirme.

zaife: zayıf, güçsüz (kadın).

zat: kişi, şahıs.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

olduğundan, bize ve *Risale-i Nur*'a, muvaffakiyet için ve zarardan kurtulmak niyetiyle müracaat edip, dua ve istişare istediklerini anladım.

“Ben, bunlara ne edeyim ve ne diyeyim?” diye tahattur ettim.

Birden ihtar edildi: “Ne sen divane ol ve ne de onları divanelikte bırakıp divanece konuşma! Çünkü, yılanlar zehrine karşı tiryak tedarikiyle ve onları kaçırmamasıyla meşgul ve vazifedar bir tek adam, yılanlar içinde duran ve sineklerin ısırmasına maruz olan ve sinekleri kaçırmak için çok yardımcıları bulunan diğer bir adama, yılanların ısırmasını bırakıp, ona sinekler ısırmasına yardım için koşan divanedir. Ve onu çağıran dahi divanedir. O sohbet dahi divanece bir konuşmaktır.”

Evet, hadsiz hayat-ı uhreviyeye nispeten muvakkat ve fânî kısacık hayat-ı dünyeviye'nin zararları, sineklerin ısırması gibidir. Hayat-ı ebediye'nin zararları, ona nispeten yılanların ısırmasıdır.

80

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Çok muhterem Üstadımız Efendimiz,

Bin üç yüz yirmi bir tarihinde *Mu'cizat-ı Ahmediye*'yi (aleyhissalâtü vesselâm) ve *Keramet-i Gavsîye* risalelerini

1. Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.

divane: deli, aklı başında olmayan.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

fânî: ölümlü, geçici.

hadsiz: sınırsız, sonsuz.

hayat-ı dünyeviye: dünyaya ait olan hayat.

hayat-ı ebediye: ebedî ve

sonsuz hayat, ahiret hayatı.

hayat-ı uhreviye: uhrevî hayat, ahirete ait olan hayat.

ihtar: hatırlatma, uyarı.

istişare: danışma, birinin fikir ve görüşüne başvurma, fikir sorma.

Keramet-i Gavsîye: Seyyid Abdülkadir Geylânî Hazretlerinin kerametlerinden bahsedilen risale.

maruz: bir şeyin etkisi ve te-

siri altında bulunma.

Mu'cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) mu'cizelerinden bahseden On Dokuzuncu Mektup risalesi.

muhterem: saygı değer, hürmete layık, saygın.

muvaffakiyet: başarma, başarılı olma.

muvakkat: geçici.

müracaat: başvurma, danışma.

nispeten: nispetle, kıyaslayarak. **Risale-i Nur:** Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

tahattur: hatıra gelmek, hatırlamak.

tedarik: sağlama, temin etme, karşılama.

tiryak: en iyi çare, baş ilâç.

vazifedar: vazifeli.

âlem-i menamda görmüştüm. Bunun hikmetini şimdiye kadar anlayamamıştım. Gördüğüm rüya aynen şöyle idi:

Tarih-i mezkûrda, Ceziretü'l-Arab'ın Necid kıt'asının Bilâd-ı Kasîmde, bir gece rüyamda üç güneşin tulû etmiş olduğunu gördüm. Yanımda tanıyamadığım bir zata sordum: “Bu üç güneş nasıl olur?” dedim. Yanımdaki zat, “Bu güneşin birisi Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmın güneşi, diğeri Gavs-ı Geylânî'nin, üçüncüsü de diğeri bir güneştir.”

Üçüncü güneşin *Risale-i Nur* olduğunu şimdi bildim.

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَسَلُ نُورِهِ كَمِشْكُوتٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ
الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ
شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ
تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ¹

ayet-i Kur'âniye, o rüya hakikatine işaret etmiş. Bu nuranî rüya, mezkûr ayet-i Nur'un on işaretle, on parmakla gösterdiği hakikati, aynen gösteriyor; otuz sekiz sene evvel haber veriyor. Evet, üç nur-i azam olan güneşlerin—Allahü a'lem— tabiri şu olmak gerektir:

• *Güneşlerin birincisi*, bu asırda *Risale-i Nur*'dur. Ve en parlak bir nuru da, *Mu'cizat-ı Ahmediye* Aleyhissalâ-tü Vesselâm namındaki risale-i harikadır.

âlem-i menam: uyku âlemi, rüya âlemi.

aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.

Allahü a'lem: Allah bilir.

asr: yüzyıl.

ayet-i Kur'âniye: Kur'an'ın ayeti.

ayet-i Nur: Nur ayeti; Nur Suresi 35. ayet.

Bilâd-ı Kasîm: çöl beldeleri; di-kenden başka ot bitmeyen kumlu bölge, çorak bölge.

Ceziretü'l-Arap: Arap Yarımadası.

evvel: önce.

hakikat: gerçek.

hikmet: gizli sebep, gaye.

mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.

Mu'cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu'cizelerinin anlatıldığı On Dokuzuncu Mek-tup risalesi.

nam: ad.

nur: aydınlık, parıltı, ışık.

nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.

nur-i azam: en büyük nur, en büyük ışık, muazzam aydınlık.

risale-i harika: harika risale, harika kitapçık.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

tabir: yorum, yorumlama.

tarih-i mezkûr: zikredilen, sözü edilen tarih.

tulû: doğma, doğuş.

zat: kişi, şahıs.

1. Allah göklerin ve yerin nurudur. Onun nurunun misali, bir lâmba yuvası gibir ki, onda bir kandil vardır. Kandil de cam fanus içindedir. Cam fanus ise, inci gibi bir yıldıza benzer ki, ne doğuya, ne de batıya ait olmayan mübarek bir ağacın yakıtından tutuşturulur. Onun yakıtı, kendisine ateş dokunmasa bile ışık verecek kabiliyettedir. O nur üstünde nurdur. Allah dilediğini nuruna kavuşturur. (Nur Suresi: 35.)

• *İkincisi*, Hazret-i İsa'nın din-i hakikîsinden çıkan nur-i semavî güneşidir.

• *Üçüncüsü*, tarikatler ruhunda ve tasavvuf menbaından çıkacak bir güneştir ki; şimdi Şeyh-i Geylânî timsaliyle o mana gösterilmiş. *Risale-i Nur*'a işaret eden otuz üç ayet-i Kur'âniyenin en birinci ayeti olan Ayeti'n-Nur on vecihle *Risale-i Nur*'a işaret ettiği Birinci Şua risalesinde gözümle gördüm; isteyen görebilir.

Sizi, nefsinden ziyade seven
âciz şakirdiniz.

Binbaşı Muhyiddin

81

Aziz, sıddık, metin, sebatkâr kardeşlerimize,

Biz, bu havalideki *Risale-i Nur* Talebeleri namına sizlere pek çok selâm ile beraber, arz-ı şükran ediyoruz. Ve sizlere ebeden minnettarız ki, muktedir ve parlak kalemlerinizle bizleri hem uyandırdınız, hem yardım ettiniz. Bu vilâyeti, nuranî kalemlerinizle, inşaallah, Isparta'ya benzetireceksiniz. Ve bilhassa çok ehemmiyetli kardeşimiz kahraman Tahiri'nin parlak ve muvaffakiyetli ve tevafuklu kâlemi, kerametkârâne fütuhât yapıyor. Ve onun iki masumeleri ve Masumların ve Ümmî İhtiyarların rengârenk çeşit çeşit meziyetlerini gösteren yazıları, bizleri teshir

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı.
arz-ı şükran: şükür bildirme, teşekkür etme.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
ayet-i Kur'âniye: Kur'an'ın ayeti.
ayetünnur: Nur ayeti.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bilhassa: özellikle.
din-i hakikî: hakikî din, gerçek din, esas din.
ebeden: ebedî ve daimî ola-

rak.
ehemmiyetli: önemli.
fütuhât: zaferler, fetihler, galibiyetler.
havali: bölge, etraf, çevre, civar.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
kerametkârâne: kerametli bir şekilde, keramet göstericesine.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
masume: günahsız, saf, temiz

kız.
menba: kaynak.
metin: sağlam ve dayanıklı; kolaylıkla sarsılmayan, telaşa düşmeyen ve korkuya kapılmayan.
meziyet: bir şeyi başkalarından ayıran vasıf, üstünlük ve değerlilik vasfı.
minnettar: bir iyiliğe karşı teşekkür duygusu içinde olan.
muktedir: iktidarlı, gücü yeten.
muvaffakiyet: başarma, ba-

şarılı olma.
nam: ad.
nefis: hayat, ruh, can.
nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.
nur-i semavî: semavî nur; vahiy ile gelen aydınlık, ışık.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.
ruh: öz, can alıcı nokta.
sebatkâr: sebat eden, sözünde ve kararında duran, vazgeçmeyen, sebatlı.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
şakirt: talebe, öğrenci.
talebe: öğrenci.
tarikât: Allah'a ulaşmak için şeyhin gözetiminde müridin takip edeceği terbiye usul ve yolu.
tasavvuf: İslamiyetin temel prensiplerine dayanarak, nefsi dünya alakalarından ve sevgisinden kesip Allah'a ulaşma yolundaki kalbe, ahlaka, nefse, ruha marifete, makama vebâtına ait bilgiler; Allah'a ulaşma bilgi ve yaklaşımı.
teshir: cezbetme, kendine bağlama, emri altına alma.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
timsal: suret , şekil.
Ümmî İhtiyarlar: *Risale-i Nur*'un elle yazılarak çoğaltılmasında çalışan tahsilli olmayan Isparta köylerindeki yaşlılar grubu. Ümmîler olarak da geçer (Bkz.: 37. ve 38. lâhikalar).
vecih: cihet, yön.
vilayet: il.
ziyade: çok, fazla.

ediyor, herkesi şevkle okumaya sevk ediyor. Cenab-ı Hak, sizlerden ebeden razı olsun ve sizi muvaffak etsin. Âmin.

Çok mühim ve mübarek kardeşimiz Hafız Mustafa'nın bize verdikleri ehemmiyetli hâdis-e taarruziye haberi, bi-zi hayrete düşürdü. Ve Üstadımızın o zamanda endişele-rinin ve heyecanının hikmetini anladık. Bir hiss-i kablel-vuku ile mütemadiyen bizlere derdi: "Dikkat ediniz, se-bat ediniz! Münafıklar, taarruz plânı çeviriyorlar" diye bi-zi ihtiyata sevk ediyor; hem, "Bir halt edemezler" diyor-du.

Evet, Ispartalı kardeşlerimizin bize haber verdikleri gi-bi, bu ehemmiyetli hâdis-e taarruziye teşebbüs vukuu zamanında muhaberemiz kesildiği hâlde, mütemadiyen, her vakit Üstadımız, aynı taarruza maruz bulunuyoruz gi-bi, bizi, yani Emin ve Feyzi'yi ikaz ediyor: "Dikkat ediniz, dört cihetle bize taarruz var. Demir gibi sebat ediniz... Bir halt edemezler." Biz de bakıyorduk ki; bizde bir şey yok; hissetmiyorduk.

Hem, o gaybî hâdiseyi bertaraf etmek için, tam mu-tabık bir mektup bize yazdırıp size göndermiştik.

Risale-i Nur Talebelerinden

**Nazîf, Salâhaddin, Tevfik,
Hilmi, Emin, Feyzi**

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, ka-bul eyle!" anlamında duanın so-nunda söylenir.
bertaraf: ortadan çıkmış, yok edilmiş.
cihet: yön.
ebeden: ebedî ve daimî olarak.
ehemmiyetli: önemli.
endişe: kaygı.
gaybî: gaybla ilgili, bilinmeyenle ilgili.
hâdis-e: olay.
hâdis-e-i taarruziye: sataşma, ilişme hadisesi, olayı.

halt: karıştırma, uygunsuz fiil ve davranış.
hikmet: gaye, maksat.
hiss-i kablelvuku: Bir şeyi vukuundan önce hissetme, bir hadisenin gerçekleşme-sinden önce kalbe doğması.
ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.
maruz: bir şeyin etkisi ve te-siri altında bulunma.
muhabere: haberleşme.
mutabık: birbirine uyan, uy-

gun.
muvaffak: başarmış, başarılı.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
mühim: önemli, ehemmiyet-li.
münafık: nifak sokan, arabo-zucu; kalbinde küfrü gizlediği halde Müslüman görünen.
mütemadiyen: sürekli ola-rak, devamlı.
razı: rıza gösteren, hoşnut olan.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-

diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sebat: sözünde durma, karar-lı olma, azimlilik.
sevk: yöneltme.
şevk: şiddetli arzu, aşırı istek ve heves.
taarruz: saldıрма, sataşma, ilişme.
talebe: öğrenci.
teşebbüs: girişim, bir işi yap-mak için harekete geçme.
vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۝ ۱ وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبَحُ بِحَمْدِهِ ۝ ۲
الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ۝ ۳

Aziz, sıddık kardeşlerim ve hizmet-i Kur'âniyede kahraman arkadaşlarım,

Bundan evvel üç mektup, emaneti aldıktan sonra, göndermiştim. Bu defaki Hafız Ali'nin mektubunda onlardan bahsetmemiş; merak ettim. Nur Fabrikası sahibi Hafız Ali'nin hastalığı beni müteessir etti, bizi duaya sevk etti. Cenab-ı Hak kuvvet ve şifa ihsan eylesin, âmin.

Hafız Ali'nin mektubuyla *Risale-i Nur*'un ehemmiyetli rükünlerinden olan Halil İbrahim'in sisteminde Ahmed Feyzi'nin mektupları, şahsıma ait haddimden yüz derece fazla hüsnüzanları bir tarafta kalsa —ondan kat-ı nazar— o havalide *Risale-i Nur*'un şahs-ı manevîsine karşı Halil İbrahim'le Ahmed Feyzi'nin sarsılmaz, gayet kuvvetli irtibatlarını gösterdiğinden, bizi cidden mesrur eyledi.

Evet, onların o şiddetli alâkadarlıkları, o havalide *Risale-i Nur*'u yerleştiriyor, idame ettiriyor. O ikisinin mektupları, suret-i zahiriyyede benim şahsıma atf-ı ehemmiyet etmeleri gerçi muvafık değil, mübalâğadır; fakat, o yanlış suretin altındaki hakikat, *Risale-i Nur* Şakirtlerinin samimî tesanütlerinden süzülen bir şahs-ı maneviye, *Risale-i Nur*'un Kur'ân'dan gelen hakikatine karşı tam

ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.

irtibat: bağ, münasebet.

kat-ı nazar: bakışı kesme, bakmama, alâkayı kesme.

mesrur: sevinçli, memnun.

muvafık: uygun, münasip.

müteessir: teessüre kapılan, hüznünlü, kederli, mahzun.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

rûkn: bir topluluğun en önemli ve kuvvetli fertlerinden her biri.

samimî: içten, candan, gönülden.

sevk: yöneltme.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

suret: biçim, tarz, görünüş.

suret-i zahiriye: dış görünüş.

şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaat-teb meydana gelen manevî şahıs.

şahs-ı maneviye: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaat-teb meydana gelen manevî şahıs.

şakirt: talebe, öğrenci.

tesanüt: dayanışma, birbirine dayanma ve destek olma.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezze olan Allah'ın adıyla.
2. Hiçbir şey yoktur ki, Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)
3. Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı üzerinize olsun.

alâkadar: ilgili, ilişki.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

atf-ı ehemmiyet: bir şeye ehemmiyet, önem verme; bir şeyin mühim olduğunu beyan ve iddia etme.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

gın.

cidden: ciddî olarak, gerçek olarak.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ehemmiyetli: önemli.

evvel: önce.

gayet: son derece.

gerçi: her ne kadar...

hakikat: gerçek, bir şeyin as-

lı, esası.

havali: bölge, etraf, çevre, civar.

hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.

hüsn-i zan: iyi fikirde bulunup, iyi olacağını düşünmek.

idame: devamlı ve daimî kılma.

mutabık ve hak olarak sarf edilecek. O mektuplardaki tabirat, benim gibi cüz'î bir ferde karşı sarf edilmiş. Benim haddimden bin derece fazla olmakla beraber; o şahs-ı manevî namına ve *Risale-i Nur*'un hakikati hesabına ve ehemmiyetli ve çok muhtaç memlekette fevkalâde bir alâka ve faaliyete alâmet olmak cihetiyle kabul ettim.

Ahmed Feyzi'nin de, inşaallah, Kastamonu Feyzi'si gibi, bütün kuvvetiyle *Risale-i Nur*'a çalışacak bir azim ve karar suretinde mektubunu telâkki ediyoruz. Fakat, mahviyeti ve tevazuu pek fazla ve istedikleri de pek fazla ve mektubundaki duaları da güzel olduğundan, daimî duamızda buranın Feyzi'siyle omuz omuza girdi.

Halil İbrahim'in mektubu, belki her mektubu, hem onun, hem İnce Mehmed'in namına kabul ediyorum. İki-sine, Hüsrev'le Rüştü gibi, bir ruh, iki ceset nazarıyla bakıyorum. Cenab-ı Hak onları muvaffak etsin ve emsalini oralarda çoğaltsın. Ve o mektup da, *Risale-i Nur*'un talebelerinden Hafız Mehmed Emin ve Mustafa Çavuş ile beraber, Siirtli Ahmed ve Salâhaddin ve İzzeddin gibi zatlara da *Risale-i Nur*'la alâkadar olduklarını bildiriyor. Biz de onlara birer birer hem selâm, hem onları da *Risale-i Nur* Talebeleri içinde duada teşrik edeceğiz.

Hafız Ali'nin mektubunda, eline geçen mektubumuzu güzelce takdir ve hülâsa etmiş. *Risale-i Nur*, saadet-i ebediye dükkânı ve bâkî elmasları sattığından, "Fânî, kırık cam parçaları ondan istenilmemeli..." tabiri, çok güzel düşmüş.

alâka: ilgi, ilişki, yakınlık.
alâkadar: ilgili, ilişki.
alâmet: belirti, işaret, iz.
azm: kesin karar, kasıt, niyet.
bâkî: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan.
ceset: vücut, beden.
cihet: yön.
cüz'i: küçük, az.
daimî: sürekli, devamlı.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ehemmiyetli: önemli.
emsal: benzerler.
fânî: ölümlü, geçici.

fevkalâde: olağanüstü.
hakikat: gerçek, esas.
hülâsa: bir şeyin özü, esası, özeti.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
mahviyet: alçak gönüllülük, kendini değersiz gösterme.
mutabık: birbirine uyan, uygun.
muvaffak: başarmış, başarılı.
nam: ad.
nazar: bakış, bakış açısı.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-

diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
saadet-i ebediye: sonu olmayan, sonsuz mutluluk.
sarf: harcama.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
suret: biçim, şekil, tarz.
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatte meydana gelen ma-

nevî şahıs.
tabir: yorum, yorumlama.
tabirat: tabirler, ifadeler, terimler, deyimler.
takdir: kıymet verme, beğenme.
talebe: öğrenci.
telâkki: anlama, kabul etme.
teşrik: ortak etme.
tevazu: alçak gönüllülük, bir kimsenin başkalarını kendinden küçük görmemesi.
zat: kişi, şahıs.

Hem Isparta, hem Manisa'daki bütün kardeşlerimize birer birer selâm ve dua ediyoruz ve dualarını istiyoruz. Hapishanede, *Risale-i Nur*'un son kâtibi kahraman Şefik acaba sağ mıdır? Nerededir? Merak ediyorum; Halil İbrahim'den sorunuz.

83

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Şuhur-i muharremeden sonra, hususan bahara yakın, hayat-ı dünyeviye gafleti bir derece fütur vermekle beraber; bazı sarsıntılar ve hastalıklar ve askerliğe gitmek cihetinde *Risale-i Nur*'un hizmetine bir derece zaaf gelmiş diye endişe ediyordum. Cenab-ı Hakka şükür ki, mektuplarınız ve Atıf Hasan'ın gelmesiyle o endişe zail oldu. O mektubunuzda, çok ehemmiyetli bir hâdise-i Nuriyeden bahis var ki, *Hizbü'l-Ekberü'l-Kur'ân*'ı tab etmek teşebbüsüdür.

Evet, o *Hizbü'l-Ekber*'deki âyât, bütün risale-i Nuriyenin ruhu, esası, madeni, üstadı ve güneşidir. Onun tab'ından sonra mümkünse, *Risale-i Nur*'un *Hizbü'l-Ekber*'i namında Arabiyyü'l-ibare ve iki *Ayetü'l-Kübra* ve *Münacat*'ın hülâsası olan risaleyi dahi tab etmek lâzımdır, fakat elinizdeki nüsha, benim nüsham gibi mükemmel değil. Biz burada yazıp, isterseniz size gönderelim, isterseniz İstanbul'da matbaada olan vekilimize gönderebiliriz; adresini bildiriniz.

Arabiyyü'l-ibare: Arapça söz, ibare.

ayat: Kur'ân ayetleri.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bahis: konu.

cihet: yön.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ehemmiyetli: önemli.

endişe: kaygı.

fütur: zayıflık, gevşeklik, usanç.

gaflet: dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşıp nefsin

arzulanına dalmak.

hâdise-i Nuriye: Risale-i Nur'lar ile ilgili olay.

hayat-ı dünyeviye: dünyaya ait olan hayat.

Hizbü'l-Ekber: Risale-i Nur'ların temelini teşkil eden ve tefsirinin yapıldığı Kur'ân ayetlerinin bir araya toplandığı *Hizbü'l-Ekberü'l-Kur'ân* adlı eser.

Hizbü'l-Ekberü'l-Kur'ân: Risale-i Nur'ların temelini teşkil eden ve tefsirinin yapıldığı

Kur'ân ayetlerinin bir araya toplandığı eser.

hulâsa: bir şeyin özü, esası, özeti.

hususan: bilhassa, özellikle.

kâtip: yazıcı.

maden: asıl, esas, kaynak.

nam: ad.

nüsha: birbirinin aynı olan yazılı metinlerden her biri.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

risale-i Nuriye: Nur Risalele-

rinin her biri.

Risale-i Nur'un Hizbü'l-Ekberi: İki babdan, yani iki makamdan oluşan *Ayetü'l-Kübra* risalesi ile *Münacat* risalesinin Arapçasından oluşan eserdir. Yirmi Dokuzuncu Lem'a'dan ibaret *Tefekkümame* isimli eserde neşredilmiştir.

ruh: öz, can alıcı nokta.

selâm: bars, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullen.

şuhur-i muharreme: savaşmanın haram olduğu mübarek aylar: Hicri zilkade, zilhicce, muharrem ve recep ayları.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

tab: kitap basma.

teşebbüs: girişim, bir işi yapmak için harekete geçme.

vekil: bakan, başkasının yerine ve adına konuşan.

zaaf: zayıflık, kuvvetsizlik.

zail: sone eren, yok olan.

Kardeşimiz Hasan Atıf, hakikaten *Risale-i Nur*'un hizmetine pek çok lâıyk ve müstaittir. Müstesna hattıyla beraber ihlâsı, irtibatı, alâkadarlığı, ciddiyeti, sadâkati dahi mükemmeldir. Cenab-ı Hak, onun emsalini çoğaltsın. Bu kardeşimizi, yirmi mektup yerinde, size, canlı bir mektup olarak gönderdik.

Hafız Ali'nin buradaki kardeşlerine çok yüksek, çok tesirli yazdığı mektuba karşı, başta Feyzi, Emin olarak umum namına Feyzi diyor ki: "Biz bu memleket talebeleri, Isparta kahramanlarının küçük kardeşleri, belki onların talebeleriyiz; dersi, hizmeti ve ciddiyeti onlardan alıyoruz. Her birisi, bizim için birer üstattır. Onların ellerinden öper, arz-ı hürmet ederiz. Cenab-ı Hak, o kahramanlardan ebeden razı olsun. Âmin" diyorlar.

Risale-i Nur'un iskele nazırı Sabri'nin birinci talebesi ve *Risale-i Nur*'un ehemmiyetli küçük bir talebesinin küçük mektubundaki güzel yazı bizi mesrur etti. Cenab-ı Hak onu ve onun gibi *Risale-i Nur*'a çalışan masumlara tevfiık ve selâmet ve saadet ihsan eylesin, âmin.

Hafız Mustafa'nın bizce pekçok ehemmiyetli olan mektubu, çoktan beri beklediğim bir hakikati gösterdi ki, *Risale-i Nur* dairesindeki şakirtler, istişare suretinde, tab etmek gibi çok ehemmiyetli işleri görmeye başlamalarıdır.

alâkadar: ilgili, ilişki.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

arz-ı hürmet: hürmet, saygı gösterme, saygı duyduğunu bildirme.

ciddiyet: ciddilik.

ebeden: ebedi ve daimi olarak.

ehemmiyetli: önemli.

emsal: benzerler.

hakikat: gerçek.

hakikaten: hakikat olarak, doğrusu, gerçekten.

hatt: yazı, el yazısı.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.

ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.

irtibat: bağ, münasebet.

istişare: danışma, birinin fikri ve görüşüne başvurma, fikir sorma.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

mesrur: sevinçli, memnun.

müstait: istidatlı, kabiliyetli, bir şeye kabiliyetli olan, yetenekli.

müstesna: benzerlerinden üstün olan, seçkin, mümtaz.

nam: ad.

nazır: vekil, bakan.

razı: rıza gösteren, hoşnut olan.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

saadet: mutluluk.

sadâkat: bağlılık, doğruluk.

selâmet: salimlik, eminlik, kurtuluş, korku ve endişeden uzak olma.

suret: biçim, şekil, tarz.

şakirt: talebe, öğrenci.

tab: kitap basma.

talebe: öğrenci.

tevfiık: Allah'ın yardımı, başanlı kılması.

umum: bütün, hepsi.

üstat: öğretici, öğretmen.

Aziz, sıddık, sadık, halis ve muhlis kardeşlerim,

Dört-beş kardeşlerime ait birer kısacık konuşacağım:

Birincisi: Medrese-i Nuriyenin mürşidi, müessisi ve müdebbiri Hacı Hafız kardeşimizin bu defa üçüncü olarak bir teberrükünü gördük. Tâ Barla'da iken, tatlı lokmaların kerametli, acip bereketi ve Isparta'da *İktisat Risalesi*'ni tatlılaştıran iki buçuk okka balın harika bir hâdiseye sebebiyet vermesi, **(HAŞİYE)** bu üçüncü defa da, bin mübarek ve masum hatırlarını ve iltifatlarını temsil eden ve parçalanmayan bir hediyeği göndermiş. Altmış senelik bir kaide-i hayatiyemi o bin hatırın hatırı için o kaide-min hatırını kırdım.

İkincisi: Atıf Hasan'ın hakikaten fevkalâde yazdığı tevafuklu *Mu'cizat-ı Kur'âniye*'yi o gittikten sonra temaşa ettim. Elimden gelseydi, her bir yaprağına mukabil bir lira verecektim. İnşaaallah o nüsha ile binler adam istifade edip, onun hayat-ı bâkiyesine bir çeşme hükmünde varidat verecek. Hüsrev'in ve kahraman Tahiri'nin bir üçüncüsü oluyor.

Üçüncüsü: *Risale-i Nur*'un eski ve ehemmiyetli ve çalışkan bir şakirdi olan Kâtip Osman'ın, sadık ve hikmetli rüyası ve mutabık tabiri onları müferrah ettiği gibi,

HAŞİYE: Şimdi ben tahmin ediyorum, o bal da onun imiş; fakat tam tahattur edemiyorum.

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
aziz: izzetli, değerli, kıymetli, saygın.
bereket: bolluk, bereket, gür-lük.
ehemmiyetli: önemli.
fevkalâde: olağanüstü.
hâdis: olay.
hakikaten: hakikat olarak, doğrusu, gerçekten.
halis: samimi, saf, ihlâslı.
harika: olağanüstü.
haşiye: dipnot.

hayat-ı bakiye: bakî olan, sonsuz hayat, ahiret hayatı.
hikmet: ilahî gaye, gizli sebep, fayda.
hükmünde: değerinde, yerinde.
iltifat: ilgi gösterme, yüzünü çevirip bakma.
inşaaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
istifade: faydalanma, yararlanma.
kaide: prensip, kural.

kaide-i hayatiye: yaşayış kuralı, prensibi; alışkanlıklar.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
Medrese-i Nuriye: nur medresesi; Risale-i Nur'ların okunduğu yerler.
Mu'cizat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın mu'cizelerini anlatan Yirmi Beşinci Söz risalesi.

muhlis: samimiyet sahibi, ihlâslı.
mukabil: karşılık.
mutabık: birbirine uyan, uygun.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
müdebbir: tedbir alan, her işi önceden düşünüp ona göre ayarlayan, planla idare eden.
müessis: tesis edici, tesis eden, kuran, kurucu.
müferrah: feraha kavuşmuş, gönül huzuruna ermiş.
mürşit: irşat eden, doğru yolu gösteren, rehber, kılavuz.
nüsha: birbirinin aynı olan yazılı metinlerden her biri.
okka: dört yüz dirhemden oluşan bir ağırlık ölçüsü birimi, 1283 gram.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.
sadık: sözünde, işinde doğru olan, dostluğu ve bağlılığı içten olan.
sebebiyet: sebep olma.
sıddık: sözünde ve işinde doğruluktan, bağlılıktan ayrılmayan.
şakir: talebe, öğrenci.
tabir: yorum, yorumlama.
teberrük: bir şeyi bereket ve saadet vesilesi sayarak almak veya vermek.
temaşa: hayretle ve dikkatle bakma, seyretme.
temsil: bir şeyin sembolü olma.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
varidat: gelirler.

ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.

berzah: ruhların kıyamete kadar bekleyeceği, dünya ile ahiret arasındaki yer.

celp: çekme, çekiş, kendine çekmek.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ehemmiyet: önem, değer, kıymet.

ehl-i dünya: dünyaya bağlı, dünya adamı, ahireti düşünmeyen.

havali: bölge, etraf, çevre, civar.

heyet: bir topluluğu meydana getiren kişilerin bütünü, komite.

hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.

iftihar: gurur, övünme.

ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.

mabeyn: ara.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

Medrese-i Nuriye: nur medresesi; Risale-i Nur'ların okunduğu yerler.

mesrur: sevinçli, memnun.

meşveret: işlerin konuşup anlaşma yoluyla halledilmesi, bir konu hakkında çeşitli ve ehil şahıslardan fikir alma.

meşveret-i şer'îye: dine, şeriata uygun olarak yapılan meşveret.

muhafaza: koruma.

muvaffakiyet: başarma, başarılı olma.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

müteşekkîrâne: müteşekkîr olarak, teşekkür edercesine.

nazar-ı dikkat: dikkatli bakma, dikkatli bakış.

radıyallahü anh: Allah ondan ra-

bizleri de mesrur eyledi. Ve o mektubuyla, merak ettiğim şeyleri ve Hüsrev ve Rüştü, Hafız Ali, Zühtü, Bedevi Nuri ve Nur Fabrikası sahibi, Tahir'ler, Mübarekler Heyeti, Medrese-i Nuriye ve Ümmî İhtiyarlar ve Masum Çocuklar, umumlarının selâmlarını yazıyor. Biz de onlara birer birer selâm ediyoruz. Muvaffakiyetlerine ve selâmetlerine dua ediyoruz.

Bu havalide dahi, belki çok yerlerde, sizin faaliyetinizden şevke gelip *Risale-i Nur* ziyade tevessü ettiğinden, ehl-i dünyayı düşündürüyor, nazar-ı dikkati celp ettiriyor. Bazı ufak tefek ilişmek de ondan ileri geliyor. İhtiyat her vakit olduğu gibi yine lâzımdır. Hazret-i İmam-ı Ali Radıyallahü Anh iki defa ¹ **سِرًّا تَنَوَّرْتُ** demesi, "*Risale-i Nur perde altında tenevvür ve tenvir eder*" diye işaret ediyor. Mümkün olduğu kadar geçici rüzgârlara ehemmiyet vermeyiniz, bakmayınız. Zaten mabeyninizde samimî tesanüt ve meşveret-i şer'îye, sizi öyle şeylerden muhafaza eder; içinizdeki şahs-ı manevînin fikrini, o meşveretle bildirir.

Kardeşiniz ve sizinle dünyada, berzahta, ahirette müteşekkîrâne iftihar eden ve edecek, hizmet-i Kur'âniyede arkadaşınız

Said Nursî

1. Gizli olarak nurlanır. (Celcelûtiye)

zi olsun.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

samimi: içten, candan, gönülden.

selâm: barış, rahatlık, selâmet ve esenlik dileme.

selâmet: salımlık, eminlik, kurtuluş, korku ve endişeden uzak olma.

şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatte meydana gelen manevî şahıs.

şevk: şiddetli arzu, aşırı istek ve heves.

tenevvür: nurlanma, parlama, aydınlanma.

tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışıklandırma.

tesanüt: dayanışma, birbirine

dayanma ve destek olma.

tevessü: genişleme, yayılma.

umum: bütün, hepsi.

Ümmî İhtiyarlar: Risale-i Nur'un elle yazılarak çoğaltılmasında çalışan tahsilli olmayan Isparta köylerindeki yaşlılar grubu. Ümmîler olarak da geçer (Bkz.: 37. ve 38. lâhikalar).

ziyade: fazla, fazlasıyla.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bu yeni hâdise-i taarruziyeden müteessir olmayınız. Çünkü, mükerrer tecrübelerle, *Risale-i Nur* inayet altındadır. Hiçbir taife, şimdiye kadar böyle ehemmiyetli hizmette bizler kadar az meşakkatle kurtulan olmamış.

Hem geçen ramazandaki hastalığım ve Eskişehir'deki musibetimiz gibi çok vakıalarla, zahirî sıkıntılı, meşakkatli hâlât altında *Risale-i Nur*'un faidesine olarak inkişafatı ve daha tesirli fütuhâtı görülmüş. İnşaallah, bu sıkıntılı hâdise dahi, münafıkların aks-i maksuduyla, *Risale-i Nur*'un fütuhâtını başka bir mecrada teshile vesile olur.

Beşinci Şua, yirmi beş sene evvel mesaili yazılan, yalnız bir iki sahife tatbikat ilâve edilip *Şualar*'a giren Beşinci Şua, ellerine geçmesi ehemmiyetlidir. Fakat bunda da bir hikmet var. Belki onlara, kendi mesleklerini bildirmek ve Cehenneme gidenin mahiyetini bilmek için fevkalâde iktidar haricinde bir kaza-i İlâhîdir diye Cenab-ı Hakkın hikmetine ve inayetine ve hıfzına itimat edip merak etmeyiniz.

Hem siz, hem onlar bilsinler ki: Sadaka belâyı def ettiği gibi, *Risale-i Nur* Anadolu'dan, hususan Isparta, Kastamonu'dan afat-ı semaviye ve arziyenin def ve ref'ine vesiledir.

afat-ı semaviye ve arziye: derme. yer küresel ve atmosferik afetler, belâlar.
aks-i maksut: istenilenin, he-deflenenin aksi, zıddı.
aziz: değerli, yüksek karakter ve şahsiyet sahibi.
belâ: afet, sıkıntı, gam, keder.
Beşinci Şua: ahir zaman ve kıyamete ait hadislerin tefsir ve yorumu olan Bediüzzaman Said Nursî'nin bir eseri.
Cenab-ı Hak: Allah.
def: uzaklaştırma, kovma, gi-

derme.
ehemmiyetli: önemli.
evvel: önce.
faide: fayda, yarar.
fevkalâde: olağanüstü, görülmemiş derecede.
fütuhât: açılım, yayılma.
hâdise: olay.
hâdise-i taarruziye: saldırı olayı.
hâlât: durumlar, hâller.
hariç: dış, dışında.
hıfz: koruma.
hikmet: gizli maksat, gaye.

hususân: özellikle.
iktidar: güç, kuvvet, yeterlilik.
ilâve: ek.
inayet: yardım, ikram.
inkişafat: gelişmeler.
inşaallah: Allah'ın izniyle.
itimat: güven, inanç.
kaza-i İlâhî: Allah'ın hükmünü yerine getirmesi.
mahiyet: özellik, nitelik.
mecra: bir işin gidiş yolu; akış yeri.
merak: ilgi, alâka.

mesail: meseleler, konular.
meslek: gidiş yolu; takip edilen yol.
meşakkat: sıkıntı, zorluk.
musibet: dert, sıkıntı, belâ.
mükerrer: tekrarlanan.
münafık: olmadığı hâlde Müslüman görünen; fitneci, ara bozucu.
müteessir olmak: üzölmek.
ref: kaldırma.
sadaka: Allah yolunda sarf etme, malından verme.
sahife: sayfa.
sıddık: inanç ve davasına bağlı, doğruluk ve bağlılıkta üstün kişi.
şua: ısı, ışık demeti.
Şualar: Risale-i Nur Külliyyatından bir eserin adı.
taife: topluluk, kavim, millet.
tatbikat: uygulama.
tecürbe: deney, birikim.
teshil: kolaylaştırma.
tesir: etki.
vakıa: olay.
vesile: sebep, aracı, vasıta.
zahiri: görünüşte.

Evet, Sabri'nin ¹ **يَا أَرْضُ ابْلَعِي ... وَاسْتَوْتِ عَلَى الْجُودِيِّ...**

ayetinden istihraç ettiği mana, haktır ve mutabıktır.

Evet, *Risale-i Nur*, sefine-i Nuh gibi Anadolu'yu Cebel-i Cudi hükmüne getirip, küre-i arzın yangınından ve tufadından kurtulmasına bir sebeptir. Çünkü, zaaf-ı imandan gelen tuğyan, ekserî musibet-i ammeyi celp ettiği gibi; imanı fevkalâde kuvvetlendiren *Risale-i Nur*, o musibet-i ammeyi dairesinin haricine bırakmaya rahmet-i İlâhiye tarafından vesile oldu. Bu ehl-i dünya, bu Anadolu halkı *Risale-i Nur*'a girmeseler de ilişmesinler. Eğer ilişkiler, yakında bekleyen yangınlar, tufanlar, zelzeleler ve tâunların istilâsına uğrayacaklarını düşünsünler, akıllarını başlarına alsınlar. Madem biz onların dünyalarına karışmıyoruz; onların da lüzumsuz bir hâlde bu derece ahiretimize karışmalarında onlara felâket getirmek ihtimali kavîdir.

İşte bu sekiz aydır, hususan bu heyecan veren bu hâdisenizle beraber; şimdi yanımdaki Feyzi ile Emin ve bütün bana temas eden dostlar şahittirler ki, bu sekiz ay zarfında birtek defa ne Harb-i Umumiye, ne siyaseti sormamışım. Ve odamdan işitilen radyoyu da üç senedir dinlemedim. Halbuki, benim binler adam kadar dünyaya bakmak münasebet var. Demek bize işi, doğrudan doğruya imana tecavüz eder. Onları, Cenab-ı Hakka havale ediyoruz...

Hem ehl-i siyasete hiç münasebetimiz olmadığı hâlde, kat'î bilsinler ki, *bu memlekette, bu asırda, milleti anarşilikten, tereddi ve tedenni-i mutlakadan kurtaracak yegâne çaresi, Risale-i Nur'un esasatıdır.* Bu hâdisede

ahiret: öbür dünya, ebedî hayat.
anarşilik: isyankârlık, kural tanımazlık, bozgunculuk.
asır: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
Cebel-i Cudi: Hz. Nuh'un gemisinin indiği dağ, Cudi Dağı.
Cenab-ı Hak: Allah.
daire: etki alanı, kaplanan alan.
derece: seviye, miktar.
ehl-i dünya: dünya hayatını esas hedef yapanlar.
ehl-i siyaset: siyasetle uğraşanlar, politikacılar.
ekseri: çoğunluk.
esasat: asıllar, temeller, ana hakikatler, gerçekler.
felâket: afet, belâ, sıkıntı.
hâdis: olay.
hak: gerçek, doğru.
hâl: durum, vaziyet, tavr.
hâlbuki: oysa ki, aslında.
halk: millet, topluluk.
Harb-i Umumi: İkinci Dünya Savaşı.
haric: dışında.
havale etme: gönderme, yöneltme, bırakma.
husus: özellikle.
hükümüne getirme: yerine koyma.
ihhtimal: olasılık.
işleme: rahatsız etme.
iman: inanma, inanç.
istihraç: çıkarma, açığa koyma.
istilâ: hükmü altına alma, el koyma, işgal etme.
kat'i: kesinlikle.
kavi: kuvvetli.
küre-i arz: yer yüzü.

1. Ey yer suyunu yut... Ve gemi Cudi dağına oturdu. (Hüd Suresi: 44.)

lüzumsuz: gereksiz.

madem: -den dolayı.

mana: anlam.

memleket: ülke.

millet: aynı inanca sahip insan topluluğu.

musibet-i amme: genel belâ; herkesi ilgilendiren sıkıntı.

mutabık: uygun, yerinde.

münasebet: ilgi, alâka, yakınlık, bağ.

rahmet-i İlâhiye: Allah'ın

şefkat ve merhametinin neticeleri.

sefine-i Nuh: Nuh Aleyhisselâmın gemisi.

sıkıntı: acı, keder.

siyaset: insanları yönetme sanatı.

şahit: tanık.

taun: veba, bulaşıcı hastalık.

tecavüz: saldırma, sataşma.

tedenni-i mutlak: tam bir gerileme; çöküş, alçalış.

temas etme: ilişki kurma.

tereddi: yozlaşma, kötülükte ilerleme.

tufan: kasırga, şiddetli fırtına.

tuğyan: azma, azgınlık. küfürde çok ileri gitme.

vesile: aracı, vasıta.

yegâne: tek.

zaaf-ı iman: iman zayıflığı.

zarfında: içerisinde, sürecinde.

sıkıntı çeken masumlar ve üstadları bilsinler ki, ağır şerait altında bir saat nöbet, bir sene ibadet ve hakikî tefekkür-i imaniye ile bir saati bir sene tâat hükmüne geçtiği gibi, inşaallah onların sıkıntıları da öyle sevaba medar olur. Onlar da, merak ve teessürle değil, ferah ve sürurla karşılamalı. Fakat, Hazret-i Ali'nin (r.a.) iki defa

¹ سِرّاً بَيَانَةً ❀ سِرّاً تَنْوَرَتْ demesine binaen, biz her vakit

tam ihtiyat ve tam sakınmak vaziyetini muhafaza etmekle mükellefiz.

Risale-i Nur'un mensupları, şuur ve ihtiyarları haricinde birbiriyle münasebettar, birbirinin hâdiseleriyle alâkadar olduğuna bir delil de bugünlerde oldu. Şöyle ki:

Oradaki hâdisenin vukuundan bugüne kadar, buradaki muhtelif tabakalardaki talebelerin vaziyetleri ehemmiyetli bir hâdise yüzünden değişmiş gibi çekinmek ve münafıkların nazarını kendilerine ve bizlere celp etmemek için bir tevakkuf devresi geçti. Ben de hayret ediyordum.

Hem, Nazif gibi birkaç zatın rüyalarının tabirleri, sizin hâdiseniz olduğunu anladık.

Umum kardeşlerimize birer birer ve bilhassa musibetzedelere selâm ve dua ediyoruz. Cenab-ı Hak onları çabuk kurtarıp vazifelerinin başına göndersin, âmin.

1. Gizliye gizliye beyan edilir. • Gizli olarak nurlanır [parlar].

alâkadar: ilgili.
âmin: Allah'ım kabul et.
bilhassa: özellikle.
binaen: dolayı.
celp etmek: çekmek.
Cenab-ı Hak: Allah.
çekinmek: sakınmak, kaçınmak.
delil: kanıt.
devre: dönem.
dua: Allah'tan isteme.
ehemmiyetli: önemli.

ferah: rahat, hoş.
hâdis: olay.
hakikî: gerçek.
hariç: dışında.
hükmüne geçme: yerine geçme, yerini alma.
ibadet: kulluk görevi.
ihtiyar: tercih, istek, irade.
ihtiyat: tedbir.
inşaallah: Allah'ın izniyle.
masum: suçsuz, günahsız.
medar: vesile, sebep.

mensup: bağlı, ait.
merak: ilgi, alâka.
muhafaza: koruma.
muhtelif: çeşitli, farklı.
musibetzede: sıkıntıya, belâya uğrayan.
mükellef: sorumlu, yükümlü.
münafık: iki yüzlü; olmadığı hâlde kendini Müslüman gösterme.
münasebettar: ilgili, alâkalı.
nazar: bakış, bakma.

sakınmak: korunmak, uzak durmak, kaçınmak.
selâm etme: tehlike ve sıkıntılardan uzak olmayı dileme.
sevap: iyiliklerin mukabilinde Allah'ın verdiği ahiret mükafatı.
sıkıntı: acı, keder.
sürur: sevinç.
şerait: şartlar.
şuur: bilinç.
taat: ibadet, kulluk.
tabaka: katman, zümre.
tabir: yorumlama.
talebe: öğrenci.
teessür: elem, üzüntü.
tefekür-i imani: inançlı bir şekilde düşünme.
tevakkuf: durma, kesintiye uğrama.
umum: genel, bütün.
üstâd: öğretici, rehber.
vakit: zaman, süre.
vazife: görev.
vaziyet: durum.
vuku: meydana gelme, olma.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ ۱ وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ۲
 ۳ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِعَدَدِ كَلِمَاتِ الْقُرْآنِ وَحُرُفَاتِهِ

Aziz, sıddık, mübarek kardeşlerim ve hizmet-i Kur'âni-yede kuvvetli, fa'al, sebatkâr arkadaşlarım,

Bu günlerde benimle altı adam, başta Marangoz Ahmed, ahirinde ben, manevî ihtara binaen birer meseleye medar olmuşuz.

Birincisi: Fa'al, cidden çalışkan, Risale-i Nur ve Medrese-i Nuriye talebelerinden Marangoz Ahmed'in mektubunda Eşref namında on yaşında bir masum çocuğun, köyünü, malını terk edip, iki gün mesafeden gelip, hiç yazı yazmadığı hâlde, on gün zarfında Risale-i Nur'u yazmaya muvaffak olması, Risale-i Nur'un bir kerameti olduğu gibi, Medrese-i Nuriyenin de harika bir çiçeğidir deniliyor.

Evet, biz de deriz ki: Maddî bir kışta, güzel çiçeklerin açılmasıyla bir harika kudret olduğu gibi; bu asrın manevî ve dehşetli kışında, Sava karyesinin, yani Sava şeceresi bin güzel güzel çiçekler ve Cennet meyveleri açması; ve Isparta memleket bahçesi, binler gül-i Muhammedî (a.s.m.) çiçekleri açması; **(HAŞİYE)** elbette harika bir

HAŞİYE: Ve her biri sadberk olarak, yani her bir çiçekte yüz parça yaprak.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezze olan Allah'ın adıyla.
2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)
3. Allah'ın selâmi, rahmeti ve berekâtı Kur'ân'ın kelimeleri ve harfleri adedince üzerinize olsun.

ahir: son.
 asır: yüzyıl.
 aziz: izzetli, muhterem, saygın.
 binaen: -den dolayı, bu sebepten.
 cidden: ciddî olarak, gerçek olarak.
 dehşetli: ürkütücü, korkunç.
 faal: çalışkan, gayretli.
 gül-i Muhammedi: kırmızı renkli bir gül çeşidi.
 harika: olağanüstü.
 harika: olağanüstü.
 haşîye: dipnot.
 hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
 ihtar: hatırlatma, uyan.
 karye: köy.
 keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
 kudret: güç, kuvvet, iktidar.
 maddî: madde ile alakalı, cismanî.
 manevî: manaya ait, maddî olmayan.
 masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

miz.
 medar: sebep, vesile.
 Medrese-i Nuriye: nur medresesi; Risale-i Nur'ların okunduğu yerler.
 mesafe: uzaklık, ara.
 mesele: konu.
 muvaffak: başarmış, başarılı.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
 nam: ad.
 Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
 sadberk: yüz yaprak.
 sebatkâr: sebat eden, sözün-

de ve kararında duran, vazgeçmeyen, sebatlı.
 sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
 secere: ağaç.
 talebe: öğrenci.
 zarfında: süresince.

mu'cize-i rahmet ve bu memlekete harika bir keramet-i inayet-i Rabbaniye ve Risale-i Nur Talebelerine harikulâde bir ikram-ı İlâhîdir diye itikad edip Cenab-ı Hakka hadsiz şükür ederiz.

Marangoz Ahmed'in mektubunda, Dârviran köyünün eski zamanın çalışkan talebelerini andıran fedakâr talebeler, bizi ve eski zaman talebelerini tahassürle yâd eden medreseden yetişme, Risale-i Nur Talebelerine derin bir sürur verdi. Medrese-i Nuriyenin hanımlar talebeleri, evrad-ı Kur'âniye ile dualarıyla, evratlarıyla çalışkan kalemlere manevî yardımları çok güzeldir. Bu havalideki hanımlara da tam bir ders olur. Cenab-ı Hak, onlardan ve o medresenin umum talebelerinden ve üstatlarından ebeden razı olsun.

Ahmed'in rüyası çok mübarek ve güzeldir. Hazret-i İsa'nın (a.s.) kuvvetli sedasını işitmek, İsevîlerden kuvvetli bir imdat hizbül-Kur'ân'a iltihak etmeye işaret olabilir.

İkinci adam ve meselesi: Risale-i Nur Talebelerinden bir genç hafız, pek çok adamların dedikleri gibi, dedi: "Bende unutkanlık hastalığı tezayüt ediyor, ne yapayım?"

Ben de dedim: "Mümkün oldukça namahreme nazar etme. Çünkü rivayet var. İmam-ı Şafii'nin (r.a.) dediği gibi, "Haram-ı nazar, nisyan verir."

Evet, ehl-i İslâm'da, nazar-ı haram ziyadeleştikçe, hevesat-ı nefسانيye heyecana gelip, vücudunda suiistimalât

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ebeden: ebedî ve daimî olanak.
ehl-i İslâm: İslâm topluluğu, Müslümanlar.
evrad-ı Kur'âniye: Kur'ân'da çokça okunan kısımlar, dualar, zikirler.
evrat: virtler, okunması âdet olan dinî dualar.
fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, fedâ eden.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.

hafız: Kur'ân-ı Kerim'i tamamen ezberleyen ve okuyan kimse.
haram-ı nazar: haram olan şeylere bakmak.
hârika: olağanüstü.
harikulâde: olağanüstü.
havali: bölge, etraf, çevre, civar.
hevesat-ı nefسانيye: nefse ait geçici, çirkin arzu ve istekler.
hizbül-Kur'ân: Kur'ân taraftarları. Kur'ân'ın yolunu takip

edenler grubu.
ikram-ı İlâhî: Allah'ın ikram ve ihsanı.
iltihak: karışma, katılma.
imdat: yardım.
İsevi: Hz. İsa'nın dininden olanlar.
itikad: kesin inanma, iman.
keramet-i inayet-i Rabbaniye: her şeyi terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakkın yardımının kerameti.
manevi: manaya ait, maddî olmayan.

medrese: eski dönemde ders okutulan düzenli öğretim kuruluşu.

Medrese-i Nuriye: nur medresesi; Risale-i Nur'ların okunduğu yerler.

mesele: önemli konu.

mu'cize-i rahmet: rahmet mu'cizesi.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
namahrem: nikah düşen, evlenmeleri dinen mümkün olan.

nazar: bakış.

nazar-ı haram: haram olan bakış.

nisyan: unutmama, unutulma.

razi: rıza gösteren, hoşnut olan.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

rivayet: Hz. Peygamber'den nakledilen hadis.

sada: ses.

suiistimalât: kötü kullanmalar.

sûrur: sevinç, mutluluk.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

tahassür: hasret çekme, özlem.

talebe: öğrenci.

tezayüt: artma, çoğalma, ziyadeleşme.

umum: bütün.

üstat: öğretici, öğretmen.

yâd: anma, hatıra getirme.

ziyade: Artma, çoğalma.

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.
ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.

alâkadar: ilgili, ilişki.

a'mal-i salih: salih ameller, Allah'ın rızasına uygun yapılmış iyi ve hayırlı işler.

amel-i salih: Allah rızasına uygun hayırlı iş, dine uygun hareket, davranış.

asır: yüzyıl.

bâki: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan.

berzah: ruhların kıyamete kadar bekleyeceği, dünya ile ahiret arasındaki yer.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

cüz'i: küçük, az.

dârülhizmet: hizmet yeri.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

ehl-i salâhat: salih kimseler, namuslu, doğru, adaletli olan kimseler.

ferman: emir, buyruk.

gusûl: boy abdesti, dinin gerekli gördüğü hâllerde maddî, manevî temizlik için şartları dahilinde yıkanmak.

hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.

hadis-i şerif: Peygamberimizden aktarılan sözlerin genel adı.

hafız: Kur'an-ı Kerim'i tamamen ezberleyen ve okuyan kimse.

hayat-ı dünyeviye: dünyaya ait olan hayat.

hıfz-ı Kur'an: Kur'an'ın ezberlenmesi, Kur'an-ı Kerim'i tamamıyla ezberleme.

hususan: bilhassa, özellikle.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.

israf: gereksiz yere harcama, ıhtıyaçtan fazlasını harcama, savurganlık.

kuvve-i hafıza: hafıza gücü.

küllî: umumî, genel, bütün olan.

ile israfa girer. Haftada birkaç defa gusle mecbur olur. Ondan, tıbben kuvve-i hafızasına zaaf gelir.

Evet, bu asırda açık saçıklık yüzünden, hususan bu memâlik-i harrede o sû-i nazardan suiistimalât, umumî bir unutkanlık hastalığını netice vermeye başlıyor. Herkes, cüz'î küllî o şekvadadır. İşte, bu umumî hastalığın tezayüdüyle, hadis-i şerifin verdiği müthiş bir haberin tevilî ucunda görünüyor.

Ferman etmiş ki: "Ahir zamanda, hafızların göğsünden Kur'an nez' ediliyor, çıkıyor, unutuluyor."¹

Demek bu hastalık dehşetlenecek, hıfz-ı Kur'an'a bu sû-i nazarla set çekilecek; o hadisin tevilini gösterecek.

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ²

Üçüncü adam ve meselesi: Bizlerle pek çok alâkadar bir zat, çok defa dehşetli şekva ediyor ki: "Ben adam olamıyorum, gittikçe fenalaşıyorum, manevî hizmetlerimin neticelerini göremiyorum" diye medet istiyor.

Ona yazıyoruz ki: Bu dünya dârü'l-hizmettir, ücret almak yeri değildir. A'mal-i salihanın ücretleri, meyveleri, nurları berzahta, ahirettedir. O bâkî meyveleri bu dünyaya çekmek ve bu dünyada onları istemek, ahireti, dünyaya tâbi etmek demektir. O amel-i salihin ihlâsı kırılır, nuru gider. Evet, o meyveler istenilmez, niyet edilmez; verilsen, teşvik için verildiğini düşünüp şükreder.

Evet, bu asırda, bir iki mektupta beyan edildiği gibi, o derece hayat-ı dünyeviye damarına dokunmuş ve yaralanmış ve heyecana getirmiş ki, mübarek ve ihtiyar ve hoca ve ehl-i salâhat olan bir zat dahi, dünyada bir nevi

1. Kenzü'l-Ummal, 14:233, 242.

2. Gaybı Allah'tan başka hiç kimse bilmez.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

medet: inayet, yardım, imdat.

memalik-i harra: sıcak memleketler, sıcak ülkeler.

mesele: önemli konu.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

müthiş: dehşet veren, ürkütücü, tehlikeli, korkunç.

nevi: çeşit, tür.

nez: yok etme, kaldırma.

nur: aydınlık, parıltı, ışıık.

set: mani, perde, engel.

suiistimalât: kötü kullanmalar.

su-i nazar: kötü nazar, çirkin bakış.

şekva: şikayet.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnurluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile

Allah'ı hamd etme.

tâbi: boyun eğen, uyan, itaat eden.

tevil: yorumlama, yorum.

tezayüt: artma, çoğalma, ziyadeleşme.

tibben: tıbbî olarak, tıp cihetiyle, tıp yönünden.

umumi: genel.

zaaf: zayıflık, kuvvetsizlik.

zat: kişi, şahıs.

hayat-ı uhreviye ezvakını istiyor; birinci derecede, zevk-i hayat onda hükmediyor.

Dördüncüsü: Bizimle alâkadar bir zat, pekçokların şekva ettikleri gibi, eskiden şiddetli bir tarikatte okuduğu evrâdındaki zevk ve şevkini kaybettiğini ve sıkıntı ve uyku galebe ettiğini müteessifâne şekva etti.

Ona dedik: Maddî hava bozulduğu vakit nasıl ki sıkıntı veriyor, asabî sinelerde inkıbaz hali başlıyor; öyle de, bazen manevî hava bozuluyor. Hususan maneviyattan yabancılaşmış bu asırda ve bilhassa hevesat ve müştehiyat-ı nefsanîyeyi taammüm etmiş memleketlerde ve hususan şuhur-i muharreme ve şuhur-i mübarekede manevî havayı tasfiye eden âlem-i İslâmın intibah ve teveccüh-i umumîsi, o mübarek şuhurun gitmesiyle tevakkuf etmesinden fırsat bulup, havayı bozan dalâletlerin tesirleri zamanında ve bilhassa kış tazyikatı altında, bir derece hayyat-ı dünyeviye ve hevesat-ı nefsanîyenin tasallutlarının noksanîyetinden, ehl-i İslâm ve ehl-i imanda, hayat-ı uhreviye çalışmak iştiağı, baharın gelmesiyle hayat-ı dünyeviye ve hevesat-ı nefsanîyenin inkişafıyla o iştiağı uhreviye gizlemesi anında elbette böyle kudsî evradlarla zevk, şevk yerinde esnemek ve fütür gelir.

Fakat, madem ¹ خَيْرُ الْأُمُورِ أَحْمَرُهَا sırrıyla, meşakkatli, külfetli, zevksiz, sıkıntılı a'mal-i salih ve umur-i hayriye daha kıymetli, daha sevaplıdır; o sıkıntıda, o meşakkatteki ziyade sevabı ve makbuliyeti düşünüp, sabır içinde mesrurâne şükretmek gerektir.

1. İşlerin en hayırlısı zahmetli olanıdır. (Aclunî, Keşfü'l-Hafâ, 1:55.)

alâkadar: ilgili, ilişki.
âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
a'mal-i salih: salih ameller, Allah'ın rızasına uygun yapılmış iyi ve hayırlı işler.
asabi: sinirli, öfkeli.
asır: yüzyıl.
bilhassa: özellikle.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.
ehl-i iman: inananlar, iman

sahipleri.
ehl-i İslâm: İslâm topluluğu, Müslümanlar.
evrat: virtler, okunması âdet olan dinî dualar.
ezvak: zevkler.
fütür: zayıflık, gevşeklik, usanç.
galebe: galip gelme, üstünlük.
gerek: şart, lüzumlu.
hayat-ı dünyeviye: dünyaya

ait olan hayat.
hayat-ı uhrevi: uhrevî hayat, ahirete ait olan hayat.
hayat-ı uhreviye: uhrevî hayat, ahirete ait olan hayat.
hevesat: hevesler.
hevesat-ı nefsanîye: nefse ait geçici, çirkin arzu ve istekler.
hususan: bilhassa, özellikle.
hükmetme: karar vermek, inanca varmak.

inkıbaz: kasvet, tutukluk, sıkıntı, sıkılma.
inkişaf: ortaya çıkma, gelişme.
intibâh: uyanıklık.
iştiağ: aşırı isteme, çok fazla arzu etme.
iştiağ-ı uhreviye: ahiret sevgisi, arzusu, coşkusu.
kudsî: mukaddes, yüce.
külfet: zahmet, sıkıntı.
maddî: madde ile alakalı, cismanî.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
makbuliyet: makbûllük, beğenilmişlik, geçerlilik.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
maneviyat: mana âlemine ait olanlar, hisse ve inanca ait şeyler.
mesrurane: sevinçli bir şekilde, sevinerek, memnun olarak.
meşakkat: zahmet, sıkıntı, güçlük, zorluk.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
müştehiyat-ı nefsanîye: nefsin hoşuna giden, şehveti celp eden şeyler.
müteessifane: müteessif olarak, eseflenerek, kederlenerek.
noksaniyet: eksiklik, noksanlık.
sabır: dayanma, katlanma, zorluklara dayanma gücü.
sır: gizli hakikat.
sine: yürek, kalp, gönül.
şekva: şikayet.
şevk: şiddetli arzu, aşırı istek ve heves.
şuhur: aylar.
şuhur-i muharreme: savaşmanın haram olduğu mübarek aylar: Hicrî zilkade, zilhicce, muharem ve recep ayları.
şuhur-i mübareke: mübarek aylar.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
taammüm: umumîleşme, genel olma, yaygınlaşma.
tarikât: Allah'a ulaşmak için şeyhin gözetiminde müridin takip edeceği terbiye usul ve yolu.
tasallut: birini rahatsız etme, musallat olma, hüküm altına alma.
tasfiye: saflaştırma, arıtma, temizleme.
tazyikat: tazyikler, baskılar, zorlamalar.
tevakkuf: duraklama, durma.
teveccüh-i umumî: umumun alâkası, teveccühü.
umur-i hayriye: hayırlı işler.
yabanî: zat: kişi, şahıs.
zevk-i hayat: hayat zevki, hayat lezzeti.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

Beşincisi: Risale-i Nur'un bir talebesi, Risale-i Nur'a çalışmadığının bir sebebi, derd-i maişetin ziyadeleşmesi olduğunu söyledi.

Biz de ona dedik: *Risale-i Nur'a çalışmadığın için derd-i maişet sana şiddetlendi. Çünkü bu havalide her talebe itiraf ediyor ve ben de ediyorum ki, Risale-i Nur'a çalıştıkça, yaşamakta kolaylık ve kalbde ferahlık ve maîşette sühulet görüyoruz.*

Altıncısı: Bu bîçare Said'dir. Herkesin arzu ettiği ve istediği ve ferahla kabul ettiği şahsına karşı hürmet ve muhabbet ve sohbet, fakat Risale-i Nur'a taallûk eden noktalar haricinde bana ağır geliyor; beni sıkıyor, müteessir oluyorum.

Tahmin ediyorum ki, *Risale-i Nur'un* yüksek hâsiyetleri ve şakirtlerinin şahs-ı manevîsinin pek büyük meziyetleri, şahsım gibi meslek-i aczde fazla ileri giden bir âciz ve bîçarenin zayıf omuzuna o dağ gibi manalar yüklense altında ezilir, sıkılır diye anladım.

Bu ahirki iki meselede pek kısa kesmeye kâğıt mecbur etti. Nur, Gül, Lütî'nin kahraman vârisleri Mübarekler Yüksek Heyeti ve Medrese-i Nuriye ve Masumlar ve Ümmî İhtiyarların her birisine binler selâm ediyoruz.

*Duanıza muhtaç, size müştak
kardeşiniz*

Said Nursî

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı.
ahir: son.

bîçare: çaresiz, zavallı.

dird-i maişet: geçim derdi ve zorluğu, geçim sıkıntısı.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ferah: gönül açıklığı, sevinç, sevinme.

haric: dışarı.

hasiyet: bir şeye has özellik, nite-lik.

havalı: bölge, etraf, çevre, civar.

heyet: kurul, topluluk; birlik teşkil eden şahıs ve şeylerin tamamı.

hürmet: saygı.

maişet: geçim, geçinme.

masum: suçsuz, günahsız, saf, te-

miz.

Medrese-i Nuriye: nur medresesi; Risale-i Nur'ların okunduğu yerler.

mesele: önemli konu.

meslek-i acz: acz mesleği, aczini Allah'a bildirme mesleği, yolu.

meziyet: bir şeyi başkalarından ayıran vasıf, üstünlük ve değerlilik vasfı.

muhabbet: sevgi, sevmek.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

müştak: arzulu, fazla istekli, iştiaak gösteren.

müteessir: teessüre kapılan, hüznü, kederli, mahzun.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

sühulet: kolaylık.

şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatle meydana gelen manevî şahıs.

şakirt: talebe, öğrenci.

taallûk: alâkalı, münasebetli olma.

talebe: öğrenci.

Ümmî İhtiyarlar: Risale-i Nur'un elle yazılarak çoğaltılmasında çalışan tahsilli olmayan Isparta köylerindeki yaşlılar grubu. Ümmîler olarak da geçer (Bkz.: 37. ve 38. lâhikalar).

vâris: mirasçı.

zayıf: zayıf.

ziyade: Artma, çoğalma.

Aziz, sıddık, sarsılmaz, yılmaz, sebatkâr, fedakâr kardeşlerim,

Böyle şiddetli taarruzlara karşı sizi teşcie lüzum görmüyorum. Sizin kuvvetli metanetiniz ve *Risale-i Nur*'a gelen her hâdise-i elîmenin altında bir inayet ve rahmet bulunduğuna itikadınız, teşciinize kâfidir, biliyoruz. Yalnız bir noktayı merak ediyorum. Elde edilen bütün *Risale-i Nur*, yalnız bir takım mıdır? Ve kimin imiş? Anlamak istiyorum. Her kim ise, merak etmesin. Daha ehemmiyetli makamlarda onun hesabına fûtuhat yaparlar, sevap kazandırır. Ona, bir takım *Risale-i Nur* tedarik edilebilir. Hem tevkif altında kimse var mı? Hem, ona havale edilen hoca kimdir?

Saniyen: Sabri ile Hafız Ali'nin reyi ile teshil-i muhabere için verdiği karar ile bazen Atabey yoluyla muhabereyi onlar gibi biz de kabul ettik. Lütfi'nin bir vârisi Abdullah Çavuş namıyla, adresiyle gönderilecek.

Salisen: Sabri'nin mektubunda, tevafuklu yazdığı *Mu'cizat-ı Kur'âniye* ve *Risale-i Nur* hakkındaki istihracı bizi fevkalâde mesrur eyledi. Hasan Atıf'ın bize yazdığı şaşaalı ve cazibedar *Mu'cizat-ı Kur'an*'ı esas yapıp, sair risalelerde, i'caz-ı Kur'an'ın nüktelerine dair mebahisi ona zeyiller şeklinde ilhak ettik; güzel bir surete geldi. Ezcümle, *Ayetü'l-Kübra*'nın Kur'an'a dair On Yedinci Mertebesi, Yirminci Söz ve Sure-i Fethin ahirki ayetin

ahirki: sondaki.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
cazibedar: çekici, cazibeli.
dair: alakalı, ilgili.
dair: alakalı, ilgili.
ehemmiyetli: önemli.
ezcümle: bu cümleden olarak.
fedakâr: kendini veya şahsi menfaatlerini hiçe sayan, fedâ eden.

fevkalâde: olağanüstü.
fûtuhat: zaferler, fetihler, galibiyetler.
hâdise-i elîme: elîm, üzücü olay.
havale: bir şeyi başkasının üstüne bırakma.
i'caz-ı Kur'an: Kur'an'ın mucizeliği, yüksek ve erişilmez ifadesi.
ilhak: ilâve etme, ekleme, katma.
inayet: yardım, ihsan, lütuf.
istihrac: bir şeyden bir şey çı-

karma, sonuç çıkarma, mana çıkarma.
itikât: inanç, iman.
kâfi: yeter, elverir.
makam: yer, mevki.
mebahis: mebhâsalar, bahis olunanlar, konular.
mertebe: derece, basamak.
mesrur: sevinçli, memnun.
metanet: metin olma, dayanıklılık; gayret.
Mu'cizat-ı Kur'an: Kur'an'ın mu'cizeliği ve Kur'an'la ilgili mu'cizeleri anlatan Yirmi Be-

şinci Söz risalesi.

Mu'cizat-ı Kur'âniye: Kur'an'ın mu'cizelerini açıklayan Yirmi Beşinci Söz risalesi.

muhabere: haberleşme.

nam: ad.

nûkte: ince manalı, ancak dikkatle anlaşılabilen mana veya söz.

rahmet: şefkat etmek, merhamet etmek, esirgemek.

rey: oy.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

sâir: diğer, başka, öteki.

salisen: üçüncü olarak.

saniyen: ikinci olarak.

sebatkâr: sebat eden, sözünde ve kararında duran, vazgeçmeyen, sebatlı.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullen.

Sure-i Feth: Feth Suresi; Kur'an'ın 48. suresi. Medine'de nazil olmuştur. 29 ayettir.

suret: biçim, şekil, tarz.

şasaa: gösteriş, debdebe.

taarruz: saldırma, sataşma, ilişme.

tedarik: sağlama, temin etme, karşılama.

teshil-i muhabere: haberleşmenin kolaylaşması.

teşci: cesaret verme, cesaretlendirme.

tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.

tevkif: tutuklama.

vâris: mirasçı.

zeyl: ek, bir eserin devamı olarak yazılan kısım.

mu'cize olduğuna dair Yedinci Lem'a ve *Fihriste*'nin *Rumuzat-ı Semaniye*'ye dair mühim parçaları ve *Kenzü'l-Arş*'in iki nüktesi gibi parçalar o zeyillere girmiş. Aynen, *Mu'cizat-ı Ahmediye*'nin zeyilleri gibi parlamış. Nurlar santralı Sabri, o yazdığı güzel *Mu'cizat-ı Kur'âniye*'yi inşaallah onlarla tam güzelleştirir.

Rabian: Merhum Lütfi'nin hakikî ve pek ciddî bir vârisi olan Abdullah Çavuşun mektubu, onun derece-i sadâkat ve ihlâsını ve irtibatını gösterdi. Her vakit İslâmköylü Abdullah ile o Abdullah Çavuşu duada beraber yâd ediyordum. Elhak, o makama lâîk olduğunu gösteriyor. İsteddiği *Fihriste*'nin musahhah son kısmı inşaallah ona gönderilecek. Fakat zannettiği gibi çok tashihat edilmemiş; çünkü, taksimü'l-a'mal suretiyle, o mübarek kardeşlerimin yazılarını, mübarek yâdigâr gördüm ve değiştirmeye kıyamadım.

Hamisen: Bugünlerde, o hâdisede, *Risale-i Nur*'un bir derece tevakkufuna ve dünyaya bakmaya ve yirmi sene-dir konuşmadığım adamlarla konuşmaya ve hizmet-i Kur'âniye noktasında memnu olduğumuz siyasete temas etmeye mecbur olacağım diye endişeden gelen şiddetli bir teessürden zahir görülmez, manen tehlikeli bir hastalık bana taarruz etti. Müstemir âdetimi bîtamam yerine getiremediğimden, yine ramazan hastalığı gibi, ben kardeşlerimden, yine manevî muavenetlerini çok rica ediyorum. Fakat merak etmeyiniz, yatakta değilim. Yalnız fazla yazılan nüshaları tashih edemiyorum.

âdet: her vakit yapılan.

bîtamam: tamamıyla.

ciddî: gerçek olarak, hakikaten.

dair: alakalı, ilgili.

derece-i sadakat: dostluğun, muhabbetin ve bağlılığın derecesi.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

elhak: hakkın tâ kendisi, tam doğrusu; doğrusu ya.

fihriste: bir kitapta bulunan şeyleri sırayla gösteren liste, katalog.

hâdis: olay.

hakikî: gerçek.

hamisen: beşinci olarak, beşinci-si, beşinci derece.

hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.

inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

irtibat: bağ, münasebet.

Kenzü'l-Arş: 'Arş'in Hazinesi' anlamında bir dua.

makam: yer, mevki.

manen: mana bakımından, manaca.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

memnu: yasaklanmış, men edilmiş, yasak.

merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.

muavenet: yardım, yardımlaşma.

Mu'cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu'cizeleri anlatan On Dokuzuncu Mektup risalesi.

Mu'cizat-ı Kur'âniye: Kur'an'ın mu'cizeleriyle Kur'an'ın mu'cizeliğini anlatan Yirmi Beşinci Söz risalesi.

mu'cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey.

musahhah: tashih edilmiş, düzeltilmiş, yanlışsız.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

müstemir: sürekli, devamlı; değişmez, sabit.

nükte: ince manalı, ancak dikkatle anlaşılabilen mana veya söz.

nüsha: birbirinin aynı olan yazılı metinlerden her biri.

rabian: dördüncü olarak.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

Rumuzat-ı Semaniye: sekiz işaret anlamında Kur'an'ın tevafukla ilgili mu'cizeliğini izah eden Bediüzzaman Said Nursi'ye ait bir eserin ismi.

suret: biçim, şekil, tarz.

taarruz: saldıрма, satışma, ilişme.

taksimü'l-a'mal: iş bölümü, işlerin paylaşılması.

tashih: düzeltme, yanlışını gi-

derme.

tashihat: düzeltmeler, tashihler.

teessür: kederlenme, üzülmeye, acı duyma.

tevakkuf: duraklama, durma.

vâris: mirasçı.

yâd: anma.

yadigâr: bir kimseyi veya olayı hatırlatan eşya veya kimse.

zahir: dış yüz, görünüş.

zeyl: ek, bir eserin devamı olarak yazılan kısım.

Sadisen: Risale-i Nur bir cephede tevakkuf etse de, başka cephelerde fütuhâtı o tevakkufun yerini tutar. Hatta bu hâdise münasebetiyle burada bir derece ihtiyata binaen tevakkufa niyet edip tervic ettiğimiz hâlde; bilâkis Isparta tevakkufuna karşı, buralarda inkişafat ile tezahür etti. ¹ **الْحَمْدُ لِلَّهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي**

En ziyade bize nezaretle, bizimle ve siyasetle alâkadar mühim bir memur yanıma geldi. Ona dedim ki:

Bu on sekiz senedir sizlere müracaat etmedim ve hiç bir gazete okumadım. Bu sekiz aydır, bir defa “Cihanda ne oluyor?” diye sormadım. Üç senedir burada işitilen radyoyu dinlemedim. Tâ ki kudsî hizmetimize manevî zarar gelmesin. Bunun sebebi şudur ki:

İman hizmeti, iman hakaiki, bu kâinatta her şeyin fevkindedir, hiçbir şeye tâbî ve alet olamaz. Fakat, bu zamanda, ehl-i gaflet ve dalâlet ve dinini dünyaya satan ve bâkî elmasları şişeye tebdil eden gafil insanlar nazarında o hizmet-i imaniyeyi hariçteki kuvvetli cereyanlara tâbî veya alet telâkki etmek ve yüksek kıymetlerini umurun nazarında tenzil etmek endişesiyle, Kur’ân-ı Hakîm’in hizmeti bize, katî bir surette siyaseti yasak etmiş.

Sizler ey ehl-i siyaset ve hükûmet, evham edip bizlerle uğraşmayınız! Bilâkis, teshilât göstermeniz lâzım. Çünkü, hizmetimiz emniyet ve hürmet ve merhameti tesisle hem asayiş, hem inzibatı, hem hayat-ı içtimaiyeyi anarşilikten kurtarmaya çalışıp, sizin hakikî vazifenizin temel taşlarını tesbit ediyor, takviye ve teyit ediyor.

1. Allah’a hamd olsun. Bu Rabbimin fazlındandır. (Metnin “Elhamdülillâh” kısmı çok âyetete geçmektedir. Sonraki kısım ise Neml Süresinin 40. âyetidir.)

alâkadar: ilgili, ilişki.
anarşi: her türlü düzen ve otoriteye karşı koyarak karışıklığı meydana getirme durumu.
asayiş: emniyet, kanun ve nizâm hakimiyetin sağlanması.
bâkî: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan.
bilâkis: aksine, tersine.
binaen: -den dolayı, bu se-

bepten.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
ehl-i gaflet: dünyaya daldığından dolayı ahiretin farkında olmayan.
ehl-i hükûmet: hükûmete mensup kimseler, milleti idare

re edenler.
ehl-i siyaset: ülkenin idaresiyle meşgul olanlar, siyaset adamları, politikaçılar.
emniyet: emniyet, güvenlik, korkusuzluk.
evham: vehimler, zanlar, kuruntular.
fevkinde: üstünde.
fütuhât: zaferler, fetihler, galibiyetler.

gafil: gaflette bulunan, endişesiz, nefesine uyarak Allah’ın emirlerini unutan.
hâdise: olay.
hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.
hakiki: gerçek.
hariç: dışarı.
hayat-ı içtimaiye: sosyal hayat, toplum hayatı.
hizmet-i imaniye: iman ve Kur’an hakikatlerinin ikna edici ve ilmî delillerle anlaşılmasına hizmet etme.
hürmet: saygı.
ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.
iman: inanç, itikat.
inkişafat: inkişaf, açılmalar, gelişmeler.
inzibat: askerî polis.
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.
kat’î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
kıymet: değer.
kudsi: mukaddes, yüce.
Kur’ân-ı Hakîm: her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kur’an.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
münasebet: vesile, rabita, bağ.
müracaat: başvurma, danışma.
nazar: bakış, nezdinde.
nezaret: gözetme, bakma, kontrol etme.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.
sadisen: altıncı olarak.
suret: biçim, şekil, tarz.
tâbî: bir şeye uyan.
takviye: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma, teyit ve tasdik etme.
tebdil: değiştirme, dönüştürme.
telâkki: kabul etme, bir görüşle bakma.
tenzil: kıymetten düşürme, değerini indirme.
tervic: revaç verme, kıymet ve değerini arttırma.
teshilât: kolaylaştırmalar.
tesis: kurma, meydana getirme.
tevakkuf: duraklama, durma.
tevakkuf: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma, doğru çıkarma.
tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.
umum: bütün, herkes.
vazife: görev.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

Sabian: Hafız Ali'nin mektubunda bazılara hitaben yazdığımız bir mektupla ve hâdise-i hâzıra dair hafif geçeceğine ait son mektup, bu günden bir hafta evvel ortaya verilmiş. Hafız Ali, yoldaki o iki mektubu okumuş gibi mektubunu yazması, sadâkatinin bir lem'a-i kerameti olduğu gibi; aynı günde —hiç vuku bulmamış— yanına ehemmiyetli büyük bir memur-i siyâsî gelmesini Nazîf'in arkadaşlarından Köroğlu Ahmed rüyada aynen görüp, o memurdan üç saat evvel rüyayı bize hikâye edip tabir istedi; tabiri, tevilsiz çıktı.

Umum kardeşlerimize birer birer, hususan musibetzedelere selâm ve dua ederiz.

88

Aziz, sıddık, mübarek kardeşlerim ve hizmet-i Kur'âniye ve imaniyede sebatkâr, sarsılmaz, yılmaz arkadaşlarım ve bu misafirhane-i dünyada şefkatkâr ve fedakâr ve vefadar yoldaşlarım,

Bu defa Nur Fabrikasının sahibiyle ve tam bir muavini ve tam bir Hüsrev olan kahraman Tahir'in beşaretli mektupları ve Medrese-i Nuriyenin kahramanlarından Marangoz Ahmed'in, ikinci rüyası ve üçüncü rüyanın ahirinde, malûm musibetin akabinde sarsılmayan fa'al Hafız Mehmed'in, çocuklara hatim duasını yapması ve *Risale-i Nur'u* okutması, üstümüzden dağ gibi manevî ağırlıkları kaldırdılar. Cenab-ı Hak, sizleri ve onları afat-ı manevîye ve maddiyeden muhafaza etsin, âmin.

afat-ı manevîye ve maddiye: maddî ve manevî afet ve felaketler.

ahir: son.

akabinde: arkası sıra, peşi sıra, peşinden.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

beşaret: müjde.

dair: alakalı, ilgili.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ehemmiyetli: önemli.

evvel: önce.

faal: her zaman çalışan, harekette bulunan.

fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.

hâdise-i hâzıra: şimdiki hâdise, olay.

hatim: Kur'an-ı Kerim'i baştan sona kadar okuma.

hitaben: hitap ederek, söyleyerek.

hizmet-i imaniye: iman ve Kur'an hakikatlerinin ikna edici ve ilmi delillerle anlaşılmasına hizmet etme.

hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.

husus: bilhassa, özellikle.

lem'a-i keramet: keramet parıltısı.

malûm: bilinen, bilinen olan.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

Medrese-i Nuriye: nur medresesi; Risale-i Nur'un okunduğu yerler.

memur-i siyâsî: siyaset memuru, siyâsî idareci.

misafirhane-i dünya: dünya misafirhanesi.

muavin: yardımcı.

muhafaza: koruma.

musibet: felaket, bela.

musibetzed: musibet gör-

müş, felâkete uğramış, belâya, kazaya uğrayan.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sabian: yedinci, yedinci olarak.

sebatkâr: sebat eden, sözünde ve kararında duran, vazgeçmeyen, sebatlı.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

sıdk: doğruluk.

şefkatkâr: şefkat gösteren, merhamet ve acıma duygusuna sahip olan, şefkatli.

tabir: yorum, yorumlama.

tevil: yorum, açıklama.

umum: bütün.

vefadar: sözünde ve dostluğunda devamlı olan, vefalı dost.

vuku: olma, meydana gelme.

Marangoz Ahmed'in ikinci rüyası, Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm ile alâkadarlık ve sürurlu olduğu cihe-tinden rüya-i sadıka olduğuna, o Medrese-i Nuriyenin ci-varlarındaki kardeşlerin ve hemşirelerin maddî hizmetle-ri canlı ve ruhlu bir suret alıp, Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmın sünnet-i seniyesinin ihyasına medar ola-cağına işaret verdiği münasebetiyle, mektubunuzu alma-dan, iki gün evvel gördüğüm bir rüyayı beyan ediyorum. Şöyle ki:

Gördüm: Şimdiki reis veya şimdiki reisler, tanıdığım ehemmiyetli bir iki hocaya, hilâfet rütbesini ve meselele-rini tatbik etmeye ve hilâfet, o hocalara veya reislere hangisine verileceğini rüyada anladım. Ve o netice-i ka-rarları bana göstermek için, bana karşı geldiklerini gör-düm. Sonra uyandım.

Sabahleyin kardeşlerime söyledim. Dedim: “Allahü a’lem, Isparta havalisinde, *Risale-i Nur*’un maddî mağlû-biyeti içinde manevî bir galibiyeti olmuş ki, büyük maka-mat-ı resmîyede en mühim mesail-i İslâmiye medar-ı ba-his olacak. Biz Isparta’da, o musibetin ne derece ileri git-tiğini bilemediğimizden ve çoktan beri de ne hâl-i âlem-den ve ne de resmî hâlden anlamayıp dinlemediğimiz hâlde, bu rüyanın, rüya-i sadıka olduğuna bir emare olan, beni bir gün baktırdı. O emare şudur ki:

Risale-i Nur’un ehemmiyetli bir talebesi Ankara’dan gelip, ben sormadan dedi: “Reis, Kur’ân’a yeni bir tefsir yazmayı emretmiş; o da yazıyormuş.”

alâkadar: ilgili, ilişkî.
aleyhissalâtü vesselâm: ‘sa-lât ve selam onun üzerine ol-sun’ anlamında Hz. Muham-med’e dua.
Allahü a’lem: Allah bilir.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cihet: yön.
civar: çevre, yöre, etraf.
ehemmiyetli: önemli.
emare: alâmet, belirti, nişan.
evvel: önce.
galibiyet: üstünlük, üstün

gelme, yenme, mağlûp etme.
hâl-i âlem: şimdiki hâl ve ya-şama şekli.
havali: bölge, etraf, çevre, ci-var.
hemşire: kız kardeş, bacı.
hilâfet: .
ihya: canlandırma, diriltme, hayat verme.
maddi: madde ile alakalı, cis-manî.
mağlûbiyet: yenilgi, yenilme.
makamat-ı resmîye: resmî makamlar.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.
medar: sebep, vesile.
medar-ı bahis: söz konusu, bahsetmeye sebep olan, ve-sile olan.
Medrese-i Nuriye: nur med-resses; Risale-i Nur’ların okun-duğu yerler.
mesail-i İslamiye: İslâmî me-seleler, konular.
mesele: önemli konu.
musibet: felaket, bela.
mühim: önemli, ehemmiyet-

li.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
netice-i karar: kararın neticesi, sonucu.
reis: başkan.
resmî: devletin olan, devlete ait, devletle ilgili.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
rûtbe: ilim, irfan, fazilet, meziyet, ehliyet v.b. sebeplerle kazanılan derece, basamak.
rüya-i sadıka: doğru rüya, makbul ve muteber kimselerin gör-dükleri şekilde, dünyada hakikat-ları çıkan sadık rüya.
suret: biçim, tarz, görünüş.
sünnet-i seniye: Hz. Muham-med’in (a.s.m.) yüce sünneti; yük-sek hâl, söz, tavır ve tasvipleri.
sürur: sevinç, mutluluk.
talebe: öğrenci.
tatbik: uydurma, uygulama.
tefsir: Kur’ân’ın mana bakımın-dan izahı, açıklaması.

Hem söylemiş ki: “Dahiliye Vekili, yirmi senelik bir âdete muhalif olarak, ‘Dinsiz bir millet yaşayamaz...’ diye din lehinde beyanatta bulunduğunu ve Maarif Nazırı da, âdâb-ı İslâmiye lehinde, eski prensiplerine muhalif olarak beyanatta bulunduğu gibi, ehemmiyetli bir değişikliği ihsas ettiğinden, kulağımı kapadığım sekiz aydan sonra, bu rüya hatırı için, bu haberleri aldım. Bunun sebebini anlamak cidden arzu ettim.

Birden ihtar edildi ki: Ehl-i dalâlet, memur-i siyasiyeyi aldatıp, *Risale-i Nur* aleyhinde genişçe, buradan oraya kadar bir daire içinde taarruz edip, derece-i kuvveti anlamak istediler. Gördüler ki, sökülmeyecek, mağlûp edilmeyecek bir kuvvette gördüklerinden, ehemmiyetli büyük makamat-ı resmîyede, mahiyetini medar-ı bahs ve dikkat ettiklerinden, bilmecburiye, bir nevi musalâhaya yol hazırlamak ve şimdiye kadar hakikat ve hikmete muhalif olarak, iyilikleri ölen reise ve fenalıkları millete, orduya vermek yerinde, o hatâ-i âzimeye bedel, bütün fenalıkları ölene verip, kendilerini bir derece o dehşetli hatıattan kurtarmak çaresini aramaya, bir zemin teşkil etmeye çalışmış ki; hem rüya, hem bu haberler haber veriyor. Birinci, ikinci Hulûsilerin müşterek mektupları, bu iki rûkn-i mühimmenin gayretleri, sadâkatleri çelikten daha metin olduğu her hâdise ile gösteriliyor.

Said Nursî

adab-ı İslâmiye: İslâmî edepler, İslâmî terbiye.

âdet: her vakit yapılan.

aleyh: ona karşı, onun üzerine.

bedel: karşılık.

beyanat: resmî olarak yapılan açıklamalar.

bilmecburiye: mecburiyetle, zorunlu olarak.

cidden: ciddî olarak, gerçek olarak.

Dâhiliye Vekili: İçişleri Bakanı.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

derece-i kuvvet: kuvvet derecesi.

ehemmiyetli: önemli.

ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kişiler.

hâdise: olay.

hakikat: gerçek.

hata-i âzime: büyük hata, yanlış.

hatiat: hatalar, yanlışlıklar.

hikmet: gaye, maksat.

ihsas: hissetirme, sezdirme.

ihtar: hatırlatma, uyarı.

leh: onun tarafına, ondan yana, birinin faydası için yapılan hareket.

Maarif Nazırı: Milli Eğitim Bakanı.

mağlûp: yenilme, kendisine galip gelinmiş.

mahiyet: bir şeyin aslı, esası, tabiatı, niteliği.

makamat-ı resmîye: resmî makamlar.

medar-ı bahis: söz konusu, bahsetmeye sebep olan, vesile olan.

memur-i siyasiye: siyaset memuru, siyasî idareci.

metin: sağlam ve dayanıklı.

muhalif: zıt, karşıt, aykırı.

musalâha: barış, uzlaşma.

müşterek: ortak.

nevi: çeşit, tür.

prensip: temel fikir, temel bilgi, esas, ilke.

reis: başkan.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

rûkn-i mühimme: mühim bir rûkûn, esas, önemli rûkûn.

sadâkat: bağlılık, doğruluk.

taarruz: saldıрма, sataşma, ilişme.

teşkil: oluşturma, şekillendirme.

zemin: temel, dayanak.

Aziz, sıddık, sebatkâr kardeşlerim ve hakikî vârislerim,

Bugünlerde, *Risale-i Nur*'a suikast edenlerin ve sizlere sıkıntı verenlerin haklarında, bana verdiği bir hiddet neticesinde beddua'ya teşebbüs ettim. Birden Isparta'ya kıyamadım. Kaç defadır niyet ettim, Isparta'daki iyilerin yüzünden suikastçılar kurtuldular. Kıyamadım, beddua yerine, "Yâ Rab! Madem Isparta, *Risale-i Nur*'un bir Medresetüzzehrasıdır. Sen oradaki fena memurları dahi ıslâh eyle ve hüsn-i akıbet ver" diye dua eyledim ve ediyorum.

Saniyen: Bugünlerde Salâhaddin'in İstanbul'dan getirdiği *Habbe, Katre, Şemme, Hubab* gibi Arabî risalelere baktım, gördüm ki: Yeni Said'in doğrudan doğruya harekât-ı kalbiyesinde müşahade ettiği hakikatler, *Risale-i Nur*'un çekirdekleri hükmündedir. Zaten bunlar hem *Şule* ve *Zühre Risale-i Nur*'un Arabî parçalarıdır. Onlar, doğrudan doğruya benim nefsimin dersi olduğu için Arabî ve kısa ibarelerle ifade edilmiş; başka adamlar nazara alınmamış.

O zaman, başta Şeyhülislâm ve Dârülhikmet âzâları ve İstanbul'un büyük âlimleri, tahsin ve takdirle karşıladılar. Bunlar Yeni Said'in eserleri olduğundan, *Risale-i Nur*'un eczalarıdır. Eski Said'in ise, Arabî risalelerinden yalnız *İşaratü'l-İ'caz, Risale-i Nur*'da en mühim bir mevki almış.

âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı.
Arabî: Arap diline ait.
aza: üye.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
beddua: bir kimsenin kötü olması için dua, kötü dua.
Dârülhikmet: Osmanlılarda Şeyhülislamlik makamının bir ismi.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.

hakikat: gerçek.
hakiki: gerçek.
harekât-ı kalbiye: kalbin hareketleri.
hiddet: öfke, kızgınlık.
hükmünde: değerinde, yerinde.
hüsn-i akıbet: iyi netice, hayırlı son.
ıslâh: iyi duruma getirme, iyileştirme, düzeltme.
ibare: metin, cümle veya bir kaç cümleden oluşan söz grubu.

madem: ...den dolayı, böyle ise.
Medresetüz Zehra: Bediüzzaman'ın doğuda (Van) yapılmasını idarecilere teklif ettiği, fen ilimleriyle din ilimlerinin birlikte okutulmasını düşündüğü üniversite.
mevki: yer, makam.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
müşahade: bir şeyi gözle görme, seyretme.
nazar: bakış, dikkat.

nefis: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

saniyen: ikinci olarak.

sebatkâr: sebat eden, sözünde ve kararında duran, vazgeçmeyen, sebatlı.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullen.

suikast: kötü kasıt, kötü niyet, kötü kasıtlı iş yapma, tuzak kurma.

şeyhülislâm: Osmanlılar zamanında din işlerine bakan ve sadrazamdan sonra en yüksek vazifeli şahıs.

tahsin: beğenme, güzel bulma.

takdir: kıymet verme, beğenme.
teşebbüs: girişim, bir işi yapmak için harekete geçme.

vâris: mirasçı.

yâ Rab: Ey Allah!.

Hem her iki Said'in iştirakıyla, birtak ramazanda iki hilâl ortasında telif edilen ve kendi kendine ihtiyarım haricinde bir derece manzum şeklini alan ve *İşaratü'l-İ'caz* kıt'asında ve elli altmış sahife bulunan Türkçe olarak *Le-maat* namındaki risale dahi *Risale-i Nur*'a girebilir. Maatteessüf, bir nüsha elde edemedim. Herkesin hoşuna gittiği için, matbu nüshaları kalmamış.

Hem, Eski Said'in ilm-i mantık noktasında bir şaheser hükmünde bulunan gayr-i matbu *Ta'likat*'tan süzülen i'cazlı bir icaz-ı harikada müdakkik ulemaları hayret ve tahsinle dikkate sevk eden matbu *Kızıl İcaz* namındaki risale-i mantikiye *Risale-i Nur*'la bağlanmasına ve şakirtlerinin âlimler kısmının nazarına göstermek lââyık gördüm. Fakat, çok derindir. Bugünlerde, Feyzi'ye bir parça ders verdim. Belki bir zaman Feyzi kendisi, başkasının da anlaması için dersini Türkçe kaleme alacak...

90

âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı.

aziz

ehemmiyetli

ekser

endişeli

gayet

gayr-i matbu: matbu olmayan, basılmamış.

harîç: dışarı.

hesabına

hilâl: yeni ay.

hükmünde: değerinde, yerinde.

i'caz: mu'cizelik, insanların benzerini yapmaktan âciz kaldıkları şeyi yapmak.

icaz-ı harika: olağanüstü bir şekilde az sözle çok şey ifade etme, veciz olma.

icmalen.

ihtar edilme

ihtiyar: irade, tercih; kendi istek ve arzularına göre hareket etme.

ilm-i mantık: mantık ilmi, doğru muhakeme ve doğru düşüncenin esaslarını ve kaidelerini konu alan ilim.

iştirak: katılma.

kıt'a: parça, cüz.

lisan-ı hâl

maatteessüf: ne yazık ki, üzülerek belirtiyim ki.

manzum: vezinli, kafiye söz, nazım olarak yazılmış eser.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bugünlerde, *Risale-i Nur* Talebeleri hesabına gayet ehemmiyetli, endişeli bir sual-i manevî kalbime ihtar edildi. Sonra anladım ki, ekser *Risale-i Nur* Talebelerinin lisan-ı hâlleri bu suali soruyor ve soracaklar. Birden bir cevap hatıra geldi. Feyzi'ye söyledim. Dedi: "Hiç olmazsa icmalen kaydedilsin."

matbu: tab edilmiş, basılmış.

müdakkik: tetkik eden, inceden inceye araştıran.

nam: ad.

nazar: bakış, dikkat.

nüsha: birisinin aynı olan yazılı metinlerden her biri.

risale-i mantikiye: mantık risalesi, mantıkla ilgili risale.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sahife: sayfa.

sevk: yöneltme.

sıddık

sua

sual-i manevî

şaheser: üstün eser, çok üstün değer ve güzellikteki eser.

şakirt: talebe, öğrenci.

tahsin: beğenme, güzel bulma.

telif: kitap yazma, eser ortaya koyma.

ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.

Endişeli soru: Bu ahir zaman fitnesinde açlık ehemmiyetli bir rol oynayacak. Onunla ehl-i dalâlet, bîçare, aç ehl-i iman, derd-i maişet içinde boğdurup, hissiyat-ı diniyeyi ya unutturup, ya ikinci, üçüncü derecede bırakmaya çalışacak diye, rivayetlerden anlaşılıyor. Acaba, her şeyde, hatta kaht azabında ehl-i iman ve masumlar için bir vech-i rahmet ve kader-i İlâhî cihetinde adalet olduğu, bunda ne tarzda olur? Ve ehl-i iman, hususan Risale-i Nur Talebeleri bu musibete karşı iman ve ahiret hesabına ne cihetle istifade edip nasıl davranacaklar ve mukavemet edecekler?

Elcevap: Şu musibetin en ehemmiyetli sebebi, küfran-ı nimet ve şükürsüzlük ve nimet-i İlâhiyenin kıymetini takdir etmemeklikten gelen bir isyan olduğundan, Âdil-i Hakîm, nimetinin, hususan gıda kısmının, hususan hayat noktasında en büyük nimet olan ekmeğin hakikî lezzetini ve çok ehemmiyetli kıymetini ve nimetiyet noktasında fevkalâde derecesini göstermekle, hakikî şükre sevk etmek hikmetiyle, ramazan gibi, riyazet-i diniyeye riayet etmeyen şükürsüz insanlara bu musibeti verip, aynı hikmet için adalet etmiş.

Ehl-i iman, ehl-i hakikat, hususan Risale-i Nur Talebelerinin vazifesi, bu musibetli açlığı, ramazan riyazet-i diniyesinin tarzındaki açlık gibi vesile-i iltica ve nedamet ve teslimat yapmaya çalışmaktır. Ve zaruret bahanesiyle dilencilığe ve hırsızlığa ve anarşiliğeye yol açmasına meydan vermemektir. Ve aç fakirlere acımayan bir kısım zengin ve bazı ehl-i maaş dahi *Risale-i Nur*'u dinleyip, bu

Âdil-i Hakîm: her işi hikmetle ve âdil bir şekilde yapan Allah.
ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
anarşi: her türlü düzen ve otoriteye karşı koyarak karışıklığı meydana getirme durumu.
azap: eziyet, işkence; büyük sıkıntı, şiddetli acı.
bahane: yalandan özür, asıl sebebi gizlemek için ileri sürülen uydurma sebep.

bîçare: çaresiz, zavallı.
cihet: yön.

derd-i maişet: geçim derdi ve zorluğu, geçim sıkıntısı.
ehemmiyetli: önemli.

ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.

ehl-i hakikat: hakikati arzulayanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah adamı.

ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.

ehl-i maaş: aylık gelir sahibi olan, maaşı olan, memur.

elcevap: cevap olarak.

fevkalâde: olağanüstü.

fitne: karışıklık, bozgunculuk.

hakikî: gerçek.

hikmet: ilahî gaye, gizli sebep, fayda.

hissiyat-ı diniye: dinle ilgili hisler.

hususan: bilhassa, özellikle.

iman: inanç, itikat.

istifade: faydalanma, yararlanma.

isyan: başkaldırma, itaatsizlik, emre karşı gelme.

kader-i İlâhî: İlâhî kader, Allah'ın kader kanunu.

kaht: kıtlık sebebiyle meydana gelen açlık.

kıymet: değer.

küfran-ı nimet: nimete karşı nankörlük etme, Cenab-ı Hakkın ihsan ettiği nimetleri bilmemek, hürmetsizlikte bulunmak, nimetlere şükürsüzlük.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

mukavemet: karşı koyma, dayanma, direnme.

musibet: felâket, belâ.

nedamet: pişmanlık.

nimet: lütuf, ihsan, bağış.

nimet-i İlâhiye: Allah'ın nimeti, lütufu, ihsanı.

nimetiyet: nimetlilik, nimet oluş.

riayet: uyma, gözetme.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

rivayet: Hz. Peygamber'den nakledilen hadis.

riyazet-i diniye: dinle ilgili riyazet, az gıda almak suretiyle nefsi terbiyeye çalışma.

sevk: yöneltme.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnurluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

takdir: kıymet verme, beğenme.

talebe: öğrenci.

tarz: biçim, şekil.

teslimat: emanetin, malların teslim edilmesi.

vazife: görev.

vech-i rahmet: işin rahmet yönü.

vesile-i iltica: sığınma vesilesi.

zaruret: zorunluluk, mecburiyet.

aleyh: ona karşı, onun üzerine.
belâ: musibet, sıkıntı.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ehl-i ibadet: ibadet ehli, Allah'a kulluğu tam olarak yapanlar.
ehl-i salâhat: salih kimseler, namuslu, doğru, adaletli olan kimseler.
ekser: pek çok.
elmas: çok kıymetli bir mücevher.
erzak-ı umumiye: umuma ait olan, herkesin malı olan yiyecek, gıda maddesi.
fuşşiyat: fuhuşlar, gayr-ı meşru cinsi münasebetler.
galeyan: coşma, çalkalanma, azgınlık.
hâdis: olay.
haram: İslâmiyetçe yasaklanan işler.
hayrat: hayırlar, sevap kazanmak amacıyla Allah rızası için yapılan iyilikler.
helâl: din bakımından günah olmayan şey.
hevesat-ı rezile: rezilce hevesler, günah ve çirkin olan arzular.
hususan: bilhassa, özellikle.
hükümünde: değerinde, yerinde.
irşat: doğru yolu gösterme, gafletten uyandırma.
isabet-i fikir: fikrin doğruluğu, isabeti.
istifade: faydalanma, yararlanma.
istimâl: kullanma.
kader-i ilâhiye: İlâhî kader, Allah'ın kader kanunu.
kanaat: hırs göstermeden kismetine razı olmak, elindeki ile yetinmek.
leh: onun tarafına, ondan yana, birinin faydası için yapılan hareket.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
manen: mana bakımından, manaca.

mecburî açlık hissiyle açlara merhamete gelip zekâtla yardımlarına koşturur. Ve nefsinin güzel yemeklerle şımartan, serkeş eden ve hevesat-ı rezile ve tuğyanlara sevk edip sarhoş eden gençler dahi, *Risale-i Nur*'un irşadıyla, bu hâdiseden merdane istifade ederek, fuşşiyat ve günahlardan ellerini bir derece çektiği ve nefislerinin zevklerini ve pisliklere karşı galeyanlarını kırdığı vesileyle taate ve hayrata girip, o hâdiseyi, kendi aleyhlerinden çıkarıp, lehlerinde istimal etmektedir.

Ve ehl-i ibadet ve salâhat dahi, ekser insanların aç kaldığı bu zamanda ve çok karışmış ve haram ve helâl fark edilmeyecek bir tarzda gelmiş ve şüpheli mal hükümünde ve manen müşterek olan erzak-ı umumiyeden helâl olmak için miktar-ı zaruret derecesine kanaat ediyorum diye bu mecburî belâyı bir riyazet-i şer'îye nazarıyla bakmaktır. Kader-i İlâhiyeye karşı şekva ile değil, rıza ile karşılamaktır.

Umum kardeşlerime, hususan musibetzedelere çok selâm ve selâmetlerine dua ediyorum.

Sabri kardeşim, seni tevkil edip selâm gönderenlere, ben de seni tevkil ediyorum. Onlara birer birer selâm ediyorum. Senin bu defaki mektubun gerçi geç geldi, fakat birkaç noktada beni çok memnun etti. Sabri'nin, elmas ve çelik gibi metânetini ve isabet-i fikrini gösterdi. Madem Hafız Ali ile siz Atabey yoluyla muhabere etmeyi münasip görmüşsünüz; Atabey'de Abdullah Çavuşun veya münasip gördüğünüz birisinin adresini bildiriniz.

mecburî: zorunlu.
merdane: mertçesine.
metanet: metin olma, dayanıklılık, sağlamlık.
miktar-ı zaruret: zarurî derecede lâzım olan miktar.
muhabere: haberleşme.
musibetzede: musibet görmüş, felâkete uğramış, belâyı, kazaya uğrayan.
münasip: uygun.
müşterek: ortak.
nazar: bakış, dikkat.
nefis: kötü vasıfları kendisinin

de toplanan hayırlı işlerden alıkoyan güç.
rıza: razı olma, hoşnutluk.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
riyazet-i şer'îye: şer'î riyazet, şeriatın izin verdiği ölçüde açlık ile nefsi terbiye ederek yashama.
selâm: barış, rahatlık, selâmet ve esenlik dileme.
selâmet: salımlık, emnlik, kurtuluş, korku ve endişeden

uzak olma.
serkeş: baş kaldıran, itaat etmeyen, asi.
sevk: yöneltme.
şekva: şikayet.
taat: itaat etme, Allah'ın emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınma.
tarz: biçim, şekil.
tevkil: vekil etme, edilme.
tuğyan: azma, azgınlık, hiddetlenme.
umum: bütün.
vesile: aracı, vasıta.

Abdullah Çavuşun, sizin namınıza istediği Onuncu Şua namındaki *Fihriste*'nin ikinci cildini yazdırdık ve *Hizbû'l-Ekber-i Nuriye*'yi Feyzi yazdı; yakında inşaallah göndereceğiz.

Said Nursî

91

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bu defa Sabri ve Hafız Ali'nin mektupları, *Risale-i Nur*'un fevkalâde bir kerametini ve harika kuvvetini gösteriyor. Medrese-i Nuriyenin çalışkan ve gayyur talebeleri birkaç gün zarfında, Hafız Mehmed'in zayi olan kitaplarına mukabil umumunun yazılmasını ve ona verilmesini taahhüd edinmelerine, bu havalideki şakirtleri fevkalâde mesrur eyledi. Hafız Ali'nin tahkikatına gelenlerin, “Mağazalarda kâğıt kalmadı; *Risale-i Nur* Şakirtleri kâğıdı bitirdiler” diye demeleri ve Mehmed Zühdü'nün kitapları kendine iade edilmeleri, *Risale-i Nur* Şakirtleri-ni müftehirâne teşci ve teşvik eden bir hâdisedir.

Sabri mektubunda, “İki üç senedir *Risale-i Nur*, telif cihetinde tevakkuf devresini geçiriyor” diye hikmetini soruyor. Bunun cevabı uzundur. Hem, telif ihtiyarımız da iresinde değil. Hem *Risale-i Nur* Şakirtlerinin teliften hisseleri kalmak için, bazı ehemmiyetli esbap ve arızalar mâni oldu.

arıza: bozukluk, engel.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
cihet: yön.
devre: dönem.
ehemmiyetli: önemli.
esbap: sebepler, vasıtalar.
fevkalâde: olağanüstü.
fihriste: kısa özet.
gayyur: çok gayretli, çok çalışkan.
hâdis: olay.
hârika: olağanüstü.
havali: bölge, etraf, çevre, ci-

var.
hikmet: gizli sebep, gaye.
hisse: pay, nasip.
iade: geri verme.
ihtiyar: irade, tercih; kendi istek ve arzularına göre hareket etme.
inşaallah: Allah müsaade ederse, Allah'ın izniyle.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
mâni: engel.
Medrese-i Nuriye: nur med-

resesi; *Risale-i Nur*'ların okunduğu yerler.
mesrur: sevinçli, memnun.
mukabil: karşılık.
müftehirane: iftiharla, övünerek, gururlu bir şekilde.
namına: adına.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
şakirt: talebe, öğrenci.

taahhüt: bir işin yapılması için söz verme.
tahkikat: araştırmalar, soruşturmalar.
talebe: öğrenci.
telif: kitap yazma, eser ortaya koyma.
tesci: cesaret verme, cesaretlendirme.
tevakkuf: duraklama, durma.
umum: bütün, hepsi.
zarfında: süresince.
zayi: yitik, zarar, zıyan.

Burada başta Asiye olarak Ulviye, Lütfiye gibi çok çalışkan hanım şakirtler, Medrese-i Nuriyedeki hemşirelerine ve selâm gönderen Sabri'nin refikasına, hem kardeşlerine arz-ı hürmet ve selâm ve dua ederler.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve dua ederiz.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Kahraman Tahirî'nin ve Kâtip Osman'ın mektupları hakikaten benim için bir ilâç hükmüne geçti. Yarım mad-dî, yarım manevî endişe hastalığına bir tiryak hükmüne geçti. Cenab-ı Hak, onlardan ve sizlerden ebeden razı olsun. Evet, azim ve sebatınız ve ihlâs ve ciddiyetiniz, ehl-i dünyayı mağlûp etmiş ve ediyor. Yoksa birtek *Te-settûr Risalesi*'yle yüz yirmi adamı tevkif edenleri, yüz otuz risale ile birtek adamı tevkif edemediklerinin sebebi, ihlâsınız ve metanetinizdir, hükmediyor.

Tahirî'nin, *Hizbü'l-Ekber* ve *Virdü'l-Azam*'ın tab'ı için İstanbul'a gitmesini bütün ruhumuzla onu tebrik ve muvaffakiyetine dua ediyoruz. İstanbul'da, Şefik'ten başka *Risale-i Nur*'la ciddî alâkadarlar çoktur; fakat adreslerini bilmiyorum. Yalnız, Barlalı Hacı Bekir ve İnebolulu, icra dairesinde bulunan Hafız Emin ve Gönenli Mehmed Efendiyi de Şefik vasıtasıyla bulabilir. İstanbul dostları münasebetiyle, meşhur bir vaiz benimle görüşmek için

alâkadar: ilgili, ilişki.

arz-ı hürmet: hürmet, saygı gösterme, saygı duyduğunu bildir-me.

azim: kesin karar; kasıt, niyet.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

ciddi: gerçek olarak, hakikaten.

ciddiyet: ciddilik.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ebeden: ebedî ve daimî olarak.

ehl-i dünya: dünyaya bağlı, dün-ya adamı, ahireti düşünmeyen.

endişe: kaygı.

hakikaten: hakikat olarak, doğ-rusu, gerçekten.

hemşire: kız kardeş, baci.

Hizbü'l-Ekber: Risale-i Nur'ların temelini teşkil eden ve tefsirinin yapıldığı Kur'an ayetlerinin bir araya toplandığı eser.

hükmetme: karar vermek, inan-ca varmak.

hükmüne: yerine, değerine.

icra: borçludan borcunu adlı bir kuruluş vasıtasıyla tahsil etme.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Al-lah rızası için yapma.

kâtip: yazıcı.

maddi: madde ile alâkalı.

mağlup: yenilme, kendisine galip gelinmiş.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

Medrese-i Nuriye: nur med-resesi; Risale-i Nur'ların okun-duğu yerler.

metanet: metin olma, daya-nıklılık, sağlamlık.

muvaqqafiyet: başarma, ba-şarılı olma.

münasebet: vesile, -dan do-layı.

razi: rıza gösteren, hoşnut olan.

refika: kadın eş, karı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

sebat: sözünde durma, karar-lı olma, azimlilik.

selâm: barış, rahatlık, sela-met ve esenlik dileme.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

sakirt: talebe, öğrenci.

tab: kitap basma.

tesettür: örtünme, gösteril-mesi dinen yasak olan kısım-ların örtülmesi.

tevkif: tutuklama.

tiryak: en iyi çare, baş ilâç.

umum: bütün.

vaiz: vaaz eden, ibadet yerle-rinde dinin emir ve yasakları-nı anlatarak nasihat eden din görevlisi.

vasıta: aracılık.

Virdü'l-Azam: en büyük vird, dua.

gelmiş; görüşmeden gitmiş. Bir zata yazılan bir mektubun sureti size gönderiliyor; belki oradaki bazı adamlar, bu adam gibi o hitaba muhtaçtırlar.

93

İstanbul'a uğrayan Risale-i Nur Şakirtleri senin gayret ve ciddiyetini ve tesirli vaazını bize haber verdiler. Senin gibi metin ve halis bir zatı *Risale-i Nur* dairesinde görmek arzu ediyorlar. Ben de onlar gibi cidden seni *Risale-i Nur* dairesinde görmek istiyorum. Bilirsin ki, iki elif ayrı ayrı olsa, iki kıymeti var; bir çizgi üstünde omuz omuza verse, on bir kıymet aldığı gibi, senin tesirli nasihatınle ihzar ettiğin hizmet-i imaniye tek başıyla kalsa, şimdiki tehacümât-ı müttehedeye karşı dayanması çok müşkül. Eğer *Risale-i Nur*'un hizmetine iltihak etse, o iki elif gibi on bir, belki yüz on bir kıymetinde ve kuvvetinde olacak ve karşıdaki ittifak etmiş dalâletlere karşı dayanacak.

Bu zaman, ehl-i hakikat için, şahsiyet ve enaniyet zamanı değil. Zaman, cemaat zamanıdır; cemaatten çıkan bir şahs-ı manevî hükmeder ve dayanabilir. Büyük bir havuza sahip olmak için, bir buz parçası hükmündeki enaniyet ve şahsiyetini o havuza atmaktır ve eritmek gerektir. Yoksa, o buz parçası erir, zayı olur; o havuzdan da istifade edilmez.

Hem mucib-i taaccüp, hem medar-ı teessüftür ki, ehl-i hak ve hakikat ittifaktaki fevkalâde kuvveti ihtilâf ile zayı

cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar topluluğu.

cidden: ciddi olarak, gerçek olarak.

ciddiyet: ciddilik.

dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.

ehl-i hak: hak ehli, iman, İslamiyet ve hak yolunda olan, hak mezhepte olan.

ehl-i hakikat: hakikati arzulayanlar, gerçeği bulup onun pesinden gidenler; Allah ada-

mi.

enaniyet: kendini beğenme, bencilik, egoistlik.

fevkalâde: olağanüstü.

halis: samimi, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.

hitap: söz söyleme, topluluğa veya birisine karşı konuşma.

hizmet-i imaniye: iman ve Kur'an hakikatlerinin ikna edici ve ilmi delillerle anlatılmasına hizmet etme.

hükmetme: hakim olma, işleme.

hükmünde: değerinde, yerinde.

ihtilâf: ayrılık, bir konuda farklı görüş ve düşünüş, fikir ayrılığı.

ihzar: hazır etme, hazırlama.

iltihak: karışma, katılma.

istifade: faydalanma, yararlanma.

ittifak: birleşme, fikir birliği etme.

ittifak: ortak bir gayede anlaşma, birleşme.

kıymet: değer.

medar-ı teessüf: teessüf ettiren, eseflenme, beğenmeme sebebi.

metin: sağlam ve dayanıklı; kolaylıkla sarsılmayan, telaşa düşmeyen ve korkuya kapılmayan.

mucib-i taaccüb: şaşkırmaya sebep olan.

müşkül: güç, zor, çetin.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

suret: nüsha, kopya.

şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaat-teb meydana gelen manevî şahıs.

şahsiyet: değerli, yüksek kişilik.

şakirt: talebe, öğrenci.

tehacümât-ı müttehede: birlikte hücum etmeler, saldırılar.

vaaz: vaizin camide, cemaati irtisat amacıyla, dinî işlerle ilgili olarak Kur'an ve hadislerden aktardığı ve yorumladığı sözler, mev'iza.

zat: kişi, şahıs.

zayı: elden çıkmış, zarar, ziyan.

zayı: yitik, zarar, ziyan.

ettikleri hâlde; ehl-i nifak ve ehl-i dalâlet, meşreplerine zıd olduğu hâlde, ittifaktaki ehemmiyetli kuvveti elde etmek için ittifak ediyorlar, yüzde on iken, doksan ehl-i hakikati mağlûp ediyorlar.

94

Aziz kardeşlerim,

Bu dakikada, Hüsrev, Rüştü, Re'fet, Isparta'nın Hafız Ali'si askerlikten ne vakit geleceklerini merak ediyorum. Hususan "Hüsrev'in kalemi ne vakit *Risale-i Nur*'un fatihâne intişarına kavuşacak?" diye bilmek istiyorum. Onlara da selâmımı tebliğ ediniz. Şimdi, bundan on dakika evvel, cesurca, fakat kalemsiz iki adam, *Risale-i Nur* da-iresine biri birisini getirdi. Onlara dedim ki: "*Bu dairenin verdiği büyük neticelere mukabil, sarsılmaz bir sadâkat ve kırılmaz bir metânet ister. Isparta kahramanlarının gösterdikleri harikalar ve cihanpesendâne hidemat-ı Nuriyenin esası; harika sadâkatleri ve fevkalâde metânetleridir. Bu metânetin birinci sebebi kuvvet-i imaniye ve ihlâs hasletidir, ikinci sebebi cesaret-i fitriyedir.*"

Onlara dedim: "Sizler cesaretle ve efelikle tanınmış-sınız ve dünyaya ait ehemmiyetsiz şeyler için fedakârlık gösterirsiniz; elbette *Risale-i Nur*'un kudsi hizmetinde ve cihana değer uhrevî neticelerine mukabil, merdâne ve fedakârâne cesaret ve metanet gösterip sadâkatinizi muhafaza edersiniz" dedim. Onlar da tam kabul ettiler.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.
cesaret-i fitriye: yaratılıştan gelen cesurluk, yiğitlik.
cihanpesendâne: kâinat, cihan beğenircesine.
ehemmiyetli: önemli.
ehemmiyetsiz: önemsiz.
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
ehl-i hakikat: hakikati arzula-yanlar, gerçeği bulup onun peşin-den gidenler; Allah adamı.
ehl-i nifak: iki yüzlü kimseler, münafıklar, ara bozucular.
evvel: önce.
fatihane: fethederek, fatihçe.
fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.
fedakârane: fedakârca, fedakârlıkla.
fevkalâde: olağanüstü.
harika: olağanüstü.
haslet: güzel huy, iyi özellik.
hidemat-ı Nuriye: Risâle-i Nur hizmetleri.
hususan: bilhassa, özellikle.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemek-sizin, sırf Allah rızası için yap-ma.
intişar: yayılma, yaygınlaş-ma, neşrolunma.
ittifak: birleşme, fikir birliği etme.
kudsi: mukaddes, yüce.
kuvvet-i imaniye: iman kuv-

veti.
mağlup: yenilme, kendisine galip gelinmiş.
merdane: mertçesine.
mesrep: gidiş, hareket tarzı, tavır, tutum, meslek.
metanet: metin olma, daya-nıklılık, sağlamlık.
muhafaza: koruma.
mukabil: karşılık.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.
selâm: barış, rahatlık, sela-met ve esenlik dileme.
tebliğ: ulaştırmak, bildirmek.
uhrevi: ahirete dair, ahirete ait.

Aziz, sıddık kardeşlerim ve hizmet-i Kur'âniyede kuvvetli arkadaşım,

Bu defa kahraman Tahir'i, umumunuz nanıma gördüm ve onda bir Lütfi, bir Hafız Ali, bir Hüsrev ve bir Said (fakat genç Said) müşahede ettim. Cenab-ı Hakka çok şükrettim. Bu defa onun kokusunu alıp, o daha gelmeden, benim yanıma gelen komiser ve taharrî adamları münasebetiyle, benden, talebeler tarafından سوال edilen bir mesele belki size de bir faidesi var diye gönderildi.

DÂİMÎ HİZMETİNDE BULUNAN RİSÂLE-İ NUR ŞÂKİRTLERİ TARAFINDAN EDİLEN BİR SUALE CEVAPTIR

Sual: Bu kadar zaman hizmetinizde bulunuyoruz. Dünyaya, hayat-ı içtimaiyeye ve siyasete dair bir alâkanızı, merakınızı görmedik. Daima iman ve ahiret derinden başka bir meşgalenizi görmüyoruz. Öyle anlaşıyor ki, bu on sekiz senedir vaziyetiniz böyle imiş. Nendendir ki, Isparta'da hiçbir şey yokken memleketi heyecana getirip sizi mahkemeye verdiler. Ve yüz arkadaşınızı dört ay mahkeme tahkikatı neticesinde dünya ile, siyaset ile alâkaya dair hiçbir şey bulamadılar. Yalnız kendilerini

ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
alâka: ilgi, ilişki, yakınlık.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
daimî: sürekli, devamlı.
dair: alakalı, ilgili.
faide: fayda.
hayat-ı içtimaiye: sosyal ha-

yat, toplum hayatı.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
iman: inanç, itikat.
mesele: önemli konu.
meşgale: iş, uğraş, meşgul olunan şey.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
müşahede: gözlem.

nam: ad.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
sual: soru.
şakirt: talebe, öğrenci.
şükür: Allah'ın nimetlerine

karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
taharrî: sivil polis.
tahkikat: araştırmalar, soruşturmalar.
talebe: öğrenci.
umum: bütün, herkes.
vaziyet: durum.

ve mahkemelerini ebedî mahcup edecek bir bahane buldular; ve yüzden yalnız beş on adama beş altı ay ceza verdiler.

Hem burada altı seneden ziyade karakolun nezareti ve nazarı altında oturduğun odanın pencereleriyle daima senin her vaziyetin karakolca görüldüğü hâlde; bundan iki üç ay evvele kadar her vakit gizli, aşikâre seni tarasut, kaç defa taharri, dostları senden kaçırmak için tahkikatlarla sana en mühim ve karışık bir siyasetçi gibi bakmaları nedendir? Biz bundan hem müteessir, hem mütehayyiriz. Ancak iki üç aydır yanınıza serbest gelebiliyoruz. Evvel de korkarak, gizli gelebilirdik. Bu meseleyi bize izah et.

Elcevap: Ben de sizin gibi, belki sizden çok ziyade bu vaziyetten hem hayret, hem taaccüp ediyordum. Bu sualinizin izahlı cevabı, Yirmi Yedinci Lem'a olan mahkemeye karşı müdafaat lem'asıyla, On Altıncı Mektup risalesidir. Şimdilik kısaca bir iki esas beyan ediyorum.

Birincisi: Asayışı temin ve idare memurları, inzibat polisleri ve komiserleri, bize ve mesleğimize karşı değil tevehhümkârâne taarruz ve evhama düşmek, belki himayetkârâne teşvik ve teşci etmek vazifelerinin muktezasıdır. Çünkü, onların vazifelerinin temel taşı hürmet, merhamet, helâl-haramı bilmekle, itaat düsturuyla hayat-ı içtimaiye emniyet dairesinde cereyan edebilir. *Risale-i Nur*, hayat-ı içtimaiyeye baktığı vakit, bu esasları temin ediyor. Neticesi de, bilfiil görülmüş.

asayiş: emniyet, kanun ve nizam hakimiyetinin sağlanması.

aşikâre: apaçık, belli, aşikâr, meydanda, zahir.

bahane: asıl sebebi gizlemek için ileri sürülen uydurma sebep.

beyan: açıklama, bildirme, izah. **bilfiil:** bizzat kendi çalışması ile, kendi yaparak.

cereyan: olma, meydana gelme. **düstur:** kanun, kural, esas.

ebedî: sonu olmayan, daimî, sürekli.

elcevap: cevap olarak.

emniyet: güvenlik, kanun ve nizam hakimiyetinin sağlanması.

evham: vehimler, zanlar, kuruntular.

evvel: önce.

haram: İslâmiyetçe yasaklanan işler.

hayat-ı içtimaiye: sosyal hayat, toplum hayatı.

helâl: din bakımından günah olmayan şey.

himayetkârâne: korumaya çalışarak.

hürmet: saygı.

idare: yönetim, memleket işlerinin yürütülmesi.

inzibat: askerî polis.

itaat: dinin emrettiklerini yerine getirip yasaklarından kaçınma.

izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.

mahcup: utanan, utanmış.

mesele: önemli konu.

meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.

mukteza: iktiza eden, gereken.

müdafaat: müdafaalar, savunmalar.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

müteessir: teessüre kapılan, hüznü, kederli, mahzun.

mütehayyir: hayrete düşen, şaşırان.

nazar: göz atma, bakma, bakış.

nezaret: gözetme, bakma, kontrol etme.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sual: soru.

taaccüp: şaşma, hayret etme, şaşakalma.

taarruz: saldıрма, sataşma, ilişme.

taharri: arama, araştırma.

tahkikat: araştırmalar, soruşturmalar.

tarassut: gözetme, göz altında tutma.

temin: sağlama.

teşci: cesaret verme, cesaretlendirme.

tevehhümkârâne: tevehhüm ederek, evhama kapılarak.

vazife: görev.

vaziyet: durum.

ziyade: çok, fazla, fazlasıyla.

Risale-i Nur'un en mühim merkezi Isparta ve Kastamonu olduğundan, sair memlekete nispeten, zâbıtâ memurları insafla dikkat etseler, *Risale-i Nur*'un onlara parlak yardımını görecekler. Hem, talebelerinde bu kadar kesret ve kuvvet ve hak ellerinde bulunduğu hâlde, asayişe hiçbir zararı dokunmadığını ve talebelerden bin adam, on adam kadar hayat-ı içtimaiyeye zarar vermediklerini, kalbi bozuk olmayan görür. Bu meselenin sırr-ı hikmeti budur ki:

Âlem-i insaniyette ve İslâmiyette üç muazzam mesele olan iman ve şeriat ve hayattır. İçlerinde en muazzamı iman hakikatleri olduğundan, bu hakaik-i imaniye-i Kur'âniye başka cereyanlara, başka kuvvetlere tâbi ve alet edilmemek ve elmas gibi o Kur'an'ın hakikatleri, dini dünyaya satan veya alet eden adamların nazarında cam parçalarına indirmemek ve en kudsî ve en büyük vazife olan imanı kurtarmak hizmetini tam yerine getirmek için, Risale-i Nur'un has ve sadık talebeleri, gayet şiddet ve nefretle siyasetten kaçıyorlar.

Hatta sizin bu kardeşiniz (siz de bilirsiniz) bu on sekiz senedir, o kadar muhtaç olduğum hâlde siyasete, hayat-ı içtimaiyeye temas etmemek için, hükûmete karşı birtek müracaatım olmadığını ve bu sekiz dokuz aydır, küre-i arzın bu hercümercinde birtek defa ne sual ve ne de merak etmek ve ne de anlamak ve ne de medar-ı sohbet etmediğimi hatta şimdi, "Sulh olmuş mu? Harp bitmiş mi? İngiliz ve Alman'dan başka kimler harp ediyor?" bilmediğimi, biliyorsunuz. Hem, herkesi geveze ve sersem

âlem-i insaniyet: insanlık âlemi.
âlem-i İslâmiyet: İslam âlemi, İslam dünyası.
asayiş: emniyet, kanun ve nizam hakimiyetinin sağlanması.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
elmas: çok kıymetli bir mücevher.
gayet: son derece.
geveze:
hak: doğru, gerçek, hakikat.
hakaik-i imaniye-i Kur'âni-

ye: iman ve Kur'an'a dair hakikatler, gerçekler.
hakikat: gerçek, esas.
harp: savaş.
hâs: ileri gelen, seçkin olan.
hayat-ı içtimaiye: sosyal hayat, toplum hayatı.
hercümerç: karmakarışık olma, alt üst olma.
iman: inanç, itikat.
kesret: çokluk.
kudsî: mukaddes, yüce.
küre-i arz: yer küre, dünya.
medar-ı sohbet: sohbet se-

bebi, vesilesi.
mesele: önemli konu.
muazzam: çok büyük, ulu, yüce.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
müracaat: başvurma, danışma.
nazar: bakış, nezdinde.
nispeten: nispetle, kıyaslayarak.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.
sair: diğer, başka, öteki.
sersem: budala, aptal.
sırr-ı hikmet: hikmet sırrı, herkesin bilmediği gizli sebep.
sual: soru.
sulh: barış, anlaşarak düşmanlığı kaldırma.
şeriat: Allah tarafından peygamber vasıtasıyla bildirilen, ilâhî emir ve yasaklara dayanan hükümlerin hepsi.
şiddet-i nefret: nefretin şiddeti, aşırı nefret.
tâbi: boyun eğen, uyan, itaat eden.
talebe: öğrenci.
vazife: görev.
zabıtâ: şehir güvenliğini sağlamakla vazifeli bulunan idare, polis.

eden ve üç seneden beri odamdan işitilen radyoyu, iki defadan başka ne dinlediğimi ve ne de sorduğumu benimle beraber olan sizler biliyorsunuz. Bu derece bu vaziyetlere karşı alâkasız ve lâkayt bir adamın takip ettiği mesleğe taarruz eden ve evhama düşüp tarassutla sıkıntı veren, ne derece insaftan uzak düştüğünü en insafsız da tasdik eder.

İkinci esas: Ey kardeşlerim! Sizler biliyorsunuz ki, bizim mesleğimizde benlik, enaniyet, şanüşeref perdesi altında makam sahibi olmaktan, öldürücü zehir gibi ondan kaçıyoruz; onu ihsas eden hâlâttan şiddetle içtinap ediyoruz.

Elbette, burada, altı yedi sene gözünüzle ve yirmi seneden beri tahkikatınızla anlamışsınız ki, *ben şahsıma karşı hürmet ve makam vermek istemiyorum*. Sizleri, o noktada şiddetle takdir etmişim. Benim haddimden fazla mevki vermeyiniz diye, sizden danlıyorum. Yalnız, Kur'ân-ı Hakîm'in bu zamanda bir mu'cize-i maneviyesi olan *Risale-i Nur* hesabına, ben de onun bir şakirdi olmak haysiyetiyle ona tasdikkârâne teslimi ve irtibatı şakirâne kabul ediyorum. İşte bu derece enaniyetten ve benlikten şanüşeref namı altındaki riyakârlıktan kaçmayı düstur-i hareket ittihaz eden adamlara karşı ehl-i hükûmetin, ehl-i idare ve zabitanın evhama düşmeleri ne kadar manasız ve lüzumsuz olduğunu divaneler de anlar.

Said Nursî

alâka: ilgi, ilişki, yakınlık.
divane: deli, akli başında olmayan.
düstur-i hareket: hareket prensibi, kuralı.
ehl-i hükûmet: hükümete mensup kimseler, milleti idare edenler.
ehl-i idare: idare edenler, devleti yönetenler.
enaniyet: kendini beğenme, bencillik, egoistlik.
evham: vehimler, zanlar, kuruntular.
ezcümle: bu cümleden olarak.
halat: haller, durumlar, vaziyetler.
haysiyet: itibar.
hürmet: saygı.

ichtinap: çekinme, sakınma, uzak durma.
ihsas: hissettirme, sezdirme.
irtibat: bağ, münasebet.
ittihaz: edinme, alma, kabul etme.
Kur'ân-ı Hakîm: her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kur'ân.
lâkayt: kayıtsız, ilgisiz.
makam: yer, mevki.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
mevki: yer, makam.

mu'cize-i maneviye: manevî mucize.
nam: ad.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
riyakâr: riya eden, iki yüzlü, sahtekâr.
şakirâne: şükrederek, şükredmesine.
şakirt: talebe, öğrenci.
şanüşeref: şan ve şeref.
taarruz: saldırma, sataşma, ilişme.

tahkikat: araştırmalar, soruşturmalar.
tarassut: gözetme, göz altında tutma.
tasdik: doğrulama, onaylama.
tasdikkârâne: tasdik edene yakışır şekilde, kabul eder mişçesine, kabul eden gibi.
tekdir: azarlama.
vaziyet: durum.
zabita: şehir güvenliğini sağlamakla vazifeli bulunan idare, polis.

Aziz, sıddık, sebatkâr kardeşlerim,

Musibetzedelerin manevî galebesi beraati, değil yalnız sizleri ve bizleri, belki bu memleketteki bütün ehl-i imanı sevindirir bir mahiyettedir. Çünkü, *Risale-i Nur*'un hürriyetine meydan açtı. Şimdiye kadar, müsadere tevehhümüyle pek çok ihtiyata mecbur olmuştuk. Bu on sekiz senede ve bilhassa buradaki altı senede, risaleleri gizlemek hususunda pek çok zahmet çektim ve daima endişe ederek azap çekiyorduk.

Cenab-ı Hakka, *Risale-i Nur*'un hurufatı adedince hamdüsena ve şükür olsun ki, bu defa manevî galebesiyle o zalimâne ve zulmetkârâne perdeyi parçaladı; az bir zahmetle büyük bir ücret ve geniş bir fütuhata zemin hazırladı. Ve bu iki ay tevakkuf müddeti, aynen hapsimiz hâdisesi gibi, başka bir tarzda, daha geniş bir dairede *Risale-i Nur*'un intişarına vesile oldu. Sizleri ve bilhassa musibetzedeleri ve hususan Hafız Mehmed'i tebrik ediyoruz ve geçmiş olsun deriz. Bir *Tesettür Risalesi*'yle yüz adamı yüz gün tevkif eden ve onun gibi yüzer risalelerle birtek adamı, bir gün tevkif edemeyen bir mahkemeye hükmedip galebe çalan, sizlerin harika sadâkatiniz ve fevkalâde ihlâsınız ve sarsılmaz metanetiniz ve kuvvetli tesanüdünüz olduğunu bizde katiyet kesb etti; şüphemiz kalmadı. Cenab-ı Hak sizden ebeden razı olsun, âmin.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
azap: eziyet, işkence; büyük sıkıntı, şiddetli acı.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
berâet: temize çıkma, suçsuz olduğu anlaşılma.
bilhassa: özellikle.
ebeden: ebedî ve daimî olarak.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.

endişe: kaygı.
fevkalâde: olağanüstü.
fütuhât: zaferler, fetihler, galibiyetler.
galebe: galip gelme, üstünlük.
hâdise: olay.
hamdüsena: şükür ve övgü.
hârîka: olağanüstü.
hurufat: harfler.
hususan: bilhassa, özellikle.
hükmetme: hakim olma, emri altında tutmak.
ihlâs: samimiyet, bir ameli

başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.
ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
kat'iyet: kat'îlik, kesinlik.
kesb: kazanma.
mahiyet: bir şeyin aslı, esası, tabiatı, niteliği.
manevi: manaya ait, maddî olmayan.

metanet: metin olma, dayanıklılık, sağlamlık.
musibetzede: musibet görmüş, felâkete uğramış, belâya, kazaya uğrayan.
müddet: süre, zaman.
müsadere: toplatma, elden alma.
razi: rıza gösteren, hoşnut olan.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.
sebatkâr: sebat eden, sözünde ve kararında duran, vazgeçmeyen, sebatlı.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullen.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tarz: biçim, şekil.
tesanüt: dayanışma, birbirine dayanma ve destek olma.
tesettür: örtünme, gösterilmesi dinen yasak olan kısımların örtülmesi.
tevakkuf: duraklama, durma.
tevehhüm: vehimlenme, yok olanı var zannetmekle ümitsizliğe ve korkuya düşme.
tevkif: tutuklama.
vesile: aracı, vasıta.
zahmet: sıkıntı, eziyet, meşakkat.
zalimâne: zulmedercesine, zalimce.
zemin: yer.
zulümkârâne: zulüm edercesine.

Aziz, siddik kardeşlerim,

Evvela: Seksen küsur sene bir ömr-i manevîyi sizlere kazandıracak olan Şuhur-i Selâse-i Mübarekeyi ve bilhas-
sa bu geceki Leyle-i Regaibi tebrik ediyoruz. Sizin bera-
atiniz ve manen galebeniz zalimleri şaşırttı; cepheyi, bu-
rada değiştirdiler. Düşmanâne taarruzdan vazgeçip, dos-
tâne hulûl edip, has talebeleri *Risale-i Nur*’un hizmetin-
den geri bırakmak için memuriyet gibi bir meşgale bulu-
yorlar veya terfien işi çok diğer bir memuriyete veya di-
ğer bir meşgaleyi buluyorlar. Burada, o neviden çok va-
kılar var. Bu taarruz, bir cihette daha zararlı görünüyor.

Saniyen: Burada, lise mektebine tesirli bir nur girdi. O
da Otuz İkinci Sözün Birinci Mevkıfı, Otuzuncu
Lem’a’nın İsm-i Adl ve Hakem Nükteleri, Tabiat Lem’ası
hatimesine kadar, *Ayetü’l-Kübra*’nın “Evet, bu dünya
memleketine ve misafirhanesine giren her bir misafir...”
diye başlayan Birinci Makamın başından ilham, vahiy
mertebeleri hariç kalıp, tâ On Sekizinci Mertebe olan
kâinatın hudûs hakikati, tâ imkâna kadar, yeni hurufla,
bir ihtar-ı manevî ile izin verdik. Daktilo (el makinesi) ile
kendilerine yazdılar. Siz de bu dört parçayı birden cilt
yapıp, yeni hurufla, ehl-i inkâra on ikilik top güllesi gibi
atabilirsiniz.

Ben bu sene çok zaif ve ihtiyar ve âciz bir hâlde bulun-
duğumdan, genç kardeşlerimden manevî muavenetlerini

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
berâet: temize çıkma; bir dava-
nın neticesinde suçsuz olduğu
anlaşılma.
bilhasa: özellikle.
cihet: yön.
dostâne: dostlukla, dostça.
düşmanâne: düşmancasına.
ehl-i inkâr: imansızlar, inkar
edenler.
evvelâ: birinci olarak, her şeyden
önce, ilk olarak.
galebe: galip gelme, üstünlük.
gülle: top mermisi.
hakikat: gerçek, esas.
haric: bir şeyin dışında kalma.
hatime: son söz, bir eserin sonu-
kı kısmı.
hudûs: sonradan meydana gel-
me, yok iken var edilme.
hulûl: girme, içine sokulma.
huruf: harfler.
ihtar-ı manevî: manevî uyarı, bil-
dirim; Cenab-ı Hakkın imana ve
Kur’ân’a ait meselelerde kullanını
uyarması.
ilham: belli bilgi vasıtalarına baş-
vurmadan Allah tarafından insa-
nın kalbine veya zihnine indirilen
mana.
imkân: var olması ya da yok ol-
ması noktasında zorunlu olma-
ma.
ism-i Adl: Cenab-ı Hakk’ın adalet-
le hükmetme manasındaki ismi.
ism-i Hakem: Cenab-ı Hakk’ın
haklı ile haksız ayıran ve her işi
hikmete göre yapan anlamında
ismi.
kâinat: evren; yaratılmış olan
şeylerin tamamı, bütün âlemler.
Leyle-i Regaip: Regaip Gecesi,
Recep ayının ilk Cuma gecesi.
manen: mana bakımından, ma-
naca.

manevî: manaya ait, maddî
olmayan.
mektep: ilim, irfan öğrenilen
yer, okul.
memuriyet: memurluk.
mertebe: derece, basamak.
meşgale: iş, uğraş, meşgul
olunan şey.
mevkıf: durak.
misâfirhâne: misafirlerin kal-
dığı ev, geçici bekleme yeri.
muavenet: yardım, yardım-
laşma.
nevi: çeşit, tür.

nur: aydınlık, parlaklık, ışık.
nükte: ince manalı, ancak
dikkatle anlaşılabilen mana
veya söz.
ömr-i manevî:
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-
diüzzaman Said Nursî’nin
eserlerinin adı.
saniyen: ikinci olarak.
siddik: çok doğru, dürüst,
haklı ve hakikati tereddütsüz
kabullenen.
şuhur-i selâse-i mübareke:
mübarek üç aylar; recep, şa-

ban, ramazan.
taarruz: saldıрма, satasma,
ilişme.
talebe: öğrenci.
terfian: terfi ederek, rütbesi
yükseltiyle, rütbe alarak.
vahiy: Cenab-ı Hakkın dilediği
hükümleri, sırları ve hakikat-
leri peygamberlere bildirme-
si.
vakıa: olay.
zaif: zayıf.
zalim: zulmeden, acımasız ve
haksız davranan.

bu mübarek Şuhur-i Selâsede rica ediyorum. Her birisine birer birer selâm ve dâreyinde selâmetlerine dua ediyoruz.

Said Nursî

[Bu mektup gayet ehemmiyetlidir.]

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bugünlerde, Kur'ân-ı Hakîm'in nazarında imandan sonra en ziyade esas tutulan takva ve amel-i salih esaslarını düşündüm.

Takva, menhiyattan ve günahlardan içtinâb etmek; ve amel-i salih, emir dairesinde hareket ve hayrat kazanmaktır.

Her zaman def-i şer celb-i nef'a racih olmakla beraber, bu tahribat ve sefahat ve câzibedar hevesat zamanında, bu takva olan def-i mefasit ve terk-i kebair üssülesas olup, büyük bir rûçhaniyet kesb etmiş.

Bu zamanda, tahribat ve menfi cereyan dehşetlendiği için, takva bu tahribata karşı en büyük esastır. Farzlarını yapan, kebiireleri işlemeyen kurtulur. Böyle kebair-i azîme içinde, amel-i salihin ihlâsla muvaffakiyeti pek azdır. Hem, az bir amel-i salih, bu ağır şerait içinde çok hükümündedir. Hem, takva içinde bir nevi amel-i salih var. Çünkü, bir haramın terki vaciptir; bir vacibi işlemek çok

amel-i salih: Allah rızasına uygun hayırlı iş, dine uygun hareket, davranış.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

câzibedar: çekici, cazibeli.

celb-i nef: faydalı olanları kendi etrafına çekmek, menfaati elde etme.

cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.

dâreyn: her iki dünya, dünya ve ahiret.

def-i mefasit: bozgunculuk

yapacak fiil ve sözlerden çekinmek; fesatlıkları defetmek.

def-i şer: zararlıları, kötülükleri defetmek, kötülüğe mâni olma.

dehşet: büyük tehlike karşısında korkma ve şaşırıp kalma.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ehemmiyetli: önemli.

gayet: son derece.

haram: İslâmiyetçe yasaklanan işler.

hayrat: hayırlar, sevap ka-

zanmak amacıyla Allah rızası için yapılan iyilikler.

hevesat: hevesler.

hükümünde: değerinde, yerinde.

ıctinap: çekinme, sakınma, uzak durma.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemezsiniz, sırf Allah rızası için yapma.

iman: inanç, itikat.

kebair-i azîme: büyük günahlar.

kebiire: büyük günah.

kesb: kazanma.

Kur'ân-ı Hakîm: her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kur'ân.

menfi: olumsuz, müspet olmayan.

menhiyat: şer'an haram edilemler, yasak olanlar.

muvaaffakiyet: başarma, başanlı olma.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

nazar: bakış, nezdinde.

nevi: çeşit, tür.

racih: daha daha üstün, önce, diğerinden üstün.

rûçhaniyet: üstün olma hâli, üstün olmaklık.

sefahet: zevk, eğlence ve yasak şeylere düşkünlük, sefihlik.

selâm: baş, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

selâmet: salimlik, eminlik, kurtuluş, korku ve endişeden uzak olma.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullen.

şerait: şartlar.

Şuhur-i Selâse: Üç Aylar; Recep, Şaban ve Ramazan.

tahribat: tahripler, yıkip bozma-lar.

takva: Allah korkusuyla dinin yasak ettiği şeylerden kaçınma, Allah'ın emirlerini tutup azabından korunma.

terk-i kebair: büyük günahları işlemekten kaçınma.

üssülesas: hakiki sağlam temel.

vacip: dinî bakımdan yapılması şart olan, kesinlik bakımından farzdan sonra gelen.

ziyade: çok, fazla.

*sünnetlere mukabil sevabı var. Takva böyle zamanlarda, binler günahın tehacümünde birtek içtinâb, az bir amel-
le, yüzer günah terkiyle, yüzer vacip işlenmiş olur. Bu ehemmiyetli nokta, niyetle, takva namıyla ve gûnahtan kaçınmak kastıyla, menfi ibadetten gelen ehemmiyetli a'mal-i salihadır.*

Risale-i Nur Şakirtleri, bu zamanda, en mühim vazifeleri, tahribata ve günahlara karşı takvayı esas tutup davranmak gerektir. Madem, her dakikada, şimdiki tarz-ı hayat-ı içtimaiyede, yüzer günah insana karşı geliyor; elbette takva ile ve niyet-i içtinâb ile yüzer amel-i salih işlenmiş hükmündedir. Malûmdur ki, bir adamın bir günde harap ettiği bir sarayı, yirmi adam, yirmi günde yapamaz. Ve bir adamın tahribatına karşı yirmi adam çalışmak lâzım gelirken, şimdi binler tahribatçıya mukabil, Risale-i Nur gibi bir tamircinin bu derece mukavemeti ve tesirâtı, pek harikadır. Eğer bu iki müteakıl kuvvetler bir seviyede olsaydı, onun tamirinde mu'cizevari muvaffakiyet ve fütuhat görülecekti.

*Ezcümle, hayat-ı içtimaiyeyi idare eden en mühim esas olan hürmet ve merhamet, gayet sarsılmış. Bazı yerlerde gayet elim ve bîçare ihtiyarlar, peder ve valide-
ler hakkında dehşetli neticeler veriyor. Cenab-ı Hakka şükür ki, Risale-i Nur, bu müthiş tahribata karşı, girdiği yerlerde mukavemet ediyor, tamir ediyor.*

Sedd-i Zülkarneynin tahribiyle Ye'cüc ve Me'cücülerin dünyayı fesada vermesi gibi, şeriat-ı Muhammediye

a'mal-i salih: salih ameller, Allah'ın rızasına uygun yapılmış iyi ve hayırlı işler.

amel: iş, uygulama, yapma.

amel-i salih: Allah rızasına uygun hayırlı iş, dine uygun hareket, davranış.

bîçare: çaresiz, zavallı.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

ehemmiyetli: önemli.

elim: şiddetli, çok dert ve keder veren.

ezcümle: bu cümleden olarak.

fesat: bozukluk, karışıklık, nifak.

fütuhat: zaferler, fetihler, galibiyetler.

gayet: son derece.

hârika: olağanüstü.

hayat-ı içtimaiye: sosyal hayat, toplum hayatı.

hükmünde: değerinde, yerinde.

hürmet: saygı.

içtinap: çekinme, sakınma, uzak durma.

idare: döndürme, çevirme, yönetme.

madem: ...den dolayı, böyle ise.

malûm: bilinen, bilinen olan.

menfi: olumsuz, müspet olmayan.

mu'cizevari: mu'cize gibi.

mukabil: karşılık.

mukavemet: karşı koyma, dayanma, direnme.

muvaffakiyet: başarma, başarılı olma.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

müteakıl: karşılıklı.

müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.

nam: ad.

niyet-i içtinap: bir şeyden sakınma, çekinme, uzaklaşma için niyetlenme.

nokta: konu ile ilgili bölüm.

peder: baba.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

Sedd-i Zülkarneyn: Zülkarneyn'in seddi; Zülkarneyn'in Ye'cüc ve Me'cüc kavminden korunmak is-

teyenler için yaptırdığı çok büyük ve sağlam set, kale.

sünnet: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) Kur'an dışında, Müslümanlara örnek olan mübarek söz, fiil ve emirleri, kabulleri veya takrirleri.

Şakirt: talebe, öğrenci.

şeriat-ı Muhammediye: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) şeriatı; Hz. Muhammed'in (a.s.m.) tarafı ettiği, getirdiği ve bildirdiği şeriat; İslâm dini.

şükür: Allah'ın nimetlerine

karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

tahribat: tahripler, yıkıp bozmalar.

tahrip: harap etme, yıkmak, bozma.

takva: Allah korkusuyla dinin yasak ettiği şeylerden kaçınma, Allah'ın emirlerini tutup azabından korunma.

tarz-ı hayat-ı içtimaiye: cemiyet, toplum halinde yaşama tarzı.

tehacüm: hücum etme, saldırma.

tesirat: etkiler, tesirler.

vacip: dinî bakımdan yapılması şart olan, kesinlik bakımından farzdan sonra gelen.

valide: ana, anne.

vazife: görev.

Ye'cüc, Me'cüc: Kur'an'da bahsi geçen, eski çağlarda Orta Asya'da yaşayan ve medeniyetleri saldırılarıyla taciz eden yağmacı ve talancı acımasız iki vahşi guruh.

(a.s.m.) olan sedd-i Kur'ânînin tezelsizliğiyle de, Ye'cüc ve Me'cüc'den daha müthiş olarak, ahlâkta ve hayatta zulmetli bir anarşilik ve zulümlü bir dinsizlik fesada ve ifsada başlıyor.

Risale-i Nur'un şakirtleri böyle bir hâdisede manevî mücahedeleri, inşaallah, zaman-ı Sahabedeki gibi, az amel ile pek büyük sevap ve a'mal-i salihaya medar olur.

Aziz kardeşlerim,

İşte böyle bir zamanda, bu dehşetli hâdisata karşı, ihlâs kuvvetinden sonra, bizim en büyük kuvvetimiz, iştirak-i a'mal-i uhreviye düsturuyla, birbirimize, kalemlerle her birinin a'mal-i salihâ defterine hasenat yazdıkları gibi, lisanlarıyla her birinin takvâ kalesine ve siperine kuvvet ve imdat göndermektir. Ve bilhassa fırtınalı tehacüme hedef olan bu fakir ve âciz kardeşinize, bu mübarek Şuhur-i Selâse ve eyyam-ı meşhurede yardıma koşmak, sizin gibi kahraman ve vefadar ve şefkatkârların şe'nidir. Bütün ruhumla bu imdad-ı manevîyi sizden rica ediyorum. Ve ben dahi, iman ve sadâkat şartıyla, Risale-i Nur Talebelerini bütün dualarıma ve manevî kazançlarıma, yirmi dört saatte, iştirak-i a'mal-i uhreviye düsturuyla, bazen yüz defadan ziyade Risale-i Nur Talebeleri ünvanıyla hissedar ediyorum.

Said Nursî

âciz: zayıf, güçsüz.

a'mal-i salihâ: salih ameller, Allah'ın rızasına uygun yapılmış iyi ve hayırlı işler.

amel: bir insanın dinî emirler ve yasaklara göre yaptığı iş, hareket.

anarşi: her türlü düzen ve otoriteye karşı koyarak karışıklığı meydana getirme durumu.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bilhassa: özellikle.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

düstur: kaide, esas, prensip.

eyyam-ı meşhure: meşhur günler.

fasat: bozukluk, karışıklık, nifak.

hâdisat: hadiseler, olaylar.

hâdis: olay.

hasenat: iyi ameller, iyi işler, hayırlar.

hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.

ifsat: fesada uğratma, bozma,

karışıklık çıkarma.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemezsiniz, sırf Allah rızası için yapma.

iman: inanç, itikat.

imdad-ı manevî: manevî yardım.

imdat: yardım.

inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

iştirak-i a'mal-i uhreviye: ahirete ait olan işlerdeki ortaklık, ahiretle ilgili amellere

ortak olma.

lisan: dil.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

medar: sebep, vesile.

mübârek: feyizli, bereketli, kutlu.

mücâhede: savaşma, mücadele.

müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

sadâkat: bağlılık, doğruluk.

sedd-i Kur'ânî: Kur'ân'a ait set, Kur'ân'ın yıkılmaz seddi, kalesi.

şakirt: talebe, öğrenci.

şefkatkâr: şefkat gösteren, merhamet ve acıma duygusuna sahip olan, şefkatli.

şe'n: iş, durum, özellik, yapı.

Şuhur-i Selâse: Üç Aylar; recep, şaban ve ramazan ayları.

takva: Allah korkusuyla dinin yasak ettiği şeylerden kaçınma, Allah'ın emirlerini tutup azabından korunma.

talebe: öğrenci.

tehacüm: hücum etme, saldıрма.

tezelsiz: sarsıntı.

ünvan: ad, isim, lâkap.

vefadar: sözünde ve dostluluğunda devamlı olan, vefalı dost.

Ye'cüc, Me'cüc: Kur'ân'da bahsi geçen, eski çağlarda Orta Asya'da yaşayan ve medeniyetleri saldırılarıyla taciz eden yağmacı ve talancı acımasız iki vahşi guruh.

zaman-ı Sahabe: Sahabe zamanı, Sahabe devri.

ziyade: çok, fazla.

zulmet: karanlık, Allah'ın nurundan mahrum olma hâli.

zulüm: haksızlık, eziyet, işkence.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Dün, Emin, bu havaliye gelen bir kolordu münasebe-tiyle, istemediğim ve Rusun harbe devamını bilmediğim hâlde; Rusya'nın Kafkas'la ittisali kesilmesini söyledi. Ben, onun sözünü kesip susturduğum hâlde, kalbim ehemmiyetle bir alâka gösterdi.

Sonra, bugün namazda ve tesbihatında iken, manevî tarzda denildi ki: “Küre-i arzda çarpışan, mücadele eden cereyanlardan herhâlde birisi İslâmiyete ve Kur'ân'a ve *Risale-i Nur*'a ve mesleğimize taraftar olacak. Bu noktadan, ona karşı bakmak gerektir. Bakmamak için bir-iki mektupda yazdığım sebepler, çendan kalbe, akla kâfidir; fakat meraklı ve hevesli olan nefse kâfi gelmiyor” diye kalbime geldi.

Aynen tesbihatta ihtar edildi ki: Ehemmiyetli sebebi ise, bakmakta bir tarafa tarafgirlik hissi uyanır. Tarafgir nazarı, taraftar olduğu taraf cereyanının kusurunu görmez, zulmüne rıza gösterir, belki alkışlar. Hâlbuki, *küfre rıza küfür olduğu gibi, zulme rıza olmak dahi zulümdür*. Elbet-te zemin yüzünde bu dehşetli düelloda semavatı ağlata-cak zulümler ve tahribat oluyor. Çok masum ve mazlum-ların hukukları kayboluyor, mahvoluyor. *Mim*'siz gaddar medeniyetin zalimâne düsturu olan “Cemaat için fert feda edilir; milletin selâmeti için cüz'î hukuklara bakılmaz” diye, öyle dehşetli bir zulüm meydana açmış ki, Kurun-i Ulâ

alâka: ilgi, ilişki. bağ.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
cemaat: topluluk.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
cüz'î: bütüne ait olmayan, özel.
çendan: gerçi, her ne kadar.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
düello: iki siyasî, ekonomik güç arasındaki çatışma.
düstur: kaide, esas, prensip.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
ehemmiyetli: önemli.
fedâ: uğruna verme.
gaddar: çok fazla zulüm ve haksızlık eden.
harp: savaş.
havali: bölge, etraf, çevre, civar.
heves: nefsin hoşuna giden, gelip geçici istek.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
ittisali: bitişme, birleşme.
kolordu: üç tümen ve bağlı birliklerden meydana gelen büyük askerî birlik.
Kurun-i Ulâ: İlk Çağ.
küfür: Allah'ın varlığına, birliğine inanmama, müşriklik, imansızlık.
küre-i arz: yer küre, dünya.
mahv: yok olma, ortadan kalkma, batma.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

mazlum: zulüm görmüş, haksızlığa uğramış.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
mücadele: savaşma, çatışma, kavga.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
nazar: bakış.
nefis: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç.
razi: rıza gösteren, hoşnut olan.

rıza: razı olma, hoşnutluk.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
selâmet: salımlık, eminlik, kurtuluş, korku ve endişeden uzak olma.
semavat: semalar, gökler.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
tahribat: tahripler, yıkıp bozmalar.
zulüm: haksızlık, eziyet, işkence.
tarafgir: bir tarafı tutan, ta-

rafılı.
tarafat: taraflı, bir tarafı destekleyen.
tarz: biçim, şekil.
tesbihat: tesbihler, Cenab-ı Hakkın bütün noksan sıfatlardan uzak ve bütün kemal sıfatlara sahip olduğunu ifade eden sözler.
zâlimâne: zalimce, zulmedercesine.
zemin: yer.
zulüm: haksızlık, eziyet, işkence.

vahşetlerinde de emsali vuku bulmamış. Kur'ân-ı Mu'ci-zülbeyan'ın adalet-i hakikiyesi, bir ferдин hakkını cemaatte feda etmez; “*Hak, haktır; küçüğe, büyüğe, aza, çoğa bakılmaz*” diye kanun-i semavî ve hakikî adalet noktasında Risale-i Nur Şakirtleri gibi hakikat-i Kur'âniye ile meşgul adamlar, zaruret olmadan lüzumsuz, yalnız hevesli bir merak için, netice itibarıyla faydası bulunan; ve netice daha gelmeden evvel lüzumsuz bakmak ve zalimâne tahribatlarını alkışlamak suretiyle İslâmiyet ve Kur'ân lehine hizmet edeceği o cereyanın harekâtını fikren takip etmekle meşgul olmak münasip olmadığı için, nefis de, akıl ve kalbe tâbî olup merakını bırakmış diye anladım.

İkinci mesele: Risale-i Nur'un Isparta'da galebesi, zındıkları şaşırttı. Fakat bazı mütemerrit ve muannit ve ölen herifin ruh-i habisi hükmünde bazı zındıklar, o mağlûbiyete karşı gelmek fikriyle, baştan aşağı kadar, Kur'ân ve Peygamber (a.s.m.) aleyhinde, fakat perde altında, aynen münazara-i şeytaniye bahsinde, hizbü's-şeytanın Peygamber (a.s.m.) ve Kur'ân hakkında mesleklerince söyledikleri tabirâtı başka bir tarzda o zındık herif istimal etmiş. Onun gibi Yahudî, mütemerrit ve dinsiz feylesoflarından ve Avrupa'nın zındıklarının eskiden beri Kur'ân ve Peygamber Aleyhisselâmın hâlâtından medar-ı tenkit buldukları noktaları, bu İslâm ismi altındaki zındık, kurnazcasına, safdil Müslümanlara ve Risale-i Nur'u görme-yenlere dinlettirmek ve göstermek için öyle bir tarzda gitmiş ve küfrünü gizlemeye çalışmış ki, şeytanette şeytandan ileri gitmiş. Beni çok müteessir etti.

adalet-i hakikiye: hakikî adalet, gerçek adalet.
aleyh: ona karşı, onun üzerine.
aleyhisselam: Allah'ın selamı onun üzerine olsun.
cemaat: topluluk.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
emsal: benzerler.
evvel: önce.
faide: fayda.
feda: uğruna verme.
feylesof: sapık fikirli, felsefe

ile uğraşan.

fikren: fikir ile, düşünerek, zihnen.

galebe: galip gelme, üstünlük.

hak: bir kimseye ait olan şey, alacak.

hakikat-i Kur'âniye: Kur'ân'ın hakikati, Kur'ân'ın ifade ettiği gerçek.

hakikî: gerçek.

hâlât: haller, durumlar, vaziyetler.

harekât: hareketler, davran-

ışlar; tutumlar.

heves: nefsin hoşuna giden, gelip geçici istek.

hizbü's-şeytan: şeytanın taraftarları.

hükmünde: değerinde, yerinde.

istimâl: kullanma.

kanun-ı semavî: semavî kanun, vahiyle bildirilen kanun, Allah'a ait kanun.

Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bira-

kan Kur'an.

küfür: Allah'ın varlığına, birliğine inanmama, müşriklik, imansızlık.

leh: onun tarafına, ondan yana, birinin faydası için yapılan hareket.

mağlûbiyet: yenilgi, yenilme.

medar-ı tenkit: tenkide sebep olan, tenkit sebebi, vesilesi.

mesele: önemli konu.

meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.

muannit: inatçı, ayak direyen.

münasip: uygun.

münazara-i şeytaniye: şeytanla yapılan münazara, tartışma.

müteessir: teessüre kapılan, hüznünlü, kederli, mahzun.

mütemerrit: temerrüt eden, inatçı, kötü fiilinde inatlaşan.

peygamber: Allah tarafından haber getirerek ilahî emir ve yasakları insanlara tebliğ eden elçi, nebi.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

ruh-i habis: kötü ruh, çirkin ruh.

safdil: saf gönüllü; hile, oyun bilmeyen, kolay aldatılan.

suret: biçim, şekil, tarz.

şakirt: talebe, öğrenci.

şeytanet: şeytanlık, kurnazlık, hilekârlık, aldatıcılık.

tâbî: boyun eğen, uyan, itaat eden.

tabirat: tabirler, ifadeler, terimler, deyimler.

tahribat: tahripler, yıkıp bozma-lar.

tarz: biçim, şekil.

vahşet: ürkütücü ve korkunç olan şey.

vuku: olma, meydana gelme.

zalimâne: zalimce, zulmedercesine.

zaruret: muhtaçlık, şiddetli ihtiyaç içinde olma.

zındık: Allah'a ve ahirete inmayan, Allah'ı inkâr eden, imansız, münkir.

Kardeşimiz Sabri'nin mektubunda, muannit mülhitle-
rin, *Risale-i Nur*'un cereyanına karşı kurdukları çürük ve
vâhî hud'aları, örümcek ağı ve yuvası gibi kuvvetsiz ve o
şeytanet perdeleri kıymetsiz ve mukavemetsizdir. *Risale-i
Nur*'a karşı yırtılır ve yırtılacak dediği gibi; bu zındık ve
muannit ve mütemerrit ve ölen herifin ruh-i habisi olan
zındığın yazdığı ve zahiren Müslümanlara Türkçülük le-
hinde, fakat hakikatte Kur'ân ve Peygamber Aleyhisse-
lâmın azamet ve haşmet-i maneviyelerini kırmak ve hiçe
indirmek ve adileştirmek niyetiyle yazılan bu matbu eser-
de, mu'cizat-ı Kur'âniye ve mu'cizat-ı Ahmediyeye
(a.s.m.) karşı, örümcek ağı da olamaz, parçalanır.

Fakat binler teessüf ki, *Risale-i Nur*'u görmeyenlere
kat'î zarar verdiği gibi, *Risale-i Nur*'u görenler de merak
edip, "Acaba ne var?" demekle, safî kalplerini bulandırır.
Lâakal, vesvese ve evham verir. *Risale-i Nur*'un kahra-
man şakirtleri böyle şeylere karşı müteyakkız davranmak
ve faaliyetlerini ziyadeleştirmek lâzım geliyor. Fena şeyle
zihnen meşgul olmak da fena olduğu için kısa kesiyorum.

Sakın ona ehemmiyet vermekle halkları meraklandı-
rıp baktırılmasın. Belki ehemmiyetsiz, dinsizcesine, yal-
nız esma-i mübareke ve âyât-ı mübarekenin bazı mealı
içinden hariç kalmak itibarıyla, ehemmiyetsiz bir paçav-
radır bilinsin.

Bu herifin ne derece haddinden tecavüz ettiğini bu
temsilden anlayınız. Meselâ, Çok uzak bir mecliste,
mütehassıs ve müdakkik âlimlerin okudukları ve tetkik

adi: basit, bayağı, sıradan.
aleyhisselam: Allah'ın selamı
onun üzerine olsun.
âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı.
ayat-ı mübareke: mübarek, mu-
kaddes ayetler.
azamet: büyüklük.
cereyan: akım, fikir, sanat veya
siyaset hareketi.
ehemmiyet: önem, değer, kıy-
met.
ehemmiyetsiz: önemsiz.
esma-i mübareke: mübarek, fe-
yizli, bereketli isimler.
evham: vehimler, zanlar, kurun-
tular.
hakikat: gerçek, esas.
hariç: dışarı.
haşmet-i maneviye: manevî
heybet, ihtişam, büyüklük.
hud'a: hile, oyun, aldatma.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddü-
de mahal bırakmayan.
kıymet: değer.
lâakal: en azından, hiç olmazsa.
leh: onun tarafına, ondan yana,
birinin faydası için yapılan hare-
ket.
matbu: tab edilmiş, basılmış.
meal: mana, anlam, mefhum.
meselâ: örneğin.
muannit: inatçı, ayak direyen.
mu'cizat-ı Ahmediye: Peygam-
ber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği
mu'cizeler.
mu'cizat-ı Kur'ân: Kur'ân'ın
mu'cizeleri, Kur'ân'la ilgili mu'ci-
zeler.
mukavemet: karşı koyma, da-

yanma, direnme.

müdakkik: tetkik eden, ince-
den inceye araştıran.

mülhit: İslam dininden ayır-
lan, Allah'ı inkar eden, dinsiz,
imansız.

mütehassıs: bir ilim dalında
veya bir meslekte derin bilgi
sahibi olan, uzman.

mütemerrit: temerrüt eden,
inatçı, kötü fiilinde inatlaşan.

müteyakkız: uyanık bulu-
nan, basiretli.

paçavra: değersiz, iğrenç, kıy-

metsiz şey, veya kimse.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-
diüzzaman Said Nursi'nin
eserlerinin adı.

ruh-i habis: kötü ruh, çirkin
ruh.

sâfi: samimî, hâlis, saf.

şakirt: talebe, öğrenci.

şeytanet: şeytanlık, kurnaz-
lık, hilekârlık, aldatıcılık.

tecavüz: haddini aşma, söz
ve harekette ileri gitme.

teessüf: üzülmeye, acı duyma.

temsil: benzetme, misal ge-

tirme.

tetkik: dikkatle araştırma, in-
celeme.

vâhî: boş, faydasız, zararsız,
ehemmiyetsiz şey.

vesvese: şüphe, kuruntu, kal-
be gelen asılsız kötü ve sinsi
düşünce.

zahiren: görünüşte.

zındık: Allah'a ve ahirete
inanmayan, Allah'ı inkâr
eden, imansız, münkir.

zihnen: zihin olarak, zihince.

ziyade: Artma, çoğalma.

ettikleri bir kitaba ve ders aldıkları bir zata, pek uzak bir mesafede bakmak isteyen ve görmeyen bir ebleh, o âlimlerin aksine hüküm verip onları tenkit eden, divanece hezeyan eder.

Cenab-ı Hak, ehl-i imanı ve Risale-i Nur Şakirtlerini böylelerin şerrinden muhafaza eylesin, âmin.

Said Nursî

101

Aziz kardeşlerim,

Sizin fevkalâde sebat ve ihlâsınızın galebesi ve o müsibeti def'inden sonra ehl-i dünya cepheyi değiştirdi. Zındıkanın desiseleriyle, bu havalide, bizlere karşı perde altında maddî ve manevî tahşidatı başlamış; gayet dikkatle ve şeytancasına şakirtlerin hakikî kuvvetleri olan tesanüdü bozmaya çalışıyorlar. Sizlere risaleleri iade ettikleri hâlde, kurnazcasına dolaplar çevriliyor. Biz, sizin bir şubeniz hükmünde olduğumuz hâlde, bizi asıl ve merkez telâkki ettiklerinden, daha ziyade desiseleri bize karşı istimal ediyorlar. Hafız-ı hakikî, Cenab-ı Hak'tır; inşaallah hiçbir zarar edemeyecekler. Fakat, bu şuhur-i mübarekenin eyyam ve leyali-i mübarekesinde halis dualarınızla bize yardım ediniz. Birşey yok, fakat mümkün oldukça ihtiyatlı ve dikkatli olunuz. Hazret-i Ali Radiyallahü Anh ve Gavs-ı Geylânî Kuddisse Sirruhu gibi kahramanların

âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı.
âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
def: mani olma, kovma, ortadan kaldırma.
desise: hile, oyun, aldatmaca.
divane: deli, akli başında olmayan.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ebleh: pek akılsız, ahmak, ap-

tal, bön, alık, budala.
ehl-i dünya: dünyaya bağlı, dünya adamı, ahireti düşünmeyen.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
eyyam: günler, gündüzler.
fevkalâde: olağanüstü.
galebe: galip gelme, üstünlük.
gayet: son derece.
Hafız-ı Hakikî: hakikî ve tam muhafaza eden; Allah.
hakikî: gerçek.

halis: samimî, her amelinin yalnız Allah rızası için işleyen.
havalı: bölge, etraf, çevre, civar.
hezeyan: saçmalama, herze.
hükümünde: değerinde, yerinde.
hüküm: emir, bir konu hakkında verilen karar.
iade: geri verme.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemezsiniz, sırf Allah rızası için yapma.

ihhtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.
inşaallah: 'Allah izin verirse' anlamında kullanılan bir dua.
istimâl: kullanma.
kuddisse sirruhu: sırrı mukaddes olsun, sırrı mübarek olsun, sırrı aziz olsun, (büyük velîler için kullanılır).
leyali-i mübareke: mübarek geceler.
maddi: madde ile alakalı, cismanî.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mesafe: uzaklık, ara.
muhafaza: koruma.
musibet: felaket, bela.
radiyallahü anh: Allah ondan razı olsun.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sebat: sözünde durma, kararlı olma, azımlılık.
şakirt: talebe, öğrenci.
şer: kötülük.
şuhur-i mübareke: mübarek aylar.
tahşidat: yığmalar, biriktirmeler, toplamalar.
telâkki: kabul etme, bir görüşle bakma.
tenkit: eleştirme.
tesanüt: dayanışma, birbirine dayanma ve destek olma.
zat: kişi, şahıs.
zındık: dinsizlik, inançsızlık.
ziyade: çok, fazla.

manevî teminatı ¹ وَلَا تَخَفْ ve ² وَلَا تَخْشَ hitapları, bize her vakit cesaret ve kuvve-i manevî veriyor.

Kâtip Osman'ın mektubunda, kahraman Rüştü'nün bahadır biraderi Burhan'ın, risalelerin kurtulmasına çok hizmet ettiğini yazıyor. Zaten o cesur kardeşimizin eskiden de bu çeşit hizmetleri vardı. Hem ona, hem *Risale-i Nur*'un kurtulmasına çalışanlara ve medhali bulunanlara, hatta mahkeme reisine ve insafı azalarına hem dua, hem teşekkür ediyoruz. Münasip görülse, mahkeme reisine hususî teşekkürümüzü beyan edersiniz.

10 2

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ ¹ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ²
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ
⁵ هَذِهِ الشُّهُورِ الثَّلَاثَةِ

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Evvelâ: Sizin geçmiş Leyle-i Miraç ve gelecek Leyle-i Beratınızı tebrik ediyoruz ve makbul dualarınızı rica ediyoruz.

Saniyen: Yirmi Beşinci Söz olan Mu'cizat-ı Kur'âniyenin nısf-ı ahiri, acelelik belâsıyla gayet mücmel kalması-na bedel, size evvelce yazdığım gibi, bazı lâhikaları onun ahirinde ilhak etmiştik. Şimdi en mühim bir parça, yirmi

ahir: son.

aza: üye.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bahadır: cesur, yiğit, kahraman.

bedel: karşılık.

belâ:

beyan: bildirme, açıklama, söyleme.

birader: kardeş.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

evvelâ: birinci olarak, her şeyden önce, ilk olarak.

evvelce: daha önce.

gayet: son derece.

hitap: söz söyleme, topluluğa veya birisine karşı konuşma.

hususî: özel.

ilhak: ilâve etme, ekleme, katma.

kuvve-i manevî: manevî güç, moral.

lâhika: ek, ilave.

Leyle-i Berat: Berat Gecesi, Şaban ayının 15. gecesi.

Leyle-i Miraç: Miraç Gecesi, Hz. Muhammed'in Miraç çıktığı gece, recep ayının 27. gecesi.

makbul: kabul edilmiş, geçerli.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

medhal: karışma.

Mu'cizat-ı Kur'âniye: Kur'an'ın

1. Söyle ve korkma!

2. Korkma!

3. Her türlü kusur ve noksandan münezze olan Allah'ın adıyla.

4. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)

5. Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı bu Şuhur-i Selâsenin dakikalannın asireleri adedince üzerinize olsun.

mu'cize olduğunu anlatan li.

Yirmi Beşinci Söz risalesi.

mücmel: öz olarak anlatılmış,

kısa ve az sözle ifade edilmiş, öz, özlet.

mühim: önemli, ehemmiyet-

münasip: uygun.

nısf-ı ahir: son yar.

reis: başkan.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-

diüzzaman Said Nursi'nin

eserlerinin adı.

saniyen: ikinci olarak.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

teminat: güvence.

sene evvel tab edilen *Lemaat*'ta gördük. Onun da *Mu'ci-zat-ı Kur'âniye* zeyilleri içine derci pek münasip görüldü. Kahraman Tahirî'nin bana getirdiği bir nüsha *Lemaat*'ı çok kıymettar gördüm. Eğer bir nüsha daha o havalide varsa siz de o parçayı nüshalarınızın ahirine yazarsınız. Zaten *Lemaat*, kendisi de harikadır. Ramazan-ı şerifte, yirmi gün zarfında, nesir bir surette tekellüfsüz, birden yazılmış. Sonra baktık, sehl-i mümteni gibi bir nesr-i manzum ve bir nazm-ı mensur suretini almış. İçinde bu parça daha harikadır.

Lemaat'ta o parçanın serlevhası: "İcaz İle Beyan, İ'caz-ı Kur'ân."

"Bir zaman rüyada gördüm ki, Ağrı Dağı altındayım. Birden dağ patladı, dağ gibi taşları âleme dağıttı; sarstı cihanı."

Bundan tâ "Tarz-ı Nazar İkidir: Biri Zulmettar, Diğer Ziyadar" serlevhasına kadar.

Eğer *Lemaat* sizin elinize geçmemişse, o parçayı buradan size göndereceğiz.

Salisen: Hem lâtif, hem güzel, zarif bir hâdiseyi söyleyeceğim. Bu memlekette *Risale-i Nur*'a erkeklerden ziyade fedakârâne yapışan ihtiyar hanımlar ve ihtiyare hükmünde masume genç hanımlar, eski zaman sırmalı ve yaldızlı gelinlik cihazatının içinde kıymettar parçaları *Risale-i Nur*'un eczalarının ciltleri üstüne çekip, bütün risaleler altın yaldızıyla ciltlenmiş gibi bir tarza girdi. *Risale-i Nur*'un manen güzelliğine ve Hüsrev ve Tahirî ve

ahir: son.
âlem: dünya, cihan; bütün yaratılmışlar.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cihazat: çeyizler.
derc: sokma, içine alma.
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.
evvel: önce.
fedakârane: fedakârca, fedakârlıkla.
hâdise: olay.
harika: olağanüstü vasıflar

taşıyan ve hayranlık hissi uyandıran.
havali: bölge, etraf, çevre, civar.
hükmünde: değerinde, yerinde.
i'caz-ı Kur'an: Kur'an'ın mucizeliği, yüksek ve erişilmez ifadesi.
ihiyare: yaşlı, ihtiyar kadın.
kıymettar: kıymetli, değerli.
latif: güzel, hoş.

manen: mana bakımından, manaca.
masume: günahsız, saf, temiz kız.
Mu'ci-zat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın mu'cize olduğunu anlatan Yirmi Beşinci Söz risalesi.
münasip: uygun.
nazm-ı mensur: şiir gibi ahenkli yazılan.
nesir: manzum olmayan söz veya yazı, düz yazı.
nesr-i manzum: manzum ne-

sir olarak yazılan.

nüsha: birbirinin aynı olan yazılı metinlerden her biri.

Ramazan-ı Şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

salisen: üçüncü olarak.

sehl-i mümteni: gayet kolay söylenivermiş ve yazılivermiş görüldüğü hâlde, benzeri yazılmaya kalkışılınca güçlüğü anlaşılan eserler, taklidi zor olan söz veya şiirler.

serlevha: yazıda başlık.

sırma: ince gümüş tel.

suret: biçim, şekil, tarz.

tab: kitap basma.

tarz: biçim, şekil.

tarz-ı nazar: bakış tarzı.

tekellüf: özenme.

yaldız: süs.

zarfında: süresince.

zarif: inceliği, lâtifliği ile hoş giden.

zeyil: ek, bir eserin devamı olarak yazılan kısım.

ziyadar: ziyalı, ıslıklı, parlak, aydınlık.

ziyade: çok, fazla.

zulmettar: zulmetli, karanlıklı.

Alilerin ve Hasan, Atıf ve Asım gibi kardeşlerimizin yaldızlı yazılarının cemâline, cildi üstünde de şirin bir güzellik daha ilâve ettiler. Hafız Ali'nin mektubunda yazdığı Ümmühan ve Şâhide değerinde burada, *Risale-i Nur*'a bütün kuvvetiyle çalışan çok hemşirelerimiz var. Meselâ, Asiye, Saniye, Ulviye, Lütfiye, Aliye gibi *Risale-i Nur*'un şakirtleri, oradaki hemşirelerine ve kardeşlerine selâm ve dua ediyorlar.

﴿ 103 ﴾

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ ۱ وَانْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ۲
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ عَاشِرَاتِ دَقَاقٍ
شَهْرِ شَعْبَانَ وَرَمَضَانَ ۳

Aziz, sıddık, mübarek, metin kardeşlerim,

Sizin Leyle-i Beratınızı ve gelen leyalı-i ramazan-ı mübarekenizi tebrik ederiz.

Cenab-ı Hakka yüz binler şükür olsun ki, *Risale-i Nur* kendi kendine tevessü ediyor. Her tarafta fütuhâtı var. Ehl-i dalâletin hileleri onu durdurmuyor; bilakis çok dinsizler, teslim-i silâh ediyorlar. Hafız Ali'nin dediği gibi, korkuları pek ziyadedir. Şimdi, dinsizlik taassubuyla değil, korku cihetiyle ilişiyorlar. O korku, *Risale-i Nur* lehine dönecek inşaallah.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bilâkis: aksine, tersine.

cemal: güzellik.

cihet: yön.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimse-ler.

fütuhât: zaferler, fetihler, galibi-yetler.

hemşire: kız kardeş, bacı.

hile: aldatmaya yönelik düzen, desise.

inşaallah: 'Allah izin verirse' ma-nasında kullanılan bir dua.

leh: onun tarafına, ondan yana, birinin faydası için yapılan hare-ket.

leyalî-i ramazan-ı mübareke:

mübarek ramazan geceleri.

Leyle-i Berat: Berat Gecesi, şa-ban ayının 15. gecesi.

Meselâ: örneğin.

metin: sağlam ve dayanıklı; ko-laylıkla sarsılmayan, telaşa düş-

1. Her türlü kusur ve noksandan münezze olan Allah'ın adıyla.

2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)

3. Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı şaban ve ramazanın dakikalannın aşireleri adedince üzerinize olsun.

meyen ve korkuya kapılma-yan.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

selâm: barış, rahatlık, sela-

met ve esenlik dileme.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

şakirt: talebe, öğrenci.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnurluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile

Allah'ı hamd etme.

taassup: körü körüne bağlılık, bâtıl'da ısrar etme.

teslim-i silâh: silâh bırakma, silâhını teslim etme.

tevessü: genişleme, yayılma.

yaldız: süs.

ziyade: çok, fazla.

Nur Fabrikasının sahibi, bu defaki mektubundaki hari-
ka ve yüksek duası, onun fevkalâde ihlâs ve sadâkatının
bir tereşşuhatı nazarıyla baktığımızdan, bin derece had-
dimden ziyade hüsnüzannını *Risale-i Nur* hesabına kabul
edip, duasına âmin deriz. O Nur Fabrikasının mektubu
Hasan Atıf'ın mektubuyla Leyle-i Berat akşamında elimi-
ze geçti. O gecemize, bereketli ve mübarek bir tebrik
nev'inde telâkki eyledik.

.....

Aziz kardeşlerim,

Bu mübarek ramazanda dahi, geçen ramazan gibi, bu
âciz ve zaif kardeşinize, manevî ve uhrevî sa'y ve çalış-
manızdan, zekât miktarınca vermenizi ve onun hesabına
bir miktar çalışmanızı ve ziyade hüsnüzannınız ile ona
tahmil ettiğiniz ağır yüke o cihette yardımınızı pek çok
rica ederim.

Derd-i maişet sersemliğiyle, ekser halk ahiret işlerine
ikinci derecede bakmalarından, ehl-i dalâlet istifade edip
onları avlıyorlar. *Risale-i Nur* Şakirtleri kanaat ve iktisat
düsturlarıyla bu manevî hastalığa da mukabele ederler,
inşaaallah.

Umum kardeşlerimize ve hemşirelerimize birer birer
selâm ve dua ederiz.

Said Nursî

âciz: zayıf, güçsüz.

ahiret: dünya hayatından
sonra başlayıp ebediyen de-
vam edecek olan ikinci hayat.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun,
kabul eyle!" anlamında dua-
nın sonunda söylenir.

aziz: izzetli, muhterem, say-
gın.

cihet: yön.

derd-i maişet: geçim derdi
ve zorluğu, geçim sıkıntısı.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

düstur: kaide, esas, prensip.

ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yol-
dan çıkanlar, azgın ve sapkın
kimseler.

ekser: pek çok.

fevkalâde: olağanüstü.

harika: olağanüstü.

hemşire: kız kardeş, bacı.

hüsnüzan: bir kimsenin veya
bir hadisenin iyiliği hakkında-
ki vicdani ve iyi kanaat.

ihlâs: samimiyet, bir ameli
başka bir karşılık beklemek-
sizin, sırf Allah rızası için yap-
ma.

iktisat: tutum, lüzumundan
fazla veya eksik harcamalar-
dan kaçınma.

inşaaallah: 'Allah izin verirse'
manasında kullanılan bir dua.

istifade: faydalanma, yarar-
lanma.

kanaat: hırs göstermeden
kismetine razı olmak, elinde-
ki ile yetinmek.

Leyle-i Berat: Berat Gecesi,
şaban ayının 15. gecesi.

manevi: manaya ait, maddî
olmayan.

mukabele: karşılık verme, karşı-
lama.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

nazar: bakış, bakış açısı.

nevi: çeşit, tür.

nur: aydınlık, parıltı, ışık.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediü-
zaman Said Nursî'nin eserlerinin
adı.

sadâkat: bağlılık, doğruluk.

sa'y: iş, çalışma, çabalama.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve
esenlik dileme.

sersem: başı dönmüş, akli ve zih-
ni karışmış olan.

şakirt: talebe, öğrenci.

tahmil: yükleme.

telâkki: anlama, kabul etme.

tereşşuhat: damlamalar, sızıntı-
lar.

uhrevî: ahirete dair, ahirete ait.

umum: bütün.

zaif: zayıf.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ ۱ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ۲
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ۳

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Sizin mübarek ramazan-ı şerifinizi tebrik ediyoruz. Cenab-ı Erhamürrâhimîn bu ramazan-ı mübarekenin hürmetine, rahmeten lilâlemîn olan Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmin ümmetine rahmetiyle imdat eylesin, âmin. Âsâr-ı Gadab-ı İlâhî olan afat ve dalâletlerden muhafaza eylesin, âmin. Ve Risale-i Nur Şakirtlerini neşri-ı envar-ı Kur'âniyede muvaffak eylesin, âmin.

Hizbü'l-Azam-ı Kur'ânî'nin gelmesini iştıyakla bekliyoruz...

Saniyen: Hafız Ali'nin mektubunda, kahraman Süleyman Rüştü'nün gelmesini tebşir ediyoruz. Biz de ona, "Binler safalarla geldin" deyip ve üç cihetle onu ve masmumlarını tebrik ediyoruz. Ve Hasan Atıf'ın, Demirci Mehmet namını verdiği Bedevi kardeşimize yazdığı uzun mektubu buradaki kardeşlerimize ihlâs noktasında ehemmiyetli tesiri var. İhlâs Risalesinin sırrını ve düsturlarını yerleştirmeye çalışması, bizi çok mesrur eyledi. Cenab-ı Hak, onun gibi halis kardeşleri çoğaltsın. Ve Atıf'ın o mektubunda Medrese-i Nuriyedeki kahramanlardan kıymettar bir iki yüksek ihtiyarın *Risale-i Nur*'a parlak irtibatları bizi sürur yaşıyla ağılattırdı.

afat: afetler, büyük belâ ve musibetler.

aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

âsâr-ı gadab-ı İlâhî: Allah'ın gazabının belirtileri.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bedevi: göçebe.

Cenab-ı Erhamürrâhimîn: inayet ve rahmet, yardım ve lütf sahiblerinin en merhametlisi olan, şeref ve azamet sahibi olan yüce Allah.

cihet: yön.

dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.

düstur: kaide, esas, prensip.

ehemmiyetli: önemli.

halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.

Hizbü'l-Azam-ı Kur'ânî: Risale-i Nur'ların temelini teşkil eden ve tefsirinin yapıldığı Kur'ân ayetlerinin bir araya toplandığı eser.

hürmet: saygı.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.

imdat: yardım.

irtibat: bağ, münasebet.

iştıyak: aşırı isteme, çok fazla arzu etme.

kıymettar: kıymetli, değerli.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

Medrese-i Nuriye: nur medresesi; Risale-i Nur'ların okunduğu yerler.

mesrur: sevinçli, memnun.

muhafaza: koruma.

muvaffak: başarmış, başarılı.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

nam: ad.

neşr-i envar-ı Kur'âniye: Kur'ân-ı Kerim'in nurlarının yayılması, neşredilmesi.

rahmet: Allah'ın kullarını esirgemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi.

rahmeten lilâlemin: bütün âlemlere rahmet olan, Hz. Muhammed

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.

2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)

3. Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı üzerinize olsun.

(a.s.m.).

ramazan-ı mübareke: mübarek Ramazan ayı, bereketli Ramazan ayı.

ramazan-ı Şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.

Resul-i Ekrem: çok cömert, kerim olan peygamber, Hz. Muhammed (a.s.m.).

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

safa: rahat ve huzurlu olma, gönül şenliği.

saniyen: ikinci olarak.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.

sürur: sevinç, mutluluk.

şakirt: talebe, öğrenci.

tebşir: müjde verme, müjdeleme.

ümmet: Müslümanların tamamı; bütün Müslümanlar.

Bu defa, evvelce size gönderilen gençler ikaznamesi-
nin bir tetimmesi olarak bu havalideki tehlikeli vaziyette
bulunan gençlere bir ihtarname namında bir fıkra gön-
deriyoruz; tâ ki *Risale-i Nur*'un genç şakirtlerinin gittikle-
ri istikamet ve iffet ve ittiba-ı sünnet-i seniye, gençlik
noktasında ne kadar kıymettar bulunduğunu; ve hakikî
ve zevkli gençlik ise, o tarzdaki bahtiyarların gençlikleri
olduğunu bir kat daha ispat edip, hakikî genç Türkler
kimler olduğunu göstereyim.

Umum kardeşlerimize ve hemşirelerimize selâm ve dua
ederiz. Ve mübarek dualarını bu mübarek ramazan-ı şe-
rifte ve bire bin kazancı kazandıran eyyam ve leyalı-i mü-
barekede rica ediyoruz.

1 **اَلْبَاقِي هُوَ اَلْبَاقِي**

Kardeşiniz
Said Nursî

105

[Bu defadan evvelce size gönderilen
Gençler İkaznamesinin bir tetimmesi.]

BİRKAÇ BÎÇARE GENÇLERE VERİLEN BİR TEMBİH, BİR DERŞ, BİR İHTARNAMEDİR.

Bir gün yanıma parlak birkaç genç geldiler. Hayat ve
gençlik ve hevesat cihetinden gelen tehlikelerden sakın-
mak için tesirli bir ihtar almak istediler. Ben de, eskiden

1. Bâkî olan ancak Allah'tır.

bahtiyar: bahtlı, talihli, mutlu.
biçare: çaresiz, zavallı.
cihet: yön.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
evvelce: daha önce.
eyyam: günler, gündüzler.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
hakikî: gerçek.
havali: bölge, etraf, çevre, ci-
var.
hemşire: kız kardeş, bacı.

hevesat: hevesler.
iffet: temizlik, ahlâkî temizlik.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
ihtarname: ihtar yazısı, uyarı
yazısı.
ikazname: ikaz yazısı, uyarı
yazısı.
ispat: doğruluğu delillerle gös-
terme.
istikamet: doğruluk; inanç,
düşünce, niyet, tutum ve

davranışta Allah'ın rızasına
uygun olarak doğru yol üzere
olma.
ittiba-ı sünnet-i seniye: Pey-
gamber Efendimiz'in (a.s.m)
sünnetine uyma.
kiymettar: kıymetli, değerli.
leyalî-i mübareke: mübarek
geceler.
mübarek: feyizli, bereketli,
kutlu.

nam: ad.

ramazan-ı şerif: mübarek, şerefli
Ramazan ayı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzz-
aman Said Nursî'nin eserlerinin
adı.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve
esenlik dileme.

şakirt: talebe, öğrenci.

tarz: biçim, şekil.

tembih: uyarı, ikaz.

tetimme: bir konuyu veya eseri
tamamlamak için eklenen kısım,
ek.

umum: bütün.

vaziyet: durum.

Risale-i Nur'dan medet isteyen gençlere dediğim gibi, onlara dedim ki:

Sizdeki gençlik kat'iyen gidecek. Eğer siz daire-i meşruada kalmazsanız, o gençlik zayı olup başınıza hem dünyada, hem kabirde, hem ahirette kendi lezzetinden çok ziyade belâlar ve elemeler getirecek. Eğer terbiye-i İslâmiye ile, o gençlik nimetine karşı bir şükür olarak, iffet ve namusluluk ve taatte sarf etseniz, o gençlik manen bâkî kalacak ve ebedî bir gençlik kazanmasına sebep olacaktır.

Hayat ise, eğer iman olmazsa veyahut isyan ile o iman tesir etmezse, hayat zahirî ve kısa bir zevk ve lezzetle beraber, binler derece o zevk ve lezzetten ziyade elemeler, hüznler, kederler verir. Çünkü insanda akıl ve fikir olduğu için, hayvanın aksine olarak hazır zamanla beraber geçmiş ve gelecek zamanlarla da fıtraten alâkadardır. O zamanlardan dahi hem elem, hem lezzet alabilir. Hayvan ise, fikri olmadığı için, hazır lezzetini, geçmişten gelen hüznler ve gelecekte gelen korkular, endişeler bozuyor.

İnsan ise, eğer dalâlet ve gaflete düşmüş ise, hazır lezzetine geçmişten gelen hüznler ve gelecekte gelen endişeler o cüz'î lezzeti cidden acılaştırıyor, bozuyor; hususan gayrimeşru ise bütün bütün zehirli bir bal hük-mündedir. Demek hayvandan yüz derece, lezzet-i hayat noktasında, aşağı düşer. Belki ehl-i dalâletin ve gafletin hayatı, belki vücudu, belki kâinatı, bulunduğu gündür.

ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.

alâkadar: ilgili, ilişki.

bâkî: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan.

belâ: musibet, sıkıntı.

cidden: ciddi olarak, gerçek olarak.

cüz'î: az, parçaya ait olan.

daire-i meşrua: meşru daire, dinin uygun gördüğü helâl daire.

dalâlet: hak ve hakikatten sapma, doğru yoldan ayrılma, azma.

ebedî: sonu olmayan, daimî, sürekli.

ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kişiler.

elem: dert, üzüntü, maddî-manevî ızdırıp.

fıtraten: fitrî olarak, yaratılıştan, yaratılış itibarıyla.

gaflet: dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşıp nefsin arzularına dalmak.

gayrimeşru: meşru olmayan, dine aykırı, kanunsuz.

hususan: bilhassa, özellikle.

hükümünde: değerinde, yerinde.

hüzün: keder, tasa, gam.

iffet: temizlik, ahlâkî temizlik.

iman: inanç, itikat.

isyan: başkaldırma, itaatsizlik, emre karşı gelme.

kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlem-ler.

kat'iyen: katî olarak, kesin olarak, kesinlikle.

keder: kaygı, acı, hüzn.

lezzet-i hayat: hayatın zevk

ve lezzetleri.

manen: mana bakımından, manaca.

medet: inayet, yardım, imdat.

namus: edep, hayâ, ahlâk, doğruluk gibi faziletlerin sonucu olan ve yüksek değer taşıyan haslet.

nimet: lütuf, ihsan, bağış.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sarf: harcama.

şükür: Allah'ın nimetlerine

karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

taat: itaat etme, Allah'ın emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınma.

terbiye-i İslâmiye: İslâmî terbiye.

tesir: etki.

zahirî: görünürde.

zayı: elden çıkmış, zarar, zıyan.

ziyade: çok, fazla.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

Bütün geçmiş zaman ve kâinatlar, onun dalâleti noktasında madumdur, ölmüştür; akıl alâkadarlığıyla ona zulümatlar, karanlıklar veriyor. Gelecek zamanlar ise, itikadsızlığı cihetiyle yine madumdur ve ademle hâsıl olan ebedî firaklar, mütemadiyen onun fikir yoluyla hayatına zulümatlar veriyorlar.

Eğer iman hayata hayat olsa, o vakit hem geçmiş, hem gelecek zamanlar, imanın nuruyla ışıklanır ve vücud bulur; zaman-ı hâzır gibi, ruh ve kalbine, iman noktasında ulvî ve manevî ezvakı ve envar-ı vücudiyeyi veriyor. Bu hakikatin, İhtiyar Risalesinde, Yedinci Ricada izahı var; ona bakmalısınız.

İşte hayat böyledir... Hayatın lezzetini ve zevkini isterseniz, hayatınızı iman ile hayatlandırınız ve feraizle ziynetlendiriniz ve günahlardan çekinmekle muhafaza ediniz.

Her gün ve her yerde ve her vakit vefiyatların gösterdikleri dehşetli hakikat-i mevt ise; size, başka gençlere söylediğim gibi, bir temsil ile beyan ediyorum.

Meselâ, burada gözünüz önünde bir darağacı dikilmiş. Onun yanında bir piyango —fakat pek büyük bir ikrâmiye bileti veren— dairesi var. Biz buradaki on kişi alâküllihâl, ister istemez, hiç başka çare yok, oraya davet edileceğiz; bizi çağıracaklar. Ve çağırma zamanı gizli olmasından, her dakika ya, “Gel, idam ilâmını al, darağacına çık,” veyahut “Gel, milyonlar altın kazandıran bir ikramiye bileti sana çıkmış, gel, al” demelerini beklerken,

adem: yokluk.

alâkadar: ilgili, ilişki.

alâküllihâl: ister istemez, olduğu kadar, şöyle böyle.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

cihet: yön.

dalâlet: Hak ve hakikatten sapma, doğru yoldan ayrılma, azma.

darağacı: idama mahkûm olanların asıldıkları sehpa, dâr.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

ebedî: sonu olmayan, daimî, sürekli.

envar-ı vücudiyeye: varlık ışıkları, varlığa ait olan nurlar.

ezvak: zevkler.

feraiz: farzlar.

firak: ayrılık.

hakikat: gerçek, esas.

hakikat-i mevt: ölüm gerçeği.

hâsıl: meydana gelme, ortaya çıkma.

ilâm: bildiri, ferman.

iman: inanç, itikat.

itikad: inanç, iman.

izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.

kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.

madum: yok olan, mevcut olmayan.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

meselâ: örneğin.

muhafaza: koruma.

mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.

nur: aydınlık, parlaklık, ışık.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

temsil: benzetme, misal getirme.

ulvî: yüksek, yüce; manevî, ruhanî.

vefiyat: ölümler, vefatlar.

zaman-ı hâzır: şimdiki zaman.

ziynet: süs.

zulmet: karanlık, Allah'ın nurundan mahrum olma hâli.

birden kapıya iki adam geldi. Biri, yarı çıplak güzel ve aldatıcı bir kadın; elinde zahiren gayet tatlı, fakat zehirli bir helva getirip yedirmek istiyor. Diğer biri de, aldatmaz ve aldanmaz ciddi bir adam, o kadının arkasından girdi.

Dedi ki:

“Size bir tılsım, bir ders getirdim. Bunu okursanız, o helvayı yemezseniz, o darağacından kurtulursunuz. Bu tılsım ile, o emsalsiz ikramiye biletinizi alırsınız. İşte bakınız; bu darağacında zaten gözünüzle görüyorsunuz ki, bal yiyenler oraya giriyor ve oraya girinceye kadar da o helvanın zehrinden dehşetli karın sancısı çekiyorlar. Ve o büyük ikramiye biletini alanlar, çendan görünmüyorlar ve zahiren onlar da o darağacına çıkıyorlar; fakat, onlar asılmadıklarını, belki oradan kolayca ikramiye dairesine girmek için basamak yaptıklarını milyonlar, milyarlar şahitler var; haber veriyorlar. İşte pencerelerden bakınız; en büyük memurlar ve bu işle alâkadar büyük zatlar, yüksek sesle ilân ediyorlar, haber veriyorlar ki, o darağacına gidenleri aynelyakin gözünüzle gördüğünüz gibi, bu ikramiye biletini tılsımcılar aldıklarını hiç şek ve şüphe getirmez; görür gibi, gündüz gibi kat’î biliniz” dedi.

İşte bu temsil gibi, *zehirli bir bal hükmünde olan gayrimeşru dairedaki gençliğin sefahatkârâne zevkleri, hazine-i ebediyenin ve saadet-i sermediyenin bileti ve vesikası olan imanı kaybettiği için, darağacı hükmünde olan ölüm ve ebedî zulûmat kapısı olan kabrin musibetine aynen zahiren görüldüğü gibi düşer. Ve ecel gizli*

alâkadar: ilgili, ilişki.

aynelyakin: gözle görür derecede inanma; bir şeyi görerek ve seyrederek bilme.

ciddi: gerçek olarak, hakikaten.

çendan: gerçi, her ne kadar.

darağacı: idama mahkûm olanların asıldıkları sehpa, dâr.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

ebedi: sonu olmayan, daimî, sürekli.

ecel: her canlının Allah tarafından takdir edilen ölüm vakti.

emsalsiz: benzersiz.

gayet: son derece.

gayrimeşru: meşru olmayan, dine aykırı, kanunsuz.

hazine-i ebediye: ebedî ve sonu olmayan hazine.

hükmünde: değerinde, yerinde.

iman: inanç, itikat.

kat’î: kesin, şüpheye ve te-

reddüde mahal bırakmayan.

musibet: felaket, bela.

saadet-i sermediye: ebedî saadet, sonsuz mutluluk.

sefahatkârane: sefahatkâr olana yakışır şekilde, zevk ve eğlenceye aşırı düşkün olarak, lüzumsuz yere masraf ederek.

şek: şüphe, zan, tereddüt.

temsil: benzetme, misal getirme.

tılsım: herkesin bilip çözemediği gizli sır.

vesika: dayanılacak, güvenilecek sağlam delil, belge.

zahiren: görünüşte.

zat: kişi, şahıs.

zulûmat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve küfür.

olduğu için genç, ihtiyar fark etmeyerek, her vakit ecel cellâdı başını kesmek için gelebilir.

Eğer o zehirli bal hükmünde olan hevesat-ı gayrimeşruayı terk edip, tılsım-ı Kur'ânî olan iman ve feraizi elde etmekle ve fevkalâde mukadderat-ı beşer piyangosundan çıkan saadet-i ebediye hazinesi biletini alacağına, yüz yirmi dört bin enbiya aleyhimüsselâm ile beraber had ve hesaba gelmeyen ehl-i velâyet ve ehl-i hakikat ve ehl-i tahkik müttefikân haber veriyorlar ve âsârını gösteriyorlar.

Elhâsıl, gençlik gidecek... Sefahatte gitmiş ise, hem dünyada, hem ahirette binler belâ ve elemeler netice verdiğini ve öyle gençler ekseriyetle suiistimal ile, israfat ile gelen evhamlı hastalıkla hastahanelere veya taşkınlıklarla hapishanelere veya sefaethanelere veya mane'î elemelerden gelen sıkıntılarla meyhanelere düşeceklerini anlamak isterseniz, hastahanelerden ve hapishanelerden ve kabristanlardan sorunuz. Elbette hastahanelerin ekseriyetle lisan-ı hâlden, gençlik saikasıyla israfat ve suiistimalden gelen hastalıktan eninler, eyvahlar cevabını işitiğiniz gibi; hapishanelerden dahi ekseriyetle gençlik saikasıyla gayrimeşru dairedaki harekâtın tokatlarını yiyen bedbaht gençlerin teessüfatını işiteceksiniz. Ve kabristanda mütemadiyen oraya girenler için kapıları açılıp kapanan o âlem-i berzahta, ehl-i keşfe'l-kuburun müşahadesiyle ve bütün ehl-i hakikatin tasdikıyla ve şahadetleriyle, ekser azaplar gençlik suiistimalâtının neticesi olduğunu bileceksiniz.

ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
âlem-i berzah: ruhların kıyamete kadar kalacakları âlem; kabir âlemi.
aleyhimüsselâm: Allah'ın selâmı onların üzerine olsun.
alhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca.

asar: eserler.
azap: günahlara karşı çekilecek ceza, eziyet, işkence.
bedbaht: bahtsız, talihsiz, zavallı.
belâ: musibet, sıkıntı.
cellât: idama mahkûm olanların hükümlerini infaz etmeye vazifeli olan adam.
ecel: her canlının Allah tara-

findan takdir edilen ölüm vakti.
ehl-i hakikat: hakikati arzulayanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah adamı.
ehl-i keşfe'l-kubur: kabirdeki ölümlerin hallerini keşfedip doğru olarak haber veren evliya.

ehl-i velâyet: velî olanlar; erenler, Allah'ın dostluğunu kazananlar, velîlik sıfatını taşıyanlar.
ekser: pek çok.
ekseriyetle: daha ziyadesiyle, çoklukla, çoğunlukla.
elem: dert, üzüntü, maddî-manevî ızdırıp.
enbiya: nebiler, peygamberler.
enin: inilti, inleme, inleyiş.
evham: vehimler, zanlar, kuruntular.
feraiz: farzlar.
fevkalâde: olağanüstü.
gayrimeşru: meşru olmayan, dine aykırı, kanunsuz.
had ve hesaba gelmeme: sayısız ve sınırsız olma.
harekât: hareketler, davranışlar.
hevesat-ı gayrimeşrua: gayrimeşru hevesler, haram olan arzu ve istekler.
hükmünde: değerinde, yerinde.
iman: inanç, itikat.
israfat: israflar, lüzumsuz yere harcamalar.
kabristan: mezarlık.
lisan-ı hâl: hâl dili, bir şeyin durumu ve görünüşü ile bir mana ifade etmesi.
mane'î: manaya ait, maddî olmayan.
meyhâne: içki satılan ve içilen yer.
mukadderat-ı beşer: insanların başına gelen ve gelecek olan hâdiseler.
müşahade: gözlem.
mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.
müttefikân: ittifak ederek, hep beraber, birlikte.
netice: sonuç.
saadet-i ebediye: sonu olmayan, sonsuz mutluluk.
saika: sevk eden, sürükleyen, sebep olan.
sefahet: zevk, eğlence ve yasak şeylere düşkünlük, sefihlik.
sefaethane: sefalet yeri.
suiistimal: bir şeyi kötüye kullanma.
suiistimalât: kötü kullanmalar.
şahadet: şahit olma, şahitlik, tanıklık.
tasdik: doğrulama, onaylama.
teessüfât: teessüfler, eseflenmeler, üzümler.
tılsım-ı Kur'ânî: Kur'an'a ait tılsım; Kur'an'ın gayet tesirli, derin hakikatleri, sırları.

Hem, nev-i insanın ekseriyetini teşkil eden ihtiyarlar-
dan ve hastalardan sorunuz; elbette, ekseriyet-i mutlaka
ile esefler, hasretlerle, “Eyvah, gençliğimizi badiheva,
belki zararlı zayi ettik; sakın bizim gibi yapmayınız!” di-
yecekler. Çünkü, beş on senelik gençliğin gayrimeşru
zevki için, dünyada çok seneler gam ve keder ve berzah-
ta azap ve zarar; ve ahirette Cehennem ve sakar belâsını
çeken adam, en acınacak bir hâlde olduğu hâlde,
¹ **الرَّاضِي بِالضَّرَرِ لَا يَنْظُرُ لَهُ** sırrıyla, hiç acınmaya müstahak
olamaz. Çünkü, zarara rızasıyla girene merhamet edil-
mez ve lâyük değildir.

Cenab-ı Hak bizi ve sizi, bu zamanın cazibedar fitne-
sinden kurtarsın ve muhafaza eylesin, âmin.

106

Aziz, sıddık Risale-i Nur Şakirtleri kardeşlerim,

Risale-i Nur Şakirtlerinin zayıf kısımlarına zarar veren,
hatıra gelmeyen, ihtiyar bir zat tarafından bir itiraz mü-
nasebetiyle ve o gibi itirazların esasını kesecek bir haki-
kati beyan etmeye mecbur oldum. Evvelce birisine dedi-
ğim gibi bunu tekrar ediyorum.

Hem mucib-i taaccüp, hem medar-ı teessüftür ki, ehl-i
hakikat, ittifaktaki fevkalâde kuvveti zayi ettikleri ve zıya’
ile mağlûp oldukları hâlde; ehl-i nifak ve dalâlet, meşrebi-
ne zıt olduğu hâlde, ittifaktaki ehemmiyetli kuvveti elde

ahiret: dünya hayatından sonra
başlayıp ebediyen devam edecek
olan ikinci hayat.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, ka-
bul eyle! anlamında duanın so-
nunda söylenir.

azap: eziyet, işkence; büyük sı-
kıntı, şiddetli acı.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bad-ı heva: heva ve heves rüzga-
rı, gelip geçici hevesler.

belâ: musibet, sıkıntı.

berzah: ruhların kıyamete kadar
bekleyeceği, dünya ile ahiret ara-
sındaki yer.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

cazibedar: çekici, cazibeli.

ehemmiyetli: önemli.

ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan
çıkanlar, azgın ve sapkın kimse-
ler.

ehl-i hakikat: hakikati arzula-
yanlar, gerçeği bulup onun peşin-
den gidenler; Allah adamı.

ehl-i nifak: iki yüzlü kimseler,
münafıklar, ara bozucular.

ekseriyet: çoğunluk.

ekseriyet-i mutlaka: mutlak ço-
ğunluk.

esef: keder, hüzn, gam, tasa.

evvelce: daha önce.

eyvah: Yazık, heyhat!.

fevkalâde: olağanüstü.

fitne: karşılık, bozgunculuk.

gam: keder, üzüntü.

gayrimeşru: meşru olmayan, di-
ne aykırı, kanunsuz.

hakikat: gerçek, esas.

hasret: özlem.

itiraz: kabul etmediğini belirtip
karşı çıkma.

1. Zarara rızasıyla girene merhamet edilmez. (Dinî kaide.)

ittifak: birleşme, fikir birliği
etme.

keder: kaygı, acı, hüzn.

mağlûp: yenilme, kendisine
galip gelinmiş.

medar-ı teessûf: teessûf etti-
ren, eseflenme, beğenmeme
sebebi.

meşrep: gidiş, hareket tarzı,
tavır, tutum, meslek.

mucib-i taaccüb: şaşırma
sebebi.

muhafaza: koruma.

münasebet: ilgi, ilişki, bağ.

müstahak: hak eden, hak et-
miş.

nev-i insan: insan türü, insa-
noğlu.

rıza: kendi isteği ile davran-
ma.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-
diüzzaman Said Nursî'nin
eserlerinin adı.

sakar: Cehennem.

sıddık: çok doğru, dürüst,
hakkı ve hakikati tereddütsüz
kabullenen.

şakirt: talebe, öğrenci.

teşkil: oluşturma, şekillendir-
me.

zaif: zayıf.

zat: kişi, şahıs.

zayı: elden çıkmış, zarar, zi-
yan.

ziya: kayıp, yitim.

etmek için, ittifak ediyorlar. Yüzde on iken, doksan ehl-i hakikati mağlûp ediyorlar. Ve en ziyade medar-ı taccûp ve medar-ı hayret şudur ki: En ziyade muavenet ve teşvik beklediğimiz ve onlar da o yardıma İslâmiyetçe ve meslekçe ve vazifeten mükellef oldukları bize yardımcı yapmayıp, bilakis, yanlış anlamasına binaen, *Risale-i Nur*'un hizmetine fütur verecek, mevki-i içtimaiyelerinin ehemmiyetine istinaden itiraz etmişler.

Bir hakikate dair beyanata itiraz etmişler. Ben bilmiyorum hangi meseledir, hangi ayete dairdir. Olsa olsa, gayet mahrem kısmından olan Birinci Şua namında *İşarat-ı Kur'âniyeden* bir meseleye dair olacaktır. Bu âciz kardeşiniz, hem o eski dost zata, hem ehl-i dikkate ve sizlere beyan ediyorum ki, Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan'ın feyziyle Yeni Said, hakaik-ı imaniyeye dair o derece mantıkça ve hakikatçe bürhanlar zikrediyor ki, değil Müslüman uleması, belki en muannit Avrupa feylesoflarını da teslime mecbur ediyor ve etmektedir.

Amma, *Risale-i Nur*'un kıymet ve ehemmiyetine işarî ve remzî bir tarzda, Hazret-i Ali (r.a.) ve Gavs-ı Azam'ın (k.s.) ihbaratı nev'inden, Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan'ın dahi bu zamanda bir mu'cize-i manevîsi olan *Risale-i Nur*'a nazar-ı dikkati celp etmesine mana-i işarî tabakasından rumuz ve imaları, i'cazının şe'nindendir ve o lisan-ı gaybın belâgat-i mu'cizekârânesinin muktezasıdır.

Evet, Eskişehir Hapishanesinde, dehşetli bir zamanda ve kudsî bir teselliye pek çok muhtaç olduğumuz hengâmda manevî bir ihtarla "*Risale-i Nur*'un makbuliyetine

ihhtar: hatırlatma, uyarı.

ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.

istinaden: istinat ederek, dayanarak.

işarat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın işaretleri.

işari: bir kelimenin açık manasına bağlı olarak ikinci ve üçüncü derecede işaret yolu ile yapılan açıklama.

itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma.

ittifak: birleşme, fikir birliği etme.

kıymet: değer.

kudsî: mukaddes, yüce.

lisan-ı gayp: gaybın haberlerini bildiren dil, ahiret ahvalını veya bizce bilinmeyen gayp hükmündeki haberleri söyleyen, Kur'ân-ı Kerim.

mağlup: yenilme, kendisine galip gelinmiş.

mahrem: herkesçe bilinmemesi gereken, gizli.

makbuliyet: makbullük, beğenilmişlik, geçerlilik.

mana-i işari: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

medar-ı hayret: hayret sebebi, hayrete sevk eden.

medar-ı taaccûp: hayret etme, şaşırma sebebi, taaccübe sevk eden.

mesele: önemli konu.

meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.

mevki-i içtimaiye: sosyal mevki, makam.

muannit: inatçı, ayak direyen.

muavenet: yardım, yardımlaşma.

mu'cize-i manevî: manevî mu'cize.

muktezâ: iktiza eden, gereken.

mükellef: sorumlu ve yükümlü olan, bir şeyi yapmaya mecbur olan, vazifeli.

nam: ad.

nazar-ı dikkat: dikkatli bakma, dikkatli bakış.

nevi: çeşit, tür.

remzî: remizli, işaretli olarak.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

rumuz: remizler, işaretler.

şe'n: iş, durum, özellik, yapı.

tabaka: derece, kat.

tarz: biçim, şekil.

teselli: avunma.

ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.

vazifeten: vazife olarak, vazife ile.

zat: kişi, şahıs.

zikir: anma, bildirme.

ziyade: çok, fazla.

âciz: zayıf, güçsüz.

amma: ama, lakin, ancak.

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.

belâgat-i mu'cizekârâne: mu'cize derecesinde üslup ve ifade tarzı.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

beyanat: açıklamalar, izahlar.

bilâkis: aksine, tersine.

binaen: -den dolayı, bu sebepten.

bürhan: delil, ispat, hüccet.

celp: çekme, çekiş, kendine çekmek.

dair: alakalı, ilgili.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

ehemmiyet: önem, değer.

ehl-i dikkat: dikkatliiler, dikkat sahipleri.

ehl-i hakikat: hakikati arzulayanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah adamı.

feyiz: bolluk, bereket, ihsan, bağış.

feylesof: sapık fikirli, felsefe ile uğraşan.

fütur: zayıflık, gevşeklik, usanç.

gayet: son derece.

hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.

hakikat: gerçek, esas.

hengâm: zaman, sıra.

i'caz: mu'cizelik, insanların benzerini yapmaktan âciz kaldıkları şeyi yapmak.

ihbarat: ihbarlar, bildirmeler, haber vermeler.

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
asır: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
belâgat: söz ve yazıda sanatlı ve tesirli ifade; bir şeyde saklı bulunan derin anlam.
beyn: arasında.
cari: cereyan eden, akan, işleyen.
cüz'iyat: parçaya ait olan şeyler.
dahil: girme, içinde olma.
dair: alâkalı, ilgili.
duhûl: içeri girme, dahil oluş.
düstur-i cifrî: cifr kaidesi.
düstur-i riyazî: matematik kaidesi.
ehemmiyetli: önemli.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
evliya: veliler, Allah dostları.
fih-i nazarun: ona bir bakmak, tetkik etmek lâzımdır.
hüccet: delil.
i'caz: mucizelik, insanların benzerini yapmaktan âciz kaldıkları şeyi yapmak.
iman: inanç, itikat.
istimdat: medet dileme, imdat isteme, yardıma çağırma.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
karine: işaret, ipucu, iz, delil.
kasten: bile bile, isteyerek, kasıtlı olarak.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
külliyet: bütünlük, umumiîlik.
mahrem: herkesçe bilinmemesi gereken, gizli.
mana-i işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
mana-i remzî: işaretlerle anlatılmak istenen mana.
mana-i sarîh: açık mana, remiz ve ima yoluyla değil açık anlatım.
medar-ı imtiyaz: imtiyaz vesilesi,

dair eski evliyalardan şahit getiriyorsun. Hâlbuki, ¹ وَلَا رُطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ sırrıyla, en ziyade bu meselede söz sahibi Kur'an'dır. Acaba, *Risale-i Nur*'u Kur'an kabul eder mi? Ona ne nazarla bakıyor?" denildi. O acip sual karşısında bulundum.

Ben de Kur'an'dan istimdat eyledim. Birden, otuz üç ayetin mana-i sarîhinin teferruatı nev'indeki tabakattan mana-i işarî tabakasında ve o mana-i işarî külliyyetinde dâhil bir ferdi, *Risale-i Nur* olduğunu; ve duhulüne, medar-ı imtiyazına bir kuvvetli karine bulunmasını, bir saat zarfında hissettim ve bir kısmı bir derece izah ve bir kısmı mücmelen gördüm; kanaatimde, hiçbir şek ve şüphe ve vehim ve vesvese kalmadı. Ben de, ehl-i imanın imanını, *Risale-i Nur*'la muhafaza niyetiyle o kat'î kanaatimi yazdım ve has kardeşlerime mahrem tutulmak şartıyla verdim.

Ve o risalede biz demiyoruz ki, "Ayetin mana-i sarîhi budur." Tâ hocalar, "*Fih-i nazarun*" desin. Hem, dememişiz ki, "Mana-i işarînin külliyyeti budur." Belki diyoruz ki, "Mana-i sarîhinin tahtında müteaddit tabakalar var; bir tabakası da, mana-i işarî ve remzîdir. Ve o mana-i işarî de, bir küllîdir; her asırda cüz'iyatları var. *Risale-i Nur* dahi, bu asırda, o mana-i işarî tabakasının külliyyetinden bir ferttir." Ve o ferdin kasten bir medar-ı nazar olduğuna ve ehemmiyetli bir vazife göreceğine eskiden beri ulema beyrinde cari bir düstur-i cifrî ve riyazî ile, karineler, belki hüccetler gösterilmiş iken, Kur'an'ın ayetine veya sarahatine, değil incitmek, belki i'caz ve belâgatine

1. Yaş ve kuru ne varsa, apaçık bir kitapta yazılmıştır. (En'am Suresi: 59.)

farklı ve üstün olma sebebi.
medar-ı nazar: göz önünde bulundurulması gereken.
mesele: önemli konu.
muhafaza: koruma.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
nazar: bakış.
nevi: çeşit, tür.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursi'nin

eserlerinin adı.
sarahat: ifadedeki açıklık, açık anlatım.
sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.
sual: soru.
şek: şüphe, zan, tereddüt.
tabaka: derece, kat.
tabakat: tabakalar.
taht: alt.
teferruat: ayrıntılar, dallar,

bölümler.
ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.
vazife: görev.
vehim: zan, şüphe, yanlış ve esassız düşünce.
vesvese: şüphe, kuruntu, kalbe gelen asılsız kötü ve sinsî düşünce.
zarfında: süresince.
ziyade: çok, fazla.

hizmet ediyor. Bu nevi işaret-ı gaybiyeye itiraz edilmez. Ehl-i hakikatin, nihayetsiz işaret-ı Kur'âniyeden had ve hesaba gelmeyen istihracatlarını inkâr edemeyen, bunu da inkâr etmemeli ve edemez.

Amma, benim gibi ehemmiyetsiz bir adamın elinde böyle ehemmiyetli bir eserin zuhur etmesini istiğrap ve istib'at edip itiraz eden zat, eğer buğday tanesi kadar çam çekirdeğinden dağ gibi çam ağacını halk eylemek azamet ve kudret-i İlâhiyeye delil olduğunu düşünse, elbette bizim gibi acz-i mutlak ve fakr-ı mutlakta ve böyle ihtiyac-ı şedit zamanında, böyle bir eserin zuhuru, "Vüs'at-i rahmet-i İlâhiyeye delildir" demeye mecbur olur.

Ben, sizi ve muterizleri, *Risale-i Nur*'un şeref ve hay-siyetiyle temin ediyorum ki, bu işaretler ve evliyanın imalı haberleri, remizleri beni daima şükre ve hamde ve kusurlarımdan istiğfara sevk etmiş. Hiçbir vakitte, hiçbir dakika, nefis-i emmareme medar-ı fahir ve gurur olacak bir enaniyet ve benlik vermediğini, size bu yirmi sene hayatımın göz önünde tereşşuhatıyla ispat ediyorum.

Evet, bu hakikatle beraber; insan kusurlardan, nisyan-dan, sehivden hâlî değil. Benim bilmediğim çok kusur-larım var. Belki de fikrim karışmış, risalelerde hatalar da olmuş. Fakat, Kur'ân'ın hurufat-ı kudsiyesinin yerine, beşerin tercümesini ikame perdesi altında, noksan hu-ruflarla, yeni hat altında, tahrifkârâne, ehl-i dalâletin te-vilât-ı fasideleri âyâtın sarahatini incitmelerine bakmıyor

acz-i mutlak: mutlak zayıflık, güçsüzlük.
amma: ama, lakin, ancak.
ayat: Kur'ân ayetleri.
azamet: büyüklük.
beşer: insan, insanlık.
delil: bir davayı ispata yara-yan şey, bürhan.
ehemmiyetli: önemli.
ehemmiyetsiz: önemsiz.
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yol-dan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
ehl-i hakikat: hakikati arzu-

layanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah ada-mı.
enaniyet: kendini beğenme, bencilik, egoistlik.
evliya: veliler, Allah dostları.
fakr-i mutlak: sonsuz fakirlik, tam muhtaçlık, mutlak çare-sizlik, yoksulluk.
had ve hesaba gelmeme: sa-yısız ve sınırsız olma.
hakikat: gerçek, esas.
hâlî: boş, bir şeyden uzak, müstesna.

halk: yaratma, yoktan var et-me.
hamd: Allah'a karşı şükran ve memnuniyetini onu överek bildirme.
hatt: yazı, el yazısı.
haysiyet: şeref, onur, itibar.
huruf: harfler.
hurufât-ı kudsiye: mukad-des harfler.
ihtiyac-ı şedit: çok şiddetli ihtiyaç, şiddetli muhtaç oluş.
ikame: yerine koyma.
ima: işaretle anlatma, üstü

kapalı ifade etme.

incitmek: üzme, kırmak.

inkâr: reddetme, inanmama, ka-bul ve tasdik etmeme.

ispat: doğruyu delillerle göster-me.

istib'ad: akıldan uzak görme, yaklaştıramama.

istiğfar: tevbe etme, Allah'tan günahlarının bağışlanmasını iste-me.

istiğrap: garip bulmak, şaşımak ve hayret etmek.

istihracat: istihraçlar, bazı işare-tlerle belli bir şeyi daha belirgin olarak ortaya çıkarmak.

işarat-ı gaybiye: gaypla ilgili işa-retler; Hz. Peygamber, müctehit imamlar tarafından gayba ait ve-rilen haberler, işaret yolu ile yapı-lan açıklamalar.

işarat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın işa-retleri.

itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma.

kudret-i İlâhiye: Allah'ın kudreti, Allah'ın kudretiyle yaptığı işler, fi-iller, tasarruflar.

medar-ı fahir: övünme sebebi.

muteriz: itiraz eden, karşı çıkan, itirazcı.

nefs-i emmare: insana kötü ve günah işlerin yapılmasını emre-den nefis.

nevi: çeşit, tür.

nihayetsiz: sonsuz, sınırsız.

nisyan: unutmama, unutuş.

remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

sarahat: ifadedeki açıklık, açık anlatım.

sehiv: hata, yanlışlık.

sevk: yöneltme.

şeref: manevî büyüklük, yücelik, onur.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

tahrifkârâne: tahrif ederek, bo-zarak, tahrif edici bir şekilde.

temin: sağlama.

tereşşuhat: damlamalar, sızıntı-lar.

tevilât-ı faside: bozgunculuk ve-ren, fitne çıkaran yorumlar.

vüs'at-i rahmet-i İlâhiye: Cenab-ı Hakk'ın rahmet ve merhameti-nin genişliği, büyüklüğü.

zat: kişi, şahıs.

zuhur: görünme, belli olma, orta-ya çıkma.

gibi, bîçare, mazlum bir adamın, kardeşlerinin imanını kuvvetleştirmek için bir nükte-i i'caziyeyi beyan ettiği için, hizmet-i imaniyesine fütur verecek derecede itiraz, elbette değil öyle zatlar, belki zerre miktarı insafı bulunan, itiraz edemez.

Benim şahsım için mucib-i hayrettir ki; o itiraz eden zat, benim silsile-i ilimde en mühim üstadım olan Şeyh Fehim'in (k.s.) bir tilmizi ve en ziyade merbut olduğum İmam-ı Rabbanî'nin (r.a.) bir talebesi olduğu hâlde; herkesten ziyade, kusurlarıma, eski karışık hayatlarıma, taşkınlıklarına bakmayarak bütün kuvvetiyle imdadıma koşmak lâzım iken, maatteessüf, ondan tereşşuh eden bir itiraz, bazı zayıf arkadaşlarımıza fütur ve ehl-i dalâlete bir senet hükmüne geçtiğini çok teessüfle işittik.

O ihtiyar zattan, çabuk bu sû-i tefehhümü izale etmek için tamire çalışmasını, hem duasıyla, hem tesirli nasihatle yardımını bekleriz. Bunu da ilâveten beyan ediyorum:

Bu zamanda, gayet kuvvetli ve hakikatli milyonlar fedakârları bulunan meşrepler, meslekler bu dehşetli dalâlet hücumuna karşı zahiren mağlûbiyete düştükleri hâlde, benim gibi yarım ümmî ve kimsesiz, mütemadiyen tarassut altında, karakol karşısında ve müthiş, müteaddit cihetlerle aleyhimde propagandalar ve herkesi benden tenfir etmek vaziyetinde bulunan bir adam, elbette dalâlete karşı galibâne mukavemet eden ve milyonlar efradı bulunan mesleklerden daha ileri, daha kuvvetli dayanan

aleyh: ona karşı, onun üzerine.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
bîçare: çaresiz, zavallı.
cihet: yön.
dalâlet: Hak ve hakikatten sapma, doğru yoldan ayrılma, azma.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
efrat: fertler.
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.
fütur: zayıflık, gevşeklik, usanç.
galibâne: galip gelmiş gibi, galip sıfatıyla.
gayet: son derece.
hakikat: gerçek, esas.
hizmet-i imaniye: iman ve Kur'an hakikatlerinin ikna edici ve ilmî delillerle anlaşılmasına hizmet etme.
hücûm: saldırma.
hükmüne: yerine, değerine.
ilâveten: ilâve olarak, ekleyerek.
iman: inanç, itikat.
imdat: yardım.
itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma.
izale: giderme, ortadan kaldırma.
maatteessüf: ne yazık ki, üzülecek belirteyim ki.
mağlûbiyet: yenilgi, yenilme.
mazlum: zulûm görmüş, haksızlığa uğramış.
merbut: bağlı, rabtedilmiş.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
meşrep: gidiş, hareket tarzı, tavır, tutum, meslek.

mucib-i hayret: hayret getiren, hayreti icap eden.
mukavemet: karşı koyma, dayanma, direnme.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.
müthiş: dehşetli, korkunç.
nükte-i i'caziye: şaşırtan, mucizevî manası olan söz.
propaganda: bir inanç, dü-

şünce, doktrin v.b. ni başkalarına tanıtmak, benimsetmek amacıyla güden ve çeşitli vasıtalarla yapılan faaliyet.
senet: dayanılacak ve güvenilecek şey, kuvvetli delil olabilecek söz.
silsile-i ilim: ilim silsilesi.
su-i tefehhüm: yanlış anlama.
talebe: öğrenci.
tarassut: gözetme, göz altında tutma.
teessüf: üzülmeye, acı duyma.

tenfir: nefret ettirme, iğrendirme, tiksindirme.
tereşşuh: sızıntı, damla.
tilmiz: öğrenci, talebe.
ümmî: okuma yazması olmayan, okumamış.
üstâd: bir ilim ve sanatta üstün olan kimse, öğretmen.
vaziyet: durum.
zahiren: görünüşte.
zaif: zayıf.
zat: kişi, şahıs.
zerre: pek ufak parça.
ziyade: çok, fazla.

Risale-i Nur'a sahip değildir. O eser, onun hüneri olamaz. Ve onunla iftihar edemez. Belki, doğrudan doğruya Kur'ân-ı Hakîm'in bu zamanda bir mu'cize-i maneviyesi, rahmet-i İlâhiye tarafından ihsan edilmiştir. O adam, binler arkadaşıyla beraber o hediye-i Kur'âniyeye el atmışlar. Her nasılsa birinci tercümanlık vazifesi ona düşmüş. Onun fikri ve ilmi ve zekâsının eseri olmadığına delil, *Risale-i Nur*'un öyle parçaları var ki, bazı altı saatte, bazı iki saatte, bazı bir saatte, bazı on dakikada yazılan risaleler var. Ben yeminle temin ediyorum ki, Eski Said'in kuvve-i hafızası beraber olmak şartıyla, o on dakikalık işi, on saatte fikrimle yapamıyorum, o bir saatlik risaleyi, iki gün, istidadımla, zihnimle yapamıyorum. Ve o altı saatlik risale olan Otuzuncu Sözü, ne ben, ne de en müdakkik dindar feylesoflar altı günde o tahkikatı yapamaz. Ve hakeza...

Demek, biz müflis olduğumuz hâlde, gayet zengin bir mücevherat dükkânının dellâli ve birer hizmetçisi olmuşuz.

Cenab-ı Hak, fazl ve keremiyle bu hizmette halisâne, muhlisâne bizi ve umum *Risale-i Nur* Şakirtlerini daim muvaffak eylesin, âmin.

Said Nursî

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

daim: devam eden, devamlı, sürekli.

delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.

dellâl: ilan eden, bir haberi duyurmak için yüksek sese bağırarak dolaşan kimse.

dindar: dinin emirlerini yerine getiren.

fazl: iyi ahlâk, olgunluk, ilim ve ifran sahibi oluş.

feylesof: sapık fikirli, felsefe ile uğraşan.

gayet: son derece.

hakeza: böylece, bunun gibi.

halisâne: temiz kalplilikle, samimi bir şekilde, sırf Allah rızasını gözeterek.

hediye-i Kur'âniye: Kur'ân'ın hediyesi.

iftihar: gurur, övünme.

ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.

istidat: kabiliyet, yetenek.

kerem: cömertlik, lütuf, ih-

san, bağış.

Kur'ân-ı Hakîm: her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kur'ân.

kuvve-i hafıza: hafıza gücü.

mu'cize-i maneviye: manevi mucize.

muhlisâne: ihlaslı bir şekilde, samimi olarak, içten gelerek, dostlukla.

muvaffak: başarmış, başarılı.

mücevherat: mücevherler.

müdakkik: tetkik eden, inceden inceye araştıran.

müflis: iflas etmiş, her şeyini kaybetmiş.

rahmet-i İlâhiye: Allah'ın sonsuz rahmeti, İlâhî rahmet.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

şakirt: talebe, öğrenci.

tahkikat: araştırmalar, soruşturmalar.

temin: şüpheyi giderme, sağlamlaştırma.

umum: bütün.

vazife: görev.

FATİHA'NIN AHİRİNDE İŞARET OLUNAN ÜÇ YOLUN BEYANI

Ey birader-i püremel! Hayalini ele al, benimle beraber gel. İşte bir zemindeyiz. Etrafına bakarız; kimse de görmez bizi.

Çadır direkleri hükmünde yüksek dağlar üstünde, karanlıklı bir bulut tabakası atılmış. Hem o dahi kaplatmış zeminimizin yüzü,

Müncemit bir sakf olmuş. Fakat altı, yüzü açılmış; o yüz güneş görürmüş. İşte bulut altındayız; sıkıyor zulmet bizi.

Sıkıntı da boğuyor; havasızlık öldürür. Şimdi bize üç yol var, bir âlem-i ziyadar. Bir kere seyrettimdi, bu zemin-i mecazî.

Evet, bir kere buraya da gelmişim, üçünde ayrı ayrı gitmişim. Birinci yolu budur: Ekseri burdan gider. O da devr-i âlemdir, seyahate çeker bizi.

İşte biz de yoldayız, böyle yayan gideriz. Bak şu sahranın kum deryalarına, nasıl hiddet saçıyor, tehdit ediyor bizi.

ahir: son.

âlem-i ziyadar: ışıklı âlem.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

birader-i püremel: çok emelleri, ümitleri olan; arkadaş, kardeş.

derya: deniz.

devr-i âlem: dünya seyahati, dünya gezisi, dünyayı gezme.

ekser: çoğunluk.

fatiha: Kur'ân-ı Kerim'in birinci suresi.

hiddet: öfke, kızgınlık.

hükmünde: değerinde, yerinde.

müncemit: donmuş, buz halinde olan.

sahra: büyük çöl, geniş saha.

sakf: tavan, çatı, dam.

tabaka: kat, katman.

tehdit: korkutma, gözdağı verme.

zemin: yer.

zemin-i mecazî: gerçek manada olmayan yer, zemin.

zulmet: karanlık.

Bak şu deryanın dağvari emvacına: O da bize kızıyor. İşte, elhamdülillâh, öteki yüze çıktık. Görürüz güneş yüzü.

Fakat çektiğimiz zahmeti ancak da biz biliriz. Of, tekrar buraya döndük; şu zemin-i vahşetzar, bulut damı zulmettar. Bize lâzım, revnaktar eder kalpteki gözü

Bir âlem-i ziyadar. Fevkalâde eğer bir cesaretin var; gire-
riz de beraber, bu yolu. Pürhatarkâr ikinci yolumuzu,

Tabiat-ı arzı deleriz, o tarafa geçeriz. Ya fitrî bir tünelden
titreyerek gideriz. Bir vakitte bu yolda seyrettim de
geçtim, bînaz ve pürniyazı.

Fakat o zaman tabiatın zemini eritecek, yırtacak bir
madde var idi elimde. Üçüncü yolun o delil-i mu'cizi,

Kur'ân onu bana vermişti. Kardeşim, arkamı da bırak-
ma, hiç de korkma. Bak, hâ, şurada tünelvari mağa-
ralar, tahte'l-arz akıntılar beklerler ikimizi.

Bizi geçirecekler. Tabiatıta şu müthiş cümudiyeleri de se-
ni hiç korkutmasın. Zira, bu abus çehresi altında mer-
hametli sahibinin tebessümlü yüzü.

Radyumvari o madde-i Kur'ân'ı ışıqla sezmiştim. İşte,
gözüne aydın! Ziyadar âleme çıktık. Bak şu zemin-i
pürnazî.

Bu feza-i lâtif, şirin. Yahu başını kaldır. Bak, semavata
ser çekmiş, bulutları da yırtmış, aşağıda bırakmış, da-
vet ediyor bizi,

madde-i Kur'ân: Kur'ân maddesi, elemanı; Kur'ân ifadesi, sözü.

müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.

pürhatarkâr: çok tehlikeli.

pürniyaz: yalvararak, niyaz ederek.

radyumvari: etrafa radyasyon saçan radyum elementi gibi.

revnaktar: göz alıcı parlaklık ve güzellikte olan.

semavat: semalar, gökler.

ser çekme: baş dikme, baş kaldırma, yükseğe çıkma.

tabiat: tüm varlıklar âlemi.

tabiat-ı arz: yerin tabiatı, dünyanın yaratılışı.

tahte'l-arz: yer altı, yerin alt tabakaları.

tebessüm: gülümseme.

tünelvari: tünel gibi, tünele benzer.

zahmet: sıkıntı, eziyet, meşakkat.

zemin: yeryüzü.

zemin-i pürnaz: çok nazlı olan zemin, yer.

zemin-i vahşetzar: yabanî, ıssız yer.

ziyadar: ziyalı, ışıqlı, parlak, aydınlık.

zulmettar: zulmetli, karanlıklı.

abus: çatik çehreli, asık yüzü, somurtkan.

âlem: dünya.

âlem-i ziyadar: ışıqlı âlem.

bînaz: naz etmeden, nazlanmadan, nazsız.

cümudiye: büyük buz dağı,

buzul, buz kütesi.

dağvari: dağ gibi, yüksekçe bir yer, dağ büyüklüğünde.

dam: çatı, tavan.

delil-i mu'ciz: mu'cize gibi delil, insanı acze düşüren delil.

derya: deniz.

elhamdülillâh: Allah'a hamd olsun, Allah'a şükür.

emvac: dalgalar.

fevkalâde: olağanüstü.

feza-i lâtif: güzel gök âlemi.

fitrî: tabii, doğal.

Şu Şecere-i Tuba. Meğer o Kur'ân imiş. Dalları her tarafa uzanmış. Tedelli eden bu dala biz de asılmalıyız; oraya alsın bizi.

O şecere-i semavî bir timsali zeminde olmuş şer-i enveri. Demek zahmet çekmeden o yol ile çıkardık bu âlem-i ziyaya, sıkmadan zahmet bizi.

Madem yanlış etmişiz; eski yere döneriz, doğru yolu buluruz. Bak, üçüncü yolumuz, şu dağlar üstünde durmuş olan şehbazî,

Hem de bütün cihana okuyor bir ezanı. Bak müezzini azama: Muhammedü'l-Haşimî (a.s.m.) davet eder insanı, âlem-i nur-i envere. İlzam eder niyaz ile namazı.

Bulutları da yırtmış, bak bu hüda dağlarına. Semavata ser çekmiş, bak Şeriat cibaline. Nasıl müzeyyen etmiş zeminimizin yüzü gözü.

İşte çıkmalıyız buradan himmet tayyaresiyle. Ziya-i nesim orada, nur-i cemel orada. İşte buradadır Uhud-i tevhid, o cebel-i azizi.

İşte şuradadır Cudî-i İslâmiyet, o cebel-i selâmet. İşte Cebelü'l-Kamer olan Kur'ân-ı Ezher; zülâl-i Nil akıyor o muhteşem menbadan. İç o âb-ı lezizi.

1 قَبَّارَكَ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ

2 وَأَخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

âb-ı leziz: lezzetli, tatlı su.
âlem-i nur-i enver: çok parlak, daha nurlu âlem.
âlem-i ziyâ: ılık âlemi.
cebel-i aziz: aziz ve mübarek dağ.
cebel-i selâmet: kurtuluş dağı.
Cebelü'l-Kamer: Kamer Dağı, Afrika'da Nil Nehrinin çıktığı dağın ismi.
cibal: dağlar.
Cudî-i İslâmiyet: İslâmiyet dağı, her türlü felâketten İslâmiyet ile necat bulunacağını ifade eden bir benzetmedir. Hz. Nuh'un (a.s.) tufandan sonra gemisinin oturduğu ve selâmete ulaştığı dağı hatırlatmaktadır.
himmet: manevî yardım, ihsan, lütuf.
hüdâ: doğruluk, hidayet.
ilzam: susturma, cevap veremez hâle getirme.
Kur'ân-ı Ezher: parlak ve ılık saçan Kur'ân.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
menba: kaynak.
muhteşem: haşmetli, yüce.
müezzini azam: en büyük müezzini olan Hz. Muhammed (a.s.m.).
müzeyyen: ziynetlendirilmiş, süslü.
niyaz: Allah'a yalvarma ve yakarma.
nur-i cemel: güzelliğin aydınlığı.
semavat: semalar, gökler.
ser: baş.
şecere-i semavi: semavî ağaç; kökleri ilâhî ve semavî hakikatlere dayanan manevî ağaç.

1. Yaratıcılık mertebelerinin en güzelinde olan Allah'ın şânı en yücedir. (Mü'minun Suresi: 14.)
2. Dualarımız ise şu sözle sona erer: Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. (Yunus Suresi 10. ayetten iktibas.)

Şecere-i Tuba: Cennette bulunan Tuba Ağacı.
şehbaz: mert, yiğit, kahraman ve becerikli ak doğan benzeri insan.
şer'i enver: nurlu olan ve aydınlık saçan şeriat; saadet getiren ve selâmete ulaştıran şeriat.

şeriat: Allah tarafından peygamber vasıtasıyla bildirilen, ilâhî emir ve yasaklara dayanan hükümlerin hepsi.
tayyare: uçak.
tedelli: aşağıya inme, sarkma.
timsal: örnek, nümune.
Uhud-i tevhid: Uhud dağında

tevhide dair verilen ahitler, sözleşmeler.
zahmet: sıkıntı, eziyet, meşakkat.
zemin: yeryüzü.
ziya-i nesim: güzel ve aydınlık hava.
Zülâl-i Nil: temiz ve berrak akan Nil nehri.

Ey arkadaş! Şimdi hayali baştan çıkar, aklı kafaya geçir.
Evvelki iki yolun mağdûb ve dâllîn yolu; hatarları pek-
çoktur, kıştır daim güz, yazı.

Yüzde biri kurtulur: Eflâtun, Sokrat gibi. Üçüncü yol se-
hildir, hem karib-i müstakimdir. Zaif, kavi müsavi; her-
kes o yoldan gider. En rahatı budur ki: Şehit olmak,
ya gazi.

İşte neticeye gireriz. Evet, deha-i fennî; evvelki iki yoldur
ona meslek ve mezhep. Fakat hüda-i Kur'ânî, üçüncü
yoldur. Onun sırat-ı müstakimi, isal eder o bizi.

اَللّٰهُمَّ «اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١﴾ صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ» اٰمِيْنَ¹

HAKİKÎ BÜTÜN ELEM DALÂLETTE, BÜTÜN LEZZET İMANDADIR.

Hayal Libasını Giymiş Muazzam Bir Hakikat

Ey yoldaş-ı hüşdar! Sırat-ı müstakimin o meslek-i nuranî,
mağdub ve dâllînin o tarik-ı zulmanî, tam farklarını
görmek eğer istersen, ey aziz!

Gel, vehmini ele al, hayal üstüne de bin. Şimdi seninle
gideriz zulûmat-ı ademe. O mezar-ı ekberi, o şehir-i
püremvatı bir ziyaret ederiz.

Bir Kadîr-i Ezeli, kendi dest-i kudretle bu zulûmat-ı kıt'a-
dan bizi tuttu çıkardı, bu vücuda bindirdi, gönderdi şu
dünyaya, şu şehir-i bilezaiz.

karib-i müstakim: doğru ve sağ-
lamlığa en yakın.

kavi: kuvvetli, güçlü.

libas: elbise.

mağdûb: Allah'ın gazabına uğra-
yanlar, lâayık olanlar.

meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.

meslek-i nuranî: aydınlık yol, nu-
rani meslek.

mezar-ı ekber: çok büyük me-
zar.

mezhep: gidilen, tutulan, takip
edilen yol.

muazzam: çok büyük, ulu, yüce.

müsavi: eşit.

sehil: kolay.

sırat-ı müstakim: hak yol, Al-
lah'ın gösterdiği hidayet yolu.

sehit: Allah'ın ve yüce dininin
adını yüceltme uğrunda canını fe-
da ederek savasta vurulup ölen
Müslüman.

şehir-i bilezaiz: lezzetten mah-
rum şehir, tadı kaçmış şehir.

şehir-i püremvat: kabristan, me-
zarlık.

tarik-ı zulmanî: karanlık yol.

vehim: zan, şüphe, yanlış ve
esassız düşünce.

yoldaş-ı hüşdar: akıllı, mantıklı
yoldaş.

zaif: zayıf.

zulûmat-ı adem: yokluk ve hiçlik

karanlıkları.
zulûmat-ı kıta: .

1. Allah'ım, "Bizi doğru yola ilet. (Fatiha Suresi: 6.) • Kendilerine nimet ve ihsanda bulunduğu
peygamberlerinin ve onlara tâbi olan salih kullarının yoluna ilet, azabına uğrayanların ve
sapıtmış olanların yoluna değil." (Fatiha Suresi: 7.) Âmin.

aziz: izzetli, muhterem, say-
gın.

daim: devam eden, devamlı,
süreklî.

dalâlet: iman ve İslamiyetten
ayrılmak, azmak.

dâllîn: doğru yolu şaşırmış,
günaha girmiş olanlar.

deha-i fennî: fen ilimlerinin

dehası.

dest-i kudret: Allah'ın ezeli
gücünün eli.

elem: dert, üzüntü, maddi-
manevî ızdırap.

evvel: önce.

evvelki: önceki.

güz: sonbahar.

hakikat: gerçek.

hakiki: gerçek.

hatar: tehlike.

hüdâ-i Kur'ânî: Kur'ân'ın gös-
terdiği doğru yol.

iman: inanç, itikat.

isal: ulaştırma, erişirme.

Kadîr-i Ezeli: her şeye gücü
yeten, varlığının evveli olma-
yan, Allah.

İşte şimdi biz geldik şu âlem-i vücuda, o sahra-i hâile.
Gözümüz de açıldı; şeş cihette biz baktık: Evvel istitaf-
kârâne önümüze bakarız.

Lâkin beliyyeler, elemeler, önümüzde düşmanlar gibi te-
hacüm eder. Ondandır korktuk, çekindik. Sağa sola,
anasır-ı tabâyie bakarız, ondan medet bekleriz.

Lâkin biz görüyoruz ki, onların kalpleri kasiye, merha-
metsiz. Dişlerini bilerler, hiddetli de bakarlar. Ne naz
dinler, ne niyaz.

Muztar adamlar gibi, me'yusâne, nazarı yukarıya kaldır-
dık. Hem istimdatkârâne, ecream-ı ulviyeye bakarız;
pek dehşetli tehditkâr da görürüz.

Güya birer gülle, bomba olmuşlar, yuvalardan çıkmışlar,
hem etraf-ı fezada pek sür'atlı geçerler. Her nasılsa ki
onlar birbirine dokunmaz.

Ger birisi yolunu kazâra bir şaşırsa, eliyazübillâh, şu
âlem-i şahadet ödü de patlayacak. Tesadüfe bağlıdır;
bundan dahi hayır gelmez.

Me'yusâne nazarı o cihetten çevirdik, elîm hayrete düş-
tük. Başımız da eğildi, sinemizde saklandık. Nefsimize
bakarız, mütalâa ederiz.

İşte işitiyoruz: Zavallı nefsimizden binlerle hacetlerin say-
haları geliyor, binlerle fâkatlerin eninleri çıkıyor. Tesel-
liyi beklerken tevahhuş ediyoruz.

âlem-i şahadet: gözle gördüğümüz, şahit olduğumuz âlem, kâinat.

âlem-i vücut: varlık âlemi, vücut âlemi.

anasır-ı tabâyî: tabiattaki unsurlar, tabiattaki (dağ, taş, deniz vs.) esas maddeler.

avvel: önce.

beliyye: felaket, musibet.

cihet: yön.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

ecram-ı ulviye: yüksekteki küt-
leler, yıldızlar ve gezegenler.

elem: dert, üzüntü, maddî-manevî ızdırıp.

elîm: şiddetli, çok dert ve keder veren.

eliyazübillâh: Allah esirgesin, Allah korusun.

enin: inilti, inleme, inleyiş.

etraf-ı feza: feza boşluğu, uzayın her tarafı.

fâkat: yoksulluk, fakirlik, muhtaçlık.

ger: eğer.

güya: sanki.

hacet: ihtiyaç.

hiddet: öfke, kızgınlık.

istimdatkârâne: yardım istemesine, yardım umarak.

istitafkârâne: sefkat ve merhamet isteyeneye yakışır şekilde.

kasiye: duygusuz, hissiz, taş gibi katı.

kazara: kaza olarak, istemeyerek, yanlışlıkla.

medet: inayet, yardım, imdat.

me'yusâne: ümitsizce, ümitsizlikle, ümitsiz bir şekilde.

muztar: çaresiz kalmış, yapmak zorunda kalmış.

mütalâa: bir şeyi etraflıca düşünme, dikkatli okuma.

nazar: bakış.

nazar: bakış.

nefis: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç.

niyaz: Allah'a yalvarma ve yakarma.

sahra-i hail: ürperti veren çöl, ürperten çöl.

sayha: çağrı, çılgılık, feryat.

sine: yürek, kalp, gönül.

şeş: altı (6).

tehacüm: hücum etme, saldırma.

tehdidkâr: korkutan, göz dağı veren.

tesadüf: rastlantı, bir şeyin kendiliğinden meydana gelmesi.

teselli: avutma, acısını dindirme.

tevahhuş: korkulu bir şekilde emin olmayarak bakma.

Ondan da hayır gelmedi. Pek ilticakârâne vicdanımıza girdik. İçine bakıyoruz, bir çareyi bekleriz. Eyvah, yine bulmayız. Biz meded vermeliyiz.

Zira onda görünür; binlerle emelleri, galeyanlı arzular, heyecanlı hissiyat, kâinata uzanmış. Herbirinden titreriz, hiç yardım edemeyiz.

O âmâl, sıkışmışlar vücud-i adem içinde; bir tarafı ezele, bir tarafı ebede uzanıp gidiyorlar. Öyle vüs'atleri var; ger dünyayı yutarsa o vicdan da tok olmaz.

İşte bu elîm yolda nereye bir başvurduk, onda bir belâ bulduk. Zira mağdûb ve dâllîn yolları böyle olur. Tesadûf ve dalâlet o yolda nazarendaz.

O nazarı biz taktık, bu hale böyle düştük. Şimdi dahi halimiz ki mebde ve meâdi, hem Sâni ve hem haşri muvakkat unutmuşuz.

Cehennemden beterdir, ondan daha muhriktir. Ruhumuzu eziyor; zira, o şeş cihetten —ki onlara başvurduk— öyle hâlet almışız.

Ki yapılmış o hâlet, hem havf ile dehşetten, hem acz ile ra'şetten, hem kalâk ve vahşetten; hem yütüm ve hem yeisten mürekkep vicdansûz.

Şimdi her cihete mukabil bir cepheyi alırsız, def'ine çalışırsınız. *Evvel*, kudretimize müracaat ederiz. Vâesefâ görürüz

acz: zayıflık, güçsüzlük.
âmâl: emeller, arzular, istekler.
belâ: musibet, sıkıntı.
cihet: yön.
dalâlet: hak ve hakikatten sapma, doğru yoldan ayrılma, azma.
dâllîn: doğru yolu şaşırmış, günaha girmiş olanlar.
def: kovma, uzaklaştırma.
dehşet: büyük tehlike karşısında korkma ve şaşırıp kalma.

ebed: sonsuzluk, daimilik.
elîm: siddetli, çok dert ve keder veren.
emel: siddet arzu, ümit.
evvel: önce.
eyvah: yazık, heyhat.
ezel: başlangıcı olmayan geçmiş zaman, öncesizlik.
galeyan: coşma, çalkalanma, kaynama.
ger: eğer.
hâlet: hal, durum.
haşir: kıyametten sonra bütün insanların bir yere toplan-

maları, Allah'ın ölüleri diriltip mahşere çıkarması.
havf: korku, korkma.
hissiyat: hisler, duygular.
ilticakârâne: sığınarak.
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.
kalâk: iç sıkıntısı, gönül darlığı, can sıkıntısı, sıkıntıda olma.
kudret: güç, kuvvet, iktidar.
mağdûb: Allah'ın gazabına uğrayanlar, lâiyk olanlar.

mead: ahiret, dönülecek yer.
mebde: kaynak, başlangıç.
medet: inayet, yardım, imdat.
muhrik: yakan, yakıcı.
mukabil: karşılık.
muvakkat: geçici.
müracaat: başvurma, danışma.
mürekkep: den oluşmuş, -den olma.
nazar: bakış, bakış açısı.
nazarendâz: bakan, göz atan.
ra'şet: titreme, ürperti.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
Sâni: her şeyi sanatlı olarak yaratan Allah.
şeş: altı. (6).
tesadûf: rastlantı, bir şeyin kendiliğinden meydana gelmesi.
vâesefa: esefler olsun, ne üzüntü!
vahşet: ıssızlık, tenhalık, yalnızlık.
vicdan: insanın içindeki, iyiyi kötünden ayırabilen, iyilik etmekten lezzet duyan ve kötülükten elem alan manevî his.
vicdansûz: vicdanı yakan, vicdana acı veren, vicdanen çok ızdırap verici.
vücud-i adem: yokluğun var olması.
vüs'at: genişlik.
yeis: ümitsizlik.
yütüm: yetimlik, kimsesizlik.

Ki âcize, zaife. *Saniyen*, nefiste olan hacatın susmasına teveccüh ediyoruz. *Vâesefâ*, durmayıp bağırırlar görürüz.

Salisen, istimdatkârâne, bir halâskârı için bağırır, çağırırız; ne kimse işitiyor, ne cevabı veriyor. Biz de zannediyoruz:

Herbir şey bize düşman, herbir şey bizden garip. Hiçbir şey kalbimize bir teselli vermiyor; hiç emniyet bahşetmez, hakiki zevki vermez.

Rabian, biz ecram-ı ulviyeye baktıkça, onlar nazara verir bir havf ile dehşeti. Hem vicdanın müz'ici bir tevahhuş geliyor akılsüz, evhamsâz.

İşte, ey birader! Bu dalâletin yolu, mahiyeti şöyledir. Küfürdeki zulmeti bu yolda tamam gördük. Şimdi de gel kardeşim, o ademe döneriz.

Tekrar yine geliriz. Bu kere tarikımız sırat-ı müstakimdir, hem imanın yoludur. Delil ve imamımız, inayet ve Kur'ân'dır, şehbaz-ı edvarpervaz.

İşte Sultan-ı Ezel'in rahmet ve inayeti vaktâ bizi istedi, kudret bizi çıkardı, lütfen bizi bindirdi kanun-i meşiete etvar üstünde perdâz.

Şimdi bizi getirdi, şefkat ile giydirdi şu hil'at-ı vücudu. Emanet rütbesini bize tevcih eyledi; nişanı, niyaz ve namaz.

âcize: güçsüz, kabiliyetsiz, beceriksiz.

adem: yokluk.

akılsüz: akla ters, akli rahatsız eden, akli yok eden.

bahş: bağış, ihsan, verme.

birader: kardeş.

dalâlet: Hak ve hakikatten sapma, doğru yoldan ayrılma, azma.

dehşet: büyük tehlike karşısında korkma ve şaşırıp kalma.

delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.

ecram-ı ulviye: yüksekteki kütleler, yıldızlar ve gezegenler.

emanet: birine geçici olarak bırakılan ve teslim alınan kişiye korunması gereken eşya, kimse vb., inam, vedia.

emniyet: emnlik, güvenlik, korkusuzluk.

etvar: hâl ve hareketler, işler, tarzlar, tavırlar.

evhamsaz: evham veren.

garip: yabancı.

hâcât: hâcetler, ihtiyaçlar.

hakiki: gerçek.

halâskâr: kurtarıcı.

havf: korku, korkma.

hil'at-ı vücut: vücudun üzerindeki giysi.

imam: önder, rehber.

iman: inanç, itikat.

inayet: yardım, ihsan, lütuf.

istimdatkârâne: yardım istercesine, yardım umarak.

kanun-ı meşiet: her dileğini yerine getirebilme kanunu. irade kanunu.

kudret: güç, kuvvet, iktidar.

küfür: Allah'ın varlığına, birliğine inanmama, müşriklik, imansızlık.

mahiyet: bir şeyin aslı, esası, tabiatı, niteliği.

müz'ic: rahatsız eden, sıkıntı veren.

nazar: bakış, dikkat.

nefs: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç.

nişan: iz, belirti, alamet.

niyaz: Allah'a yalvarma ve yakarma.

ma.

perdaz: tertipleyen, düzenleyen, düzeltici.

rabian: dördüncü olarak.

rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.

rütbe: sıra, derece, mertebe, paye.

salisen: üçüncü olarak.

saniyen: ikinci olarak.

sırat-ı müstakim: hak yol, Allah'ın gösterdiği hidayet yolu.

Sultan-ı Ezel: kudret kuvvet ve iktidan zamanla kayıtlı ol-

mayan, saltanatının başlangıcı olmayan sultan.

şefkat: karşılıksız sevgi besleme, içten ve karşılıksız merhamet.

şehbaz-ı edvarpervaz: her devirde, her asırda uçarcasına hâkimiyetini kuran.

tarik: yol.

teselli: avutma, acısını dindirme.

tevahhuş: korkulu bir şekilde emin olmayarak bakma.

tevcih: rütbe ve memuriyet

verme.

teveccüh: yönelme, sevgi, ilgi.

vâesefâ: esefler olsun, ne züüntü!

vakta: ne zaman, ne vakit.

vicdan: insanın içindeki, iyiyi kötünden ayırabilen, iyilik etmekten lezzet duyan ve kötülükten elem alan manevî his.

zaife: zayıf, güçsüz (kadın).

zulmet: karanlık, Allah'ın nurundan mahrum olma hâli.

Şu edvar ve etvarın, bu uzun yolumuzda birer menzil-i nazdır. Yolumuzda teshilât içindir ki, kaderden bir emirnâme vermiş sahifede cephemiz.

Her nereye geliriz, herhangi taifeye misafir oluyoruz; pek uhuvvetkârâne istikbal görüyoruz. Malımızdan veririz, mallarından alırız.

Ticaret muhabbeti, onlar bizi beslerler, hediyelerle süslerler, hem de teşyi ederler. Gele gele, işte geldik, dünya kapısındaız, işitiyoruz âvâz.

Bak, girdik şu zemine, ayağımızı bastık şahadet âlemine. Şehrayin-i Rahman, gürültühane-i insan. Hiçbir şey bilmeyiz; delil ve imamımız,

Meşiet-i Rahman'dır. Vekil-i delilimiz, nazenin gözlerimiz. Gözlerimizi açtık, dünya içine saldık. Hatırına gelir mi evvelki gelişimiz?

Garip, yetim olmuştuk; düşmanlarımız çoktu. Bilmezdik hâmimizi. Şimdi nur-i imanla o düşmanlara karşı bir rûkn-i metinimiz,

İstinâdî noktamız, hem himayetkârımız, def eder düşmanları. O iman-ı billâhtır ki ziya-i ruhumuz, hem nur-i hayatımız, hem de ruh-i ruhumuz.

İşte kalbimiz rahat, düşmanları aldırılmaz, belki düşman tanımaz. Evvelki yolumuzda, vakta vicdana girdik; işittik ondan binlerle feryad ü fizar ve avaz.

âlem: dünya.
avaz: ses, seda, bağırıtı, cıgılık.
def: kovma, uzaklaştırma.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
edvar: devirler, zamanlar, asırlar.
emirname: amirin emri yazılı olan kâğıt, üst makamdan verilen emir kâğıdı.
etvar: hâl ve hareketler, işler, tarzlar, tavırlar.
evvel: önce.
feryad ü fizar: yüksek sesle

bağırıp haykırmak, imdat istemek.
feryat: haykırma, cıgılık.
garip: kimsesiz, zavallı.
gürültühane-i insan: insanların gürültü evi, insanların gürültü yaptıkları yer.
hamim: samimî arkadaş.
himayetkâr: koruyucu.
imam: önder, rehber.
iman-ı billâh: Allah'a inanma, Allah'ı, onun kâinatta tecelli eden bütün sıfat ve isimleriyle beraber kabul ederek Ona

inanma.
istikbal: gelecek zaman.
istinadi: dayanmaya, güvenmeye ait.
kader: ilahî hüküm; Cenab-ı Hakk'ın takdir ve tayin etmesi.
menzil-i naz: nazlı yer.
mesiet-i Rahman: Allah'a ait olan dilek, murat, arzu ve işler.
muhabbet: sevgi, sevmek.
nazenin: nazlı, nazik, narin, ince yapılı.

nur-i hayat: hayat ışığı, hayat nuru.
nur-i iman: iman nuru, Allah'ın varlığına, yaratıcılığına inanmadaki gönül, kalp ve fikir aydınlığı.
ruh-i ruh: ruhun ruhu, hayatı.
rûkn-i metin: sapa sağlam temel, sağlam dayanak.
sahife: sayfa.
şahadet: gözle görülen şeyler, varlıklar, dünya.
şehrayin-i Rahman: Rahman olan Allah'ın şehrayını.
taife: takım, grup.
teshilât: kolaylaştırmalar.
teşyi: uğurlama, gideni selâmetle yolcu etme.
uhuvvetkârâne: kardeşesine, samimî dostçasına.
vaktâ: ne zaman, ne vakit.
vekil-i delil: delil olarak görünen, ispat delili.
vicdan: insanın içindeki, iyiyi kötüyden ayırabilen, iyilik etmekten lezzet duyan ve kötülükten elem alan manevî his.
yetim: tek, yalnız, kimsesiz.
zemin: yeryüzü.
ziya-i ruh: ruh ışığı, ruhun aydınlığı.

Ondan belâya düştük. Zira âmâl, arzular, istidat ve hissiyat, daim ebedi ister. Onun yolunu bilmezdik. Bizden yol bilmemezlik; onda fizar ve niyaz.

Fakat, elhamdülillâh, şimdi gelişimizde bulduk nokta-i istimdat ki, daim hayat verir o istidad, âmâle; tâ ebedülâbâda onları eder pervaz.

Onlara yol gösterir, o noktadan istidad. Hem istimdad ediyor, hem âb-ı hayatı içer, hem kemaline koşuyor o nokta-i istimdat, o şevkengiz remz ü naz.

İkinci kutb-i iman ki, tasdik-i haşirdir. Saadet-i ebedî o sadefin cevheri. İman bürhanı, Kur'ân; vicdan, insanî bir raz.

Şimdi başını kaldır, şu kâinata bir bak, onun ile bir konuş. Evvelki yolumuzda pek müthiş görünürdü. Şimdi de mütebessim, her tarafa gülüyor, nazeninâne niyaz ve avaz.

Görmez misin: Gözümüz arı-misal olmuştur, her tarafa uçuyor. Kâinat bostanıdır, her tarafta çiçekler. Her çiçek de veriyor ona bir âb-ı leziz.

Hem ünsiyet, teselli, tahabbübü veriyor. O da alır getirir, şehd-i şahadet yapar. Balda bir bal akıtır o esrarengiz şehbaz.

Harekât-ı ecrama, ya nücum ya şümusa nazarımız kondukça, ellerine verirler Halık'ın hikmetini, hem mâye-i ibreti. Hem cilve-i rahmeti alır, ediyor pervaz.

âb-ı hayat: hayat suyu.
âb-ı leziz: lezzetli, tatlı su.
âmâl: emeller, arzular, istekler.
arı-misal: arı gibi.
avaz: bagırtı, çığlık.
belâ: musibet, sıkıntı.
bostan: sebze bahçesi.
bürhan: delil, ispat, hüccet.
cevher: esas, maya, öz.
cilve-i rahmet: Cenab-ı Hakkın merhamet, şefkat ve lütfunun görüntüsü, rahmet tecellileri.
daim: devam eden, devamlı, sürekli.
ebedi: sonu olmayan, daimî, sürekli.
ebedülâbâd: ebedlerin ebedi, tükenmez, ebedi hayat, sonsuzluk.
elhamdülillâh: Allah'a hamd olsun, Allah'a şükür.
esrarengiz: esrarlı, sırlı, gizli, gizemli.
evvel: önce.
fizar: ağlayıp inleme, sesli ağlama.
Hâlık: yoktan yaratan, her şeyi yoktan var eden, yaratıcı; Allah.
harekât-ı ecram: gök cisimlerinin hareketi.
hikmet: ilahî gaye, yüksek bilgi, fayda.
hissiyat: hisler, duygular.
iman: inanç, itikat.
insanî: insana ait, insanla alakalı.
istidat: kabiliyet, yetenek.
istimdat: medet dileme, imdat isteme, yardıma çağırma.
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.
kemal: olgunluk, fazilet.
kutb-i iman: imanın bir rüknü, esası.
mâye-i ibret: ibret aynası, ibret

levhası.

mütebessim: tebessüm eden, gülümseyen, gülen, güleç.
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.
nazar: bakış, dikkat.
nâzeninâne: nazikçesine.
niyaz: Allah'a yalvarma ve yakarma.
niyaz: yalvarma, yakarma.
nokta-i istimdat: yardım ve medet isteme noktası.
nücum: yıldızlar.

pervaz: uçan, uçucu.

râz: gizli tutulan şey, sır.
remz ü naz: işaret ve zerafet.
saadet-i ebedî: sonsuz mutluluk, sonsuz saadet.
sadef: sedef, inci kabuğu.
sehbaz: büyük, gösterişli, mükemmel.
sehd-i şehâdet: şehadet balı; ilâhî hakikatleri bilmenin ve idrak etmenin dünyadaki lezzeti.
şevkengiz: aşırı isteklendir.

şumus: güneşler, şemsler.

tahabbüp: Sevgi gösterme, muhabbet etme.
tasdik-i haşir: haşrin tasdiki, haşri kabul ve tasdik etme.
teselli: avutma, acısını dindirme.
ünsiyet: alışkanlık, ülfet, dostluk.
vicdan: insanın içindeki, iyiyi kötünden ayırabilen, iyilik etmekten lezzet duyan ve kötülükten elem alan manevî his.

Güya şu güneş bizlerle konuşuyor. Der: “Ey kardeşlerimiz! Tevahhuşla sıkılmayınız. Ehlen sehlen, merhaba, hoş teşrif ettiniz. Menzil sizin; ben bir mumdar-ı şehnaz.

“Ben de sizin gibiyim; fakat safî, isyansız, mutî bir hizmetkârım. O Zat-ı Ehad-i Samed ki, mahz-ı rahmetiyle hizmetinize beni musahhar-ı pürnur etmiş. Benden hararet, ziya; sizden namaz ve niyaz.”

Yahu, bakın kamere. Yıldızlarla denizler, herbiri de kendine mahsus birer lisanla, “Ehlen sehlen, merhaba,” derler. “Hoş geldiniz, bizi tanımaz mısınız?”

Sırr-ı teavünle bak, remz-i nizamla dinle. Herbirisi söylüyor: “Biz de birer hizmetkâr, rahmet-i Zülcelâl’in birer âyinedarıyız. Hiç de üzülmeyiniz, bizden sıkılmayınız.

“Zelzele na’raları, hâdisat sayhaları sizi hiç korkutmasın, vesvese de vermesin. Zira onlar içinde bir zemzeme-i ezkâr, bir demdeme-i tesbih, velvele-i naz ü niyaz.

“Sizi bize gönderen o Zat-ı Zülcelâl, ellerinde tutmuştur bunların dizginlerini.” İman gözü okuyor yüzlerinde ayet-i rahmet, herbiri birer avaz.

Ey mü’min-i kalb-i hüşyar! Şimdi gözlerimiz bir parça dinlensinler. Onların bedeline hassas kulağımızı imanın mübarek eline teslim ederiz, dünyaya göndeririz. Dinlesin leziz bir saz.

avaz: bağırıtı, çığlık.
ayet-i rahmet: rahmet delili.
âyinedar: ayna tutan.
bedel: karşılık.
demdeme-i tesbih: tesbih sesleri, zikir cıvıltıları.
dizgin:
ehlen sehlen: hoş geldiniz, safâ geldiniz.
güya: sanki.
hâdisat: hadiseler, olaylar.
hararet: sıcaklık.
hassas: incelikli, en ufak ölçülerini sağlamlık ve kesin olarak

veren.
hizmetkâr: hizmet yapan kimse, hizmetçi.
iman: inanç, itikat.
isyan: başkaldırma, itaatsizlik, emre karşı gelme.
kamer: ay.
leziz: lezzetli, tatlı.
lisan: dil.
mahz-ı rahmet: rahmetin tâ kendisi, korumanın en üstünü, yargılamanın en iyisi, esirgemenin en güzeli.
menzil: ev, oda, yer.

mumdar-ı şehnaz: çok güzel aydınlatıcı.
musahhar-ı pürnur: nurlu, nur saçan hizmetkâr, itaatkar.
mutî: itaat eden, boyun eğen.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
mü’min-i kalb-i hüşyar: kalbi uyanık mü’min.
nara: yüksek sesle bağırma, haykırma.
niyaz: yalvarma, yakarma.
rahmet-i Zülcelâl: güzellik ve haşmet sahibi olan Allah’ın

rahmeti.
remz-i nizam: düzgünlüğün işareti.
sâfi: samimî, hâlis, saf.
sayha: bağırma, nâra atma, haykırma, çığlık.
saz: güzel nağmeler çıkaran çalgı aleti.
sırr-ı teavün: yardımlaşma sırrı.
teşrif: şerefliendirme, şeref verme.
tevahhuş: korkulu bir şekilde emin olmayarak bakma.
velvele-i naz ü niyaz: ortalığı çınlatan yakarışlar.
vesvese: şüphe, kuruntu, kalbe gelen asılsız kötü ve sinsi düşünceler.
Zat-ı Ehad-i Samed: her şey kendisine muhtaç olduğu hâlde, kendisi hiçbir şeye muhtaç olamayan ve birliği her bir şeyde tecelli eden Allah.
Zat-ı Zülcelâl: sonsuz büyüklük ve haşmet sahibi olan zat, Allah.
zelzele: yer sarsıntısı, deprem.
zemzeme-i ezkâr: Allah’ı çeşitli isimleri ile zikretmekle çıkan hoş sesler.
ziya: ışıık, aydınlık, nur.

ağaz: başlama.
âlem-i misali: görüntülere ait âlem, görünen âlemin misali, benzeri.
asvat: sesler.
avaz ü niyaz: yüksek sesle yalvarış.
avaz-ı pürnaz: nazlı sesler, naz dolu sesler.
berendaz: yukarıya kaldırıp atan, bir kenara atan.
camit: ruhsuz, cansız madde.
civcive: cıvıltı.
demdeme: uğultu, gürültü.
dimdik: gaga.
evvelki: önceki.
ezkar: zikirler, Allah'ın anmaları.
feza: kâinat, yıldızlar arasındaki boşluk, uzay.
gangama: dalga uğultusu.
güya: sanki.
hakikat: gerçek, esas.
hayali: hayalle ilgili, gerçek olmayan.
hezecât: yağmur sesi.
hikmet: ilahî gaye, gizli sebep, fayda.
iman: inanç, itikat.
insan-ı boşboğaz: aklına eseni söyleyen, lüzumsuz konuşan insan.
ittifak-ı evhamsaz: şüphe ve kurnutların birleşmesi.
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.
kâinat-ı sâkit: suskun kâinat, susmuş kâinat.
lezzet-i nimet: nimetin lezzeti.
manidar: nükteli, ince manalı.
matem-i umumî: genel yas.
mecaz: bir kelimenin gerçek anlamında kullanılmayıp, ilgi, alâka ve benzerlik bağı bulunan başka bir manada kullanılması.
mizan: terazi, ölçü.
musiki: kulağa hoş gelen sesler dizisi.
naarat-ı ra'diye: gökgürültüsü sesi.
nağamat-ı emvac: dalgaların çıkardığı nağmeler, sesler.
nevaz ü namaz: gönül okşayan namaz, ibadet.
nevaz: okşayıcı, okşayan.
nimet: Allah'ın bağışladığı maddî ve manevî lütf ve ikramlar.
nizam: düzen, tertip; düzgünlük.
nur: aydınlık, parıltı, ışıık.
nüzul-i rahmet: rahmetin inmesi.
pervaz: uçan, uçucu.
perverde: beslenmiş, terbiye edilip yetiştirilmiş, eğitilmiş.
ra'd: gök gürlemesi, gök gürültüsü.

Evvelki yolumuzda bir matem-i umumî, hem vaveylâ-i mevtî zannolunan o sesler, şimdi yolumuzda birer nevaz ü namaz, birer avaz ü niyaz, birer tesbihe ağaz.

Dinle, havadaki demdeme, kuşlardaki civcive, yağmurdaki zenzeme, denizdeki gangama, ra'dlardaki rakraka, taşlardaki tıktıka birer manidar nevaz.

Terennümat-ı hava, naarat-ı ra'diye, nağamat-ı emvac, birer zıkr-ı azamet. Yağmurun hezecatı, kuşların seceatı birer tesbih-i rahmet, hakikate bir mecaz.

Eşyada olan asvat, birer savt-ı vücuttur; "Ben de varım" derler. O kâinat-ı sakit, birden söze başlıyor: "Bizi camit zannetme, ey insan-ı boşboğaz!"

Tuyurları söylettirir ya bir lezzet-i nimet, ya bir nüzul-i rahmet. Ayrı ayrı seslerle, küçük ağazlarıyla rahmeti alkışlarlar. Nimet üstünde iner, şükür ile eder pervaz.

Remzen onlar derler: "Ey kâinat, kardeşler! Ne güzeldir halimiz, şefkatle perverdeyiz, halimizden memnunuz." Sivri dimdikleriyle fezaya saçıyorlar birer avaz-ı pürnaz.

Güya bütün kâinat ulvî bir musikîdir; iman nuru iştir ez-kâr ve tesbihleri. Zira hikmet reddeder tesadüf vücudunu; nizam ise tard eder ittifak-ı evhamsaz.

Ey yoldaş! Şimdi şu âlem-i misaliden çıkarız, hayalî ve himden ineriz, akıl meydanında dururuz, mizana çeke-riz, ederiz yolları berendaz.

rahmet: Allah'ın kullarını esir-gemesi, onlara maddî ve ma-nevî nimetler vermesi.
rakraka: suyun akması, par-lama.
remzen: remiz ile, işaret ede-rek, işaretle.
savt-ı vücut: vücut, varlık se-si.
seceât: belli bir ritim ve tem-po ile çıkan sesler.
şefkat: karşılıksız sevgi besle-me, içten ve karşılıksız mer-hamet.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tard: kovma, çıkarma, uzak-laştırma, sürme.
terennümat-ı hava: havanın terennümleri, havanın çıkar-dığı güzel ve tatlı sesler.
tesadüf: rastlantı, bir şeyin kendiliğinden meydana gel-mesi.
tesbih: Allah'ı bütün kusur ve noksan sıfatlardan uzak tut-

ma, Cenab-ı Hakkı şanına la-yık ifadelerle anma.
tesbih-i rahmet: rahmet tes-bihi, zikri.
tıktıka: taşlardan çıkan ses.
tuyur: kuşlar.
ulvî: yüksek, yüce.
vaveylâ-i mevtî: ölümle ilgili çığlıklar, feryatlar.
vehim: zan, şüphe, yanlış ve esassız düşünce.
yoldaş: yol arkadaşı.
zenzeme: ezgili, nağmeli ses.
zıkr-ı azamet: büyük zikir.

Evvelki elim yolumuz, mağdûb ve dâllîn yolu. O yol verir vicdana, tâ en derin yerine, hem bir hiss-i elîmî, hem bir şedit elemi. Şuur onu gösterir; şuura zıt olmuştuz.

Hem kurtulmak için de muztar ve hem muhtacız. Ya o teskin edilsin, ya ihsas da olmasın. Yoksa dayanamayız; feryad ü fizar dinlenmez.

Hüdâ ise şifadır; heva iptal-i histir. Bu da teselli ister, bu da tegafûl ister, bu da meşgale ister, bu da eğlence ister. Hevesat-ı sihirbaz,

Tâ vicdanı aldatsın, ruhu tenvim edilsin, tâ elem hissolmasın. Yoksa o elem-i elîm, vicdanı ihrak eder; fizara dayanılmaz, elem-i yeis çekilmez.

Demek sırat-ı müstakîmden ne kadar uzak düşse, o derece nispeten şu hâlet tesir eder, vicdanı bağırır. Her lezzetin içinde elemi var birer iz.

Demek heves, heva, eğlence, sefahatten memzuç olan şaşaa-i medenî, bu dalâletten gelen şu müthiş sıkıntıya bir yalancı merhem, uyutucu zehirbaz.

Ey aziz arkadaşım! İkinci yolumuzda, o nuranî tarîkte bir hâleti hissettik. O hâletle oluyor hayat maden-i lezzet; âlâm olur lezâiz.

Onunla bunu bildik ki, mütefavit derecede, kuvvet-i iman nispetinde ruha bir hâlet verir. Ceset ruhla mültezdir, ruh vicdanla mütelezziz.

âlâm: kederler, elemeler, acılar.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
ceset: vücut, beden.
dalâlet: Hak ve hakikatten sapma, doğru yoldan ayrılma, azma.
dâllîn: doğru yolu şaşırması, günaha girmiş olanlar.
elem: dert, üzüntü, maddî-manevî ızdırıp.
elem-i elim: çok acı veren dert.

elem-i yeis: ümitsizlik elemi, yeisten gelen sıkıntı.
elîm: şiddetli, çok dert ve keder veren.
evvel: önce.
feryad ü fizar: yüksek sesle bağırıp haykırmak, imdat istemek.
fizar: ağlayıp inleme, sesli ağlama.
hâlet: hal, durum.
heva: istek, arzu, nefse ait olan şeylere düşkünlük, nefsin zararlı ve günah olan arzular.

heves: nefsin hoşuna giden, gelip geçici istek.
hevesat-ı sihirbaz: her türlü hile ve aldatmacalarla arzularını okşama.
hiss-i elîm: çok elem ve acı verici his, duygu.
hüdâ: doğru yolu gösterme.
ihrak: yakma, ateşe verme.
ihsas: hissetirme, sezdirme.
iptal-i hiss: hissin iptali, duyurluluğu yitirme.
kuvvet-i iman: iman kuvveti.

lezaiz: zevkler, lezzetler.
maden-i lezzet: lezzetin kaynağı.
mağdûb: Allah'ın gazabına uğrayanlar, lâiyk olanlar.
memzuç: birbirine mezcolmuş, karışmış.
merhem: ilaç; acıyı, kederi teskin eden şey.
meşgale: iş, uğraş, meşgul olunan şey.
muztar: çaresiz kalmış, yapmak zorunda kalmış.
mültez: lezzet alan, tat hisseden, hazzeden, hoşlanan.
mütefavit: birbirinden farklı, çeşitli olan.
mütelezziz: lezzet alan, tat hisseden, hazzeden, hoşlanan.
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.
nisbetinde: oranında, ölçüsünde.
nispeten: nispetle, kıyaslayarak.
nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
sefahet: zevk, eğlence ve yasak şeylere düşkünlük, sefihlik.
sırat-ı müstakim: hak yol, Allah'ın gösterdiği hidayet yolu.
şaşaa-i medenî: medenî şaşaa, medeniyetin göz kamaştırıcılığı.
şedit: şiddetli.
şifa: bedensel veya ruhsal bir hastalığın son bulması, hastalıktan kurtulma, onma.
şuur: bilinç.
tarik: yol.
tegafûl: gaflet gösterme.
tenvim: uyutma, uyuşturma.
teselli: avutma, acısını dindirme.
tesir: etki.
teskin: sakinleştirme, yatıştırma.
vicdan: insanın içindeki, iyiyi kötünden ayıracı, iyilik etmekten lezzet duyan ve kötülükten elem alan manevî his.
zehirbaz: zehir ile uğraşan.

Bir saadet-i acile, vicdanda mündericdir. Bir firdevs-i manevî, kalbinde mündemiçtir. Düşünmekse deşmek-tir, şuur ise şiar-ı raz.

Şimdi ne kadar kalp ikaz edilirse, vicdan tahrik edilse, ruha ihsas verilse, lezzet ziyade olur. Hem de döner ateşi nur, şitası yaz.

Vicdanda firdevslerin kapıları açılır; dünya olur bir cennet. İçinde ruhlarımız, eder pervaz ü perdaz, olur Şeh-bâz ü Şehnâz, yelpéz namaz ü niyaz.

Ey aziz yoldaşım! Şimdi Allahaismarladık. Gel, beraber bir dua ederiz, sonra da buluşmak üzere ayrılırız.

اللَّهُمَّ « اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ » آمِينَ¹

İCAZ İLE BEYAN, İ'CAZ-I KUR'ÂN

Bir zaman rüyada gördüm ki, Ağrı Dağı altındayım. Bir-den o dağ patladı, dağ gibi taşları âleme dağıttı, sarstı cihânı.

Füc'eten bir adam yanımda peydâ oldu. Dedi ki: "İcaz ile beyan et, icmal ile icaz et, bildiğin enva-ı i'caz-ı Kur'ân'ı."

Daha rüyada iken tabirini düşündüm. Dedim, şuradaki infilâk, beşerde bir inkılâba misal. İnkılâpta ise elbet hüdâ-i Furkanî,

âlem: dünya.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

beşer: insan, insanlık.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

enva-ı i'caz-ı Kur'ân: Kur'ân'ın çeşitli yönlerden mucizeliği.

firdevs: Cennet, Cennetin en yüksek yeri.

firdevs-i manevî: manevî cennet; cennet nimeti gibi.

Füc'eten: birdenbire, ansızın, ani olarak.

hüdâ-i Furkanî: hakkı batıldan ayıran Kur'ân'ın rehberliği.

icaz: az sözle çok mana ifade etme.

i'caz-ı Kur'ân: Kur'an'ın mucizeliği, yüksek ve erişilmez ifadesi.

icmal: kısa anlatma, özetleme, ayrıntılara girmeme.

ihsas: hissetirme, sezdirme.

ikaz: uyan.

infilâk: patlama, şiddetli patlama.

inkılâp: değişme, dönüşüm, köklü değişme.

misal: örnek.

mündemiç: bir şeyin içinde bulunan, saklı olan.

münderic: içine bulunan, içinde yer almış, içindeki.

namaz ü niyaz: namaz ve dua.

nur: aydınlık, parıltı, ışık.

pervaz ü perdaz: dengeli uçuş, iki kanatla uçmak.

pervaz: uçan, uçucu.

peydâ: meydana gelme, aç-

ğa çıkma.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

saadet-i acile: şimdiki saadet; peşin yaşanan geçici saadet.

sehbaz ü sehnaz: kahramanlık ve güzellik.

şiar-ı raz: gizli işaretler; sırı gizleyen perde, işaret.

sita: kıs.

şuur: bilinç.

tabir: rüya yorumu.

tahrik: hareket ettirme, harekete geçirme.

vicdan: insanın içindeki, iyiyi kötüyden ayırabilen, iyilik etmekten lezzet duyan ve kötülükten elem alan manevî his.

yelpéz: yelpaze, serinleten alet.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

Her tarafta yükselip hem de hâkim olacak. İ'cazının beyanı zamanı da gelecek. O saile cevaben dedim: "İ'caz-ı Kur'ânî, yedi menabi-i külliyyeden tecelli, hem yedi anasırdan terekküp eder.

BİRİNCİ MENBA: Lâfzın fesahatinden selâset-i lisanı, nazmın cezâletinden, mana belâgatinden, mefhumların bedaatinden, mazmunların beraatinden, üslûpların garabetinden birden tevellût eden barika-i beyanı,

Onlarla oldu mümteziç, mizac-ı i'cazında acip bir nakş-ı beyan, garip bir sanat-ı lisanî. Tekrarı hiçbir zaman usandırmaz insanı.

İKİNCİ UNSUR ise, umur-i kevnîyede gaybî olan esasat, İlâhî hakaikten gaybî olan esrardan, gaybî-i asumanî.

Mazide kaybolan gaybî olan umurdan, müstakbelde müstetir kalmış olan ahvalden birden tazammun eden bir ilmü'l-guyûb hızânı.

Âlemü'l-guyûb lisanı, şahadet âlemiyle konuşuyor erkânı; rumuz ile beyanı, hedef nev-i insanî; i'cazın bir lem'a-i nuranî.

ÜÇÜNCÜ MENBA ise, beş cihetle harika bir camiiyet vardır: *Lâfzında, manasında, ahkâmında, hem ilminde, makasid mizanı.*

Lâfzı tazammun eder pek vâsi ihtimalât, hem vücuh-i kesîre ki, herbiri nazar-ı belâgatte müstahsen, Arabiyece sahîh, sırr-ı teşriî lâıyk görüyor ânı.

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
ahkâm: dinî hükümler, emirler.
ahval: haller, durumlar.
âlem: dünya.
âlemü'l-guyûb: gayp âlemleri, görünmeyen âlemler.
anasır: unsurlar, esaslar.
âni: onu.
Arabiye: Arap dili, Arapça.
barika-i beyan: parlak ifade, tam açıklık.
bedaat: bedîiilik, güzellik; yenilik.
belâgat: söz ve yazıda sanatlı ve tesirli ifade; bir şeyde saklı bulunan derin anlam.
beraat: fazilet, erdem, olgunluk, meziyet.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
camiiyet: kapsayıcılık.
cevaben: cevap olarak, karşılık şeklinde.
cezalet: ahenkli, akıcı ve güzel ifade.
cihet: yön.
erkân: rükünler, esaslar.

esasat: esaslar, kökler.
esrar: sırlar, gizli hakikatler.
fesahat: ahenk ve uyum yönünden kusursuz olma.
garabet: hayret vericilik, gariplik, tuhaflık.
garip: tuhaf, hayret verici.
gaybî: gaypla ilgili, bilinmeyenle ilgili.
gaybî-i asumanî: gökyüzünün bilinmeyen yönleri ile ilgili.
hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.

hızân: hazine.
i'caz: mucizelik, insanların benzerini yapmaktan âciz kaldıkları şeyi yapmak.
i'caz-ı Kur'ânî: Kur'ân'ın mucizeliği, Kur'ân'ın yüksek, erişilmez ifadesi.
ihtimalât: ihtimaller.
ilâhî: Allah'la ilgili, Cenab-ı Hakka dair.
ilmü'l-guyûb: bilinmeyene ve görülmeyene dair ilim.
lem'a-i nuranî: nurlu lem'a, bölüm.
makasid: maksatlar, gayeler.
mazi: geçmiş zaman.
mazmun: anlamlı, nükteli ve sanatlı söz.
mefhum: bir sözün ifade ettiği mana.
menabi-i külliye: umumî, genel ve geniş kaynaklar.
menba: kaynak.
mizac-ı i'caz: mucizelikteki hususiyet, özellik.
mizan: terazi, ölçü.
mümteziç: uyuşan, kaynaşan, birbirine çok uygun.
müstahsen: istihsan edilmiş, herkesin güzel bulup beğendiği.
müstakbel: gelecek zaman.
müstetir: gizlenen, gizli, saklı, örtülü.
nakş-ı beyan: sözle nakşeder gibi dile getirmek, anlatımın süslü olması.
nazar-ı belâgat: güzel ifadelerle bakış, belîğ olması bakımından.
nazim: kafiye, vezinli söz.
nev-i insanî: insan cinsi.
rumuz: remizler, işaretler.
sahîh: şekil ve mana bakımından aksaklığı olmayan ifade.
sail: sual eden, soran.
sanat-ı lisan: konuşma sanatı, dil sanatı.
selâset-i lisan: dilin akıcılığı.
sırr-ı teşri: şeriata ait olan emirlerin, kanunların hüküm haline getirilmesinin sırrı.
şahadet: gözle görülen şeyler, varlıklar, dünya.
tazammun: ihtiva etme, içine alma, içinde bulundurma.
tecelli: belirme, bilinme, görünme.
terekküp: karışıp birleşme, birden fazla şeyin birleşmesinden oluşma.
tevellût: doğma, doğum.
umur: işler.
umur-i kevnîye: kâinatla, oluşla ilgili ilâhî emirler.
unsur: madde, esas, kök.
üslûp: ifade yolu, kendine has ifade veya yazı tarzı.
vâsi: geniş.
vücuh-i kesîre: pek çok yönler.

ahkâm: dinî hükümler, emirler.
camiiyet-i pürşan: şanlı bir şekilde her şeyi içine alan bir muhteva.

cem: toplama, bir araya getirme.
cenan: gönül, kalp, yürek.

delâlat: delâletler, işaretler, alâmet olmalar, yol göstermeler, kılavuzluklar.

delâlet: delil olma, gösterme; alâmet, işaret.

dem: an, vakit, saat, zaman.

derece-i istidat: zekâ, fetanet, ilim ve terbiyeye kabiliyet derecesi.

desatir: düsturlar, kaideler.

edebi: edebiyatla ilgili, edebiyata ait.

esbab-ı emn: emniyet sebepleri.
ezvak-ı arifin: arif kişilerin zevkleri.

fitrat: yaratılış, tabiat, mizac, huy.
gayat: gayeler.

güya: sanki.

hakaik-ı ahval: hallerin hakikatleri, durumların gerçek yönleri.

hârîka: olağanüstü.

hıfz: koruma, muhafaza etme, hi-maye etme.

hüküm: dinî kaide, kural.

ittirât: düzgün tarzda olma.

i'caz-ı beyan: açıklamada, anlatmadaki mu'cizelik.

ictimai: toplumsal, sosyal.

ifaza-i nuranî: nuranî feyizlendirme, nuranî feyiz dağıtma ve akıtma.

ihata: kuşatma, içine alma.

ilim: bilgi, marifet.

istiap: içine alma, içine sığdırma, kapsama.

istiğrak: derinliğine dalma.

istinbat: müçtehit veya büyük bir âlimin gizli bir manayı içtihat ile meydana çıkarması.

îşarat: işaretler, alâmetler, belirtiler.

ittihat: birleşme, birlik.

kelâm-ı Rahmani: çok şefkatli olan ve merhameti her şeyi kuşatan Allah'ın kelâmı.

küşade: açık, açılmış.

lâfız: söz, kelime.

makasid: maksatlar, gayeler.

menahic-i hükema: bilgin ve filozofların metotları, gittikleri yollar.

meratib-i delâlat: sözlerin manaları gösterme mertebeleri, dereceleri.

meşarib-i evliya: velîlerden olan kimselerin meşrepleri, evliyanın hizmet tarzları, evliyanın meslekleri.

mezahib-i salikîn: müritlerin, tarikate sülûk edenlerin usulleri.

mizan: ölçü, denge.

mutabakat: uyma, uygunluk, bir-

Manasında, meşarib-i evliya, ezvak-ı ârifini, mezahib-i salikîn, turuk-i mütekellimîn, menahic-i hükema, o i'caz-ı beyanı

Birden ihata etmiş, hem de tazammun etmiş delâletinde vüs'at, manasında genişlik. Bu pencere ile baksan, görürsün, ne geniştir meydana.

Ahkâmdaki istiap; şu harika şeriat ondan olmuş istinbat, saadet-i dâreynin bütün desatirini, bütün esbab-ı emni.

İçtimaî hayatın bütün revabıtını, vesail-i terbiye, hakaik-ı ahvali birden tazammun etmiş onun tarz-ı beyanı.

İlmindeki istiğrak; hem ulûm-i kevnîye, hem ulûm-i İlâhî, onda meratib-i delâlat, rumuz ile îşarat, sureler sur-larında cem etmiştir cenanı.

Makasid ve gayatta, muvazenet, ittirât, fitrat desatirine mutabakat, ittihad, tamam müraat etmiş, hıfzylemiş mizanı.

İşte lâfzın ihatasında, mananın vüs'atinde, hükmün istinbatında, ilmin istiğrakında, muvazene-i gayatta camiiyet-i pürşanı!

DÖRDÜNCÜ UNSUR ise, her asrın derece-i fehmine, edebî rütbesine, hem her asırdaki tabakata, derece-i istidat, rütbe-i kabiliyet nispetinde ediyor bir ifaza-i nuranî.

Her asra, her asırdaki her tabakaya kapısı küşade. Güya her demde, her yerde taze nazil oluyor o kelâm-ı Rahmani.

birini tutma.

muvazenet: denge.

muvazene-i gayât: gayelerin ölçüsü, dengesi.

müraat: gözetme, riayet etme.

nazil: nüzul eden, inen.

nisbetinde: oranında, ölçüsünde.

revabıt: rabitalar, bağlar.

rumuz: remizler, işaretler.

rütbe: sıra, derece, mertebe, paye.

rütbe-i kabiliyet: kabiliyetin

derecesi.

saadet-i dâreyn: iki cihan saadeti, dünya ve ahiret mutluluğu.

sur: kale, hisar.

sure: Kur'an-ı Kerim'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.

şeriat: Allah tarafından peygamber vasıtasıyla bildirilen, ilâhî emir ve yasaklar.

tabaka: derece, kat.

tabakat: tabakalar, dereceler, katlar.

tarz-ı beyan: açıklama ve

söyleme şekli.

tazammun: ihtiva etme, içine alma, içinde bulundurma.

turuk-ı mütekellimîn: ke-lâmaların takip ettikleri yollar.

ulûm-i İlâhî: İlâhî ilimler.

ulûm-i kevnîye: kevnî ilimler, kâinat ve dünya ile ilgili ilimler.

unsur: madde, esas, kök.

vesail-i terbiye: eğitim ve terbiyenin vesileleri, usulleri.

vüs'at: genişlik.

İhtiyarlandıkça zaman, Kur'ân da gençleşiyor. Rumuzu hem tavazzuh eder, tabiat ve esbabın perdesini de yırtar o hitab-ı Yezdânî.

Nur-i tevhidi, her dem her âyetten fışkırır. Şahadet perdesini gayp üstünde kaldırır. Ulviyet-i hitabı, dikkate davet eder o nazar-ı insanı,

Ki, o lisan-ı gayptır; şahadet âlemiyle bizzat odur konuştur. Şu unsurdan bu çıkar: Harika tazeliği bir ihata-i ummanî.

Te'nis-i ezhan için akl-ı beşere karşı İlâhî tenezzülât. Tenzilin üslûbunda tenevvüü, munisliğidir mahbub-i insücanı.

BEŞİNCİ MENBA ise, nakil ve hikâyatında, ihbar-ı sadıkada, esasî noktalardan hazır müşahit gibi bir üslûb-i bedî-i pürmaânî

Naklederek, beşeri onunla ikaz eder. Menkulâtı şunlardır: İhbar-ı evvelîni, ahval-i ahirîni, esrar-ı Cehennem ve Cinanı,

Hakaik-ı gaybiye, hem esrar-ı şahadet, serair-i İlâhî, revabıt-ı kevnîye dair hikâyatıdır hikâyet-i ayanî

Ki, ne vaki reddeylemiş, ne mantık tekzip etmiş. Mantık kabul etmezse, red de bile edemez. Semavî kitapların ki, matmah-ı cihanî.

ahval-i âhirin: sonrakilerin halleri, durumları.
akl-ı beşer: insan aklı.
âlem: varlık sınıflarından her biri.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
beşer: insan, insanlık.
bizzat: kendisi, şahsen.
dair: alakalı, ilgili.
dem: an, vakit, zaman.
esasi: esasa ait, asılla ilgili, temelle ilgili.
esbap: sebepler, vasıtalar.

esrar-ı Cehennem ve Cinan: Cennet ve Cehennem sınırları.
esrar-ı şahadet: şahit oluşun, tanıklığın sırları, hikmetleri.
gayp: gizli olan, görünmeyen şeyler ve alemler.
hakaik-ı gaybiye: gizli olan ve bilinmeyen gerçekler.
harika: olağanüstü.
hikâyat: hikâyeler.
hikâyet-i iyanî: gözle görünen haberler, hikâyeler.
hitab-ı Yezdânî: Allaha'nın hitabı, konuşması.

ihata-i ummanî: geniş bir ihata, geniş şekilde kuşatma.
ihbar-ı evvelîn: geçmiş zamanlarda yaşayanların haberleri.
ihbar-ı sadıka: içinde yanlış ihtimali bulunmayan doğru haberler.
ilâhî: Allah'la ilgili, Cenab-ı Hakka dair.
lisan-ı gayp: gaybın haberlerini bildiren dil, ahiret ahvalini veya bizce bilinmeyen gayp

hükümündeki haberleri söyleyen, Kur'ân-ı Kerim.
mahbub-i insücân: insanların ve cinlerin sevgilisi.
matmah-ı cihanî: kâinatın bekle-diği ve çok arzuladığı şey.
menba: kaynak.
menkulât: nesilden nesile veya ağızdan ağıza yayılıp duyulan. nakle dayanan bilgiler; aktarılanlar, nakledilenler.
münis: alışılmış, alışılan, alışı, ünsiyetli.
müşahit: gözlemci.
nakil: Hz. Peygamber'den gelen hadisleri rivayet zincirleri ile aktarma.
nazar-ı insan: insanın nazarı, bakış açısı.
nur-i tevhid: tevhit nuru, birlik nuru; Allah'ın birliğindeki aydınlık, Allah'ın birliğini güneş gibi gösteren nur.
red: kabul etmeme.
revabıt-ı kevnîye: kâinatla olan irtibatlar, bağlar.
rumuz: remizler, işaretler; manası gizli olan sözler, ince nükteler.
semavî: Allah tarafından olan, İlâhî.
serair-i İlâhî: İlâhî sırlar.
şahadet: gözle görülen şeyler, varlıklar, dünya.
tabiat: yaratılış kanunlarının tümü.
tavazzuh: açıklanma, aydınlanma, açıklığa kavuşma, açık hale gelme.
tekzip: yalanlama, yalan olduğunu söyleme.
tenevvü: çeşitlenme, çeşit çeşit olma, çeşitlilik.
tenezzülât: tenezzüller, sözün muhatapların seviyelerine uygun olarak ayarlanması ve derin hakikatlerin anlaşılması kolay ifadelerle açıklanması.
te'nis-i ezhan: zihinleri okşama, zihinleri alıştırma, yabancılaşma göstermeme.
tenzil: indirme, peyderpey, yavaş yavaş indirme.
ulviyet-i hitap: hitaptaki yücelik, yükseklik.
unsur: madde, esas, kök.
üslûb-i bedî-i pürmaânî: çok malaları bulunan güzel ifade tarzı.
üslûp: ifade yolu, kendine has ifade veya yazı tarzı.
vaki: vuku bulan, olan, meydana gelen.

İttifakî noktalarda musaddıkane nakleder. İhtilâfî yerlerinde musahhihane bahseder. Böyle naklî umurlar bir “ümmî” den sudûru harika-i zamanî.

ALTINCI UNSUR ise, mutazammın ve müessis olmuş din-i İslâma. İslâmiyet misline ne mâzî muktedirdir, ne müstakbel muktedir; araştırsan zaman ile mekânı.

Arzımızı senevî, yevmî dairesinde şu hayt-ı semavîdir, tutmuş da döndürüyor. Küreye ağır basmış, hem dahi ona binmiş; bırakmıyor isyanı.

YEDİNCİ MENBA ise, şu altı menbadan çıkan envar-ı sitte, birden eder imtizaç. Ondan çıkar bir hüsn, bundan gelir bir hads, vasıta-i nuranî.

Şundan çıkan bir zevktir. Zevk-i i'caz bilindir; tabirine lisanımız yetişmez. Fikir dahi kasırdır; görünür de, tutulmaz o nûcum-i asumanî.

On üç asır müddette meylü't-tehaddî varmış Kur'ân'ın a'dasında; şevk-i taklit uyanmış Kur'ân'ın ahbabında. İşte i'cazın bir bürhanı.

Şu iki meyl-i şeditte yazılmıştır, meydanda. Milyonlarla kütüb-i Arabiye gelmiştir kütüphane-i vücuda. Onlar ile tenzili, düşerse bir mizanı,

Muvazene edilse, değil dâna-i bîmüdanî, hatta en âmî adam, göz kulakla diyecek: “Bunlar ise insanî; şu ise asumanî.”

a'dâ: düşmanlar.
ahbab: dostlar.
âmi: bilgisiz, cahil.
arz: yer, dünya.
asır: yüzyıl.
asumanî: göğe ait, gökle ilgili.
bürhan: delil, ispat, hüccet.
dânâ-i bîmüdanî: eşsiz âlim, zamanında bir benzeri olmayan âlim.
din-i İslâm: İslâm dini.
envar-ı sitte: altı nur.
hads: sezgi, sezış.
harika-i zamanî: zamanın hârikası.
hayt-ı semavî: semavî olan bağ.
hüsn: güzellik.
i'caz: mucizelik, insanların benzerini yapmaktan âciz kaldıkları şeyi yapmak.
ihtilâfî: ihtilaf edilen, fikir ayrılığı bulunan.
imtizaç: bileşik hale gelme, kaynaşma.
insanî: insanca.
isyan: başkaldırma, itaatsizlik, emre karşı gelme.
ittifakî: ittifakla ilgili, uyuşmaya ait, sözleşmeye dair.
kasır: kısa.
küre: dünya, yeryüzü.
kütüb-i Arabiye: Arapça kitaplar.
kütüphane-i vücud: varlık kütüphanesi.
lisan: dil.
mâzî: geçmiş zaman.
mekân: yer, mahal.
menba: kaynak.
meyl-i şedit: şiddetli meyl, şiddetli arzu.
meylü't-tehaddî: meydan okuma

meylî, üstünlüğünü gösterme arzusu, isteği.
misil: benzer, eş.
mizan: ölçü, denge.
muktedir: iktidarlî, gücü yeten.
musaddıkâne: tastik ederek, gerçekliğini doğrulayarak.
musahhihâne: tashih ederek, düzelterek.
mutazammın: içine alan, kapsayan, havi.
muvaazene: denge, ölçü.
müddet: süre, zaman.

müessis: tesis edici, tesis eden, kuran, kurucu.
müstakbel: gelecek zaman.
nakil: anlatma, söyleme, hikâye etme.
naklî: nakil ve rivayete dayanan, anlatıma dayanan, nakil ile öğrenilen; akla dayanmayan.
nûcum-i âsumânî: gökteki yıldızlar.
senevî: senelik, yıllık.
sudûr: sâdır olma, meydana çıkma, olma.

şevk-i taklit: benzerini yapma arzusu.
tabir: yorum, yorumlama.
tenzil: indirme, indirilme.
umur: işler, şeyler.
unsur: madde, esas, kök.
ümmî: okuma yazması olmayan, okumamış.
vasıta-i nuranî: parlak ve nurlu vasıta.
yevmî: günlük, gündelik, her gün.
zevk-i i'caz: mucizelikteki zevk ve güzellik.

Hem de hükmedecek: Şu bunlara benzemez, rütbesinde olamaz. Öyle ise, ya umumdanda aşağı; bu ise, bilbedahe malûm olmuş butlânı.

Öyle ise umumun fevkindedir. Mazmunları o kadar zamanda, kapı açık, beşere vakfedilmiş; kendine davet etmiş ervahıyla ezhânı.

Beşer onda tasarruf, kendine de mal etmiş. Onun mazmunları ile yine Kur'ân'a karşı çıkmamış; hiçbir zaman çıkamaz, geçti zaman-ı imtihanı.

Sair kitaplara benzemez, onlara makîs olmaz. Zira yirmi sene zarfında, münecemen, hacetlere nispeten nüzulü, müteferrik, mütekatı, bir hikmet-i Rabbanî.

Esbab-ı nüzulü muhtelif, mütebayın. Bir maddede es'ile mütekerrir, mütefavit. Hâdisat-ı ahkâmı müteaddit, mütegayir. Muhtelif, mütefarık nüzulünün ezmanı.

Hâlât-ı telâkkisi mütenevvi, mütehalif. Aksam-ı muhatabı müteaddit, mütebait. Gayat-ı irşadında mütederrik, mütefavit. Şu esaslara müstenit binaî, hem beyanî,

Cevabî, hem hitabî. Bununla da beraber, selâset ve selâmet, tenasüp ve tesanüt, kemalini göstermiş. İşte onun şahidi: Fenn-i beyan-ı maanî.

Kur'ân'da bir hâssa var; başka kelâmda yoktur. Bir kelâmı işitsen, asıl sahib-i kelâmı arkasında görürsün, ya içinde bulursun. Üslûp, âyine-i insanî.

aksam-ı muhatap: hitap edilen kısımlar, katmanlar.
âyine-i insanî: insanın aynası.
beşer: insan, insanlık.
beyanî:
bilbedahe: açıktan, aşikâr olarak.
binâî:
butlan: batıl, hükümsüz olma hali.
cevabî: cevap, cevaba ait.
ervah: ruhlar, canlar, hayatın cevherleri.

esbab-ı nüzul: Kur'ân-ı Kerim ayetlerinin gelmesine (Cebrail Aleyhisselâm vasıtası ile indirilmesine) sebep olan hâdiseler.
es'ile: sorular, sorulan şeyler, sualler.
ezhan: zihinler.
ezman: zamanlar.
fenn-i beyan-ı maanî: güzel söz söylemeyi ve yazmayı öğreten teşbih, mecaz, kinaye gibi edebî sanatlardan bahseden edebiyat dalı.

fevkinde: üstünde.
gayat-ı irşat: irşat etme gayeleri, doğru yolu gösterme maksatları.
hacet: ihtiyaç.
hâdisat-ı ahkâm: hükümleri gerektiren hâdiseler, olaylar.
hâlât-ı telakki: anlama, kabul etme hali, durumu.
hassa: bir şeye mahsus olan özellik, nitelik.
hikmet-i Rabbani: Cenab-ı Hakk'ın terbiye ve idaresinin gayeli ve maksatlı oluşu.

hitabî: konuşma tarzında, söylev şeklinde.
hükmetme: hakim olma, işleme.
kelâm: söz, lâfız.
kemal: olgunluk, mükemmellik, kusursuz, tam ve eksiksiz olma.
makîs: kıyaslama, karşılaştırma.
malûm: bilinen, bilinen olan.
mazmun: anlamlı, nükteli ve sanatlı söz.
muhtelif: ayrı ayrı.
muhtelif: türlü türlü, çeşitli.
münecemen: bölüm bölüm, parça parça.
müstenit: istinat eden, dayanan.
müteaddit: çeşitli.
mütebâid: uzaklaşan, birbirinden uzak bulunan.
mütebayın: birbiriyle uyumsuz.
mütederrik: derece derece olan, dereceli, basamaklı.
mütefarık: farklı farklı, birbirinden farklı olan.
mütefavit: birbirinden farklı, çeşitli olan.
müteferrik: dağınık, ayrı ayrı.
mütegayir: birbirine zıt olan; değişik; mugayir olan.
mütehalif: birbirine uymayan, değişken.
mütekati: keşişen, birleşen.
mütekerrir: tekrerrür eden, tekrarlanan, birden fazla meydana gelen.
mütenevvi: aynı cinsten olmayan, nev' nev', çeşit çeşit.
nispeten: nispetle, kıyaslayarak.
nüzul: inme, iniş, gökten dünyaya geliş.
nüzul: Kur'ân'ın vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmesi.
rütbe: sıra, derece, mertebe, paye.
sahib-i kelam: sözün sahibi.
sair: diğer, başka, öteki.
selâmet: cümlelerin düzgün ve doğru olması.
selâset: sözün akıcı olma hâli, ifadedeki ahenk, açıklık, kolaylık ve akıcılık.
tasarruf: idare etme, kullanma.
tenasüp: uyma, uygunluk; lafız ve mana itibarıyla birbirine uygun olma.
tesanüt: dayanışma, birbirine dayanma ve destek olma.
umum: bütün, hepsi.
üslûp: ifade yolu, kendine has ifade veya yazı tarzı.
vakıf: bağışlamak.
zaman-ı imtihan: imtihan zamanı.
zarfında: süresince.

Ey sail-i misalî! Sen ki icaz istedin; ben de işaret ettim.
Eğer tafsil istersen, haddimin haricinde. Sinek seyretnemez asumanı.

Zira o kırk enva-ı i'cazından yalnız birtekini ki, cezalet-i nazımdır, *İşaratü'l-İ'caz*'da sıkışmadı tıbyanı.

Yüz sahife tefsirim ona kâfi gelmedi. Senin gibi ruhanî ilhamları ziyade; ben istiyorum senden tafsil ile beyanı.

اولا شمر دست ادب غرب هوسبار هواکار دهادر *
1 داب ادب ابد مدت قرآن ضیابار شفاکار هدادار

asuman: gökyüzü, sema.
aşk: şiddetli sevgi, sevdâ, gönül verme.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
cezalet-i nazım: ölçülü ve ahenkli sözlerin cezaleti.
edep: edebiyat.
enva-ı icaz: mu'cizelik türleri.
hakperest: doğruluk ve haktan taviz vermeyen ve ayrılmayan.
hâlet: hal, durum.
hamâset: yaradılıştan olan cesaret, bahadırılık, cesurluk, kahramanlık, yiğitlik.
haric: dışarı.
heves: nefsin hoşuna giden, gelip geçici istek.
hikmet: gizli sebep, gaye.
hoşnut: Memnun, razı, gönlü hoş edilmiş.
hüsün: güzelliik.
icaz: sözü kısa söyleme, kısa fakat yeterli ifade etme.
ilham: belli bilgi vasıtalarına başvurmadan Allah tarafından insanın kalbine veya zihnine indirilen mana.
kâfi: yeter, elveriş.
kâmilin: kâmil, olgun insanlar.
letaif-i ulviyet: yüksek duygular.
meydan-ı cevelân: hareket ve faaliyet meydanı.
mezâyâ-i haşmet: heybetli, haşmetli vasıflar.
mihenik: ölçü, iyiyi kötüden ayıran.
nazar: bakış.
nefsi: nefisten kaynaklanan şeylerle ilgili, nefisle alakalı.
romanvarî: roman gibi, roman tarzında.
ruhanî: ruha ait, ruh ile ilgili.
sahife: sayfa.
sail-i misalî: hayalî soru soran.
sefi: gösterişe, zevk ve eğlence-

Kâmilin insanların zevk-i maâlîsini hoşnut eden bir hâlet, çocukça bir hevese, sefihe bir tabiat sahibine hoş gelmez, onları eğlendirmez. Bu hikmete binaen, bir zevk-i süflî, sefi, hem nefsi ve şehvanî içinde tam beslenmiş, zevk-i ruhiyi bilmez.

Avrupa'dan tereşşuh etmiş şu hazır edebiyat, romanvarî nazarla, Kur'an'da olan letaif-i ulviyet, mezâyâ-i haşmeti göremez, hem tadamaz.

Kendindeki mihengi ona ayar edemez. Edebiyatta vardır üç meydan-ı cevelân; onlar içinde gezer, haricine çıkmaz.

Ya aşkla hüsündür, ya hamaset ve şahamet, ya tasvir-i hakikat. İşte yabanî edebse, hamaset noktasında hakperestliği etmez.

1. Ulaşmaz dest-i edeb-i garb-ı hevesbar-ı hevâkâr-ı dehadar;
De'b-i ebed-müddet Kur'an-ı ziyabar-ı şifakâr-ı hüdâdar.

[Ulaşmaz Batının heva ve hevese dayanan dehasından kaynaklanan edebiyatı, Kur'an'ın sonsuza kadar şifa ve nur saçan hidayet verici edebî ifadesine.]

ye aşırı düşkün; faydayı zarar ayırdetme yeteneğinden mahrum.
şehamet: zekâ ve akıllılıkla beraber olan cesaret, yiğitlik.
şehvanî: şehvete dair, şehvetle ilgili.
tabiat: huy, karakter, mizaç.
tafsil: etraflıca bildirme, ay-

rıntılı anlatma.

tasvir-i hakikat: hakikatin tasviri, hakikatin tarif edilmesi, ifadesi, anlatılması.

tefsir: Kur'an'ın mana bakımından izahı, açıklaması.

tereşşuh: sızıntı, damla.

tibyan: açık anlatma, açıkça bildirme, açıkça ifade etme,

açıklama.

yabanî:

zevk-i meali: yüce, yüksek zevk.

zevk-i ruhi: ruha ait zevk, ruhun hoşlandığı zevk.

zevk-i süflî: alçaltıcı zevk,

aşağılık duygular.
ziyade: çok, fazla.

Belki zalim nev-i beşerin gaddarlıklarını alkışlamakla kuvvetperestlik hissini telkin eder. Hüsün ve aşk noktasında aşk-ı hakikî bilmez.

Şehvetengiz bir zevki nefislere de zerk eder. Tasvir-i hakikat maddesinde, kâinata sanat-ı İlâhî suretinde bakmaz,

Bir sıbga-i Rahmanî suretinde göremez, belki tabiat noktasında tutar; tasvir ediyor, hem ondan da çıkamaz.

Onun için telkini aşk-ı tabiat olur. Maddeperestlik hissi, kalbe de yerleştirir; ondan ucuzca kendini kurtaramaz.

Yine ondan gelen, dalâletten neş'et eden ruhun ıztırabatına, o edepsizlenmiş edeb müsekkin, hem münevvin, hakiki fayda vermez.

Tek bir ilâcı bulmuş, o da romanlarıymış. Kitap gibi bir hayy-ı meyyit, sinema gibi bir müteharrik emvat. Meyyit hayat veremez.

Hem tiyatro gibi tenasuhvari, mâzi denilen geniş kabrin hortlakları gibi şu üç nevi romanlarıyla hiç de utanmaz.

Beşerin ağzına yalancı bir dil koymuş, hem insanın yüzüne fâsık bir göz takmış, dünyaya bir âlûfte fistanını giydirmiş, hüsn-i mücerret tanımaz.

Güneşi gösterirse, sarı saçlı güzel bir aktristi karie ihtar eder. Zahiren der: "Sefahat fenadır, insanlara yakışmaz."

âlûfte: açık-saçık, ahlaksız kadın.

aşk: şiddetli sevgi, sevdâ, gönül verme.

aşk-ı hakikî: gerçek aşk; ilâhî aşk, Allah aşkı.

aşk-ı tabiat: tabiat aşkı.

beşer: insan, insanlık.

dalâlet: Hak ve hakikatten sapma, doğru yoldan ayrılma, azma.

edep: edebiyat.

edep: terbiye, güzel ahlak.

emvat: ölümler.

fâsık: Allah'ın emirlerine aykırı hareket edip fesat çıkaran, kötülüğü ve günah işlemeyi âdet haline getiren.

fistan: kadınların bellerinden aşağı giydikleri geniş ve uzun elbise.

gaddar: çok fazla zulüm ve haksızlık eden.

hakikî: gerçek.

hayy-ı meyyit: ölü hâlinde canlı, yaşayan ölü.

hüsn-i mücerret: her hangi bir boyuta bağlı olmaksızın

bizzat güzel olan şey, kendisi güzel olan şey, soyut güzellik.

hüsün: güzellik.

ıztırabat: ıztıraplar, acılar, elemeler, azaplar, sıkıntılar.

ihtar: hatırlatma, uyarı.

kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.

kârie: okuyan kadın, kıraat eden kadın.

kuvvetperest: kuvveti sevmeye, kuvvete dayanma ve güvenme.

maddeperest: maddeyi tapar derecede seven, her şeyi maddede gören.

mazi: geçmiş zaman.

meyyit: ölmüş, ölü.

münevvin: uyutucu ilâç, uyku veren, uyutan ilâç.

müsekkin: uyuşturucu.

müteharrik: hareketli.

nefs: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç.

neşet: meydana gelme, oluşma, çıkma.

netice-i muzır: zararlı, kötü netice, zararlı sonuç.

nev-i beşer: insanoğlu, insanlar.

nevi: çeşit, tür.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

sanat-ı ilâhî: Allah'ın sanatı.

sefahet: zevk, eğlence ve yasak şeylere düşkünlük, sefihlik.

sıbga-i Rahmanî: Rahmanî boyalarla yapılmış ilâhî nakışlar.

suret: biçim, şekil, tarz.

suret: biçim, tarz, görünüş.

Şehvetengiz: şehvet uyandıran, istek, iştah uyandıran.

tabiat: maddî alem, dış görünüş.

tasvir: bir şeyi yazıyla veya başka ifade tarzlarıyla anlatma.

tasvir-i hakikat: hakikatin tasviri, hakikatin tarif edilmesi, ifadesi, anlatılması.

telkin: fikir aşılama, zihinde yer ettirme.

tenasuhvari: ruhun başka bir vücuda geçtiği inancı gibi.

zahiren: görünüşte.

zalim: zulmeden, acımasız ve haksız davranan.

zerk: aşılama.

Netice-i muzırırayı gösterir. Hâlbuki sefahate öyle müşevvikane bir tasviri yapar ki, ağız suyu akıtır, akıl hâkim kalamaz.

İştihayı kabartır, hevesi tehyiç eder; his daha söz dinlemez. Kur'ân'daki edebse, hevayı karıştırmaz.

Hakperestlik hissi, hüsn-i mücerret aşkı, cemalperestlik zevki, hakikatperestlik şevki verir. Hem de aldatmaz.

Kâinata tabiat cihetinde bakmıyor. Belki bir sanat-ı İlâhî, bir sıbga-i Rahmanî noktasında bahseder; akılları şaşırtmaz.

Marifet-i Sâniin nurunu telkin eder, her şeyde ayetini gösterir. Her ikisi rikkatli birer hüznün de veriyor; fakat birbirine benzemez.

Avrupazade edebse, fakdül'ahbaptan, sahipsizlikten neş'et eden gamlı bir hüznü veriyor; ulvî hüznü veremez.

Zira sağır tabiat, hem de bir kör kuvvetten mülhemâne aldığı bir hiss-i hüzn-i gamdar. Âlemi bir vahşetzar tanır; başka çeşit göstermez.

O surette gösterir, hem de mahzunu tutar, sahipsiz de olarak yabânîler içinde koyar, hiçbir ümit bırakmaz.

Kendine verdiği şu hiss-i heyecanla git gide ilhada kadar gider, ta'tile kadar yol verir. Dönmesi müşkül olur; belki daha dönemez.

âlem: dünya, cihan; bütün yaratılmışlar.

aşk: şiddetli sevgi, seveda, gönül verme.

Avrupazade: Avrupa'dan doğan, Avrupa tesiri ile olan, Avrupalıyı taklit eden.

ayet: Allah'ın varlığına delâlet eden şey.

cemalperest: güzelliği seven, güzellik düşkünü.

cihet: yön.

edeb: edebiyat; terbiye, güzel ah-lâk.

fakdülâhbap: ahbapsızlık, dostsuzluk.

gam: keder, üzüntü.

hakikatperest: hakkı ve hakikati seven, hakikate inanan, gerçek tarafını tutan, hakikat taraftarı, hakikat âşığı; dürüst, doğru.

hâkim: hükmeden.

hakperest: doğruluk ve haktan taviz vermeyen ve ayrılmayan.

heva: istek, arzu, nefse ait olan şeylere düşkünlük, nefsin zararlı ve günah olan arzuları.

heves: nefsin hoşuna giden, gelip geçici istek.

hiss-i heyecan: heyecan hissi, duygusu.

hiss-i hüzn-i gamdar: keder ve üzüntü veren duygu.

hüsn-i mücerret: her hangi bir boyuta bağlı olmaksızın bizzat güzel olan şey, kendisi güzel olan şey.

hüzün: keder, tasa, gam.

ilhad: tanı tanımazlık, dinsizlik.

istiha: fazla istek, arzu.

kâinat: evren; yaratılmış olan

şeylerin tamamı, bütün âlemler.

mahzun: hüznü, kederli, üzüntülü.

marifet-i Sâni: eşyayı tam bir hüner ve sanatla vücuda getiren sanatkar olan Allah'ın bilinmesi.

mülhemâne: ilham alarak.

müševvikâne: şevk vermek suretiyle, teşvik ederek.

müşkül: güç, zor, çetin.

neşet: meydana gelme, oluşma, çıkma.

nur: aydınlık, parlaklık, ışık.

rikkatli: rikkat sahibi olan, yufkalık, incelik, merhamet sahibi.

sanat-ı İlâhî: Allah'ın sanatı.

sıbga-i Rahmanî: Rahmanî boyalarla yapılmış İlâhî nakışlar.

suret: biçim, şekil, tarz.

şevk: şiddetli arzu, aşırı istek ve heves.

tabiat: maddî âlem, görünenler.

tasvir: bir şeyi yazıyla veya

başka ifade tarzlarıyla anlatma.

ta'til: Allah'ın sıfatlarını devre dışı bırakma; yaratıcısızlık inancı; kâinatı yaratıcısız olduğu düşüncesi.

tehyiç: heyecanlandırma, heyecana getirme.

telkin: fikir aşılama, zihinde yer ettirme.

ulvî: yüksek, yüce.

vahşetzar: yabânî, ıssız yer.

yabânî: ilkel durumda yaşayan, vahşi.

Kur'an'ın edebi ise, öyle bir hüznü verir ki, âşıkane hü-
zündür, yetimâne değildir. Firaku'l-ahbaptan gelir; fak-
dü'l-ahbaptan gelmez.

Kâinatı nazarı, kör tabiat yerine, şuurlu, hem rahmetli
bir sanat-ı İlâhî onun medar-ı bahsi. Tabiattan bahset-
mez.

Kör kuvvetin yerine, inayetli, hikmetli bir kudret-i İlâhî
ona medar-ı beyan. Onun için, kâinat vahşetzar suret
giymez.

Belki muhatab-ı mahzunun nazarında oluyor bir cemi-
yet-i ahbap. Her tarafta tecavüp, her canipte tahab-
büp; ona sıkıntı vermez.

Her köşede istinas, o cemiyet içinde mahzunu vaz' edi-
yor bir hüzn-i müştakane; bir hiss-i ulvî verir, gamlı bir
hüznü vermez.

İkisi birer şevki de verir. O yabânî edebini verdiği bir şevk
ile nefis düşer heyecana, heves olur münbasit; ruha
ferah veremez.

Kur'an'ın şevki ise, ruh düşer heyecana, şevk-i maâlî ve-
rir. İşte bu sırta binaen, şeriat-ı Ahmediye (a.s.m.) leh-
viyatı istemez.

Bazı âlât-ı lehvi tahrim edip, bir kısmı helâl diye izin ve-
rip; demek hüzn-i Kur'anî veya şevk-i tenzili veren alet
zarar vermez.

alât-ı lehvi: eğlence aletleri,
oyunlar.
âşıkane: âşıkça, âşık gibi.
binaen: -den dolayı, bu se-
bepten.
canip: yan, yön, cihet, taraf.
cemiyet: topluluk, birlik.
cemiyet-i ahbap: dostlar top-
luluğu, dost meclisi.
edeb: edebiyat; terbiye, güzel
ahlâk.
fakdulahbap: ahbapsızlık,
dostsuzluk.
ferah: gönül açıklığı, sevinç,

sevinme.
firakulahbap: ahbaplardan
aynılık, dostlardan ayrı düş-
me.
gam: keder, üzüntü.
helâl: din bakımından günah
olmayan şey.
heves: nefsin hoşuna giden,
gelip geçici istek.
hikmet: ilâhî gaye, gizli se-
bep, fayda.
hiss-i ulvî: yüce hisler, duy-
gular.
hüzn-i Kur'anî: Kur'an'ın ver-

diği ulvî hüznü.
hüzn-i müştakane: aşk dere-
cesindeki hüznü.
hüzün: keder, tasa, gam.
inayet: yardım, ihsan, lütuf.
istînâs: yakınlık duyma, ya-
kınlaşma.
kâinat: evren; yaratılmış olan
şeylerin tamamı, bütün âlem-
ler.
kudret-i İlâhî: Allah'ın kudre-
ti, Allah'ın kuvvet ve kudreti
ile yaptığı işler, tasarruflar.
lehviyat: nefsi azdıran oyun

ve eğlenceler.

mahzun: hüznülü, kederli, üzün-
tülü.

medar-ı bahis: söz konusu, bah-
setmeye sebep olan, vesile olan.

medar-ı beyan: açıklama sebebi.

muhatab-ı mahzun: üzgün mu-
hatab.

münbasit: şen, gönlü açık, keyif-
li.

nazar: bakış.

rahmet: şefkat etmek, merha-
met etmek, esirgemek.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın te-
meli ve sebebi olan manevî var-
lık.

sanat-ı ilâhî: Allah'ın sanatı.

sır: gizli bilgi, hikmet.

suret: biçim, tarz, görünüş.

şeriat-ı Ahmediye: Hz. Muham-
med'in (a.s.m.) tarif ettiği, getirdi-
ği ve bildirdiği şeriat; İslâm dini.

şevk: şiddetli arzu, aşırı istek ve
heves.

şevk-i maali: yüce, yüksek şevk,
istek.

şevk-i tenzili: Kur'an'ın Kerim'in
İlâhî bir makamdan inmiş olması-
nın verdiği şevk.

şuur: bilinç.

tabiat: tüm varlıkların yaratılış ve
yaşayış kuralları, kanunları.

tahabbüp: Sevgi gösterme, mu-
habbet etme.

tahrim: haram kılma, yaklaşılmaz-
sını yasaklama, dinî açıdan yasak
olduğunu kararlaştırıp duyurma.

tecavüp: cevaplaşma, karşılıklı
cevap verme.

vahşetzar: yabanî, ıssız yer.

vaz: koyma, konulma.

yabanî: ilkel durumda yaşayan,
vahşi.

yetimâne: yetim gibi, yetim ola-
rak.

Eğer hüzn-i yetimî veya şevk-i nefsanî verse, alet haramdır. Değişir eşhasa göre; herkes birbirine benzer.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ¹

TEVHİDİN İKİ BÜRHAN-I MUZZAMI

VE SURE-İ İHLÂS'IN BİR NÜKTE-İ İCAZI

Şu kâinat tamamıyla bir bürhan-ı muazzamdır. Lisan-ı gayb, şahadetle müsebbihtir, muvahhiddir. Evet, tevhid-i Rahman'la, büyük bir sesle zâkirdir ki: **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ²**

Bütün zerrat-ı hüceyratı, bütün erkân ve azası birer lisan-ı zâkirdir; o büyük sesle beraber der ki: **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**

O dillerde tenevvü var, o seslerde meratip var. Fakat, bir noktada toplan onun zikri, onun savtı ki: **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**

Bu bir lisan-ı ekberdir; büyük sesle eder zikri. Bütün ezası, zerratı, küçücük sesleriyle, o bülend sesle beraber der ki: **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**

aza: organlar, uzuvlar.

bülent: yüksek, yüce.

bürhan-ı muazzam: muazzam, büyük delil, heybetli ve haşmetli delil.

ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.

erkân: rükünler, esaslar.

eşhas: şahıslar, kimseler.

haram: İslâmiyetçe yasaklanan işler.

hüzn-i yetimî: ümitsizlik aşıl原因, yetimâne hüznü.

kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.

lisan-ı ekber: en büyük dil.

lisan-ı gayb: gaybın haberlerini bildiren dil, ahiret ahvalini veya bizce bilinmeyen gayp hükmündeki haberleri söyleyen, Kur'an-ı Kerim.

lisan-ı zâkir: Allah'ı zikir ve tesbih eden diller.

meratip: mertebeler, basamak-

1. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd, Peygamberlerin Efendisi olan zata ve onun bütün Âl ve Ashabına salât olsun.

2. Ondan başka ilâh yoktur. (Kasas Suresi: 88.)

lar.

muvaahhit: tevhit eden, Cenab-ı Hakkın varlığına ve birliğine inanan, Allah'ı birleyen.

müsebbih: tesbih çeken, sübhanallah diyen.

savt: ses, sadâ.

şahadet: gözle görülen şey-

ler, varlıklar, dünya.

şevk-i nefsanî: nefse ait şevk, nefsin hoşuna giden tahrik edici şeyler.

tenevvü: çeşitlenme, çeşit çeşit olma, çeşitlilik.

tevhid: Allah'ın bir olduğuna inanma, birleme.

tevhid-i Rahman:

zâkir: zikreden, Allah'ı zikrederek dua eden.

zerrat: zerreler, atomlar.

zerrat-ı hüceyrat: hücreciklerin zerrelere, atomları.

zikir: Allah'ın adlarını anarak dua etme, Allah'ı anma.

Şu âlem halka-i zikri içinde okuyor aşrı, şu Kur'ân maş-
rık-ı nuru. Bütün zîruh eder fikri ki: **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**¹

Bu Furkan-ı Celîlüşşan, o tevhide natık bürhan; bütün
âyât sadık lisan, şuaatı bârika-i iman. Beraber der ki:
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

Kulağı ger yapıştırırsan şu Furkan'ın sinesine, derinden tâ
derine sarihan işitirsin; semavî bir sedâ der ki:
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

O sestir gayeten ulvî, nihayet derece ciddî, hakikî pek
samimi; hem nihayet munis ve muknî ve bürhanla
mücehhezdir. Mükerrer der ki: **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**

Şu bürhan-ı münevverde, cihat-ı sittesi şeffaf ki, üstünde
münakkaştır müzehher sikke-i i'câz içinde parlayan
nur-i hidâyet der ki: **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**

Evet, altında nesç olmuş mühefhef mantık ve bürhan,
sağında akli istintak, mürefref her taraf, ezhan “Sa-
dakte” der; ki, **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**

Yemîn olan şimalinde, eder vicdanı istişhat. Emâmında
hüsni hayırdır, hedefinde saadettir. Onun miftahıdır
her dem ki, **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**

istintak: söyletme.
istişhat: şahit gösterme, birisinin şahitliğini isteme.
lisan: dil.
maşrık-ı nur: nurun kaynağı, nu-
run doğduğu, geldiği yer.
miftah: açan alet, anahtar.
muknî: ikna eden, inandıran,
inandırıcı, kandıran.
munis: alışılmış, alışılan, alışık,
ünsiyetli.
mücehhez: techiz edilmiş, cihaz-
landırılmış, donatılmış.
mühefhef: zarif, ince, nazik, na-
rin.
mükerrer: tekrarlanmış, tekrar
olunmuş.
münakkaş: nakışlı, süslemeli.
mürefref: sürü sürü, grup grup.
müzehher: çiçeklenmiş, çiçekler-
le donanmış, çiçek açmış, çiçekli.
natık: konuşan, söyleyen; bildi-
ren, beyan eden.
nesç: örme, dokuma.
nihayet: son derece.
nur-i hidayet: hidayet nuru.
saadet: mutluluk.
seda: ses.
sadakte: doğru söyledin, sadık-
sın. manasında karşıdaki kişiye
söylenen söz.
sadık: doğru, gerçek, hakikî olan.
sarihan: açıkça, açık olarak.
semavî: Allah tarafından olan, ilâ-
hî.
sikke-i i'câz: mu'cizelik işareti,
sikkisi, damgası.
sine: göğüs.
şeffaf: saydam.
şimal: kuzeyde yer alan bölgeler.
şuaat: şualar, ışınlar, parıltılar.
tevhid: Allah'ın bir olduğuna
inanma, birleme.
ulvî: yüksek, yüce.
vicdan: insanın içindeki, iyiyi kö-
tütünden ayırabilen, iyilik etmekten
lezzet duyan ve kötülükten elem
alan manevî his.
yemin: sağ, sağ taraf.
zîruh: ruh sahibi, ruhlı, canlı, ha-
yattar.

1. Ondan başka ilâh yoktur. (Kasas Suresi: 88.)

âlem: dünya, cihan; bütün
yaratılmışlar.
aşır: Kur'ân-ı Kerîm'den bir
vesileyle okunan on ayet
miktarı kısım.
ayat: Kur'ân ayetleri.
barika-i iman: iman parıltısı,
iman ışığı.
bürhan: delil, ispat, hüccet.
bürhan-ı münevver: nurlu
ve parlak delil.

ciddî: gerçek olarak, hakika-
ten.
cihât-ı sitte: altı cihet, altı ta-
raf. (sağ-sol, ön-arka ve alt-
üst).
dem: an, vakit, zaman.
emâm: bir şeyin ön tarafı.
ezhan: zihinler.
Furkan: hak ile batılı birbiri-
nden ayıran anlamında
Kur'ân'ın bir ismi.

Furkan-ı Celîlüşşan: hakkı
bâtıldan ayıran şanı yüce
olan Kur'ân.
gayeten: son derece, çok faz-
la olarak.
ger: eğer.
hakikî: gerçek.
halka-i zikir: zikir halkası, zi-
kir esnasında daire şeklinde
oturma.
hüsni hayır: hayrın güzelliği.

bahr-i tevhid: tevhit deryası.
bârik: parıldayan.
bâvehim: vehim ile, şüphe ile.
bürûc: burçlar, hisarlar, kaleler.
cevher-i tevhid: tevhit cevheri, Allah'ın bir olma kılığı cevheri.
cihet: yön.
dürr: inci, inci tanesi.
emâm: bir şeyin ön tarafı.
enva-ı şîrk: Allah'a ortak koşmanın, şîrkin çeşitleri.
enva-ı tevhid: tevhidin, Allah'ı birleminin çeşitleri.
hak: doğru, gerçek, hakikat.
hakikatbin: hakikati gören, hakikati anlayan, hakikate inanan.
ıtlak: genelleştirme, umumî hâle getirme.
ispat: kanıtlama.
karîne: işaret, ipucu, iz, delil.
kasır: saray, köşk.
katre: damla.
Kur'ân-ı Azîmüşşan: şan ve şerefi yüce olan Kur'ân.
lisan: dil.
mârik: dinsiz, murtet, hak dinden çıkan.
melek-i natık: konuşan melek.
menfi: olumsuz.
mesnet: dayanılacak şey, dayanak, dayanılan.
müspet: olumlu.
müstâğrak: kendinden geçmişi.
nazar: bakış.
nihayetsiz: sonsuz, sınırsız.
nizam-ı kevn: bütün mevcudatın, varlıkların, yaratılmışların düzeni; kâinatın nizamı.
remiz: işaret, gizli ve kapalı bir surette ifade etme.
rumuz: remizler, işaretler.
sade: sade, inci kabuğu.
semavi: Allah tarafından olan, ilâhî.
sure: Kur'ân-ı Kerim'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
Sure-i İhlâs: İhlâs Suresi; Kur'ân-ı Kerim'in 112. suresi. Mekke'de nazil olmuştur. 4 ayettir.
şâhik: yüksek, yüce dağ.
şârik: doğan, parlayan; doğup parlayan.
şes: altı. (6).
şüphe-i tarîk: yolun şüpheli oluşu.
taayyün: meydana çıkma, belli olma, belirlenme.
tasrih: açığa çıkarma.
tayin: belirleme, atama.
tecellîdar: tecelli eden İlâhî kudret ve lütuf ile meydana gelen.
tevhid: birlik, teklik, yektâ oluş.
tevhid-i rububiyet: Cenab-ı Hakkın kâinatın terbiye, tedbir ve idaresinde bir olduğunu, yardımcı veya ortağının bulunmadığını kabul etme.
tevhid-i şuhut: gözle görülebilen

Emâm olan verâsında ona mesned semavîdir ki, vahyi mahz-ı Rabbânî. Bu şes cihet ziyadardır; bürûcunda tecellîdar ki, **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**¹

Evet, vesvese-i sârik, bâvehim şüphe-i târik, ne haddi var ki o mârik girebilsin bu bârik kasra. Hem şârik ki, sur sureler şâhik, her kelime bir melek-i natık ki, **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**

O Kur'ân-ı Azîmüşşan, nasıl bir bahr-i tevhiddir. Birtek katre, misal için birtek Sure-i İhlâs; fakat kısa birtek remzi, nihayetsiz rumuzundan. Bütün enva-ı şîrki reddeder, hem de yedi enva-ı tevhidi eder ispat; üçü menfî, üçü müsbet, şu altı cümlede birden:

Birinci cümle: **قُلْ هُوَ**² karinesiz işarettir. Demek ıtlakla tayindir. O tayinde taayyün var. Ey **لَا هُوَ إِلَّا هُوَ**³

Şu tevhid-i şuhuda bir işarettir: Hakikatbin nazar, tevhi-de müstağrak olursa der ki: **لَا مَشْحُودَ إِلَّا هُوَ**⁴

İkinci cümle: **اللَّهُ أَحَدٌ**⁵ 'dir ki, tevhid-i ulûhiyete tasrihtir.

Hakikat, hak lisanı der ki: **لَا مَعْبُودَ إِلَّا هُوَ**⁶

Üçüncü cümle: **اللَّهُ الصَّمَدُ**⁷ 'dir. İki cevher-i tevhide sa-deftir. Birinci dürrü tevhid-i rububiyet. Evet nizam-ı kevn lisanı der ki: **لَا خَالِقَ إِلَّا هُوَ**⁸

1. Ondan başka ilâh yoktur. (Kasas Suresi: 88.)

2. De ki: O... (İhlâs Suresi: 1.)

3. Ondan başka yok.

4. Ondan başka meşhut yoktur.

5. Allah birdir. (İhlâs Suresi: 1.)

6. Ondan başka ma'bud yoktur.

7. Allah Sameddir; herşey Ona muhtaçtır, O ise hiçbir şeye muhtaç değildir. (İhlâs Suresi: 2.)

8. Ondan başka hâlık yoktur.

tevhid delilleri, her nereye bakılırsa Allah'ın birliğini anlama, hissetme.

tevhid-i ulûhiyet: İlâhın bir oluşu; Allah'ın bir olduğunu

kabul etme.
vahy-i mahz-ı Rabbânî: doğrudan doğruya Allah tarafından gönderilen, vahiy olan.
vera: arka taraf.

vesvese-i sârik: hırsızın vesvesesi, hırsızın korku, kuruntu ve şüphesi.
ziyadar: ziyalı, ışıklı, parlak, aydınlık.

İkinci dürrü tevhid-i kayyumiyet. Evet, serâser kâinata, vücut ve hem bekada, müessire ihtiyaç lisanı der ki:

¹ لَا قِيَوْمَ إِلَّا هُوَ

Dördüncü: ² لَمْ يَلِدْ 'dir; bir tevhid-i celâlî müstetirdir. En-va-ı şirki reddeder, küfrü keser bîştibah.

Yani tagayyür, ya tenasül, ya tecezzi eden, elbet ne hâlık-tır, ne kayyumdur, ne ilâh.

Velet fikri, tevellüt küfrünü, ³ لَمْ reddeder, birden keser atar. Şu şirktendir ki, olmuştur beşer ekserîsi gümrah.

Ki İsa (a.s.), ya Üzeyr'in, ya melâik, ya ukulün tevellüt şirki meydan alıyor nev-i beşerde gâhbâgâh.

Beşincisi: ⁴ وَلَمْ يُولَدْ ; bir tevhid-i sermedî, işareti şöyledir: Vacip, kadim, ezeli olmazsa, olmaz ilâh.

Yani, ya müddeten hâdis ise, ya maddeden tevellüt, ya bir asıldan münfasıl olsa, elbette olmaz şu kâinata penah.

Esbapperestî, nücumperestlik, sanemperestî, tabiatperestlik şirkin birer nev'idir; dalâlette birer çah.

Altıncı: ⁵ وَلَمْ يَكُنْ bir tevhid-i camidir; ne zatında naziri, ne ef'alinde şeriki, ne sıfâtında şebihî لَمْ lâfzına nazar-gâh.

kadim: varlığının öncesi olmayan Allah.

kayyum: her şeyin varlığı onunla ayakta duran ve devam eden.

melâik: melekler.

müddeten: süre itibarıyla.

müessir: eser sahibi; tesir eden; işleyen, hükmünü yürüten.

münfasıl: birbirinden ayrılmış, bi-tişik olmayan, ayrı duran.

müstağrak: batmış, içine girmiş.

müstetir: gizli, saklı, örtülü.

nazar: bakış; düşünce, fikir.

nazargâh: bakılan, seyredilen yer.

nazir: benzer, eş.

nevi: çeşit, tür.

nev-i beşer: insanoglu, insanlar.

nizam-ı kevn: bütün mevcuda-tın, varlıkların, yaratılmışların dü-zenî; kâinatın nizamı.

nücumperest: yıldızlara tapanlar.

penah: sığınacak yer, dayanıla-cak nokta.

sadeff: sedef, inci kabuğu.

sanemperest: puta tapan.

serâser: baştan başa, tamamıyla, bütün-üyle, büsbütün.

şebih: benzer, tıpkı.

şerik: ortak.

şirk: Allah'a ortak koşma.

tabiatperest: her şeyin kendi kendine olduğunu veya tabiatın meydana getirdiğini iddia eden, tabiatçı.

tasrih: açıklığa kavuşturma.

tecezzi: parçalanma, bölünme.

tegayyür: değişme.

tenasül: birbirinden doğup üre-me.

tevellüt: doğma, doğum.

tevhid: Allah'ın bir olduğuna inanma, birleme.

tevhid-i cami: kapsamlı tevhid; kapsamlı birlik ifadesi.

tevhid-i celâlî: Allah'ın yücelik ve büyüklüğündeki teklik, bir oluş.

tevhid-i kayyumiyet: her şey onunla ayakta durduğu hâlde, Al-lah'ın hiçbir şeye ihtiyaç duymak-sızın varlığını sürdürmesindeki birlik, teklik.

tevhid-i rububiyet: Cenab-ı Hak-kın varlıkların terbiye, tedbir ve idaresinde birliği, teklîği.

tevhid-i sermedî: Allah'ın sürekli biçimde yaratışını devam ettir-medeki birliği, teklîği.

tevhid-i şuhut: gözle görülebilen tevhit delilleri, her nereye bakılır-sa Allah'ın birliğini anlama, his-setme.

tevhid-i ulûhiyet: İlâhın bir olu-şu; Allah'ın bir olduğunu kabul et-me.

ukul: akıllar, zihinler, uslar.

vacip: varlığı zorunlu olan ve baş-kasının varlığına bağlı olmayan.

velet: çocuk.

1. Ondan başka kayyum yoktur.

2. Allah doğurmamıştır. (İhlâs Suresi: 3.)

3. Değildir mânâsında olumsuzluk edatı.

4. O doğrulmamıştır. (İhlâs Suresi: 3.)

5. Olmadı, yoktur. (İhlâs Suresi: 4.)

beka: ebedilik, sonsuzluk.

bîştibah: şüphesiz.

cevher-i tevhid: tevhit cev-heri, Allah'ın bir olmaklık cev-heri.

çâh: çukur.

dalâlet: Hak ve hakikatten sapma, doğru yoldan ayrılma.

dürr: inci, inci tanesi.

ef'al: fiiller, işler.

enva-ı şirk: Allah'a ortak koş-manın, şirkin çeşitleri.

esbabperest: yaratılışlarını sebeplere bağlayan.

ezeli: öncesiz, başlangıçsız.

gâhbâgâh: zaman zaman, yer

yer.

gümrah: yolunu şasırmış.

hâdis: sonradan olan.

hakikatbin: gerçeği gören, anlayan, hakikate inanan.

hâlık: yoktan yaratan.

ilâh: kendisine ibadet edini-len ve tapınılan.

Şu altı cümle manen birbirine netice, hem birbirinin bürhanı; müselseldir berâhin, müretteptir netaîç şu surede karargâh.

Demek, şu Sure-i İhlâs'ta, kendi miktar-ı kametinde, müselsel, hem müretteb otuz sure münderiç; bu, bunlara sehergâh.

1 لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ

1. Gaybı Allah'tan başka kimse bilemez

berahin: deliller, hüccetler, bürhanlar.

bürhan: delil, ispat, hüccet.

karargâh: durulan veya kalınan yer.

manen: mana bakımından, manaca.

miktar-ı kamet: boyu nispetinde, uzunluğu ve büyüklüğü nispetinde.

münderiç: içine bulunan, içinde yer almış, içindeki.

mürettep: tertip olunmuş, di-

zilmiş, sıralanmış.

müselsel: silsileli, zincirleme, ardı ardına, peş peşe.

netaîç: neticeler, sonuçlar.

sehergâh: seher vakti, seher zamanı, sabahın erken saati.

sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.

Sure-i İhlâs: İhlâs Suresi; Kur'ân-ı Kerîm'in 112. suresi. Mekke'de nazil olmuştur. 4 ayettir.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ ﴿۱﴾ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bu parça hem Lâhikaya, hem i'caz-ı Kur'ân'ın ahirine yazılacak. Birkaç gün sonra, ehemmiyetli bir parçayı da göndereceğiz.

Mübarek ramazanın, Leyle-i Kadir sırrıyla, seksen üç sene bir ömr-i manevî kazandırması sırr-ı hikmetiyle ve Risale-i Nur'un şakirtlerindeki sırr-ı ihlâsla, tesanüt ve iştirak-i a'mal-i uhrevî düsturuyla, her bir sadık şakirt o fevkalâde manevî kazancı elde edeceğine gayet kuvvetli bir delili budur ki: Bu daire içinde kırk bin, belki yüz bin halis, hakikî mü'minlerin içinde hakikat-i Leyle-i Kadri elde edecek bir-iki, on-yirmi değil, belki yüzlerin elde etmesi ihtimali kavîdir.

Sırr-ı ihlâsla ve iştirak-i a'mal-i uhrevî düsturunun sırrıyla, biz ve siz bu hakikate müteveccihen, bu ramazan-ı şerifte herbirimiz umumun hesabına ve umum arkadaşlarını içinde kendini farz edip, nun-i mütekellim-i maalgayrı, yani daima

أَجْرَنَا ﴿۲﴾ أَرْحَمَنَا ﴿۳﴾ وَآغْفِرْنَا ﴿۴﴾ وَوَقَّعْنَا ﴿۵﴾ وَأَهْدَنَا ﴿۶﴾ وَجَعَلَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي هَذَا الرَّمْضَانَ خَيْرًا فِي حَقِّنَا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla. • Allah'ın rahmeti ve berekâtı üzerinize olsun.
2. Bizi koru. Bize merhamet et. Bizi bağışla. Bizi muvaffak kıl. Bizi hidayete ildir. Ve bu ramazandaki Leyle-i Kadri bizim hakkımızda bin aydan hayırlı eyle.

ahir: son.

a'mal-i uhreviye: ahirete ait iş, hareket ve ibadetler.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.
delil: bir davayı ispata yara-

yan şey, burhan.

düstur: kaide, esas, prensip.
ehemmiyetli: önemli.

farz: bir netice elde etmek için gerçek olarak kabul edilen bir tahminde bulunma.

fevkalâde: olağanüstü.

gayet: son derece.

hakikat: gerçek, esas.

hakikat-i Leyle-i Kadir: Kadir Gecesi'nin esası, mahiyeti.

hakiki: gerçek.

halis: samimi, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.

i'caz-ı Kur'ân: Kur'ân'ın mu'cizeliği, yüksek ve erişilmez ifadesi.

ihimal: olabilirlik.

iştirak-i a'mal-i uhreviye: ahirete ait olan işlerdeki ortaklık, ahiretle ilgili amellere ortak olma.

kavi: kuvvetli, güçlü.

Leyle-i Kadir: Kadir Gecesi, Kur'ân-ı Kerim'in dünya semasına nazil olduğu gece, Ramazan'ın 27. gecesi.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

mü'min: iman eden, inanan.

mütevccihen: teveccüh ederek, yönelerek.

nun-i mütekellim-i maalgayr: konuşan kimseyi de içine alan ve fiil ifade eden 'nun'lu ifadeler, kelimeler.

ömr-i manevî: dünyaya ait olmayan, maddî olmayan ömür; ahiret hayatı.

ramazan-ı şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

sadık: sözünde, işinde doğru olan, dostluğu ve bağlılığı içten olan.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullen.

sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.

sır: gizli hakikat.

sırr-ı hikmet: hikmet sırrı, herkesin bilmediği gizli sebep.

sırr-ı ihlâs: ihlas sırrı, samimiyet ve doğruluğun sırrı.

şakirt: talebe, öğrenci.

tesanüt: dayanışma, birbirine dayanma ve destek olma.

umum: bütün, herkes.

gibi kelimelerde (ل) içinde umum kardeşlerini niyet etmektir. Ve bilhassa, en zayıf olan bu kardeşinizi, ağır vazifesinde, o hususî niyetle yardım etmektir.

108

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Hem sizi, hem bizi, hem *Risale-i Nur* dairesini ve hususan kahraman Tahir'i, bir *Virdü'l-Azam-ı Kur'ânî*'nin bu tarzda zuhura gelmesiyle tebrik ediyoruz.

Evet, bunun tab'ında iki emr-i azîm var.

Birisi: Mu'cizatlı Kur'ân-ı Hakîm'in ve kerametli *Risale-i Nur*'un tablalarına matbaada görülmemiş bir çığır açtı.

İkincisi: Tahir'e ve Hafız Ali'ye ve arkadaşlarına kazandırdığı fevkalâde bir sevap noktasıdır ki; bu sırra delil-i zahir, emsali matbaada, tabda görülmemiş bir tarzda, aynen Tahir'in hattı fotoğrafla alınmış gibi, kim bakıyorsa, "Bu Tahir'in yazısıdır, matbu değildir" der.

Hem kâğıt, hem vakit dar olduğundan, bâkî umuma selâm.

Kardeşiniz
Said Nursî

aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bâkî: geri kalan.
bilhassa: özellikle.
delil-i zahir: açık delil.
emr-i azîm: büyük emir.
emsal: örnekler, benzerler.
fevkalâde: olağanüstü.
hatt: yazı, el yazısı.
hususan: bilhassa, özellikle.
hususî: özel.
keramet: ermişçesine yapılan iş,

hareket veya söylenen söz, fikir.
Kur'ân-ı Hakîm: her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kur'ân.
matbu: tab edilmiş, basılmış.
mu'cizat: mu'cizeler, Allah tarafından verilip, yalnız peygamberlerin gösterebilecekleri büyük harika işler.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan

en ince yanı.
tâb: basma, baskı.
tarz: biçim, şekil.
umum: bütün, herkes.
umum: bütün.
vazife: görev.
virdü'l-azam-ı Kur'ânî: Kur'ân'ın en büyük virdi, duası.
zuhur: görünme, belli olma, ortaya çıkma.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bu ramazan-ı şerifte afaka bakmamak ve dünyayı unutmaya çok muhtaç olduğum hâlde, maatteessüf, dünyaya ara sıra bakmaya bizi mecbur ediyorlar. İnşaalâh, bu bakmakta niyetimiz hizmet-i imaniye olduğundan, o da bir nevi ibadet sayılır.

Evet, size iliştikleri gibi, bize de ayrı ayrı suretlerde tecavüzlerini ihsas ediyorlar. Fakat, Cenab-ı Hakka şükür ki, onların tecavüzleri, aksülamel nev'inde, *Risale-i Nur*'un fütuhatına yardım ediyor. İstanbul'daki ihtiyar adamın itirazı münasebetiyle kahraman Nazif yazıyor ki, o itiraz, *Risale-i Nur*'un İstanbul'da fütihat yapmaya ve parlamaya vesile oldu. Ve bize karşı başka cihetlerde küçücük tecavüzler de öyle netice veriyor. Fakat şimdi, bîçare bazı hocaları ve sofuları *Risale-i Nur*'a karşı bir çekinmek, bir soğukluk vermek için hiç hatıra gelmeyen bir vesileyi bulmuşlar. Şöyle ki:

Diyorlar: “*Said, yanında başka kitapları bulundurmu-
yor, demek onları beğenmiyor. Ve İmam-ı Gazalî'yi de
(r.a.) tam beğenmiyor ki, eserlerini yanına getirmiyor.*”

İşte bu acip, manasız sözlerle bir bulantı veriyorlar. Bu nevi hileleri yapan, perde altında ehl-i zındıkadır; fakat, safdil hocaları ve bazı sofuları vasita yapıyorlar. Buna karşı deriz ki:

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
afak: bütün dünya, gözle görülen âlem.
aksülamel: tepki, reaksiyon.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bîçare: çaresiz, zavallı.
cihet: yön.
ehl-i zındıka: dinsizler, inançsızlar.

fütihat: zaferler, fetihler, galibiyetler.
hile: aldatmaya yönelik düzen, desise.
hizmet-i imaniye: iman ve Kur'an hakikatlerinin ikna edici ve ilmi delillerle anlaşılmasına hizmet etme.
ihsas: hissettirme, sezdirme.
inşaaallah: 'Allah izin verirse'

manasında kullanılan bir dua.
itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma.
maatteessüf: ne yazık ki, üzümlere belirtiyim ki.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
nevi: çeşit, tür.
ramazan-ı şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

safdil: saf gönüllü; hile, oyun bilmeyen, kolay aldatılan.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullen.

sofu: tasavvuf ehli, manevî kemalât yolunda nefsin bütün isteklerini terk ederek, dünyadan el-etek çeken.

suret: biçim, şekil, tarz.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

tecavüz: saldıрма, sınırını aşma.

vesile: aracı, vasıta.

“Hâşâ, yüz defa hâşâ! *Risale-i Nur* ve şakirtlerinin bir üstâdı olan Hücetü'l-İslâm İmam-ı Gazâlî ve beni Hazret-i Ali ile bağlayan yegâne üstadımı beğenmemek de-ğil, belki bütün kuvvetleriyle onların takip ettiği mesleği ehl-i dalâletin hücumundan kurtarmak ve muhafaza et-mektir.

“Fakat, onların zamanında bu dehşetli zındıka hücu-mu, erkân-ı imaniyeyi sarsmıyordu. O muhakkik ve allâ-me ve müçtehit zatların asırlarına göre, münazara-i ilmi-yede ve diniyede istimal ettikleri silâhlar hem geç elde edilir, hem bu zaman düşmanlarına birden galebe ede-mediğinden, *Risale-i Nur*, *Kur’ân-ı Mu’cizülbeyan*’dan, hem çabuk, hem keskin, hem tam düşmanların başını dağıtacak silâhları bulduğu için, o mübarek ve kudsî zat-ların tezgâhlarına müracaat etmiyor. Çünkü, umum on-ların mercîleri ve menbaları ve üstatları olan Kur’ân, *Ri-sale-i Nur*’a tam mükemmel bir üstat olmuştur. Ve hem vakit dar, hem bizler az olduğumuz için, vakit bulamıyo-ruz ki, o nuranî eserlerden de istifade etsek.

“Hem, *Risale-i Nur* Şakirtlerinin yüz mislinden ziyade zatlar, o kitaplarla meşguldürler ve o vazifeyi yapıyorlar. Biz de, o vazifeyi onlara bırakmışız. Yoksa, hâşâ ve kel-lâ, o kudsî üstatlarımızın mübarek eserlerini ruhucanımız kadar severiz. Fakat, herbirimizin birer kafası, birer eli, birer dili var; karşımızda da binler mütecaviz var; vakti-miz dar, en son silâh, mitralyoz gibi, *Risale-i Nur* bürhan-larını gördüğümüzden, mecburiyetle ona sarılıp iktifa ediyoruz.”

allâme: ilmi seviyesi çok yüksek olan âlim.

asır: yüzyıl.

bürhan: delil, ispat, hüccet.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimse-ler.

erkân-ı imaniye: imana ait esas-lar.

galebe: galip gelme, üstünlük.

hâşâ: asla, katiyen, öyle değil, Al-lah göstermesin.

Hücetü'l-İslâm: İslam'ın delili, hücceti, İmam-ı Gazâlî'nin lakâbı.

hücum: saldırma.

iktifa: yeterli bulma, kâfi görme. **istifade:** faydalanma, yararlan-ma.

istimâl: kullanma.

kellâ: hiç bir zaman, asla, kat'iyen, kesinlikle.

kudsî: mukaddes, yüce.

Kur’ân-ı Mu’cizülbeyan: açıkla-malarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.

mecburiyet: mecbur olma, zaru-rilik durumu, zorunluluk.

menba: kaynak.

merci: merkez, kaynak, müraca-at edilecek yer.

meslek: gidiş, tutulan yol, sis-tem.

misil: kat; eş.

mitralyöz: makineli tüfek.

muhafaza: koruma.

muhakkik: tahkik eden, ger-çeği araştırıp bulan, bir şeyin iç yüzünü inceleyerek vakıf olan.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

müçtehit: ayet ve hadisler-

den şer'î hükümler çıkarabi-len, gerekli bütün ehillik şart-larına sahip olan, geniş ve de-rin bilgili din âlimi.

münazara-i diniye: dinî tar-tışma.

münazara-i ilmiye: ilmi soh-bet ve tartışma.

müracaat: başvurma, danış-ma.

mütecaviz: saldırgan, belli sı-nırını aşan.

nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

ruhucan: ruh ve can; ruh ve canla.

şakirt: talebe, öğrenci.

umum: bütün.

üstat: öğretici, öğretmen.

vasıta: aracı.

vazife: görev.

yegâne: biricik, tek, yalnız.

zat: kişi, şahıs.

zındıka: dinsizlik, inançsızlık.

ziyade: çok, fazla.

Latîf Bir Tevafuk

Bu mektubu, başta ¹ **بَعْدَ عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ شَهْرِ رَمَضَانَ**

deyip, müteaddit işler meydana geldi, daha yazamadık. Tâ, mübarek Atıf'ın mübarek mektubu geldi; başında **بَعْدَ عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ شَهْرِ رَمَضَانَ** kelimeleri mektubumuzun başına tevafuk etmek için bizi beklettirdi. O kerametkâr kalemiyle bu memlekete evvelce gönderdiği parlak yazıları *Risale-i Nur*'u, bu havalide imdadımıza göndermek niyeti, pek büyük bir hizmet-i Nuriye olarak, bir fedakârlıktır; fakat kendine de çok lâzımdır.

Şimdiden, buradaki *Risale-i Nur* Şakirtleri namına ona binler teşekkür ve o hizmette onu tebrik ediyoruz. Ve onun, kerametli kalemi, cazibedar esrar-ı tevafukiyeden yüzünü çevirip doğrudan doğruya *Risale-i Nur*'un neşrine sarılması, bizi çok minnettar ve mesrur eyledi. Cenab-ı Hak, onun gibi halis, muhlis talebeleri çoğaltsın, âmin.

Mektuplarınızda ara sıra Sıddık Süleyman'ın, eski zamanda hararetli sadâkati ve alâkadarlığı ve kuvvetli şakirtliği ile bahsi geçiyor. O zat, ben ölünceye kadar onun sadâkati ve selâmet-i kalbini ve bana ve *Risale-i Nur*'a halisâne hizmetini unutamıyorum.

1. Mübarek ramazan ayının dakikalarının aşireleri adedince...

alâkadar: ilgili, ilişki.
âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
bahis: konu.
cazibedar: çekici, cazibeli.
esrar-ı tevafukiye: tevafuklu, uygunlu oluşun sırları.
evvelce: daha önce.
fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, fe-

da eden.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
halisâne: temiz kalplilikle, samimî bir şekilde, sırf Allah rızasını gözeterek.
hararet: ateşlilik, coşkunculuk, heyecanlılık.
havalî: bölge, etraf, çevre, civar.
hizmet-i Nûriye: Nur hizmeti,

Risâle-i Nur için çalışma.
imdat: yardım.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
kerametkâr: kerametli.
lâtîf: güzel, hoş.
mesrur: sevinçli, memnun.
minnettar: bir iyiliğe karşı teşekkür duygusu içinde olan.
muhlis: ihlaslı, samimî; bir işi

hiç bir karşılık beklemeden sırf Allah rızası için yapan.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
nam: ad.
neşr: kitap basma, çıkarma; her-kese duyurma, yayma.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.
selâmet-i kalp: kalp selâmeti, kalbin korku ve endişeden uzak olması.
şakirt: talebe, öğrenci.
talebe: öğrenci.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
zat: kişi, şahıs.

Aziz, siddik, halis, muhlis kardeşlerim ve hizmet-i Kur'âniyede ciddî, hakikî arkadaşlarım,

Bu yakında hem Isparta'da, hem bu havalide *Risale-i Nur'un İhlâs Lem'aları* intişara başladığı münasebetiyle ve bir iki küçük hâdise cihetiyle şiddetli bir ihtar kalbe geldi. Riyaya dair Üç Nokta yazılacak.

• *Birincisi:* Farz ve vaciplerde ve şair-i İslâmiyede ve sünnet-i seniye'nin ittiba'nda ve haramların terkinde riya giremez, izharı riya olamaz. Meğer, gayet zaaf-ı imanla beraber, fıtraten riyakâr ola. Belki, şair-i İslâmiyeye temas eden ibadetlerin izharları, ihfasından çok derece daha sevaplı olduğunu, Hücetü'l-İslâm İmam-ı Gazâlî (r.a.) gibi zatlar beyan ediyorlar. *Sair nevafile'nin ihfası çok sevaplı olduğu hâlde, şaire temas eden, hususan böyle bid'alar zamanında ittiba-ı sünnetin şerafetine gösteren ve böyle büyük kebair içinde haramların terkindeki takvayı izhar etmek, değil riya, belki ihfasından pek çok derece daha sevaplı ve halistir.*

• *İkinci Nokta:* Riyaya insanları sevk eden esbabın, birincisi zaaf-ı imandır. Allah'ı düşünmeyen, esbaba pe-restiş eder, halklara hodfuruşlukla riyakârâne vaziyet alır.

Risale-i Nur Şakirtleri, Risale-i Nur'dan aldıkları kuvvetli iman-ı tahkikî dersiyle, esbaba ve nâsa, ubudiyet noktasında bir kıymet, bir ehemmiyet vermiyor ki, ubudiyetlerinde onlara gösterişle riya etsinler.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.
beyan: bildirme, açıklama, söyleme.
bid'a: dinin aslına uymayan adet ve uygulamalar.
ciddî: gerçek olarak, hakikaten.
cihet: yön.
dair: alakalı, ilgili.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
esbap: sebepler, vasıtalar.
farz: kesin yapılması gerekli olan; İslâmiyette kesin olarak yapılması gereken emir.
fıtraten: fitrî olarak, yaratılıştan, yaratılış itibarıyla.
gayet: son derece.
hâdise: olay.
hakikî: gerçek.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
haram: İslâmiyetçe yasaklanan işler.
havali: bölge, etraf, çevre, civar.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
hodfuruş: kendini begendirmeye çalışan, övünen.
husususan: bilhassa, özellikle.
Hücetü'l-İslâm: İslâm'ın delili, hücceti, İmam-ı Gazâlî'nin lakâbı.
ihfa: saklama, gizleme.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
iman-ı tahkikî: tahkikî iman, imana dair bütün meseleleri inceleyip delil ve bürhan ile inanca.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
ittiba: tabi olma, uyma, itaat etme.
ittiba-ı sünnet: Peygamberimiz (a.s.m.) sünnetine uyma.
izhar: gösterme, açığa vurma.
kebair: büyük günahlar, cezası büyük olan günahlar.
kıymet: değer.
muhlis: ihlaslı, samimî; bir işi hiç bir karşılık beklemeden sırf Allah rızası için yapan.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
nâs: insanlar.
nevafile: nafileler, farz ve vacip

olan ibadetlerin dışında kalan ibadetler.
nokta: konu ile ilgili bölüm.
perestiş: tapma, aşırı derecede sevmek, meftunluk.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
riya: iki yüzlülük, yalandan gösteriş, samimiyezsizlik.
riyakâr: riya eden, iki yüzlü, sahtekâr.
riyakârâne: riyakarca, iki yüzlülükle.

sair: diğer, başka, öteki.
sevk: yöneltme.
siddik: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
sünnet-i seniye: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) yüce sünneti; yüksek hâl, söz, tavır ve tasvipleri.
Şakirt: talebe, öğrenci.
şair: dinin âlâmetleri, işaretleri.
şair-i İslâmiye: İslâma ait işaretler, İslâma sembol ol-

muş iş ve ibadetler.
şerafet: şerefîlik, şerefli olma.
takva: Allah korkusuyla dinin yasak ettiği şeylerden kaçınma, Allah'ın emirlerini tutup azabından korunma.
ubudiyet: kulluk.
vacip: dinî bakımdan yapılması şart olan, kesinlik bakımından farzdan sonra gelen.
vaziyet: durum.
zaaf-ı iman: iman zayıflığı.
zat: kişi, şahıs.

İkinci sebep, hırs ve tamâ; zaaf-ı fakr noktasında, teveccüh-i nâsı celbine medar riyâkârâne vaziyet almaya sevk ediyor.

Risale-i Nur'un şakirtleri, iktisat ve kanaat ve tevekkül ve kismetine rıza gibi, *Risale-i Nur*'un dersinden aldıkları izzet-i imaniye, inşaallah onları riyadan ve dünya menfaatleri için hodfûrûşluktan meneder.

Üçüncü sebep, hırs-ı şöhret, hubb-i cah, makam sahibi olmak, emsaline tefevvuk etmek gibi hisler ve insanlara iyi görünmek, tasannukârâne (haddinden fazla kendine ehemmiyet verdirmek) ve tekellüfkârâne (lâyık olmadığı yüksek makamlarda görünmek) tarzını takınmak ile riyâ eder.

Risale-i Nur Şakirtleri, *ene*'yi, *nahnü*'ye tebdil ettikleri, yani enaniyeti bırakıp, *Risale-i Nur* dairesinin şahs-ı manevîsinin hesabına çalışması, “Ben” yerine, “Biz” demeleri; ve ehl-i tarikatin “fenâfî’ş-şeyh,” “fenâfî’r-resul” ve “nefs-i emmareyi öldürmek” gibi riyâdan kurtaran vâsıtaların bu zamanda birisi de “fenâfî’l-ihvan;” yani şahsiyetini kardeşlerinin şahs-ı maneviyesi içinde eritip öyle davrandığı için, inşaallah, ehl-i hakikatin riyadan kurtulmaları gibi, bu sır ile onlar da kurtulurlar.

• **Üçüncü Nokta:** *Vazife-i diniye itibarıyla nâsa hüsn-i kabul ettirmek, o makamın iktiza ettiği yüksek tavırlar ve vaziyetler, hodfûrûşluk ve riya sayılmaz ve sayılmamalı. Meğer o adam, o vazifeyi, kendi enaniyetine tâbi edip istimal ede.*

celp: çekme, çekis, kendine çekmek.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
ehl-i hakikat: hakikati arzulayanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah adamı.
ehl-i tarikat: tarikat ehli, kalbini dünyanın fani işlerinden ayırıp, Allah sevgisi ile bağlayan kimseler.
emsal: eşler, benzerler.
enaniyet: kendini beğenme,

bencilik, egoistlik.
ene: ben, benlik.
fenâfîliihvan: tefanî, kardeşlerin birbirlerinde fânî olması, yok olması.
fenâfirresul: varlığını Hz. Muhammed'in (a.s.m.) manevî şahsiyetinde yok etme.
fenâfîşşeyh: bütün varlığını şeyhinin manevî şahsiyetinde yok etme.
hırs: açgözlülük, kanaatsizlik.
hırs-ı şöhret: şöhret kazanma hırsı.

hodfûrus: kendini beğendirmeye çalışan, övünen.
hubb-i cah: makam sevgisi, rütbe ve mevki sevgisi ve bunlara karşı gösterilen aşırı hırs.
hüsn-i kabul: iyi karşılamak, güzellikle kabul etmek, benimsemek.
iktisat: tutum, lüzumundan fazla veya eksik harcamalardan kaçınma.
iktiza: lazım gelme, gerekme.
inşaallah: ‘Allah izin verirse’

manasında kullanılan bir dua.
istimâl: kullanma.
izzet-i imaniye: imanın gerektirdiği vak'ar, haysiyet, şeref ve ağırbaşlılık.
kanaat: hırs göstermeden kismetine razı olmak, elindeki ile yetinmek.
kismet: nasip.
makam: büyük memuriyet, mevki.
medar: sebep, vesile.
men: yasak etme, engelleme, mâni olma.
menfaat: fayda.
nahnü: biz.
nâs: insanlar.
nefs-i emmare: insana kötü ve günah işlerin yapılmasını emreden nefis.
nokta: konu ile ilgili bölüm.
rıza: razı olma, hoşnutluk.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
riya: iki yüzlülük, yalandan gösteriş, samimiyezsizlik.
riyakârane: riyakarca, iki yüzlülükle.
sevk: yöneltme.
sır: gizli hakikat.
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaat-teb meydana gelen manevî şahıs.
şahs-ı maneviyeye: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaat-teb meydana gelen manevî şahıs.
şahsiyet: kişilik.
şakirt: talebe, öğrenci.
tâbi: boyun eğen, uyan, itaat eden.
tama: hırs, aç gözlülük.
tasannukârane: yapmacık hareketlerde bulunarak, gösteriş için.
tebdil: değiştirme, dönüştürme.
tefevvuk: üstün olma, üstünlük.
tekellüfkârane: yapmacıkla, gösteriş yaparak.
teveccüh-i nas: insanların ilgisi, insanların insana vermiş oldukları değer.
tevekkül: bir işi gerçekleşmesi için gereken çalışmayı ve çabayı gösterip sebeplere başvurduktan sonra işi Allah'a bırakma.
vasıta: aracı.
vazife: görev.
vazife-i diniye: dinî vazife, dinle ilgili görev.
vaziyet: durum.
zaaf-ı fakr: fakir ve muhtaç olma durumu.

Evet, bir imam, imamet vazifesinde tesbihatları izhar eder, ismâ eder; hiçbir cihette riya olamaz. Fakat, vazife haricinde o tesbihatları aşikâre halklara işittirmeye riya girebildiği için, gizlisi daha sevaplıdır.

Risale-i Nur'un hakiki şakirtleri, neşriyat-ı diniyelerinde ve ittiba-ı sünnetteki ibadetlerinde ve içtinab-ı kebairdeki takvalarında, Kur'ân hesabına vazifedar sayılırlar; inşaallah riya olmaz. Meğer ki, *Risale-i Nur*'a başka bir maksad-ı dünyeviye için girmiş ola. Daha yazılacaktı, fakat bir tevakkuf hali kesti.

111

KÜÇÜK HÜSREV FEYZİ'NİN BİR İSTİHRACIDIR

[Otuz üçüncü ayetten Hafız Ali'nin istihracının bir zeyli ve lâhikasıdır.]

Sure-i Zümer'de

۱ أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِإِسْلَامٍ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ

ayet-i azîmenin mana-i sarihinden başka, bir mana-i işarî tabakasının külliyyetinde dahil bir ferdi *Risale-i Nur* ve tercümanı olduğuna kuvvetli bir delil buldum. Çünkü, ۲ أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِإِسْلَامٍ فَهُوَ cümlesi, hesap-ı cifrî ve ebcedî ve riyazî ile bin üç yüz yirmi dokuz veya sekiz eder. Demek مَنْ külliyyetinde ve فَهُوَ işaretinde dâhil ve

aşikâre: apaçık, belli, aşikâr, meydanda, zahir.

ayet-i azîme: büyük ve azametli ayet.

cihet: yön.

dâhil: girme, içinde olma

delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan

hakiki: gerçek.

haric: dışarı.

hesab-ı cifrî: cifir hesabı.

hesab-ı ebcedî: harflere verilen sayı değerleriyle ibarelerden geçmişe ve geleceğe ait işaretler çıkarmak, tarih düşürmek

hesab-ı riyazî: matematiğe dayalı hesap

içtinab-ı kebair: büyük günahlardan kaçınmak, sakınmak.

imam: namazda kendisine uyulan, Müslüman cemaate namaz kıldırان kişi.

imamet: imamlık.

inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

ismâ: işittirme, dinletme.

istihrac: bir şeyden bir şey çıkarma, sonuç çıkarma, mana çıkarma.

ittiba-ı sünnet: Peygamberimiz (a.s.m.) sünnetine uyma.

izhar: gösterme, açığa vurma.

külliyyet: bütünlük, umumilik

maksad-ı dünyeviye: dünyaya ait maksat, dünyaya yönelik gaye.

mana-i işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.

1. Allah kimin kalbini İslâma açmışsa, o kimse Rabbinden bir nur üzere değil midir? (Zümer Suresi: 22.)

2. Allah'ın kalbini İslâma açtığı kimse... (Zümer Suresi: 22.)

mana-i sarih: açık mana, remiz ve ima yoluyla değil açık anlatım.

neşriyat-ı diniye: dinî neşriyat, din ile ilgili yayınlar, dinî konularda yazılmış kitap, gazete, dergi vs.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursi'nin

eserlerinin adı.

riya: iki yüzlülük, yalandan gösteriş, samimiyezsizlik.

Sure-i Zümer: Zümer suresi.

şakirt: talebe, öğrenci.

tabaka: derece, kat.

takva: Allah korkusuyla dinin

yasak ettiği şeylerden kaçınma, Allah'ın emirlerini tutup

azabından korunma.

tesbihat: tesbihler, Cenab-ı Hakkın bütün noksan sıfatlardan uzak ve bütün kemal sıfatlara sahip olduğunu ifade eden sözler.

tevakkuf: duraklama, durma.

vazife: görev.

vazifedar: vazifeli.

medar-ı nazar bir fert, inşirah-ı sadr ^(HÂŞİYE) nuruyla baş-
ka bir hâlete girip eski sıkıntıdan kurtulup nuranî bir
mesleğe giren bir şahsı, Eski ve Yeni Harb-i Umumînin
gelmeye hazırlanmaları olan o dehşetli tarihe ve o ferdin
vaziyetine remzen bakar. ² فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ 'deki

³ نُورٍ مِنْ رَبِّهِ kelimesi, *Risale-i Nur* ismine ve manasına
hem cifri, hem sureti, hem manası, tevafuk ettiği gibi,
⁴ أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِإِسْلَامٍ فَهُوَ cümlesinin de makam-ı
cifrîsi gösterdiği tarihte *Risale-i Nur*'un tercümanı olan
Üstadımın —tahkikatımla— aynen vaziyetine tevafuk
ediyor.

Çünkü, o zamanda Harb-i Umumînin mebdelerinde,
Üstadım eski âdetini ve sair ulûm-i felsefeyi ve ulûm-i ali-
yeyi bırakıp tam bir inşirah-ı sadr ile *Risale-i Nur*'un fati-
hası ve birinci mertebesi olan *İşaratü'l-İ'caz* tefsirine baş-
layıp, bütün himmetini, efkârını Kur'ân'a sarf etmeye
başladığına tevafuku kavi bir emaredir ki, bu asırda o kül-
lî mana-i işârîde medar-ı nazar bir fert, *Risale-i Nur*'un
tercümanı ve şakirtlerinin şahs-ı manevîsini temsil eden
mümessildir.

Evet, madem Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan her asırda her
ferde hitap eder bir ilm-i muhit ve bir irade-i şamile ile

HÂŞİYE: Bu şerh-i sadra münasebettar bir tevafuktur ki, Üstadımdan
anladım. Yirmi beş senedir daima ve en mühim bir duası

¹ اَللّٰهُمَّ اَشْرَحْ صَدْرِيْ لِاِيْمَانٍ وَّالْاِسْلَامِ münacatı olmuş.

1. Allahım, kalbimi imana ve Islâma açık kıl.
2. Rabbinden bir nur üzere olan kimse... (Zümer Suresi: 22.)
3. Rabbinden bir nur... (Zümer Suresi: 22.)
4. Allah'ın kalbini Islâma açtığı kimse... (Zümer Suresi: 22.)

âdet: görenek, usul, alışkan-
lık.

asır: yüzyıl.

cifri: harflere verilen sayı kıy-
meti ile geleceğe veya geçen
hâdiselere, ibarelerden tarih
veya isme dair işaretler çıkar-
mak ilmi.

daima: sürekli, kesintisiz, de-
vamlı.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

dua: Allah'tan istemek.

efkâr: düşünceler, fikirler, gö-
rüşler.

emare: alâmet, belirti, nişan.

fatiha: başlama, giriş.

fert: tek olan, birey.

hâlet: hal, durum.

Harb-i Umumi: genel harp,
dünya savaşı.

hâşiye: dipnot.

himmet: çalışma, çabalama,
gayret gösterme.

hitap: söz söyleme, topluluğa

veya birisine karşı konuşma.

ilm-i muhit: her şeyi ihata edici,
kuşatıcı ilim.

inşirah-ı sadr: gönül ferahlığı,
kalp rahatlığı, iç huzuru.

irade-i şamile: Cenab-ı Hakkin
bütün kâinat ve mahlûkatı kuşa-
tan kudreti.

kavi: kuvvetli, güçlü.

Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan: açıkla-
malarıyla akılları benzerlerini
yapmaktan aciz bırakan Kur'an.

küllî: umumî, genel, bütün olan.

madem: ...den dolayı, böyle ise.

makam-ı cifri: cifre ait makam,
cifr hesabına göre ulaşılan neti-
ce, sayı değeri.

mana-i işârî: yazı ve işaretlerle
ifade edilen mana.

mebde: başlangıç.

medar-ı nazar: göz önünde bu-
lundurulması gereken.

mertebe: derece, basamak.

meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.

mühim:

mümessil: temsil eden, temsilci.

münacat: yakarış, yalvarış.

nur: aydınlık, parlak, ışık.

nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, mü-
nevver.

remzen: remiz ile, işaret ederek,
işaretle.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzz-
aman Said Nursî'nin eserlerinin
adı.

sarf: kullanma; harcaması.

suret: biçim, görünüş.

şahs-ı manevî: manevî şahıs,
belli bir kişi olmayıp bir cemaat-
teb meydana gelen manevî şahıs.

şakirt: talebe, öğrenci.

şerh-i sadr: kalbe açıklık kazan-
dırma, ferahlandırma, huzur ver-
me.

tahkikat: araştırmalar, soruştur-
malar.

tefsir: Kur'ân-ı Kerim'i açıklamak
maksadıyla yazılan kitap.

temsil: sahne oyunu, piyes, tiyat-
ro.

tevafuk: uyma, uygunluk, birbiri-
ne denk gelme.

ulûm-i âliye: alet ilimleri de deni-
len sarf, nahiv gibi gramer ve
mantık gibi ilimler.

ulûm-i felsefe: felsefe ilimleri.

vaziyet: durum.

asır: yüzyıl.

Asr-ı Saadet: Peygamberimiz Hz. Muhammed'in (a.s.m.) peygamber olarak dünyada bulunduğu devir.

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.

ayet-i azîme: büyük ve azametli ayet.

bilâtereddüt: tereddütsüz.

binaen: -den dolayı, bu sebepten.

dahil: girme, içinde olma.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

düstur: kaide, esas, prensip.

ehemmiyet: önem, değer, kıymet.

ehemmiyetli: önemli.

ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.

emare: alâmet, belirti, nişan.

fert: tek olan, birey.

fitne: azgınlık, baştan çıkarma, azdırma.

gayet: son derece.

hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.

hakikat: gerçek, esas.

Harb-i Umumi: genel harp, dünya savaşı.

harp: savaş.

hesab-ı cifir: cifir hesabı, harflere verilen sayı değerleriyle ibarelerden geçmiş ve geleceğe ait işaretler çıkarmak.

hesab-ı cifri: cifir hesabı.

hesab-ı ebcedi: harflere verilen sayı değerleriyle ibarelerden geçmiş ve geleceğe ait işaretler çıkarmak, tarih düşürmek.

hesab-ı riyazi: matematiğe dayalı hesap.

hitap: söz söyleme, topluluğa veya birisine karşı konuşma.

hükmetme: hakim olma, karar verme.

ihbar-ı gaybi: gayba ait haber, geçmiş veya gelecek zamana ait haber.

iman: inanç, itikat.

ism-i Celâl: sonsuz büyüklük, haşmet, ululuk ve yücelik anlamında Cenab-ı Hakk'ın bir ismi.

ışarî: işaretlerle ilgili, işaretler olan.

ittifak: birleşme, fikir birliği etme.

karine: işaret, ipucu, iz, delil.

kesb: kazanma.

külliyet: bütünlük, umumîlik.

lem'a-i i'câziye: mucize derecesinde manevî parliltı.

madem: ...den dolayı, böyle ise.

mana-i ışarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.

her şeye bakabilir. Ve madem ulema-i İslâmın ittifakıyla ayetlerin mana-i sarihinden başka ışarî ve remzî ve zım-nî müteaddit tabakalarda manaları vardır. Ve madem

¹ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** gibi hitaplarda her asır gibi, bu asırda-

ki ehl-i iman, Asr-ı Saadetteki mü'minler gibi dahildir; ve madem İslâmiyet noktasında bu asır gayet ehemmiyetli ve dehşetlidir. Kur'ân ve hadis ihbar-ı gaybî ile, ehl-i iman onun fitnesinden sakınmak için şiddetle haber vermiş. Ve madem hesab-ı cifrî ve ebcedî ve riyazî eskiden beri sağlam bir düsturdur ve kuvvetli bir emare olabilir. Ve madem *Risale-i Nur* ve tercümanı ve Şakirtleri iman ve Kur'ân hizmetinde parlak ve tesirli vazifeleri gayet ehemmiyet kesb etmiştir. Ve madem bu büyük ayet, hesab-ı cifirle bu asra ve iki harb-i umumîye bakar; eski harbin patlamasına ve *Risale-i Nur*'un zuhuruna tevafuk ettiği gibi, manen de gösterir. Elbette mezkûr hakikatlere ve kuvvetli karinelere binaen, bilâtereddüt hükmederiz ki, *Risale-i Nur*'un şahs-ı manevîsi ve tercümanı, bu ayet-i azîmenin mana-i ışarî tabakasının külliyyetinde dahil ve medar-ı nazar bir ferdidir ve bu ayet ona işaret eder ve mana-i remziyle ondan da haber verir ve ihbar-ı gayp nev'inden bir lem'a-i i'câziyeyi gösterir denilebilir ve deriz.

Tahlil

Bir **ش**, iki **ر** yedi yüz; **ل**, **ن**, **م**, **ف** iki yüz; **ا**, **ه**, **د**,

ص yüz; **م**, **س** yüz; İsm-i Celâl altmış yedi; iki **ل** altmış;

1. Ey iman edenler. (Bakara Suresi: 104, 153, ... , Âl-i İmran Suresi: 100, 102, 118, ... v.d.)

mana-i remiz: işaretlerle anlatılmak istenen mana.

mana-i sarîh: açık mana, remiz ve ima yoluyla değil açık anlatım.

manen: mana bakımından, manaca.

medar-ı nazar: göz önünde bulundurulması gereken.

mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.

mü'min: iman eden, inanan.

müteaddit: çeşitli, bir çok.

nev: çeşit, tür.

remzî: remizli, işaretli olarak.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatte meydana gelen manevî şahıs.

şakirt: talebe, öğrenci.

tabaka: derece, kat.

tahlil: çeşitli yönlerden ve maddelerden oluşan bir şeyi çözümleme.

tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.

ulema-i İslâm: İslâm âlimleri.

vazife: görev.

zımnî: üstü kapalı, dolayısıyla anlatılan.

zuhur: ortaya çıkma.

ح doksan bir; لَإِسْلَامٍ 'de iki veya üç ا , iki veya üç sekiz; نُورٍ مِنْ رَبِّهِ "Risale-i Nur" her ikisinde نُور var. Risalede ر 'deki ر 'ya mukabildir. Eğer رَبِّهِ 'deki *tenvin* sayılsa, اَلْتَّر 'da dahi şeddeli ن sayılır, yine ittihat ederler. نُور 'dan başka مِنْ رَبِّهِ doksan yedi ederek, *Risale-i Nur*'-da kalan س , ل , ه , ا dahi doksan yedi ederek, tam *tevafuk* eder. Türkçe telâffuzda *Risale-i Nur* hemze ile okunması zarar vermez.

Sure-i Mâide'nin on beşinci ayeti

قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ

Sure-i Nisâ'nın ahirinde

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿٢﴾

ayeti gibi, *Risale-i Nur*'a, mana ve cifir cihetiyle, mana-i işarî efradından olduğuna kuvvetli bir karine buldum.

İkinci ayet olan Sure-i Nisâ ayeti, Birinci Şua olan İşarat-ı Kur'âniyede, Üstadım işaretini beyan etmiş. Birinci âyet olan Sure-i Mâide'nin on beşinci ayeti hem bunun işaretini teyit ediyor, hem de اَفَمِنْ شَرَحِ اللَّهِ ³ ayetinin işaretini tasdik ediyor.

mana-i işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.

mukabil: karşılık.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

Sure-i Maide: Maide Suresi.

Sure-i Nisâ: Nisâ Suresi.

şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.

tasdik: doğrulama, onaylama.

tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.

tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.

teyit: doğrulama, doğru çıkarma, destekleme.

1. Gerçekten, size bir nur ve hakkı ap açık bildiren bir kitap gelmiştir. • Allah, kendi rızasına uyan kimseleri [o kitap vasıtasıyla selâmet yollarına erdirtir...] (Mâide Suresi: 15-16.)

2. Ey insanlar, size Rabbinizden ap açık bir delil olan bir peygamber geldi ve size, dünyanızı ve âhiretinizi aydınlatıcı ap açık bir nur olarak Kur'an'ı indirdik. (Nisâ Suresi: 174.)

3. Allah kimin kalbini İslâma açmışsa... (Zümer Suresi: 22.)

ahir: son.

ayet: delil; Kur'an'ın her bir cümlesi.

beyan: bildirme, açıklama, söyleme.

cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen

hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmi.

cihet: yön.

efrat: fertler.

hemze: elif yerine kullanılan işaret, elif, vav, ye ve he üzere-

rine konulan kısa okutma işareti.

işarat-ı Kur'âniye: Kur'an'ın işaretleri.

ittihat: birleşme, birlik oluşturma.

karine: işaret, ipucu, iz, delil.

asır: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
batını: içe ait, dahili, görünmeyen, gizli.
cüz'i: az, parçaya ait olan.
dahil: girme, içinde olma.
delâlet-i işari:
delâlet-i zımnî: gizli, remizli işaret.
delâlet-i zımnîye: gizli, remizli işaret.
ehl-i velâyet: velî olanlar; erenler, Allah'ın dostluğunu kazananlar, velîlik sıfatını taşıyanlar.
ekser: pek çok.
fert: tek olan, birey.
Firavun: Allah'ın iddiasında bulunanu için Hz. Musa'nın (a.s.) mücadele ettiği Mısır hükümdarı.
hemze: elif yerine kullanılan işaret, elif, vav, ye ve he üzerine konulan kısa okutma işareti.
hidayet: doğru olan, hak olan.
işari: bir kelimenin açık manasına bağlı olarak ikinci ve üçüncü derecede işaret yolu ile yapılan açıklama.
kaidet: kaide ve hükümlere göre, kuralla uygun olarak, kaideye göre, kaide gereğince.
karine: işaret, ipucu, iz, delil.
kat'i: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
kavi: kuvvetli, güçlü.
kelâm: söz, lafız.
Kitab-ı Mübin: iyiye ve kötüyü, güzeli ve çirkini, hayrı ve şerri, doğru yolu bildiren kitap.
kudsi: mukaddes, yüce.
Kur'an-ı Mübin: hak ve hakikati açıklayan Kur'an.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
makam-ı cıfırî: cıfre ait makam, cıfır hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
mana-i işari: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
mana-i zahiri: zahire ait mana, açık mana, görünen mana.
manevi: manaya ait, maddî olmayan.
medde: med işareti, Kur'an-ı Kerim'de üzerine konduğu elifi uzatarak okutan işaret.
mefhum: bir sözün ifade ettiği

mana.	diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.	sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelime-nin sonuna iki üstün (en), iki esre.
meñm-u kelâm: kelimenin ifade ettiği mana, sözün manası.	sâir: diğer, başka, öteki.	
murat: maksat, meram.	şerait: şartlar.	ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.	tabaka: derece, kat.	ümmet: Müslümanların tamamı; bütün Müslümanlar.
münhasır: sınırlanmış, sınırlı.	tahlil: çeşitli yönlerden ve maddelerden oluşan bir şeyi çözümleme.	vazife: görev.
nefis: kötü vasıfları kendisinden toplayan hayırlı işlerden alıkoyma güç.	tasdik: doğrulama, onaylama.	yekûn: toplam.
neşir: herkese duyurma, yayma, tamim.	tefsir: Kur'ân-ı Kerim'i açıklamak maksadıyla yazılan kitap.	zahiren: görünüşte.
nur: aydınlık, parlak, ışık.	tenvin: Arapça bir kelimenin	zımnî: üstü kapalı, dolayısıyla anlatılan.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-		

altmış altı, eğer meddeler ve okunmayan hemzeler sayılmazlarsa, bu seneki Muharrem tarihine, yani bin üç yüz altmış ikiye tamam tevafuk eder. Eğer **مِين** 'deki *tenvin* de vakfedilse, bin üç yüz on altıdır ki, hem *Risale-i Nur*'un mukaddematına, hem *tenvin*le tekemmülüne ve Birinci Şuada beyan edildiği gibi, çok âyâtın ehemmiyetle gösterdikleri aynı meşhur tarihe tevafuk eder.

112

[Ehemmiyetli bir hocanın Üstat hakkında ziyade hüsnüzannını tadil etmek münasebetiyle yazılmış; belki size de faydası olur diye gönderildi.]

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ ۱ وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبَحُ بِحَمْدِهِ ۲
الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ عَاشِرَاتِ
دَقَائِقِ شَهْرِ رَمَضَانَ ۳

Aziz, sadık, muhterem kardeşimiz Hoca Haşmet,

Senin, müceddit hakkındaki mektubunu hayretle okuduk ve Üstadımıza da söyledik. Üstadımız diyor ki:

“Evet, bu zaman, hem iman ve din için, hem hayat-ı içtimaî ve şariat için, hem hukuk-i amme ve siyaset-i İslâmiye için, gayet ehemmiyetli birer müceddit ister. Fakat, en ehemmiyetlisi, hakaik-ı imaniyeyeyi muhafaza

elifi uzatarak okutan işaret.

muhafaza: koruma.

muharrem: kamerî takvimin birinci ayı.

muhterem: saygı değer, hürmete layık, saygın.

mukaddemat: başlangıçlar.

müceddit: hadis-i şerifle, her asır başında geleceği müjdelenen dinin yüksek hizmetkârı; dine yeni bir tarzla yaklaşan, asrın şartlarına göre ve ortaya atılan yeni şüphe ve taarruzlara karşı dini yorumlayıp kuvvetlendiren büyük âlim.

müceddit: hadis-i şerifle, her asır başında geleceği müjdelenen dinin yüksek hizmetkârı; dine yeni bir tarzla yaklaşan, asrın şartlarına göre ve ortaya atılan yeni şüphe ve taarruzlara karşı dini yorumlayıp kuvvetlendiren büyük âlim.

münasebet: vesile, -dan dolayı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.

siyaset-i İslâmiye: Islâma ait olan, İslâmî siyaset.

şariat: Allah tarafından peygamber vasıtasıyla bildirilen, ilâhî emir ve yasaklara dayanan hükümlerin hepsi.

tadil: doğrultma, düzeltme.

tekemmül: olgunlaşma, kemale erme, mükemmelleşme.

tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.

tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.

tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.

tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.

üziz: izzetli, muhterem, saygın.

vakf: durma, duruş.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezze olan Allah'ın adıyla.

2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin.

3. Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı ramazan ayının dakikalarının aşireleri adedince üzerinize olsun.

ayat: Kur'ân ayetleri.

beyan: bildirme, açıklama, söyleme.

ehemmiyet: önem, değer, kıymet.

ehemmiyetli: önemli.

faide: fayda.

gayet: son derece.

hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.

hayat-ı içtimaî: toplum hayatı, sosyal hayat.

hemze: elif yerine kullanılan işaret, elif, vav, ye ve he üzerine konulan kısa okutma işaretleri.

hukuk-i âmme: kamu hukuku.

hüsnüzan: bir kimsenin veya bir hadisenin iyiliği hakkında-ki vicdanî ve iyi kanaat.

iman: inanç, itikat.

medde: med işaretleri, Kur'ân-ı Kerim'de üzerine konduğu

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı.
adese: mercek.
âdeta: sanki.
ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.
Âl-i Beyt-i Nebvî: Peygamberimizin (a.s.m.) ailesi ve soyundan gelenler.
amma: ama, lakin, ancak.
asır: yüzyıl.
bîçare: çaresiz, zavallı.
cazibedar: çekici, cazibeli.
cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar topluluğu.
cemaat-i nuraniye: nuranî, nurlu cemaat.
cerh: yaralama.
cihet: yön.
dalâlet: Hak ve hakikatten sapma, doğru yoldan ayrılma, azma.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
efkâr-ı amme: genelin, umurun, düşünceleri, umuma ait düşünce, kamuoyu.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
ehemmiyetli: önemli.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
fatihâne: fethederek, fatihçe.
gayet: son derece.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
hâkimiyet: hâkim oluş, hükmediş, egemenlik.
hayat-ı içtimaiye: sosyal hayat, toplum hayatı.
hayat-ı içtimaiye-i İslâmiye: İslâmın getirmiş olduğu kurallar çerçevesinde oluşturulan toplum hayatı.
hayat-ı siyasiye: siyasî hayat, politik hayat.
hayatperest: hayatı tapar derecede seven.
hücum: saldırma.
ictima: toplanma.
iman: inanç, itikat.
imani: imana dair olan, imanla ilgili.
itibar: değer.
kabil: mümkün, ihtimal dairesinde.
medar-ı nazar: göz önünde bulundurulması gereken.
muhafaza: koruma.
mukabele: karşı gelme, karşı koyma.
mukaddes: takdis edilmiş, kutsal, aziz, temiz.
nazar: bakış, nezdinde.
neşir: herkese duyurma, yayma, tamim.

noktasında tecdit vazifesi, en mukaddes ve en büyüğüdür. Şeriat ve hayat-ı içtimaiye ve siyasiye daireleri ona nispeten ikinci, üçüncü, dördüncü derecede kalıyor. Rivayat-ı hadisiyede, tecdid-i din hakkında ziyade ehemmiyet ise, imanî hakaikteki tecdit itibarıyladır. Fakat, efkâr-ı ammede, hayatperest insanların nazarında, zahiren geniş ve hâkimiyet noktasında cazibedar olan hayat-ı içtimaiye-i İslâmiye ve siyaset-i diniye cihazları daha ziyade ehemmiyetli görüldüğü için, o adese ile, o nokta-i nazardan bakıyorlar, mana veriyorlar.

“Hem, bu üç vezaifi birden, bir şahısta, yahut cemaatte bu zamanda bulunması ve mükemmel olması ve birbirini cerh etmemesi pek uzak, âdeta kabil görülmüyor. Ahir zamanda, Âl-i Beyt-i Nebvî'nin (a.s.m.) cemaat-i nuraniyesini temsil eden Hazret-i Mehdide ve cemaatindeki şahs-ı manevide ancak içtima edebilir. Bu asırda, Cenab-ı Hakka hadsiz şükür olsun ki, *Risale-i Nur*'un hakikatine ve şakirtlerinin şahs-ı manevîsine, hakaik-ı imaniye muhafazasında tecdit vazifesini yaptırmış; yirmi seneden beri o vazife-i kudsiyede tesirli ve fatihâne neşriyle gayet dehşetli ve kuvvetli zındıka ve dalâlet hücumuna karşı tam mukabele edip, yüzbinler ehl-i imanın imanlarını kurtardığını kırk binler adam şahadet eder.

“Amma, benim gibi âciz ve zaif bir bîçarenin, böyle binler derece haddimden fazla bir yükü yüklemek tarzında, şahsı medar-ı nazar etmemeli” diyor ve size selâm ediyor.

nispeten: nispetle, kıyaslayarak.
nokta-i nazar: görüş açısı, bakış açısı; görüş, fikir.
rivayat-ı hadisiye: hadis rivayetleri.
selâm: baş, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
siyaset-i diniye: dinin gerektirdiği siyaset, dinle ilgili siyaset.
şahadet: şahit olma, şahitlik, tanıklık.
şahs-ı manevî: manevî şahıs,

belli bir kişi olmayıp bir cemaatte meydana gelen manevî şahıs.
şakirt: talebe, öğrenci.
şeriat: Allah tarafından peygamber vasıtasıyla bildirilen, ilâhî emir ve yasaklara dayanan hükümlerin hepsi.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tecdid-i din: din yenileme; dinin esaslarına dokunmadan,

asrın şartlarına göre yeni izah ve ispatlarla, insanların anlayışına en uygun bir şekilde ortaya koyma, yorumlama.
tecdit: yenileme, tazeleme.
temsil: birinin, bir topluluğun veya bir kuruluşun adına hareket etme.
vazife-i kudsiye: mukaddes vazife, kutsal vazife.
vezaif: vazifeler, işler.
zahiren: görünüşte.
zındıka: dinsizlik, inançsızlık.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

Biz de zatınıza ve oradaki *Risale-i Nur*'la alâkadar olanlara selâm ediyoruz.

Risale-i Nur Şakirtlerinden

Emin, Feyzi, Kâmil

﴿ 113 ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Kardeşlerim,

Kur'an'ın birtek ayetinin birtek işareti, ihbar-ı gayp nev'inden bir lem'a-i i'caziyeyi tevafuk suretiyle gösterdiğini manevî bir ihtar ile gördüm.

اَيُّبُ أَحَدَكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا

Bu ayet-i kerîmenin makam-ı cifrîsi, şedde ve tenvin sayılmazsa, bin üç yüz elli bir, مَيْتًا 'in aslı مَيْتًا olmasından, bin üç yüz altmış bir ederek, bu tarihte umur-i azîmeden bir dehşetli gıybeti, bu ayetin mana-i işarî külliyyetinde dâhil ediyor. Umur-i azîmeden böyle bir acip gıybet aynı tarihte, aynı senede vukua geldi. Şöyle ki:

On sekiz sene müddetinde sünnet-i seniyyeyi muhafaza için başına şapka koymadığından, on sekiz senedir haps-i münferit hükmünde ihtilâttan men ve yalnız bir odada hayatını geçirmeye mecbur edilen ve hususî

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

men: yasak etme, engelleme, mâni olma.

muhafaza: koruma.

müddet: süre, zaman.

nevi: tür, çeşit.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

suret: biçim, şekil, tarz.

sünnet-i seniye: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) yüce sünneti; yüksek hâl, söz, tavır ve tasvipleri.

şakirt: talebe, öğrenci.

şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.

tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.

tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.

umur-i azime: büyük işler.

vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme.

zat: şahıs.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.

2. Sizden biri, ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? (Hucurat Suresi: 12.)

acip: tuhaf, hayrette bırakan.

alâkadar: ilgili, ilişki.

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.

ayet-i kerîme: Kur'an'ın ayeti; azamet ve şerefi olan ayet.

dahil: girme, içinde olma.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

gıybet: arkadan çekıştirmek, hazır olmayan birisinin aley-

hinde konuşma.

haps-i münferit: tek başına olan hapis.

hususî: özel.

hükümünde: değerinde, yerinde.

ihbar-ı gayp: gayptan gelen haber, geçmiş veya gelecek zamana ait haberler.

ihtar: hatırlatma, uyarı.

ihtilât: karışık görüşme, beraber yaşama.

külliyyet: bütünlük, umumilik.

lem'a-i i'caziye: mucize derecesinde manevî panlıtı.

makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.

mana-i işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.

Allahü ekber: Allah en büyük ve en yücedir.

asır: yüz yıl.

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.

azim: büyük.

beyan: bildirme, açıklama, söyleme.

biçare: çaresiz, zavallı.

cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmi.

cinayet: cana kıyma, katl veya bu derecede ağır bir suç.

emare: alâmet, belirti, nişan.

ezan-ı Muhammedi: Hz. Muhammed'in tebliğ ettiği dinin ezanı.

galiz: kaba, çirkin, terbiye ve nezaket ölçüsünün dışında, edebe aykırı.

gayet: son derece.

gıybet: arkadan çekistirmek, harz olmayan birisinin aleyhinde konuşma.

güya: sanki.

hâdis: olay.

hakikat: gerçek, esas.

ibadetgâh: ibadet yeri, mabet.

içtiham: içtihamla ilgili, içtihada ait.

ihbar-ı gayp: gayptan gelen haber, geçmiş veya gelecek zamana ait haberler.

iman: inanç, itikat.

inadî: inada dayanan, sözünde ısrar eden, ayak direten.

inayet-i İlahiye: Allah'ın yardımı.

istinaden: istinat ederek, dayanarak.

ışarat-ı Kur'âniye: Kur'an'ın işaretleri.

kanaat: inanma, görüş, fikir.

karine: işaret, ipucu, iz, delil.

kasten: bile bile, isteyerek, kasıtlı olarak.

kat'i: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.

kelime-i kudsiye: yüce, kudsi söz.

Kur'an-ı Mu'cizülbeyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.

lâ ilâhe illallah: Allah'tan başka ilah yoktur.

lem'a-i i'caziye: mucize derecesinde manevî parıltı.

mahkûm: bir mahkemece hüküm giymiş, hükümlü.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

medar: sebep, vesile.

medar-ı inkâr: inkâr sebebi.

mevhum: hakikatte olmayan, vehim ve hayal ürünü olan.

mu'cize: benzerini yapmaktan

ibadetgâhında ezan-ı Muhammedi okuyup "Allahü Ekber" dediğinden ve "Lâ ilâhe illallah" hakikatını güneş gibi gösterdiğinden, yüz arkadaşıyla taht-ı tevkife alınan ve mahkûm edilen bir adamı, yüzer emare ve karinelere istinaden inayet-i İlâhiyeden geldiğine kat'î bir kanaat ile ışarat-ı Kur'âniyeden bir müjdeyi hem kendine, hem müsibettede arkadaşlarına bir teselli niyetiyle beyan ettiği için, onu gıybet ve galiz tabirlerle teşhir etmek ve onun dersleriyle imanlarını kurtaran masum şakirtlerini ondan tenfir edip şüpheler vermek, güya ortalıkta medar-ı inkâr hiçbir şey yok ve hiçbir münkeratı ve cinayeti görmüyor gibi, yalnız o biçarenin mevhum bir hatasını, sekiz sene de seksen müdakkiklerin nazarında saklanan ve sathî ve inadî nazarına göre, bir içtihamî yanlışını görüyor zannıyla galiz tabirlerle zemmetmek; elbette bu asırda, bu memlekette Kur'an-ı Mu'cizülbeyan'ın kasten işaretine medar olabilir azim bir hâdisedir. Bence, Kur'an'ın nasıl ki her sure ve bazen bir ayet ve bazen bir kelime bir mu'cize olur; öyle de, bu ayetin tek bir işareti, ihbar-ı gayp nev'inden bir lem'a-i i'caziyedir. Bu ayetin bu işareti, bu asırda, Risale-i Nur Şakirtlerinin hakkındaki gıybet baktığına üç emare var.

Birincisi: Birinci Şua olan *İşarat-ı Kur'âniye Risale-si'*nde, Risale-i Nur'a ve tercümanına da işaret eden beşinci ayet olan

¹ **أَوَمِنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ**

gayet kuvvetli karinelerle ¹ **مَيْتًا** kelime-i kudsiyesi cifir ve

1. Ölü iken iman ile dirilip nura kavuşturduğumuz ve halk içinde o nur ile doğru yola yürüten kimse... (En'am Suresi: 122.)

insanların aciz kaldığı şey.

musibettede: musibet görmüş, felâkete uğramış, belâya, kazaya uğrayan.

müdakkik: tetkik eden, inceden inceye araştıran.

münkerat:

nazar: bakış; düşünce, fikir.

nevi: tür, çeşit.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursi'nin

eserlerinin adı.

sathî: yüzeysel, derine inmeyen, üstün körü.

sure: Kur'an-ı Kerim'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.

şakirt: talebe, öğrenci.

tabir: ifade.

tabirat: tabirler, ifadeler, terimler, deyimler.

taht-ı tevkif: gözetim altında, hapisanede.

tenfir: nefret ettirme, iğrendirme, tiksindirme.

tercüman: çeşitli hal, durum, maksat veya duyguları ifade etme vasıtası.

teselli: avutma, acısını dindirme.

teşhir: ilan etme, herkese duyurma, gösterme.

zem: yerme, kınama, ayıplama.

بِأَسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۝ ۱ وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ۝ ۲
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ حُرُوفِ رَسَائِلِ النُّورِ
المَقْرُوءَةِ وَالْمَكْتُوبَةِ ۝ ۳

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Size Üç Nokta'yı beyan etmeye kalpte bir ihtiyaç oldu.

Birincisi: “Bir hâdisede hem insan eli, hem kader müdâhalesi olduğundan, insan zahirî sebebe bakıp bazen haksız hükmedip zulmeder. Kader; o musibetin gizli sebebine baktığı için adalet eder” diye, *Risale-i Nur*’da bir kaide-i esasiyedir.

Hem, şimdiye kadar *Risale-i Nur*’un başına gelen hâdiselerde bir dest-i inayet, bir vech-i rahmet bulunduğu tecrübelerle sabittir.

Bu iki cihette kalpten bir sual çıktı: “Acaba Nur hakkındaki bu yeni İstanbul hâdisesinde vech-i adalet ve rahmet nedir?”

Hatıra böyle bir cevap geldi ki: Risale-i Nur’a, ehl-i ilim ve ehl-i dikkati ciddiyetle bakmaya ve tetkik etmeye sevk etti. Elbette *Risale-i Nur*’u tedkik eden bir âlim, insafı varsa taraftar olur. *Ve Risale-i Nur*, ulema dairesinde ve İstanbul afakında tezahür edecek. İşte vech-i rahmet ve inayet.

adalet: her hak sahibine hakkının tam ve eksiksiz verilmesi, düzenli ve dengeli oluş.

afak: ufuklar.

âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

beyan: bildirme, açıklama, söyleme.

ciddiyet: ciddilik.

cihet: yön.

dest-i inayet: inayet eli, dikkat, gayret, ihsan, iyilik eli.

ehl-i dikkat: dikkatlılar, dikkat sahipleri.

ehl-i ilim: ilim sahipleri, ilim adamları.

hâdis: olay.

hükmetme: karar vermek, inanca varmak.

kader: ilahî hüküm; Cenab-ı Hakk’ın takdir ve tayin etmesi.

kaide-i esasiye: asıl kaide, temel prensip.

musibet: felaket, bela.

müdahale: karışma.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzz-

zaman Said Nursi’nin eserlerinin adı.

sabit: ispat edilmiş, ispatlanmış.

sevk: yönelme.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

sual: soru.

taraftar: taraflı, bir tarafı destekleyen.

tetkik: dikkatle araştırma, inceleme.

tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.

ulema: âlimler, bilginler, ilim

sahipleri.

vech-i adalet: adalet yönü.

vech-i inayet: inayet, yardım yönü.

vech-i rahmet: işin rahmet yönü.

zahiri: görünürde.

zulüm: haksızlık, eziyet.

Amma, kader-i İllâhînin vech-i adaleti şudur ki: *Risale-i Nur*'un hakikatiyle ve şakirtlerinin şahs-ı manevîsiyle teza-hür eden fevkalâde imanî hizmetlerin ehemmiyetli bir kısmını biçare tercümanına vermek ve ehl-i dünya ve ehl-i siyaset ve avamın nazarında birinci derece ve hakikat nazarında, imana nispeten ancak onuncu derecede bulunan siyaset-i İslâmiye ve hayat-ı içtimaiye-i ümmete dair hizmeti, kâinatı en büyük mesele ve vazife ve hizmet olan hakaik-ı imaniyenin çalışmasına racih gördüklerinden, o tercümana karşı arkadaşlarının pek ziyade hüsnüzanları ehl-i siyasete, inkılâpçı bir siyaset-i İslâmiye fikrini vermek cihetinde, *Risale-i Nur*'a karşı hayat-ı içtimaiye noktasında cephe almak ve fütuhatına mâni olmak pek kuvvetli ihtimali vardı. Bunda hem hata, hem zarar büyüktür.

Kader-i İllâhî, bu yanlış tashih etmek ve o ihtimali izalet etmek ve öyle ümit besleyenlerin ümitlerini tadil etmek için, en ziyade öyle cihetlerde yardım ve iltihaka koşacak olan ulemadan ve sâdattan ve meşayihden ve ahbaptan ve hemşehriden birisini muarız çıkardı; o ifratı tadil edip adalet etti. “Size, kâinatın en büyük meselesi olan iman hizmeti yeter” diye bizi merhametkârâne o hâdiseye mahkûm eyledi. Sonra, lillâhilhamd, o muarızı susturdu, o ateşi söndürdü. Fakat münafıklar söndürmek için çalışıyorlar.

İkinci Nokta: Bu dehşetli ihtikârdan çıkan kaht ve galâ ve açlık ve zaruret, yaşamak damarını şiddetle yarılandırıyor. Bu yara, hissiyat-ı ulviye-i diniyeyi bir derece susturmaya vesile olup, ehl-i dalâlete yardım ediyor.

adalet: her hak sahibine hakkının tam ve eksiksiz verilmesi, düzenli ve dengeli oluş.
ahbap: dostlar.
amma: ama, lakin, ancak.
avam: kültürlü, yüksek tabakadan olmayan; cahil halk tabakası.
biçare: çaresiz, zavallı.
cihet: yön.
dair: alakalı, ilgili.
dehşetli: ürkütücü, korkunc.
ehemmiyetli: önemli.
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yol-

dan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
ehl-i dünya: dünyaya bağlı, dünya adamı, ahireti düşünmeyen.
ehl-i siyaset: ülkenin idaresiyle meşgul olanlar, siyaset adamları, politikacılar.
fevkalâde: olağanüstü.
fütuhât: zaferler, fetihler, galibiyetler.
gala: aşırı fiyat, pahalılık.
hâdis: olay.
hakaik-ı imaniye: imana ait

hakikatler, imanî gerçekler.
hakikat: gerçek, esas.
hayat-ı içtimaiye: sosyal hayat, toplum hayatı.
hayat-ı içtimaiye-i ümmet: Müslümanların sosyal hayatı.
hemşehri: aynı şehirli, aynı memleketli.
hissiyat-ı ulviye-i diniye: dinle ilgili yüce hisler.
hüsnüzan: bir kimsenin veya bir hadisenin iyiliği hakkında ki vicdanî ve iyi kanaat.
ifrat: aşırılık, pek ileri gitme,

haddini aşma.
ihikâr: fazladan kazanç sağlamak amacıyla, hayat için zarurî olan ihtiyaç maddelerini satın alıp fiyatı artsın diye kırk gün veya daha fazla bir süre saklama.
ihimal: olabilirlik.
iltihak: karışma, katılma.
iman: inanç, itikat.
imani: imana dair olan, imanla ilgili.
inkılâp: değişme, dönüşüm, köklü değişme.
izale: giderme, ortadan kaldırma.
kader-i İllâhî: İllâhî kader, Allah'ın kader kanunu.
kaht: kıtlık sebebiyle meydana gelen açlık.
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.
lillâhilhamd: Allah'a hamdolsun ki.
mahkûm: bir mahkemece hüküm giymiş, hükümlü.
mâni: engel.
merhametkârâne: acıyarak, merhamet göstererek.
mesele: konu.
meşayih: şeyhler, pirlar.
muarız: muhalefet eden, karşı çıkan, muhalif.
münafık: nifak sokan, arabozucu; kalbinde küfrü gizlediği halde Müslüman görünen.
nazar: bakış; düşünce, fikir.
nispeten: nispetle, kıyaslayarak.
nokta: konu ile ilgili bölüm.
racih: daha daha üstün, önce, diğerinden üstün.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sâdât: seyyidler, Hz. Muhammed'in neslinden gelenler.
siyaset-i İslâmiye: İslâma ait olan, İslâmî siyaset.
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaat-teb meydana gelen manevî şahıs.
şakirt: talebe, öğrenci.
tadil: doğrultma, düzeltme, denkleştirme.
tashih: düzeltme, yanlışını giderme.
tercüman: çeşitli hal, durum, maksat veya uygulanan ifade etme vasıtası.
tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.
ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.
vazife: görev.
vech-i adalet: adalet yönü.
vesile: aracı, vasıta.
zaruret: muhtaçlık, şiddetli ihtiyaç içinde olma.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

Herkes, midesini düşünmeye başlıyor. Kalp, hakikatten ziyade ekmeği düşünüp hayata, yaşamaya, yardıma koşup vazife-i hakikiyesini ikinci derecede bırakır. Buna karşı *Risale-i Nur*'un şakirtleri bir uzun ramazan nazarıyla bakıp, kefaretü'z-zünup ve bir riyazet-i şer'iyeye çevirebilirler. Alenen nakz-ı sıyama ramazanın hürmetini kıran bedbahtlara gelen o musibet, masumları da incitir. Fakat *Risale-i Nur* Şakirtleri ve masumları, o musibeti lehlerine döndürüp, hayırlı bir riyazete kalbederler. Kanaat ve iktisatla karşılarlar.

Üçüncü Nokta: İki meseledir.

Birincisi: Müdakkik Hoca Sabri, Feyzi'nin istihracına dâir Feyzi'ye yazdığı mektup, güzeldir. Lâhikaya girdikten sonra, hocalar ¹ **فیه نظر** demek için bazı kelimatı tadil edildi.

İkinci mesele: İstanbul ulemasının en büyüğü ve en müdakkiki ve çok zaman müftü'l-enâm olan eski fetva emini meşhur Ali Rıza Efendi (r.h.), Birinci Şua *İşarat-ı Kur'âniye ve Ayetü'l-Kübra* gibi risaleleri gördükten sonra, *Risale-i Nur*'un mühim bir talebesi olan Hafız Emin'e demiş ki:

“Bediüzzaman, şu zamanda din-i İslâma en büyük hizmet eylediğini ve eserlerinin tam doğru olduğunu ve böyle bir zamanda, mahrumiyet içinde, feragat-i nefis edip, yani dünyayı terk edip, böyle bir eser meydana getirmek hiç kimseye müyesser olmadığını ve her suretle şayan-ı tebrik olduğunu ve *Risale-i Nur* müceddid-i din

alenen: açıktan açığa, gizlemekten.

bedbaht: bahtsız, talihsiz, zavallı.

dair: alakalı, ilgili.

din-i İslâm: İslâm dini.

ferâgat-i nefis: kendi hakkından vazgeçme.

fetva emini: şeyhülislâmlıkta fetva işleriyle meşgul olan dairenin başkanı.

hakikat: gerçek, esas.

hürmet: riayet, ihtiram, saygı.

iktisâd: tutum, lüzumundan fazla veya eksik harcamalardan kaçınma.

istihrac: bir şeyden bir şey çıkarma, sonuç çıkarma, mana çıkarma.

işarat-ı Kur'âniye: Kur'an'ın işaretleri.

kanaat: hırs göstermeden kismetine razı olmak, elindeki ile yetinmek.

kefaretü'z-zünup: günahların kefareti.

kelimat: kelimeler, sözler.

leh: onun tarafına, ondan yana, birinin faydası için yapılan hareket.

mahrumiyet: mahrumluk, dilediğini, istediğini elde edememe, napsizlik, hissesizlik.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

mesele: önemli konu.

musibet: felaket, bela.

müceddid-i din: dini tecdit eden, dini, yine dinin kaynağından aldığı ilim ve tefsirle kuvvetlendiren.

1. Dikkate almak, gözden geçirmek lâzım.

müdakkik: tetkik eden, inceden inceye araştıran.

müftiyü'l-enâm: şeyhülislâmlar için kullanılan ünvan.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

müyesser: nasip olan.

nakz-ı sıyam: orucu bozmak.

nazar: bakış; düşünce, fikir.

nokta: konu ile ilgili bölüm.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-

diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

riyazet: nefsi terbiye, dünya lezzetlerinden ve rahatından sakınma; perhizle, kanaatle yaşama.

riyazet-i şer'iy: şer'î riyazet, şeriatın izin verdiği ölçüde açlık ile nefsi terbiye ederek yaşama.

suret: biçim, şekil, tarz.

şakirt: talebe, öğrenci.

şayan-ı tebrik: tebrik etmeye, kutlamaya değer.

tadil: doğrultma, düzeltme.

talebe: öğrenci.

ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.

vazife-i hakikiye: hakikî gerçek vazife.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

olduğunu ve Cenab-ı Hak onu muvaffaku'n-bilhayr eylesin, âmin” diyerek, bazılarının sakal bırakmamaklığına itirazları münasebetiyle, Mevlâna Celâleddin-i Rumî'nin pederleri olan Sultanü'l-Ulemanın bir kıssası ile onu müdafa edip, demiş:

“Bu misillü, Bediüzzaman'ın dahi elbette bir içtihadı vardır. İtiraz edenler haksızdır” demiş. Ve Hoca Mustafa'ya emretmiş, söylediğini yaz: “Bediüzzaman'a kemal-i hürmetle selâm ederim. Telifatınızın ikmaline hırz-ı can (yani, ruha nüsha olacak kadar kıymettar) ile dua etmekteyim. Bazı ulemaüssûun tenkidine uğradığına müteessir olma. Zira ‘Yemişli ağaç taşlanır’ (HÂŞİYE) kaziyesi meşhurdur.

“Mücahedatınıza devam buyurun. Cenab-ı Hak ve Feyyaz-ı Mutlak acilen murat ve matlûbunuza muvaffaku'n-bilhayır eylesin! Bâkî Hakkın birliğine emanet olunuz.

*Eski Fetva Emni
Ali Rıza”*

İşte böyle müdakkik ve ilim ve şeriat ve Kur'ân cihe-tinde bu zamanda söz sahibi en büyük âlim böyle hükmetmiş. *Risale-i Nur*'un talebeleri, bu meseleyi ihtiyaten

HÂŞİYE: Yani, mübarek, tatlı meyveleri bulunan ağaçlara taş atırlar, akılları varsa tatsınlar ve yesinler. Çürütmeye lâyük ve kabil değiller, demektir.

acilen: bir vadeye veya bir şarta bağlı bulunarak, acele olarak, gecikmeden, geciktirilmeden, acele ile.
âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı.
âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!” anlamında duanın sonunda söylenir.
Bâkî Hak: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan varlığı gerek Allah.
cihet: yön.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

fetva emini: şeyhülislâmlıkta fetva işleriyle meşgul olan dairenin başkanı.
Feyyaz-ı Mutlak: hiç bir kayıt ve şarta bağlı olmadan çok çok bereket ve bolluk veren Allah (c.c.).
haşiye: dipnot.
hırz-ı can: başına basıp canı gibi koruma, canı gibi saklama.
hükmetme: karar vermek, inanca varmak.
icthâat: din âlimlerinin şerh

esaslar dahilinde Kur'ân ve sünnete uygun şekilde bir konuda fikir ortaya koymaları, hüküm vermeleri.
ihtiyaten: ihtiyat ederek, ilerisini düşünerek, her ihtimale karşı.
ikmal: tamamlama, bitirme.
ilim: bilgi, marifet.
itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma.
kabil: uygun, münasip.
kaziye: cümlecik, cümle.
kemal-i hürmet: hürmetin

mükemmelliği, tam ve kusursuz mükemmel hürmet.
kıssa: anlatılan olay, hikaye.
kıymettar: kıymetli, değerli.
matlup: talep edilen, istenilen şey.
mesele: önemli konu.
misillü: gibi, benzeri.
murat: maksat, meram, ulaşmak istenen şey.
muvaffaku'n-bilhayır: hayırlı işlerde, hayırlı hizmetlerde başarılı olan.
mübarek: bereketli, kıymetli.
mücahedat: mücahedeler, savaşmalar.
müdafa: savunma.
müdakkik: tetkik eden, inceden inceye araştıran.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
müteessir: teessüre kapılan, hüznünlü, kederli, mahzun.
nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.
peder: baba.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
şeriat: Allah tarafından peygamber vasıtasıyla bildirilen, ilâhî emir ve yasaklara dayanan hükümlerin hepsi.
talebe: öğrenci.
telifat: telifler, kaleme alınan eserler, yazılanlar.
tenkit: eleştirme.
ulemaüssû: kötü alimler, dünyayı dine tercih eden âlimler.

yabanîlere onun ismini vermekle teşhir etmemek gerekir ve dualarına onu dâhil etmek lâzımdır.

Umum kardeşlerimize selâm.

115

Aşere-i Mübeşşere: Cennetle müjdelenen on Sahabî. (Hz. Ebu Bekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali, Hz. Abdurrahman bin Avf, Hz. Übeyde bin Cerrah, Hz. Said Bin Zeyd, Hz. Sa'd bin Ebî Vakkas, Hz. Ubeydullah bin Talha, Hz. Zübeyr ibnü'l-Avvam.).

avam-ı mü'minin: mü'minlerin geniş halk tabakası, avam olanları.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

binaen: -den dolayı, bu sebepten.

ciddi: gerçek olarak, hakikaten.

dahil: girme, içinde olma.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

düstur: kaide, esas, prensip.

ehl-i hakikat: hakikati arzulayanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah adamı.

ehl-i velâyet: velî olanlar; erenler, Allah'ın dostluğunu kazananlar, velîlik sıfatını taşıyanlar.

erkân: rükünler, esaslar, ileri gelenler.

gaybi: gaybla ilgili, bilinmeyenle ilgili.

gayet: son derece.

hakikat: gerçek, esas.

hakiki: gerçek.

hasım: muhalif, karşı taraf, düşman.

hüsnüzan: bir kimsenin veya bir hadisenin iyiliği hakkındaki vicdanî ve iyi kanaat.

icthâat: din âlimlerinin şer'î esaslar dahilinde Kur'an ve sünnete uygun şekilde bir konuda fikir ortaya koymaları, hüküm vermele-ri.

ihtar: hatırlatma, uyarı.

iman: inanç, itikat.

inkâr: Allah'ın varlığına, birliğine inanmama, kabul ve tasdik etmeme.

ittibaen: ittiba ederek, tabi olarak, uyarak.

mabeyn: ara.

makam: manevî mevki.

muhafaza: koruma.

muhalif: zıt, karşıt, aykırı.

muharebe: savaşıma, savaş.

mübareze: çatışma, kavgâ.

müstakim: doğru.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا ۱

Aziz, sıddık, müstakim kardeşlerim,

Gayet ciddî bir ihtar ile bir hakikati beyan etmeye lüzum var. Şöyle ki:

۲ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ۳

sırrıyla, ehl-i velâyet, gaybî olan şeyleri, bildirilmezse bilmezler. En büyük bir velî dahi, hasmının hakikî hâlini bilmedikleri için, haksız olarak mübareze etmesini Aşere-i Mübeşşerenin mabeynindeki muharebe gösteriyor. Demek, iki velî, iki ehl-i hakikat birbirini inkâr etmekle makamlarından sukut etmezler; meğer, bütün bütün zahir-i şeriata muhalif ve hatası zahir bir içtihat ile hareket edilmiş ola. Bu sırra binaen ۳

وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۳ 'deki ulüvvücenap düsturuna ittibaen ve avam-ı mü'mininin şeyhlerine karşı hüsnüzanlarını kırmamakla, imanlarını sarsılmadan muhafaza etmek ve Risale-i Nur'un erkânlarının haksız

1. Allah'ın selâmı, rahmet ve berekâtı ebedî ve daimî olarak üzerinize olsun.

2. Gaybı Allah'tan başka kimse bilemez.

3. Öfkelerini yutanlar ve insanların kusurlarını affedenler. (Âl-i İmran Suresi: 134.)

adı.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.

sükût: değerden düşme, değerini yitirme.

seyh: tarikat dersi veren manevî lider, müşit.

teşhir: ilan etme, herkese duyurma, gösterme.

ulüvv-i cenap: âlilenaplık, cömertlik, büyüklük.

umum: bütün.

velî: Allah'ın sevgisine, himayesine kavuşmuş, ermiş kimseler, Allah dostu, evliya.

yabani: yabancı, konunun dışında olan.

zahir: açık, âşikâr.

zahir-i Şeriat: şeriatin zahiri, şeriatin zahiri duygularımızla görüp anladığımız yönü.

itirazlara karşı haklı, fakat zararlı hiddetlerinden kurtarmak lüzumuna binaen ve ehl-i ilhadın iki taife-i ehl-i hakın mabeynindeki husumetten istifade ederek, birinin silâhiyla, itirazıyla ötekini cerh edip ve ötekinin delilleriyle berikini çürütüp, ikisini de yere vurmak ve çürütmekten içtinaben, Risale-i Nur Şakirtleri bu mezkûr dört esasa binaen, muarızlara hiddet ve tehevvrle ve mukabele-i bilmisille karşılamamalı. Yalnız kendilerini müdafaa için musalâhakârâne, medar-ı itiraz noktaları izah etmek ve cevap vermek gerektir.

Çünkü bu zamanda enaniyet çok ileri gitmiş. Herkes, kameti miktarında bir buz parçası olan enaniyetini eritmeyip bozmuyor, kendini mazur biliyor; ondan niza çıkıyor. Ehl-i hak zarar eder; ehl-i dalâlet istifade ediyor.

İstanbul'da malûm itiraz hâdisesi ima ediyor ki, ileride, meşrebini çok beğenen bazı zatlar ve hodgâm bazı sofî-meşrepler ve nefis-i emmaresini tam öldürmeyen ve hubb-i cah vartasından kurtulmayan bazı ehl-i irşat ve ehl-i hak, *Risale-i Nur'a* ve şakirtlerine karşı kendi meşreplerini ve mesleklerinin revacını ve etbâlarının hüsn-i teveccühlerini muhafaza niyetiyle itiraz edecekler; belki, dehşetli mukabele etmek ihtimali var. Böyle hâdiselerin vukuunda bizlere, itidal-i dem ve sarsılmamak ve adavete girmemek ve o muarız taifenin de rüesalarını çürütmek gerekir.

Faş etmek hatırıma gelmeyen bir sırrı, faş etmeye mecbur oldum. Şöyle ki:

adavet: düşmanlık, husumet.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
cerh: yaralama, bir iddiayı, fikri çürütme, reddetme.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
ehl-i hak: hak ehli, iman, İslâmiyet ve hak yolunda olan, hak mezhepte olan.

ehl-i ilhad: ilhad ehli, doğru meslek ve dinden, hak yolundan çıkıp bâtlı yola sapan imansızlar, dinsizler.
ehl-i irşat: mürsitler, doğru yolu gösterenler.
enaniyet: kendini beğenme, bencillik, egoistlik.
esas: asıl, temel, dip, kök.
etba: birinin sözüne, işine, mesleğine uyanlar.
faş: meydana çıkma, açığa vurma, dile verme.
hâdis: olay.

hiddet: öfke, kızgınlık.
hodgâm: kendi keyfini düşünen, bencil.
hubb-i câh: makam sevgisi, rütbe ve mevki sevgisi ve bunlara karşı gösterilen aşırı hırs.
husumet: düşmanlık.
hüsn-i teveccüh: iyi karşılanmak ve alâka görmek.
ıctinaben: çekinerek, uzak durarak.
ihtimal: olabirlik.
ima: işaretle anlatma, üstü

kapalı ifade etme.
istifade: faydalanma, yararlanma.
itidal-i dem: soğukkanlılık.
itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
kamet: boy, endam.
mabeyn: ara.
malûm: bilinen, biliniyor olan.
mazur: özür, özrü olan.
medar-ı itiraz: itiraz sebebi, kabul etmeme sebebi.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
mesrep: gidiş, hareket tarzı, tavır, tutum, meslek.
mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.
muarız: muhalefet eden, karşı çıkan, muhalif.
muhafaza: koruma.
mukabele: karşılık verme, karşılama.
mukabele-i bîl-misil: misliyle mukabele etme, karşılaştığı muamelenin aynısını sahibine iade etme.
musalâhakârâne: barış içinde, barışarak.
müdafaa: savunma.
nefis-i emmare: insana kötü ve günah işlerin yapılmasını emreden nefis.
niza: anlaşmazlık, ihtilâf.
revac: rağbet, kıymet, değer.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rüesa: reisler, başkanlar.
sır: gizli hakikat.
sofîmesrep: tasavvuf ehli, riyazet ve nefisle mücadele ile hakikate ermeye çalışan.
şakirt: talebe, öğrenci.
taife: takım, grup.
taife-i ehl-i hak: doğru yolda olanların oluşturduğu topluluk.
tehevvr: öfkelenme, köpürme, kızma, aşırı hiddet.
varta: tehlike, büyük tehlike.
vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme.
zat: kişi, şahıs.

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.
ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.

akıbet: nihayet, sonuç.

aleyh: ona karşı, onun üzerine.

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.

bâki: ebedi, daimî, sürekli ve kalıcı olan.

binaen: -den dolayı, bu sebepten.

cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

ekseriyet-i mutlaka: mutlak çoğunluk.

elmas: çok kıymetli bir mücevher.

farz-ı muhal: imkânsız farz etme, olmayacak bir şeyi olacmış gibi düşünme.

fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.

ferdiyet: teklik, birlik, fertlik.

ferit: yüksek, eşsiz bir makama çıkmak.

Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.

gavsîyet: evliyaullahın başı olmaklık, kutupluk; velâyet mertebelerinde yüksek bir makam sahibi olma.

hâdis: olay.

hadsiz: sınırsız, sonsuz.

haric: bir şeyin dışında kalma.

hissiyat: hisler, duygular.

hususî: özel.

hüküm: hakimiyet, nüfuz, kumanda.

hüküm: karar, emir, hakimiyet.

iltifat: ilgi gösterme, yüzünü çevirip bakma.

imam: önder, rehber.

iman: inanma, itikat.

itidal-i dem: sogukkanlık.

itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma.

izah: açıklama, ayrıntılar ile anlatma.

kutb-i azam: en büyük kutup, dinî bir meslek veya grubun başı, birçok Müslümanın kendisine bağlandıkları büyük evliyadan zamanın en büyük mürsidi.

kutbiyet: evliyalar arasında zamanın en büyük mürsidi olmak.

kutup: evliyalar içerisinde zamanın en büyük mürsidi olan.

makam: manevî mevki.

mazhar: bir şeyin çıktığı görüldüğü yer; nail olma, şereflenme.

Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsi ve o şahs-ı manevîyi temsil eden has şakirtlerinin şahs-ı manevîsi "Ferid" makamına mazhar oldukları için, değil hususî bir memleketin kutbu, belki ekseriyet-i mutlaka ile Hicaz'da bulunan kutb-i azamın tasarrufundan hariç olduğunu ve onun hükmü altına girmeye mecbur değil. Her zamanda bulunan iki imam gibi, onu tanımaya mecbur olmuyor. Ben, eskide, Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsini, o imamlardan birisini zannediyordum. Şimdi anlıyorum ki, Gavs-ı Azam'da kutbiyet ve gavsîyetle beraber "ferdiyet" dahi bulunduğundan, ahir zamanda, şakirtlerinin bağlandığı Risale-i Nur, o ferdiyet makamının mazharıdır. Bu gizlenmeye lâîyk olan bu sırr-ı azîme binaen, Mekke-i Mükkerreme'de dahi, farz-ı muhal olarak, Risale-i Nur'un aleyhinde bir itiraz, kutb-i azamdan dahi gelse, Risale-i Nur Şakirtleri sarsılmayıp, o mübarek kutb-i azamın itirazını iltifat ve selâm suretinde telâkki edip, teveccühünü de kazanmak için, medar-ı itiraz noktaları o büyük üstatlarına karşı izah etmek, ellerini öpmektir.

Evet kardeşlerim, bu zamanda öyle dehşetli cereyanlar ve hayatı ve cihanı sarsacak hâdiseler içinde hadsiz bir metanet ve itidal-i dem ve nihayetsiz bir fedakârlık taşımak gerektir. ¹ **يَسْتَحْيُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ** ayetinin

sırr-ı işârîsiyle, ahireti bildikleri ve iman ettikleri hâlde dünyayı ahirete severek tercih etmek ve kırılabacak şeyi bâkî bir elmasa bilerek rıza ve sevinçle tercih etmek ve akıbeti görmeyen kör hissiyatın hükmüyle hazır bir

1. Onlar dünya hayatını seve seve âhirete tercih edenler... (İbrahim Suresi: 3.)

medar-ı itiraz: itiraz sebebi, kabul etmeme sebebi.

Mekke-i Mükkerreme: keremli, aziz, mukaddes Mekke şehri.

metanet: metin olma, dayanıklılık, sağlamlık.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

nihayetsiz: sonsuz, sınırsız.

rıza: razı olma, hoşnutluk.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-

diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

sırr-ı azim: büyük sır.

sırr-ı işârî: işârî olan sır.

suret: biçim, şekil, tarz.

şahs-ı manevî: manevî şahıs,

belli bir kişi olmayıp bir cemaat meydana gelen manevî şahıs.

şakirt: talebe, öğrenci.

tasarruf: velîlerin Allah'ın izni dairesinde eşya ve varlıklar üzerindeki manevî tesirleri, keramet.

telâkki: kabul etme, bir görüşle bakma.

temsîl: birinin, bir topluluğun veya bir kuruluşun adına hareket etme.

teveccüh: yönelme, sevgi, ilgi.

üstat: öğretici, öğretmen.

dirhem zehirli lezzeti ileride bir batman safî lezzete tercih etmek, bu zamanın dehşetli bir marazı, bir musibetidir. O musibet sırrıyla, hakikî mü'minler dahi bazen ehl-i dalâlete taraftar olmak gibi dehşetli hatada bulunuyorlar. Cenab-ı Hak, ehl-i iman ve Risale-i Nur Şakirtlerini bu musibetlerin şerrinden muhafaza eylesin. Âmin.

Kardeşiniz
Said Nursî

116

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Risale-i Nur'un intişarına ve fütuhatına karşı gelen biri semavî, biri arzî iki musibete mukabele edecek ayrı bir inayet-i İlâhiye cilvesi görülmeye başladı.

Arzî ve insanî olan musibet: Isparta'da ve İstanbul'da olduğu gibi, Kastamonu'nun havalisinde de, ehl-i dalâlet, *Risale-i Nur'un* intişarına set çekmek için, has talebelelerin ve ciddî çalışanların şevklerini kırmak ve onlara fütur vermek için, ayrı ayrı tarzlarda, umumi bir plân dahilinde taarruz ediliyor. Halislere fütur veremediklerinden, başka meşgaleler bulmakla çalışmalarına zarar veriyorlar.

Semavî musibet ise: İhtikâr neticesinde, hayat ve yaşamak hissi, hissiyat-ı diniyeye galebe çalıp, ekser nâs midesini, maişetini daima düşünüyor. Hatta ekser fukara

âmin: yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
arzî: yerle ilgili, yere ait.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
batman: eski ağırlık ölçülerinden olup, iki okka ile sekiz okka arasında değişen ağırlık ölçüsü.
ciddî: gerçek olarak, hakikaten.
cilve: tecelli, görüntü.
dahil: iç, içerisi.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.
dirhem: yaklaşık üç grama denk gelen eski bir ağırlık ölçüsü.
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
ekser: pek çok.
fukara: fakirler, yoksullar.
fütuhât: zaferler, fetihler, galibiyetler.
fütur: ziyafet, geveşlik,

usanç.
galebe: galip gelme, üstünlük.
hakikî: gerçek.
halis: samimî, her amelinin yalnız Allah rızası için işleyen.
havali: bölge, etraf, çevre, civar.
hissiyat-ı diniye: dinle ilgili hisler.
ihdikâr: fazladan kazanç sağlamak amacıyla, hayat için zarurî olan ihtiyaç maddelerini satın alıp fiyatı artsın diye

kırk gün veya daha fazla bir süre saklama.

inayet-i ilâhiye: Allah'ın yardımı.

insanî: insana ait, insanla alakalı.

intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.

intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.

maişet: geçim, geçinme.

maraz: hastalık.

meşgale: iş, uğraş, meşgul olunan şey.

muhafaza: koruma.

mukabele: karşılık verme, karşılama.

musibet: felaket, bela.

mü'min: iman eden, inanan.

nâs: insanlar.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sâfi: samimî, hâlis, saf.

semavî: semaya ait, gökten gelen; Allah tarafından olan, ilâhî.

set: mani, perde, engel.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullen.

sır: gizli hakikat.

şakirt: talebe, öğrenci.

şer: kötülük.

şevk: şiddetli arzu, aşırı istek ve heves.

taarruz: saldıрма, sataşma, ilişme.

talebe: öğrenci.

taraftar: taraflı, bir tarafı destekleyen.

tarz: biçim, şekil.

umumi: genel.

afak: ufuklar.

binaen: -den dolayı, bu sebepten.

bizzat: kendisi, şahsen.

Cenab-ı Erhamürrâhimin: inayet ve rahmet, yardım ve lütuf sahiplerinin en merhametlisi olan, şeref ve azamet sahibi olan yüce Allah (c.c.).

ciddi: gerçek olarak, hakikaten.

çaba: gayret, çalışma.

ezcümle: bu cümleden olarak.

fetva emini: şeyhülislâmlıkta fetva işleriyle meşgul olan dairenin başkanı.

fütuhât: zaferler, fetihler, galibiyetler.

fütur: zayıflık, gevşeklik, usanç.

hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imânî gerçekler.

hakiki: gerçek.

hamdüsenâ: şükür ve övgü.

huruf: harfler.

hurufat: harfler.

inayet: yardım, ihsan, lütuf.

inayet-i ilâhiye: Allah'ın yardımı.

intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.

kasten: bile bile, isteyerek, kasıtlı olarak.

lâkayt: kayıtsız, ilgisiz.

mecburiyet: zorunluluk.

mecmuâ: toplanıp, biriktirilmiş, düzenlenmiş yazıların hepsi.

melfuz: söylenmiş, söylenilen, okunan.

muavenet: yardım, yardımlaşma.

mukabil: karşılık.

musibet: sıkıntı, felâket, afet, hastalık, vs.

muvafakat: uyma, uyuşma, uygunluk.

muvakkaten: geçici olarak.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

kısından olan Risale-i Nur Talebeleri, bu musibete karşı çabalamak mecburiyetiyle hakikî ve en mühim vazifesi olan neşir hizmetini bırakmaya mecbur oluyor.

Hem, insanların zihinleri, fikirleri kasten ve bizzat hakaik-ı imaniyeye karşı bu yüzden bir derece lâkaytlık bir vaziyeti almasından, bir tevakkuf devri gelmesine mukabil, Cenab-ı Hakkın inayet ve rahmetiyle başka bir tarzda *Risale-i Nur*'un intişar ve fütuhatına meydan açmış. Ezcümle, İstanbul afakından —yüksek ulemanın— eski Fetva Emini Ali Rıza, Ahmed Şirvanî ve parlak vaizlerden Şemsî gibi zatlar, *Risale-i Nur*'la ciddî ve takdîrkârâne münasebettar olmaya başlamalarıdır.

Hem, hatırimızda olmadığı hâlde yeni hurufla tab etmek üzere başta *Ayetü'l-Kübra*'nın en mühim parçası, yedi parça, bir mecmuada tab etmek ve gençleri uyandıran üç-dört parça ayrı bir risalede, Hafız Mustafa ile beraber tab etmek için matbaaya gönderdik.

Hem, mühim bir zat teşebbüs ediyor ki, mühim parçalardan bir kısmını Ankara'da, büyük rütbeli birisinin muavenetiyle tab etmek niyeti var. Ben şimdilik muvafakat etmedim.

Velhasıl, bir kapı kapansa, inayet-i ilâhiye daha parlak kapıları *Risale-i Nur* yüzünden açıyor, yol veriyor. *Risale-i Nur*'un mektup ve melfuz hurufatı adedince Cenab-ı Erhamürrâhimin'e hamdüsenâ ve şükür olsun.

هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

Buna binaen, bu tevakkuf ve muvakkaten fütura me-
rak etmeyiniz. Zaten şimdiye kadar çalışmalar, tohumlar

1. Bu, Rabbimin fazlındandır. (Neml Suresi: 40.)

münasebettar: ilgili, alâkalı.

neşir: kitap, gazete vs. bastırıp çıkarma.

niyet: kalbin bir şeye karar vermesi, bir işin ne için yapılacağını bilmesi.

rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

rütbe: askerlerin ve polislerin

sahip olduğu resmî derece, mevki.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

tab: basma, baskı.

takdîrkârâne: takdir edene yakışır şekilde, takdir ederek.

tarz: biçim, şekil.

teşebbüs: girişim, bir işi yapmak için harekete geçme.

tevakkuf: duraklama, durma.

ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.

vaiz: vaaz eden, ibadet yerlerinde dinin emir ve yasaklarını anlatarak nasihat eden din görevlisi.

vaziyet: durum.

velhasıl: sözün kıyası, hasılı, özü, kısacası, netice.

zat: kişi, şahıs.

nev'inde, istikbalde kâfi sümbüller verebilir. Farzımuhal olarak, hiç çalışılmasa da yine kifayet eder. Kat'iyen takarrür etmiş ki, *Risale-i Nur* hakikatlerine, gıdaya ihtiyaç gibi bu zamanda ihtiyaç var. Bu ihtiyaç ise, onu tevakkufta bırakmaz, işlettirecek inşaallah.

Hafız Mustafa ile umumunuza bedel görüştük, fakat pek az bir zamanda. Cenab-ı Hak, onu ve Tahiri'yi tab meselesinde muvaffak eylesin. Âmin.

Hafız Ali'nin mektubunda, Medrese-i Nuriyenin üstadı olan Hacı Hafız ile gayet samimâne ve uhuvvetkârâne görüşmeleri ve meşveretleri bizleri çok mesrur eyledi.

Kardeşiniz
Said Nursî

117

Aziz kardeşlerim,

Nur Fabrikasının sahibi, Birinci Şuam, dördüncü ayeti bahsinde, hakikat-i İslâmiyetin yedi esasını parlak bir surette ispat edildiği cümlesine dair soruyor ki: “Erkân-ı İslâmiyeyi beş biliyoruz.” Hem vücut-i zekât rûknü, risalelerde ne suretle izah edildiğini soruyor:

Elcevap: İslâmın rûkûnleri başkadır, hakikat-i İslâmiyetin (HÂSİYE) esasları yine başkadır. Hakikat-i İslâmiyetin

HÂSİYE: “Beraber” kelimesi Şuada noksan olduğu için şüphe edilmiş.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!” anlamında duanın sonunda söylenir.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bedel: karşılık.
dair: alakalı, ilgili.
elcevap: cevap olarak.
erkân-ı İslâmiye: İslâmiyetin esasları, temelleri, rûkûnleri.
farzımuhal: imkânsız farz etme, olmayacak bir şeyi ola-

cakmış gibi düşünme.
gayet: son derece.
hakikat: gerçek, esas.
hakikat-i İslâmiyet: İslâmiyetin aslı, esası, gerçeği.
hâşiye: dipnot.
inşaallah: ‘Allah izin verirse’ manasında kullanılan bir dua.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
istikbal: gelecek zaman.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
kâfi: yeter, elverir.

kat'iyen: katî olarak, kesin olarak, kesinlikle.
kifayet: kâfi miktarda olma, yeterlilik.
medrese-i Nuriye: nur medresesi; Risale-i Nur'ların okunduğu yerler.
meşale: önemli konu.
mesrur: sevinçli, memnun.
meşveret: işlerin konuşup anlaşma yoluyla halledilmesi, bir konu hakkında çeşitli ve ehil şahıslardan fikir alma.
muvaffak: başarmış, başarılı.

nevi: tür, çeşit.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

rûkûn: bir şeyi meydana getiren unsurlardan her biri, esas.

samimâne: samimî bir şekilde, gönülden gelen bir tavırla.

suret: biçim, şekil, tarz.

tâb: basma, baskı.

takarrür: yerleşme, kararlı hale gelme.

tevakkuf: duraklama, durma.

uhuvvetkârâne: kardeşçesine, samimî dostçasına.

umum: bütün, herkes.

üstat: bir ilim ve sanatta üstün olan kimse, öğretmen.

vücut-i zekât: zekâtın vacip, şart oluşu.

cilve: tecelli, görüntü.
dâhil: girme, içinde olma.
derece-i lüzum: lüzum olma derecesi.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ehemmiyetli: önemli.
erkân-ı imaniye: imana ait esaslar.
esas: asıl, gerçek.
evlât: veletler, çocuklar.
evvel: önce.
hayat-ı içtimaiye: sosyal hayat, toplum hayatı.
hülâsa: bir şeyin özü, esası, özeti.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
kat'iyyen: katî olarak, kesin olarak, kesinlikle.
Kelime-i Şahadet: şehadet kelimesi, şehadet ifadesini hülâsa eden "eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Resulüh" cümlesi.
kemal-i fahr: tam bir iftihar, övünme.
kerime: kız evlât, kız çocuk.
kıymet: değer.
mahdum: oğul, evlât.
manen: mana bakımından, manaca.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
masumâne: masumca, suçsuz ve günahsız bir şekilde.
masume: günahsız, suçsuz kadın.
mazhar: nail olma, şereflenme.
mazhariyet: görünme ve tezahür yeri olma; nail olma, şereflenme.
mecmu: toplam, tüm.
merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.
murat: maksat, meram, ulaşmak istenen şey.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
müteessir: teessüre kapılan, hüznü, kederli, mahzun.
neşir: kitap basma, çıkarma; her-

esaları, altı erkân-ı imaniye ile ve esas ubudiyet ki, İslâmın beş rûknü olan savm, salât, hac, zekât, kelime-i şahadet mecmuunun hülâsasıdır.

Risale-i Nur, altı rûkn-i imaniye ile bu esas ubudiyeti ispat edip "seb'ül-mesani" cilvesine mazhariyeti murattır. Vücub-i zekâtın izahından murat ise, zekâtın teferruat tafsilâtı değil, belki zekâtın, hayat-ı içtimaiyede derece-i lüzumu ve ehemmiyetli kıymeti ispat edilmiş demektir. Evet, *Risale-i Nur*'dan evvel yazdığımız risalelerde, hem de *Risale-i Nur*'un müteaddit yerlerinde, vücub-i zekâtın hayat-ı içtimaiyede ne derece ehemmiyetli olduğu katiiyen ve vazihan ispat edilmiş demektir.

İsparta'da, *Risale-i Nur*'un ders ve neşrine iki köşkünü bir zaman tahsis eden kardeşimiz Şükrü Efendinin iki genç evlâdının vefatı, beni müteessir etti. Çünkü, beş altı yaşında iken, masume kerîmesi yanıma geldikçe, her defa "Adın nedir?" soruyordum. Masumâne, kemal-i fahirle, "Hayrûnnisa" derdi; beni şefkatle güldürüyordu. Cenab-ı Hak, o mübarek masumeyi birden Cennetine aldı; şu dünya cehenneminden kurtardı. Ve merhum mahdumu Hayati ise, hastalık, inşaallah onu da Hayrûnnisâ gibi günahsız masum yaptı. Beraber Cennet tarafına gittiler. Bu nokta-i nazardan ben, o iki çocuğu tebrik ediyorum. Ve peder ve vâlidelerini de hem taziye, hem manen tebrik ediyorum ki; o iki evlâtları **وَلَدَانِ مُخَلَّدُونَ**¹ sırrına mazhar oldular. Ben, o ikisini, *Risale-i Nur*'un vefat eden şakirtleri içinde dualarımıza dahil ettik.

1. Ebediyen yaşlanmayacak olan çocuklar. (Vakia Suresi: 17.)

kese duyurma, yayma.

nokta-i nazar: görüş açısı, bakış açısı; görüş, fikir.

peder: baba.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

rûkn-i imaniye: imana ait esas, imanin esası.

rûkûn: bir şeyi meydana getiren unsurlardan her biri, esas.

salât: namaz.

savm: oruç.

seb'ül-mesani: tekrar tekrar okunma.

sır: gizli hakikat.

şakirt: talebe, öğrenci.

şefkat: karşılıksız sevgi besleme, içten ve karşılıksız merhamet.

tafsilât: tafsiller, açıklamalar, izahlar.

tahsis: bir şeyi bir kimseye

veya bir yere ayırma.

taziye: baş sağlığı dileme, yakını ölen kimseyi teselli etme.

teferruat: ayrıntılar, dallar, bölümler.

ubudiyet: kulluk.

valide: ana, anne.

vazihan: açıkça, açık bir şekilde.

vefat: ölme.

vücub-i zekât: zekâtın vacip, şart oluşu.

Rüştü Efendi benim tarafımdan, Şükrü Efendiye, çocuk taziyenamesi olan On Yedinci Mektubu, benim yerimde okusun.

Risale-i Nur'un kaptanı Sabri, Nis Adasındaki bir kardeşimiz ve Onuncu Sözün tab'ından sonra tehlikeden muhafaza için, kaç ay hanesinde saklayan ve peder ve vâlidesiyle, bizimle ciddî alâkadar bulunan Veli Efendinin peder ve vâlidesinin vefat haberlerini yazıyor. Cenab-ı Hak, onlara rahmet eylesin. Ben, inşaallah çok zaman onları manevî kazançlarıma şerik edeceğim.

﴿ 118 ﴾

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Ben, pek kat'î bir surette ve bine yakın tecrübelerim neticesinde kat'î kanaatim gelmiş ve ekser günlerde hissediyorum ki, *Risale-i Nur*'un hizmetinde bulunduğum günde, o hizmetin derecesine göre kalbimde, bedenimde, dimağımda, maişetimde bir inkişaf, inbisat, ferahlık, bereket görüyorum. Hem orada iken, hem burada çok kardeşlerimden aynı hâleti hissettim ve ediyorum. Ve çokları itiraf ediyor ki, “Biz de hissediyoruz” derler. Hatta, size geçen sene yazdığım gibi, benim, pek az gıda ile yaşadığımın sırrı, o bereket imiş.

alâkadar: ilgili, ilişkî.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bereket: mübareklik, bolluk, saadet.

ciddi: gerçek olarak, hakikaten.

dimağ: akıl, şuur.

ekser: pek çok.

hâlet: hal, durum.

halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.

hane: ev.

inbisat: ferahlama, yayılma,

genişleme.

inkişaf: ortaya çıkma, keşfolunma; gelişme.

inşaallah: ‘Allah izin verirse’ manasında kullanılan bir dua.

kanaat: inanma, görüş, fikir.

kat’î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.

kefalet: sorumluluğu üzerine almak.

maişet: geçim, geçinme.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

muhafaza: koruma.

peder: baba.

rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.

rızık: Allah’ın lütuf ve ihsan ettiği nimetler.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

rivayet: Hz. Peygamber’den nakledilen hadis.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

sır: gizli hakikat.

suret: biçim, şekil, tarz.

şerik: ortak.

tâb: basma, baskı.

talebe-i ulûm: ilim tahsil eden, ilimlerle uğraşan öğrenci.

taziyename: baş sağlığı dileyen yazı veya mektup.

valide: ana, anne.

vefat: öleme.

vüs’at: genişlik.

Hem, İmam-ı Şafii'den (r.a.) rivayet var ki: "Halis talebe-i ulûmun rızıkına, ben kefalet edebilirim," demiş. "Çünkü rızıklarında vüs'at ve bereket olur." Madem hakikat budur ve madem halis talebe-i ulûm ünvanına Risale-i Nur Şakirtleri bu zamanda tam liyakat göstermişler; elbette şimdiki açlık ve kahta mukabil *Risale-i Nur* hizmetini bırakmak ve zarûret-i maîşet özüyle, maîşet peşine koşmak yerine en iyi çare, şükür ve kanaat ve Risale-i Nur Talebeliğine tam sarılmaktır.

Evet, her tarafta, bu derd-i maîşet herkesi sarsıyor. Ehl-i dalâlet, bundan istifade eder; ehl-i diyanet de, kendini mâzur bilir, "Zarurettir, ne yapalım?" der.

Demek ki, *Risale-i Nur* Şakirtleri, bu açlık ve zaruret musibetine karşı, yine Nurla mukabele etmeli. Her şakirdin vazifesi, yalnız kendi imanını kurtarmak değil, belki başkasının imanlarını da muhafaza etmeye mükelleftir. O da, hizmete ciddî devam ile olur.

Size yazmıştık ki, muarızlara adavetle mukabele etmeyiniz. Mümkün olduğu kadar, ehl-i takva, ehl-i ilme karşı dostâne vaziyet alınız. Fakat bu noktaya dikkat ediniz ki, *Risale-i Nur*'un zararına ve şakirtlerinin salâbet ve metânetlerine ilişecek bir tarzda daireniz içine sokmayınız. Öyleler, niyet-i halise ile girmezse, belki fütur verirler. Eğer enaniyetli ve hodfuruş ise; *Risale-i Nur* Şakirtlerinin metanetlerini kırarlar, nazarlarını *Risale-i Nur*'un haricine çekip dağıtırlar. Şimdi çok dikkat ve metanet ve ihtiyat lâzımdır.

adavet: düşmanlık, husumet.
ciddî: gerçek olarak, hakikaten.
derd-i maîşet: geçim derdi ve zorluğu, geçim sıkıntısı.
dostâne: dostlukla, dostça.
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kişiler.
ehl-i diyanet: dindar kişiler.
ehl-i ilim: ilim sahipleri, ilim adamları.
ehl-i takva: Allah'tan korkan ve günahlardan çekinen insanlar.
enaniyet: kendini beğenme, bencillik, egoistlik.
fütur: zayıflık, gevşeklik, usanç.
hakikat: gerçek, esas.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
haric: dışarı.
hodfuruş: kendini begendirmeye çalışan, övünen.
iman: inanç, itikat.
istifade: faydalanma, yararlanma.
kaht: kıtlık sebebiyle meydana gelen açlık.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
liyakat: layık olma, ehliyet.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
maîşet: geçim, geçinme.
mazur: özür, özrü olan.
metanet: metin olma, dayanıklılık,

lik, sağlamlık.
muarız: muhalefet eden, karşı çıkan, muhalif.
muhafaza: koruma.
mukabele: karşılık verme, karşılama.
mukabil: karşılık.
musibet: felaket, bela.
mükellef: sorumlu ve yükümlü olan, bir şeyi yapmaya mecbur olan, vazifeli.
nazar: bakış; düşünce, fikir.
niyet-i halise: her türlü hile, riya ve kötülükten uzak olan

samimî niyet.
özür: bir kusur veya suçun hoş görülmesini gerektiren sebep, elde olmadan yapılan bir suçun bağışlanması için ileri sürülen bahane.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.
salâbet: Metanet, manevî kuvvet, dayanma, sebat.
şakirt: talebe, öğrenci.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme,

gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
talebe: öğrenci.
talebe-i ulûm: ilim tahsil eden, ilimlerle uğraşan öğrenci.
tarz: biçim, şekil.
ünvan: şöret, ad, isim.
vazife: görev.
vaziyet: durum.
zaruret: muhtaçlık, şiddetli ihtiyaç içinde olma.
zaruret-i maîşet: geçim zaruret, geçim zorluğu.

Bu havalide, hakikaten ümidimin fevkinde, Risale-i Nur Talebelerinden iki kahraman yetiştiler: Baba-oğul, Ahmed Nazif, Salâhaddin. Bu iki zat *Risale-i Nur*'un neşrinde iki yüz adam kadar çalıştıklarını görüyoruz. Ezcümle, birisi, yani oğlu Kars'ta durup, hem Van'a, hem Erzurum'a, hem Konya'ya, hem buralara, size leffen gönderdiğim mektup gibi, muhaberele ile tesirli bir sûrette çalışıyor; tam bir Abdurrahman'dır.

Kardeşiniz
Said Nursî

119

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bu zamanda, hususan bu sıralarda, *Risale-i Nur*'un şakirtleri *tam bir metanet ve tesanüt ve dikkat etmeye muhtaçtırlar*. Lillâhilhamd, Isparta ve havalisi kahramanları demir gibi bir metanet göstermesiyle, başka yerlere de hüsn-i misal oldu.

Ey Hüsrev! Tesirli ve güzel mektubunu aldım. Vazifemin başına geçmen bizi fevkalâde mesrur etti; binler safalarla geldin. Sen bu bir buçuk sene maddî kalemin işlemediğinden merak etme. Senin yerine ve kerametli kalemnin yâdigârı olan Mu'cizat-ı Ahmediyenin biri vilâyat-ı şarkiyede fa'alâne geziyor. Diğer son yazdığın nüsha da, İstanbul'da, senin yerinde çalışıp, inşaallah fütuhât yapar. Senin yazdığın mu'cizeli iki Kur'ân-ı Azîmüşşan'ın

suretlerin her biri.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

safa: rahat ve huzurlu olma, gönül şenliği.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullen.

suret: biçim, şekil, tarz.

şakirt: talebe, öğrenci.

talebe: öğrenci.

tesanüt: dayanışma, birbirine dayanma ve destek olma.

vazife: görev.

vilâyat-ı şarkiyeye: şark vilayetleri, doğu illeri.

yadigâr: bir kimseyi veya olayı hatırlatan eşya veya kimse.

zat: kişi, şahıs.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

ezcümle: bu cümleden olarak.

faalâne: faal olana yakışacak surette, çalışkancasına, çok çalışarak.

fevkalâde: olağanüstü.

fevkinde: üstünde.

fütuhât: zaferler, fetihler, galibiyetler.

hakikaten: hakikat olarak, doğrusu, gerçekten.

havali: bölge, etraf, çevre, ci-

var.

hususan: bilhassa, özellikle.

hüsn-i misal: güzel örnek.

inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.

Kur'ân-ı Azîmüşşan: şan ve şerefi yüce olan Kur'ân.

leffen: zarf ve mektup içine koyarak.

lillâhilhamd: Allah'a hamdolsun ki!.

maddî: madde ile alakalı, cismanî.

mesrur: sevinçli, memnun.

metanet: metin olma, dayanıklılık, sağlamlık.

Mu'cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu'cizeler.

mu'cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey.

muhabere: haberleşme.

neşr: kitap basma, çıkarma; herkese duyurma, yayma.

nüsha: birbirinin aynı olan

bu havalide hususan ramazan-ı şerifte sana kazandırdıkları sevapları ve tahsin ve tebriklerini, inşaallah yakında tâb'a girmesiyle, âlem-i İslâmdan senin ruhuna yağıacak rahmet dualarını düşün, Allah'a şükret.

Hafız Ali'nin mektubunda, İslâmköy'ündeki hocalara muhabbete ve dostluğa karar vermesi bizi memnun eyledi. Evet, İslâmköy'ü, nasıl ki *Risale-i Nur*'a pek ziyade alâkadarlıkta imtiyaz ve sebkât kazanmış; öyle de, ben orada iken, sair hocalara nispeten İslâmköy'ü hocaları dahi daha ziyade insafî ve *Risale-i Nur*'u takdir ettiklerini gördüğümden, bu havalideki hocaların lâkaytlıklarına karşı onları hüsn-i misal gösteriyorum. İnşaallah, onlardan zarar gelmez. Ben, İslâmköy'ünü, Nurs köyü gibi biliyorum; o hocalara da akrabam nazarıyla bakıyorum, onlara da selâm ediyorum. Evet, onların insafî ve *Risale-i Nur*'a karşı dostluklarıyla, Nur Fabrikası o köyde dağdasız teessüs etti, tahmin ediyorum.

Ey Sabri kardeş! Başın sağ olsun. Cenab-ı Hak, o validemizi mağfiret eylesin. Âmin. Benim, karabet-i nesebiye-i ihsas eden parmaklarındaki nişan ve bu yedi sekiz sene Abdülmecid'den daha hararetli fa'alâne kardeşlik vazifesini yaptığınızdan, elbette senin merhume validen benim de validemdir. Onu da, validem yanına manevî kazançlarına ve dualarına hissedar ediyorum. Cenab-ı Hak sana, sabr-ı cemil ihsan ve o merhumeyi de garik-ı rahmet eylesin, âmin.

Kardeşiniz Said Nursî

alâkadar: ilgili, ilişki.

âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

dağdağa: gürültü, beyhude telaş ve ıztırap.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

faalâne: çalışkanca, çok çalışarak.

garik-ı rahmet: rahmete dalmış. **hararet:** ateşlilik, coşkunluk, heyecanlılık.

havali: bölge, etraf, çevre, civar.

hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.

husus: bilhassa, özellikle.

hüsn-i misal: güzel örnek.

ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.

ihsas: hissetirme, sezdirme.

imtiyaz: fark, ayrıcalık, üstünlük. **inşaallah:** 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

karabet-i nesebiye: soy yakınlığı, hisimlik ve akrabalık.

lâkayt: kayıtsız, ilgisiz.

mağfiret: Allah'ın, kullarının günahlarını bağışlaması, örtmesi, affetmesi; ilâhî merhamet, gufran.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

merhume: vefat etmiş, rahmete

kavuşmuş kadın.

muhabbet: sevgi, sevmek.

nazar: bakış.

nispeten: nispetle, kıyaslayarak.

nişan: iz, belirti, alamet.

Nurs: Risale-i Nur'un müellifi Bediüzzaman Said Nursî'nin doğduğu, Bitlis'in Hizan kazasının İsparit nahiyesine bağlı olan köy.

rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.

Ramazan-ı Şerif: mübarek,

şerefli Ramazan ayı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

sabr-ı cemil: güzel sabır; Allah'tan gelen bir acıya dayanma, katlanma.

sair: diğer, başka, öteki.

sebkât: geçme, ilerleme.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnurluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

tâb: basma, baskı.

tahsin: beğenme, güzel bulma.

takdir: kıymet verme, beğenme.

teessüs: kurulma, teşekkül etme, oluşma.

valide: ana, anne.

vazife: görev.

ziyade: çok, fazla, fazlasıyla.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Risale-i Nur tarikat değil, hakikattir, âyât-ı Kur'âniye-den tereşşuh eden bir nurdur. Ne Şarkın ulûmundan ve ne de Garbın fûnununun alınmış değil, Kur'ân-ı Mu'cizûlbeyan'ın, bu zamana mahsus bir i'caz-ı manevîsidir. Menfaat-i şahsiye yoktur. *Risale-i Nur*'un hiç olmazsa Söz ve Mektuplarını tamamıyla okuyunca birçok hakikatler tezahür edeceğinden, bugünkü düşüncenizden, yani *Risale-i Nur*'u yazmaktan çekinmek ve çekilmekten derhal teberri edeceksiniz.

Muhterem değerli kardeşim, derhal yazmaya başlayınız, korkmayınız; hizmet-i Kur'ân, inşaallah muhafaza edecektir. Diğer Efendiyi ziyarete gidenlere ve *Risale-i Nur*'u yazan o havalideki kardeşlerimize geçmiş olsun. **(HAŞİYE)** Hafız-i Hakikî inşaallah muhafaza edecektir. İmam-ı Ali Radiyallâhü Anhın

تَقَادُ سِرَاجُ الثَّوْرِ سِرًّا بَيَانَةً ۞ تَقَادُ سِرَاجُ الشَّرْحِ سِرًّا تَوَرَّتْ¹

emrine inkıyat etmek icap ettiğinden, *Risale-i Nur*'u gizli okumak, gizli yazmak, gizli neşretmek lâzımdı. O kardeşlerimizin bu emre riayet etmemesinden ileri geldiğinden, hafif şefkat tokadı yediklerinden, tekrar geçmiş olsun.

HAŞİYE: Kardeşimiz Salâhaddin, burada, Isparta'da olduğu gibi, bunlara da *Risale-i Nur*'u aramak için evlerini taharri edip sıkıştırdıkları zaman, hıfz-ı İlâhî ile birşey bulamadıkları zamanki hâdiseye işaret ediyor.

Feuzi

1. Nur kandili gizli gizli yandırılarak yayılır. Kandiller kandili gizli gizli tutuşturularak parlar. (Celcelûtiye)

âyet-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın âyetleri.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
fûnun: fenler.
garp: batı, Batı'da kalan bölgeler.
hâdis: olay.
Hafız-i Hakikî: gerçek anlamda yarattıklarını koruyan ve muhafaza eden Allah.

hakikat: gerçek, doğruluk; görülen bir şeyin aslı, esası.
haşiye: dipnot.
havali: bölge, etraf, çevre, civar.
hıfz-ı İlâhî: Allah'ın koruması, İlâhî koruyuculuk.
hizmet-i Kur'ân: Kur'ân hizmeti.
icap: gerekme hali, gerekli olma.

i'caz-ı manevî: manen mucize oluş.
inkıyat: boyun eğme, bağlanma, teslim olma.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
Kur'ân-ı Mu'cizûlbeyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.
menfaat-ı şahsiye: şahsî

menfaat.

muhafaza: koruma.

muhterem: saygı değer, hürmete layık, saygın.

neşir: kitap basma, çıkarma; her-kese duyurma, yayma.

nur: aydınlık, parıltı, ışıık.

radiyallahü anh: Allah ondan razı olsun.

riayet: uyma, gözetme.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabulleyen.

şark: doğu, doğu bölgeleri.

şefkat: acıyarak ve esirgeyerek sevmek, içten ve karşılıksız merhamet.

taharri etmek: aramak.

tarikât: Allah'a ulaşmak için şeyhin gözetiminde müridin takip edeceği terbiye usul ve yolu.

teberri: aklanma, temiz olma, arınma.

tereşşuh: sızma, sızıntı yapma.

tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.

ulûm: ilimler.

Hiç merak etmesinler, hiçbir şey yapılmaz ve yapamaz ve göremezler. Bu hâdiseden müteessir olup çekinmeyiniz; bilâkis çalışmanızı ziyadeleştirin ki, tecrübe-i meydan-ı imtihanda muvaffak olasınız. *Risale-i Nur*'a sık sık ilişirler, fakat bir halt edemezler. Çünkü, Gavs-ı Azam (k.s.) ve İmam-ı Ali (r.a.) gibi zatların himayetleri ve duaları berekâtına, Hafız-i Hakikî hıfzeder.

¹ **الْحَمْدُ لِلَّهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي** Ruhanî inkıbaz inşaallah gececektir. *Risale-i Nur*, ² **لِّلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً** sırrına mazhardır; ondan istimdat et. *Risale-i Nur* Talebeleri bir birinin ibadetinden hissedar olduklarından, daimî virtleri olan bu ayet-i azîme size de şifa verir. *Risale-i Nur*'u yazınız, ihtiyata riayet ediniz!

Bütün kardeşlerime selâm ve hürmetler. *Risale-i Nur*'a çalışmanızı tekrar tavsiye ederim, kardeşlerim.

Selâhaddin

121

¹ **بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ**

Aziz kardeşlerim,

Bu defa mektup yerinde bu meyveyi gönderiyoruz.

KARADAĞ'IN BİR MEYVESİ

Bir ayetin mana-i işârîsinin külliyyetinden bir ferdi: Hürriyetten bu ana kadar, teşrinisani otuzuncu gün, bin

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
ayet-i azîme: büyük ve azametli ayet.
berekât: bolluklar, bereketler.
bilâkis: aksine, tersine.
daimî: sürekli, devamlı.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
hâdis: olay.
Hafız-i Hakikî: gerçek anlamda yarattıklarını koruyan ve muhafaza eden Allah.
halt: kanştırma, uygunsuz fiil ve davranış.
hıfz: koruma, muhafaza etme, himaye etme.
himaye: koruma, muhafaza etme.
hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.
hürmet: riayet, ihtiram, saygı.
ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.
inkıbaz: kasvet, tutukluk, sıkıntı, sıkılma.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

1. Allah'a hamd olsun. Bu Rabbimin fazlındandır. (Metnin "Elhamdülillah kısmı birçok ayette geçmektedir. Sonraki kısım ise Neml Suresinin 40. ayetidir.)
2. O, iman edenler için bir hidayet rehberi ve bir şifâdır. (Fussilet Suresi: 44.)

istimdat: medet dileme, imdat isteme, yardıma çağırma.
külliyyet: bütünlük, umumilik.
mana-i işârî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
mazhar: nail olma, şereflenme.
muvaffak: başarmış, başarılı.
müteessir: teessüre kapılan, hüznü, kederli, mahzun.

riayet: uyma, gözetme.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruhani: ruha ait, ruh ile ilgili.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
sır: gizli hakikat.
talebe: öğrenci.
tecrübe-i meydan-ı imtihan:

sınav salonundaki, sahasındaki deneme.
teşrin-i sani: Kasım ayı.
virt: zikir; belli zamanlarda, belli sayıda, belli duaların zikir olarak belli biçimde ve düzenli şekilde okunması.
zat: kişi, şahıs.
ziyade: Artma, çoğalma.

üç yüz elli sekizde Karadağ başına yalnız çıkıyordum. “İnsanların, hususan Müslümanların bu teselsül eden helâketleri ve hasaretleri ne vakitten başladı, ne vakte kadar devam eder?” hatıra geldi. Birden her müşkülümü halleden Kur’ân-ı Mu’cizülbeyan, Sure-i **وَالْعَصْرِ**’yı karşıma çıkardı. Dedi: “Bak!” Baktım.

Her asra hitap ettiği gibi, bu asrımıza daha ziyade bakan **وَالْعَصْرِ ۞ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ**¹ ayetindeki **وَالْعَصْرِ ۞ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ** (şedde ve tenvin sayılır) makam-ı cifrîsi bin üç yüz yirmi dört (1324) edip, Hürriyet İnkılâbıyla başlayan tebeddül-i saltanat ve Balkan ve İtalyan Harpleri ve Birinci Harb-i Umumî mağlûbiyetleri ve dehşetli muahedeleri ve şeair-i İslâmiyenin sarsılmaları ve bu memleketin zelzeleleri ve yangınları ve İkinci Harb-i Umumînin zemin yüzünde fırtınaları gibi semavî ve arzî musibetlerle hasaret-i insaniye ile **إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ** ayetinin bu asra dahi bir hakikati, maddeten aynı tarihiyle gösterip, bir lem’a-i i’cazını gösteriyor.

ت ه , ت ahirdeki **الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ**² sayılır, şedde sayılır ise, makam-ı cifrîsi bin üç yüz elli sekiz ve dokuz olan bu senenin ve gelecek senenin aynı tarihini göstermekle, o hasaretlerden, bhusus manevî hasaretlerden kurtulmanın çare-i yegânesi iman ve a’mal-i salih olduğu gibi; ve mefhum-i muhalifiyle o hasaretin de

açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur’an.

lem’a-i i’caz: acze düşüren parlaklık, mu’cizelik parıltısı.

maddeten: madde ve cisim olarak.

mağlûbiyet: yenilgi, yenilme.

makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifr hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

mefhum-i muhalif: bir sözde biz-zat kast edilen mananın tersinden anlaşılan, zıt anlam.

muahede: iki veya daha çok devlet arasında akdedilen anlaşma, antlaşma.

musibet: felaket, bela.

müşkül: güçlük, zorluk.

semavî: semaya ait, gökten gelen; Allah tarafından olan, ilahî.

şeair-i İslâmiye: İslâma ait işaretler, İslâma sembol olmuş iş ve ibadetler.

şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.

tebeddül-i saltanat: saltanatın kaldırılması.

teselsül: zincirleme, silsile halinde birbirini takip etme.

zelzele: yer sarsıntısı, deprem.

zemin: yer.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

1. Yemin olsun asra. İnsan muhakkak hüsrandır. (Asr Suresi: 1-2.)

2. Ancak iman eden, güzel işler yapanlar müstesna... (Asr Suresi: 3.)

ahir: son.

a’mal-i salih: salih ameller, Allah’ın rızasına uygun yapılmış iyi ve hayırlı işler.

arzî: yerle ilgili, yere ait.

asır: yüzyıl.

ayet: Kur’an’ın her bir cümlesi.

bahusus: hususiyetle, en çok, hele.

çare-i yegâne: tek çare, tek çıkar yol.

hakikat: gerçek, esas.

hall: çözme, karışık bir meseleyi şüphe edilmeyecek derecede açıklama.

Harb-i Umumi: genel harp, dünya savaşı.

harp: savaş.

hasaret: hasar, zarar, ziyan.

hasaret-i insaniye: insana ait zarar, insanın zararı.

helâket: yıkılma, mahvolma.

hitap: söz söyleme, topluluğa veya birisine karşı konuşma.

hususan: bilhassa, özellikle.

iman: inanç, itikat.

inkılâp: değişme, dönüşüm, köklü değişme.

Kur’ân-ı Mu’cizülbeyan:

âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.

a'mal-i salih: salih ameller, Allah'ın rızasına uygun yapılmış iyi ve hayırlı işler.

asır: yüzyıl.

azamet: büyüklük.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

devre: dönem.

ehl-i dikkat: dikkatli, dikkat sahipleri.

ehl-i hakikat: hakikati arzulanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah adamı.

emare: alâmet, belirti, nişan.

ezcümle: bu cümleden olarak.

fevkalâde: olağanüstü.

fısk: dinsizlik, ahlâksızlık.

gayet: son derece.

hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.

hakikat: gerçek, esas.

Harb-i Umumi: genel harp, dünya savaşı.

hasarat: zararlar, ziyanlar.

hasaret: hasar, zarar, ziyan.

hazine: zengin ve değerli kaynak.

ihdikâr: fazladan kazanç sağlamak amacıyla, hayat için zarurî olan ihtiyaç maddelerini satın alıp fiyatı artsın diye kırk gün veya daha fazla bir süre saklama.

iman: inanç, itikat.

intişar: yayılma, yaygınlaşma, nesrolunma.

ispat: doğruyu delillerle gösterme.

kaht: kıtlık sebebiyle meydana gelen açlık.

kanaat: inanma, görüş, fikir.

kelime-i kudsiye: yüce, kudsi söz.

kudsiyet: kutsallık, mukaddeslik, azizlik.

küfran: iyilik bilmeme, görülen iyiliği unutmama, nankörlük.

sebebi-i yegânesi küfür ve küfran, şükürsüzlük, yani imansızlık, fısk ve sefahat olduğunu gösterdi. Sure-i ¹ وَالْعَصْرِ 'ın azamet ve kudsiyetini ve kısalığıyla beraber gayet geniş ve uzun hakaikın hazinesi olduğunu tasdik ederek, Cenab-ı Hakka şükrettik.

Evet, âlem-i İslâm bu asrın hasareti olan bu dehşetli İkinci Harb-i Umumîden kurtulmasının sebebi, Kur'ân'dan gelen iman ve a'mal-i salih olduğu gibi; fakirlere gelen acı açlık ve kahtın sebebi dahi, orucun tatlı açlığını çekmedikleri; ve zenginlere gelen hasarat ve zayıatın sebebi de, zekât yerinde ihtikar etmeleridir. Ve Anadolu'nun bir meydan-ı harp olmamasının sebebi, ² **إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا** kelime-i kudsiyesinin hakikatini fevkalâde bir surette yüz bin insanların kalplerine tahkikî bir tarzda ders veren *Risale-i Nur* olduğunu, pek çok emarelerle ve şakirtlerinden binler ehl-i hakikat ve dikkatin kanaatleri ispat eder. Ezcümle, emarelerden biri, *Risale-i Nur*'a sıkıntı veren veyahut hizmetinden çekilen pek çok insanların tokat yemeleri gibi, bu sene bu memleketin etrafında umumî bir tarzda *Risale-i Nur*'un intişarına sıkıntı verip şimdiki bir nevi tevakkuf devresi hatasıyla, şimdiki umumî bir sebebi olduğunu göstermesidir.

1. Yemin olsun asra. İnsan muhakkak hüsrandır. (Asr Suresi: 1-2.)

2. Ancak İman edenler.

küfür: Allah'ın varlığına, birliğine inanmama, müsriliklik, imansızlık.

meydan-ı harp: harp meydanı, savaş meydanı, savaş alanı.

nevi: çeşit, tür.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sebebi-i yegâne: tek sebep.

sefahat: yasak şeylere, zevk ve eğlenceye aşırı derecede düşkünlük.

suret: biçim, şekil, tarz.

şakirt: talebe, öğrenci.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

tahkiki: araştırma ve inceleme ile ilgili, inandığı şeylerin aslını, esasını bilerek inanma.

tarz: biçim, şekil.

tasdik: doğrulama, onaylama.

tevakkuf: duraklama, durma.

umumi: genel.

zayıat: zarar ve ziyan; kayıplar, yitkiler.

ŞURE-İ VE'L-ASR'İN DAĞ MEYVEŞİ NAMINDAKİ NÜKTESİNE BİR HAŞİYEDİR

¹ **الصَّالِحَاتِ** 'daki **ت**, ahirdeki **tâ**'lar ekseriyetçe vakfa rast gelmesiyle, cifirce **ه** sayılabilir. Bu noktada **الَّا** beraberdir; 1358 bu zamanımızı gösterir. Ve telâffuzca **ه** okunmadığından, **ت** kalabilir. Bu noktadan, **şeddeler** sayılmazsa ve **الَّا** beraber değil, iki yüz küsur sene zamana kadar iman ve amel-i salihle beraber bir taife-i azîme hasaret-i azîmeye karşı mücahedeye devam edeceğine işaret edip, Fatiha'nın ahirinde ² **صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ** bin beş yüz kırk yedi veya bin beş yüz yetmiş yedi gösterdiği zamana; hem ³ **لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ** birinci cümle, bin beş yüz makamıyla ahir zamanda bir taife-i mücahedenin son zamanlarına; ve ikinci cümle, bin beş yüz altı makamıyla galibâne mücahedenin tarihine; ve üçüncü cümle, bin beş yüz kırk beş makamıyla pek az bir farkla hem Fatiha'nın, hem Ve'l-Asr Suresinin ikinci cümlesinin gaybî işaretlerine işaret edip tevafuk eder. Demek, bu hadis-i şerifin üç cümlesinden herbirisi, bin beş yüz tarihine ve mücahedenin ne kadar devam

ve ziyan.
haşiye: dipnot.
iman: inanç, itikat.
makam: yer, durak.
mücadele: savaşma, mücadele.
nam: ad.
nükte: ince manalı, ancak dikkatle anlaşılabilen mana veya söz.
sure: Kur'ân-ı Kerim'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
Sure-i Ve'l-Asr: Asr Suresi.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
taife-i azîme: büyük bir taife, büyük bir grup.
taife-i mücadele: cihat eden taife, cihat edenler topluluğu.
telâffuz: bir harf, hece veya kelimeyi söylenmesi gerektiği şekilde seslendirme.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vakf: Arapça bir kelimenin sonunu harekesiz olarak okuma.

1. Güzel işler yapanlar...
2. Kendilerine nimet ve ihsanda bulunduğu peygamberlerinin ve onlara tâbi olan salih kullarının yoluna ilet. (Fatiha Suresi: 7.)
3. Ümmetimin içinden bir taife gelecek, tâ kıyamete kadar galibâne bir şekilde devam edecektir. (Buharî, 9: 125, 162; Müslim, 1: 137, 2: 1522, 1524, 1525.)

ahir: son.

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.

amel-i salih: Allah rızasına uygun hayırlı iş, dine uygun hareket, davranış.

cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmi.

ekseriyet: çoğunluk.

Fatiha: Kur'ân-ı Kerim'in birinci suresi.

galibâne: galip gelmiş gibi, galip sıfatıyla.

gaybî: gaybla ilgili, bilinmeyenle ilgili.

hadis-i şerif: Peygamberimizden aktarılan sözlerin genel adı.

hasaret-i azîme: büyük zarar

edeceğine dair işaretlerine aynen bu

¹ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ şedde sayılmazsa, bin beş yüz altmış bir makamıyla, hem

² وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ —şedde sayılır fakat

بِالصَّبْرِ 'da lââm'dır— bin beş yüz altmış makamıyla iştirak

edip, o taife-i azîmenin mücahedatları ne kadar devam edeceğini mana-i işarî ve cifrî ile gösterirler. Ve Fatiha ve hadisin irae ettikleri tarihe, makam-ı ebcetleriyle takarrüp edip, farklı bir derece tevafuk ederler ve manalarıyla da, tam tetabuk ederek, parlak bir lem'a-i i'caz-ı gaybiye gösteriyorlar.

ahbap: dostlar.

alâkadar: ilgili, ilişkî.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

caiz: mümkün, olur, olabilir.

cifrî: cifr hesabına ait.

dair: alakalı, ilgili.

Fatiha: Kur'ân-ı Kerim'in birinci suresi.

gaye-i hayal: hayal edilen gaye, ideal.

hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.

hükümüne: yerine, değerine.

ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.

irae: gösterme.

iştirak: katılma.

kemal-i merhamet: merhametin son derecesi, tam bir merhamet, mükemmel ve kusursuz merhamet ile.

lem'a-i i'caz-ı gaybiye: mucize derecesinde gaybî panlı.

mahdud: sınırlı, belirli.

makam: yer, durak.

makam-ı ebced: ebced makamı, harflere sayı değeri verilerek elde edilen sonuç.

mana-i işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.

Medresetüzzehra: Bediüzzaman'ın doğuda (Van) yapılmasını idarecilere teklif ettiği, fen ilimleriyle din ilimlerinin birlikte okutulmasını düşündüğü üniversite.

muhtemel: ihtimal dahilinde, olabilir.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

mücahedat: mücahedeler, savaşmalar.

nahiye: idarî teşkilâtlanmada kaza ile köy arasındaki kademe; bu-cak.

123

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Eski Said çok zaman Medresetüzzehrayı, gaye-i hayal ederek çalışmış. Cenab-ı Hak kemal-i merhametinden, Isparta'yı o Medresetüzzehra hükmüne getirdi. Ve nahi-yemiz olan *Küçücük Isparta*'nın mahdud akraba ve ahabap yerine mübarek Isparta vilâyetini verip binler kardeş-i ihsan eyledi. Belki muhtemeldir ki, o *Küçük Isparta*'nın aslı, bu büyük Isparta'dan gitmiş. Benim vatan-ı aslîm, o Isparta olmak caizdir. Hatta Ispartalı kim olursa olsun, başkalara nispeten benimle ve *Risale-i Nur*'la fazla alâkadar görüyorum. Hatta buradaki bütün zabitan içinde biri müstesna, en ziyade bize ve *Risale-i Nur*'a

1. Ancak iman eden, güzel işler yapanlar... (Asr Suresi: 3.)

2. Ve birbirine hakkı ve sabrı tavsiye edenler müstesna. (Asr Suresi: 3.)

nispeten: nispetle, kıyaslayarak.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir

harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.

şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.

taife-i azîme: büyük bir taife, büyük bir grup.

takarrüp: yakınlaşma, yaklaşma, yanaşma.

tetabuk: birbirine uygun gelme, uyma.

tevafuk: uygunluk; belli sırada ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.

vatan-ı aslî: asıl vatan, insanın doğup büyüdüğü veya içinde barındığı yer.

vilâyet: il.

zabitan: zabıtlar, subaylar.

ciddî alâkadar. Bu hamil-i mektup Ispartalı Hilmi Beyi gördüm. Onu *Risale-i Nur*'un has şakirtleri içinde kabul eyledik.

Isparta'da ve Sava'daki taarruz bir derece umumîdir. *Risale-i Nur*'un intişar ettiği her tarafta bu sıralarda, şim-diye kadar bir plân dâhilinde *Risale-i Nur*'un fütuhatına karşı tecavüz var. Bir derece, şevk ve neşeye zarar ver-di, bir devre-i tevakkuf açtı. Şimdiki kahtlığa o tevakkuf sebebiyet veriyor. Fakat, Cenab-ı Hakka şükür, Isparta ve havalisi kahramanları çelik gibi bir metânet gösterme-leri, sair yerlerin de kuvve-i maneviyelerini takviye edi-yorlar. Bazı ihtiyatsız ve dikkatsizlerin yüzünden cüz'î za-rarlar olduğundan, ihtiyat ve dikkat her vakit lâzımdır.

Barla'da, *Risale-i Nur*'un muvakkat tatili sebebiyle yağmursuluk başladığı gibi ve *Risale-i Nur*'un müdahale-siyle yağmurun, Barla etrafındaki daireye mahsus olarak gelmesi ve Isparta'nın, *Risale-i Nur*'a karşı iştiaqlarıyla, Hüsrev'in dediği gibi, yağmur fevkalâde bir surette imda-da gelmesi gibi, pek çok emarelerle ve burada *Risale-i Nur* münasebetiyle vücuda gelen yüzer hâdiselerin delâ-letiyle deriz ki: Bu Anadolu'ya ayn-ı rahmet olan *Risale-i Nur*'a karşı bu acip zamanda böyle umumî ve geniş bir taarruzla ve bazı yerlerde tatile mecbur olması, bu kah-tugalâyı ve bu acip ihtikârı ve bereketsizlik ve açlığı neti-ce verdiğine bize kanaat verdi. Şimdi yanımda, Emin ve Feyzi gibi, sair arkadaşlarım da aynı kanaattedirler.

Kardeşiniz Said Nursî

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
alâkadar: ilgili, ilişkî.
ayn-ı rahmet: rahmetin tâ kendisi.
bereket: bolluk, bereket, gür-lük.
ciddî: gerçek olarak, hakika-ten.
cüz'î: küçük, az.
dâhil: iç, içerisi.
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret.
devre-i tevakkuf: durma, bekleme, eğlenme devresi.

emare: alâmet, belirti, nişan.
fevkalâde: olağanüstü.
fütuhât: zaferler, fetihler, ga-libiyetler.
hâdis: olay.
hâmil-i mektup: mektubu taşıyan, getiren.
havali: bölge, etraf, çevre, ci-var.
ihdikâr: fazladan kazanç sağ-lamak amacıyla, hayat için zarurî olan ihtiyaç maddeleri-ni satın alıp fiyatı artsın diye kırk gün veya daha fazla bir

süre saklama.
ihitiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.
imdat: yardım.
intişar: yayılma, yaygınlaş-ma, neşrolunma.
iştiaq: aşın isteme, çok fazla arzu etme.
kahtugalâ: yokluk ve kıtlık.
kaht: kıtlık sebebiyle meydana gelen açlık.
kanaat: hırs göstermeden kismetine razı olmak, elinde-

ki ile yetinmek; inanma, görüş, fi-kir.
kuvve-i maneviye: manevî güç, moral.
metanet: metin olma, dayanıklı-lık, gayret.
müdahale: karışma.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
müstesna: istisna olan, hariç.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sair: diğer, başka, öteki.
sebebiyet: sebep olma.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
şevk: şiddetli arzu, aşırı istek ve heves.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnurluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
taarruz: saldıрма, sataşma, iliş-me.
takviye: kuvvetlendirme, sağ-lamlaştırma.
ta'til: kesme, durdurma.
tecavüz: saldıрма, sınırını aşma.
tevakkuf: duraklama, durma.
umumi: herkesle ilgili, genel.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

Risale-i Nur Şakirtleri Tarafından Sorulan Suale Cevaptır.

Sual: Geçen sene sizden sormuştuk ki, “Elli gündür merak edip dünya cereyanlarına bakmadınız ve sordunuz.” O zaman bize bir cevap verdiniz. Gerçi o cevap hakikattir ve kâfidir, fakat *Risale-i Nur*’un intişarı ve hizmeti ve âlem-i İslâmiyetin menfaati noktasında bir derece bakmanız lâzım iken, şimdi, on üç ay oluyor aynı hâl devam ediyor. Merak edip hiç sormuyorsunuz.

Elcevap: ¹ **إِنَّهٗ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا** ayetine en azam bir

tarzda şimdiki boğuşan insanlar mazhar olmalarından, onlara değil taraftar olmak veya merakla o cereyanları takip etmek ve onların yalan, aldatıcı propagandalarını dinlemek ve müteessirâne mücadelelerini seyretmek, belki o acip zulümlere bakmak da caiz değil. Çünkü, zulme rıza zulümdür; taraftar olsa zalim olur, meyletse ² **وَلَا تَرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ** ayetine mazhar olur.

Evet, hak ve hakikat ve din ve adalet hesabına olmadığına ve belki inat ve asabiyet-i milliye ve menfaat-i cinsiye ve nefsin enaniyetine dayanan dünyada emsali vuku bulmayan gaddarâne bir zulüm hesabına olduğuna kat’î bir delil şudur ki: Bin masum çoluk, çocuk, ihtiyar,

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
âlem-i İslâmiyet: İslam alemi, İslam dünyası.
asabiyet-i milliye: ırkçılık damarı; kendi milletini kayırma, körü körüne ön plâna çıkarma gayreti.
ayet: Kur’an’ın her bir cümlesi.
âzam: en büyük.
caiz: geçerli, kabul edilebilir, uygun.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
elcevap: cevap olarak.
emsal: eşler, benzerler.
enaniyet: kendini beğenme, bencillik, egoistlik.
gaddarane: zalimce, gaddarca, merhametsizce, haincesine.
hak: doğru, gerçek, hakikat.
hakikat: gerçek, doğru; görülen bir şeyin aslı, esası.
hâl: durum, vaziyet.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
kâfi: yeter, elverişli.
kat’î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
mazhar: bir şeyin çıktığı görüldüğü yer; nail olma, şereflenme.
menfaat: fayda.
menfaat-ı cinsiye: şahsî ve akrabalık menfaati.
mücadele: bir gayeye ulaşmak için gösterilen ferdi veya toplu

1. Gerçekten insan çok zalim, çok cahildir. (Ahzab Suresi: 72.)

2. Zulmedenlere en küçük bir meyil göstermeyin; yoksa Cehennem ateşi size de dokunur. (Hûd Suresi: 110.)

çaba.

müteessirane: müteessir olarak, teessürle, üzüntü ile, üzülerek.

nefs: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç.

propaganda: bir inanç, düşünce, doktrin v.b. ni başkala-

rına tanıtmak, benimsetmek amacıyla güden ve çeşitli vasıtalarla yapılan faaliyet.

rıza: razı olma, hoşnutluk.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

sual: soru.

şakirt: talebe, öğrenci.

taraftar: taraflı, bir tarafı destekleyen.

tarz: biçim, şekil.

vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme.

zalim: zulmeden, acımasız ve haksız davranan.

zulüm: haksızlık, eziyet, işkence.

hasta bulunan bir yerde, bir iki düşman askeri bulunmak bahanesiyle bombalarla onları mahvetmek ve tabakat-ı beşer cereyanları içinde, burjuvaların en dehşetli müste-bitleri ve sosyalistlerin ve Bolşeviklerin en müfritleri olan anarşistlerle ittifak etmek ve binler, milyonlar masumların kanlarını heder etmek ve bütün insanlara zarar olan bu harbi idame ve sulhu reddetmektir.

İşte böyle hiçbir kanun-i adalete ve insaniyete ve hiçbir düstur-i hakikate ve hukuka muvafık gelmeyen boğuşmalardan, elbette âlem-i İslâm ve Kur'ân teberri eder. Yardımcılıklarına, tenezzül edip tezellül etmez. Çünkü onlarda öyle dehşetli bir firavunluk, bir hodgâmlık hükmediyor; değil Kur'ân'a, İslâma yardım, belki kendine tâbi ve âlet etmekle elini uzatır. Öyle zalimlerin kılınçlarına dayanmak, hakkaniyet-i Kur'âniye elbette tenezzül etmez.

Ve milyonlarla masumların kanıyla yoğrulmuş bir kuvvet yerine, Halık-ı Kâinat'ın kudret ve rahmetine dayanmak, ehl-i Kur'ân'a farz ve vaciptir. Gerçi zındıka ve dinsizlik o boğuşanların birisine dayanıp ehl-i diyaneti ezer. O zındıkanın tazyikinden kurtulmak, onun aksi cereyanına taraftar olmak bir çaredir. Fakat, şimdiye kadar o taraftarlık bir menfaat vermeyerek çok zararları dokunmuş.

Hem zındıka, nifak hasiyetiyle her tarafa döner. Senin dostunu kendine dost edip, sana düşman eder. Senin taraftarlık cihetiyle kazandığın günahlar, faydasız boyunda kalır. Risale-i Nur Şakirtlerinin vazifeleri iman

aksi: ters, zıt.

âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.

anarşist: hiç bir düzen ve otorite tanımayan, kanşıklık ve bozgunculuktan yana olan.

bahane: asıl sebebi gizlemek için ileri sürülen uydurma sebep.

Bolşevik: Rus komünisti.

burjuva: burjuvaya mensup olan, orta tabakadan, Avrupa'da işçi sınıfı ile aristokrasi

arasındaki sınıftan, tüccar ve sanayici sınıfı.

cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.

cihet: yön.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

düstur-i hakikat: hakikat düsturu, gerçek, doğru prensip.

ehl-i diyanet: dindar kişiler.

ehl-i Kur'ân: Kur'ân ehli, Kur'ân'a inanıp ona uyanlar.

faide: fayda.

farz: kesin yapılması gerekli

olan; İslâmiyette kesin olarak yapılması gereken emir.

firavunluk: nefsin ve benliğini firavun gibi ilâh seviyesine çıkaracak derecede büyük görme.

gerçi: her ne kadar..

hakkaniyet-i Kur'âniye: hak ve hakikat olan Kur'an'ın şaşmaz ifadeleri.

Hâlık-ı Kâinat: kâinatın ve onun içinde olan her şeyin yaratıcısı, Allah.

harp: savaş.

hasiyet: bir şeye has özellik, nitelik.

heder: boşa gitme, ziyan olma, karşılıksız kalma.

hodgâm: kendi keyfini düşünen, bencil.

hükmetme: hakim olma, işleme.

idame: devam ettirme, sürdürme.

iman: inanç, itikat.

insaniyet: insanlık, insanlık mahiyeti.

ittifak: birleşme, fikir birliği etme.

kanun-i adalet: adalet kanunu.

kudret: güç, kuvvet, iktidar.

mahv: yok etme, ortadan kaldırma, batma.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

menfaat: fayda.

muvafık: uygun, uyar, münasip.

müfrit: ifrat eden, bir konu veya bir işte aşırıya kaçan.

müstebit: zulüm ve baskıda bulunan, zorba.

nifak: ikiyüzlülük, münafıklık.

rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

sosyalist: sosyalizm yanlısı, sosyalizm taraftarı.

sulh: barış, anlaşarak düşmanlığı kaldırma.

şakirt: talebe, öğrenci.

tabakat-ı beşer: insan tabakaları, insanların oluşturduğu sosyal sınıflar.

tâbi: boyun eğen, uyan, itaat eden.

taraftar: taraflı, bir tarafı destekleyen.

tazyik: zorlama, baskı, sıkıntı verme.

teberri: aklanma, temiz olma, arınma.

tenezzül: kendine aykırı düşen bir işi veya durumu kabul etme, alçalma.

tezellül: alçalma, küçülme.

vacip: dinî bakımdan yapılması şart olan, kesinlik bakımından farzdan sonra gelen.

vazife: görev.

zalim: zulmeden, acımasız ve haksız davranan.

zındıka: dinsizlik, inançsızlık.

olduğundan, hayat meseleleri onları çok alâkadar etmez ve merakla baktırmaz. İşte bu hakikate binaen, değil on üç ay, belki on üç sene ^(HAŞİYE) dahi bakmasam hakkım var. Sizler baktınız, günahlardan başka ne kazandınız? Ben bakmadım, ne kaybettim?

İkinci sual: İşarat-ı Kur'âniye risalesinde Fatiha'nın ahirinde sırat-ı müstakim ashabı ki, ¹ **الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ** ² **لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي** (ilâahir) hadisinin ahir zamanda gösterdikleri mücahitler içinde ve hem Ve'l-Asr Suresinin ³ **إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا** 'dan başlayan üç cümlelerin mana-i işarîsinde hususî bir surette bir ferdi, *Risale-i Nur*'un has şakirtleri olduğuna sebep nedir ve vech-i tahsisi nedir?

Elcevap: Sebebi ise, *Risale-i Nur*, yüze yakın din tılsımlarını ve hakaik-ı Kur'âniyenin muammalarını hall ve keşf etmiştir. Ki, herbir tılsımın bilinmemesinden, çok insanlar şübehata ve şükûka düşüp, tereddütlerden kurtulamayıp, bazen imanını kaybederdi. Şimdi, bütün dinsizler toplansalar, o tılsımların keşfinden sonra galebe edemezler. Yirmi Sekizinci Mektuptaki inayat-ı seb'ada bir kısmına işaret edilmiş. İnşaaallah bir zaman o tılsımlar müstakil bir risalede cem edilecek.

HAŞİYE: Hem tam yedi senedir aynı hâl devam etti. Ne merak etti ve ne de sordu ve ne de bildi.

1. Kendilerine nîmet ve ihsanda bulunduğu kullarının... (Fatiha Suresi: 7.)
2. Ümmetimin içinden bir tâife gelecek... (*Buharî*, 9: 125, 162; *Müslim*, 1: 137, 2: 1522, 1524, 1525.)
3. Ancak îman edenler [müstesnâ] (Asr Suresi: 3.)

ahir: son.

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.

alâkadar: ilgili, ilişki.

ashap: büyük bir meslek veya mezhep sahibine uyanlar.

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.

binaen: -den dolayı, bu sebepten.

cem: toplama, bir araya getirme.

elcevap: cevap olarak.

Fatiha: Kur'an-ı Kerim'in birinci suresi.

galebe: galip gelme, üstünlük.

hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.

hakaik-ı Kur'âniye: Kur'an ait olan ve ondan gelen gerçekler.

hakikat: gerçek, esas.

hall: çözüme, karışık bir meseleyi şüphe edilmeyecek derecede açıklama.

haşiye: dipnot.

hususî: özel.

ilâahir: sona kadar, sonuna kadar.

iman: inanç, itikat.

inayat-ı seb'a: yedi yardım.

inşaaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

işarat-ı Kur'âniye: Kur'an'ın işaretleri.

keşif: gizli bir şeyi veya bir sırı kalp gözüyle görerek öğrenme.

mana-i işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.

mesele: önemli konu.

muamma: anlaşılmaz, çözümlmesi güç iş, anlamı gizli ve güç anlaşılır

söz.

mücahit: din uğrunda ve Allah rızası için savaşan.

müstakil: bağımsız, başkasına tabi olmayan.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

sırat-ı müstakim: hak yol, Allah'ın gösterdiği hidayet yolu.

sual: soru.

sure: Kur'an-ı Kerim'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.

suret: biçim, şekil, tarz.

şakirt: talebe, öğrenci.

şübehât: şüpheler.

şükûk: şekler, şüpheler.

taife: takım, guruh.

tereddüt: kararsızlık, şüphe-de kalma.

tılsım: herkesin bilip çözemediği gizli sır.

vech-i tahassus: işin özel yönü.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۝۱ وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ۝۱
الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ۝۳

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Kahraman Tahirî ve Hafız Mustafa'nın yaptıkları hizmet çok güzeldir. Onların tedbirleri isabetlidir, haktır. Nur Fabrikasının divanında verdiğiniz kararlar, ne olursa kabulümüzdür. İşarat-ı Kur'âniye tevabileriyle beraber çok güzel. Yalnız, Seyyid Şefik'e giden mektup, şahsına ait kısmı girmeyecekti. Lâhikadan aldığınız parçalar da çok güzel. Büyük Ali sisteminde, küçük ve İkinci Ali'nin manidar fıkrası iyidir, fakat muhtasardır. En evvel gençlere ait üç dört ders ki, Hafız Mustafa'ya vermiştik... El makinesiyle, mümkünse eski hurufla, değilse yeni hurufla (HAŞİYE) Nur Fabrikasının divanındaki heyet münasip görse ve hâl müsaade etse, yazılsın; bize de bazı nüshalar gönderilsin. Mübareklerin İşaratü'l-İ'caz'larına bedel bir nüshamı posta ile gönderdik. Cuma gününe rast gelen bu bayram, çok kıymetli olan haccü'l-ekber olduğundan; hacca bu sene gidenler çok kazanmışlar. Cenab-ı Hak bizi de onların hayırlı dualarına hissedar eylesin, âmin. Tekrar be tekrar o bayramınızı ve umum Risale-i Nur Şakirtlerinin bayramlarını ve Nur ve Gül Fabrikalarının heyetlerini ve Medrese-i Nuriye şakirtlerinin

HAŞİYE: Risale-i Nur'un bir vazifesi, huruf-i Kur'âniyeyi muhafaza olduğundan, yeni hurufa zaruret derecesinde inşaallah müsaade olur.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezze olan Allah'ın adıyla.
2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)
3. Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı üzerinize olsun.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bedel: karşılık.
divan: büyük meclis, devlet işlerinin görüldüğü meclis ve bu meclisin toplandığı yer.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
evvel: önce.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
haccü'l-ekber: en büyük hac.
hâk: doğru, gerçek, hakikat.
haşiye: dipnot.
heyet: kurul, topluluk; birlik teşkil eden şahıs ve şeylerin tamamı.

hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.
huruf: harfler.
huruf-i Kur'âniye: Kur'ân harfleri.
inşaallah: Allah'ın izniyle.
işarat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın işaretleri.
kıymetli: kıymetli, değerli.

manidar: nükteli, ince manalı.
medrese-i Nuriye: nur medresesi; Risale-i Nur'ların okunduğu yerler.
muhafaza: koruma.
muhtasar: kısaltılmış, özet.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
münasip: uygun.
müsaade: izin; elverişli, uygun olma durumu.
nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullen.
şakirt: talebe, öğrenci.
tevâbi: bir kimseye fikir bakımından bağlı olanlar.
vazife: görev.
zaruret: zorunluluk, mecbur oluş.

ve Üstatlarının ve Barla Sıddıklarının ve Masumların ve Ümmî İhtiyarların, ricalen ve nisâen umumunun birer birer bayramlarını tebrik ediyoruz...

Said Nursî

﴿ 126 ﴾

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ ۱ وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ۲
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِعَدَدِ حُرُوفِ
مَا كَتَبْتُمْ وَطَبَعْتُمْ ۳

ahir: son.

âlem-i İslâmiyet: İslam âlemi, İslam dünyası.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

berahin: deliller, hüccetler, bürhanlar.

bürhan-ı haşriye: haşrin delili, yeniden dirilişin ispatı.

ehemmiyetli: önemli.

ekseriyet-i mutlaka: mutlak çoğunluk.

erkân-ı imaniye: imana ait esaslar.

gayet: son derece.

haşr-i cismanî: cisimle, cesetle dirilme, ruhla beraber bedenlerin ve vücutların haşrı.

ihtarat: ihtarlar, hatırlatmalar.

ihtiyac-ı hakikî: gerçek ihtiyaç.

ihtiyar: seçme, tercih etme.

ilim: bilgi, marifet.

iman-ı billâh: Allah'a inanma, Allah'ı, onun kâinata tecelli eden bütün sıfat ve isimleriyle beraber kabul ederek Ona inanma.

iman-ı bilyevmi'l-ahir: Ahiret gününe inanmak.

kasdî: bile bile yapılan.

kutup: merkez, merkez nokta.

leyali-i aşere: on mübarek gece.

maatteessüf: ne yazık ki, üzülecek belirtiyim ki.

manidar: nükteli, ince manalı.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

mesail: meseleler.

mesele: önemli konu.

Mukaddeme-i Haşriye: haşrin, yeniden dirilişin başlangıcı.

muktedir: iktidarlı, gücü yeten.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

müteyakkız: uyanık bulunan, basiretli.

nisâen: kadınlar olarak.

ricalen: erkekler olarak.

Aziz, sıddık, muktedir, müteyakkız kardeşlerim,

Sizin mübarek leyalî-i aşerenizi ve Kurban Bayramınızı tebrik ederiz. Nur fabrikası sahibi Hafız Ali'nin haşr-i cismanî hakkındaki hatırına gelen mesele ehemmiyetlidir ve mektubun ahirindeki temsili gayet güzel ve manidardır. O hatıra ile, Dokuzuncu Şuân Mukaddeme-i Haşriyeden sonraki dokuz bürhan-ı haşriyeyi istiyor diye anladım. Fakat maatteessüf, bir iki senedir telif vazifesi tevakkuf etmiş. *Risale-i Nur*'un mesaili ilimle, fikirle, niyetle ve kastî bir ihtiyarla değil, ekseriyet-i mutlaka ile sünuhat, zuhurat, ihtarat ile oluyor. Bu dokuz berahine şimdi ihtiyac-ı hakikî kalmamış ki, telif sevk olunmuyoruz.

Evet, erkân-ı imaniye içinde iman-ı billâh ve iman-ı bilyevmi'l-ahir, âlem-i İslâmiyetin iki kutbu ve iki güneşidir.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.

2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)

3. Yazdıklarınız ve basutklarınızın harfleri sayısınca Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı üzerimize olsun.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sevk: yöneltme.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

sünuhat: kalbe doğan, akla

gelen, içe doğan şeyler.

telif: eser yazma.

temsîl: benzetme, misal getirme.

tevakkuf: duraklama, durma.

umum: bütün, herkes.

Ümmî İhtiyarlar: Risale-i Nur'un elle yazılarak çoğaltıl-

masında çalışan tahsilli olmayan İsparta köylerindeki yaşlılar grubu. Ümmîler olarak da geçer (Bkz.: 37. ve 38. lâhikalar).

vazife: görev.

zuhurat: kalbe doğan manalar, birden oluveren şeyler.

Birincisi: Risale-i Nur, tamamıyla bürhanlarını izah etmiş.

İkinci kutup ise: Kısmen müstakil olarak Onuncu Söz, Yirmi Dokuzuncu Söz, Yirmi Sekizinci Söz, hususan cismanî lezzetlerin ispatında ve “Mukaddeme-i Haşriye” gibi risalelerde gayet kuvvetli haşr-i cismanîyi ispat etmiş muannidleri de susturmuş. Ve iman-ı billâh gibi, bu dünyadaki mevcudat, zahir bir surette onu göstermediğinden, kısm-ı ekserîsi ise, sair erkân-ı imaniye içinde haşri kuvvetli bir sûrette ispat eder.

Ezcümle, Kur’ân-ı Mu’cizülbeyan’ın hakkaniyetini ispat eden bütün hüccetleri, ikinci derecede haşr-i cismanîyi, binler âyât-ı Kur’âniyenin tasvir ve izahatlarıyla ispat ediyor. Acaba, Kur’ân-ı Mu’cizülbeyan’ın mu’cizâne Cennetin lezaiz-i cismaniyesinden bahisleri ve izahları derecesinden daha başka bir izaha lüzum kalır mı?

Hem, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmin hakkaniyetini ispat eden bütün mu’cizeleri, hüccetleri ikinci derecede haşr-i cismanîyi ve Cennet ve Cehennemin lezaiz ve âlâm-ı cismanîsini harika belâgatiyle tasvir ve izah ediyor. Ve o izahtan sonra, daha izaha ihtiyaç kalır mı?

Hem, Cenab-ı Hakkın vücub-i vücudunu ve rahîmiyet ve hakîmiyetini ve ilim ve kudretini ve âdiliyet ve hafizi-yetini ve sıfât-ı kudsiyesini ispat eden bütün bürhanlar, hüccetler, bir cihette haşri ispat ettiği gibi; rububiyetin muktezası olan irsal-i rusûl ve inzal-i kütüp cihetiyle, hem risalet-i Muhammediyeyi (a.s.m.) istilzam, hem Kur’ân

hususan: bilhassa, özellikle.

hüccet: delil.

ilim: bilgi, marifet.

iman-ı billâh: Allah’a inanma, Allah’ı, onun kâinata tecelli eden bütün sıfat ve isimleriyle beraber kabul ederek Ona inanma.

inzal-i kütüp: kitapların indirilmesi, Cenab-ı Hakkın vahiy ile peygamberlere kitap göndermesi.

irsal-i rusûl: peygamber gönderme, Cenab-ı Hakkın insanlara peygamber göndermesi.

ispat: doğruyu delillerle gösterme.

istilzam: gerektirme.

izah: açıklama, ayrıntılı anlatma.

izahat: izahlar, açıklamalar.

kısmen: kısmî olarak, bir kısım.

kısm-ı ekserî: çoğu kısmı, büyük çoğunluğu.

kudret: güç, kuvvet, iktidar.

Kur’ân-ı Mu’cizülbeyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur’an.

kutup: merkez, merkez nokta.

lezaiz: zevkler, lezzetler.

lezaiz-i cismaniye: cismanî lezzet ve zevkler, insanın maddî yapısıyla aldığı zevk ve lezzetler.

mevcudat: mevcutlar, var olan her şey, mahluklar.

muannit: inatçı, ayak direyen.

mu’cizâne: mu’cizeli bir şekilde.

mu’cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey.

Mukaddeme-i Haşriye: öldükten sonra dirilişi anlatan risalenin giriş bölümü.

muktezâ: iktiza eden, gereken.

müstakil: başlı başına, bağımsız.

rahîmiyet: merhamet edicilik.

Resul-i Ekrem: çok cömert, kerim olan peygamber, Hz. Muhammed (a.s.m.).

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

risalet-i Muhammediye: kâinatın nuru ve şuurı olan Hz. Muhammed’in (a.s.m.) peygamberliği.

rububiyet: Cenab-ı Hakk’ın her zaman, her yerde, her mahluka muhtaç olduğu şeyleri vermesi, onu terbiye etmesi ve idaresi altında bulundurma vasfı.

sair: diğer, başka, öteki.

sıfat-ı kudsiye: Allah’ın mukaddes sıfatları.

suret: biçim, şekil, tarz.

tasvir: bir şeyi yazıyla veya başka ifade tarzlarıyla anlatma.

vücub-u vücud: varlığı gerekli olmak, olmaması imkansız olmak, varlığı zarurî ve vacip olmak.

zahir: açık, âşikâr.

âdiliyet: âdalet edicilik, doğru ve hakkaniyetli oluş.

âlâm-ı cismanî: insanın maddî yapısı ile maruz kaldığı elemeler, acılar.

aleyhissalâtü vesselâm: ‘salât ve selam onun üzerine olsun’ anlamında Hz. Muhammed’e dua.

âyât-ı Kur’âniye: Kur’ân’ın ayetleri.

bahis: konu.

belâgat: söz ve yazıda sanatlı ve tesirli ifade; bir şeyde

saklı bulunan derin anlam.

bürhan: delil, ispat, hüccet.

cihet: yön.

cismanî: bedene ait, vücutla ilgili; maddî ve cisimli olma.

erkân-ı imaniye: imana ait esaslar.

ezcümle: bu cümleden olarak.

gayet: son derece.

hafiziye: Cenab-ı Hakk’ın her mahlûkun başına gelecek vaziyetleri ve başından geçene-ri muhafaza etme sıfatı.

hakîmiyet: hikmetlilik, faydalılık, güzel gayelilik.

hakkaniyet: hak ve adalete uygunluk, hak ve doğruluk-tan ayrılmama.

harika: olağanüstü.

haşir: kıyametten sonra bütün insanların bir yere toplanmaları, Allah’ın ölüleri diriltip mahşere çıkarması.

haşr-i cismanî: cisimle, cetselleştirilme, ruhla beraber bedenlerin ve vücutların haşri.

âlem-i şahadet: gözle gördüğümüz, şahit olduğumuz âlem, kâinat.

ayat-ı azam: en büyük ayetler.

berahin: deliller, hüccetler, bürhanlar.

elhâsıl: hasılı, netice itibarıyla, kısaca.

emare: alâmet, belirti, nişan.

fıkra: kısım, fasıl, bölüm.

gayet: son derece.

haşir: kıyametten sonra bütün insanların bir yere toplanmaları, Allah'ın ölüleri diriltip mahşere çıkarması.

haşr-i cismanî: cisimle, cesetle dirilme, ruhla beraber bedenlerin ve vücutların haşrı.

hazine: zengin ve değerli kaynak.

ilhamat: ilhamlar, gönle doğmalar, kalbe gelmeler.

iman-ı billâh: Allah'a inanma, Allah'ı, onun kâinata tecelli eden bütün sıfat ve isimleriyle beraber kabul ederek Ona inanma.

iman-ı bilyevmi'l-ahir: Ahiret gününe inanmak.

inayet: yardım, ihsan, lütf.

inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

ispat: doğruyu delillerle gösterme.

kelâm: söz, konuşma.

kelâmullah: Allah'ın kelâmı, Kur'ân-ı Kerim.

kısmen: kısmi olarak, bazı yönünden.

kutb-ı imanî: iman kutbu, imanın en önde gelen esaslarından biri.

makam: yer, durak.

Mukaddeme-i Haşriye: haşrin,

onun konuşması ve kelâmı olmadığını ve kelâmullah olduğunu ispat etmekle, haşr-i cismanîyi tafsîlâtıyla bu iki noktadan yine ispat ediyor.

Elhâsıl: *Risale-i Nur*'da iman-ı billâh ve iman-ı bilyevmi'l-ahire olan iki kutb-i imanî, tam birbirine müsavi gelecek bir derecede ispat edilmiş. Yalnız bu kadar var ki, haşr-i cismanî kısmen sarıhan ve kısmen zımnî ve tebaî ispat edilmiş. Çünkü, bu âlem-i şahadet, Sâniini gayet sarıh ve zahir gösteriyor ve haşri zımnî ve perdeli haber verir. İnşaallah bir zaman, *Risale-i Nur*'un şakirtlerinden birisi veya birkaç tanesi, o dokuz makamı ve berâhini telif edecek ve Mukaddeme-i Haşriyenin başındaki âyât-ı azamın dokuz fıkrasının hazinelerini, *Risale-i Nur*'da münteşir haşr-i cismanî berahiniyle ve kalplerine gelen sünuhât ve ilhamat ile açıp, Dokuzuncu Şuâ Onuncu Sözden daha parlak, daha kuvvetli bir tarzda tekmil edecek.

Bütün kardeşlerimize birer birer selâm ve bayramlarınızı tebrik ediyoruz.

Said Nursî

127

Aziz, sıddık kardeşlerim,

عَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ¹ sırrıyla, çok tecrü-

belerin neticesinde, çok defa, zahirî muvaffakiyetsizlik, hakkımızda birer inayet perdesi olduğuna bir emaresi,

1. Bazan da sevmediğiniz şey, hakkınızda daha hayırlı olabilir. (Bakara Suresi: 216.)

yeniden dirilişin başlangıcı.

muvaaffakiyet: başarma, başarılı olma.

müntesir: neşredilmiş, basılmış ve yayılmış.

müsavi: eşit.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sâni: her şeyi sanatlı olarak yaratan Allah.

sarih: açık, âşikar.

sarihan: açıkça, açık olarak.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

sır: gizli hakikat.

sünuhât: sünuhlar, akla gelen, içe doğan şeyler.

şakirt: talebe, öğrenci.

tafsîlât: tafsiller, açıklamalar, izahlar.

tarz: biçim, şekil.

tebaî: hakikî maksat olmayıp, dolayısıyla olan.

tekmil: tamamlama, kemâle erdirmeye.

telif: eser yazma.

zahir: açık, belli, meydanda.

zahiri: görünüşte olan; zahire, dışa ait olan.

zımnî: üstü kapalı, dolayısıyla anlatılan.

belki bir delili de, bu sene biz her tarafta bir nevi taarruz, o taarruzdan bir nevi cüz'î tevakkuf, hem matbaaların kapıları şimdilik *Risale-i Nur*'a, hatta yeni hurufla dahi kapanması, hayırdır, birkaç cihette inayettir ve himayet-tir.

Evvela: Bu sene, perde altında, insanlar, eşedd-i zulüm ile rızık hakkında bir dehşetli ameliyat; ve kader-i İlâhî, hakîmâne bir adaletle, çoktan beri teraküm eden zekât-ları ve cizyeleri almak; ve hadden çok ziyade tecavüz eden hırsı ve ihtikarı tokatlamak için, umumi bir ameliyat-ı cerrahiye hengâmında, elbette yalnız imana ve ahirete hasr-ı nazar eden ve vazife noktasında hayat-ı içti-maiyeye çok bakmayan ve ihlâs-ı tammı kazanmak için hiçbir maksada alet ve hiçbir dünyevî cereyana tâbi olmayan *Risale-i Nur*'un parlak ve kuvvetli hizmeti, tesettür perdesi altından çıkıp aşikâr bir tarzda olsaydı, herhalde birinci ameliyat-ı insaniye ona ilîşecekti. Ve ikinci ameliyat-ı kaderiye rızık ve mide üzerine olması cihetiyle, ya insanların nazarlarını o hizmetten çevirecekti, mideleriyle meşgul edecekti, veyahut o hizmetin ihlâsını bir derece kırıp maişet derdinin bir hissesi onda bulunacaktı.

Saniyen: Yazılmasına şimdilik lüzum yok.

Salisen: İzharına bu zamanda izin yok. Fakat, madem şakirtlerin gayret ve şevk ve himmetleri şimdiye kadar matbaalara ihtiyaç bırakmamışlar, inşaallah o kudsî hizmette devam edip, o elmas kalemlerle neşr-i envâr edecekler. Madem, bütün bütün mesleğimize muhalif olan

adalet: her hak sahibine hakkının tam ve eksiksiz verilmesi, düzenli ve dengeli oluş.
ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
ameliyat: operasyon.
ameliyat-ı cerrahiye: cerrahî ameliyat, cerrahî operasyon.
ameliyat-ı insaniye: insana ait ameliyat, insana ait işler, beşerî ameller.
ameliyat-ı kaderiye: kadere ait ameliyat, kadere ait işler,

ameller.
aşikâr: açık, belli, meydanda.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
cihet: yön.
cizye: vergi, haraç, Müslümanların fethettikleri yerlerde, Müslüman olmayanlardan alınan ve devlet teminatı altında bulunmanın karşılığı olan vergi.
cüz'î: az bir parça.
dehşetli: ürkütücü, korkunc.
delil: bir davayı ispata yara-

yan şey, burhan.
dünyevî: dünyaya ait.
elmas: çok kıymetli bir mücevher.
eşedd-i zulüm: zulmün en şiddetlisi.
evvelâ: birinci olarak, her şeyden önce, ilk olarak.
hadden:
hakimane: hikmetli bir şekilde.
hasr-ı nazar: bakışı bir tarafa veya noktaya dikme.
hayat-ı içtimaiye: sosyal ha-

yat, toplum hayatı.
hengâm: zaman, sıra.
hırs: açgözlülük, kanaatsizlik.
himayet: koruma, esirgeme.
himmet: çalışma, çabalama, gayret gösterme.
hisse: pay, nasip.
huruf: harfler.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemezsizin, sırf Allah rızası için yapma.
ihlâs-ı tam: tam ihlâs, yaptığı her işinde Allah'ın emrini ve rızasını gözetme, dünyevî veya uhrevî hiç bir karşılık bekleme.
ihtikâr: fazladan kazanç sağlamak amacıyla, hayat için zarurî olan ihtiyaç maddelerini satın alıp fiyatı artırsın diye kırk gün veya daha fazla bir süre saklama.
iman: inanç, itikat.
inayet: yardım, ihsan, lütuf.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
izhar: gösterme, açığa vurma.
kader-i İlâhî: İlâhî kader, Allah'ın kader kanunu.
kudsî: mukaddes, yüce.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
maişet: geçim, geçinme.
maksat: kastedilen şey; gaye.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
muhalif: zıt, karşıt, aykırı.
nazar: bakış.
neşr-i envâr: nurların yayılması, nurların dağıtılması, nurların saçılması.
nevi: cesit, tür.
rızık: Allah'ın lütuf ve ihsan ettiği nimetler.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
salisen: üçüncü olarak.
saniyen: ikinci olarak.
şakirt: talebe, öğrenci.
şevk: şiddetli arzu, aşırı istek ve heves.
taarruz: saldıрма, sataşma, ilişme.
tâbi: boyun eğen, uyan, itaat eden.
tarz: biçim, şekil.
tecavüz: saldıрма, sınırını aşma.
teraküm: birikme, yığılma, toplanma.
tesettür: gizlenme, saklanma.
tevakkuf: duraklama, durma.
umumi: genel.
vazife: görev.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

yeni hurufu bir iki risale için kabul ettiğimiz hâlde matbaacılar çekindiler, o hayr-ı azîmi kaybettiler; siz, o iki risaleyi bizim hesabımıza kahraman kardeşlerimizden yirmi otuz zata tevzi ederek, yirmi otuz nüshayı eski hurufla yazdırınız. Yazan kalem sahiplerine daimî hasenat kazandıran o pek büyük hayrı siz kazanınız. Eğer yeni hurufla, el makinesiyle o iki risaleden yazılmış nüshalar varsa, bize bazı nüshalar gönderiniz.

128

İşarat-ı Kur'âniye ve üç keramet-i Aleviye ve keramet-i Gavsîye hakkındaki Sikke-i Gaybiye risalesine bir tembih ve ihtardır.

Bu gayet mahrem risaleler, nasılsa muannit bir namahremi eline, bu risalelerden birisi geçmiş. Gayet sathî ve inat nazarıyla bir iki yerine haksız bir itiraz ile ehemmiyetli bir hâdiseye sebebiyet verdiğiinden, bu mecmua *Risale-i Nur*'un has talebelerine belki ehass-ı havassa mahsus olduğu hâlde ve benim vefatımdan sonra intişarına müsaade olmasıyla beraber; şimdi mezkûr hâdisenin sebebiyle herkese değil, belki ehl-i insaf ve *Risale-i Nur*'la alâkadar ve talebelerinden bulunanlara haslardan birkaç şakirdin tensibiyle gösterilebilir fikriyle yazdık.

alâkadar: ilgili, ilişki.

daimî: sürekli, devamlı.

ehass-ı havas: seçkinlerin en seçkini, ileri gelenlerin en başındaki.

ehemmiyetli: önemli.

ehl-i insaf: insaf sahipleri, merhametli olanlar, orta yolu tutanlar.

gayet: son derece.

hâdis: olay.

hâs: ileri gelen, seçkin olan.

hasenat: iyi ameller, iyi işler, hayırlar.

hayr-ı azim: büyük hayır.

huruf: harfler.

ihtar: dikkat çekme, hatırlatma, uyarı.

intişar: yayılma, yaygınlaşma,

neşrolunma.

işarat-ı Kur'âniye: Kur'an'ın işaretleri.

itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma.

keramet-i Aleviye: Hz. Ali'ye ait keramet, olağanüstü, fevkalâde hâl.

keramet-i Gavsîye: Seyyid Abdülkadir Geylânî'nin kerameti.

mahrem: herkesçe bilinmemesi gereken, gizli.

mecmua: toplanıp, biriktiril-

miş, düzenlenmiş yazıların hepsi.

mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.

muannit: inatçı, ayak direyen.

müsaade: izin.

namahrem: mahrem olmayan, bir şeyi bilmemesi gereken kişiler.

nazar: bakış.

nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-

diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sathî: yüzeysel, derine inmeyen, üstün körü.

sebebiyet: sebep olma.

şakirt: talebe, öğrenci.

talebe: öğrenci.

tembih: uyarı, ihtar.

tensip: uygun görme, münasip kılma, uygun bulma.

tevzi: dağıtma, herkese payını verme.

vefat: ölüm.

zat: kişi, şahıs.

İkinci Nokta: Bu risale, Sikke-i Gaybiye baştan aşağıya kadar birtek neticeye bakar: Bine yakın emarelerle, *Risale-i Nur*'un makbuliyetine gaybî bir imza basıldığını ispat ediyor. Böyle birtek davaya bu derece kesretli ve ayrı ayrı cihetlerde binler emareler ve imalar onu göstermesi, ilmelyakîn değil, belki aynelyakîn, belki hakkalyakîn derecesinde o davayı ispat eder.

Üçüncü Nokta: Bu risaleyi mütalâa eden zatlar, inceden inceye, hususan cifrî hesabatına meşgul olmaya lüzum yok. Hem, bir kısmı anlaşılmasa da zararı yok. Hem, umumunu okumak da lâzım değil. Hem, Keramet-i Gavsienin ahirinde, iki yüz yirmi dördüncü sahifede, Şamlı Hafız Tevfik'in fıkrasından başlayıp ahire kadar mütalâadan sonra ve baştaki Mukaddemeyi de okuduktan sonra istediği parçayı okusun.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Hem Kâtip Osman'ın, hem mübareklerden İbrahim'in, hem Nur Fabrika sahibinin, hem Hulûs-i Saninin mektupları bir iki günde geldiler; merakla mahzun kalbimizi müferrah eylediler. Kâtip Osman'ın mektubunda, hususî selâmlarını gönderdiği zatların, hususan kahraman Rüştü, Zühtü, Bedevi ve Nuri kardeşlerimize hassaten ve

ahir: son.

aynelyakîn: gözle görür dedecede inanma; bir şeyi görerek ve seyrederek bilme.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

cifrî: cifr hesabına ait.

cihet: yön.

dava: iddia.

emare: alâmet, belirti, nişan.

fıkra: kısım, fasıl, bölüm.

gaybi: gaypla ilgili, görünmeyenlere ait.

hassaten: bilhassa, özellikle.

hesabât: hesaplar.

Hulûs-i Sani: İkinci Hulûsî.

hususan: bilhassa, özellikle.

hususî: özel.

ilmelyakîn: ilim yoluyla kesin olarak bilmek.

ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.

ispat: doğruyu delillerle gösterme.

Keramet-i Gavsîye: Seyyid Abdülkadir Geylânî Hazretlerinin kerametlerinden bahseden risale.

kesretli: çokluğu olan, çok fazla.

mahzun: hüznü, kederli, üzüntülü.

makbuliyet: makbullük, beğenilmişlik, geçerlilik.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

müferrah: feraha kavuşmuş, gönül huzuruna ermiş.

mütalâa: bir şeyi etrafıca düşünme, tetkik etme.

nokta: konu ile ilgili bölüm.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-

diüz zaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sahîfe: sayfa.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabul eden.

umum: bütün, hepsi.

zat: kişi, şahıs.

umuma selâm ve selâmetlerine dua ve Hüsrev'in yakında gelmesinin tebşiri, onun hakkındaki merakımızı izale etti. Maşaallah, Kâtip Osman da Hüsrev gibi mûcib-i merak noktaları yazıyor. Onun mektubunu getiren Halıcı İbrahim demiş ki: "Sıddık Süleyman, Rüştü buraya gelmek ihtimali var." O kahraman kardeşim yakînen bilsin ki, ben, ondan ziyade ona müştakım. Fakat, o hergün has dairesinin birinci safında manen yanımda bulunuyor, manevî kazançlarımıza da hissedar oluyor. *Bizim mesleğimizde sohbet-i sûriye ehemmiyeti azdır.*

Hem, bu dehşetli ameliyat-ı dâhiliye hengâmında ve yol masrafı çok ziyade olduğundan, gelmek münasip olmuyor. Ve vehham ehl-i dünya, burada, ziyade bize dikkat ediyorlar. Hatta bu bayramda, kapımı ziyaretçilere kapadık.

Hafız Ali'nin mektubunda, Rüştü'nün bir teşebbüsü var ki; gençlere ait dört beş parça ders ki, Hafız Mustafa'ya vermiştim ki, tab etsin. Cenab-ı Hakka şükür, sizin kesretli kalemleriniz, matbaaya ihtiyaç bırakmıyor. Eğer kolayca, ucuzca mümkün olsa, eski veya yeni hurufla yaparsınız.

Hafız Ali'nin mektubunda, *Risale-i Nur*'a karşı kemal-i mahviyetle kemal-i ihlâsı ve irtibatı, onun eskiden beri takdir ettiğim bir hasiyet-i mümtaziyesini göstermekle beraber, benim gibi bir bîçareyi de şefaatçi yapıp, ben de onun kemal-i samimiyetini şefaatçi yapıp, duasına âmin derim.

ameliyat-ı dahiliye: dahilde yapılan işler, yurt içinde yapılanlar.
âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
bîçare: çaresiz, zavallı.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
ehl-i dünya: dünyaya bağlı, dünya adamı, ahireti düşünmeyen.
hasiyet-i mümtaziye: apayrı bir hususiyet, farklı bir özellik, faydalılık.
hengâm: zaman, sıra.
hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.
huruf: harfler.
ihimal: olabilirlik.
irtibat: bağ, münasebet.
izale: giderme, ortadan kaldırma.
kemal-i ihlâs: ihlâsın mükemmel oluşu, mükemmel ve kusursuz samimiyet, ihlâs.
kemal-i mahviyet: tam anlamıyla tevazu ve alçak gönüllülük üzere olmak.
kemal-i samimiyet: samimiyetin tam oluşu, tam ve kusursuz samimilik.
kesretli: çokluğu olan, çok fazla.
manen: mana bakımından, manaca.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
maşaallah: Allah'ın istediği gibi, Allah'ın istediği olur anlamında hayret ve memnunkluk ifade eden bir ibare.

meslek: gidiş, usul, yol.
mucib-i merak: merakla değişen, dikkati çeken, merak sebebi.
münasip: uygun.
müştak: arzulu, fazla istekli, iştiağ gösteren.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
saf: dizi, sıra.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
selâmet: salımlık, emînlik,

kurtuluş, korku ve endişeden uzak olma.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
sohbet-i sûriye: görünüşte olan, ciddi olmayan sohbet.
şefaat: birinden başkasının kusurlarının veya suçunun bağışlanmasını dileme.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunkluk gösterme, gerek dil ile gerekse hâl ile Allah'ı hamd etme.

tab: kitap basma.
takdir: kıymet verme, beğenme.
tebşir: müjde verme, müjdeleme.
teşebbüs: girişim, bir işi yapmak için harekete geçme.
umum: bütün, herkes.
vehham: çok şüphe ve vesvese eden, çok kuruntulu; vehimli, kuruntulu.
yakînen: yakîn olarak, şüpheye düşmeden bilme.
ziyade: çok, fazla.

Mübarek köyünden, mübarekler cemaatinden, mübarek İbrahim'in bereketli mektubunu okudum. Beni memnun eden çok sözler var içinde. Ve bilhassa benim başıma yağan yağmurdan rüyada içmesi ve biraderzadesi Osman'ın ileride *Risale-i Nur*'a talebe olması, kendini okutması bizi mesrur eyledi. Cenab-ı Hak öyle mübarekleri o köyde çoğaltsın. Âmin.

130

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Risale-i Nur'un hakkaniyetine ve ehemmiyetine dair bir imza-i gaybî hükmünde olan yazdığınız Mecnua-i İşarata, Lâhikadan intihap ettiğinizden iki misli daha ilâve ettik. Eğer siz de kendinize öyle bir mecnua yazmışsanız, ilâve ettiğimiz miktarı size de göndereceğiz. Bu mecmuanın gösterdiği kıymet *Risale-i Nur*'da bulunduğunu, bu zamanın dehşetli fırtınaları ispat ediyor.

Evet, kardeşlerim, Hazret-i İsa Aleyhisselâm, İncil-i Şerifte demiş ki: “Ben gidiyorum, tâ size tesellici gelsin.” Yani, Ahmed Aleyhissalâtü Vesselâm gelsin demesiyle Kur'an'ın beşere gayet büyük bir neticesi, bir gayesi, bir hediyesi, tesellisidir.

Evet, bu dehşetli kâinatın fırtınaları ve zeval ve tahribatları içinde ve bu boşluk nihayetsiz fezada her şeye

aleyhissalâtü vesselâm: ‘salât ve selam onun üzerine olsun’ anlamında Hz. Muhammed’e dua.
aleyhisselam: Allah’ın selamı onun üzerine olsun.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
beşer: insan, insanlık.
bilhassa: özellikle.
biraderzade: kardeş çocuğu, yeğen.
cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar

topluluğu.
dair: alakalı, ilgili.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
feza: kâinat, yıldızlar arasındaki boşluk, uzay.
gayet: son derece.
hakkaniyet: hak ve adalete uygunluk, hak ve doğruluktan ayrılmama.
hükümünde: değerinde, yerinde.
imza-i gaybî: gayba ait mü-

hür, imza, tasdik.
İncil-i Şerif: şerefli İncil kitabı.
intihap: seçme.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütûn âlemler.
kıymet: değer.
mecnua: toplanıp, biriktirilmiş, düzenlenmiş yazıların hepsi.
mecnua-i işarat: işaretlerin toplamı.

mesrur: sevinçli, memnun.
misli: kat; eş.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
nihayetsiz: sonsuz, sınırsız.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi’nin eserlerinin adı.
tahribat: tahripler, yıkıp bozmalar.
talebe: öğrenci.
teselli: avutma, acısını dindirme.
zeval: sona erme, yok olma, ölme.

alâkadar olan insan için hakikî teselli ve istinat ve istimdat noktalarını yalnız Kur'ân veriyor. En ziyade o teselliye muhtaç, bu zamanda, bu asırda en ziyade kuvvetli bir surette o teselliye ispat eden, gösteren Risale-i Nur'dur. Çünkü, zulûmat ve evhamın menbaı olan tabiatı, o delmiş geçmiş, hakikat nuruna girmiş. On Altıncı Söz gibi ekser parçalarında hakaik-ı imaniyenin yüzer tılsımlarını keşf ve izah edip, akli inkârdan ve tereddütlerden kurtarmış.

İşte bu hakikat içindir ki, bu çok usandırıcı ve dehşetli zamanda, usandırmayacak bir tarzda, çok tekrarla beraber, akli başında olanları *Risale-i Nur*'la meşgul ediyor. Re'fet Beyin mektubunda dediği gibi, “*Risale-i Nur'un en bariz hasiyeti, usandırmamak. Yüz defa okunsa, yüz birinci defa yine zevkle okunabilir.*” Pek doğru demiş. *Risale-i Nur*'un tercümanı, hakikî vazifesinin haricinde dünyadaki istikbaliyata ara sıra bakması, bir derece zahîrî bir müşevveşiyet verir. Meselâ, bundan otuz kırk sene evvel diyordu: “Bir nur gelecek, bir nuranî âlemi göreceğiz” deyip, o mana, geniş bir dairede ve siyasette tasavvur edilmiş.

Hem bundan on dört, on beş sene evvel, “Dinsizliği çevirenler müthiş semavî tokatlar yiyecekler” diye, büyük, geniş, küre-i arz dairesindeki bu dehşetli hâdiseyi dar bir memlekette ve mahdud insanlarda tasavvur etmiş. Halbuki istikbal, o iki ihbar-ı gaybiyeyi tasavvurunun pek fevkinde tefsir ve tabir eyledi.

alâkadar: ilgili, ilişki.
âlem: varlık sınıflarından her biri.
asır: yüzyıl.
bariz: açık, besbelli.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
ekser: pek çok.
evham: vehimler, zanlar, kuruntular.
evvel: önce.
fevkinde: üstünde.
hâdis: olay.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatlar, imanî gerçekler.
hakikat: gerçek, doğruluk, görülen bir şeyin aslı, esası.
hakiki: gerçek.
hariç: dışarı.
hasiyet: bir şeye has özellik, nitelik.
ihbar-ı gaybiye: gayba ait haber, geçmiş veya gelecek zamana ait haber.
inkâr: Allah'ın varlığına, birliğine inanmama, kabul ve tasdik etmeme.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
istikbal: gelecek zaman.
istikbaliyat: geleceğe ait şeyler, olaylar.
istimdat: medet dileme, imdat isteme, yardıma çağırma.

istinat: dayanak.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
keşif: gizli bir şeyi veya bir sırrı kalp gözüyle görerek öğrenme.
küre-i arz: yer küre, dünya.
mahdud: sınırlı, belirli.
menba: kaynak.
meselâ: örneğin.
müşevveşiyet: karışıklık, karı-karışık vaziyet.
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.

nur: aydınlık, parlak, ışık.
nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
semavî: Allah tarafından olan, ilâhî.
suret: biçim, şekil, tarz.
tabiat: yorum, yorumlama.
tarz: biçim, şekil.
tasavvur: bir şeyi zihinde şekillendirme, düşünme.

tefsir: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
tereddüt: kararsızlık, şüphe, kalma.
teselli: avutma, acısını dindirme.
tılsım: herkesin bilip çözemediği gizli sır.
vazife: görev.
zahiri: görünüşte olan; zahire, dışa ait olan.
ziyade: çok, fazla.
zulûmat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve külür.

Evet, Eski Said'in "Bir nur âlemi göreceğiz" demesi, *Risale-i Nur* dairesinin manasını hissetmiş, geniş bir daire-i siyasiye tasavvur ettiği gibi, sırr-ı ¹ **أَنَا أَعْيَنَا** 'nın remziyle, on üç on dört sene sonra, "Dinsizliği, zındıklığı neşredenler, pek müthiş tokatlar yiyecekler" deyip, o hakikati dar bir dairede tasavvur etmiş. Şimdi zaman, o iki hakikati tam tabir ve tefsir etti.

Evet, başta Isparta vilâyeti olarak *Risale-i Nur* dairesi, birinci hakikati pek parlak ve güzel bur surette gösterdiği gibi; ikinci hakikati de, medeniyet-i sefihenin tuğyanını ve maddiyyunluk **(HAŞİYE)** taununun aşılmasını çeviren ve idare eden ervâh-ı habisenin başlarına gelen bu dehşetli semavî tokatlar, geniş bir dairede, o sırr-ı **أَنَا أَعْيَنَا** 'nın hakikatini tam tamına ispat etmiş.

"*Risale-i Nur*, kat'î bürhanlara istinaden, hükümleri sair hakaikte aynı aynına, tevilsiz, tabirsiz hakikat çıkması ve yalnız işaret-ı tevafukiye ve sünuhat-ı kalbiyeye itimaden beyanatı, böyle dünyevî olan mesail-i istikbaliye de neden bazen tabir ve teville muhtaç oluyor?" diye hatırıma geldi.

Böyle bir cevap ihtar edildi ki: Gaybî istikbal-i dünyevîde ve dünya işlerinde, başa gelen hâdisatı bildirmekte Cenab-ı Erhamürrâhimîn'in çok büyük bir rahmeti saklandığını ve gaybî gizlemekte çok ehemmiyetli bir

HAŞİYE: Evet, maddiyyunluk taununun hastalığı nev-i beşere bu dehşetli sıtmayı ve küre-i arza bu titremeyi vermiştir.

1. Biz sana vardık. (Kevser Suresi: 1.)

âlem: varlık sınıflarından her biri.
beyanat: açıklamalar, izahlar.
bürhan: delil, ispat, hüccet.
Cenab-ı Erhamürrâhimîn: inayet ve rahmet, yardım ve lütuf sahiplerinin en merhametlisi olan, şeref ve azamet sahibi olan yüce Allah.
daire-i siyasiye: siyaset daire-i.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.

dünyevî: dünyaya ait.
ehemmiyetli: önemli.
ervah-ı habise: habis, kötü ruhlar; Allah'a isyan eden, itaatı sevmeyen anarşist ruhlar.
gaybî: gaypla ilgili, görünmeyenlere ait.
gayp: gizli olan, görünmeyen şeyler ve alemler.
hâdisat: hadiseler, olaylar.
hakaik: hakikatler, doğrular,

gerçekler.
hakikat: gerçek, esas.
haşiye: ek, ilâve.
hüküm: karar, emir, hakimiyet.
idare: bir işi yürütmek, çekip çevirmek.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
istikbal-i dünyevî: dünyanın geleceği.

istinaden: istinat ederek, dayanarak.
işarat-ı tevafukiye: tevafuk işaretleri, uygunluk belirtileri.
itimaden: itimat ederek, dayanarak, güvenerek.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
küre-i arz: dünya, yer küre.
maddiyyun: maddenin ezeli ve ebedî olduğuna, sonradan yaratılmış bulunduğuna inananlar, maddeye bağlı kalanlar, maddeciler, materyalistler.
maddiyyunluk: maddecilik, maddeye ezeliyet verme.
medeniyet-i sefihe: sefiş medeniyet, zevk ve eğlenceye sevk eden medeniyet.
mesail-i istikbaliye: gelecek ile ilgili meseleler.
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.
neşir: kitap basma, çıkarma; her-kese duyurma, yayma.
nev-i beşer: insanlığı, insanlık türü.
nur: aydınlık, parıltı, ışıık.
rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.
remiz: işaret, gizli ve kapalı bir surette ifade etme.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.
sair: diğer, başka, öteki.
semavi: Allah tarafından olan, ilâhî.
sıtma: yüksek ateş ve titreme ile seyreden mikrobik hastalık.
sünuhat-ı kalbiye: kalbe ait hatırlayışlar, içe doğuşlar.
tabir: yorum, yorumlama.
tasavvur: bir şeyi zihinde şekillendirme, düşünme.
taun: veba.
tefsir: Kur'an'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
tevil: yorumlama, yorum.
tuğyan: zulüm, haksızlık ve küfürde ileriy gitme.
vilayet: il.
zındık: Allah'a ve ahirete inananmayan, Allah'ı inkâr eden, imansız, münkir.

hikmeti bulunduğu cihetle, gaybî şeyleri haber vermekten yasak edip, yalnız müphem ve mücmel bir surette, ya ilham veya ihtarla, bir emareyi vesile ederek, keşfiyatta ve rüya-i sadıkada, bir kısım gaybî hakikatleri ihsas eder. O hakikatlerin hususî suretleri vukuundan sonra bilinir.

Kardeşlerim,

Bu defa Hilmi Bey ile gelen Re'fet ve Rüştü'nün mektupları bizi çok sevindirdi. Zaten Hüsrev, Re'fet, Rüştü *Risale-i Nur*'a intisapta eskiden beri beraber bulunmalarından, ben birisini tahattur etsem, üçü birden hatıra geliyor. Cenab-ı Hakka hadsiz şükür ki, bu dehşetli fırtınalar, onları ve sizleri sarsmadı. Maşaallah, Re'fet şimdi de eski sadâkatini ve tam alâkasını tamamıyla muhafaza ettiğini anladık. Bir iki senedir ondan hiçbir mektup ve hizmet-i Kur'âniyedeki vaziyetinden bir haber alamamıştım, merak ediyordum. Bu defa mektubunda, "Ne vakit bir araya gelsek, Sözlerden birini açıp okuyoruz, tatlı tatlı istifade edip Üstadımızla görüşüyoruz" demesi, bizi sürurla şükre sevk etti. Sadâkatte namdar Rüştü'nün mektubunda merak ettiğim noktaları beyan etmesi ve hizmet-i Nuriye tevakkuf etmemesi ve sizlere sıkıntı olmaması, bizi çok mesrur eyledi.

Lâtif bir tevafuk: Ahmed Nazif'in bu defa çok meşgaleler içinde yazdığı, yalnız On Dokuzuncu Mektupta (*Mu'cizat-ı Ahmediye* [a.s.m.]) tevafukatın mecmuu dokuz bin sekiz yüz otuz üç adede bâliğ olduğunu gördük;

alâka: ilgi, ilişki. bağ.
balığ: ulaşmış, erişmiş.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cihet: yön.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
emare: alâmet, belirti, nişan.
gaybî: gaypla ilgili, görünmeyenlere ait.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
hakikat: gerçek, esas.
hikmet: ilâhî gaye, gizli sebep, fayda.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
hizmet-i Nuriye: Nur hizmeti, Risâle-i Nur için çalışma.
ihsas: hissetirme, sezdirme.
ihtar: hatırlatma, uyan.
ilham: belli bilgi vasıtalarına başvurmadan Allah tarafından insanın kalbine veya zihnine indirilen mana.
intisap: mensup olma, bağlanma, girme.
istifade: faydalanma, yararlanma.
keşfiyat: keşifler, Allah'ın ilham etmesiyle gösterilen gaybla ilgili sırlar.
lâtif: güzel, hoş.
maşaallah: Allah'ın istediği gibi, Allah'ın istediği olur anlamında

hayret ve memnunluk ifade eden bir ibare.
mecmu: toplam, tüm.
mesrur: sevinçli, memnun.
meşgale: iş, uğraş, meşgul olunan şey.
Mu'cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu'cizeleri anlatan On Dokuzuncu Mektup risalesi.
muhafaza: koruma.
mücmel: öz olarak anlatılmış, kısa ve az sözle ifade edilmiş,

öz, özet.
müphem: örtülü, kapalı, anlaşılmaz.
namdar: meşhur, ünlü, şöhretli, namlı.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.
rüya-i sadıka: doğru rüya, makbul ve muteber kimselelerin gördükleri şekilde, dünyanın hakikatları çıkan sadık rüya.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.

sevk: yöneltme.
suret: biçim, şekil, tarz.
sürur: sevinç, mutluluk.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tahattur: hatıra gelmek, hatırlamak.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
tevakkuf: duraklama, durma.
vaziyet: durum.
vesile: aracı, vasıta.

o mektuptaki mu'cizat-ı Ahmediyenin (a.s.m.) bir kerametidir diye hükmettik.

131

Risale-i Nur Şakirtlerinden Emin ve Feyzi'nin bir fıkrasıdır.

Hem, *Risale-i Nur*'un kasabalara ve cemaatlara berekete medar olması ve ona zarar edenlere tokat gelmesi gibi, şahıslara da pek zahir bir surette, hem bereket ve hüsn-i maişet ona çalışanlara ve gaybî tokatlar onun aleyhinde çalışanlara gelmesi, bu havalide çok hâdiseleri var. Biz, kendi nefsimizde çalıştığımız zaman, pek zahir bir surette bir hüsn-i maişet, bir inayet gördüğümüz gibi, *Risale-i Nur* veya şakirtleri aleyhine çalışanlara şiddetli tokatlar geldiğini görüyoruz.

Ezcümle: *Risale-i Nur*'un erkânından birisi, kat'î bir surette haber veriyor ki, üç-dört adam, dünya servetinin hatırı için toplanıp, münafıkane tedbir kurdukları hengâmda, üç gün sonra, o üç-dört adamın haneleri ve birinin dükkânı yanıp, her biri binler lira zayıyatla tokat yediler.

Hem, bir dessay casus adam, *Risale-i Nur* Şakirtleri aleyhinde çalışıyordu ki, onları hapse attırsın. Bir gün, serbest olarak, “Ben, bir ipucu bulamadım ki bunları hapse soksam. Eğer bir ipucu bulsam, onları hapse

aleyh: ona karşı, onun üzerine.
bereket: mübareklik, bolluk, saadet.
cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar topluluğu.
dessas: desise eden, aldatıcı, oyuncu, hileci.
erkân: rükünler, esaslar, ileri gelenler.
ezcümle: bu cümleden olarak.
gaybî: gaypla ilgili, görünme-

yenlere ait.
hâdis: olay.
hane: ev.
havalî: bölge, etraf, çevre, civar.
hengâm: zaman, sıra.
hükmetmek: karar vermek, inanca varmak.
hüsn-i maişet: geçim güzelliği.
inayet: yardım, ihsan, lütuf.
ipucu: insan? aradığ? gerçeğe ulaş?rabilecek iz, emare.
kat'î: kesin, şüpheye ve te-

reddüde mahal bırakmayan.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
medar: sebep, vesile.
mu'cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu'cizeler.
münafıkâne: münafıkça, ikiyüzlülükle.
nefis: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-

diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
tedbir: idare etme; önlem, çare.
zahir: açık, aşîkar.
zayıyat: zarar ve ziyan; kayıplar, yitikler.

sokacağım” diye ilân ettiği vakitten iki gün sonra, bir iş yapıp, Risale-i Nur Şakirtleri yerinde, o adam iki sene hapse girdi.

Hem, bedbaht, muannit bir adam, *Risale-i Nur* aleyhinde, hem şakirtlerinin bir rüknü aleyhinde mütecavizâne bulunduğu hengâmda, bir iki gün sonra meyhaneye gidip, içe içe çatlamış, orada ölmüş.

Bu neviden çok hâdiseler var. Demek *Risale-i Nur*, dostlara tiryak olduğu gibi, düşmanlara da saika oluyor.

132

Risale-i Nur Şakirtlerinden Hafız Tevfik, Mehmed Feyzi, Emin, Hilmi, Kâmil'in bir fıkrasıdır.

Gavs-ı Azamın, Üstadımız hakkında

¹ **فَأَنَّكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَايَةِ** fıkrasıyla, inayet ve teshile mazhar olduğuna; ve tevafuk, *Risale-i Nur*'un kerametinin bir madeni bulunduğu pek çok emarelerden, bu bir iki gün zarfında, küçük ve lâtif, fakat kat'î kanaat veren cüz'î hâdiselerin tevafukunda gözümüzle gördüğümüz inayet-i Rabbaniyenin numunelerinden beş altısını beyan ediyoruz ki; onlar, bu iki gün zarfında beraber vuku bulmuş.

aleyh: ona karşı, onun üzerine.
bedbaht: bahtsız, talihsiz, zavallı.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cüz'î: küçük, az.
emare: alâmet, belirti, nişan.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
hâdis: olay.
hengâm: zaman, sıra.
inayet: yardım, ihsan, lütuf.
inayet-i Rabbaniye: her şeyin terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakk'ın yardımı.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
latif: güzel, hoş.
maden: asıl, esas, kaynak.
mazhar: bir şeyin çıktığı görüldüğü yer; nail olma, şereflenme.
muannit: inatçı, ayak direyen.
mütecavizane: tecavüz ederek, sarkıntılıkla, tecavüz eder şekilde.
nevi: çeşit, tür.

1. Muhakkak sen inayet gözüyle himaye edilmektesin.

numune: örnek.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

rükn: bir topluluğun en önemli ve kuvvetli fertlerin-

den her biri.

saika: sevk eden, sürükleyen, sebep olan.

şakirt: talebe, öğrenci.

teshil: kolaylaştırma, kolay hale getirme.

tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.

tiryak: en iyi çare, baş ilâç.

vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme.

zarfında: süresince.

Birincisi: Dün, Üstadımıza, *Risale-i Nur*'a ait üç hizmet lâzım geldi; kimse de yok, biz de uzaktayız. Merdivenden inip, bir çocuğu bulup, bizlere göndermek niyetiyle kapıyı açtı. *Risale-i Nur*'un o hizmetini görecektik fevkalâde bir tarzda, dakikasıyla, üç şakirdi kapıya geldiler.

İkincisi: İki seneden ziyade *Risale-i Nur*'un mühim parçaları, *Risale-i Nur*'un berekâtıyla, hanesi yangından kurtulan Hafız Ahmed kendine yazdırıp, başka bir kazâ ve nahiyede bulunan bir iki zat onları, istinsah için aldılar. İki seneden beri ellerinden kaçırıp, mahcubiyetlerinden haber vermedikleri için, hem biz, hem Hafız Ahmed merak, hem hiddet ediyorduk. O kitaplar, bugün geldiği aynı vakit, dün aynı saatte, Üstadımıza, (Beş seneden beri her birkaç gün zarfında kolaylık için bir parça yemek pişirmekle hatırını soruyordu; iki seneden beri o âdeti terk etmişti.) hem komşuluktan da başka yere nakletmesiyle, iki senedir o âdet terk edilmişken, yine dün o aynı saatte, iki sene evvelki aynı âdetiyle, o zatın hanesinden, aynen eskisi gibi, küçücük bir hatır sormak nev'inden oğlu getirdi. Üstadımız dedi: "İki sene evvelki âdete lüzum kalmamış, siz de komşuluktan gitmişsiniz" dedi. Bu gün aynı vakitte, o Hafız Ahmed'in yazdırdığı kaybolan kitaplar, mükemmel bir surette istinsahla beraber geldi. Bizde şüphe bırakmadı ki, bu lâtif tevafuk da, *Risale-i Nur* hakkındaki inayetin bir cilvesidir.

Üçüncüsü: Üstadımız, aynı yine bugün, Emin'e dedi: "Üç dört aydır her hafta karyesinden buraya gelen hane sahibesi gelmedi, kirasını dört aydır almadı. Her hâlde

âdet: görenek, usul, alışkanlık.
berekât: bolluklar, bereketler.
cilve: tecelli, görüntü.
evvel: önce.
fevkalâde: olağanüstü.
hane: ev.
hiddet: öfke, kızgınlık.

inayet: yardım, ihsan, lütuf.
istinsah: nüshasını yazma, örneğini çıkarma, kopya etme.
karye: köy.
kaza: ilçe.
lâtif: güzel, hoş.
mahcubiyet: mahcupluk, utançalık, sıklılganlık.

mühim: önemli, ehemmiyetli.
nahiye: idarî teşkilâtlanmada kaza ile köy arasındaki kademe; bucak.
nakil: bir yerden başka bir yere taşıma, yer değiştirme, aktarma.
nevi: tür, çeşit.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sahibe: bir şeyin sahibi olan kadın.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
tarz: biçim, şekil.
tevafuk: uyuma, uygunluk, birbirine denk gelme.
zarfında: süresince.
zat: kişi, şahıs.
ziyade: çok, fazla.

cevap gönderin; gelsin, alsın” dediği aynı dakikada, dört aydan beri yanına gelmeyen o hane sahibesi kapıyı vurdu, geldi; beş aylık kirasını aldı. Üstadımız, bu hâdise-i inayetten memnuniyeti için, uzak bir nahiyeden gelen, yuvarlak, hiç görmediğimiz ve burada bulunmayan bir küçük ekmeği o hane sahibesine verdi. Aynı vakitte, yirmi dakika zarfında, burada bulunmayan aynı ekmekten, iki sene *Risale-i Nur*’un iki kitabını alıp mütâlâasının manevî ücretinden binde bir ücret olarak geldi. Ve bir parçacık aşûre çorbasını dahi yine o ev sahibesine verdi. Aynen, o aşûrenin on misli kadar, latîf üç ekmek, yine iki sene iki kitabın okunmasına binde bir ücreti diye geldi; gözümüzle gördük.

Hem, yine Üstadımız, bugün, o hane sahibesine, yedi senedir adını bilmediği için “İsmin nedir?” diye sormuş. O da demiş: “Hayriye’dir.” Hayriye isminde olmak tevafukuyla, iki saat sonra, Hayri namında *Risale-i Nur*’un bir şakirdi haberimiz yokken İstanbul’a gitmiş. Hem ticaret münasebetiyle iki mühim şakirtler dahi gidip, geç kaldılar. Maddî-manevî fırtınalar münasebetiyle Üstadımız onları, hem oradaki mühim bir şakirdi çok merak ediyordu. Bugün o Hayri, iki saat, Hayriye’den sonra geldi; o üç şakirt hakkındaki merakı izale ettikten sonra, dört aydan beri devam eden “tefarik” namında Üstadımızın bir kokusu bugün bitmişti; Hayri’nin elinde bir küçük şişe, dedi: “Size tefarik getirdim.” Biz de bu küçük, latîf tefarikteki tevafuka “Bârekallah!” dedik.

aşûre: Muharrem ayının onuncu günü. Bu ayın onuncu gününde çeşitli hububat ve yemişler katılarak pişirilen bir çeşit tatlı.
bârekallah: Allah mübarek etsin, hayırlı ve bereketli olsun.
hâdise-i inayet: koruma hâdise-si, ilahî koruma altında olma olayı.

izale: giderme, ortadan kaldırma.
latîf: güzel, hoş.
maddî: madde ile alâkalı.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
memnuniyet: memnunluk, sevinçli oluş.
misli: kat; eş.
mühim: önemli, ehemmiyet-

li.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
mütâlâa: bir şeyi etraflıca düşünme, tetkik etme.
nahiye: idarî teşkilâtlanmada kaza ile köy arasındaki kade-me; bucak.
nam: ad.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-

diüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.
sahibe: bir şeyin sahibi olan kadın.
şakirt: talebe, öğrenci.
tefarik: hediyeleşme; güzel koku.
tevafuk: uyuma, uygunluk, birbirine denk gelme.
zarfında: süresince.

Bu iki gün zarfında bu küçücük numuneler gibi, Üstadımız, *Mu'cizat-ı Ahmediye*'nin tashihatiyle meşgul olduğu için, bunlardan başka çok numuneleri görmüş. Madem iki günde böyle inayetin cilvelerini görüyoruz. *Risale-i Nur* dairesi içinde dikkat edilse herkes kendi nefsinde, hizmeti derecesinde, böyle numuneleri görebilir.

RİSALE-İ NUR ŞAKİRTLERİNDEN

Hafız Tefvik	Hilmi	Kâmil	Hayri	Mehmet Feyzi	Emin
EVET	EVET	EVET	EVET	EVET	EVET

Gözümüzle gördük.

Evet, ben de tasdik ediyorum.

Said Nursî

133

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bu şiddetli kışta ve manevî, dehşetli, ayrı tarz bir kışta ve nev-i beşer içtimâî hayatında müthiş kanlı diğer tarz bir kışta, çırpınan bîçarelere rikkat-i cinsiye ve şefkat-i nev'îye cihetinden gayet derecede bir hüznün ve elem hissettim. Çok yerlerde beyan ettiğim gibi, yine Erhamürrâhimîn ve Ahkemü'l-Hâkimîn olan onların Halık-ı Kerîm ve Rahîm'in hikmet ve rahmeti, benim kalbimin imdadına yetişti. Manen denildi ki: "Senin bu şiddet-i teessürün, o Hakîm ve Rahîm'in hikmetini, rahmetini bir nevi tenkit

Ahkemülhâkimin: hükümdarların hükümdarı, hâkimlerin en hâkimi ve kuvvetlisi; Cenab-ı Hak.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
bîçare: çaresiz, zavallı.
cihet: yön.

cilve: tecelli, görüntü.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
elem: dert, üzüntü, maddî-manevî ızdırap.
Erhamürrâhimin: merhamet edenlerin en merhametlisi olan Allah.
gayet: son derece.
hakîm: her şeyi bir maksatla uygun ve hikmetle yaratan,

hikmet sahibi Allah.
Hâlik-ı Kerîm: her şeyi bol ikram ile yaratan, cömert ve ihsanî bol olan yaratıcı, Allah.
hikmet: ilâhî gaye, gizli sebep, fayda.
içtimâî: toplumsal, sosyal.
imdat: yardım.
inayet: yardım, ihsan, lütuf.
madem: ...den dolayı, böyle

ise.

manen: mana bakımından, manâca.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

Mu'cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu'cizelerden bahseden On Dokuzuncu Mektup risalesi.

müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.

nefs: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç.

nev-i beşer: insanoğlu, insanlar.

nevi: çeşit, tür.

numune: örnek.

Rahîm: merhamet eden, çok merhametli olan, esirgeyen, koruyan, acıyan Allah.

rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.

rikkat-i cinsiye: cinsî şefkat, insanın kendi cinsinden olana acıması.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullen.

şakirt: talebe, öğrenci.

şefkat-i nev'îye: kendi nev'ine, kendi cinsine karşı duyulan şefkat, merhamet ve sevmeye hissi.

şiddet-i teessür: üzüntü ve ıstırapın şiddeti.

tarz: biçim, şekil.

tasdik: doğrulama, onaylama.

tashihat: düzeltmeler, tashihler.

tenkit: eleştirme.

zarfında: süresince.

adalet: her hak sahibine hakkının tam ve eksiksiz verilmesi, düzenli ve dengeli oluş.

âlem: dünya, cihan; bütün yaratılmışlar.

âlem-i imkân: imkân âlemi, yaratılanlar âlemi, dünya.

asi: isyan eden, başkaldıran.

aşair: aşiretler, kabileler, oymaklar.

daire-i iktidar: güç, kuvvet daire-si.

daire-i imkân: imkan alemi, kâinat ve varlıklar alemine ait âlem.

daire-i muhita: her şeyi kuşatan daire, gökyüzü.

dehîr: zaman, çok uzun zaman, çağ, devir.

düstur: kanun, kural, esas.

ekmel: daha (en, pek) mükemmel, en olgun, kusursuz ve eksiksiz olan.

elem-i şefkat: şefkat acısı.

evliya: veliler, Allah dostları.

evvel: önce.

felek: .

Feyyaz-ı Mutlak: hiç bir kayıt ve şarta bağlı olmadan çok çok bereket ve bolluk veren Allah (c.c.).

güya: sanki.

hâdisat: hâdiseler, olaylar.

hareket-i mühimme: önemli hareket.

harîc: dışarı.

hendese: geometri.

hikmet: ilahî gaye, yüksek bilgi, fayda.

hikmet-i ezeliye:

hikmet-i ilâhiye: Allah'ın hikmeti, mahlûkâtın yaratılışında Allah'ın gayeleri.

hikmet-i Rabbâniye: Cenab-ı Hakk'ın terbiye ve idaresinin gayeli ve maksatlı olması.

hükümüne: yerine, değerine.

inayet-i ezeliye: zaman ve mekanla sınırlı olmayan Cenab-ı Hakk'ın yardımı, inayeti.

iştîha: fazla istek, arzu.

itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma.

mahiyet: bir şeyin aslı, esası, tabiatı, niteliği.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

mazlum: zulüm görmüş, haksızlığa uğramış.

mesalih-i umumiye: genel maksat ve faydalar.

meşiet-i ezeliye: Cenab-ı Hakkın ezeli hikmeti, iradesi ve ihtiyarı.

muvafilek: uygun, uyar, münasip.

mükâfat: ödül.

hükümüne geçer. *Rahmet-i İlâhiyeden ileri şefkat olunmaz; hikmet-i Rabbaniyeden daha ekmel hikmet, daire-i imkânda olamaz.* Asiler cezalarını; masumlar, mazlumlar, zahmetlerinden on derece ziyade mükâfatlarını alacaklarını düşün. Senin daire-i iktidarının haricinde olan hâdisata, Onun merhamet ve hikmet ve adaleti ve rububiyeti noktasında bakmalısın...” Ben de, o lüzumsuz şiddetli elem-i şefkatten kurtuldum.

Otuz sene evvel aşairlerde gezerken, böyle sual ettiler: “Acaba şu zaman ve dehrin şikâyetindeki, hatta büyük zatlar ve evliyalar dahi felekten ve zamandan şikâyet ediyorlar. Ondan, Sâni-i Zülcelâl’in sanat-ı bediine itiraz çıkmaz mı?”

Cevap: Hayır ve asla. Belki manası şudur: Güyâ şikâyetçi der ki: “İstediğim emir ve arzu ettiğim şey ve teşehhi ettiğim hâl, hikmet-i ezeliyenin düsturuyla tanzim olunan âlemin mahiyeti müstait değil; ve inayet-i ezeliyenin pergeliyle nakşolunan feleğin kanunu müsait değil; ve meşiet-i ezeliyenin matbaasında tab olunan zamanın tabiatı muvafık değil; ve mesalih-i umumiye tesis eden hikmet-i İlâhiye razı değildir ki, şu âlem-i imkân, Feyyâz-ı Mutlak’ın yed-i kudretinden, şu ukulümüzün hendesesiyle ve tehevvisümüzün iştihâsıyla istediğimiz herbir semerati koparsın. Verse de, tutamaz; düşse de kaldıramaz.”

Evet, bir şahsın tehevvisü için, büyük bir daire-i muhîta, hareket-i mühimmesinden durdurulmaz.

müstait: istidatlı, kabiliyetli, bir şeye kabiliyetli olan, yetenekli.

nakış: işleme, süsleme.

rahmet-i ilâhiye: Allah'ın sonsuz rahmeti, ilâhî rahmet.

razi: rıza gösteren, hoşnut olan.

rububiyet: Cenab-ı Hakk'ın her zaman, her yerde, her mahluka muhtaç olduğu şeyleri vermesi, onu terbiye etmesi ve idaresi altında bulundurma vasfı.

sanat-ı bedî: güzel ve hârika sanat.

Sâni-i Zülcelâl: sonsuz büyüklük sahibi ve her şeyi sanatlata yaratan Allah.

semerat: semereler, meyveler.

sual: soru.

şefkat: acıyarak ve esirgeyerek sevmek, içten ve karşılıksız merhamet.

tâb: basma, baskı.

tabiat: yaratılış, karakter, seciye.

tanzim: düzenleme, sıralama, tertipleme.

tehevvis: heveslenmek.

tesis: kurma, meydana getirme.

teşehhi: iştahlanma, hırsla isteme.

ukul: akıllar, zihinler, uslar.

yed-i kudret: kudret eli, her şeyi tutan Allah'ın kudret eli.

zahmet: sıkıntı, eziyet, meşakkat.

zat: kişi, şahıs.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

İşte, otuz sene evvelki cevaba *Risale-i Nur* dahi zelzeleler bahsinde, böyle küçük bir hâşiye ilhak ediyor ki: Herbir unsurun, maddî ve manevî kış ve zelzele gibi hâdiselerin, yüzer hayırlı neticeleri ve gayeleri varken, şerli ve zararlı birtek neticesi için onu vazifesinden durdurmak, o yüzer hayırlı neticeleri terk etmekle, yüzer şer yapmak, tâ birtek şer gelmesin gibi hikmete, hakîkate, rubûbiyete münafi olur. Fakat, küllî kanunların tazyikinden feryad eden fertlere, inayat-ı hassa ve imdadat-ı hususiye ile ve ihsanat-ı mahsusa ile Rahmânürrahîm, her bîçarenin imdadına yetişebilir, dertlerine derman yetiştirir. Fakat, o ferдин hevesiyle değil, hakikî menfaatıyla yardım eder. Bazen, dünyada istediği bir cama mukabil, ahirette bir elmas verir.

134

Üstadımızın ve *Risale-i Nur*'un ciddî hakaiklery içinde en tatlı bir fâkihesi tevafuk olduğu için, kardeşlerimize, yine bu iki gün zarfında küçük bir iki tevafuku, size bundan evvelki tevafuka hâşiye olarak, yazıyoruz.

Evet, nasıl ki kelimatta ve kelimat-ı mektubede tevafuk, bir kasıt bir inayet-i hususiyeyi gösteriyor; bazen harika olup, keramet derecesine çıkıyor, bazen lâtif bir zarafet veriyor; aynen öyle de, *Risale-i Nur*'a ait ve Üstadımıza ait hâdisatta da aynen kasdı ve inayetskârâne tevafuku, akvaldeki o ef'alde dahi görüyoruz.

ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
akval: sözler.
bîçare: çaresiz, zavallı.
ciddi: gerçek olarak, hakikaten.
derman: ilaç, çare.
ef'al: fiiller, işler.
elmas: çok kıymetli bir mücevher.
evvel: önce.
evvelki: önceki.
fakihe: yemiş, meyve.

feryat: haykırma, çığlık.
hâdisat: hadiseler, olaylar.
hâdis: olay.
hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.
hakikat: gerçek, doğruluk; görülen bir şeyin aslı, esası.
hakiki: gerçek.
harika: olağanüstü.
hâşiye: dipnot.
heves: nefsin hoşuna giden, gelip geçici istek.
hikmet: ilahî gaye, yüksek bilgi, fayda.

ihsanat-ı mahsusa: özel iyilikler ve bağışlar.
ilhak: ilâve etme, ekleme, katma.
imdadat-ı hususiye: özel yardım ve imdatlar.
imdat: yardım.
inayat-ı hassa: özel yardımlar.
inayet-i hususiye: özel yardım, koruma.
inayetskârâne: lütuf ve himayede bulunana yakışır surette, yardım edene yakışır şe-

kilde.
kasdı: bile bile yapılan.
kast: bir işi bile bile, isteyerek yapma.
kelimat: kelimeler, sözler.
kelimat-ı mektube: mektuptaki kelimeler, sözler.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
lâtif: güzel, hoş.
maddi: madde ile alakalı, cismanî.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
menfaat: fayda.
mukabil: karşılık.
münafi: zıt, aykırı.
Rahmanürrahim: çok şefkatli, çok merhametli olan Allah.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rububiyet: Cenab-ı Hakk'ın her zaman, her yerde, her mahluka muhtaç olduğu şeyleri vermesi, onu terbiye etmesi ve idaresi altında bulundurma vasfı.
şer: kötülük.
tazyik: zorlama, baskı, sıkıntı verme.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
unsur: madde, esas, kök.
vazife: görev.
zarfında: süresince.
zelzele: yer sarsıntısı, deprem.
zarafet: incelik, zariflik.

Ezcümle: Size yazılan, dört ay gelmeyen hane sahibesi için Emin Kardeşimize dedi: “Haber gönder.” Tekellümünde, onun kapı çalması tevafuk ettiği gibi; aynı cümle, iki defa okunduğu zaman, “Emin’e dediği” kelimesi okunduğu anında aşağıdaki kapıyı Emin açtı, gelmek zamanı gelmeden geldi. İkinci gün, yine başka bir adama okunduğu vakit, “Emin’e dediği” kelimesini okuduğu vakit, aynı anda yukarı kapıyı Emin açtı, gelmek âdetine muhalif olarak geldi, girdi. Bu iki tevafuk hane sahibesinin tevafukuna tevafuku gösteriyor ki, en cüz’î işlerimiz de tesadüf değil, kastî tevafuktur.

Hem, dört ay evvel bize bir parça tarhana getiren Risale-i Nur Şakirtlerinden Fuad’ın, İstanbul’a gidip, otuz gün tehirinden geç kalmasından endişe ettiğimiz aynı günde, onun tarhanası bittiği aynı günde gelmesi tevafuk etti.

Hem aynı günde, bir parça tereyağı (Biz ve Üstadımız da bunun bereketini hissediyorduk) bittiği dakikada onun miktarına tevafuk edip, zannımızca aynı yerde, aynı miktar, aynı zamanda geldiği gibi; hem buralarda, köylerde, kül içinde yapılan bir çörek, Üstadımızın hoşuna gittiği için sabah akşam ondan yiyip ve on beş gün devam edip, bittiği aynı günde, aynı çörekten, onun akrabasından birisi getirdi. Bu tevafukun hatırı için geri çevirmedi, kabul etti. Mukabiline bir teberrük verdi. Gözümüzle bu lâtif tevafuktaki şirin inayet-i İlâhiyenin cüz’î cilvelerini gördük ve anladık ki, kör tesadüf işimize karışmıyor.

âdet: görenek, usul, alışkanlık.
bereket: bolluk, bereket, gürlük.
cilve: tecelli, görüntü.
cüz’î: küçük, az.
endişe: kaygı.
evvel: önce.
ezcümle: bu cümleden olarak.

inayet-i ilahiye: Allah’ın yardımını.
kasdı: bile bile yapılan.
latif: güzel, hoş.
muhالیf: zıt, karşıt.
mukabil: karşılık.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursi’nin eserlerinin adı.
sahibe: bir şeyin sahibi olan kadın.
şakirt: talebe, öğrenci.
teberrük: bir şeyi bereket ve saadet vesilesi sayarak almak veya vermek.
tehir: erteleme, sonraya bı-

rakma.
tekellüm: söyleme, konuşma.
tesadüf: rastlantı, bir şeyin kendiliğinden meydana gelmesi.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.

Manidar tevafuk, *Risale-i Nur*'un kelimatında ve huru-
fatında olduğu gibi, ona temas eden harekât ve ef'alde
de öyle manidar tevafuklar var. İnayete temas ettiği için,
en cüz'î bir şey de olsa kıymeti büyüktür. Böyle uzun yaz-
mak ve ziyade ehemmiyet vermek israf olmaz. Çünkü,
manası olan inayet ve iltifat-ı rahmet muraddır. Ve o ba-
his dahi, manevî bir şükürdür.

Risale-i Nur Şakirtlerinden
Emin, Feyzi

135

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Nur Fabrikasının sahibi ile kahraman Tahirî bizi gayet
mesrur eden müjdeler veriyorlar, hem bazı meseleleri so-
ruyorlar. Sizlerdeki erkânın verdikleri karar ve münasip
gördüğü tarzlar, benim reyimin fevkinde, inşaallah isabet
ederler. Madem benim reyimi de almak istiyorlar. Şimdi-
lik, evvelce nazlanan matbaacılara lüzum yok. Hem mes-
leğimize muhalif yeni hurufa, *Risale-i Nur*'un bir nevi
müsaadesi hükmüne geçtiği için, lâzım değil. Sizler el
makinesiyle yazdığınız miktar yeter. Zaten Nazif de el
makinesiyle bir derece çalışıyor. Tashihine çok dikkat et-
mek lâzım. Eski hurufla elmas kalemli kardeşlerim mat-
baaya ihtiyaç bırakmıyor. Bize yardım etsinler.

aziz: izzetli, muhterem, say-
gın.
bahis: konu.
cüz'î: küçük, az.
ef'al: fiiller, işler.
ehemmiyet: önem, değer,
kıymet.
elmas: çok kıymetli bir mü-

cevher.
erkân: rükünler, esaslar, ileri
gelenler.
evvelce: daha önce.
fevkinde: üstünde.
gayet: son derece.
harekât: hareketler, davra-
nışlar.

huruf: harfler.
hurufat: harfler.
hükmüne: yerine, değerine.
iltifat-ı rahmet: rahmetin te-
veccühü, yönelmesi, bakma-
sı.
inayet: yardım, ihsan, lütuf.
inşaallah: 'Allah izin verirse'

manasında kullanılan bir dua.
israf: gereksiz yere harcama, ihti-
yaçtan fazlasını harcama, savur-
ganlık.
kelimat: kelimeler, sözler.
kıymet: değer.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
manevî: manaya ait, maddî ol-
mayan.
manidar: nükteli, ince manalı.
mesele: önemli konu.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
mesrur: sevinçli, memnun.
muhalif: zıt, karşıt.
murâd: maksat, meram, ulaşıl-
mak istenen şey.
münasip: uygun.
müsaade: izin.
nevi: çeşit, tür.
rey: görüş, düşünce.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzz-
aman Said Nursî'nin eserlerinin
adı.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı
ve hakikati tereddütsüz kabulle-
nen.
şakirt: talebe, öğrenci.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı
memnunluk gösterme, gerek dil
ile gerekse hal ile Allah'ı hamd
etme.
tarz: biçim, şekil.
tashih: basılacak bir eserin dizgi-
lerini kontrol ederek yanlışları
düzeltme.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbiri-
ne denk gelme.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

Sorduğunuz ikinci cihet ise, Hafız Mustafa'ya verdiğim yeni hurufla iki risale, çoğu ayrı ayrı olsun, bazı da beraber olsun. Gençlere ait risaleceğin başında isim olarak *Siracü'l-Gafilin* veyahut *Gençlik Rehberi* namı, tevhide ait risaleye *Hüccetü'llahü'l-Baliğa* namını veyahut *Misbahü'l-İman*, keramet mecmuasının ismi ise *Sikke-i Tasdik-ı Gaybî* veya *Tasdik-i Gaybînin Hatemi* namını başında yazarsınız. Arabî *Virdü'l-Ekber-i Nuriye* tab edilmişse, Arabî bilmeyen Risale-i Nur Şakirtlerine bir teshilât olmak için Yedinci Şua *Ayetü'l-Kübra* ve Yirminci Mektupta izah ve tercüme edilen sahifelerinin numaralarını *Virdü'l-Ekber*'in kenarlarına rakamla bir haşiyecik gibi yazılsa iyi olur. Yani, "Bu Arabî makam, filân risalede, filân sahifede izahı var" diye işaret edilse ve elmas kalemli kardeşlerimiz bunu tevzi edip, her biri bazı nüshaları böyle işaretlerle kaydetse ve hem el makinesiyle yaptığınız veya matbaadan gelen risalelerden numune için bir iki nüshasını bize gönderseniz iyi olur.

136

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bu şiddetli maddî ve manevî kıştaki galâ ve varlık içinde kaht ve derd-i maişet fukaralara ağır basması cihetinde, ekseri fakirü'l-hâl olan Risale-i Nur Şakirtlerinin bu dehşetli hâle karşı sarsılmaları ve tesanütleri bozulması ihtimaliyle, ziyade endişe ediyordum. Sizler her zamandan ziyade bu fırtınada tesanüdünüzü ve ittihadınızı ve

Arabi: Arapçaya ait, Arap dili ile ilgili.
cihet: yön.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
derd-i maişet: geçim derdi ve zorluğu, geçim sıkıntısı.
ekseri: çoğu kısmı.
elmas: çok kıymetli bir mücevher.
endişe: kaygı.
fakirü'l-hâl: muhtaç ve fakirlik içinde olma.
fukara: fakirler, yoksullar.
gala: kılık.

haşiye: dipnot.
hatem: mühür.
huruf: harfler.
ihtimal: olabilirlik.
ittihat: birleşme, birlik oluşturma.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
kaht: kılık sebebiyle meydana gelen açıklık.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
maddî: madde ile alakalı, cis-

manî.
makam: yer, mevki.
manevi: manaya ait, maddî olmayan.
mecmua: toplanıp, biriktirilmiş, düzenlenmiş yazıların hepsi.
nam: ad.
nümune: örnek.
nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sahife: sayfa.
siracü'l-gafilin: B. Said Nursî'nin Gençlik Rehberi adlı eserinin diğer bir ismi.
şakirt: talebe, öğrenci.
tab: kitap basma.
tesanüt: dayanışma, birbirine dayanma ve destek olma.
teshilât: kolaylaştırmalar.
tevhid: Allah'ın bir olduğuna inanma, birleme.
tevzi: dağıtma, herkese payını verme.
ziyade: çok, fazla.

birbirinin kusuruna bakmaması birbirini tenkit etmemesi, *Risale-i Nur*'un vazife-i kudsiye-i imaniyesi hesabına mükellef ve muhtaçsınız.

Sakin birbirinizden gücenmeyiniz ve tenkit etmeyiniz. Yoksa az bir zaaf gösterseniz, ehl-i nifak istifade edip, sizlere büyük zarar verebilirler. Derd-i maişet zaruretime karşı, iktisat ve kanaatle mukabele etmeye zaruret var. Menfaat-i dünyeviye, çok ehl-i hakikati, ehl-i tarikati da hi bir nevi rekabete sevk ettiği için, endişe ederim. *Risale-i Nur* Şakirtleri içinde şimdiye kadar bu cihet onları zedelememiş; inşaallah yine zedelemesin. Fakat herkes bir ahlâkta olamaz. Bazıları, meşru dairede rahatını istese de, itiraz edilmemeli.

Zarurete düşen bir şakirt, zekâtı kabul edebilir. *Risale-i Nur*'un hizmetine hasr-ı vakit eden rükünlere ve çalışanlara zekâtla yardım etmek de *Risale-i Nur*'a bir nevi hizmettir. Hem yardım edilmeli; fakat hırs ve tamâ ve lisan-ı hal ile istemek olmamalı. Yoksa ehl-i dalâlet ki, hırs ve tamâ yolunda dinini feda etmiş; onlar nazarında kıyas-ı binnefs cihetiyle, “*Risale-i Nur*'un bir kısım şakirtleri da hi dinini dünyaya âlet ediyorlar” diye çirkin bir ittiham ile taarruzlarına meydan açar.

Sizler, ara sıra İhlâs ve İktisat Lem'alarını ve bazen *Hücumat-ı Sitte* risalesini mâbeyninizde beraber okumalısınız. Sizin şimdiye kadar fevkalâde sebat ve metanet ve tesanüt ve ittifakınız, bu memlekete medar-ı iftihar olacak ve istikbalini kurtaracak derecededir. Dikkat ediniz, bu yeni fırtına, sizin tesanüdünüzü bozmasın.

cihet: yön.
derd-i maişet: geçim derdi ve zorluğu, geçim sıkıntısı.
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
ehl-i hakikat: hakikati arzulayanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah adamı.
ehl-i nifak: iki yüzlü kimseler, münafıklar, ara bozucular.
ehl-i tarikat: tarikat ehli, kalbini dünyanın fani işlerinden

ayırıp, Allah sevgisi ile bağlayan kimseler.
endişe: kaygı.
feda: uğruna verme.
fevkalâde: olağanüstü.
hasr-ı vakit: vaktini tamamen vermek.
hırs: açgözlülük, kanaatsizlik.
iktisâd: tutum, lüzumundan fazla veya eksik harcamalardan kaçınma.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
istifade: faydalanma, yarar-

lanma.
istikbal: gelecek.
itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma.
ittifak: birleşme, fikir birliği etme.
ittiham: suç altında bulundurma, töhmetli olma.
kanaat: hırs göstermeden kismetine razı olmak, elinde ki ile yetinmek.
kıyas-ı bi'n-nefs: bir şeyin bizzat kendini kıyas ederek yapılan kıyas.

lisan-ı hâl: hâl dili, bir şeyin durumu ve görünüşü ile bir mana ifade etmesi.

mabeyn: ara.

medar-ı iftihar: iftihar sebebi, övünme sebebi.

menfaat-i dünyeviye: dünyaya ait menfaat, fayda.

meşru: şeriata uygun, şeriatın müsaade ettiği şey.

metanet: metin olma, dayanıklılık; gayret.

mukabele: karşılık verme, karşılama.

mükellef: sorumlu ve yükümlü olan, bir şeyi yapmaya mecbur olan, vazifeli.

nazar: bakış, dikkat.

nevi: çeşit, tür.

rekabet: rakip olma hâli, birbirini çekememe.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

rûkn: bir topluluğun en önemli ve kuvvetli fertlerinden her biri.

sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik.

sevk: yöneltme, gönderme.

şakirt: talebe, öğrenci.

taarruz: saldırma, sataşma, ilişme.

tama: hırs, aç gözlülük.

tenkit: eleştirme.

tesanüt: dayanışma, birbirine dayanma ve destek olma.

vazife-i kudsiye-i imaniye: imanın mukaddes ve yüce vazifesi.

zaaf: zayıflık, kuvvetsizlik.

zaruret: muhtaçlık, yoksulluk, şiddetli ihtiyaç, fakirlik.

Arabî *Virdü'l-Ekber-i Nuriye*'ye dair müjdeniz ve kahraman Tahir'lerin ve Mübareklerin sari ve dehşetli hastalıklara tiryaklar ve ilâçlar yetiştirmeleri ve mütemadiyen çalışmaları, bizi, belki ruhanîleri ve ricalü'l-gayp zatları dahi sevindiriyor. Hulûsî'nin, "Ve'l-Asr" nükte-i i'caziyesine karşı tam takdiri ve tasdiki ve Konya'ya tahvili, hizmet-i Nuriye noktasında beni memnun eyledi. Evet, Risale-i Nur Şakirtlerinin birincilerinden faal birisi, o ehemmiyetli şehre gitmesi lâzım idi.

Kardeşlerim,

Lem'a-i müdafaatta, "Isparta muhbirleri" ünvanıyla, bizi hapse sevk eden Ankara'daki zalimler irade edilmiş; mecburiyet tahtında öyle demişiz. Şimdi, Isparta, benim mübarek bir vatanım ve çok kıymettar kardeşlerimin dahi sevgili vatanları olduğundan, "Isparta muhbirleri" kelimesini o makamlardan kaldırdım, onların yerlerine, "mülhit zalimler" yazdım. Siz de öyle yazınız.

Hem, kahraman Tahir'in bana yazdığı Müdafaat Risalesinde, İhtiyar Lem'asında, Ankara'ya ait bahsinde, Sekizinci Rica yazmış, hâlbuki Yedinci Ricadır. Onu da tasbih ediniz. Tahirî gibi kahraman bir mahduma sahip olan ve hanesinde *Risale-i Nur*'un altı şakirdi bulunan kardeşimiz Hüsnü Efendiye bilmukabele selâm ve tebrik ederiz.

Arabi: Arapçaya ait, Arap dili ile ilgili.

bilmukabele: karşılıklı, karşılık olarak.

dair: alakalı, ilgili.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

ehemmiyetli: önemli.

faal: çalışkan, gayretli.

hane: ev.

hizmet-i Nuriye: Nur hizmeti, Risale-i Nur için çalışma.

irade etmek: kastetmek.

kıymettar: kıymetli, değerli.

lem'a-i müdafaat: mahkeme müdafaalarından oluşan bir risale.

mahdum: oğul, evlât.

makam: yer, mevki.

mecburiyet: mecbur olma, zarurîlik durumu, zorunluluk.

muhbir: ihbar eden, ihbarcı, gizli bir şeyi ilgili makamlara bildiren, jurnalcı.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

müdafaat: müdafaalar, savunmalar.

mülhit: İslam dininden ayrılan, Allah'ı inkar eden, dinsiz, imansız.

mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.

nükte-i i'caziye: şaşırtan, mucizevî manası olan söz.

ricalü'l-gayp: her devirde olan fakat herkesçe görülmeyen ve bilinmeyen ve Allah'ın emirlerine göre çalışan mübarek büyük zatlar.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

ruhani: gözle görülmeyen, cismi olmayan, elle tutulamayan varlıklar.

sârî: sirayet eden, bulaşıcı, salgın.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

sevk: yöneltme, gönderme.

şakirt: talebe, öğrenci.

taht: alt.

tahvil: değiştirme, döndür-

me, çevirme.

takdir: kıymet verme, beğenme.

tasdik: doğrulama, onaylama.

tashih: basılacak bir eserin dizgilerini kontrol ederek yanlışları düzeltme.

tiryak: en iyi çare, baş ilâç.

ünvan: şöhet, ad, isim.

zalim: zulmeden, acımasız ve haksız davranan.

zat: kişi, şahıs.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۝¹ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ²

Aziz kardeşlerim,

Kur'an'a ait en cüz'î, en küçük bir nüktenin de kıymeti büyük olduğundan, İşarat-ı Kur'âniyenin bu zamanımıza temas eden küçük bir şuaı: Bugün, Sure-i Ve'l-Asr nükte-i i'caziyesi münasebetiyle, Sure-i Fil'den, mana-i işarî tabakasından, tevafuk düsturuna istinaden bir nüktesini beyan etmem ihtar edildi. Şöyle ki:

Sure-i **الْمُرْتَكِفِ** meşhur ve tarihî bir hâdis-e cüz'îye-yi beyan ile küllî ve her asırda efradı bulunan o gibi ve ona benzeyen hadiseleri ihtar ve tabakat-ı işariyeden herbir tabakaya göre bir manayı ifade etmek umum asırlarda umum nev-i beşerle konuşan Kur'an-ı Mu'cizülbeyan'ın belâğatinin muktezası olmasından, bu kudsî sure, bu asrımıza da bakıyor, ders veriyor, fenaları tokatlıyor. mana-i işarî tabakasından bu asrın en büyük hâdisesini haber vermekle beraber, dünyayı her cihetle dine tercih etmek ve dalâlette gitmenin cezası olarak cifir ve hesabı ebcet ile üç cümlesi aynı hadisenin zamanına tetâbuk edip, işaret ediyor.

Birinci cümlesi: Kâbe-i Muazzama'ya hücum eden Ebrehe askerlerinin başlarına ebabil tayyareleriyle semavî

len sayı değerleri ile ibarelerden geçmişe veya geleceğe ait işaretler çıkarmak, tarih düşürmek.

hücum: saldıрма.

ihtar: hatırlatma, uyarı.

istinaden: istinat ederek, dayanarak.

işarat-ı Kur'âniye: Kur'an'ın işaretleri.

Kâbe-i Muazzama: büyük Kâbe.

kıymet: değer.

kudsî: mukaddes, yüce.

Kur'an-ı Mucizül Beyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.

mana-i işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.

mukteza: iktiza eden, gereken.

münasebet: vesile, -dan dolayı.

nev-i beşer: insanoglu, insanlar.

nükte: ince manalı, ancak dikkatle anlaşılabilen mana veya söz.

nükte-i i'caziye: şaşırtan, mucizevî manası olan söz.

semavî: semaya ait, gökten gelen.

sure: Kur'an-ı Kerim'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.

Sure-i Fil: Fil Suresi.

Sure-i Ve'l-Asr: Asr suresi.

şua: ışın, bir ışık kaynağından uzanan ışık telleri.

tabaka: derece, kat.

tabakat-ı işariye: işarî manadaki makamlar, tabakalar.

tarihî: tarihe ait, tarihle ilgili.

tayyare: uçak (mecaz anlamda).

tetabuk: birbirine uygun gelme, uyma.

tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.

umum: bütün.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezze olan Allah'ın adıyla.

2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)

asır: yüzyıl.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

belâgat: söz ve yazıda sanatlı ve tesirli ifade; bir şeyde saklı bulunan derin anlam.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen

hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmi.

cihet: yön.

cüz'î: küçük, az.

dalâlet: Hak ve hakikatten sapma, doğru yoldan ayrılma, azma.

düstur: kanun, kural, esas.

ebabil: Kur'an-ı Kerim'in Fil

Suresinde (sure no:105) geçen, Kâbe'yi yıkmaya gelen Ebrehe'nin ordusunu helâk eden kuşlar sürüsüne verilen isim.

efrat: fertler.

hâdis-e: olay.

hâdis-e-i cüz'îye: küçük ve basit hâdis-e, olay.

hesab-ı ebcet: harflere veri-

bombalar yağdırmasını ifade eden **تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ**¹ cümle-i kudsiyesi, bin üç yüz elli dokuz edip, dünyayı dine tercih eden ve nev-i beşeri yoldan çıkaran medeniyetçilerin başlarına semavî bombalar ve taşlar yağdırmasına, tevafukla işaret ediyor.

İkinci cümle: **الْمَ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ**² kelime-i kudsi-

yesi, eski zaman hâdisesindeki, Kâbe'nin nurunu söndürmek için hilelerle hücum edenlerin kendileri yokluk, zulûmat, dalâletinde aksülamel ile aleyhlerine dönmesiyle tokat yedikleri gibi, bu asrın aynen hilelerle, desiselerle, zulûmlerle edyan-ı semaviye kâbesini, kıblegâhını dalâlet hesabına tahribe çalışan cebbar, mağrur ehl-i dalâletin tatlil ve idlâllerine semavî bombalar tokadıyla cezalanmasına, aynı tarihi **فِي تَضْلِيلٍ**³ kelime-i kudsiyesi bin üç yüz altmış makam-ı cifrîsiyle tevafuk edip, işaret ediyor.

Üçüncüsü: **الْمُتَرَكِّفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ**⁴ cümle-i

kudsiyesi, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâma hitaben, “Senin mübarek vatanın ve kıblegâhın olan Mekke-i Mükerrerme’yi ve Kâbe-i Muazzama’yı harikulâde bir sûrette düşmanlarından kurtarmasını ve o düşmanların nasıl bir tokat yediklerini görmüyor musun?” diye mana-i sarihîyle ifade ettiği gibi, bu asra dahi hitap eden o cümle-i kudsiye, mana-i işarîsiyle der ki: “Senin dinin ve İslâmiyetin ve Kur’ân’ın ve ehl-i hak ve hakikatin cebbar düşmanları olan dünyaperest ve dünyanın menfaati için

aksülamel: tepki, reaksiyon.

aleyh: ona karşı, onun üzerine.

aleyhissalâtü vesselâm: ‘salât ve selam onun üzerine olsun’ anlamında Hz. Muhammed’e dua.

asır: yüzyıl.

cebbar: zorba.

cümle-i kudsiye: mukaddes ve mübarek cümle.

dalâlet: hak ve hakikatten sapma, doğru yoldan ayrılma, azma; iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.

desise: hile, oyun, aldatmaca.

dünyaperest: dünyaya tapan, dünyaya düşkün, tamahlı, hırslı kimse.

edyan-ı semaviye: semavî dinler, Allah tarafından gönderilmiş olan hak dinler.

ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimse-ler.

ehl-i hak ve hakikat: hak ve hakikat yolunda çalışan ve gerçeği bulan insanlar.

hâdis: olay.

harikulâde: olağanüstü.

hitaben: hitap ederek, söyleyerek.

hitap: söz söyleme, topluluğa veya birisine karşı konuşma.

hücum: saldırma.

idlâl: dalâlete düşürme, doğru yoldan çıkarma, saptırma, azdırma.

Kâbe-i Muazzama: büyük Kâbe.

kelime-i kudsiye: mukaddes, yüce söz.

kıblegâh: kible tarafı, kiblenin bulunduğu yer.

mağrur: gururlu; kendini beğenmiş, büyüklük taslayan.

makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifr hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.

mana-i işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.

mana-i sarih: açık mana, remiz ve ima yoluyla değil açık anlatım.

1. Onlara ateşte pişirilmiş taşlar atıldılar. (Fil Suresi: 4.)

2. Onların tuzaklarını boşa çıkarmadı mı? (Fil Suresi: 2.)

3. Boşa çıkarma. İfil Suresi: 2.)

4. Rabbinin fil sahiplerine ne yaptığını görmedin mi? (Fil Suresi: 1.)

Mekke-i Mükerrerme: keremli, aziz, mukaddes Mekke şehri.

menfaat: fayda.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

nev-i beşer: insanoğlu, insan- lar.

nur: aydınlık, parıltı, ışıık.

Resul-i Ekrem: çok cömert, kerim olan peygamber, Hz. Muhammed (a.s.m.).

semavî: semaya ait, gökten gelen; Allah tarafından olan, ilahî.

suret: biçim, şekil, tarz.

tatlil: azdırıp günah işletme.

tahrip: harap etme, yıkma, bozma.

tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.

zulûmat: karanlıklar, dinsiz- lik, zulûm ve küllür.

mukaddesatı çiğneyen o ashab-ı dünyaya senin Rabbin nasıl tokatlarla cezalarını verdiğini görmüyor musun? Gör, bak!” diye mana-i işarısiyle, bu cümle, aynen makam-ı cıfrisiyle tam bin üç yüz elli dokuz (1359) tarihiyle, aynen afat-ı semavî nev’inde semavî tokatlarla, “İslâmiyete ihanet cezası olarak...” diye mana-i işarî ifade ediyor. Yalnız, ¹ أَصْحَابِ الْفِيلِ yerinde ² أَصْحَابِ الدُّنْيَا gelir, ³ الْفِيلِ kalker, الدُّنْيَا gelir. (HAŞİYE)

Tahlil

³ م, دört yüz; iki ر, sekiz yüz, iki ت : تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ
bir ب, bir ح, bir ی yüz; tenvin, vakf olmadığından

HAŞİYE: Bu *fil* lâfzı kalkmasının sırrı: Eski zamanda, dehşetli *fil-i mahmudî* azametinde, heybetine dayanmış, hücum etmişler; şimdi ise, dünya servetine ve malına ve o servetle havada ve denizde filolar teşkil edip, hatta kırk milyon millet, o fil gibi filolarla dört yüz milyonu esaret altına almış. Ve Avrupa medeniyetçileri, medeniyetin mehasiniyle, iyilikleriyle, menfaatleriyle değil, belki medeniyetin seyyiatıyla ve sefahatıyla ve dinsizliğiyle, üç yüz elli milyon Müslümanların her tarafta hâkimiyetlerini imha edip, istibdadına serfuru ettirmiş ve bu musibet-i semaviyeye sebebiyet vermiş. Ve dünyaperest gaddar zalimler, zulümlerine ceza olarak tokatlar gelmeye ve fakir ve masumlar ve mazlumlara, fânî mallarını ve hayatlarını ahiretlerine çevirmek ve kıymettar eylemek ve dünyadaki günahlarına keffaretü’z-zünup etmeye kader-i İlâhiye fetva verdiler. Ben bir buçuk senedir dünyaperestlerin bu musibette vaziyetlerini ve safahatlarını ve Harb-i Umumî sahifelerini kat’iyen bilemiyorum. Fakat, iki sene evvelki vaziyetleri, bu sure-i kudsiyenin mana-i işarî tabakasından gelen tokatlar, tam tamına onların başlarına iniyorlar ve surenin bir mana-i işarîsini tam tefsir ediyor.

1. Fil sahipleri.
2. Dünya ehli.
3. Onlara ateşte pişirilmiş taşlar atılır. (Fil Suresi: 4.)

afat-ı semavî: atmosferik afetler, semavî musibetler.
ahiret: öldükten sonraki sonsuz hayat.
ashab-ı dünya: dünyalık kimseler.
azamet: ululuk, yücelik.
ceza: bir şeyin karşılığı.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.

dünyaperest: dünya hayatından başka bir maksadı olmayan
esaret: tutsaklık.
evvelki: önceki.
fânî: geçici.
fetva: hüküm.
fil-i mahmudî: Ebrehe’nin Mahmut isimli fili.
filo: tam teçhizatlı savaş

araçlarından oluşan bir ordu.
gaddar: acımasız; zulmeden.
hâkimiyet: hükmediş, idare ediş.
Harb-i Umumî: İkinci Dünya Savaşı.
haşiye: dipnot.
heybet: ihtişam, büyüklük.
hücum etme: saldıрма.
ihanet: hainlik, kötülük etme,

arkadan vurma.
imha etme: yakıp yıkmak, yok etme.
istibdat: baskı, zulüm, despotluk.
kader-i ilâhî: Allah’ın takdiri, programı.
kat’iyen: kesinlikle.
keffaretü’z-zünup: günahlara karşılık bedel hükmündeki maddî ve manevî sıkıntı, belâ.
kıymettar eylemek: değerli kılmak.
lâfız: ifade, söz.
makam-ı cıfrî: cifre ait makam, cıfr hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
mal: mülk, servet.
mana-i işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
masum: suçsuz, günahsız.
mazlum: zulüm gören, zavallı, suçsuz.
medde: med işareti, Kur’ân-ı Kerim’de üzerine konduğu elifi uzatarak okutan işaret.
medeniyet: uygarlık.
mehasin: güzellik, iyilik.
menfaat: fayda, yarar.
mukaddesat: mukaddes, kutsal, temiz ve yüce olan şeyler.
musibet: dert, sıkıntı, belâ.
musibet-i semaviye: atmosferik belâlar.
nevi: tür, çeşit.
Rab: besleyen, yetiştiren, verdiği nimetlerle mahlûkatı ıslah ve terbiye eden Allah.
sefahat: safhalar, merhaleler.
sahife: sayfa.
sebebiyet: sebeplik, neden oluş.
sefahat: dinden uzak gaffetli hayat.
semavî: Allah tarafından olan, ilâhî.
serfuru: uyma, boyun eğme.
servet: zenginlik, mal, mülk.
seyyiat: kötülük, günah.
sır: gizli gaye, hikmet.
sure: Kur’ân’ın her bir bölümü.
sure-i kudsiye: yüce, noksansız sure.
tabaka: katman, mevki, yer.
tahlil: çeşitli yönlerden ve maddelerden oluşan bir şeyi çözümleme.
tefsir etme: yorumlama, açıklama.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
teşkil etme: meydana getirme.
vakıf: Arapça bir kelimenin sonunu harekesiz olarak okuma.
vaziyet: durum.
zalim: eziyet eden, zulmeden.
zulüm: eziyet, iskence, baskı.

ن 'dur, elli; bir ه, bir ج, bir medde ا dokuz; mecmuu bin üç yüz elli dokuz.

¹ فِي تَضْلِيلٍ : sekiz yüz, ف seksen, ت dört yüz, iki ی yirmi, iki ل altmış, *tenvin* —vakfa rast gelmiş— sayılmaz, yekûnu bin üç yüz altmış.

² اَلْمُتَرَكِّفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْفِيلِ : İki ر, bir ت se-kiz yüz; iki ف, iki ك, iki yüz; iki ل, bir م yüz; bir ع bir yüz altmış; dört ب, üç ا, bir ی, bir ح yirmi dokuz; اَلدُّنْيَا yerine gelen اَلْفِيلِ 'daki iki د, bir ا dokuz; bir ن el-li; bir ی on; bir ا bir; bu yekûn bin üç yüz elli dokuz, eğer okunmayan ا sayılmazsa, bin üç yüz elli sekiz eder. Hem Arabî, hem Rumî tarihiyle bu semavî tokatların ayrı ayrı çeşitlerinin zamanlarına tevafukla parmak basıyor. (HAŞİ-YE)

Umum kardeşlerime birer birer selâm ve dualar eyle-rim.

Kardeşiniz Said Nursî

HAŞİYE: Evet, bu tokattan, pürşer beşer, şirkten şükre girmezse ve Kur'ân'a tarziye vermezse, melâike elleriyle de ahcar-ı semaviye başları-na yağacağını, bu sure bir mana-i işarî ile tehdit ediyor.

1. Boşa çıkarmadı mı? (Fil Suresi: 2.)

2. Rabbinin fil sahiplerine ne yaptığını görmedin mi? (Fil Suresi: 1.)

takvim.

selâm: banş, rahatlık, sela-met ve esenlik dileme.

semavî: Allah tarafından olan, ilâhî.

tenvin: Arapça bir kelimenin

sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelime-nin sonuna iki üstün (en), iki esre.

tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içeri-

sinde birbirine denk gelme.

umum: bütün.

vakf: Arapça bir kelimenin sonunu harekesiz olarak oku-ma.

yekûn: toplam.

Arabi: Arapçaya ait, Arap dili ile ilgili.

hasiye: dipnot.

mecmu: toplam, tüm.

rumî: Rumî tarih ve sene, Rumî

Aziz, sıddık, mübarek kardeşlerim,

Sabri'nin tabiriyle, *Risale-i Nur*'un Zülfikarı olan *Hizbü'l-Ekber-i Nurî* elhak, me'mulümüzün fevkinde gayet parlak ve güzel ve dikkatli ve sıhhatli ve yanlışları pek az bir tarzda Cenab-ı Hakkın inayetiyle vücuda gelmiş. Hafız Ali, Tahirî, Hafız Mustafa bu vazifede elhak tam çalışmışlar. *Risale-i Nur*'un eline bir elmas kılıncı verdiler.

Kardeşlerim,

Bu kudsî hediyeiniz bu şehre girdiği aynı zamanda, daha biz haber almadan, memleketimizde talebeler bir kitema başladığı zaman Kürtçe *meftihane* namında bir ziyafet verdiklerine tam bir misal olarak, *Risale-i Nur*'un beş talebesi, ayrı ayrı köylerde, ne biz, ne onlar postadan haberimiz yokken, güya bu kudsî kitabın meftihanesi olarak her biri, ayrı ayrı taamdan mürekkebe bir küçük ziyafet nev'inde getirdikleri, hiçbir sebep yokken, bütün bütün âdete muhalif bir tarzda o beşlerin bu noktada ittifakı ve tevafukları, beşimiz (ben, Emin, Feyzi, Hilmi, Tevfik) müttefikan karar verdik ki, tesadüf katiyen imkânı yok. Demek, buradaki Medrese-i Nuriyenin meftihanesi olarak, rahmet-i İlâhiye tarafından bir keramet-i Nuriyedir.

âdet: görenek, usul, alışkanlık.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
elhak: hakkın tâ kendisi, tam doğrusu; doğrusu ya.
elmas: çok kıymetli bir mücevher.
fevkinde: üstünde.
gayet: son derece.

güya: sanki.
inayet: yardım, ihsan, lütuf.
ittifak: birleşme, birlik.
kat'iyen: katî olarak, kesin olarak, kesinlikle.
keramet-i Nuriye: Risale-i Nur'a ait keramet.
kudsî: mukaddes, yüce.
medrese-i Nuriye: nur medresesi; Risale-i Nur'ların okun-

duğu yerler.
meftihane: yeni bir kitap veya derse başlarken, hocanın öğrencilerine verdiği başlama ziyafetinin Kürtçe adı.
me'mul: umulan, ümit edilen, beklenilen.
misal: örnek.
muhalif: zıt, karşıt.
mübarek: feyizli, bereketli,

kutlu.

mürekkep: terkip edilmiş, iki veya daha çok şeyin karışmasından meydana gelen bileşik.

müttefikan: ittifak ederek, hep beraber, birlikte.

nam: ad.

nevi: çeşit, tür.

rahmet-i İlâhiye: Allah'ın sonsuz rahmeti, İlâhî rahmet.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabulleyen.

sıhhat: sahilik, sözün yanlış ve eksik olmaması.

taam: yemek, yiyecek.

tabir: yorum, yorumlama.

talebe: öğrenci.

tarz: biçim, şekil.

tesadüf: rastlantı.

tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.

vazife: görev.

Hem, otuz günden beri ve İnebolu'dan her hafta bir iki defa geldikleri hâlde, hiçbir gelmeden, birden, sebepsiz, bir has talebe, üç günde yayan olarak, *Hizbü'l-Ekber*'le beraber geldi. İkinci gün, güya onun için gönderilmiş gibi, matbu *Hizbü'l-Ekber-i Nuriye*'nin bir kısmını aldı, götürdü.

139

Aziz kardeşlerim,

Bu *Hizb-i Nuriye* benim şahsıma ait pek büyük bir keramet-i maneviyesi var. Şimdi beyan etmek zamanı geldi. Yirmi üç sene evvel Eski Said Yeni Said'e inkılâp ettiği zaman, tefekkür mesleğinde gittiği için ¹ *تَفَكُّرُ سَاعَةٍ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ سَنَةٍ* sırrını aradım. Her bir iki senede o sır, ya Arabî, ya Türkçe bir risaleyi netice verip, suret değiştiriyordu. Arabî *Katre* risalesinden, tâ *Ayetü'l-Kübra* risalesine kadar, o hakikat devam edip suretler değiştirerek, tâ *Hizbü'l-Ekber-i Nuriye* suret-i daimesine girdi. Yirmi seneden beridir ki, ne vakit sıkılsam ve fikir ve kalbe yorgunluk ve usanç gelse bu hizbin bir kısmını mütefekkirâne okumuşsam, o sıkıntıyı ve usanç ve yorgunluğu izale ediyordu. Hatta bilâistisna, her gece sabaha yakın dört beş saat meşguliyetten gelen usanç ve yorgunluk, o hizbin altısından birisini okumasıyla hiçbir eseri kalmadığı bin defa tekerrür etmiş.

Arabi: Arapçaya ait, Arap dili ile ilgili.

Ayetü'l-Kübra: Risale-i Nur'da 7. Şua adlı eser.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

bilâistisna: istisnasız, ayırt etmeksizin.

evvel: önce.

güya: sanki.

hakikat: gerçek, esas.

hizip: dilden düşmeyen dua, vird.

Hizb-i Nuriye: Hizbü'l-Ekber-i Nuriye isimli eser.

Hizbü'l-Ekber: Hizbü'l-Ekber-i Nuriye.

Hizbü'l-Ekber-i Nuriye: İki babdan, yani iki makamdan oluşan *Ayetü'l-Kübra* risalesi ile *Münacat* risalesinin Arapçasından oluşan eserdir. Yirmi Dokuzuncu Lem'a'dan ibaret *Tefekkürname* isimli

1. Bir müddet tefekkür, bir sene nafile ibadetten daha hayırlıdır. (Aclûnî, *Keşfü'l-Hafâ*, 1:310; Heysemî, *Mecmeu'z-Zevaid*, 1:78.)

eserde neşredilmişti.

inkılâp: değişme, dönüşme.

izale: giderme, ortadan kaldırma.

Katre: Bediüzzaman Said Nursî Hazretlerinin *Mesnevî-i Nuriye* adlı eseri içinde yer alan bir risale.

keramet-i mâneviye:

matbu: tab edilmiş, basılmış.

meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.

meşguliyet: meşgul olma, bir iş yapma.

mütefekkirâne: tefekkür ederek, derin ve dikkatli düşünerek.

sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.

suret: biçim, tarz, görünüş.

suret-i daime: daimî suret, kalıcı şekil.

talebe: öğrenci.

tefekkür: derin düşünme; eşyanın hakikatini, yaratıcının sırlarını kavramak ve ibret almak için zihnen ve kalben düşünme.

tekerrür: tekrarlanma.

Mühim bir hakikati, bu hakikat münasebetiyle, bu zamanda ehl-i medreseye ve hocalara taallük eden bir meseleyi beyan ediyorum. Şöyle ki:

Eski zamandan beri ekser yerlerde medrese taifesi tekyeler taifesine serfuru etmiş, yani inkıyad gösterip onlara velâyet semereleri için müracaat etmişler, onların dükkânlarında ezvak-ı imaniyeyi ve envar-ı hakikati aramışlar. Hatta medresenin büyük bir âlimi, tekyenin küçük bir velî şeyhinin elini öper, tâbî olurdu. O âb-ı hayat çeşmesini tekyede aramışlar. Halbuki, *medrese içinde daha kısa bir yol hakikatin envarına gittiğini ve ulûm-i imaniyede daha safî ve daha halis bir âb-ı hayat çeşmesi bulunduğunu ve amel ve ubudiyet ve tarikatten daha yüksek ve daha tatlı ve daha kuvvetli bir tarik-ı velâyet, ilimde, hakaik-ı imaniyede ve Ehl-i Sünnetin ilm-i kelâmında bulunmasını Risale-i Nur Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan'ın mu'cize-i maneviyesiyle açmış, göstermiş; meydana dandadır.*

İşte, *Risale-i Nur'a* herkesten ziyade kemâl-i şevk ile taraftarâne ve müftehirâne medrese tâifesinden olan ulemaların koşmaları lâzım ve elzem iken, maatteessüf, daha medrese ehlinin ekseri kendi medresesinden çıkan bu âb-ı hayat çeşmesini ve bu kıymettar bâkî hazinesini tanımıyor, aramıyor, muhafaza edemiyor. Lillâhilhamd, şimdi tam tamına başladılar. Sözler mecmuası hem hocaları, hem muallimleri Nurlara çekti.

âb-ı hayat: hayat suyu.
âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı.
amel: fiil, iş.
bâkî: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
ehil: sahip, malik, yetki sahibi olan.
ehl-i medrese: medrese ehli, medresede okuyanlar.
Ehl-i Sünnet: İslam'ı ilk günkü safiyetiyle kabul ederek

dinden olmayan şeyleri karıştırmayıp, Hz. Peygamberin sünnetinden ve yolundan ayrılmayanlar.
ekser: pek çok.
ekseri: çoğu kısmı.
elzem: daha (en, pek) lâzım, lüzumlu, gerekli.
envar: nurlar, aydınlıklar, ışıklar.
envar-ı hakikat: hakikat nurları, gerçeğe ait ışıklar.
ezvâk-ı imaniye: imanin verdiği zevk ve manevî lezzetler.

hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanı gerçekler.
hakikat: gerçek, doğruluk; görülen bir şeyin aslı, esası.
halis: samimî, her amelinin yalnız Allah rızası için işleyen.
ilim: bilme, bilgi.
ilm-i kelâm: kelâm ilmi, Cenab-ı Hakkın zat ve sıfatlarından, nübüvvet, haşir, kader gibi imana ait meselelerden İslâmî esaslar dairesinde delil ve bürhana dayalı olarak bahseden ilim.

inkıyat: boyun eğme, bağlanma, teslim olma.

kemal-i şevk: tam ve kusursuz bir istek.

kıymettar: kıymetli, değerli.

Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.

lillâhilhamd: Allah'a hamdolsun ki!.

maatteessüf: ne yazık ki, üzülerek belirtiyim ki.

mecmua: toplanıp, biriktirilmiş, düzenlenmiş yazıların hepsi.

medrese: eski dönemde ders okutulan düzenli öğretim kuruluşu.

mesele: önemli konu.

muallim: ders veren, öğretmen.

mu'cize-i maneviye: manevî mucize.

muhafaza: koruma.

müftehirane: iftiharla, övünerek, gururlu bir şekilde.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

münasebet: vesile, -dan dolayı.

müracaat: başvurma, danışma.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

sâfi: samimî, hâlis, saf.

semere: meyve, güzel netice.

serfuru: baş eğme, söz dinleme, itaat.

şeyh: tarikat dersi veren manevî lider, müşit.

taallük: alâkalı, münasebetli olma.

tâbî: boyun eğen, uyan, itaat eden.

taife: takım, grup.

taraftarane: taraflı olarak, taraf tutarak, taraftarlık ederek.

tarik: Allah'a ulaşmak için şeyhin gözetiminde müridin takip edeceği terbiye usul ve yolu.

tarik-ı velâyet: velâyet yolu.

tekye: zâkirlerin, dervişlerin zikir ve ders için toplandıkları yer, tekke.

ubudiyet: kulluk.

ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.

ulûm-i imaniye: iman ilimleri, imanla ilgili ilimler.

velâyet: velîlik, ermişlik, Allah dostluğu.

veli: Allah'ın sevgisine, himayesine kavuşmuş, ermiş kimseler, Allah dostu, evliya.

ziyade: çok, fazla.

Hizb-i Nuriye başındaki Türkçe parçasının, “tam Arabî bilen” kelimesinden sonra bu yazılsın: “Veyahut Aye-tü’l-Kübra ve Münacat ve Yirminci Mektup risaleleri yanında bulunan ve okuyan...”

Hem dördüncü sahifenin nihayetinden ikinci satırın başındaki ¹ (وَلِلْأَوَّلَاتِ) takaddüm etmiş, ² (لِلْأَوَّلَاتِ) yazılsın. (*kut*’un cem’idir).

Hem, yirmi ikinci sahifenin dördüncü satırında ³ (وَفِي صَحِيفَةٍ حَسَنَاتٍ) kelimesinden sonra Hafız Ali ve Tahirî ve Hafız Mustafa ve Nazif ilâve edilecek. ⁴ (وَأَمْثَالِهِ) kelimesi de ⁵ (وَأَمْثَالِهِمْ) yazılacak.

140

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Cenab-ı Hakka hadsiz şükür olsun ki, Isparta vilâyetini eskiden beri bir gaye-i hayalim olan bir Medrese-tüzzehra, bir Camiü’l-Ezher yapmış. Sizin kalemleriniz, *Risale-i Nur*’u matbaaya muhtaç etmeyeceğini, böyle kısa bir zamanda bu kadar mükemmel tevafuklu nüshaları teksir etmesi, bugün sabahleyin söylediğim bir davaya, öğlene yakın, sizin bu Cennet bahçelerinin meyveleri gibi tatlı ve güzel hediyenizi Emin getirdi, sabahdaki davayı tam ispat etti. Dava da budur:

Arabi: Arapçaya ait, Arap dili ile ilgili.

ayetülkübra: en büyük delil, ayet anlamında Risale-i Nur’da 7. Şua adlı eser.

Camiü’l-Ezher: Mısır’daki Ezher Üniversitenin adı.

cem: çoğul.

dava: iddia edilen fikir, hüküm.

gaye-i hayal: hayal edilen gaye, ideal.

hadsiz: sınırsız, sonsuz.

Hizb-i Nuriye: Nura ait hizb adında bir dua.

ispat: doğruyu delillerle gösterme.

kut: yiyecek, rızık.

Medresetüzzehra: Bediüzzaman

1. Vakitlerde.

2. Gıdalarda.

3. Hasenat defterlerine, sevap defterlerine.

4. Emsalini.

5. Emsallerini.

man’ın doğuda (Van) yapılmasını idarecilere teklif ettiği, fen ilimleriyle din ilimlerinin birlikte okutulmasını düşündüğü üniversite.

nihayet: son.

nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

sahife: sayfa.

sahife: sayfa.

şükür: Allah’ın nimetlerine karşı memnurluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile

Allah’ı hamd etme.

tekaddüm: öne geçmek, önce gelme.

teksir: çoğaltma.

tevakuf: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.

vilâyet: il.

Demiştım: *Risale-i Nur*'un hizmet ettiği hakaik-ı imaniye her şeyin fevkinde olduğu gibi; bu zamanda, her şeyden ziyade onlara ihtiyaç var. Fakat, kalbini öldürmüş, nefsi hevesatla şırmamış mülhitler, imandaki hakikatın derece-i ihtiyacını inkâr ettiklerinden, “Ehl-i diyanet ve ehl-i ilmi sevk eden, tahrik eden, makasid-ı dünyeviye ve ihtiyacatıdır” diye ittiham ediyorlar. O ittihama göre de pek insafsızcasına onlara ilişiyorlar. Bu bedbaht mülhitleri kat’î bir surette iskât etmek, bilfiil, maddeten öyle fedakârlar lâzım ki, dünyanın en mühim meşgaleleri, belki büyük zararları onların hakaik-ı imaniye ihtiyaçlarını susturmuyor. “Acaba öyleleri var mı?” diye hatırlarına geldi. “Evet, vardır: İşte Isparta vilâyeti ve havalisi. İşte, Sandıklı tarafından üç dört ay zarfında *Risale-i Nur*’u her şeye tercih eden efeleri ve mücahitleri” diye dava etmişim. İki saat sonra, hiç me’mul etmediğimiz bir tarzda, Rahmetullah namını alan Emin, iki sandıkla o davaya iki hüccet gösterdi.

Kardeşimiz Kâtip Osman’ın mektubu, ayrı ayrı çok meraklarımıza bir merhem oldu. Cenab-ı Hak, onun gibi *Risale-i Nur*’a binler şakirtleri o medrese-i nuranîde yetiştirsın, âmin.

Atıf’ın da Sandıklı tarafına gitmesi, muvaffakiyet kazanması, değil bizleri, melâikeleri de sevindirdi. Karye-i İrfan namı inşaallah bir Medrese-i Nuriye olur. Zaten Atıf’taki ihlâs, öyle netice vereceğini hissediyordum.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!” anlamında duanın sonunda söylenir.
bedbaht: bahtsız, talihsiz, zavallı.
bilfiil: bizzat kendi çalışması ile, kendi yaparak.
dava: iddia.
derce-i ihtiyaç: ihtiyaç nispeti, ihtiyaç derecesi.
ehl-i diyanet: dindar kişiler.
ehl-i ilim: ilim sahipleri, ilim adamları.
fedakâr: kendini veya şahsı

menfaatlerini hiçe sayan, fedâ eden.
fevkinde: üstünde.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatlar, imanî gerçekler.
hakikat: gerçek, doğruluk; görülen bir şeyin aslı, esası.
havalı: bölge, etraf, çevre, civar.
hevesat: hevesler.
hüccet: delil.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yap-

ma.
ihtiyacat: ihtiyaçlar, lüzumlu olan şeyler.
iman: inanç, itikat.
inkâr: reddetme, inanmama, kabul ve tasdik etmeme.
inşaallah: ‘Allah izin verirse’ manasında kullanılan bir dua.
iskât: susturma, düşürme, tartışmada cevap veremeyecek hale getirme.
ittiham: suç altında bulundurma, töhmetli olma.
karye-i irfan: bilgi ve irfan

dolu köy.

kat’î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.

maddeten: madde ve cisim olarak.

makasid-ı dünyeviye: dünyevî maksatlar, dünyaya ait maksat ve gayeler.

medrese-i nuranî: nurlu medrese, nur saçan dersane.

medrese-i Nuriye: nur medresesi; *Risale-i Nur*’ların okunduğu yerler.

melâike: melekler.

me’mul: umulan, ümit edilen, beklenen.

merhem: ilaç; acıyı, kederi teskin eden şey.

meşgale: iş, uğraş, meşgul olunan şey.

muvaaffakiyet: başarma, başanlı olma.

mücahit: din uğrunda ve Allah rızası için savaşılan.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

mülhit: İslam dininden ayrılan, Allah’ı inkar eden, dinsiz, imansız.

nam: ad.

nefis: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç.

rahmetullah: Allah’ın rahmeti.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi’nin eserlerinin adı.

sevk: yöneltme, gönderme.

suret: biçim, şekil, tarz.

şakirt: talebe, öğrenci.

tahrik: hareket ettirme, harekete geçirme.

tarz: biçim, şekil.

vilayet: il.

zarfında: süresince.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

Gül, Nur, Mübarek, Medrese-i Nuriye, Masum İhtiyarlar Heyetine binler selâm ve selâmetlerine dua ediyoruz.

On üç sene evvel Barla'da, beş misli bereketle keramet derecesine çıkan tatlı lokmaları ve o lokmaları hediye eden, çok mübarek Hacı Hafız'ı sürur ile hatırımıza getiren bu yeni gelen tatlı lokmaları, beş çeşit tatlı geldi. Herbir tanesine sizlere Cenab-ı Hak Cennette binler Cennet tatlıları versin, âmin.

141

Aziz kardeşim Hüsrev,

Cenab-ı Hak, merhumeyi mağfiret eylesin ve sana ve onun evlâtlarına sabr-ı cemil ihsan eylesin. Ben de maa-teminize cidden hissedarım. Senin ağlamana ve ağlayan mektubuna iştirak ettim.

Evet, sen de benim gibi, dünya ile iki cihetle alâkan kesiliyor. Hem öyle lâzım. Senin gibi *Risale-i Nur*'un bir fedaisi, alâkası olmamalı ve alâka peyda etmemeli. Alâkalı olsa, fevkalâde bir sebat, bir ihlâsın lüzum ile beraber, bazı arızalar içinde sarsılır, tam fedakârlık edemez.

O havalinin kahramanları elhak müstesnâdırlar. Alâkalar onları sarsmıyor. Fakat bazıları, Hüsrev gibi, Said gibi ve Atıf ve emsali gibi, bütün bütün alâkasız da bulunmak lâzım. O merhume, şimdiye kadar *Risale-i Nur*'un

alâka: ilgi, ilişki, yakınlık.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bereket: bolluk, bereket, gürlük.

cidden: ciddî olarak, gerçek olarak.

cihet: yön.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

elhak: hakkın tâ kendisi, tam doğrusu; doğrusu ya.

emsal: örnekler, benzerler.

evlât: vefatlar, çocuklar.

evvel: önce.

fedâi: canını esirgemeyen, mühim bir maksat uğruna canını vermeye hazır bulunan.

fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.

fevkalâde: olağanüstü.

havalî: bölge, etraf, çevre, civar.

heyet: bir topluluğu meydana getiren kişilerin bütünü, komite.

hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Al-

lah rızası için yapma.

ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.

iştirak: katılma, ortak olma.

keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.

mağfiret: Allah'ın, kullarının günahlarını bağışlaması, örtmesi, affetmesi; İlâhî merhamet, gufran.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

matem: ölen, kaybedilen şe-

yin ardından üzülmeye ve ağlama.

medrese-i Nuriye: nur medresesi; Risale-i Nur'un okunduğu yerler.

merhume: vefat etmiş, rahmete kavuşmuş kadın.

misil: kat, eş.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

müstesna: benzerlerinden üstün olan, seçkin, mümtaz.

peydâ: meydana gelme, açığa çıkma.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

sabr-ı cemil: güzel sabır; Alâh'tan gelen bir acıya dayanma, katlanma.

sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

selâmet: salımlık, eminlik, kurtuluş, korku ve endişeden uzak olma.

sürur: sevinç, mutluluk.

has talebeleri içinde daima, her gün yüz defaya yakın ve hususî ismiyle de bir defa fecirde, manevî kazançlarımı-za on senedir hissedardır. Şimdi vefatından sonra ismiyle, hergün çok defa hususî dualarda hissedar olduğu zaman gibi, yine yüz defa hissedar oluyor.

Aziz kardeşim Hüsrev, seninle çok konuşmak istiyorum. Fakat, bu dakikada o kadar vaktim dardır ki, ziyarete gelen dost dört beş adama karşı, “Beni meşgul etmeyiniz” diye lüzumsuz hiddet ettim. Her ne ise, oradaki kardeşlerimize hasret ve iştihakla pekçok selâm ve selâmetlerine dua ediyorum. Buradaki kardeşleriniz de, sizi taziye ve oradaki kardeşlerine arz-ı hürmetle selâm ediyorlar.

142

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Hizb-i Nurî’de, hem ¹ تَفَكَّرُ سَاعَةً sırrı, hem küllî bir ubudiyet bulunduğundan, şimdi bu vakitte, kuvvetli bir emareyi müşahede ettim.

Bugün, Risale-i Nur’un Hizb-i Nurî’sinden bir kısmını ve Cevşenü’l-Kebîr’den dahi bir kısmını okurken gördüm ki, kâinatın envaını ve âlemlerini Yirmi Dokuzuncu Mehtubun ahir kısmı ve ² اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ayetinin

olmayan
müşahede: bir şeyi gözle görme, seyretme.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme
selâmet: salimlik, eminlik, kurtuluş, korku ve endişeden uzak olma
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabulleyen.
sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.
talebe: öğrenci
taziye: baş sağlığı dileme, yakını ölen kimseyi teselli etme
ubudiyet: kulluk.
vefat: ölüm

1. Allah göklerin ve yerin nurudur. (Nur Suresi: 35.)

ahir: son.
âlem: varlık sınıflarından her biri.
arz-ı hürmet: hürmet, saygı gösterme, saygı duyduğunu bildirme.
âyet: Kur’an’ın her bir cümlesi.
aziz: izzetli, muhterem, saygın
Cevşenü’l-Kebîr: büyük zırh anlamındaki Hz. Muhammed

(a.s.m) Efendimize vahiyle gelen, Esmâ-i Hüsnâ’yı içine alan emsalsiz bir münacat ve benzersiz bir dua.
dua: Allah’a yalvarma, niyaz
emare: alâmet, belirti, nişan.
enva: çeşitler, türler, neviler.
fecir: sabah namazı
has: ileri gelen, seçkin olan
hasret: özlem
hiddet: öfke, kızgınlık
hissedar: hisse sâhibi, hissesi

olan.
Hizb-i Nurî: Nur’a ait hizb adında bir duâ.
hususî: özel
iştihak: şevklenme, göreceği gelme, özleme, tahassür
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
manevî: manaya ait, maddi

âlem: varlık sınıflarından her biri.
âyine: ayna.

bahis: konu.

beyan: açıklama, bildirme, izah.

Cevşenü'l-Kebir: büyük zırh anlamındaki Hz. Muhammed (a.s.m) Efendimize vahiyle gelen, Esma-i Hüsnâ'yı içine alan emsalsiz bir münacat ve benzersiz bir dua.

derviş: bir tarikate girmiş, onun

yasa ve törelerine bağlı kimse.

ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kişiler.

ehl-i fen: fen ilimleri ile uğraşanlar.

ehl-i gaflet: dünyaya daldığından

dolayı ahiretin farkında olmayan.

ehl-i hakikat: hakikati arzula-yanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah adamı.

ehl-i tarikat: tarikat ehli, kalbini dünyanın fani işlerinden ayırıp, Allah sevgisi ile bağlayan kişiler.

enva: çeşitler, türler, neviler.

envar-ı tevhid: tevhit nurları, Allah'ın birliğine inanmanın meydana getirdiği aydınlıklar.

evvel: önce.

ezcümle: bu cümleden olarak.

gaflet: dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşıp nefsin arzularına dalmak.

hallaç: pamuk atan, pamuğu didik didik edip kabartan kimse.

Hizb-i Nuri: Nur'a ait hizb adında bir dua.

huzur: yan, kat, ön.

huzur-i daimi: Allah'ın her an yanında olduğunu ve her şeyi bildiğini hissetme ve yaşama hali, gönül ferahlığı.

hükümünde: değerinde, yerinde.

ism-i Hakem: Cenab-ı Hakk'ın haklı ile haksızı ayıran ve her işi hikmete göre yapan anlamında ismi.

ism-i ilâhî: Cenab-ı Hakka ait isim.

kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.
kozmogرافya: astronominin, matematik ve fiziğin yalnız temel kavramlarından yararlanarak en belli başlı olayları ele alan dalı.

mâni: engel.

manzume: sistem.

mazhariyet: görünme ve tezahür

yeri olma; nail olma, şereflenme.

medar-ı gaflet: gaflet sebebi.

meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.

beyanında, seyahat-i kalbiye ile, her bir ism-i İlâhî, bu kâinattaki bir âlemi nurlandırdığını ve zulûmatı dağıttığını gördüğüm gibi; aynen ve daha başka bir şekilde, *Cevşenü'l-Kebir* ve *Risale-i Nur* ve *Hizb-i Nurî* dahi kâinatı baştan başa nurlandırıyor, zulûmat karanlıklarını dağıtıyor, gafletleri, tabiatları parça parça ediyor, ehl-i gaflet ve ehl-i dalâletin altında saklanmak istedikleri perdeleri yırtıyor gördüm; kâinatı, envayla pamuk gibi hallaç ediyor, taraklar ile tarıyor müşahede ettim. Ehl-i dalâletin boğulduğu en son ve en geniş kâinat perdelerinin arkasında, envar-ı tevhidi gösteriyor.

Ezcümle: İki gün evvel, ism-i Hakem nüktelerini okuyan bir Nakşî dervîşi, güneşin ve manzumesinin bahsini, *Risale-i Nur* mesleğine vech-i tatbikini anlamamış. Demiş: “Bu da ehl-i fen ve kozmogرافyacılar gibi bahseder.” Tevehhüm etmiş. Yanımda ona okundu; ayıldı. “Bu, bütün bütün başkadır” dedi. Demek, kozmogرافyacılar gibi, ehl-i fennin en son ve geniş nokta-i istinatları ve medar-ı gafletleri olan perdelerde nur-i ehadiyeti gösteriyor. Orada da düşmanlarını takip ediyor. En uzak tahassungâhlarını bozuyor. Her yerde, huzura bir yol gösteriyor. Eğer güneşe kaçsa, ona der: “O bir soba, bir lâmbadır. Odu-nunu, gazyağını veren kimdir? Bil, ayıl!” Başına vurur.

Hem kâinatı baştan başa âyineler hükmünde tecelliyat-ı esmaya mazhariyetlerini öyle gösteriyor ki, gafletin imkânı olmuyor. Hiçbir şey, huzura mâni olmuyor. Ehl-i tarikat ve hakikat gibi, huzur-i daimî kazanmak için, kâinatı ya nefyetmek, veya unutmak ve hatıra getirmemek

müşahade: ilâhî sırları ve tecellileri seyretme.

Nakşî: Hz. Şah-ı Nakşibend'in kurduğu tarikat ve bu tarikata mensup olan.

nefiy: inkâr etme, olumsuzlama.

nokta-i istinat: dayanak noktası, güvenme ve itimat noktası.

nur-i ehadiyet: ehadiyet nuru, birliğin nuru; her şeyde Allah'ın teklîğinden yansıyan nur, aydınlık.

nurlandırmak: ışıklandırmak, aydınlatmak.

nükte: ince manalı, ancak dikkatle anlaşılabilen mana veya söz.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

seyahat-i kalbiye: kalp yolculuğu, kalben seyahat.

tabiat:

tahassungâh: sığınma yeri, sığınak.

tecelliyat-ı esmâ: isimlerin

tecellileri, Cenab-ı Hakka ait isimlerin kâinat ve mahlûkat üzerinde görülen tecellileri, tezahürleri.

tevehhüm: vehimlenme, yok olanı var zannetmekle ümitsizliğe ve korkuya düşme.

vech-i tatbik: uygulanma tarzı, uygulama vesilesi, uygulama yönü.

zulûmat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve külür.

değil, belki kâinat kadar geniş bir mertebe-i huzuru kazandırdığını ve geniş ve küllî ve daimî kâinat vüs'atinde bir ubudiyet dairesini açtığını gördüm. Daha var; fakat, şimdi bu kadar yazdırıldı.

143

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bu defa Hafız Ali'nin ve Halil İbrahim'in ve Lütfi'nin bir vârisi Abdullah'ın, ehemmiyetli üç mektuplarını aldım. Hafız Ali'nin *Hizb-i Kur'ânî* ve *Hizb-i Nurî*'deki yanlışlardan teessürünü bildiriyor. Kat'iyen o bilsin ki, o ve Tahirî ve Hafız Mustafa ve arkadaşlarının gayretleriyle tab edilen o iki hizip, bu zamanda, bu şerait içinde gayet parlak bir muzafferiyet-i Nuriyedir. Onların defter-i a'maline, her tarafta hasenatları geçirilir. Kim okusa, onların hissesi var. Yanlışları, tahminimizden çok azdı. Lillâhil-hamd, kolayca tashih ettik. Lâyık ellere girmiş.

Halil İbrahim'in, *Risale-i Nur* hakkında gayet tatlı ve güzel ve mutabık temsili ve tavsifi içinde, samîmi ihlâsından ve kanaatından geldiği cihetle, bizce gayet parlak ve edibâne düşmüş; *Risale-i Nur*'a ait kısmını lâhıkaya yazacağız. Hakikaten, *Risale-i Nur*'un mühim ve sebatkâr ve daimî bir rûknü olduğuna şüphe kalmamış. Ona ve rûfekaşına hergün hususi dualarımıza, kazançlarımıza, hususan İnce Mehmed, hissedar olmalarını ve selâmımızı tebliğ edersiniz.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.
cihet: yön.
daimî: sürekli, devamlı.
defter-i a'mal: insanların işlediği ve yaptığı şeylerin kaydedildiği defter; amellerin defteri.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
edibâne: edibe yakışır şekilde, edebiyatçı gibi.
ehemmiyetli: önemli.
gayet: son derece.
hakikaten: hakikat olarak,

doğrusu, gerçekten.
hasenat: iyi ameller, iyi işler, hayırlar.
hisse: pay, nasip.
hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.
Hizb-i Kur'ânî: Kur'ân ayetlerinden bir kısmının bir araya getirilmiş hâli.
Hizb-i Nuri: Nur'a ait hizb adında bir duâ.
hizip: dilden düşmeyen dua, virt.
hususan: bilhassa, özellikle.

hususî: özel.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemezsiniz, sırf Allah rızası için yapılan.
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kat'iyen: katî olarak, kesin olarak, kesinlikle.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
lillâhilhamd: Allah'a hamdol-

sun ki!.

mertebe-i huzur: huzur mertebesi, makamı.

mutabık: birbirine uyan, uygun.
muzafferiyet-i Nuriye: Risale-i Nur hizmetinin galibiyeti.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

rûfeka: arkadaşlar, refikler.

rûkûn: bir topluluğun en önemli ve kuvvetli fertlerinden her biri.

samîmi: içten, candan, gönülden.

sebatkâr: sebat eden, sözünde ve kararında duran, vazgeçmeyen, sebatlı.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabulleyen.

şerait: şartlar.

tab: kitap basma.

tashih: düzeltme, yanlışını giderme.

tavsif: vasıflandırma, mahiyetini ortaya koyma, niteleme.

tebliğ: ulaştırmak, bildirmek.

teessür: kederlenme, üzülmeye, acı duyma.

temsîl: benzetme, misal getirme.

ubudiyet: kulluk.

vâris: mirasçı.

vüs'at: genişlik.

Merhum Lütî'nin ciddî ve hakikî bir vârisi olan Abdul-lah'ın mektubunda, *Risale-i Nur*'la alâkadar olan başta Tahirî ve babası ve Ali ve Vehbi, Şükrü, Mustafa, Mehmed, Hüseyin, Mehmed, Hakkı ve bilhassa eskiden *Risale-i Nur*'da mevkii bulunan Büyük Zühtü gibi kardeşlerimizin selâmları beni çok ziyade mesrur eyledi. Ben de o kardeşlerimize, hem selâm, hem dua, hem istid'â ediyorum. Onun mektubundaki sualleri ise; şimdi bu dakikada ise zihnim başka yerle meşgul, onların cevabına bakamıyor.

.....

Üçüncü Mesele: Bir kardeşimiz, kusurunu görmediği münasebetiyle, onu ikaz için yazılmış ince bir meseledir. Belki size faidesi olur diye yazdık.

Bir zaman, evliya-i azîmeden, nefs-i emmaresinden kurtulanlardan birkaç zattan şiddetli mücahide-i nefsiyeler ve nefs-i emmareden şekvalarını gördüm. Çok hayret ediyordum. Hayli zaman sonra, *nefs-i emmarenin kendi desaisinden başka, daha şiddetli ve daha ziyade söz dinlemez ve daha ziyade ahlâk-ı seyyieyi idame eden ve heves ve damar ve asap, tabiat ve hissiyat halitasından çıkan ve nefs-i emmarenin son tahassungâhı bulunan ve nefs-i emmareyi tezkiyeden sonra, onun eski vazife-i seyyiesini gören ve mücahedeysi, ahir ömre kadar devam ettiren bir manevî nefs-i emmareyi gördüm. Ve anladım ki, o mübarek zatlar, hakikî nefs-i emmareden değil, belki mecazî bir nefs-i emmareden şekva etmişler. Sonra*

ahir ömür: ömrün son devresi, hayatın son demleri.

ahlâk-ı seyyie: çirkin ahlâk, kötü huylar.

alâkadar: ilgili, ilişki.

asap: sinirler.

bilhassa: özellikle.

ciddi: gerçek olarak, hakikaten.

desais: desiseler, hileler.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

evliya-i azîme: büyük velîler.

faide: fayda.

hakiki: gerçek.

halita: birkaç şeyin karışmasından meydana gelen, karma.

heves: nefsin hoşuna giden, gelip geçici istek.

hissiyat: hisler, duygular.

idame: devam ettirme, sürdürme.

istid'â: rica ile isteme.

manevi: manaya ait, maddî olmayan.

mecazi: mecaza ait, gerçek olmayan.

merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.

mesele: önemli konu.

mesrur: sevinçli, memnun.

mekki: yer, makam.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

mücahede: savaşıma, mücadele.

mücahede-i nefsiye: nefsiyle mücadele etme, insanın kendi nefsiyle olan mücadelesi.

münasebet: vesile, -dan dolayı.

nefs-i emmare: insana kötü ve günah işlerin yapılmasını emreden nefis.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

sual: soru.

şekva: şikayet.

tabiat: yaratılış, karakter, seciye.

tahassungâh: sığınma yeri, sığınak.

tezkiye: nefsi temizleme, kötülüklerden arındırma.

vâris: mirasçı.

vazife-i seyyie: kötü vazifeler, günah kazandıran işler.

zat: kişi, şahıs.

ziyade: çok, fazla.

gördüm ki, İmam-ı Rabbanî dahi bu mecazî nefsi emmareden haber veriyor.

Bu ikinci nefsi emmaredede şuursuz kör hissiyat bulunduğu için, akıl ve kalbin sözlerini anlamıyor ve dinlemiyor ki, onlarla ıslah olsun ve kusurunu anlasın. Yalnız tokatlar ve elemeler ile nefret edip veya tam bir fedailiğe her hissini maksadına feda etsin ve Risale-i Nur'un erkânları gibi, her şeyini, enaniyetini bıraksın.

Bu acip asırda dehşetli bir aşlamak ve şırınga ile, hem hakikî, hem mecazî iki nefsi emmare, ittifak edip öyle seyyiata, öyle günahlara severek giriyor; kâinatı hiddete getiriyor. Hatta, kendim bir dakika zarfında, yirmi paralık bir sıkıntıyla, altmış liralık bir haseneye tercih etmeye çalıştım. Hem on dakika zarfında, büyük bir mücadele-i manevîde, benim cephemde, kırk ikilik bir top gibi düşmanlarıma atıp yol açtığı hâlde; o iki nefsi emmarenin, muvakkat bir gaflet fırsatında, hodgâmlık ve meyl-i tefevvuk gibi gayet zulümlü ve zulümatlı hissiyle, büyük bir şükür ve teşekkür yerine, “Ne için ben atmadım” diye, en çirkin bir riya ve rekabet damarını hissettim. Cenab-ı Hakka yüz bin şükür ediyorum ki, *Risale-i Nur* ve bilhas-sa *İhlâs Risaleleri*, o iki nefsin bütün desaisini izale ve onların açtığı yaraları tedavi ettiği gibi, o bir dakika ve on dakikadaki hâletleri birden izale etti. Ve manevî bir istigfar olan kusurumu bildim. O hatanın muaccel cezası olan içindeki elemenden ve azaptan kurtuldum.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ederiz.

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
asır: yüzyıl.
azap: eziyet, işkence; büyük sıkıntı, şiddetli acı.
bilhassa: özellikle.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
desais: desiseler, hileler.
elem: dert, üzüntü, maddî-manevî ızdırap.
enaniyet: kendini beğenme, bencillik, egoistlik.
erkân: rükünler, esaslar, ileri gelenler.
fedâ: uğruna verme.

fedâî: canını esirgemeyen, mühim bir maksat uğruna canını vermeye hazır bulunan.
gaflet: dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşıp nefsin arzularına dalmak.
gayet: son derece.
hakikî: gerçek.
hâlet: hal, durum.
hasene: hayırlı amel, Allah rızasına uygun iş.
hiddet: öfke, kızgınlık.
hissiyat: hisler, duygular.
hodgâm: kendi keyfini düşü-

nen, bencil.
ıslah: iyi duruma getirme, iyileştirme, düzeltme.
istigfar: tevbe etme, Allah'tan günahlarının bağışlanmasını isteme.
ittifak: birleşme, birlik.
izale: giderme, ortadan kaldırma.
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.
maksat: gaye.
manevî: manaya ait, maddi

olmayan.

mecazî: mecaza ait, gerçek olmayan.

meyl-i tefevvuk: başkalarından üstün olma meylî, eğilimi.

muaccel: mühletsiz, vadesiz, peşin.

muvakkat: geçici.

mücadele-i manevî: manevî olarak yapılan cihat.

nefs: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç.

nefs-i emmare: insana kötü ve günah işlerin yapılmasını emreden nefis.

rekabet: rakip olma hâli, birbirini çekememe.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

riya: özü sözü bir olmamak, inandığı gibi hareket etmeyiş, iki yüz-lülük.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

seyyiat: seyyieler, fenalıklar, kötülükler.

şuursuz: idraksiz, bilgisiz.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

umum: bütün.

zarfında: süresince.

zulüm: haksızlık, eziyet, işkence.

zulûmat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve küllür.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Birden ruhuma gelmiş bir endişeyi beyan ediyorum.

Ehl-i dalâlet, *Risale-i Nur*'un elmas kılınçlarına muka-bele edemedikleri için, şakirtleri içinde, derd-i maişet ci-hetinden ve bahar mevsimi gafletinden istifade ederek, meşrepler veya hissiyatları muhalefetinden, zayıf damar-ları bulup şakirtler içindeki tesanüdü sarsmak istedikleri-ni hissettirmiş ve anladım.

Sakin, çok dikkat ediniz; içinize bir mübâyenet düşme-sin. İnsan, hatadan hâlî olamaz; fakat, tevbe kapısı açık-tır. Nefis ve şeytan, sizi kardeşinize karşı itiraza ve haklı olarak tenkide sevk ettiği vakit, deyiniz ki: "Biz, değil böyle cüz'î hukukumuzu, belki hayatımızı ve haysiyetimi-zi ve dünyevî saadetimizi, Risale-i Nur'un en kuvvetli râ-bitası olan tesanüde feda etmeye mükellefiz. O bize ka-zandırdığı netice itibarıyla, dünyaya, enaniyete ait her şeyi feda etmek vazifemizdir" deyip, nefsinizi susturu-nuz. Medar-ı niza bir mesele varsa, meşveret ediniz. Çok sıkı tutmayınız. Herkes bir meşrepte olmaz. Müsamaha ile birbirine bakmak, şimdi elzemdir.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ederiz.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.
beyan: bildirme, açıklama, söyle-me.
cihet: yön.
cüz'i: küçük, az.
derd-i maişet: geçim derdi ve zorluğu, geçim sıkıntısı.
dünyevi: dünyaya ait.
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimse-ler.
elmas: çok değerli.
elzem: daha (en, pek) lâzım, lü-zumlu, gerekli.
enaniyet: kendini beğenme, bencillik, egoistlik.
endişe: kaygı.
feda: uğruna verme, kurban ol-ma.
gaflet: dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşıp nefsin arzula-rına dalmak.
hâlî: boş, bir şeyden uzak, müs-tesna.
haysiyet: itibar.
hissiyat: hisler, duygular.
istifade: faydalanma, yararlan-ma.
itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma.
medar-ı niza: kavga, çekişme se-bebi.
mesale: önemli konu.
meşrep: gidiş, hareket tarzı, tavır, tutum, meslek.
meşveret: işlerin konuşup anlaş-ma yoluyla halledilmesi, bir konu

hakkında çeşitli ve ehil şahıs-lardan fikir alma.
muhalefet: uygun olmama, ayrılık, zıtlık.
mukabele: karşı gelme, karşı koyma.
mübâyenet: muhalefet, uyuşmazlık, zıtlık.
mükellef: sorumlu ve yü-kümlü olan, bir şeyi yapmaya mecbur olan, vazifeli.
müsamaha: terk edilmesi va-cip olmayan bir şeyi terk et-me, bir suçluya karşı sertlik

göstermeyip yumuşaklıkla muamele etme.
nefis: kötü vasıfları kendisin-de toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç.
rabita: münasebet, alâka, bağ.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
saadet: mutluluk.

selâm: barış, rahatlık, sela-met ve esenlik dileme.
sevk: yöneltme, gönderme.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
şakirt: talebe, öğrenci.
tenkid: eleştirme.
tesanüt: dayanışma, birbirine dayanma ve destek olma.
tevbe: Allah'tan af dileme.
umum: bütün.
vazife: görev.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Cenab-ı Hakka hadsiz şükür olsun ki, bu gaflet mevsimi olan baharda ve derd-i maişet belâsında, *Risale-i Nur*, fütuhâtında devam ediyor.

İstanbul'dan yazıyorlar ki, oraya giden, başta Hürev'in *Mu'cizat-ı Ahmediye*'si olarak, risaleleri her kim görmüş ve okumuş ise, başta Fetva Emîni Ali Rıza olarak herkes, hayret ve istihsan ile, "Bu tarz-ı ifade ve ispat ve beyan, hiçbir kitapta bulmamışız. Bu şerait içinde, böyle eserler hiç kimseye müyesser olmamış" deyip, kemâl-i iştîyak ile karşıyorlar.

Ve Ankara'da, dünyaca yüksek makamlarda, askeriye heyetinde, kemal-i iştîyak ve takdir ile *Risale-i Nur*'u yazıp okutturuyorlar. Başta Miralay Mehmed Yümnü olarak, mühim askerî paşaları, "*Risale-i Nur* iman kurtarıcıdır" diye, takdîrkârâne tam teslimiyetle okuyup istifade ediyorlar.

Hatta burada da pek çok ayrı ayrı tarzda *Risale-i Nur* aleyhinde yaptıkları desiseler ve tedbirler ve şakirtleri soğutmak ve sarsmak plânları, hususan derd-i maişet belâları, *Risale-i Nur*'un inkişafını durdurmuyor; günden güne tevessü ediyor. Hatta en ziyade hücum edenler dahi, perde altında istifadeye çalışıyorlar.

aleyh: karşı, karşıt.
askeri: askere veya askerliğe ait, askere mahsus, askerle ilgili.
askeriye: askerlik, ordu.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
belâ: musibet, sıkıntı.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
derd-i maişet: geçim derdi ve zorluğu, geçim sıkıntısı.
desise: hile, oyun, aldatmaca.
fetva emîni: şeyhülislâmlıkta

fetva işleriyle meşgul olan dairenin başkanı.
fütuhât: zaferler, fetihler, galibiyetler.
gaflet: dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşıp nefsin arzulanına dalmak.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
heyet: kurul, komite.
hususan: bilhassa, özellikle.
hücum: saldırma.
iman: inanç, itikat.
inkişaf: ortaya çıkma, keşfolunma; gelişme.

ispat: doğruyu delillerle gösterme.
istifade: faydalanma, yararlanma.
istihsan: güzel bulma, beğenme.
kemal-i iştîyak: istek ve arzunun son derecesi, tam bir istek ve arzu.
makam: büyük memuriyet, mevki.
Mu'cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu'cizeleri anlatan

On Dokuzuncu Mektup risalesi.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
müyesser: nasip olan.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
şakirt: talebe, öğrenci.
şerait: şartlar.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
takdir: kıymet verme, değer biçme.
takdîrkârâne: takdir edene yakışır şekilde, takdir ederek.
tarz: biçim, şekil.
tarz-ı ifade: ifade tarzı, söyleyiş, anlatış şekli.
tedbir: önlem, yol, çare.
teslimiyet: teslim olma, boyun eğiş.
tevessü: genişleme, yayılma.
ziyade: çok, fazla.

Cenab-ı Hakka hadsiz şükür olsun ki, inayet-i İlâhiye ve himayet-i Rabbaniye devam ediyor. Fakat, yalnız ehemmiyetli bir plânla, ayrı bir cephede, mütemerrit münafıklar tarafından bir hücum var. Çok ihtiyat ve dikkat ve sebat ve tesanüt lâzımdır ki, tâ onların bu plânı da akim kalsın.

Plân da budur: Risale-i Nur Talebeleri içinde tesanüdü bozmak. On sekiz seneden beri hakkımızda programları, has talebeleri bizden kaçırmak, soğutmak idi. Bu plânları akim kaldı. Şimdi, tesanüdü bozmak ve bazı menfaatperest fakat ehl-i ilim ve ehl-i dinden, *Risale-i Nur*'un cereyanına karşı rakip çıkarmak suretiyle intişarına zarar vermeye çalışıyorlar.

Hem Ramazan Risalesinin ahirinde, nefis-i emmareyi, her nevi azaptan ziyade, açlık ile temerrüdünü terk ettiği gibi; şimdiki ehl-i nifakın mütemerridâne sefahatinin cezası olarak, umuma ve masumlara da gelen bu açlık, derd-i maişet belâsından, ehl-i dalâlet istifade edip, *Risale-i Nur*'un fakir şakirtlerinin aleyhine istimal etmek ihtimali var. *Madem şimdiye kadar ekseriyet-i mutlaka ile Risale-i Nur Şakirtleri, Risale-i Nur hizmetini her belâyâ, her derde bir çare, bir ilâç bulmuşlar; biz, her gün hizmet derecesinde, maişette kolaylık, kalpte ferahlık, sıkıntılara genişlik hissediyoruz, görüyoruz; elbette bu dehşetli yeni belâlara, musibetlere karşı da, yine Risale-i Nur'un hizmetiyle mukabele etmemiz lâzımdır.*

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ediyoruz.

ahir: son.
akim: neticesiz, sonu yok, başarısız.
aleyh: karşı, karşıt.
azap: eziyet, işkence; büyük sıkıntı, şiddetli acı.
belâ: musibet, sıkıntı.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
derd-i maişet: geçim derdi ve zorluğu, geçim sıkıntısı.
ehemmiyetli: önemli.
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
ehl-i din: dindar, dinine bağlı, dindar olanlar.
ehl-i ilim: ilim sahipleri, ilim adamları.
ehl-i nifak: iki yüzlü kimseler, münafıklar, ara bozucular.
ekseriyet-i mutlaka: mutlak çoğunluk.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
himayet-i Rabbaniye: her şeyi terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakk'ın himayesi, koruması.
hücum: saldırma.
ihtimal: olabilirlik.
ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.
inayet-i İlâhiye: Allah'ın yardımı.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
istifade: faydalanma, yararlanma.
istimal: kullanma.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
maişet: geçim, geçinme.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
menfaatperest: menfaatini seven, kendi çıkarını ve faydasını düşünen, çıkarıcı.
mukabele: karşılık verme, karşılama.
musibet: felaket, bela.
münafık: nifak sokan, arabozcu; kalbinde küfrü gizlediği halde Müslüman görünen.
mütemerrit: temerrüt eden, inatçı, kötü fiilinde inatlaşan.
mütemerritane: dik başlılık-

la, inatlaşarak.
nefis-i emmare: insana kötü ve günah işlerin yapılmasını emreden nefis.
nevi: çeşit, tür.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik.
sefahet: zevk, eğlence ve yasadık şeylere düşkünlük, sefihlik.
selâm: barış, rahatlık, selam-

met ve esenlik dileme.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnuluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
talebe: öğrenci.
temerrüt: inatçılık, hakkı kabulde direnme.
tesanüt: dayanışma, birbirine dayanma ve destek olma.
umum: bütün, herkes.
ziyade: çok, fazla.

Aziz, sıddık, mübarek, Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan'ın bir vech-i i'cazını harika kalemiyle gösteren ve mütemadiyen defter-i hasenatına, o yazdığı Kur'ân'ları okuyanların sevapları yazılan kıymettar Hüsrev,

Bana gönderdiğin iki mübarek nüshadan birincisini size Hilmi Beyle gönderdim. Bir hiss-i kablelvuku ile, sen Isparta'dan ayrılacaksınız diye ikisini birden bize göndermiştin. Çok da iyi oldu. Şimdi Isparta, Medresetüz-zehra-i Ekber ve Medrese-i Nuriye-i Kübra olduğundan, bu kudsi eser, orada, hususan Şuhur-i Selâse gelmek üzere bir zamanda lâzımdır. İnşallah orada da, bizim gibi, cüzleri taksim ile hatmeler okunacak.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bu defa, Hafız Ali'nin mektubunda büyük bir beşâret hissettik ki, Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan'ımızı tab edilecek esbab var, mâniler yok. Madem mübarek Hüsrev geldi; en birinci hak, bu meselede onundur. Ve madem iki Ali ile Tahirî, Hafız Mustafa, harika tesanütleriyle ve şimdiye kadar bütün Risale-i Nur Talebelerini sevindiren ve ehl-i imanı memnun ve minnettara eden meydandaki hizmetleriyle ve kahraman Rüştü'nün lâyetezelzel sadâkatiyle,

aziz: izzetli, muhterem, saygın.
beşâret: müjde.
cüz: Kur'ân'ın bölündüğü otuz kısımdan her biri.
defter-i hasenat: iyilikler, güzellikler defteri, insanların yaptığı iyiliklerin yazıldığı manevî defter.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
esbap: sebepler, vasıtalar.
hâk: pay, hisse.
harika: olağanüstü.

hatme: baştan aşağı bütün Kur'ân-ı Kerim'i okuyup bitirme, hatim etme, hatim indirme.
hiss-i kablelvuku: Bir şeyi vukuundan önce hissetme, bir hadisenin gerçekleşmesinden önce kalbe doğması.
hususan: bilhassa, özellikle.
inşallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
kıymettar: kıymetli, değerli.
kudsi: mukaddes, yüce.
Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan:

açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.
lâyetezelzel: sarsılmaz, güvenillir, devamlı.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
mâni: engel.
Medrese-i Nuriye-i Kübra: Risale-i Nur eğitiminin yapıldığı Nurun Büyük Medresesi, yeir.
Medresetüzzehra-i Ekber: Üstat Bediüzzaman Said Nur-

sînin kurmak istediği din ilimleri ile fen ilimlerinin birlikte okutulduğu tüm İslâm âlemine hitap eden üniversite.
mesele: önemli konu.
minnettara: bir iyiliğe karşı teşekkür duygusu içinde olan.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.
nüşa: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabulleyen.
Şuhur-i Selâse: Üç Aylar; Recep, Şaban ve Ramazan.
tab: kitap basma.
taksim: bölme, paylaştırma.
talebe: öğrenci.
tesanüt: dayanışma, birbirine dayanma ve destek olma.
vech-i i'caz: mu'cize yönü.

Hüsrev'le beraber bu büyük ve ağır ve kıymetli hizmet-i Kur'âniyeye kemâl-i tesanüdle çalışmak lâzımdır.

Sakın, dikkat ediniz! İhtilâf-ı meşrebinizden ve zaif damarlarınızdan ve derd-i maişet zaruretinizden ehl-i dalâlet istifade edip, birbirinizi tenkit ettirmeye meydan vermeyiniz. Meşveret-i şer'îye ile reylerinizi teşettütten muhafaza ediniz. İhlâs Risalesinin düsturlarını her vakit göz önünüzde bulundurunuz. Yoksa, az bir ihtilâf, bu vakitte *Risale-i Nur*'a büyük bir zarar verebilir. Hatta, sizden saklamam, işte şimdi Feyzi de Emin de biliyorlar ki, mâbeyninizde gayet ehemmiyetsiz bir tenkit, bize burada zarar veriyor gibi, size, hiç bilmediğim hâlde, bu noktaya dâir iki mektup yazdım ve ruhen çok endişe ediyordum. "Acaba yeni bir taarruz mu var?" diye muhtarip idim.

Hem, o zarardandır ki, mübarek Hüsrev'in gelmesiyle yeni bir şevk ve sür'atle bize *Hizb-i Nur*'nin arkasına ilhak edilen münacat parçası on beş gün tehire uğradı. On beş gün evvel bize geleceğini tahmin ediyordum.

İnsan kusursuz olmaz. Ve rakipsiz de olmaz. *Risale-i Nur*'un kahraman şakirtleri her müşkülâta galebe ettikleri gibi, inşaallah bu ehemmiyetli ve dehşetli mevsimde yine galebe ederler. Safvet ve ihlâslarını bozmayacaklar ve hizmetlerine fütur getirmeyecekler. Siz, tedbir-i maddiye-yi benden daha iyi bilirsiniz; fakat, madem Hüsrev'le Rüştü, *Risale-i Nur*'da çok ehemmiyetli rükünlerdir. Hem etraflarında, *Risale-i Nur*'un çok ehemmiyetli şakirtleri var. Ve madem Hafız Ali, Tahirî, Hafız Mustafa,

dair: alakalı, ilgili.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

dird-i maişet: geçim derdi ve zorluğu, geçim sıkıntısı.

düstur: kanun, kural, esas.

ehemmiyetli: önemli.

ehemmiyetsiz: önemsiz.

ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimse-ler.

endişe: kaygı.

evvel: önce.

fütur: zayıflık, gevşeklik, usanç.

galebe: galip gelme, üstünlük.

gayet: son derece.

Hizb-i Nurî: Nur'a ait hizb adında bir duâ.

hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık belemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.

ihtilâf: ayrılık, bir konuda farklı görüş ve düşünüş, fikir ayrılığı.

ihtilâf-ı meşrep: ahlak ve huyların farklılığı, çeşitliliği.

ilhak: ilâve etme, ekleme, katma.

inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

istifade: faydalanma, yararlanma.

kemal-i tesanüt: tam ve mükemmel dayanışma.

kıymetli: kıymetli, değerli.

mabeyn: ara.

madem: ...den dolayı, böyle ise.

meşveret-i şer'îye: dine, şeriata uygun olarak yapılan meşveret.

muhafaza: koruma.

muzdarip: ızdırıp çeken, sıkıntılı olan.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

münacat: Allah'a dua ve yalvarma maksadıyla yazılan şiir.

müşkülât: müşküller, güçlükler, zorluklar.

rey: görüş, düşünce; oy.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

ruhen: ruh ile.

rükün: bir topluluğun en önemli ve kuvvetli fertlerinden biri.

saffet: saflık, hâlislik, temizlik, paklık.

şakirt: talebe, öğrenci.

sevki: şiddetli arzu, istek; ke-

yif, neşe.

taarruz: saldırma, satasma, ilişme.

tedbir-i maddiye: maddî tedbir, maddeten alınan tedbirler.

tehir: erteleme, sonraya bırakma.

tenkit: eleştirme.

teşettüt: dağınık olma, perişanlık.

zaif: zayıf.

zaruret: muhtaçlık, şiddetli ihtiyaç içinde olma.

Küçük Ali, *Risale-i Nur* hizmetinde muvaffakiyetleriyle tam makbul oldukları tahakkuk etmiş; bu iki cereyan, baştaki iki göz gibi olmalı. Tam bir tesanüt lâzım ki, bu ağır defineye omuzları dayanabilsin.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ederiz.

148

Sava Medrese-i Nuriyenin kıymettar bir talebesi Marangoz Ahmed'in güzel ve halis manzumesi, bizi memnun edip, lâhikaya girdi. Hususan *Risale-i Nur*'un sandalyesinden, masumları inmedikleri ve "O nurlu sandalyede oturan, yangınlar, tuğyanlardan kurtulur" diye sözleri, güya tam Medresetüzzehra'nın hakikî bir talebesi, istikbalden zamanımıza gelmiş, bize teselli veriyor ve masum talebelerin çoğalmasını müjde veriyor.

Risale-i Nur'un telifi başında başkâtip Şamlı Hafız Tevfik'in haremi merhume Zehra, ben Barla'da iken, Şamlı Hafız *Risale-i Nur*'u yazmasına çalışmak için o merhume, Hafız'ın bedeline belinde odun taşımakla odun getiriyordu ve Hafız'ın işlerini görüyordu; tâ nurları yazsın. Biz de o merhumeyi o iyiliğine mukabil, *Risale-i Nur*'un vefat etmiş has talebeleri içinde o vakitten beri duamızda şerik ediyoruz; hem, dua edeceğiz.

bedel: karşılık.

cereyan: akım, fikir, sanat ve-
ya siyaset hareketi.

define: kıymet ve değeri
yüksek olan şey, hazine.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

güya: sanki.

hakiki: gerçek.

halis: samimî, her amelinin
yalnız Allah rızası için işleyen.

harem: kadın eş.

hususan: bilhassa, özellikle.

istikbal: gelecek.

kâtip: yazıcı.

kıymettar: kıymetli, değerli.

makbul: kabul edilmiş, ge-
çerli.

manzume: vezinli, kafiye-
li söz, şiir, eser.

masum: suçsuz, günahsız,
saf, temiz.

Medrese-i Nuriye: nur med-
resesi; Risale-i Nur'ların okun-
duğu yerler.

Medresetüzzehra: Bediüzzaman'ın doğuda (Van) yapıl-
masını idarecilere teklif ettiği,
fen ilimleri ile din ilimlerinin

birlikte okutulmasını düşün-
düğü üniversite.

merhume: vefat etmiş, rah-
mete kavuşmuş kadın.

mukabil: karşılık.

muvaaffakiyet: başarma, ba-
şarılı olma.

nurlu: ışıklı, parıltılı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-
diüzzaman Said Nursi'nin
eserlerinin adı.

selâm: barış, rahatlık, sela-
met ve esenlik dileme.

şerik: ortak.

tahakkuk: gerçekleşme, olma;
delil ile ispat edilme, kesinleşme.

talebe: öğrenci.

telif: eser yazma.

tesanüt: dayanışma, birbirine da-
yanma ve destek olma.

teselli: avutma, acısını dindirme.

tuğyan: azma, azgınlık, hiddet-
lenme.

umum: bütün.

vefat: ölme.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ ۱ وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ۲
الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ۳

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bu defa beni çok mesrur eden ve şükre teşvik eden ve bu sıralarda hasıl olan endişemi izale eden ve Isparta vilâyeti manevî Medresetüzzehra olduğunu ve Isparta şakirtleri sebatında ve sadâkatte her yere faik olduklarını gösteren *Risale-i Nur* erkânlarından üç dört mektup ve o mektupta isimleri bulunan has kardeşlerimin *Risale-i Nur*'a hizmet ve kalemleriyle yardım cihetinde bize gösterdikleri fedakârâne ulüvvücenap, böyle bir zamanda ve böyle bir mevsimde gayet parlak bir inayet-i Rabbaniye olduğuna kanaatimiz var.

Nur Fabrikasındaki Ali'ler ve Tahirî'nin istedikleri Mu'cizeli Kur'an'ımızla i'caz-ı Kur'an, zeyilleriyle beraber İstanbul'da Hafız Emin'in yanındadır; okutturuyorlar ve yazdırıyorlar. İsterseniz benim nüshamı Hafız Emin'den alınız, onun yerine güzelce zeyilli nüshanızdan birisini veriniz; yanında kalsın.

Kur'an'ın son yazılan nüshasını da lüzum olduğu ve bilfiil İstanbul'a tab etmek için geldiğiniz zaman göndereceğim. Hüsrev'in uzun ve tesirli ve kıymettar mektubu ve haşiyesinde kahraman Rüştü'nün küçücük mektubu ve pek çok alâkadar olduğu ehemmiyetli kardeşlerimizin kalemleriyle bize yardımları ve *Risale-i Nur*'la iştigali her

alâkadar: ilgili, ilişki.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bilfiil: bizzat kendi çalışması ile, kendi yaparak.

cihet: yön.

ehemmiyetli: önemli.

erkân: rükünler, esaslar, ileri gelenler.

faik: üstün, seçkin, ileri, yüksek.

fedakârane: fedakârca, fedakârlıkla.

gayet: son derece.

hasıl: ortaya çıkan, beliren.

haşiye: dipnot.

i'caz-ı Kur'an: Kur'an'ın mucizeliği, yüksek ve erişilmez ifadesi.

inayet-i Rabbaniye: her şeyin terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakk'ın yardımı.

ıştigal: bir işle uğraşma, meşgul olma.

izale: giderme, ortadan kaldırma.

kanaat: inanma, görüş, fikir.

kıymettar: kıymetli, değerli.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

Medresetüzzehra: Bediüzz-

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.

2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)

3. Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı üzerinize olsun.

man'ın doğuda (Van) yapılmasını idarecilere teklif ettiği, fen ilimleriyle din ilimlerinin birlikte okutulmasını düşündüğü üniversite.

mesrur: sevinçli, memnun.

mu'cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey.

nüsha: birbirinin aynı olan

suretlerin her biri.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sadâkat: bağlılık, doğruluk.

sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik.

şakirt: talebe, öğrenci.

şükür: Allah'ın nimetlerine

karşı memnuluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

tab: kitap basma.

ulüvv-i cenap: âlicenaplık, cömertlik, büyüklük.

vilayet: il.

zeyil: ek, bir eserin devamı olarak yazılan kısım.

şeye tercih etmeleri ve Hüsrev'in de mütemadiyen, gele-
liden beri çalışması ispat ediyor ki, Isparta tamamıyla *Ri-
sale-i Nur*'a sahip olmuş ve bir Said yerinde bin Said'i
bulmuş. Cenab-ı Hakka nihayetsiz şükür, sena ve hamd
olsun. Mu'cizeli Kur'an'ımızın matbaa ve teclit masrafı
otuz bin liraya çıkması cihetiyle, bu azim mesele şimdilik
tehir etmesine mecburiyet var.

Re'fet Beyin bizi hayrete düşüren hayretli ve garip
mektubunun baştaki kısmı, lâhikaya, medar-ı ibret olarak
yazıyoruz. Ve bilhassa, "*Ene ve Zerre* namındaki Otu-
zuncu Sözü her mü'minin ezber etmesi zarûridir" deme-
si ve o eserin kıraatinden sonra Barla'da Abdürrahim
nâminı kazanan ve "Yâ Rahîm, yâ Rahîm" zikrini bize
işıttiren mübarek kedinin bir kardeşi olarak bir kedi,
ezân-ı Muhammediyi (a.s.m.) müştakane, insan gibi din-
lemesi, bize de sizin kadar hayret ve sürûr verdi. Ve
ezan-ı Muhammediyi (a.s.m.) tam zuhuruna işaret müj-
desi telâkki ettik. Ve Kâtip Osman ve Mehmed Zühdü gi-
bi hizmet-i Kur'âniyede eski ve ehemmiyetli ve kıymet-
tar Tenekeci Mehmed'in de rüyası ehemmiyetlidir. Allah
hayır etsin. Isparta için çok hayırdır; onun içinde ehem-
miyetli bir müjde var.

Re'fet kardeşimizin mektubu dört cihetle beni mem-
nun etmiş. Zaten eskiden beri Hüsrev, Re'fet, Rüştü; ha-
yalimde, tasavvurumda birleşmişler. Cenab-ı Hakka şü-
kür ki, onlardan ümit ettiğim kemal-i sadâkat ve sebat
devam ediyor.

azim: büyük.
bilhassa: özellikle.
cihet: yön.
ehemmiyetli: önemli.
ene: ben, benlik.
ezan-ı Muhammedi: Hz. Mu-
hammed'in tebliğ ettiği dinin
ezanı.
garip: tuhaf, hayret verici.
hamd: Allah'a karşı şükran ve
memnuniyetini onu överek
bildirme.
hayır: iyi iş, fayda.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an

hizmeti.
ispat: doğruyu delillerle gös-
terme.
kâtip: yazıcı.
kemal-i sadâkat: sadakatın
son derecesi, tam bağlılık, ku-
sursuz sadakat.
kıraat: okuma, devamlı ve
düzgün okuma.
kıymettar: kıymetli, değerli.
mecburiyet: mecbur olma,
zarurîlik durumu, zorunluluk.
medar-ı ibret: ibret sebebi,
vesilesi.

mesele: önemli konu.
mu'cize: benzerini yapmak-
tan insanların aciz kaldığı şey.
mübarek: feyizli, bereketli,
kutlu.
mü'min: iman eden, inanan.
müştakane: iştîyak ve arzu
ile, çok isteyerek.
mütemadiyen: sürekli ola-
rak, devamlı.
nam: ad.
nihayetsiz: sonsuz, sınırsız.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-
diüzzaman Said Nursî'nin

eserlerinin adı.
sebat: sözünde durma, kararlı ol-
ma, azimlilik.
senâ: methetme, övme.
sürur: sevinç, mutluluk.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı
memnuluk gösterme, gerek dil
ile gerekse hal ile Allah'ı hamd
etme.
tasavvur: bir şeyi zihinde şekil-
lendirme, düşünme.
teclit: ciltleme, ciltlenme.
tehir: erteleme, sonraya bırak-
ma.
telâkki: anlama, kabul etme.
ya Rahîm: Ey yaratıklarına çok-
ça merhamet eden Allah'ı.
zarurî: zorunlu.
zerre: maddenin en küçük parça-
sı, molekül, atom.
zîkr: Allah'ın adlarını anarak dua
etme, Allah'ı anma.
zuhur: görünme, belli olma, orta-
ya çıkma.

Hem Hüsrev'in ve Hafız Ali'nin mektuplarında isimleri bulunan sebatkâr kardeşlerime ve Kâtip Osman ve Mehmed Zühdü ve Isparta Hafız Alisi ve Sava kahramanlarına birer birer selâm ve dua ediyoruz.

Şimdi bu mektubu yazarken, *Risale-i Nur* santralı Sabri'nin mektubunu Emin getirdi. Açtık, yağmursuzluk bahsine dair risale-i *Münacat*'ın kesretle yazılması bereketiyle yağmurun gelmesi ve rahmet-i İlâhiyenin fakir fukaraya imdat edilmesini yazdığını gördük. Benim için ehemmiyetli bir meseleyi halletti.

Burada da yağmura şedit ihtiyaç vardı. Yağmur gelecek hiçbir alâmet hissetmiyorduk. Bu kaht zamanında yağmursuzluk, fakir fukaraya çok ağır gelmişti. Ben, üç defa, namazdan sonra, masum fukaraları ve aç kalan hayvanları *Risale-i Nur*'u şefaathçi yapıp dua ettik. Birden aynı gece, me'mulümüzün fevkinde duanın tam kabulünü gördük. Ben hayretle, bu cüz'î duamız, bu küllî meseleye ne derece dahil olduğunu bilemedim. Dedim: "Herhalde çok mühim dualara, duamız da binden bir hissesi olmuş." Şimdi tahakkuk etti ki, Isparta nuranîleri, nurlu manevî duaları, bizi de o rahmetten hissedar eyledi. Hatta o duama arkamdan "Âmin" diyenlerden Feyzi'ye, bu manayı, bu hayretimi de ona şimdi söyledim. Evvelce söyleseydim, onun hüsnüzannını tadil edemeyecektim. Çünkü o, Üstadına, en büyük hisse veriyor.

Sabri'nin mektubunda, Sıddık Süleyman ve Barla'daki kardeşlerimizin selâmları ve eski alâkalarını tam

alâka: ilgi, ilişki, bağ.

alâmet: belirti, işaret, iz.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

bahis: konu.

cüz'î: küçük, az.

dahl: karışma, girme.

dair: alakalı, ilgili.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ehemmiyetli: önemli.

evvelce: daha önce.

fevkinde: üstünde.

fukara: fakirler, yoksullar.

hall: çözme, karışık bir meseleyi şüphe edilmeyecek derecede açıklama.

hisse: pay, nasip.

hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.

hüsnüzan: bir kimsenin veya bir hadisenin iyiliği hakkındaki vicda-

nâ ve iyi kanaat.

imdat: yardım.

kaht: kıtlık sebebiyle meydana gelen açlık.

kâtip: yazıcı.

kesret: çokluk.

küllî: umumî, genel, bütün olan.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

me'mul: ümit, umut.

mesele: önemli konu.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.

nurlu: ışıklı, parlaklı.

rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.

rahmet-i İlâhiye: Allah'ın sonsuz rahmeti, İlâhî rahmet.

risale-i Münacat: Münacat Risalesi.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sebatkâr: sebat eden, sözünde ve kararında duran, vazgeçmeyen, sebatlı.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

şedit: şiddetli.

şefaath: birden başkasının kusurlarının veya suçunun bağışlanmasını dileme.

tadil: doğrultma, düzeltme.

tahakkuk: gerçekleşme, olma; delil ile ispat edilme, kesinleşme.

muhafaza eylemeleri, Barla'daki hayatımı tahassürle hatırlattırdı. Ben de onlara çok selâm ederim.

Mübarek Hüsrev, mektubunda has kardeşlerimizden Re'fet, Rüştü, Kâtip Osman, Osman Nuri, Atıf ve Feyzi'nin bir yadigâr-ı tahattur olarak, birer nüsha yazılarını bizlere hediye edilmelerini yazıyor. Cenab-ı Hak, onlara, yazdıkları herbir harfe mukabil bin hasene versin. Âmin.

﴿ 150 ﴾

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Her vakit ihtiyat iyidir. Hazret-i İmam-ı Ali de (radiyalâhü anh), kerametkârâne bize ihtiyatı tavsiye ediyor. Şimdi, şark tarafında yeni bir hâdise, bir şeyh tarafından, kendi müritleri ve halifeleri vasıtasıyla, din lehinde, eskiden beri meşhur olmuş Şeyh Ahmed namında, türbedar-ı Nebevî tarafından *Vasiyetname-i Peygamberî* (a.s.m.) namında bir eser, o havalide gezmiş, intişar etmiş. Oralarda çalışan kahraman Salâhaddin'i bir derece ihtiyata sevk edip, bütün siyasetlerin fevkinde ve siyasetlere tenezzül etmeyen *Risale-i Nur* cereyanı, öyle siyasete temas edebilen cereyanlarla iştiraki görünmemek için, daha ziyade ihtiyat ve tevakkufa mecbur olmuş. Bugün, beş ay Ankara'ya bir vazife ile gitmek için, buraya geldi. Bir hafiye onu takip edip, o da arkasından girdi. Ben o casusa Salâhaddin kalktıktan sonra dedim ki:

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.

fevkinde: üstünde.

hâdise: olay.

hafiye: saklı ve gizli şeyleri araştıran, casus.

halife: vekil, birinin yerine geçen kimse, halef.

hasene: hayırlı amel, Allah n-

zasına uygun iş.

havali: bölge, etraf, çevre, civar.

ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.

intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.

iştirak: ortak olma, ortaklık etme.

leh: onun tarafına, ondan yana, birinin faydası için yapılan hareket.

muhafaza: koruma.

mukabil: karşılık.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

mürit: tarikatı bir şeyh ve müridde bağlanarak tarikat usul ve âdetleri ile tasavvufi hakikatleri öğrenen kimse.

nam: ad.

nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.

radiyallahü anh: Allah ondan razı olsun.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin

eserlerinin adı.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

sevk: yöneltme, gönderme.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullen.

şark: doğu, doğu bölgeleri.

tahassür: hasret çekme, özlem.

tenezzül: kendine aykır düşen bir işi veya durumu kabul etme, alçalma.

tevakkuf: duraklama, durma.

türbedar-ı Nebevî: Peygamberimizin türbesinde nöbet tutan, hizmet eden kişi.

vasıta: aracılık.

vasiyetname-i Peygamberî: Şeyh Ahmed namındaki bir zâtın yazdığı eserin adı.

vazife: görev.

yadigâr-ı tahattur: hâtıra, hatırlatacak bir hediye.

ziyade: çok, fazla.

“*Risale-i Nur* ve ondan tam ders alan biz şakirtleri, değil dünya siyasetlerine, belki bütün dünyaya karşı da *Risale-i Nur*’u alet edemeyiz ve şimdiye kadar da etmemişiz. Biz, ehl-i dünyanın dünyalarına karışmıyoruz. Bizden zarar tevehhüm etmek divaneliktir.

“*Evvelâ*: Kur’ân, bizi siyasetten men etmiş; tâ ki, elmas gibi hakikatleri ehl-i dünyanın nazarında cam parçalarına inmesin.

“*Saniyen*: Şefkat, vicdan, hakikat, bizi siyasetten men ediyor. Çünkü tokada müstahak dinsiz münafıklar onda iki ise; onlarla müteallik yedi sekiz masum bîçare, çoluk-çocuk, zayıf, hasta, ihtiyarlar var. Belâ ve musibet gelse, o sekiz masumlar o belâyâ düşecekler; belki o iki münafık dinsiz, daha az zarar görecektir. Onun için, siyaset yoluyla, idare ve asayiş ihlâl tarzında, neticenin husulü de meşkûk olduğu hâlde girmek, *Risale-i Nur*’un mahiyetindeki şefkat, merhamet, hak, hakikat şakirtlerini men etmiş.

“*Salisen*: Bu vatan, bu millet ve bu vatandaki ehl-i hükûmet, ne şekilde olursa olsun, *Risale-i Nur*’a eşedd-i ihtiyaçla muhtaçtırlar. Değil korkmak veyahut adavet etmek, en dinsizleri de onun dindarâne, hakperestâne düsturlarına taraftar olmak gerektir; meğer ki, bütün bütün millete, vatana, hâkimiyet-i İslâmiyeye hıyanet ola.

“Çünkü, bu millet ve vatan hayat-ı içtimaiyesi ve siyasiyesi anarşilikten kurtulmak ve büyük tehlikelerden hâlâs olmak için, beş esas lâzım ve zarurîdir:

adavet: düşmanlık, husumet.
anarşi: hükûmetsiz veya siyasi otoritesini kaybetmiş düzensiz topluluk hâli.
asayiş: emniyet, kanun ve nizam hakimiyetinin sağlanması.
belâ: musibet, sıkıntı.
bîçare: caresiz, zavallı.
dindarâne: dindar bir kimseye yakışacak tarzda.
divane: deli, akli başında olmayan.
düstur: kaide, esas, prensip.
ehl-i dünya: dünyaya bağlı, dünya adamı, ahireti düşünmeyen.
ehl-i hükûmet: hükûmete mensup kimseler, milleti idare edenler.
elmas: çok kıymetli bir mücevher.
eşedd-i ihtiyaç: ihtiyacın en şiddetlisi, çok fazla muhtaç olunma.
evvelâ: birinci olarak, her şeyden önce, ilk olarak.
hak: doğruluk, gerçek, hakikat.
hakikat: gerçek, doğruluk; görülen bir şeyin aslı, esası.
hâkimiyet-i İslâmiye: İslâmın hakimliği, İslâmiyetin hâkim olması.
hakperestane: doğruluktan ayrılmamacasına.
halâs: kurtulma, kurtuluş, selamete erme.
hayat-ı içtimaiye: sosyal hayat, toplum hayatı.
hayat-ı siyasiye: siyasi hayat,

politik hayat.

hiyanet: hainlik, kendine olan güveni kötüye kullanma.
husûl: olma, meydana gelme.
idare: yönetim, memleket işlerinin yürütülmesi.
ihlâl: bozma, zarar verme.
mahiyet: bir şeyin aslı, esası, tabiatı, niteliği.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
men: yasak etme, engelleme.
meşkûk: şüpheli, şüphe edilen.

musibet: felaket, bela.

münafık: nifak sokan, arabozcu; kalbinde küfrü gizlediği halde Müslüman görünen.
müstahak: hak eden, hak etmiş.
müteallik: ait, alâkalı, ilgili.
nazar: bakış, nezdinde.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.
salisen: üçüncü olarak.
saniyen: ikinci olarak.
şakirt: talebe, öğrenci.

şefkat: karşılıksız sevgi besleme, içten ve karşılıksız merhamet.

taraftar: taraflı, bir tarafı destekleyen.

tevehhüm: vehimlenme, yok olanı var zannetmekle ümitsizliğe ve korkuya düşme.

vicdan: insanın içindeki, iyiyi kötüden ayırabilen, iyilik etmekten lezzet duyan ve kötülükten elem alan manevî his.

zarurî: zorunlu.

“Birincisi, merhamet.

“İkincisi, hürmet.

“Üçüncüsü, emniyet.

“Dördüncüsü, haram ve helâli bilip haramdan çekilmek.

“Beyincisi, serseriliği bırakıp itaat etmektir.

“İşte, Risale-i Nur, hayat-ı içtimaiyeye baktığı vakit, bu beş esası temin edip, hem asayişin temel taşını tespit ve temin eder. Risale-i Nur’a ilişenler kat’iyen bilsinler ki, onların ilişmesi, anarşilik hesabına, vatan ve millete ve asayaşe düşmanlıktır.”

İşte bunun hülâsasını o casusa söyledim. Dedim ki:

“Seni gönderenlere böyle söyle. Hem de ki: ‘On sekiz senedir bir defa kendi istirahatı için hükûmete müracaat etmeyen ve yirmi bir aydır dünyayı hercümerç eden harplerden hiçbir haber almayan ve çok mühim makamlarda çok mühim adamların dostâne temaslarını istigña edip kabul etmeyen bir adama, ondan korkup, tevehhüm edip, dünyanıza karışmak ihtimaliyle evhama düşüp tarassutlarla sıkıntı vermekte hangi mana var? Hangi maslahat var? Hangi kanun var? Divaneler de bilirler ki, ona ilişmek divaneliktir’” dedik. O casus da kalktı gitti.

Umum kardeşlerimize, hususan erkânlara ve matbaacılar, hususan *Hizb-i Nuriye*’nin naşirleri olan Hafız Ali, kahraman Tahirî ve Hafız Mustafa ve rüfekalarına birer birer selâm ediyoruz.

anarşi: hükümeteşiz veya siyasi otoritesini kaybetmiş düzensiz topluluk hâli.

asayiş: emniyet, kanun ve nizam hakimiyetinin sağlanması.

divane: deli, akli başında olmayan.

dostâne: dostlukla, dostça.

emniyet: güvenlik, kanun ve nizam hakimiyetinin sağlanması.

erkân: rükünler, esaslar, ileri gelenler.

evham: vehimler, zanlar, ku-

runtular.

haram: İslâmiyetçe yasaklanan işler.

harp: savaş.

hayat-ı içtimaiye: sosyal hayat, toplum hayatı.

helâl: din bakımından günah olmayan şey.

hercümerç: karmakarışık olma, alt üst olma.

Hizb-i Nuriye: Nura ait hizb adında bir dua.

hususan: bilhassa, özellikle.

hülâsa: bir şeyin özü, esası,

özeti.

hürmet: saygı.

ihimal: olabirlik.

istigña: ihtiyaçsızlık, gerek duymazlık.

istirahat: dinlenme, rahatlatma.

itaat: söz dinleme, boyun eğme, emre uygun hareket etme.

kat’iyen: kat’i olarak, kesin olarak, kesinlikle.

makam: büyük memuriyet, mevki.

maslahat: uygun iş, faydalı iş.

merhamet:

mühim: önemli, ehemmiyetli.

müracaat: başvurma, danışma.

naşir: eser, neşreden, yayınlayan, dağıtan.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

rüfeka: arkadaşlar, refikler.

selâm: banş, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

tarassut: gözetme, göz altında tutma.

temin: sağlama.

tevehhüm: vehimlenme, yok olanı var zannetmekle ümitsizliğe ve korkuya düşme.

umum: bütün.

Aziz, sıddık, mübarek kardeşlerim,

Cenab-ı Hakka hadsiz şükrediyorum ki, bu acip zamanda, sizin gibi halis, muhlis, mahviyetli, fedakâr kardeşleri bize ihsan eylemiş.

Bu defa Hüsrev'in, Hafız Ali'nin, Hafız Mustafa'nın, Küçük Ali'nin birbirine hitaben yazdıkları dört mektuplarını okudum. En derin kalbimde bir sürur, bir hiss-i şükran, bir memnuniyet hissettim. Bu çok kıymettar kardeşlerimin ne derece âlihimmat ve yüksek ruhlu, *Risale-i Nur* hizmetinde ne derece fedakâr olduklarını anladım. Ve *Risale-i Nur* böyle kuvvetli ve halis ellere tevdi edildiğinden, bize kat'î kanaat verdi ki, *Risale-i Nur* mağlûp olmayacak. Bu kuvvetli tesanüt, onu daima yaşattırıp parlatıracak.

Evet, kardeşlerim, sizler ihlâs sırrını tam muhafaza ediyorsunuz. Bu kadar esbab-ı tefrika içinde vahdetinizi muhafaza, hakikaten bir harikadır. Hafız Ali'nin hakikaten müstesna bir mahviyet ve tevazu içinde ihlâsı ve fenâî'l-ihvan düsturunu muhafaza etmesi ve Hüsrev'in hakikaten tedbirce bana ihtiyaç bırakmayacak bir derecede tedbir ve dirayeti ve Hafız Ali gibi yüksek ihlâsı ve mahviyeti, Hafız Mustafa'nın hizmet-i Nuriyede büyük iktidarı içinde kuvvetli bir sadâkati ve fedakârâne teslimiyeti ve hem Abdurrahman, hem Lütfi, hem Hafız Ali manasını taşıyan büyük ruhlu Küçük Ali, *Risale-i Nur* hizmetini

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
âlihimmat: himmeti yüksek, gayreti çok olan.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
dirayet: zeka, anlayış, incelikleri kavrayış.
düstur: kaide, esas, prensip.
esbab-ı tefrika: ayrılık sebepleri.
fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.
fedakârâne: fedakârca, fedakârlıkla.
fenâîliihvan: tefanî, kardeşlerin birbirlerinde fânî olması, yok olması.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
hakikaten: hakikat olarak, doğrusu, gerçekten.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
hârîka: olağanüstü.
hiss-i şükran: teşekkür hissi.
hitaben: hitap ederek, söyleyerek.
hizmet-i Huriye: Nur hizmeti, Risâle-i Nur için çalışma.
ihlâs: samimiyyet, bir ameli başka bir karşılık belemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.
iktidar: güç yetme, bir işi gerçekleştirmek için gereken kuvvet.
kanaat: hırs göstermeden kısmetine razı olmak, elindeki ile yetinmek.
kat'i: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
kıymettar: kıymetli, değerli.
mağlûp: yenilme, kendisine galip gelinmiş.

mahviyet: alçak gönüllülük, kendini değersiz gösterme.
memnuniyet: memnunluk, sevinçli oluş.
muhafaza: koruma.
muhlis: ihlaslı, samimî; bir işi hiç bir karşılık beklemeden sırf Allah rızası için yapan.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
müstesna: benzerlerinden üstün olan, seçkin, mümtaz.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.
sürur: sevinç, mutluluk.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme,

gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tedbir: idare etme; önlem, çare.
tesanüt: dayanışma, birbirine dayanma ve destek olma.
teslimiyet: teslim olma, boyun eğiş.
tevazu: alçak gönüllülük, bir kimsenin başkalarını kendinden küçük görmemesi.
tevdi: emanet etme.
vahdet: birlik ve teklik.

dünyada her şeye tercihen hayatının en büyük maksadı yapması ve sebep-i ihtilâfa karşı kuvvetli mukavemeti bulunduğunu bu dört mektubunuz bana bildirdi.

Aynı sistemde, meselede alâkadar kahraman Tahirî ve kahraman Rüştü'nün dahi aynı hakikatte ve aynı ahlâkta bulunduklarını hiç şüphe etmiyoruz. Bu altı rûknün, bu muvakkat sarsıntıdan, hakikî bir tesanütle birbirine el ele, omuz omuza, baş başa vermesi, altı yüz, belki altı bin kıymet-i maneviyeyi alıyor diye, Cenab-ı Hakka *Risale-i Nur* hesabına hadsiz şükrediyoruz ve sizi de tebrik ediyoruz.

Isparta içindeki has ve halis kardeşlerimizden, bu ahir mektuplarda Mehmed Zühdi, Isparta Hafız Ali'sinden haber alamadığımdan, merak ettim. Rahatsız değiller mi?

Sandıklı tarafından, kemâl-i şevkle ve ciddiyetle faaliyette bulunan Hasan Âtîf kardeşimizin bir mektubundan anladım ki, orada, perde altında faaliyetini durdurmak için bazı hocalar, bir kısım tarikate mensup adamları vâsita edip fütur veriyorlar.

Hâlbuki mesleğimiz, müspet hareket etmektir. Değil mübareze, belki başkaları düşünmeye de mesleğimiz müsaade etmiyor. Hem, müşterileri de aramaya mecbur değiliz. Müşteriler yalvarmalı.

O kardeşimiz, hakikaten halis ve tam sadık; kalemi gibi kalbi, ruhu da güzel. Fakat, birden her şeyi mükemmel ister. Onun için biraz sıkıntı çeker. Mümkün olduğu

ahir: son.

alâkadar: ilgili, ilişki.

ciddiyet: ciddîlik.

fütur: zayıflık, gevşeklik, usanç.

hadsiz: sınırsız, sonsuz.

hakikat: gerçek, doğruluk; görülen bir şeyin aslı, esası.

hakikaten: hakikat olarak, doğrusu, gerçekten.

hakiki: gerçek.

halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.

kemal-i şevk: tam ve kusur-

suz bir istek.

kıymet-i manevîye: manevî kıymet, değer.

mensup: bir şeye veya kimseye bağlı olan, üye.

mesele: önemli konu.

meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.

mukavemet: karşı koyma, dayanma, direnme.

muvakkat: geçici.

mübareze: çatışma, kavga.

müsaade: izin.

müspet: olumlu.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

rûkûn: bir şeyi meydana getiren unsurlardan her biri, esas.

sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.

sebeb-i ihtilâf: anlaşmazlık, ayrılık nedeni.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

tarikât: Allah'a ulaşmak için şeyhin gözetiminde müridin takip edeceği terbiye usul ve yolu.

tercihan: tercih ederek, öncelikli olarak.

tesanüt: dayanışma, birbirine dayanma ve destek olma.

vasîta: aracı.

kadar hem ihtiyat etsin, hem müptedi hocalara mübareze kapısını açmasın. İnşaallah Cenab-ı Hak onu muvaffak eder. O mıntıkada kendi gibi halis rükünleri bulur; belki de bulmuş.

Biz, başta onu ve onun etrafındaki Risale-i Nur Şakirtlerini tebrik ediyoruz. Onların az hizmetlerine çok nazarıyla bakıyoruz. Ben buradan onlarla muhabere ve müşavere edemediğimden, sizler benim bedelime, o kardeşlerimize hem selâmımızı, hem manevî kazançlarımıza, haslar dairesinde, Atıf'ın sadık rüfekaş üvanı altında dâhildirler. Her sabah yanımızda manen bulunuyorlar.

152

Aziz, sıddık, müteyakkız, samimî, müttehit, mübarek kardeşlerim,

Ben de sizi tebrik ediyorum ki, şeytan-ı cinnî ve insînin desiselerini akim bıraktınız. Cenab-ı Hak sizi bu hizmet-i Nuriyede daima muvaffak eylesin, âmin. Ve sizden ebeden razı olsun, âmin.

Eskide, bir zaman Barla'da, bütün tarikatlerin şecere-i külliyesini tanzim ve istinsah etmek için, Hafız Ali ile Hüsrev o vakit o işte bulundular, çalıştılar. Tâ o vakitte bu iki zat, ileride *Risale-i Nur*'a ehemmiyetli hizmette bulunacaklarını ve başta iki göz gibi, "İki bakar, bir görür"

akim: neticesiz, sonu yok, başarısız.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bedel: karşılık.

dahil: girme, içinde olma.

desise: hile, oyun, aldatmaca.

ebeden: ebedî ve daimî olarak.

ehemmiyetli: önemli.

halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.

hizmet-i Nuriye: Nur hizmeti, Risâle-i Nur için çalışma.

ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.

inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

istinsah: nüshasını yazma, örneğini çıkarma, kopya etme.

manen: mana bakımından, manaca.

manevi: manaya ait, maddî olmayan.

mintuka: bölge, taraf, cihet.

muhabere: haberleşme.

muvaffak: başarmış, başarılı.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

mübareze: çatışma, kavga.

müptedi: itikatta ehl-i sünnet yolundan ayrılan bid'at yolunu tutan kimse.

müşavere: istişare etme, bir ko-

nuda bilen ve güvenilen kimselerin görüşünü alma, danışma, meşveret.

müteyakkız: uyanık bulunan, basiretli.

müttehit: birleşen, birlik olan.

nazar: bakış.

razı: rıza gösteren, hoşnut olan.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

rüfeka: arkadaşlar, refikler.

rükün: bir topluluğun en önemli ve kuvvetli fertlerinden her biri.

sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

şakirt: talebe, öğrenci.

şecere-i külliye: küllî ağaç, her yanı kaplayan geniş ve

büyük soy ağacı.

şeytan-ı cinnî: görünmeyen, cinnî şeytan.

şeytan-ı insî: insan suretindeki şeytan, şeytan gibi insan.

tanzim: düzenleme, sıralama, tertipleme.

tarikât: Allah'a ulaşmak için şeyhin gözetiminde müridin takip edeceği terbiye usul ve yolu.

ünvan: şöhet, ad, isim.

zat: kişi, şahıs.

diye kuvvetli bir temenni ile ümit etmiştim. Cenab-ı Hakkâ hadsiz şükür olsun ki, o ümidim o zamandan beri tahakkuk etti ve ediyor; ve şimdi tam oldu.

Kardeşlerim, sizde vuku bulan küçücük kusurları çok i'zam etmeyiniz. Yalnız ben değil, belki zannediyorum ki, hakikate muttalî olan herkes tasdik eder ki, Isparta ve havalisindeki Risale-i Nur Şakirtlerinde fevkalâde bir sadâkat ve sebat ve uhuvvet ve ihlâs ve kahramanlık var ki, bu acip zamanda binler esbab-ı fesat ve ifsat içinde vahdetlerini ve ittifaklarını ve hizmette ciddiyetlerini muhafaza ediyorlar.

Bu kadar fırtınalı hadiseler içinde *Risale-i Nur*'u muttalı bırakmadınız, söndürmediniz; belki öyle parlattırdınız ki, bizi de ışıklandırıp gayrete getirdiniz. Ve bilhassa bahar mevsiminde, umumî gaflette ve derd-i maişetin verdiği dehşetli belâ içinde böyle kemal-i şevk ve gayretle *Risale-i Nur*'a çalışmak, hakikaten bir inayet-i İlâhiyedir. Sizleri, bütün ruhumuzla tebrik ediyoruz. Ve kalemlerini bizim hesabımıza çalıştırmaya karar veren altı müttehit, kahraman bir ruh, altı ceset ve altı Yeni Said yerinde ve yirmi bir kardeşimi, yirmi bir Abdurrahman ve Abdülmecid yerinde kabul ediyorum. Cenab-ı Hak, o kalemlerin siyah nur olan mürekkeplerini, hadis-i sahihin nassıyla, herbir dirhemini yüz dirhem şehit kanı kıymetinde yevm-i haşir ve mizanda defter-i hasenatlarına ilâve eylesin, âmin.

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
belâ: musibet, sıkıntı.
bilhassa: özellikle.
ceset: vücut, beden.
ciddiyet: ciddilik.
defter-i hasenat: iyilikler, güzellikler defteri, insanların yaptığı iyiliklerin yazıldığı manevi defter.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
derd-i maişet: geçim derdi

ve zorluğu, geçim sıkıntısı.
dirhem: yaklaşık üç grama denk gelen eski bir ağırlık ölçüsü.
esbab-ı fesat: bozucu sebepler.
fevkalâde: olağanüstü.
gaflet: dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşıp nefsin arzulanına dalmak.
hâdis: olay.
hadis-i sahih: sahih hadis, hakkında şüphe edilemeyen ve doğru senetlere ve râvile-

re isnat edilerek müspet olarak kesin bilinen hadis-i nebevîdir.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
hakikat: gerçek, doğruluk; görülen bir şeyin aslı, esası.
hakikaten: hakikat olarak, doğrusu, gerçekten.
havali: bölge, etraf, çevre, civar.
ifsat: fesada uğratma, bozma, karışıklık çıkarma.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemek-

sizin, sırf Allah rızası için yapma.
inayet-i İlâhiye: Allah'ın yardımı.
ittifak: birleşme, birlik oluşturma.
i'zam: büyütme, büyültme, büyük görme.
kemal-i şevk: tam ve kusursuz bir istek.
kıymet: değer.
mizan: ahirette günah ve sevapların, iyilik ver kötülüklerin ölçüleceği terazi, manevî ölçü aleti.
muattal: terk edilmiş, kullanılmaz olmuş.
muhafaza: koruma.
muttali: bir işten haberi olan, bilgili, haberdar.
müttehit: ittihat eden, birleşen, birlik olmuş.
nas: kesin delil ve hüküm getiren ayet veya hadis.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.
ruh: can.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.
sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik.
şakirt: talebe, öğrenci.
şehit: Allah'ın ve yüce dininin adını yüceltme uğrunda canını feda ederek savaşta vurulup ölen Müslüman.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tahakkuk: gerçekleşme, meydana gelme, olma.
tasdik: doğrulama, onaylama.
temenni: olmasını veya olmamasını isteme; dilek, istek, arzu.
uhuvvet: kardeşlik, din kardeşliği.
umumî: genel.
vahdet: birlik ve teklik.
vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme.
yevm-i haşir: haşir günü, ikinci diriliş, toplanma ve hesap günü.

Nakkaş Mehmed ve Asım'ın vârisi Babacan, hem hayatta, hem *Risale-i Nur* hizmetinde bulunmaları beni mesrur eyledi.

153

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Merhum Mehmed Zühdü'nün vefatı hakikaten *Risale-i Nur* cihetinde büyük bir zayıttır. Fakat, Cenab-ı Hakka hadsiz şükür olsun ki; o mübarek zat, az bir zamanda *Risale-i Nur*'a pek çok hizmet eylemiş. Kırk elli sene vazife-i Nuriyesini, sekiz on senede tamamıyla yapmış. Ve manen içimizde, dairemizde, o fevkalâde hizmetiyle parlak bir surette yaşıyor. Hasenat cihetinde ölmemiş, daima defter-i a'maline, daha kesretli hasenat yazılıyor.

Hatta ben de, eskide, sarih ismiyle birkaç defa, *Risale-i Nur* Talebesi ünvanıyla yüzer defa onu ve onu *Risale-i Nur*'a veren merhum pederini manevî kazançlarıma şerik ettiğim gibi; şimdi sarih ismiyle bazı gün elli defaya yakın hissedar oluyor. Demek, onun hayat kazancı ziyadeleşmiş. Cenab-ı Hak, onun akaribine sabr-ı cemil ve ona mağfiret-i kâmile ihsan eylesin, âmin.

O mübarek, kalemini bize vermişti; ben de onu, hem Abdurrahman, hem Abdülmecid yerinde kabul etmiştim. Onu vefat etmemiş gibi, daima kalemi işler hükmünde

nakkaş: nakış işi yapan, nakış işleyen kimse.

akarip: akrabalar, yakınlar.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

cihet: yön.

defter-i a'mal: insanların işlediği ve yaptığı şeylerin kaydedildiği defter; amellerin defteri.

fevkalâde: olağanüstü.

hadsiz: sınırsız, sonsuz.

hakikaten: hakikat olarak, doğrusu, gerçekten.

hasenat: iyi ameller, iyi işler, hayırlar.

hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.

hükmünde: değerinde, yerinde.

ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.

kesretli: çokluğu olan, çok fazla.

mağfiret-i kâmile: mükemmel bağışlayıcılık.

manen: mana bakımından, manaca.

manevi: manaya ait, maddî olmayan.

merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.

mesrur: sevinçli, memnun.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

peder: baba.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

sabr-ı cemil: güzel sabır; Allah'tan gelen bir acıya dayanma, katlanma.

sarih: açık, âşikar.

sıddık: çok doğru, dürüst,

hakki ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

suret: biçim, şekil, tarz.

şerik: ortak.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

talebe: öğrenci.

ünvan: şöhret, ad, isim.

vâris: mirasçı.

vazife-i Nuriye: Risale-i Nur vazifesi, hizmeti.

vefat: ölüm.

zat: kişi, şahıs.

zayıat: zarar ve ziyan; kayıplar, yitikler.

ziyade: Artma, çoğalma.

kabul ediyoruz. İki yüze yakın masumları, hanesinde Kur'an'ı ve *Risale-i Nur*'u ders veren o mübarek zat, ay-nen Abdurrahman gibi, az bir zamanda uzun bir ömrün vazifesini çabuk görmüş; bitirmiş, gitmiş. Kardeşimiz Kâtip Osman'ın onun hakkında yazdığı parlak fıkra, lâhika-ya girdi. Hakikaten o zat, o fıkraya lâyıktır. İnşaallah Is-parta'da o sistemde çoklar daha çıkacak, bu acıyı unu-turacak. Benim tarafımdan onun validesini ve çocukları-nı tâziye ediniz.

Risale-i Nur'un gayet ehemmiyetli bir şakirdi olan Hu-lûsi Beyin ehemmiyetli mektubunu gördüm. Elhak, o kardeşimiz, birinciliğini daima muhafaza ediyor. Ben onu daima kalem elinde, *Risale-i Nur*'un işi başında bili-yorum.

Hem, bütün muhabereilerimde birinci safta muhatap-tır. Onun suallerine yazılan *Mektubat* risaleleri ve onun yazdığı samimi mektupları, onun yerinde pek çok insan-ları *Risale-i Nur* dairesine celb etmiş ve ediyor. O dediği gibi, bizden uzak değil; her gün, çok defa beraberiz. Mu-haberemiz hiç kesilmemiş. Sizlerle konuştuğum vakit Hulûsî'yi içinde buluyorum. Sabri, nasıl onun hesabıyla benimle konuşuyor; benim bedelime de onunla konu-şun.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ederiz.

bedel: karşılık.
celp: çekme, çekiş, kendine çekmek.
ehemmiyetli: önemli.
elhak: hakkın tâ kendisi, tam doğrusu; doğrusu ya.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
gayet: son derece.
hakikaten: hakikat olarak,

doğrusu, gerçekten.
hane: ev.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
kâtip: yazıcı.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
muhabere: haberleşme.
muhafaza: koruma.

muhatap: kendisine hitap olunan, söz söylenilen kimse.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
saf: dizi, sıra.
samimi: içten, candan, gönül-

den.
selâm: banş, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
sual: soru.
şakirt: talebe, öğrenci.
taziye: baş sağlığı dileme, yakını ölen kimseyi teselli etme.
umum: bütün.
valide: ana, anne.
zat: kişi, şahıs.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Sizin çok mübarek ve çok faydeli olan nuranî hediyelerinizi ve elmas kalemlerin yadigârlarını aldık. Cenab-ı Hak, onları yazan o kalem sahiplerine, her bir harfine mukabil on rahmet eylesin, âmin.

Bu nurlu İhtiyar Risalelerinin bir nevi kerameti şudur ki: Emanet kapıya gelirken, sekiz seneden beri yalnız iki defa yanıma gelen buranın ihtiyar müftüsü, belediye reisi ile hilâf-ı me'mul bir surette gelmeleri anında, Emin de emaneti kapıya getirmesi; hem, aynı günde, İhtiyarlar emaneti geldiği vakit, bu şehirde, *Risale-i Nur*'un ümmî ihtiyarların başında iki gayet ihtiyar zat, ayrı ayrı yerden, her ikisi ellerinde birer parça yoğurt teberrük getirmeleri; ve aynı günde Isparta kahramanlarının bir mümessili ve yanımıza yalnız üç defa gelen Hilmi Bey, bir günlük mesafeden gelirken, hilâf-ı me'mul olarak emanet ellerimizdeyken, güya hediyenin seyrine gelmiş gibi girmesi; hem, aynı vakitte, biri iki keramet-i Nuriyeye medar Hayri isminde bir şakirt ve *Risale-i Nur*'un ehemmiyetli bir şakirdi ve Daday kasabasından gelen Fuad ile beraber girmeleriyle, elimizdeki emanetlerden, İstanbul'da okutmak için üç nüshayı Fuad'ın alması; elbette tesadüfi ve ittifakî değil, belki bu İhtiyarlar emanetine bir hüsn-i istikbaldir ve bu havalide hüsn-i tesirine bir işarettir.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
elmas: çok değerli.
faide: fayda.
gayet: son derece.
güya: sanki.
havali: bölge, etraf, çevre, civar.
hilâf-ı me'mul: umulanın tersine, beklenenin aksine.
hüsn-i istikbal: güzel karşılama, iyi karşılama.
hüsn-i tesir: güzel, iyi tesir, etki.

ittifaki: tesadüfi, rastgele.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
keramet-i Nuriye: Risale-i Nur'a ait keramet.
medar: sebep, vesile.
mesafe: uzaklık, ara.
mukabil: karşılık.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
mümessil: temsil eden, temsilci.
nevi: çeşit, tür.

nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.
nurlu: ışıklı, parıltılı.
nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.
rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.
reis: başkan.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
teberrük: bir şeyi bereket ve saadet vesilesi sayarak almak veya vermek.
tesadüfi: tesadüfle ilgili, rastgele, tesadüf olarak.
ümmî: okuma yazması olmayan, okumamış.
yadigâr: bir kimseyi veya olayı hatırlatan eşya veya kimse.
zat: kişi, şahıs.

Kardeşlerim,

Erkân-ı sitteden iki Ali ile Tahirî ve Hafız Mustafa, bu iki üç senede ve bilhassa bu havalide bana yardımları ve fütuhatları, ya fevkalâde ihlâslarından veya yüksek iktidar ve faaliyetlerinden, o derecededir ki; bu vilâyette Risale-i Nur Şakirtlerini ebeden minnettar edip, *Risale-i Nur*'u dahi buralarda ebeden yerleştirdiler. Cenab-ı Hak, onlardan ve sizlerden ebeden razı olsun, âmin.

Kalemlerini, ümmiliğime yardım veren Medrese-i Nuriyenin üstadı Hacı Hafız ve mahdumu ve iki kardeş Mustafa ve Salih ve iki kardeş Ahmed ve Süleyman ve beş kardeş beraber talebe olup, üçü bize yardım etmeleri; ve Babacan da, Asım'ın ruhunu şâd edip, o sistemde yardımımıza koşması; ve Zekâi de Lütfi'nin ruhunu mesrur edip, eski Zekâi gibi vazifesine sarılması; ve marangoz Ahmed ve Kâtip Osman ve Mehmed Zühdi (afallahü) ve Nuri ve Tenekeci Mehmed gibi, eski kıymettar hizmetleriyle Isparta'yı nurlandıran diğerleri gibi Kastamonu'nun tenvirine de koşmaları; ve şimdi tanıdığım Mustafa ve Mustafa ve Mustafa ve Eyyüb, kalemleriyle, eski dost gibi ümmiliğime yardım etmeleri, elbette şüpe-
siz ¹ **فَأَنَّكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعَنَاءِ** müjdesini tam tasdik ederler.

1. Muhakkak sen inayet gözüyle korunmaktasın.

afallahü:

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

bilhassa: özellikle.

ebeden: ebedî ve daim olarak.

erkân-ı sitte: imanın altı esası.

fevkalâde: olağanüstü.

fütuhât: zaferler, fetihler, galibiyetler.

havalî: bölge, etraf, çevre, civar.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.

iktidar: güç, idareyi elinde bulundurma.

kâtip: yazıcı.

kıymettar: kıymetli, değerli.

mahdum: oğul, evlât.

medrese-i Nuriye: nur med-

resesi; Risale-i Nur'ların okunduğu yerler.

mesrur: sevinçli, memnun.

minnettar: bir iyiliğe karşı teşekkür duygusu içinde olan.

nur: aydınlık, parlak, ışık.

razi: rıza gösteren, hoşnut olan.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

ruh: can.

şâd: sevinçli, mutlu, bahtiyar.

şakirt: talebe, öğrenci.

talebe: öğrenci.

tasdik: doğrulama, onaylama.

tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışıklandırma.

ümmî: okuma yazması olmayan, okumamış.

vazife: görev.

vilayet: il.

Aziz, sıddık, mücahit kardeşlerim Hasan Atıf ve sadık rüfeka,

Evvelâ: Bu Şuhur-i Selâse-i mübarekenizi tebrik ediyoruz. Sizin kalemlerinizin yadigârları ve *Risale-i Nur*'dan ayrılmamak ve sebat etmek senetleri olan yazılarınızı ve dininizi dünyanın çok fevkinde tutmanıza işaret veren dünya sureti üstündeki çizgilerinizi ve iman hizmetinde daima sebat etmenize vesikalar hükmündeki imzalarınızı kemal-i memnuniyetle aldık, kabul ettik. Cenab-ı Hak sizlere, hazine-i rahmetinden onların hurufatı adedince defter-i a'malinize haseneler yazsın, âmin.

Aziz kardeşlerim, bu defa yazılarınızda İhlâs Risalelerini gördüğüm için sizi o gibi risalelerin dersine havale edip, ziyade bir derse ihtiyaç görmedim. Yalnız bunu ihtar ediyorum ki: *Mesleğimiz, sırr-ı ihlâsa dayanıp, hakaik-i imaniye olduğu için, hayat-ı dünyaya, hayat-ı içtimaiyeye mecbur olmadan karışmamak ve rekabet ve tarafgirliğe ve mübarezeve sevk eden hâlâtta tecerrüd etmeye, mesleğimiz itibarıyla mecburuz.* Binler teessüf ki, şimdi müthiş yılanların hücumuna maruz bîçare ehl-i ilim ve ehl-i diyanet, sineklerin ısırması gibi cüz'î kusurâtı bahane ederek, birbirine tenkitle, yılanların ve zındık münafıkların tahribatlarına ve kendilerini onların eliyle öldürmesine yardım ediyorlar.

Gayet muhlis kardeşimiz Hasan Atıf'ın mektubunda, bir ihtiyar âlim ve vaiz *Risale-i Nur*'a zarar verecek bir

âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı.
âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bahane: asıl sebebi gizlemek için ileri sürülen uydurma sebep.
bîçare: çaresiz, zavallı.
cüz'î: küçük, az.
defter-i a'mal: insanların işlediği ve yaptığı şeylerin kaydedildiği defter; amellerin defteri.
ehl-i diyanet: dindar kişiler.
ehl-i ilim: ilim sahipleri, ilim adamları.
evvelâ: birinci olarak, her şeyden önce, ilk olarak.
fevkinde: üstünde.
gayet: son derece.
hakaik-i imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
hâlât: haller, durumlar, vaziyetler.
hasene: hayırlı amel, Allah rızasına uygun iş.
havale: bir şeyi başkasının üstüne bırakma.
hayat-ı dünya: dünya hayatı.
hayat-ı içtimaiye: sosyal hayat, toplum hayatı.
hazine-i rahmet: rahmet hazinesi.
hurufat: harfler.
hücum: saldırma.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
iman: inanç, itikat.
kemal-i memnuniyet: tam bir memnuniyet.
kusurat: kusurlar, noksanlıklar, eksiklikler, özürler.
maruz: bir şeyin etkisi ve tesiri altında bulunma.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
muhlis: ihlaslı, samimî; bir işi hiç bir karşılık beklemeden sırf Allah rızası için yapan.
mübareze: çatışma, kavga.
mücahit: din uğrunda ve Allah rızası için savaşan.
münafık: nifak soğan, arabozucu; kalbinde küfrü gizlediği halde Müslüman görünen.
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.
rekabet: rakip olma hâli, birbirini çekememe.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin

adı.

rüfeka: arkadaşlar, refikler.

sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.

sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik.

senet: dayanılacak ve güvenilecek şey, kuvvetli delil olabilecek söz.

sevk: yöneltme.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

sırr-ı ihlâs: ihlas sırrı, samimiyet ve doğruluğun sırrı.

suret: biçim, görünüş, yüz, çehre.

şuhur-i selâse-i mübareke: mübarek üç aylar; Recep, Şaban, Ramazan.

tahribat: tahripler, yıkıp bozular.

tarafgir: bir tarafı tutan, taraflı.

tecerrüd: soyunma, soyutlanma, uzak olma.

teessüf: üzüme, acı duyma.

tenkit: eleştirme.

vaiz: vaaz eden, ibadet yerlerinde dinin emir ve yasaklarını anlatarak nasihat eden din görevlisi.

vesika: dayanılacak, güvenilecek sağlam delil, belge.

yadigâr: bir kimseyi veya olayı hatırlatan eşya veya kimse.

zındık: Allah'a ve ahirete inanmayan, Allah'ı inkâr eden, imansız, münkir.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

vaziyette bulunmuş; benim gibi binler kusurları bulunan bir bıçarenin, ehemmiyetli iki mazeretine binaen bir sün-
neti (sakal) terk ettiğim bahanesiyle, şahsımı çürütüp, *Ri-
sale-i Nur*'a ilişmek istemiş.

Evvelâ: Hem o zat, hem sizler biliniz ki, ben *Risale-i
Nur*'un bir hizmetkârıyım ve o dükkânın bir dellâlıyım; o
ise (*Risale-i Nur*) Arş-ı Azamla bağlı olan Kur'ân-ı Azî-
müşşan ile bağlanmış bir hakikî tefsiridir. Benim şahsım-
daki kusurat, ona sirayet edemez, benim yırtık dellâllık
elbisem onun bâkî elmaslarının kıymetini tenzil edemez.

Saniyen: O vaiz ve âlim zata benim tarafımdan selâm
söyleyiniz. Benim şahsıma olan tenkidini, itirazını başım
üstüne kabul ediyorum. Sizler de, o zatı ve onun gibileri
münakaşa ve münazaraya sevk etmeyiniz. Hatta tecavüz
edilse de, beddua ile de mukabele etmeyiniz. Kim olursa
olsun, madem imanı var; o noktada kardeşimizdir. Bize
düşmanlık da etse, mesleğimizce mukabele edemeyiz.
Çünkü, daha müthiş düşman ve yılanlar var.

Hem, elimizde nur var, topuz yok. Nur, kimseyi incit-
mez, ışıyla okşar. Ve bilhassa ehl-i ilim olsa, ilimden ge-
len enaniyeti de varsa, enaniyetlerini tahrik etmeyiniz.
Mümkün olduğu kadar, ¹ **وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغَوِّ مَرُّوا كِرَامًا** düstu-
runu rehber ediniz.

Hem, Hasan Avni ismindeki zat, madem evvelce *Ri-
sale-i Nur*'a girmiş ve yazısıyla da iştirak etmiş, o daire
içindedir. Onun fikren bir yanlışı varsa da, affediniz.

1. Boş sözlerle, çirkin davranışlarla karşılaştıkları zaman, izzet ve şereflerini muhafaza ederek oradan geçip giderler. (Furkan Suresi: 72.)

âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı.

Arş-ı Azam: en büyük arş, Al-
lah'ın katı, Cenab-ı Hakkın
kudret ve saltanatının en bü-
yük dairesi.

bahane: asıl sebebi gizlemek
için ileri sürülen uydurma se-
bep.

bâkî: ebedî, daimî, sürekli ve

kalıcı olan.

beddua: bir kimsenin kötü ol-
ması için dua, kötü dua.

bıçare: çaresiz, zavallı.

bilhassa: özellikle.

binaen: -den dolayı, bu se-
bepten.

dellâl: ilan eden, bir haberi
duyurmak için yüksek sesle
bağırarak dolaşan kimse.

düstur: kanun, kural, esas.

ehemmiyetli: önemli.

ehl-i ilim: ilim sahipleri, ilim
adamları.

elmas: çok kıymetli bir mü-
cevher.

enaniyet: kendini beğenme,
bencillik, egoistlik.

evvelâ: birinci olarak, her
şeyden önce, ilk olarak.

evvelce: daha önce.

fikren: fikir ile, düşünerek, zih-
nen.

hakiki: gerçek.

hizmetkâr: hizmet yapan kimse,
hizmetçi.

iman: inanç, itikat.

iştirak: katılma, ortak olma.

itiraz: kabul etmediğini belirtip
karşı çıkma.

kıymet: değer.

Kur'ân-ı Azimüşşan: şan ve şere-
fi yüce olan Kur'ân.

kusûrat: kusurlar, noksanlıklar,
eksiklikler, özürler.

madem: ...den dolayı, böyle ise.

meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.

mukabele: karşılık verme, karşı-
lama.

münakaşa: tartışma.

münazara: bir konu üzerinde
belli kurallara uyularak yapılan
tartışma.

müthiş: dehşet veren, ürküten,
dehşetli, korkunç.

nur: aydınlık, parıltı, ışıık.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzz-
aman Said Nursî'nin eserlerinin
adı.

saniyen: ikinci olarak.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve
esenlik dileme.

sevk: yöneltme.

sirayet: birinden diğerine geçme,
bulaşma.

sünnet: Hz. Muhammed'in
(a.s.m.) Kur'ân dışında, Müslü-
manlara örnek olan mübarek söz,
fiil ve emirleri, kabulleri veya tak-
rirleri.

tahrik: hareket ettirme, harekete
geçirme.

tecavüz: saldıрма, sınırını aşma.

tefsir: Kur'ân-ı Kerim'i açıklamak
maksadıyla yazılan kitap.

tenkit: eleştirme.

tenzil: kıymetten düşürme, de-
ğerini indirme.

vaiz: vaaz eden, ibadet yerlerin-
de dinin emir ve yasaklarını anla-
tarak nasihat eden din görevlisi.

vaziyet: durum.

zat: kişi, şahıs.

acıp: tuhaf, hayrette bırakan.
ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
bahis: konu.
battal: bätül, boş, hükümsüz.
bid'a: dinin aslına uymayan adet ve uygulamalar.
cemaat: bir imama uyup namaz kılan Müslümanlar topluluğu.
cidden: ciddî olarak, gerçek olarak.
cihet: yön.
ehl-i diyanet: dindar kişiler.
ehl-i tarikat: tarikat ehli, kalbini dünyanın fani işlerinden ayırıp, Allah sevgisi ile bağlayan kimseler.
elmas: çok kıymetli bir mücevher.
fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.
fırak-ı dâle: sapık gruplar, dalâlet fırkaları, ehl-i sünnetten ayrılan gruplar, hak yoldan ayrılmış gruplar.
hakikatperest: hakki ve hakikati seven, hakikate inanan, gerçek tarafını tutan, hakikat taraftarı, hakikat âşığı; dürüst, doğru.
halvethane: yalnız başına oturulup ibadetle vakit geçirilen yer.
hayat-ı içtimaiye: sosyal hayat, toplum hayatı.
hayat-ı siyâsiye: siyasî hayat, politik hayat.
hükümünde: değerinde, yerinde.
ihvan: kardeşler.
iktiza: gerektirme, lüzumlu kılma.
iman: inanç, itikat.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
iştirak: katılma.
kebair: büyük günahlar, cezası büyük olan günahlar.
kıymet: değer.
kudsi: mukaddes, yüce.
mâni: engel.
maruz: bir şeyin etkisi ve tesiri altında bulunma.
medar-ı münakaşa: münakaşa-

Biz, değil onlar gibi ehl-i diyanet ve tarikate mensup Müslümanlar, şimdi bu acip zamanda, imanı bulunan ve hatta fırak-ı dâleden bile olsa onlarla uğraşmamak ve Allah'ı tanıyan ve ahireti tasdik eden Hristiyan bile olsa, onlarla medar-ı niza noktaları medar-ı münakaşa etmemeyi, hem bu acip zaman, hem mesleğimiz, hem kudsi hizmetimiz iktiza ediyor. Ve Risale-i Nur'un âlem-i İslâm'da intişarına karşı, hayat-ı içtimaiye ve siyasiye cihetinde mâniler çıkmamak için, Risale-i Nur Şakirtleri musalâhâ-kârâne vaziyeti almaya mükelleftirler.

Sakın hocaların Cuma ve cemaatlerine ilişmeyiniz. İştirak etmeseniz de, iştirak edenleri tenkit etmeyiniz. Gerçi, İmam-ı Rabbanî demiş ki: "Bid'a olan yerlere girmeyiniz." Maksudı, sevabı olmaz demektir; yoksa, namaz battal olur değil. Çünkü selef-i salihînden bir kısmı, Yezit ve Velit gibi şahısların arkasında namaz kılmışlar. Eğer mescide gidip gelmekte kebaire maruz kalırsa, halvethanesinde bulunması lâzımdır.

Salisen: Hasan Atıf'ın mektubunda, cesur ve sebat-kâr zatlardan —ki, "efeler" tabir ediyor— bahis var. Biz o cesur, sebatkâr yeni kardeşlerimizi ruhucanla kabul ediyoruz. Fakat, *Risale-i Nur dairesine girenler, şahsî cesaretlerini kıymetleştirmek için, sarsılmaz bir sebat ve metanete ve ihvanlarının tesanüdüne cidden çalışmaya sarf edip, o cam parçası hükmünde şahsî cesaretini, hakikatperestlik sıddıkiyetindeki fedakârlık "elmas"ına çevirmek gerektir.*

ya, tartışmaya sebep olan.
medar-ı niza: kavga, çekişme sebebi.
mensup: bir şeye veya kimseye bağlı olan, üye.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
metanet: metin olma, dayanıklılık, sağlamlık.
musalâhakârâne: barış içinde, barışarak.
mükellef: sorumlu ve yükümlü olan, bir şeyi yapmaya mecbur olan, vazifeli.

ruhucan : ruh ve can; ruh ve canla.
salisen: üçüncü olarak.
sarf: harcama.
sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik.
sebatkâr: sebat eden, sözünde ve kararında duran, vazgeçmeyen, sebatlı.
Selef-i Salihîn: Ehl-i Sünnet ve Cemaatin ilk rehberleri ve Ashap ile Tabiînin ileri gelenleri ile Tebe-i Tâbiînden olan Müslümanlar.

sıddıkiyet: sıddıklık, doğruluk.
şahsî: şahsa, kişiye ait, hususî.
şakirt: talebe, öğrenci.
tabir: ifade.
tasdik: doğrulama, onaylama.
tenkid: eleştirme.
tesanüt: dayanışma, birbirine dayanma ve destek olma.
tasdiyet: durum.
zat: kişi, şahıs.

Evet, mesleğimizde, ihlâs-ı tammeden sonra en büyük esas, sebat ve metanettir. Ve o metanet cihetiyle şimdiye kadar çok vukuat var ki, öyleler, herbiri yüze mukabil bu hizmet-i Nuriyede muvaffak olmuş adî bir adam ve yirmi otuz yaşında iken, altmış yetmiş yaşındaki velîlere tefevvuk etmişler var.

Hem, bir adam kendi başına cesareti güzel de olsa, bir cemaat-i mütesanideye girdikten sonra, onların istirahatini ve sarsılmamalarını muhafaza etmek için, o şahsî cesareti istimal edemez. ¹ *سَيَرُوا عَلَى سَيْرِ أضعفكم* hadis-i şe-

rifinin sırrıyla hareket etmek; hem, şimdilik bu müşevveş vaziyetlerde çok zararlı, hem hocaları, hem ehl-i siyaseti Risale-i Nur'a karşı cephe almaya ve tecavüz etmeye sebebiyet veren şapka ve ezan meseleleri ve deccal ve süfyan ünvanları, Risale-i Nur Şakirtleri yabanîlere karşı lüzumsuz medar-ı bahis ve münazaa edilmemek lâzımdır. Ve ihtiyat etmek elzemdir ve itidal-i demmi muhafaza etmek vaciptir. Hatta sizde cüz'î bir ihtiyatsızlık, buraya kadar bize tesir ediyor.

Risale-i Nur, bir daire değil, mutedahil daireler gibi tabakâtı var; erkânlar ve sahipler ve haslar ve naşirler ve talebeler ve taraftarlar gibi tabakâtı var. Erkân dairesine liyakati olmayan, Risale-i Nur'a muhalif cereyana taraftar olmamak şartıyla, daire haricine atılmaz. Hasların hasiyeti bulunmayan, zıt bir mesleğe girmemek şartıyla, talebe olabilir. Bid'a ile amel eden, kalben taraftar olmak şartıyla, dost olabilir. Onun için, az bir kusur ile

nitelik.

hizmet-i Nuriye: Nur hizmeti, Risâle-i Nur için çalışma.

ihlâs-ı tamme: tam ihlâs, yaptığı her işinde Allah'ın emrini ve rızasını gözetme.

ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.

istimâl: kullanma.

istirahat: dinlenme, rahatlama.

itidal-i dem: soğukkanlılık.

kalben: kalp ile, kalpten; içten ve samimi olarak.

kusur: eksiklik, özur, suç, kaba-hat.

liyakat: layık olma, ehliyet.

medar-ı bahis: söz konusu, bahsetmeye sebep olan, vesile olan.

mesele: önemli konu.

meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.

metanet: metin olma, dayanıklılık, sağlamlık.

muhafaza: koruma.

muhalif: zıt, karşıt, aykırı.

mukabil: karşılık.

muvaffak: başarmış, başanlı.

münazaa: ağız kavgası, çekişme.

müşevveş: teşevvüşe uğramış, düzensiz, karmakarışık.

mütedahil: tedahül eden, birbiri içine geçen.

naşir: eser, neşreden, yayınlayan, dağıtan.

sebat: sözünde durma, kararlı olma, azımlılık.

sebebiyet: sebep olma.

sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.

süfyan: ahir zamanda geleceği ve ümmetin karanlık günler yaşamasına sebep olacağı sahih hadislerde bildirilen dehşetli, dinsiz ve münafık şahıs.

şahsî: şahsa, kişiye ait, hususî.

şakirt: talebe, öğrenci.

tabakat: tabakalar, dereceler, katlar.

talebe: öğrenci.

taraftar: taraflı, bir tarafı destekleyen.

tecavüz: saldıрма, sınırını aşma.

tefevvuk: üstün olma, üstünlük.

tesir: etki.

ünvan: şöhret, ad, isim.

vacip: zorunlu.

vaziyet: durum.

veli: Allah'ın sevgisine, himayesine kavuşmuş, ermiş kimseler, Allah dostu, evliya.

vukuat: vuku bulan şeyler, hadiseler, olaylar.

yabanî: konuşma sebebi.

1. En zayıflannın durumuna göre yürüyün [hareket edin]. (Keşfü'l-Hafâ, 1:464; İbni Mâce, 2:46.)

adî: basit, bayağı, sıradan.

amel: iş, uygulama, yapma.

Bid'a: dinin aslına uymayan adet ve uygulamalar.

cemaat-i mütesanide: dayanışma içindeki topluluk, birbiri için büyük kuvvet teşkil eden cemaat.

cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.

cihet: yön.

cüz'î: küçük, az.

deccal: kıyamet zamanına yakın meydana çıkarak fitne ve fesada sebep olacağı, İslâmî şeahiri tahrir edeceği, tarihte görülmemiş zulümleri nifakla aldatarak yapacağı hadis-i şeriflerde belirtilmiş yalancı ve zararlı şahıs.

ehl-i siyaset: ülkenin idareyle meşgul olanlar, siyaset

adamları, politikacılar.

elzem: daha (en, pek) lâzım, lüzumlu, gerekli.

erkân: rükünler, esaslar, ileri gelenler.

hadis-i şerif: Peygamberimizden aktarılan sözlerin genel adı.

haric: dışarı.

has: ileri gelen, seçkin olan.

hasiyet: bir şeye has özellik,

düşman sınıfına iltihak etmemek için, dışarıya atmayınız. Fakat, *Risale-i Nur*'un erkânlarında ve haslarındaki eserlar ve nazik tedbirlere onları teşrik etmemek gerektir.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bu iki günde iki küçük hâdiseler, dört-beş meseleleri tahattur ettirdi.

Birincisi: Salâhaddin Ankara'dan yazıyor ki, tarikat aleyhinde tecavüze başlamışlar; hem Ankara'da, hem şarkta o meselede tevkifat varmış. *Risale-i Nur* Şakirtleri, her tarafta inayet-i Rabbaniye altında mahfuz kalıyorlar. Onların kuvvetli ihlâs ve tesanütleri ve ihtiyatları, o inayeti haklarında devam ettiriyor.

İkincisi: Bugünlerde herkes sıkıntıdan şekva ediyor. Âdeta manevî havanın bozukluğundan, maddî ve umumî bir sıkıntı hastalığını vermiş. Hatta bana da bir gün sirayet etti. Bizim her derdimize ilâç olan *Risale-i Nur* ile meşgul olanlarda, o sıkıntı hastalığı ya yok veya pek azdır.

Üçüncüsü: Merhum Mehmed Zühdi'nün vefatı, *Risale-i Nur*'un hizmeti noktasında bizi çok müteessir etti. Fakat, birden geçen sene, Hafız Mehmed'in bütün müsadere edilen risalelerini, on gün zarfında, köyündeki

âdeta: sanki.

aleyh: karşı, karşıt.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

erkân: rükünler, esaslar, ileri gelenler.

esrar: sırlar, gizli hakikatler.

hâdis: olay.

hâs: ileri gelen, seçkin olan.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.

ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.

iltihak: karışma, katılma.

inayet: yardım, ihsan, lütuf.

inayet-i Rabbaniye: her şeyin terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakk'ın yardımı.

maddi: madde ile alakalı, cisma-

nî.

mahfuz: hıfz olunmuş, korunmuş.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.

mesele: önemli konu.

müsadere: toplatma, elden alma.

müteessir: teessüre kapılan, hüznünlü, kederli, mahzun.

nazik: narin, ince; dikkat gerektiren, önemli.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

sirayet: birinden diğerine geçme, bulaşma.

Şakirt: talebe, öğrenci.

şark: doğu, doğu bölgeleri.

şekva: şikayet.

tahattur: hatıra gelmek, hatırlamak.

tarikat: Allah'a ulaşmak için

şeyhin gözetiminde müridin takip edeceği terbiye usul ve yolu.

tecavüz: haddini aşma, söz ve harekette ileri gitme.

tedbir: önlem, yol, çare.

tesanüt: dayanışma, birbirine dayanma ve destek olma.

teşrik: ortak etme.

tevkifat: tutuklamalar.

umumî: genel.

vefat: ölüm.

zarfında: süresince.

Risale-i Nur Şakirtleri tarafından yazıp ona vermek, çok merdane taahhütleri hatırıma geldi ve anladım ki, aslanlar yatağı olan Isparta ve havalisi, Mehmed Zühdi'nün hizmetini muzaaf bir surette yapacaklar ve o boşluğu dolduracaklar.

Dördüncüsü: Lâhikaya giren Ispartalı kardeşlerimizin mektuplarının bazılarında, üstatları hakkında ifrat ile tavsifat gördüm. Kendime de baktım; o vasıflardan, zekâtı da bana düşmüyor, benim hakkım değil. Dedim: “Acaba bu hakikatperest kardeşlerim çok ikazatımla beraber, bu hüsnüzan ifratında, hem devamlarında faydaları nedir?” Kalbe ihtar edildi ki: Onlar ve memleketleri ve Isparta havalisi, onların en büyük hüsnüzanları derecesinde hüsnüzanlarının yümnünü gördükleri için, Beşkazalı Osman-ı Halidî ve Topal Şükrü gibi, ehl-i velâyete iktidaen, o nokta-i nazardan ifrat etmemişler, bir hakikat görmüşler. Fakat, nasıl keşfiyat tevile ve rüyalar tabire muhtaçtır; hususî hükümler tamim edilse, bir cihette hata görünür. Öyle de, onlar *Risale-i Nur*'un şahs-ı manevîsinin kendilerine ve memleketlerine ettiği faydayı, o şahs-ı manevînin mümessillerinden birisi olan üstat dedikleri bu kardeşlerine verip, o memleket hâdisesini umumî bir hâdise nazarıyla bakıp tamim ederek, müfritâne bir hüsnüzan suretinde göründü.

Beşincisi: Hatıra geldi ki, *Risale-i Nur*'un eczaları çoktur. Herkes, muhtaç olduğu hâlde, bütününü elde edemez. Birden, *Hüccetüllâhü'l-Balîğa* mecmuası, hatıra cevap olarak geldi.

cihet: yön.

ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.

ehl-i velâyet: velî olanlar; erenler, Allah'ın dostluğunu kazananlar, velîlik sıfatını taşıyanlar.

hâdise: olay.

hakikat: gerçek, doğru.

hakikatperest: hakkı ve hakikati seven, hakikate inanan, gerçek tarafını tutan, hakikat taraftarı, hakikat âşığı; dürüst, doğru.

havalı: bölge, etraf, çevre, civar.

hususî: özel.

hüküm: emir, buyruk.

hüsnüzan: bir kimsenin veya bir hadisenin iyiliği hakkında ki vicdanî ve iyi kanaat.

ifrat: aşırılık, pek ileri gitme, haddini aşma.

ihtar: hatırlatma, uyarı.

ikazat: ikazlar, uyarmalar, tenbihler.

iktidaen: uyarak, tâbi olarak.

kesretli: çokluğu olan, çok

fazla.

keşfiyat: keşifler, Allah'ın ilham etmesiyle gösterilen gaybla ilgili sırlar.

mecmua: toplanıp, biriktirilmiş, düzenlenmiş yazıların hepsi.

merdane: mertçesine.

muzaaf: kat kat, iki misli.

müfritane: müfrit bir şekilde, aşırı derecede, aşırı olarak.

mümessil: temsil eden, temsilci.

nazar: bakış; düşünce, fikir.

nokta-i nazar: görüş açısı, bakış açısı; görüş, fikir.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

suret: biçim, şekil, tarz.

şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaat-teb meydana gelen manevî şahıs.

şakirt: talebe, öğrenci.

taahhüt: bir işin yapılması için söz verme.

tabir: rüya yorumu.

tamim: umumileştirme, genelleştirme.

tavsifat: tavsifler, vasıflandırma-lar, sıfatlanma.

tevil: yorumlama, yorum.

umumi: genel.

vasf: sıfat.

yümün: uğur, bereket.

Evet, *Risale-i Nur*'dan kesretli mecmualar çıkar ki, her biri küçük, fakat kuvvetli *Risale-i Nur* olur. Her muhtacın eline geçebilir. Bu münasebetle, Yirmi Beşinci Sözün zeyillerini düşündüm. Şimdi, benim yanımda dört beş nüsha var; zeyilsizdirler. mübareklerin bu defa gönderdikleri nüshanın zeylinde *Rumuzat-ı Semaniye* fihristesinden noksan alınmış Sure-i **اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ** ve **اِنَّا اَعْطَيْنَا** 'daki on üç *elif*, parmak ile ve Fatiha'da on üç el ile işaretleri ve **اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ** ¹ işareti gibi ehemmiyetli parçalar yoktur. Dünkü gün **اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ** ² ayetine dair Yirmi Dokuzuncu Mektubun ahirinde, seyahat-i hayaliye ve seyr-i kalbî risaleciğini okudum ve Birinci Şuada bu ayet *Risale-i Nur*'a işaretini tahattur ettim. Dedim: “Bu iki nükte-i Nuriye ve **تَغْرُبُ الشَّمْسُ فِي عَيْنِ حَمَّةٍ** ³ hüccet, nükte ve haşiyesiyle beraber *Mu'cize-i Kur'âniye* zeyilleri içine girse münasip olur.” Siz dahi münasip görseniz, yazılsın. *I'caz-ı Kur'ân* nüktelerine ait mühim parça bulsanız, ilâve edebilirsiniz.

Altıncısı: Seksen küsur sene manevî ve bâkî bir ömrü kazandırmak sırrını taşıyan Şuhur-i Selâsenizi ve Leyle-i Regaibinizi bütün ruhumla tebrik ediyorum. İki üç gün evvel, Yirmi İkinci Söz tashih edilirken dinledim. Gördüm ki, içinde hem küllî zikir, hem geniş fikir, hem kesretli tehlil, hem kuvvetli iman dersi, hem gafletsiz huzur, hem kudsî hikmet, hem yüksek bir ibadet-i tefekkürîye

ahir: son.

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.

bâkî: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan.

dair: alakalı, ilgili.

ehemmiyetli: önemli.

evvel: önce.

Fatiha: Kur'an-ı Kerim'in birinci suresi.

fihriste: bir kitapta bulunan şeyleri sırayla gösteren liste, katalog.

gaflet: dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşp nefsin arzularına dalmak.

haşiye: dipnot.

hikmet: ilahî gaye, yüksek bilgi, fayda.

hüccet: delil.

ibadet-i tefekkürîye: tefekkür ibadeti.

i'caz-ı Kur'an: Kur'an'ın mucizeliği, yüksek ve erişilmez ifadesi.

iman: inanç, itikat.

kesretli: çokluğu olan, çok fazla.

kudsî: mukaddes, yüce.

küllî: umumî, genel, bütün olan.

Leyle-i Regaip: Regaip Gecesi, Recep ayının ilk Cuma gecesi.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

Mu'cize-i Kur'âniye: Kur'an'a ait mu'cize.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

münasebet: vesile, -dan dolayı.

münasip: uygun.

nükte: ince manalı, ancak dikkatle anlaşılabilen mana veya söz.

nükte-i Nuriye:

nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

ruh: can.

1. Muhakkak biz indirdik... (Kadir Suresi: 1.)

2. Allah göklerin nurudur. (Nur Suresi: 35.)

3. Güneşin harareti ve çamurlu çeşme suyunda gurup ettiğini gördü. (Kehf Suresi: 86.)

Rumuzat-ı Semaniye: sekiz işaret anlamında Bediüzzaman Said Nursi'ye ait bir eserin ismi.

seyahat-i hayaliye: hayalî seyahat, hayalen yapılan gezinti.

seyr-i kalbî: kalbin seyri, dolması.

sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.

şuhur-i selâse: Üç Aylar; Recep, Şaban ve Ramazan.

tahattur: hatıra gelmek, hatırlamak.

tashih: basılacak bir eserin dizgilerini kontrol ederek

yanlışları düzeltme.

tehlil: Allah'dan başka ilâh olmadığını ifade etme; lâ ilâhe illâallah sözünün tekrarlama, lâ ilâhe illâallah deme.

zeyil: ek, bir eserin devamı olarak yazılan kısım.

zikir: Allah'ın adlarını anarak dua etme, Allah'ı anma.

gibi nurlar var. Bir kısım şakirtlerin ibadet niyetiyle risaleleri ya yazmak veya okumak veya dinlemekliğin hikmetini bildim, “Bârekâllah” dedim, hak verdim.

Bu mektuptaki beş altı meseleyi yazarken, Nur Fabrikası sahibi Hafız Ali’nin mektubuyla, ihlâsta ve çalışmakta ve ince düşünmekte mümtaz Hasan Atıf’ın mektubunu aldık. Hafız Ali’nin mektubunda, Risale-i Nur Şakirtlerinde sırr-ı ihlâsın ne derece yüksek bir terk-i enâniyet ve hazz-ı nefsîden teberri etmek gibi ihlâsın en yüksek seciyeleri, Risale-i Nur Şakirtlerinde tezahür ediyor diye, bir delil oldu.

Ezcümle: Hafız Ali diyor ki: “Hüsrev kardeşimiz kendi kalemıyla yazılan Mu’cizatlı Kur’ân’ı fotoğrafla tab’ına taraftar olmaması ve demir harflerle müsaade oluncaya kadar beklemeye taraftar olması, onun fevkalâde ihlâsına ve nefsin huzuzatından teberrisine kat’î delildir. Çünkü fotoğrafla tab edilse, onun kendi hattı olduğu için, binler Kur’ân nüshalarını kendi eliyle yazmış gibi âlem-i İslâmın manevî nazarında ve uhrevî sevap cihetinde büyük yük ve masumâne ve zararsız bir makamı terk edip, ihlâsın sırrı için, hazzını unutarak, demir harflere taraftar olmuş. Ve gösterdiği yanlışlar, düşmek sebebi ise, demir harflerde üç defa tab’a girmek noktasında dahi o yanlışlar bulunabilir.

Elhâsıl: Hafız Ali’nin ihlâsından gelen ifadesi ve Hüsrev’i fevkalâde ihlâs noktasında takdir etmesi; ve Hüsrev de gayet büyük ve bâkî bir hissesini bırakıp, benim eskiden beri tekrar ettiğim bir davam ki, *Risale-i Nur’un*

âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
bâkî: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan.
bârekallah: Allah mübarek etsin, hayırlı ve bereketli olsun.
cihet: yön.
dava: takip edilen fikir, iddia.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, bürhan.
elhasıl: hasılı, netice itibarıyla, kısaca.
ezcümle: bu cümleden ola-

rak.
fevkalâde: olağanüstü.
fevkinde: üstünde.
gayet: son derece.
hat: yazı, el yazısı.
haz: bir şeyden hoşlanma, tat alma, zevklenme.
hazz-ı nefsi: nefsin bir şeyden haz duyması, lezzet alması.
hikmet: gaye, maksat.
hisse: pay, nasip.
hizmet-i imaniye: iman ve Kur’an hakikatlerinin ikna

edici ve ilmî delillerle anlaşılmasına hizmet etme.
huzuzat: hazlar, insanın hoşuna giden şeyler.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemesizin, sırf Allah rızası için yapma.
kat’î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
makam: büyük memuriyet, mevki.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.

masumâne: masumca, suçsuz ve günahsız bir şekilde.
mesele: önemli konu.
mu’cizat: mu’cizeler, Allah tarafından verilip, yalnız peygamberlerin gösterebilecekleri büyük harika işler.
mümtaz: ayrıcalıklı, seçkin.
nazar: bakış; düşünce, fikir.
nur: aydınlık, parıltı, ışıık.
nüşha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.
seciye: karakter, huy, tabiat.
sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.
sırr-ı ihlâs: ihlas sırrı, samimiyet ve doğruluğun sırrı.
şakirt: talebe, öğrenci.
tab: basma, baskı.
takdir: kıymet verme, değer biçme.
taraftar: taraflı, bir tarafı destekleyen.
teberri: sevmeyip yüz çevirme, uzaklaşma.
terk-i enaniyet: benlik ve enanietten vazgeçme.
tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.
uhrevî: ahirete dair, ahirete ait.

hakikî şakirtleri, hizmet-i imaniyeyi her şeyin fevkinde görür, kutbiyet de verilse ihlâs için hizmetkârlığı tercih eder, beni o davada bilfiil tasdik etmesi cihetinden, bütün kuvvetimizle bu gibi kardeşlerimizi tebrik ediyoruz.

Kardeşimiz Hasan Atıf'ın mektubundan anladık ki, hakikaten tam çalışıyor. Kendi tabiriyle, *Risale-i Nur*'un mücâhidlerinin ve efelerinin kalem yadigârlarını bize hediyeler olarak irsal ettiğine mukabil, deriz: Cenab-ı Hak, ebeden onlardan razı olsun. Ve daha çok manidar yazdığı cümleler içinde, bir parça ehl-i bid'aya şiddet gördüm. Zaman, zemin, *Risale-i Nur*'un müsbet mesleği, ehl-i bid'ayla, değil fiilen belki fikren ve zihnen dahi meşgul olmaya müsaade etmez. İhtiyat her vakit lâzım. O halis kardeşimiz, inşaallah oralarda kendi gibi çok halis şakirtleri yetiştirecek. Biz buradaki duamızda, Atıf'la beraber oradaki bütün rüfekalarını teşrik ediyoruz. Ben bizzat onlarla muhabere etmek istiyorum. Fakat madem İsparta o vazifeyi daha mükemmel yapıyor, o vazifeyi onlara bırakıyorum.

Hafız Ali'nin mektubunun ahirinde, medrese-i Nuriye kahramanlarından ve Hüsrev sisteminde Ahmed ve kardeşi Süleyman hakkında takdiratı, bizi mesrur eyledi. Zaten, o Medrese-i Nuriye şakirtleri, benim nazarımda eskiden beri bir gaye-i hayalim olan Medresetüzzehra'nın talebeleri sûretinde düşünüyordum. Ve derdim: “Onlar, bunlar oldu; veya bunlar, onların dümdarlarıdır.”

ahir: son.

bilfiil: bizzat kendi çalışması ile, kendi yaparak.

bizzat: kendisi, şahsen.

cihet: yön.

dava: takip edilen fikir, iddia.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

dümdar: ask. ordunun arkasında ki kuvvet, artçı.

ebeden: ebedî ve daimî olarak.

efe: yiğit, kahraman.

ehl-i bid'a: bid'atçılar, doğru yoldan sapıp hurafelerin peşinden gidenler.

fiilen: fiille, davranış ve hareketle.

fikren: fikir ile, düşünerek, zihnen.

gaye-i hayal: hayal edilen gaye, ideal.

hakikaten: hakikat olarak, doğrusu, gerçekten.

halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.

hizmetkâr: hizmet yapan kimse, hizmetçi.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemezsizin, sırf Allah rızası için yapma.

ihtiyat: uzak görüşlülük olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.

inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

irsal: göndermek, gönderilmek, yollamak.

kutbiyet: evliyalar arasında zamanın büyük müşidi olmak.

madem: ...den dolayı, böyle ise.

manidar: nükteli, ince mana-lı.

Medrese-i Nuriye: nur medresesi; *Risale-i Nur*'ların okunduğu yerler.

Medresetüzzehra: Bediüzzaman'ın doğuda (Van) yapılmasını idarecilere teklif ettiği, fen ilimleriyle din ilimlerinin birlikte okutulmasını düşündüğü üniversite.

meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.

mesrur: sevinçli, memnun.

muhabere: haberleşme.

mukabil: karşılık.

mücahit: cihat eden, savaşan.

müsaade: izin.

müspet: olumlu.

nazar: bakış; düşünce, fikir.

razı: rıza gösteren, hoşnut olan.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

rüfeka: arkadaşlar, refikler.

suret: biçim, tarz, görünüş.

şakirt: talebe, öğrenci.

şiddet: sertlik, katılık, peklilik.

tabir: ifade, söz.

takdirat: takdirler, övgüler.

talebe: öğrenci.

tasdik: doğrulama, onaylama.

teşrik: ortak etme.

vazife: görev.

yadigâr: bir kimseyi veya olayı hatırlatan eşya veya kimse.

zemin: yer.

zihnen: zihin olarak, zihince.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۝ ۱ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ۝
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ۝ ۳

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Sizin Miracınızı tebrik ve Miraç Sahibinin (a.s.m.) sünnet-i seniyesine sizi ve bizi tam muvaffak eylemesine rahmet-i İlâhiyeden niyaz ediyoruz. Size, bu bir iki gün zarfında, nazar-ı dikkati celp eden bir iki küçük meseleyi yazıyorum.

Evvelâ: Risale-i Nur Şakirtlerinin bir kısmı, bekâr kalmaklığın çok sebeplerinden bir sebebini gösteren bir hâdise: Bugünlerde, gençlik darbesini yiyen ve bekâr kalan ve teselli bulmak için *Risale-i Nur* ile alâkadarlığa çalışan ve mühim bir mektepte ders almaya meşgul ve ehemmiyetli bir adamın kerimesi bulunan hanıma, icmalen bir hakikat söyledim. Belki o havalide bazılarına faidesi var diye yazıyorum.

Dedim ki: Madem gençlik darbesini yedin, bir vazife-i fitriye olan tenasül kanununa daha girme. Çünkü, o vazifenin mukabilinde ücret olarak, erkeğin aldığı muvakkat lezzet ve keyif, bir derece, bidayette kâfi geliyor; fakat, biçare kadın, o vazife-i fitriyede, bir sene ağır yükü çekmeye ve bir iki sene veledin meşakkatine, beslemesine ve açık saçıklık sebebiyle kocasının nazarında sadâkatsizlik ittihâmı ve kocasının da gözü dışarıda olmak

Miraç: Peygamberimiz Hz. Muhammed (a.s.m.) Efendimizin, Recep ayının 27. gecesinde Cenab-ı Hakkın huzuruna ruhen, cismen, hâlen çıkması mu'cizesi.

mukabil: karşılık.

muvaffak: başarmış, başarılı.

muvakkat: geçici.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

nazar: bakış, nezdinde.

nazar-ı dikkat: dikkatli bakma, dikkatli bakış.

niyaz: Allah'a yalvarma ve yakarma.

rahmet-i İlâhiye: Allah'ın sonsuz rahmeti, İlâhi rahmet.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

sadâkat: bağlılık, doğruluk.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabulleyen.

Sünnet-i Seniye: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) yüce sünneti; yüksek hâl, söz, tavır ve tasvipleri.

şakirt: talebe, öğrenci.

tenasül: üreme, birbirinden doğup üreme, nesil yetiştirerek çoğalma.

teselli: avutma, acısını dindirme.

vazife: görev.

vazife-i fitriye: fitrî vazife, yaratılışa ait vazife.

velet: çocuk.

zarfında: süresince.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezze olan Allah'ın adıyla.

2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)

3. Allah'ın selamı, rahmet ve berekâtı üzerinize olsun.

alâkadar: ilgili, ilişkili.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

biçare: çaresiz, zavallı.

bidayet: başlangıç.

celp: çekme, çekiş, kendine çekmek.

ehemmiyetli: önemli.

evvelâ: birinci olarak, her

şeyden önce, ilk olarak.

faide: fayda.

hâdise: olay.

hakikat: gerçek.

havali: bölge, etraf, çevre, civar.

icmalen: kısaltarak, kısaca,

özetle.

ittihâm: suç altında bulun-

ma, töhmetli olma.

kâfi: yeter, elverir.

kerime: kız evlât, kız çocuk.

madem: ...den dolayı, böyle ise.

mektep: öğrenim yeri.

meşale: önemli konu.

meşakkat: zahmet, sıkıntı, güçlük, zorluk.

ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.

azap: eziyet, işkence; büyük sıkıntı, şiddetli acı.

bedel: karşılık.

bilhassa: özellikle.

cihet: yön.

daimî: sürekli, devamlı.

defter-i a'mal: insanların işlediği ve yaptığı şeylerin kaydedildiği defter; amellerin defteri.

diyaneten: ahlâk, din ve diyanet itibarıyla.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ehemmiyetli: önemli.

endişe: kaygı.

evvel: önce.

hakiki: gerçek.

halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.

hariç: dışarı.

hasenat: iyi ameller, iyi işler, hayırlar.

hayrat: hayırlar, sevap kazanmak amacıyla Allah rızası için yapılan iyilikler.

hürmet: saygı.

ihhtimal: olabilirlik.

iman: inanç, itikat.

itaat: söz dinleme, boyun eğme, emre uygun hareket etme.

izdivaç: evlenme, birbirine eş olma.

kemal-i hürmet: hürmetin mükemmelliği, tam ve kusursuz mükemmel hürmet.

kıyamet: bütün kâinatın Allah tarafından tayin edilen bir vakitte yıkılıp mahvolması.

küfüvv-i şer'i: şeriâtın eşler arasında uygun gördüğü<denklik, birbirine uygunluk.

liyakat: layık olma, ehliyet.

mahv: yok etme, ortadan kaldırma.

masumen: masum bir şekilde, suçsuz ve günahsız olarak.

medeniyet:

merhamet-i mütekebale: karşılıklı merhamet beslemek.

meşakkat: zahmet, sıkıntı, güçlük, zorluk.

mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.

mukabil: karşılık.

muvaqqat: geçici.

mütebakî: geri kalan.

nam: ad.

peder: baba.

rencide: incinmiş, kırılmış, gücen-

ihhtimali ve ona samimî merhamet etmemesi cihetiyle, daimî sıkıntılara ve vicdanî azaplara mukabil, izdivaçta aldığı muvaqqat bir keyif ve lezzet, bu bozuk zamanda, ona, o vazifeye mukabil yüzden birisine mukabil gelemiyor. Ve bilhassa, küfüvv-i şer'î tabir edilen, birbirine seciyeten ve diyaneten liyakat bulunmadığından, daha ziyade azap çektirir. Ve bilhassa, terbiye-i İslâmiye haricinde, Müslüman nâmı altında olanlar; imandan gelen hürmet ve merhamet-i mütekebileyi bulamadıklarından, bütün bütün saadet-i hayatiyeyi mahvediyor, Cehennem azâbını çektiriyor.

Hem peder, hem valide, tenasül kanunundaki vazifede çektikleri çok meşakkat ve gördükleri çok hizmete mukabil, yalnız veledin dünyada, kemal-i hürmet ve itaatle şefkatlerine ve hizmetlerine bedel, halis bir hürmet ve sadıkane bir itaat ve vefatlarından sonra salâhatıyla ve hayratıyla ve dualarıyla onların defter-i a'maline hasenat yazdırmak ve on beş seneden evvel masumen ölmüş ise, onlara kıyamette şefaathçi olmak ve Cennette onların kucağında sevimli bir çocuk olmaktır.

Şimdi ise, terbiye-i İslâmiye yerine mim'siz medeniyet terbiyesi yüzünden ondan belki yirmiden belki kırktan bir çocuk ancak peder ve validesinin çok ehemmiyetli hizmet ve şefkatlerine mukabil, mezkûr vaziyet-i ferzendaneyi gösterir; mütebakîsi endişelerle, şefkatlerini daima rencide ederek, o hakikî ve sadık dostlar olan peder ve vâlidesine vicdan azâbı çektirir ve ahirette de davacı olur,

dirilmiş.

saadet-i hayatiye: hayattaki mutluluk.

sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.

sadıkane: sadık olarak, doğruluk üzerine.

salâhat: dindarlıkta çok ileri olma hâli, günahsız ve temiz oluş.

samimi: içten, candan, gönülden.

seciyeten: seciye olarak, huy,

ahlâk ve karakter itibarıyla.

sefaat: birinden başkasının kusurlarının veya suçunun bağışlanmasını dileme.

şefkat: acıyarak ve esirgeyerek sevmek, içten ve karşılıksız merhamet.

tabir: ifade.

tenasül: üreme, birbirinden doğup üreme, nesil yetiştirerek çoğalma.

terbiye-i İslâmiye: İslâmî terbiye.

valide: ana, anne.

vazife: görev.

vaziyet-i ferzendâne: çocuğa yakışır vaziyet, durum.

vefat: ölme.

velet: çocuk.

vicdan: insanın içindeki, iyiyi kötüyden ayırabilen, iyilik etmekten lezzet duyan ve kötülükten elem alan manevî his.

vicdanî: vicdanla, kalbî his ile ilgili, vicdana ait.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

“Neden beni imanla terbiye ettirmediniz?” Şefaât yerinde, şekvacı olur.

İkinci Mesele: Dünkü gün, beş tevafuk-i lâtifeden kat’i bir kanaat bize geldi ki, en cüz’î ve ehemmiyetsiz işlerimizde de inayetkârâne bir dikkat altındayız.

• Birincisi: Ben kapıya çıktığım vakit, me’mulün hilâfında, Risale-i Nur Şakirtlerinden dört tane Ahmed’ler —bana alâkadar birer maksadı yapacak— birden, beraber kapıya geldiler. İki tane köylerden, ikisi de burada ayrı ayrı mahallelerden.

Hem yine, *Risale-i Nur*’un mühim bir talebesi, Köroğlu Ahmed’e bir miktar yoğurt; hem teberrük, hem tayın olarak verdik. Daha elinde yoğurdu tutarken, *Risale-i Nur*’un masum talebelerinden Hilmi’nin mahdumu Ahmed, elinde öteki Ahmed’e verdiğim miktar yoğurtla kapıyı açtı. Risale-i Nur Talebelerinden altı Ahmed’in bir günde bu çeşit tevafukatı, tesadüfe benzemez; belki o Ahmed’lere nazar-ı dikkati celp eden bir işarettir.

• *İkincisi:* muhacir, fakir bir kadın, benden, bir teberrük istedi. Ben de bir gömlek verdim. Beş dakika sonra, aynı isimde bir kadın, bir gömleği bana kabul ettirmek için, mühim bir vasıtayı bulup gönderdi. Tevafuk hatırı için kabul ettim.

Hem aynı gün, bazı müstahak zatlara yarı yağımı verirken, kap fazla almış; pek azı bana kaldı. Aynen, onlar daha o yağı almadan —benim niyetimde— bana kalacak

alâkadar: ilgili, ilişkili.

celp: çekme, çekiş, kendine çekmek.

cüz’î: küçük, az, kıymetsiz, önemsiz.

ehemmiyetsiz: önemsiz.

hilâf: ters, karşı, zıt, aykırı.

iman: inanç, itikat.

inayetkârâne: lütuf ve himayede bulunana yakışır surette, yardım edene yakışır şekilde.

kanaat: inanma, görüş, fikir.

kat’î: kesin, şüpheye ve te-

reddüde mahal bırakmayan.

mahdum: oğul, evlât.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

me’mul: umulan, ümit edilen, beklenen.

mesele: önemli konu.

muhacir: Osmanlı devletinin son dönemlerindeki toprak kayıpları nedeniyle, Balkanlar, v.s. yerlerden Türkiye’ye göç edenlerden her biri.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

müstahak: hak eden, hak etmiş.

nazar-ı dikkat: dikkatli bakma, dikkatli bakış.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi’nin eserlerinin adı.

şakirt: talebe, öğrenci.

Şefaât: birinden başkasının kusurlarının veya suçunun bağışlanmasını dileme.

şekva: şikayet.

talebe: öğrenci.

tayın: erzak.

teberrük: bir şeyi bereket ve saadet vesilesi sayarak almak veya vermek.

terbiye: eğitim; iyi ahlak, saygı ve edep öğrenme.

tesadüf: rastlantı.

tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.

tevafukat: tevafuklar, uygunluklar, raslantılar, birbirine uygun gelişler.

tevafuk-i lâtife: hoş ve güzel uygunluk, katışı karışıya geliş, birbirini tutma ve münasebettarlık.

vasıta: aracı.

zat: kişi, şahıs.

miktar kadar uzak bir köyden, kitaplarımı okumak mukabiline geldi. Onu da, o tevafuk hatırı için kabul ettim.

• **Üçüncüsü:** Aynı günde ben, at üzerinde seyahate (gezmeğe) giderken, arkamda bir atlı süratle geliyor. İndi, ayağıma, üzeniye sarıldı. Tanımadığım bir adam.

Dedim: “Sen kimsin, bu kadar dostluk gösteriyor-sun?”

Dedi: “Ben Kuzca hatibiyim.”

Hâlbuki Kastamonu’da hiç bu namda bir karye bulunduğunu bilmiyordum. Sonra geldim.

İki Ispartalı asker yanıma geldiler. Birisi dedi: “Ben Kuzca hatibinden sana mektup getirdim.”

Bu acip tevafuk bana, bu iki ayrı ayrı vilâyette, hem böyle tevafuk etmeleri, *Risale-i Nur* hizmetinde sadâkatle çalışmalarına bir işarettir. Bu münasebetle Sabri, Kuzca hatibine, benim tarafımdan çok selâm etsin. Onu, has talebeler içinde manevî kazançlarına şerik ediyoruz. Hususî mektup yazmak âdetimiz olmadığından, ona ayrıca mektup yazamadığımızdan gücenmesin. Tatlı bir tevafukun meyvesini, aynı gün daha şirin bir tarzda gördüm. Şöyle ki:

İki asker, kemal-i sevinçle, gayet dostâne, “Sen Ispartalı-sın, bizim hemşehrimizsin.” Ben de dedim: “Maaliftihar, her cihetle Ispartalıyım. Isparta taşıyla, toprağıyla benim nazarımda mübarektir; benim vatanımdır; ve her-biri yüze mukabil, yüzer ve binler hakikî kardeşlerimin meskat-ı re’sleridir.”

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
âdet: görenek, usul, alışkanlık.
cihet: yön.
dostâne: dostlukla, dostça.
gayet: son derece.
hakiki: gerçek.
hatip: camide hutbe okuyan kimse.
hemşehri: aynı şehirli, aynı memleketli.

hususî: özel.
karye: köy.
kemal-i sevinç: tam bir sevinç ve mutluluk.
maaliftihar: iftiharla, övünerek, iftihar ederek.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
meskat-ı re’s: bir kimsenin doğduğu yer.

mukabil: karşılık.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
nam: ad.
nazar: bakış, nezdinde.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

sadâkat: bağlılık, doğruluk.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
şerik: ortak.
talebe: öğrenci.
tarz: biçim, şekil.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
vilayet: il.

Evet, bu havaliye gelen Ispartalılar, asker olsun, başkalar olsun, ekseriyet-i mutlaka ile beni hemşehri biliyorlar. Hangisi benimle görüşüyor, “Sen Ispartalı mısın?” Ben de diyorum: “Maaliftihar, ben Ispartalıyım” ve Isparta’da o kadar hakikî kardeşlerim ve akariblerim var ki; meskat-ı re’sim olan Nurs karyesine pekçok cihetlerle tercih ediyorum. Ve büyük Isparta’nın bir küçük evlâdı hükmünde olan Isparit nahiyemize, büyük Isparta’nın birtrek köyünü tercih ediyorum. O kadar halis, kahraman kardeşleri bana veren Isparta, taşı da, toprağı da bana ve belki Anadolu’ya mübarek olmuş. İnşallah hem Anadolu’ya, hem âlem-i İslâma neşrettikleri nur tohumları birer rahmete mazhar olur, sümbül verir. Hem gıda, hem ziya hem deva olup, manevî galâ ve veba ve zulmü ve zulmeti dağıtır.

• **Dördüncüsü:** Sabık üç tevafuku yazdıktan sonra, büyük Hafız Ali’nin gayet güzel mektubuyla, Hulûsi-i salis Abdullah Çavuşun manidar mektubu ve Hulûsi Beyin ve Kâtip Osman’ın kıymetli mektuplarını aldım. Hafız Ali’nin mektubunda yazdığı şu fıkra, Konya âlimlerinin *Risale-i Nur*’u yazmakta ve takdir etmekte olduklarını ve tefsir sahibi Hoca Vehbi’nin (r.h.) risale-i İhlâs karşısında mağlûbiyetle beraber, *Risale-i Nur*’a karşı hayran ve takdîr-kâr olması münasebetiyle, Hafız Ali demiş: “*Risale-i Nur*’un bir kerametidir. Öküze et ve arslana ot atmaz. Öküze ot verir, arslana et verir. O arslan hocanın en evvel, İhlâs Risaleleri eline geçmiş.”

akarip: akrabalar, yakınlar.
âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı.
cihet: yön.
deva: ilaç, çare.
ekseriyet-i mutlaka: mutlak çoğunluk.
evlât: çocuklar.

fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
gala: kıtlık.
gayet: son derece.
hakiki: gerçek.
halis: samimî, her ameliini yalnız Allah rızası için işleyen.
havali: bölge, etraf, çevre, civar.
hemşehri: aynı şehirli, aynı memleketli.

Hulûsi-i salis: üçüncü Hulûsi.
hükmünde: değerinde, yerinde.
inşallah: ‘Allah izin verirse’ manasında kullanılan bir dua.
karye: köy.
keramet: Allah’ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
maaliftihar: iftiharla, övüne-

rek, iftihar ederek.
mağlûbiyet: yenilgi, yenilme.
manevi: manaya ait, maddî olmayan.
manidar: nükteli, ince manalı.
mazhar: nail olma, şereflenme, ilahî tecellilerin görüldüğü yer olma.
meskat-ı re’s: bir kimsenin doğduğu yer.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
nahiye: idarî teşkilâtlanmada kaza ile köy arasındaki kademe; bu-cak.
neşr: kitap basma, çıkarma; her-kese duyurma, yayma.
nur: aydınlık, parıltı, ışıık.
Nurs: Risale-i Nur’un müellifi Bediüzzaman Said Nursî’nin doğduğu, Bitlis’in Hizan kazasının Isparit nahiyesine bağlı olan köy.
rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.
risale-i ihlâs: İhlâs Risalesi.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.
sabık: geçmiş.
takdîr-kâr: beğenip alkışlayan, takdir eden.
tefsir: Kur’ân-ı Kerim’i açıklamak maksadıyla yazılan kitap.
tevafuk: uyuma, uygunluk, birbirine denk gelme.
veba: bir çeşit salgın hastalık.
ziya: ışıık, aydınlık, nur.
zulmet: karanlık.
zulüm: haksızlık, eziyet, işkence.

İşte, Hafız Ali'nin bu mektubunu aldığımdan ya altı, ya yedi gün evvel, Karadağ'dan inerken, birden diyordum: "Yâhu ata et, arslana ot atma. Arslana et, ata ot ver." Bu kelimeyi, beş altı defa, hoşuma gitmiş, tekrar ediyordum. Ya Hafız Ali benden evvel yazmış, bana da söyletirdi; veyahut ben evvel söylemişim, ona yazdırılmış. Yalnız bu garip tevafukta bir farkımız var: O, öküz ot demiş; ben, ata ot demişim.

158

Aziz, sıddık kardeşlerim ve hizmet-i imaniyede kuvvetli, metin, ciddî, sarsılmaz, fedakâr arkadaşlarım ve seyahat-i berzahîye ve uhreviyede nuranî yoldaşlarım,

Sizin, her bir dirhemi yüz dirhem şüheda kanı kadar kıymettar siyah nuru akıtan mübarek kalemlerinizin bu defaki kudsî hediyelerin herbir harfine mukabil, Cenab-ı Erhamürrâhimîn sizlere bin rahmet eylesin, âmin.

Bu gaflet ve sıkıntılı ve usançlı mevsimde ve dünya meşgaleleri içinde bu fedakârâne gayretiniz ve sa'yiniz, hakikaten bir inayet-i hassadır ve bir keramet-i Nuriyedir. Cenab-ı Hak, sizlerden ebeden razı olsun, âmin.

Elmas kalemlerini, bize yardım için yirmi bir Abdurrahman ve Abdülmecidlerin bu kadar çabuk nüshaları yetiştirmeleri ve kabri pürnur olan Mehmed Zühdü'nün, berzahta dahi kalemini bizim hesabımıza istimal etmesi

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

berzah: ruhların kıyamete kadar bekleyeceği, dünya ile ahiret arasındaki yer.

Cenab-ı Erhamürrâhimîn: inayet ve rahmet, yardım ve lütuf sahiplerinin en merhametlisi olan, şeref ve azamet sahibi olan yüce Allah (c.c.).

ciddî: gerçek olarak, hakikaten.

dirhem: yaklaşık üç grama denk gelen eski bir ağırlık ölçüsü.

ebeden: ebedî ve daimî olarak.

elmas: çok değerli.

evvel: önce.

fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.

fedakârâne: fedakârca, fedakârlıkla.

gaflet: dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşıp nefsin arzularına dalmak.

garip: tuhaf, hayret verici.

hakikaten: hakikat olarak, doğrusu, gerçekten.

hizmet-i imaniye: iman ve Kur'an hakikatlerinin ikna edici ve ilmi delillerle anlaşılmasına

hizmet etme.

inayet-i hassa: özel yardım, Cenab-ı Hakk'ın sevdiği kullanıma yapmış olduğu hususî himayesi ve yardımı.

istimal: kullanma.

keramet-i Nuriye: Risale-i Nur'a ait keramet.

kıymettar: kıymetli, değerli.

kudsî: mukaddes, yüce.

meşgale: iş, uğraş, meşgul olunan şey.

metin: sağlam ve dayanıklı; kolaylıkla sarsılmayan, telaşa

düşmeyen ve korkuya kapılmayan.

mukabil: karşılık.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

nur: aydınlık, parıltı, ışıık.

nuranî: nurlu, ışıık, parlak, münevver.

nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.

pürnur: nur dolu, nur içinde, nurlu, aydınlık.

rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.

razi: rıza gösteren, hoşnut olan.

sa'y: iş, çalışma, çabalama.

seyahat-i berzahîye: kabir ile ahiret arasındaki (berzah) âleme yolculuk.

seyahat-i uhreviye: ahiret âlemine yapılan yolculuk.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

şüheda: şehitler.

tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.

hükümünde, onun metrukâtından nüshaların gönderilmesi, bizi derinden derine sürurla şükre sevk etti.

Eski talebeliğim zamanında mevsuk zatlardan, onlar da, mühim imamlardan naklederek işittim ki: “Ciddî, müştak, halis talebe-i ulûm, tahsilde iken vefat ettikleri zaman, berzahta aynı tahsil misali ve bir medrese-i maneviyede bulunuyor gibi, o âleme muvafık bir vaziyet ih-san ediliyor” diye, o zaman talebe-i ulûm içinde çok defa medar-ı bahis oluyordu. Şimdi bu vakitte, talebe-i ulûmun en halisleri Risale-i Nur Talebeleri olduğundan, elbette merhum Mehmed Zühdi, Asım ve Lütfi gibi zatların vazifeleri devam ediyor. Defter-i a'mallerine hasenat yazmak için, manevî kalemleri, inşaallah işliyorlar. Cenab-ı Hakka hadsiz şükür ediyoruz ki, sizdeki fevkalâde gayret ve çalışmak, matbaaya ihtiyaç bırakmıyor. Bu defa gönderdiğiniz risaleler çok güzel, çok mükemmel, çok da lüzumlu. Fakat ben sehvetmişim. On Birinci Lem'a ile Telvihât-ı Tis'ayı yazmadığımız hâlde, yazmışım zannediyordum.

Minhacü's-Sünne bizde var. On Bir Nükteden ibaret olan On Birinci Lem'a, Mirkatü's-Sünne ve Telvihât-ı Tis'a ile ve ona zeyil olarak dört hatveden ibaret, Risale-i Kaderin zeyli iken, On Yedinci Sözün Zeyline giren parça dahi, Telvihata zeyil olarak yazılsa münasip olur.

¹ **اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ** ayetinin tecellisine bakan bir seyahat-i kalbiye-i hayaliyeye dair iki üç sahifelik Yirmi Dokuzuncu Mektubun ahir kısımlarındaki parça dahi içlerinde bulunsa güzel olur.

1. Allah göklerin ve yerin nurudur. (Nur Suresi: 35.)

ahir: son.

âlem: dünya, cihan; bütün yaratılmışlar.

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.

berzah: ruhların kıyamete kadar bekleyeceği, dünya ile ahiret arasındaki yer.

ciddi: gerçek olarak, hakikaten.

dair: alakalı, ilgili.

defter-i a'mal: insanların işle-

diği ve yaptığı şeylerin kaydedildiği defter; amellerin defteri.

fevkalâde: olağanüstü.

hadsiz: sınırsız, sonsuz.

halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.

hasenat: iyi ameller, iyi işler, hayırlar.

hatve: adım.

hükümünde: değerinde, yerinde.

ibaret: meydana gelen, oluşan.

ih-san: bağışlama, ikram etme, lütuf.

inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

manevi: manaya ait, maddî olmayan.

medar-ı bahis: söz konusu, bahsetmeye sebep olan, vesile olan.

medrese-i maneviye: dün-

yada olmayıp, mana âlemindeki üniversite.

merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.

metrukât: miraslar.

mevsuk: seğlam, güvenilir.

Minhacü's-Sünne: Bediüzzaman Said Nursi'nin Lem'alar kitabında yer alan bir eserinin adı.

Mirkatü's-Sünne: Peygamberimizin (a.s.m) sünnetine uymanın dereceleri. Risale-i Nur külliyyatından bir risale.

misal: benzer, örnek.

muvafilek: uygun, münasip.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

münasip: uygun.

müştak: arzulu, fazla istekli, istiyak gösteren.

nakil: anlatma, söyleme, hikâye etme.

nükte: ince manalı, ancak dikkatle anlaşılabilen mana veya söz.

nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.

Risale-i Kader: Kader Risalesi, Risale-i Nur'da Sözler mecmuası içinde bulunan 26. söz.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

sahife: sayfa.

sehv: hata, yanlış.

sevk: yöneltme.

seyahat-i kalbiye-i hayaliye: hayalen ve kalben yapılan seyahat.

sürur: sevinç, mutluluk.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

tahsil: ilim öğrenme, bilgi edinme, öğrenim.

talebe: öğrenci.

talebe-i ulûm: ilim tahsil eden, ilimlerle uğraşan öğrenci.

tecelli: belirme, bilinme, görünme.

Telvihât-ı Tis'a: dokuz telvih, açıklama; tasavvuf ve tarikatlerin hakikatine dair bir risale.

vazife: görev.

vaziyet: durum.

vefat: ölme.

zat: kişi, şahıs.

zeyil: ek, bir eserin devamı olarak yazılan kısım.

Şimdi size, musibet yüzünden bir inayet-i hassayı fazla dua etmenize vesile olmak için yazıyorum:

Bugün, dört saat evvel ben, yalnız, Karadağ'ın hâlî ormanları içinde idim. Gayet titiz bir ata binmiştim. Ben binerken, birden dizgin kayışı koptu. O da fena ürktü, ma'reke takıldı. Beni öyle fena bir tarzda çiftelerle yere düşürdü. Ben o hâlde sağ elim, sol ayağım kırılmış gibi ihtimal verdiğim gibi, vaziyet de öyle gösteriyordu. At da başkasının malı. O hâlî orman içine daldı. Etrafta hiç kimse yok ki, imdada yetişsin. Cenab-ı Hakka hadsiz şükür ediyorum; el, ayağım kırılmamış, çok ziyade incitmiş iken, yine şemsiye ile yürüyebildim. O titiz at da ormana dalıp, yolsuz bir istikamete, benim yürüyüşümle yürüyerek, on beş dakikalık bir mesafeyi bir saatte yetiştik. At su içmekte iken, Nuriye isminde bir kadın geldi. Elinde ekmek; bir parça ekmeği ata verip, tutuldu. Ben de Cenab-ı Hakka şükür, o vakit binebildim, odaya geldim. Birden öyle bir tûfanlı yağmur oldu, hücremin önünde bir sel olarak gördük. Eğer o su, o Nuriye'ye rast gelmeseydi, o hâlî yerde, o yağmur altında, at da başkasının malı, kaybolmak gibi çok musibetlerden Cenab-ı Hak muhafaza eyledi.

Bu küçük musibette dokuz cihette nimet olduğunu tasdik ettik. Ve bu nevi hıfzuhimayet, sizlerin samimî dualarınızın bir neticesi olduğu kanaatindeyiz. Ve bu dokuz cihetle medar-ı şükran hâdise, dün aldığımız hediye-i Nuriyenin çok faideli olduğuna işaretidir. Çünkü,

cihet: yön.
dizgin: binek hayvanlarının ağzına geçirilen gemin iki ucuna bağlanan ve hayvan idare etmeye yarayan kayış.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

evvel: önce.
faide: fayda.
gayet: son derece.
hâdis: olay.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
hâlî: tenha, boş, ıssız.
hediye-i Nuriye: Risale-i Nur hizmetiyle ilgili hediye.
hıfzuhimayet: koruma ve himaye etme.
hücre: küçük oda, tek odadan oluşan ev.
ihhtimal: olasılık.
imdat: yardım.

inayet-i hassa: özel yardım, Cenab-ı Hakk'ın sevdiği kullarına yapmış olduğu hususî himayesi ve yardımı.
istikamet: yön, cihet.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
ma'rek: çalılık.
medar-ı şükran: şükürü gerektiren, şükre sebep.
mesafe: uzaklık, ara.
muhafaza: koruma.
musibet: felaket, bela.
nevi: çeşit, tür.
nimet: lütuf, ihsan, bağış.

samimî: içten, candan, gönülden.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tarz: biçim, şekil.
tasdik: doğrulama, onaylama.
tufan: çok şiddetli yağmur ve sel.
vaziyet: durum.
vesile: aracı, vasıta.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

darbimeselde meşhurdur ki: “Bir şeyde zahmet, meşakkat, alâmet-i makbuliyettir.”

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve dua; ve dualarını istiyoruz.

﴿ 159 ﴾

Aziz, sıddık, mübarek kardeşlerim,

Bu mübarek eyyam ve leyali-i şerifede mübarek dualarınıza daha ziyade ihtiyacımı göstermek için, bundan evvelki mektupta, titiz atın yüzünden gelen musibet gerçi ondan dokuzu nimete inkılâp etti; ondan birisi, eskiden beri bende bulunan kulunç illetine ve romatizma hastalığına iltihak edip, beni yatağa düşürdü. Fakat, merak etmeyiniz, ben kalkıyorum, geziyorum. Kat’iyen, bugün gönderdiğiniz risaleleri tashih ederken, kanaatim geldi ki, o musibetin bakî kalan ondan birisi, on derece bir nimet hükmünde oldu. Ve on adetten ziyade faydalarından bir faydası şudur ki:

Ben tashihatta gerçi usanmıyordum. Fakat, her tashihte yine ders alıp istifade etmek, bir âdetimdi. Bazı çok zevk alıyordum. Bu mevsimde dağlarda, bağlardaki güzel sanat-ı İlâhiyeyi temaşa zevki, o tashihteki zevkime galebe ediyordu. Bu yeni musibetteki mütemadiyen kendini ihsas eden hastalık, kemal-i zevk ve şevkle, Hazret-i Eyyûb Aleyhisselâmın Lem’asıyla Hastalık Lem’asını,

alâmet-i makbuliyet: kabul olunduğunu belirtilen işaret, nişan v.b.
aleyhisselam: Allah’ın selamının üzerine olsun.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bâkî: geri kalan.
darbimesel: atasözü, vecize.
dua: Allah’a yalvarma, niyaz.
evvel: önce.
eyyam: günler, gündüzler.
faide: fayda.
galebe: galip gelme, üstün-

lük.
gerçi: her ne kadar...
hükmünde: değerinde, yerinde.
ihlas: hissetirme, sezdirme.
illet: hastalık.
iltihak: karışma, katılma.
inkılâp: değişme, dönüşme.
istifade: faydalanma, yararlanma.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kat’iyen: katî olarak, kesin olarak, kesinlikle.
kemal-i şevk: tam ve kusur-

suz bir istek.
kemal-i zevk: tam bir zevk.
kulunç: şiddetli ağrı veren bir hastalık (özellikle omuz ağrısı).
leyali-i şerife: şerefli, mübarek geceler.
meşakkat: zahmet, sıkıntı, güçlük, zorluk.
musibet: felaket, belâ.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.

nimet: lütuf, ihsan, bağış.
sanat-ı İlâhiye: İlâhî sanat, Allah’ın sanatı; Cenab-ı Hakkın sanat ile yaratması.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabulleyen.
tashih: basılacak bir eserin dizgilerini kontrol ederek yanlışları düzeltme.
tashihat: düzeltmeler, tashihler.
temaşa: hayretle ve dikkatle bakıp seyretme.
umum: bütün.
zahmet: sıkıntı, eziyet, meşakkat.
ziyade: çok, fazla.

her nüshada yeniden görüyorum gibi okuyup, tashih ediyorum. Kat'iyen şüphem kalmadı ki, o zahmetli hastalık, o lezzetli, rahmetli vazife-i Nuriye için verilmiş. Gerçi harekâtımızda namaz ve abdestte sıkıntı veriyor; fakat, hastalıkla ubudiyet, muzaaf sevabı olduğu gibi, bu tashihat-ı vazife-i Nuriyedeki zevk, o sıkıntıları hiçe indirdi.

¹ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ سَوَى الْكُفْرِ وَالضَّلَالِ

Saniyen: Sizin nüshalarınızda bazen bir yanlış, birkaç nüshada aynen bulunur. Demek mana iyi anlaşılmamış, öyle kalmış. Meselâ, İktisadın ahirlerinde Hüsrev'in haşiyesinde beşinci satırında, "Ulema ise, masraflarından, mallarının kıymetini bilmedikleri" cümlesi yanlıştır. Sahihi ise, "Ulema ise, marifetlerinden, mallarının kıymetini bildikleri için..." Hem bu satırın arkasındaki "arkasında" kelimesi yanlış; sahihi, "arasında"dır.

﴿ 160 ﴾

Aziz, sıddık, mübarek, fedakâr kardeşlerim,

Dün, altı ehemmiyetli mektuplarınızı aldım. Her mektubunuza uzun bir mektup yazmak cidden arzu ederdim; hem de hakkınızdır. Fakat, bu hurufatı yazan Feyzi şahittir ki, altı gecedir, altı saat yatamadım. Yalnız bu altıncı gece, bir buçuk saat kadar yatabildim. Onun için, bu ehemmiyetli mektuplara kısacık birer cümle ile iktifa ediyorum.

1. İnkârcılık ve sapıklık dışında her hâl üzere Allah'a hamd olsun. (Feyzü'l-Kadir, 1:3068, hadis no: 662.)

ahir: son.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

cidden: ciddî olarak, gerçek olarak.

ehemmiyetli: önemli.

fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.

gerçi: her ne kadar...

harekât: hareketler, davranışlar.

haşiye: dipnot.

hurufat: harfler.

iktifa: yeterli bulma, kâfi görme.

kat'iyen: katî olarak, kesin olarak, kesinlikle.

kıymet: değer.

marifet: bilme, derin bilgi.

meselâ: örneğin.

muzaaf: kat kat, iki misli.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.

rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.

saniyen: ikinci olarak.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.

tashih: basılacak bir eserin dizgilerini kontrol ederek yanlışları düzeltme.

tashihat-ı vazife-i Nuriye:

ubudiyet: kulluk.

ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.

vazife-i Nuriye: Risale-i Nur vazifesi, hizmeti.

zahmet: sıkıntı, eziyet, meşakkat.

Evvelâ: Risale-i Nur santrali ve Hulûsî, Hakkı, Süleyman'ı temsil eden Sabri kardeşim, “Öşür, şer’î zekâtır. Zekât ise, müstahaklardır.”

Saniyen: Gül Fabrikası gülistanlarını ve merhum Bedevi bülbüllerini konuşturan Hüsrev Kardeş, *Risale-i Nur*, Isparta'yı, afat-ı semaviye ve arziyeden muhafazasına sebep olduğunu çok hâdisatla beraber, bu yeni zelzele hâdisesi ve muarız hocanın dolularla başının tokatlanması, yeni bir hücceti oluyor. Ve Mu’cizat-ı Kur’âniye lâhikasını, sizin isabetli fikrinize havale ediyoruz. Hem siz, yazdığınız miktarı gönderiniz. Biz burada tekmil eder, size de sonra haber verimiz.

Salisen: Nur Fabrikasının sahibi Hafız Ali Kardeş,

Senin *Risale-i Nur*’a karşı harika ihlâs ve irtibat ve itikadın, inşaallah o Nurları o havalide daima parlattırarak. Senin, o büyük zelzelenin gürültüsünü işitmemen ve zelzeleyi hissetmemen, tokadını yiyen hoca gibi, *Risale-i Nur*’un bir nevi kerametidir. Demek, değil Şakirtlere zarar vermek; belki inayetskârâne, vücudunu da bazı haslara bildirmiyor, korkutmuyor.

Rabian: Bizi ve Kastamonu şakirtlerini kıyamete kadar minnettar eden ve müstesna kalemiyle *Risale-i Nur*’un hemen umumunu bu havaliye yetiştiren ve evlât ve peder ve vâlideleri ve refikasıyla *Risale-i Nur*’a hizmet eden kahraman Tahirî kardeşim, Cenab-ı Hak hanenizdeki hemşireme, hem bana şifa ihsan eylesin. Hastalığıma ait bir parça, size geliyor. Peder ve validenize de benim

afat-ı semaviye ve arziye: semavi ve arzî afetler, gökten ve yeryüzünde meydana gelen musibetler, afetler.
bedevî: çölde ve iptidâî tarzda yaşayan, medenî olmayan.
evlât: çocuklar.
evvelâ: birinci olarak, her şeyden önce, ilk olarak.
gülistan: gül bahçesi, gül tarlası.
hâdisat: hadiseler, olaylar.
hâdis: olay.

hane: ev.
hârîka: olağanüstü.
hâs: ileri gelen, seçkin olan.
havale: bir şeyi başkasının üstüne bırakma.
havali: bölge, etraf, çevre, civar.
hemşire: kız kardeş, bacı.
hüccet: delil.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemesizin, sırf Allah rızası için yapma.
ihşan: bağışlama, ikram et-

me, lütuf.
inayetskârâne: lütuf ve himayede bulunana yakışır surette, yardım edene yakışır şekilde.
inşaallah: ‘Allah izin verirse’ manasında kullanılan bir dua.
irtibat: bağ, münasebet.
itikat: kesin inanma, iman.
keramet: Allah’ın vefî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
kiyamet: bütün kâinatın Allah tarafından tayin edilen bir

vakitte yıkılıp mahvolması.
merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.
minnettar: bir iyiliğe karşı teşekkür duygusu içinde olan.
muarız: muhalefet eden, karşı çıkan, muhalif.
mu’cizat-ı Kur’âniye: Kur’ân’ın mu’cizeleri.
muhafaza: koruma.
müstahak: hak eden, hak etmiş.
müstesna: benzerlerinden üstün olan, seçkin, mümtaz.
nevi: çeşit, tür.
öşür: onda bir oranında alınan vergi.
peder: baba.
Rabian: dördüncü olarak.
refika: kadın eş, karı.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.
salisen: üçüncü olarak.
saniyen: ikinci olarak.
şakirt: talebe, öğrenci.
şer’î: İslâmiyetin temel kaidelerine uygun olan hüküm.
tekmil: tamamlama, kemâle erdirmeye.
temsîl: birinin, bir topluluğun veya bir kuruluşun adına hareket etme.
umum: bütün, hepsi.
valide: ana, anne.
zelzele: yer sarsıntısı, deprem.

atalet: tembellik.
cüz'i: küçük, az.
dahil: girme, içinde olma.
defter-i a'mal: insanların işlediği ve yaptığı şeylerin kaydedildiği defter; amellerin defteri.
derd-i maişet: geçim derdi ve zorluğu, geçim sıkıntısı.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
edibâne: edibe yakışır şekilde, edebiyatçı gibi.
efe: yiğit, kahraman.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
ehemmiyetli: önemli.
elmas: çok kıymetli bir mücevher.
evvelce: daha önce.
fütuhât: zaferler, fetihler, galibiyetler.
gaflet: dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşıp nefsin arzularına dalmak.
galibâne: galibe yakışır tarzda.
gayet: son derece.
hakiki: gerçek.
halis: samimi, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
hamisen: beşinci olarak, beşinci-si, beşinci derece.
haric: dışarı.
hasenat: iyi ameller, iyi işler, hayırlar.
havali: bölge, etraf, çevre, civar.
hissiyat: hisler, duygular.
hodfurus: kendini beğendirmeye çalışan, övünen.
hususî: özel.
ibtıla: iyi veya kötü bir şeye olan aşırı düşkünlük, tiryakilik.
idame: devam ettirme, sürdürme.
ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.
inşaaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
ıştîgal: bir işle uğraşma, meşgul olma.
izale: giderme, ortadan kaldırma.

tarafımdan deyiniz ki: “Tahirî gibi kahraman bir şakirdi *Risale-i Nur*’a yetiştiren ve o vasıta ile defter-i a’mallerine daima hasenat yazdıran bir şakirdi bize kardeş veren o mübarek zatlar, inşaallah bu saadeti daima idame ettirecekler. Dünya cam parçalarını, o elmaslara tercih etmeyecekler. Onlar, hususî duamızda dahildirler.”

Hamisen: Mücahitlerin üstadı ve efelerin hakikî bir nahihi ve *Risale-i Nur*’un halis muhlis bir şakirdi olan Hasan Atıf Kardeşim, senin uzun ve tesirli ve ehemmiyetli mektubun içindeki edibâne, gayet ince hissiyatın ve sana mahsus lâtif tabiratin hoşuma gitti.

Kardeşim, müptedilerin ve hodfuruşların ve mülhidler in ilişmelerinden teessüratın, beni senin hesabına müteessir etti. Evvelce size yazdığım mektup, inşaallah o teessüratı izale eder.

Risale-i Nur’un mesleği ise, vazifesini yapar, Cenab-ı Hakkın vazifesine karışmaz. Vazifesi, tebliğdir; kabul ettirmek Cenab-ı Hakkın vazifesidir.

Hem, kemiyete ehemmiyet verilmez. Sen, o havalide birtek Atıf’ı bulsan, yüzü bulmuş gibidir. Merak etme.

Hem, mümkün olduğu kadar hariçten gelen küçük ilişmelere ehemmiyet verme. Fakat ihtiyatla, bu atâlet mevsimi ve gaflet zamanı ve derd-i maişet iptilâsı zamanında, cüz’î bir ıştırîgal de ehemmiyetlidir. Tevakkuf değil, muvaffakiyetsiz mağlûbiyet yok, *Risale-i Nur*’un her tarafa galibâne fütuhâtı var.

kemiyet: bir şeyin adet, miktar ve sayı olarak ifade edilebilen durumu, nicelik.
latif: güzel, hoş.
mağlûbiyet: yenilgi, yenilme.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
muhlis: ihlaslı, samimi; bir işi hiç bir karşılık beklemeden sırf Allah rızası için yapan.
muvaffakiyet: başarma, başarılı olma.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

mücahit: cihat eden, savaşan.
mülhit: İslam dininden ayrılan, Allah’ı inkar eden, dinsiz, imansız.
müptedi: itikatta ehl-i sünnet yolundan ayrılan bid’at yolunu tutan kimse.
müteessir: teessüre kapılan, hüznünlü, kederli, mahzun.
nasih: nasihat eden, öğüt veren.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursi’nin

eserlerinin adı.
saadet: mutluluk.
şakirt: talebe, öğrenci.
tabirat: tabirler, ifadeler, terimler, deyimler.
tebliğ: dinî bir emrin kullara bildirilmesi.
teessürat: teessürler, kederler, elemeler, acılar.
tevakkuf: duraklama, durma.
vasıta: aracı.
vazife: görev.
zat: kişi, şahıs.

Sadisen: Eski dost ve kardeş ve Risale-i Nur'un o zamanda ciddî bir talebesi ve Isparta hayatımda bana hüsn-i hizmetle samimî bir arkadaş ve himmeti uzun, eli kısa aziz kardeşim Mehmed Celâl, seni o zamandan beri unutmadım. Çok zaman *Risale-i Nur* dairesinde kalemiyle çalışanlar içinde isminle hissedar oluyordun. Senin yüksek istidadını ve ulüvv-i himmetini *Risale-i Nur*'da istimal etmek arzuluyordum. Demek, derd-i maişet, sizi bir derece kayıt altına aldı. Başta mübarek baban, hanenizde bulunanlara bilmukabele selâm ediyorum. Ve bilhasa Mehmed Seyerani Hayyat'a çok selâm ile beraber; eğer benim orada iken tanıdığım ve Hüsrev sisteminde telâkki ettiğim Mehmed Seyerani ise, onun bin selâmına selâmla mukabele edip; o Seyerani, o zamandan beri *Risale-i Nur*'un bir cüz'üne bahsi girdiği ve silinmediği gibi, hatırımda da silinmemiş. Çok defa bekliyordum ki, Seyerani, Hüsrev'in arkasında koşup çalışsın. Demek, onu da derd-i maişet bağlamış.

Sabian: *Risale-i Nur*'un erkân-ı mühimmesinden Halil İbrahim'in on dört yaşındaki evlâd-ı manevîsi, *Risale-i Nur* dairesindeki masum şakirtlerin dairesinde inşaallah ehemmiyetli mevki alacak ve o küçük şahsiyette parlak, büyük bir şakirt ruhu görünüyor. Mektubunda, çocukça konuşmamış, gayet müdakkikane büyük bir âlim gibi konuşması bizi çok sevindirdi, "Maşaallah, bârekâllah" dedi.

Saminen: Evvelce haber aldığınız hastalığıma dâir bir noksan parça, dualarınıza ve geçen ramazan gibi manen

âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bahis: konu.
barekallah: Allah mübarek etsin, hayırlı ve bereketli olsun.
bilhassa: özellikle.
bilmukabele: karşılıklı, karşılık olarak.
ciddi: gerçek olarak, hakikaten.
cüz: kısım, parça.

dair: alakalı, ilgili.
dird-i maişet: geçim derdi ve zorluğu, geçim sıkıntısı.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ehemmiyetli: önemli.
erkân-ı mühimme: önemli esaslar.
evlâd-ı manevî: manevî evlat durumunda olan.
evvelce: daha önce.
gayet: son derece.
hane: ev.
himmet: manevî yardım, ih-san, lütuf.

hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.
hüsn-i hizmet: güzel hizmet.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
istidat: kabiliyet, yetenek.
istimâl: kullanma.
manen: mana bakımından, manaca.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
maşaallah: Allah'ın istediği gibi, Allah'ın istediği olur anlamında hayret ve memnurluk

ifade eden bir ibare.
mevki: yer, makam.
mukabele: karşılık verme, karşılama.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
müdakkikane: dikkatlice, inceden inceye araştırarak.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
Sâbian: yedinci, yedinci olarak.
sadisen: altıncı olarak.
samimî: içten, candan, gönülden.
sâminen: sekizinci olarak, sekizinci derecede.
selâm: banş, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
şahsiyet: kişi, kimse.
şakirt: talebe, öğrenci.
talebe: öğrenci.
telâkki: anlama, kabul etme.
ulüvv-i himmet: himmetin yüksekliği; yüksek himmetlilik, yüksek gayretlilik.

yardımlarınıza vesile olmak için, o hastalık münasebetiyle yanımıza gelen bazı zatlara söyledğim ve noksan kalmış bir fıkrayı yazıyorum. Şöyle ki:

Hâlimi soranlara dedim ki: Hem nazar, hem ervah-ı gayr-i tayyibe cihetinden başıma gelen bu musibet, rahmet-i İlâhiye ile, on adetten bire indi; dokuzu nimet oldu, bâkî kalan birisi de dokuz menfaati oldu.

Birinci menfaati: Hastalıkta her saat ibadeti, dokuz saat ibadet hükmüne getirdi.

İkinci faydası: On beş Hasta Risalesini, tam zevk ile tashih etmek ve bu hastalık zamanında hastalara ve muhtaç olanlara çabuk yetiştirmeye sebep oldu.

Üçüncü faydası: Eski Said'i, Yeni Said'e kalbeden eski bir hastalık gibi; şimdi de, *Risale-i Nur*'un parlak bir tarzda intişarı, Yeni Said'i de dünya ile bir derece alâkadar ettiği cihetle, o hâlin zararından kurtulmaya sebep oldu.

Dördüncüsü: Bu mübarek aylarda, pekçok iştîyak ve ihtiyaçla fazla a'mal-i uhreviyede bulunmak arzusuyla beraber, mevsim ve bazı esbab cihetiyle muvaffak olamayarak fazla müteessir idim. Bu hastalık, tam bu aylara lâıyk bir tarzda, hastalıktan gelen ihlâs ve kesret-i sevap cihetiyle azîm bir menfaati oldu. Beni gündüzde dağ ve bağları gezmekten men ettiği gibi, gece uyku ve gafletten kurtarıp, kemal-i tazarru ve niyaz ile geceleri ihyaya sebep oldu.

alâkadar: ilgili, ilişki.
a'mal-i uhreviye: ahirete ait iş, hareket ve ibadetler.
azîm: büyük.
bâkî: geri kalan.
cihet: yön.
ervah-ı gayr-i tayyibe: iyi olmayan ruhlar, kötü ruhlar.
esbap: sebepler, vasıtalar.
faide: fayda.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
gaflet: dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşıp nefsin arzula-

rina dalmak.
hükmüne: yerine, değerine.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.
ihya: geceleri ibadetle ve uykusuz olarak geçirme.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
iştîyak: göreceği gelme, özleme.
kalbolma: bir halden diğer bir hale geçme, dönüşme.

kemal-i tazarru ve niyaz: tam bir yakanış ve dua.
kesret-i sevap: sevabın çokluğu.
men: yasak etme, engelleme.
menfaat: fayda.
musibet: felaket, bela.
muvaffak: başarmış, başarılı.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
müteessir: teessüre kapılan, hüznünlü, kederli, mahzun.

nazar: göz değme.
nimet: lütuf, ihsan, bağış.
rahmet-i İlâhiye: Allah'ın sonsuz rahmeti, İlâhî rahmet.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
tarz: biçim, şekil.
tashih: basılacak bir eserin dizgilerini kontrol ederek yanlışları düzeltme.
vesile: aracı, vasıta.
zat: kişi, şahıs.

Beşincisi: Geçendeki ramazandaki hastalık gibi, bu hastalık dahi, fedakâr kardeşlerimin şefkatlerini heyecana getirip, benim hesabıma a'mal-i uhreviyelerinin bir nevi zekâtını vermek; nâkıs, kusurlu sermayemi birden ona, belki yüze ve bine çıkarmaya sebep olmasıdır.

Altıncı faydası: Hastalara, yirmi beş deva-i imanî veren risalenin ilâçlarını nefsimde tatbik ederek, ayn-ı hakikat olduğunu tasdik edip, asap ve sinirden gelen ziyade hassasiyetimden kıymetsiz, fânî işleri, lüzumsuz ve endişeli meraktan ve faydasız ve zararlı alâkadan bir derece kurtulmaya sebep olmasıdır.

Umum kardeşler ve hemşirelerimize birer birer selâm ve selâmetlerine dua...

Ve dualarını rica eden kardeşiniz

Said Nursî

﴿ 161 ﴾

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Size, hastalığın dokuz faidesinden bakî kalan üçünü yazıyorum ki; o hastalığın bir meyvesi sabık Arabî fıkradır.

Yedinci faidesi: Risale-i Nur'un ehemmiyetli bir şakirdinin ehemmiyetli bir hatasını tamir etmesidir. Şimdilik bu ehemmiyetli faideyi izah etmek münasip değil.

alâka: ilgi, ilişki, bağ.

a'mal-i uhreviye: ahirete ait iş, hareket ve ibadetler.

Arabi: Arapçaya ait, Arap dili ile ilgili.

asap: sinirler.

ayn-ı hakikat: hakikatin aslı, gerçeğin tâ kendisi.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.

bâki: geri kalan.

deva-i imani: imanî deva, imanla ilgili ilâç, imandan gelen ilâç.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ehemmiyetli: önemli.

faide: fayda.

fânî: ölümlü, geçici.

fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.

fıkra: kısım, fasıl, bölüm.

hassasiyet: hassaslık, dikkatlilik, ihtimamlılık.

hemşire: kız kardeş, bacı.

izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.

kıymet: değer.

münasip: uygun.

nakıs: noksan, eksik.

nefis: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç.

nevi: çeşit, tür.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

sabık: geçmiş.

selâm: barış, rahatlık, selâmet ve esenlik dileme.

selâmet: salımlık, eminlik, kurtuluş, korku ve endişeden

uzak olma.

sermaye: varlık, servet.

sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullen.

şakirt: talebe, öğrenci.

şefkat: karşılıksız sevgi besleme, içten ve karşılıksız merhamet.

tasdik: doğrulama, onaylama.

tatbik: uydurma, uygulama.

umum: bütün.

ziyade: çok, fazla.

âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.

ayat-ı uzma: muazzam, yüce ayetler.

azamet: büyüklük.

azami: maksimum.

Besmele: Bismillâhırrahmânırrahîm (Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.) cümlesinin adı.

cazibedar: çekici, cazibeli.

ecel: her canlının Allah tarafından takdir edilen ölüm vakti.

faide: fayda.

ferah: gönül açıklığı, sevinç, sevinme.

fütuhat: zaferler, fetihler, galibiyetler.

gayet: son derece.

hadsiz: sınırsız, sonsuz.

hamd: Allah'a karşı şükran ve memnuniyetini onu överek bildirme.

hat: yazı, el yazısı.

havale: bir şeyi başkasının üstüne bırakma.

hazz-ı nefis: cismen, bedenlen, duyuyla bir şeyden lezzet alıp, haz duyma.

hizmet-i imaniye: iman ve Kur'an hakikatlerinin ikna edici ve ilmi delillerle anlaşılmasına hizmet etme.

hususî: özel.

ihata: kuşatma, içine alma.

iktifa: yeterli bulma, kâfi görme.

imtiyaz: fark, ayrıcalık, üstünlük.

inkılâp: değişme, dönüşme.

intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.

İsm-i Âzam: Cenab-ı Hakkin bin bir isminden en büyük ve manaca diğer isimleri kuşatmış olanı.

izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.

kumandan: komutan.

kutbiyet: evliyalar arasında zamanın en büyük mürsidi olmak.

lisan-ı hâl: hâl dili, bir şeyin durumu ve görünüşü ile bir mana ifade etmesi.

maddî: madde ile alakalı, cismanî.

manevî: manaya ait, maddî olmayan.

mertebe: derece, basamak.

mertebe-i ulviye: yüksek mertebeye, derece.

meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.

mevt: ölüm.

muhafaza: koruma.

muvaafakat: müsaade etme, kabul etme.

mücahidâne: mücahitçe, cihat

Sekizinci faydası: Gayet incedir, izah edilmez; yalnız, kısa bir işaret ederiz. Nasıl ki Hüsrev, yazdığı Kur'ân'ı, fotoğrafla tab'ını kabul etmeyerek binler cazibedar Kur'ân'lar kendi hattı ile âlem-i İslâm'da intişarıyla, kutbiyet derecesinde bir mertebeye-i ulviyeyi ve yüksek bir şeref-i imtiyâzı bırakıp, *Risale-i Nur* dairesindeki sırr-ı ihlâsı muhafaza ve hazz-ı nefisten teberri etmiştir; aynen öyle de, bu hastalık, ruhumda öyle bir inkılâp yaptı ki, *Risale-i Nur*'un parlak fütuhatını müteşekkîrâne temaşa etmek ve sevaptarâne, mücahidâne, bir nevi kumandan hizmetinde bulunmaktan gelen uhrevî zevki ve şerefi ve dünyada uhrevî meyvesini gösteren hizmet-i imaniyenin şahsıma ait lezzeti ve imtiyazı, o sırr-ı ihlâs için bırakmak ve kardeşlerime havale etmek ve onların şeref ve zevkleriyle iktifa etmeye nefis-i emmarem dahi muvafakat ederek, dünyanın bu uhrevî ve güzel yüzünde gözünü kapamak ve eceli ve mevdi ferahla karşılamaya tam kabul etmesidir.

Dokuzuncu faydası: Çoktan beri benim hususi bir vir-dim ve hiç kaleme alınmayan ve mesleğimizin dört esasından en büyük esası olan şükürün en geniş ve en yüksek mertebesini ihata eden ve bende çok defa maddî ve manevî hastalıkların bir nevi şifası olan ve İsm-i Azam ve Besmele ile dokuz âyât-ı uzmayı içine alan ve on dokuz defa şükür ve hamdi azamî bir tarzda ifade ile, *Tahmidat*'ın adetleriyle o eşyanın lisan-ı hâliyle ettikleri hamdüsenayı niyet ederek, o hadsiz hamdlerin yekûnu-nu kendi hamdleri içine alarak azametli ve geniş bir

ederek, gayret göstererek.

müteşekkîrâne: müteşekkîr olarak, teşekkür edercesine.

nefs-i emmare: insana kötü ve günah işlerin yapılmasını emreden nefis.

nevi: çeşit, tür.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.

senâ: methetme, övme.

sevaptarane: sevaplı olarak, sevap kazandırarak.

sırr-ı ihlâs: ihlas sırrı, samimi-yet ve doğruluğun sırrı.

şeref: manevî büyüklük, yücelik, onur.

şeref-i imtiyaz: imtiyaz şerefi, ayrıcalıklı olma şerefi.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

tâb: basma, baskı.

tahmidat: hamd etmeler,

şükretmeler.

tarz: biçim, şekil.

teberri: sevmeyip yüz çevirme, uzaklaşma.

temâşâ: hayretle ve dikkatle bakıp seyretme.

uhrevî: ahirete dair, ahirete ait.

virt: zikir; belli zamanlarda, belli sayıda, belli duaların zikir olarak belli biçimde ve düzenli şekilde okunması.

yekûn: toplam.

tahmidname ve teşekkürname bulunan ve *Sekîne*'deki esma-i sittenin muazzam yeni bir dersini izhar etmeye sebep olmasıdır.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve dua ve be-
raatlerini tebrik ederiz.

﴿ 162 ﴾

Medar-ı ibret ve hayret bir hâdisedir.

Risale-i Nur'un erkân-ı mühimmesinden bir zat yazıyor ki: Adapazarı zelzelesinin aynı gününde, zelzeleden birkaç saat evvel, umumi ve herkese göstermek için, bir büyük tiyatro teşekkülüyle ve oyuncu kızlardan dört güzelini cırlı çıplak olarak alâyişle çarşı ve pazarda gezdiren, o cazibedarlara kapılan, tiyatro binasında toplanan bin kişiden fazla seyirciler, oyun başlarken, birden bire arz, kemal-i hiddet ve gayz ile onların hayâsız yüzlerini dehşetli tokatladı, mahvedip zirüzeber etti ve o binâyı hâk ile yeksan eyledi.”

Ben, dünyanın bu nevi hâdiselerinden iki senedir hiç haberim yoktu, bakmıyordum. Fakat bugünlerde hem Hüsrev ve hem kahraman Çelebi zelzeleden haber vermeleri; ve Hüsrev ve rûfekasının kanaatiyle, Isparta'nın gürültülü zelzelesi karşısında, *Risale-i Nur*'u kuvvetli bir kalkan bulmasıyla hiçbir zarar vermemesi; ve *Risale-i Nur*'a muarız bir hocanın bütün hâsîlâtını mahveden

alâyiş: debdebe, tantana, gösteriş, bos, yalancı süs.
arz: yer, dünya.
berâet: temize çıkma, suçsuz olduğu anlaşılma.
cazibedar: çekici, cazibeli.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
erkân-ı mühimme: önemli esaslar.
esma-i sitte: Cenab-ı Hakk'ın altı büyük ismi; Kuddüs, Adl, Hakem, Ferd, Hayy, Kayyum.
evvel: önce.

hâdis: olay.
hâk: doğruluk, gerçek, hakikat.
hâsîlat: her hangi bir işten elde edilen şeyler.
hayâ: ahlâk kurallarına bağlı olma; ar, edep, namus.
izhar: gösterme, açığa vurma.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kemal-i hiddet ve gayz: çok fazla hiddet, öfke ve kızgınlık.
mahv: yok olma, ortadan kalkma, batma.
muarız: muhalefet eden, kar-

şı çıkan, muhalif.
muazzam: çok büyük, ulu, yüce.
nevi: çeşit, tür.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rûfeka: arkadaşlar, refikler.
sekine: içerisinde on dokuz harfi on dokuz ayet bulunan, sükûnet ve emniyet veren bir dua.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

tahmidname: hamd ve şükür yazısı.
teşekkül: oluşum.
teşekkürname: teşekkür bildiren yazı, teşekkür yazısı.
umum: bütün.
umumi: genel.
yeksân: dümdüz, her zaman, beraber.
zat: kişi, şahıs.
zelzele: yer sarsıntısı, deprem.
zirüzeber: altüst, karmakarışık, darmadağın.

dolu o muarıza has kalması, başkasına ilişmemesi bir derece kanaat verir ki; ekser vilâyetlere giren ve Adapa-zar'a girmeyen, *Risale-i Nur*'un ehemmiyetli bir esası olan tesettür şiarını bu derece açık ihanetiyle, *Risale-i Nur*, onların yardımlarına koşmamış diye, yalnız bu hâdiseye baktım.

163

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Risale-i Nur dünya işlerine alet olamaz, dünya işlerine siper edilmez. Çünkü, ehemmiyetli bir ibadet-i tefekkürîye olduğu cihetle, dünyevî maksatlar onunla kasten istenilmez; istenilse, ihlâs kırılır; o ehemmiyetli ibadet şekli değişir. Yani, çocuklar gibi, döğüşükleri vakit Kur'ân'ı başına siper eder. Başına gelen zarar Kur'ân'a geldiği gibi, Risale-i Nur, böyle muannit hasımlara karşı siper istimal edilmemeli.

Evet, *Risale-i Nur*'a ilişkinler tokatlar yerler; yüzer vukuat şahittir. Fakat, *Risale-i Nur*, tokatlarda istimal edilmez ve niyet ve kast ile tokatlar gelmez. Çünkü, sır-ı ihlâs ve sır-ı ubudiyete münafidir. Bizler, bize zulmedenleri, bizi himaye eden ve *Risale-i Nur*'da istihdam eden Rabbimize havale ediyoruz.

Evet, dünyaya ait harika neticeler bazı evrad-ı mühimme gibi, *Risale-i Nur*'a çokça terettüp ediyor. Fakat onlar istenilmez, belki veriliyor; illet olamaz, bir faide olabilir.

cihet: yön.
dünyevi: dünyaya ait.
ehemmiyetli: önemli.
ekser: pek çok.
evrâd-ı mühimme: önemli virtü-
ter, zikirler.
faide: fayda.
hâdis: olay.
hârîka: olağanüstü.
hasım: düşman, rakip.
havale: bir şeyi başkasının üstü-
ne bırakma.
himaye: koruma, muhafaza et-
me.
ibadet-i tefekkürîye: tefekkür

ibadeti.
ihanet: hainlik, kötülük etme.
ihlâs: samimiyet, bir ameli
başka bir karşılık beklemek-
sizin, sırf Allah rızası için yap-
ma.
illet: sebep, gaye.
istihdam: bir hizmette kul-
lanma, çalıştırma.
istimal: kullanma.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kasıt: bir işi bile bile, isteyey-
rek yapma.
kasten: bile bile, isteyerek,

kasıtlı olarak.
maksat: gaye.
muannit: inatçı, ayak dire-
yen.
muarız: muhalefet eden, kar-
şı çıkan, muhalif.
münafi: zıt, aykırı.
Rabb: besleyen, yetiştiren,
verdiği nimetlerle mahlûkatı
ıslah ve terbiye eden Allah.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-
diüzzaman Said Nursî'nin
eserlerinin adı.
sırr-ı ihlâs: ihlas sırrı, samimi-

yet ve doğruluğun sırrı.
sırr-ı ubudiyet: kulluğun sırrı.
şiar: işaret, belirt, ayırt edici
işaret.
terettüp: bir işin birinin üzeri-
ne düşmesi.
tesettür: örtünme, gösteril-
mesi dinen yasak olan kısım-
ların örtülmesi.
vilâyet: il.
vukuat: vuku bulan şeyler,
hadiseler, olaylar.
zulüm: haksızlık, eziyet, iş-
kence.

Eğer istemekle olsa, illet olur, ihlâsı kırar; o ibadeti kısmen iptal eder. Çabuk bu hâdiseyi teskin ediniz, yoksa münafıklar istifade edecekler; belki onların parmağı var.

Evet, *Risale-i Nur*'un o kadar dehşetli muannitlere karşı galibâne mukavemeti, sırr-ı ihlâstan ve hiçbir şey alet edilmemesinden ve doğrudan doğruya saadet-i ebediyeye bakmasından ve hizmet-i imaniyeden başka bir maksat takip etmemesinden ve bazı ehl-i tarikatın ehemmiyet verdikleri keşif ve keramat-ı şahsiyeye ehemmiyet vermemekten ve velâyet-i kübra sahipleri olan Sahabiler gibi, veraset-i nübüvvet sırrıyla, yalnız iman nurlarını neşretmek ve ehl-i imanın imanlarını kurtarmaktır.

Evet, *Risale-i Nur*'un bu dehşetli zamandaki kazandırdığı iki netice-i muhakkıkası her şeyin fevkindedir; başka şeylere ve makamlara ihtiyaç bırakmıyor.

• *Birinci neticesi:* Sadâkat ve kanaatle *Risale-i Nur* dairesine giren, imanla kabre gireceğine gayet kuvvetli senetler var.

• *İkinci neticesi:* *Risale-i Nur* dairesinde, ihtiyarımız olmadan, haberimiz yokken takarrür ve tahakkuk eden şirket-i maneviye-i uhreviye cihetiyle herbir hakikî sadık şakirdi, binler diller ile, kalpler ile dua etmek, istiğfar etmek, ibadet etmek ve bazı melâike gibi, kırk bin lisan ile tesbih etmektir. Ve ramazan-ı şerifteki hakikat-i Leyle-i Kadir gibi kudsî ve ulvî hakikatleri yüz bin el ile aramaktır.

İşte bu gibi netice içindir ki, *Risale-i Nur* Şakirtleri, hizmet-i Nuriyeyi velâyet makamına tercih eder, keşif ve

keramat: kerametler, ermişlerin, velilerin olağan üstü sözleri ve hâlleri.

keramat-ı şahsiye: şahsa ait kerametler.

keşif: Allah tarafından ilham edilme, kalp gözüyle görme.

kismen: kısmî olarak, bazı yünden.

lisan: dil.

makam: yer, mevki.

maksat: gaye.

melâike: melekler.

muannit: inatçı, ayak direyen.

mukavemet: karşı koyma, dayanma, direnme.

münafık: nifak sokan, arabozucu; kalbinde küfrü gizlediği halde Müslüman görünen.

neşir: herkese duyurma, yayma, tamim.

netice-i muhakika: kesin netice, sonuç.

nur: aydınlık, parıltı, ışık.

ramazan-ı şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.

saadet-i ebediye: sonu olmayan, sonsuz mutluluk.

sadâkat: bağlılık, doğruluk.

sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.

Sahabi: Sahabeden olan kişi, Hz. Muhammed'i görmüş ve O'nun sohbetinde bulunmuş müslüman kimse.

senet: dayanılacak ve güvenilecek şey, kuvvetli delil olabilecek söz.

sır: gizli hakikat.

sırr-ı ihlâs: ihlas sırrı, samimiyet ve doğruluğun sırrı.

şakirt: talebe, öğrenci.

şirket-i maneviye-i uhreviye: ahirete ait hizmetlerle ilgili manevî şirket, manevî ortaklık.

tahakkuk: gerçekleşme, kesinleşme.

takarrür: yerleşme, kararlı hale gelme.

tesbih: Allah'ı bütün kusur ve noksan sıfatlardan uzak tutma, Cenab-ı Hakk'ı şanına layık ifade-lerle anma.

teskin: sakinleştirme, yatıştırma.

velâyet: velîlik, ermişlik, Allah dostluğu.

velâyet-i kübra: en büyük velîlik, Cenab-ı Hakk'ın insana yakın olmasına bakan ve peygamber varisi olmaktan gelen gayet kısa ve yüksek tarikat berzahına uğramadan zahreden hakikate geçen velîlik mesleği.

veraset-i Nübüvvet: Peygamber varisiği, Peygamberimizin varisi durumunda olan, büyük âlim ve velilerin yolu.

ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.

cihet: yön.

dehşetli: ürkütücü, korkunç.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

ehemmiyet: önem, kıymet.

ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.

ehl-i tarikat: tarikat ehli, kalbini dünyanın fani işlerinden ayırıp, Allah sevgisi ile bağlayan kimseler.

fevkinde: üstünde.

galibâne: galibe yakışır tarzda.

gayet: son derece.

hâdis: olay.

hakikat-i Leyle-i Kadir: Kadir Gecesinin esası, mahiyeti.

hizmet-i imaniye: iman ve Kur'an hakikatlerinin ikna edici ve ilmi delillerle anlaşılmasına hizmet etme.

hizmet-i Nuriye: Nur hizmeti, Risâle-i Nur için çalışma.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemek-

sizin, sırf Allah rızası için yapma.

ihtiyar: irade, tercih; kendi istek ve arzularına göre hareket etme.

illet: sebep, gaye.

iman: inanç, itikat.

iptal: boş, hükümsüz.

istifade: faydalanma, yararlanma.

istiğfar: tevbe etme, Allah'tan günahlarının bağışlanmasını isteme.

kanaat: inanma, görüş, fikir.

keramati aramaz ve ahiret meyvelerini dünyada koparmaya çalışmaz ve vazife-i İlâhiye olan muvaffakiyet ve halka kabul ettirmek ve revaç vermek ve galebe ettirmek ve müstahak oldukları şanüşeref ve ezvak ve inayetlere mazhar etmek gibi, kendi vazifelerinin haricinde bulunan şeylere karışmaz ve harekâtını onlara bina etmezler. Halisen, muhlisen çalışırlar, “Vazifemiz hizmettir; o yeter” derler.

Ve saniyen: Seksen küsur sene kıymetinde bulunan ve ramazan-ı şerifin mecmuunda gizlenen hakikat-i Leyle-i Kadri kazanmak için, Risale-i Nur Şakirtlerinin şirketi maneviye-i uhreviyeleri muktezasınca her biri, mütekelim-i maalgayr sigası olan ¹ أَجْرَنَا ۞ اِرْحَمْنَا ۞ وَاعْفِرْ لَنَا

gibi tabiratta, “Biz” dedikleri vakit, *Risale-i Nur*’un sadık şakirtlerini niyet etmek gerektir; tâ her bir şakirt ummun namına münacat edip çalışsın. Ve bu bîçare ve az çalışabilen ve haddinden çok fazla hizmet ondan beklenen bu kardeşinize, o hüsnüzanları yanlış çıkarmamak için, geçen ramazan gibi yardımınızı rica ediyorum.

164

Birden Hatıra Gelen Bir Meseledir.

Her şeyde, her musibette, hususan beşer eliyle gelen zulümlü musibetlerde, risale-i kaderde beyan edildiği gibi, iki sebep var: Biri, zahiren esbaba bakan beşerdir, diğeri kader-i İlâhîdir. Beşer, zahirî esbaba bakar; bazen

beşer: insan, insanlık.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
bîçare: çaresiz, zavallı.
binâ: kurma, dayandırma.
esbap: sebepler, vasıtalar.
ezvak: zevkler.
galebe: galip gelme, üstünlük.
hakikat-i Leyle-i Kadri: Kadri Gecsinin esası, mahiyeti.
halisen: halis olarak, halis ve katıksız olduğu hâlde, hilesizce.
harekât: hareketler, davranışlar.
haric: dışarı.
hususan: bilhassa, özellikle.
hüsnüzan: bir kimsenin veya bir hadisenin iyiliği hakkındaki vicdanî ve iyi kanaat.
inayet: yardım, ihsan, lütuf.
kader-i İlâhî: İlâhî kader, Allah’ın kader kanunu.
kiymet: değer.
mazhar: nail olma, sereflenme.
mecmu: toplam, tüm.
mesale: konu.
muhlisen: içtenlikle, samimiyetle.
mukteza: iktiza eden, gereken.
musibet: felâket, bela.
muvaffakiyet: başarma, başarılı olma.
münacat: Allah’a dua etme, yalvarma, Onun manevî huzurunda tazarru ve niyazda bulunma.
müstahak: hak eden, hak etmiş.

1. Bizi korus. • Bize merhamet etsin. • Bize mağfiret eylesin.

mütekellim-i maalgayr: birinci çoğul şahıs.
nam: ad.
ramazan-ı şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.
revaç: rağbet, kıymet, değer.
risale-i kader: Kader Risalesi, Risale-i Nur’da Sözlere mecmuası içinde bulunan 26. söz.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.

sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.
saniyen: ikinci olarak.
sigâ: kip, fiilin çekiminden meydana gelen.
şakirt: talebe, öğrenci.
şanüşeref: şan ve şeref.
şirket-i maneviye-i uhreviye: ahirete ait hizmetlerle ilgili manevî şirket, manevî ortaklık.

tabirat: tabirler, ifadeler, terimler, deyimler.
umum: bütün, herkes.
vazife: görev.
vazife-i İlâhiye: doğrudan doğruya Allah’a ait olan iş ve vazife.
zahiren: görünüşte.
zahiri: görünürde.
zulüm: haksızlık, eziyet, işkence.

yanlış eder, zulmeder. Fakat, kader başka noktalara bakar, adalet eder.

İşte, bugünlerde, elîm bir endişe ile *Risale-i Nur* daire-sine temas eden üç mesele, adalet-i kaderiye noktasında manevî suale cevaben ihtar edildi.

Birinci sual: Neden fedakâr, yüksek bir şefkati taşıyan vâlide, bu zamanda, veledinin malından irsiyet almasından mahrum edildi, kader müsaade eyledi.”

Gelen cevap şu: Valideler bu asırda, bir aşılama suretinde şefkatlerini yanlış bir tarzda sarf etmeleridir ki, “Ev-lâdım, şanüşeref rütbesinde memuriyet kazansın” diye, bütün kuvvetleriyle, evlâtlarını dünyaya, mekteplere sevk ediyorlar. Hatta, mütedeyyin de olsa, Kur’ânî ilimlerin okunmasından çekip, dünya ile bağlarlar. İşte bu şefkat-in bu yanlışından, kader bu mahrumiyete mahkûm etti.

İkinci suâl: *Risale-i Nur*’la münasebettar bazı zatlara acıdım, “Neden pederinin malından hakkı iki sülüs iken, o haktan, kısmen mahrumiyete, kader-i İlâhî neden müsaade etti?”

Gelen cevap: Şu asırda, öyle acip bir aşılama, ebe-veynine hürmet ve peder ve validesinin şefkatlerine mu-kabil, bilâkaydüşart kemal-i hürmet ve itaat lâzım iken, ekseriyetle o hakikî hürmet ve itaat bozulduğundan, iki sülüs almaktan zulmen mahrum edildiler. Kader, bunla-rın kusuruna binaen müsaade etti. Kızlar ise, gerçi baş-ka cihetlerde kusurları çok, fakat zaafiyetlerine binaen,

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
adalet: her hak sahibine hak-kının tam ve eksiksiz verilme-si, düzenli ve dengeli oluş.
adalet-i kaderiye: kaderin adaleti.
asır: yüzyıl.
bilâkaydüşart: kayıtsız ve şartsız.
binaen: -den dolayı, bu se-bepten.
cevaben: cevap olarak, karşı-lık şeklinde.
cihet: yön.

ebeveyn: ana baba.
ekseriyetle: daha ziyadesiy-le, çoklukla, çoğunlukla.
elîm: şiddetli, çok dert ve ke-der veren.
endişe: kaygı.
evlât: çocuklar.
fedakâr: kendini veya şahsi menfaatlerini hiçe sayan, fe-da eden.
gerçi: her ne kadar...
hâk: pay, hisse.
hakiki: gerçek.
hürmet: saygı.

ihtar: hatırlatma, uyarı.
irsiyet: varis olma, mirasçılık.
itaat: söz dinleme, boyun eğ-me, emre uygun hareket et-me.
kader: ilâhî hüküm; Cenab-ı Hakk’ın takdir ve tayin etme-si.
kader-i ilâhî: ilâhî kader, Al-lah’ın kader kanunu.
kemal-i hürmet: hürmetin mükemmelliği, tam ve kusur-suz mükemmel hürmet.
kemal-i itaat: itaatın kusur-

suzluğu, tam ve mükemmel itaat.
kısmen: kısmî olarak, bir kısım.
Kur’ânî: Kur’an’a ait, Kur’an’dan gelen.
mahkûm: kendine hükmolunan, hükümlü.
mahrum: bir şeye sahip olama-yan, yoksun.
mahrumiyet: mahrumluk, diledi-ğini, istediğini elde edememe, na-sipsizlik, hissesizlik.
manevî: manaya ait, maddî ol-mayan.
mektep: öğrenim yeri.
memuriyet: memurluk.
mesele: önemli konu.
mukabil: karşılık.
münasebettar: ilgili, alâkalı.
müsaade: izin.
mütedeyyin: dinin emirlerini ek-siksiz yerine getiren, dindar, dine bağlı.
peder: baba.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzz-zaman Said Nursî’nin eserlerinin adı.
sarf: harcama.
sevk: yöneltme.
sual: soru.
suret: biçim, şekil, tarz.
sülüs: üçte bir.
şan ü şeref: şan ve şeref.
şefkat: acıyarak ve esirgeyerek sevmeye, içten ve karşılıksız mer-hamet.
şefkat: karşılıksız sevgi besleme, içten ve karşılıksız merhamet.
tarz: biçim, şekil.
valide: ana, anne.
velet: çocuk.
zaafiyet: zayıflık, güçsüzlük, der-mansızlık.
zat: kişi, şahıs.
zulmen: zulümle, haksızlıkla, zul-mederek.
zulüm: haksızlık, eziyet, işkence.

himayetskâr ve şefkatkâr ellere ziyade muhtaç bulunduklarından, hürmetlerini peder ve validelerine karşı ihtiyaçlarını hassasiyetle bir cihette ziyadeleştirdiklerinden, beşerin zalim eliyle, kardeşlerinin kısmen haklarını, muvakkaten onlara vermeye müsaade etti.

Üçüncü soru: Bazı mütedeyyin zatların, dünyadar haremleri yüzlerinden ziyade sıkıntı çekmeleri nedendir? Bu havalide o nevi hâdiseler çoktur.

Gelen cevap: O mütedeyyin zatlar, diyanetlerinin muktezası, böyle serbestiyet-i nisvan zamanında öyle serbest kadınların vasıtasıyla, dünyaya girişmeleri hatalarından, o kadınların eliyle tokat yemelerine kader müsaade etti.

Mütebakîsi, bir mübarek hanımın şuursuz müdahale-iyle geri kaldı.

165

Evvela: Bu mübarek ramazan-ı şerifteki dualar, ihlâsı bulmak şartıyla, inşaallah makbuldür. Fakat, maatteessüf, ekseriyetçe Risale-i Nur Şakirtlerinin nazarlarını dünyaya çevirmek ve huzur-i kalbi bozmak için, bazı taarruzlar yüzünden o ihlâs, o huzur-i tam, bir derece zedelenir; merak etmeyiniz. Her şeyi Cenab-ı Hakka havale edip, öyle taarruzlara ehemmiyet vermeyin. Atıf'a da yazınız, merak etmesin ve müteessir olmasın. O da, bir

beşer: insan, insanlık.

cihet: yön.

diyanet: dinî emirlere riayet, din-darlık.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

dünyadar: dünya işleriyle uğraşarak mal mülk sahibi olan, dünyalık.

ehemmiyet: önem, değer, kıymet.

ekseriyet: çoğunluk.

evvelâ: birinci olarak, her şeyden önce, ilk olarak.

hâdis: olay.

harem: kadın eş.

hassasiyet: hassaslık, dikkatlilik, ihtimamlılık.

havale: bir şeyi başkasının üstüne bırakma.

havali: bölge, etraf, çevre, civar.

himayetskâr: koruyucu.

huzur-i kalp: kalben huzur duymak.

huzur-i tam: tam bir huzur.

hürmet: saygı.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.

inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

kader: ilahî hüküm; Cenab-ı Hakk'ın takdir ve tayin etmesi.

kısmen: kısmî olarak, bir kısım.

maatteessüf: ne yazık ki, üzülerek belirtiyim ki.

makbul: kabul edilmiş, geçerli.

mukteza: iktiza eden, gereken.

muvaakkaten: geçici olarak.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

müdahale: karışma.

müsaade: izin.

mütebakî: geri kalan.

mütedeyyin: belli bir dini kabul etmiş.

mütedeyyin: dinin emirlerini eksiksiz yerine getiren, din-dar, dine bağlı.

müteessir: teessüre kapılan, hüznü, kederli, mahzun.

nazar: bakış; düşünce, fikir.

nevi: çeşit, tür.

peder: baba.

Ramazan-ı Şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin adı.

serbestiyet-i nisvan: kadınların açık-saçıklıkta ileri gitmesi.

sual: soru.

şakirt: talebe, öğrenci.

şefkatkâr: şefkat gösteren, merhamet ve acıma duygu-

sunu sahip olan, şefkatli.

şuursuz: idraksız, bilgisiz.

taarruz: saldıрма, sataşma, ilişme.

valide: ana, anne.

vasıta: aracılık.

zalim: zulmeden, acımasız ve haksız davranan.

zat: kişi, şahıs.

ziyade: artma, çoğalma; fazl, çok.

kaza-i İlâhîdir. İnşaaallah, Sava, Hafız Mehmed'in hâdisesi gibi, *Risale-i Nur*'un lehine dönecektir. (HAŞİYE 1)

Hem Atıf'ın parlak hizmeti tevakkufa uğraması (HAŞİYE 2) ve gerilemesi ve merhum Mehmed Zühdü Bedevi'nin yüksek ve geniş hizmetinin perdelenmesi düşünmesi beni ziyade mahzun ettiği hengâmda, elime bir mektup verildi. O mektup, o endişemi izale etti. “*Risale-i Nur* hizmetinde bir kapı kapansa, daha mühim kapılar açılır” diye kaide, yine hükmünü icra etti ki; Sabri gibi *Risale-i Nur*'un gayet büyük bir rüknünün büyük amucası ve

HAŞİYE 1: Atıf'a muaraza eden ve hücum eden tarikatçı müftü ve taassuplu vaiz ve hoca ve ehl-i tarikat, ehemmiyetli ehl-i ilim ve tarikat, bu muarazada en son perdesini rejim hesabına ve tarafgirliğe ve himayesine dayanıp, Atıf'ın müdafaa ettiği sünnet-i seniye mesleğine taarruz sureti-ne girdiğini; ve *Risale-i Nur*'a muaraza eden, bilerek veya bilmeyerek zındıkaya yardım ettiğine bir delil:

Bu defa adliyece benden sordular ki: “Kürt Atıf rejim aleyhinde çalışıyor. Demek onun muarızları rejime dayandılar.”

Ben de dedim: “Rejimi reddetmek ne vazifemizdir, ne de kuvvetimiz var ve ne de düşünüyoruz. Red başka, kabul etmemek başkadır; amel etmemek daha başkadır. Hazret-i Ömer'in (r.a.) taht-ı hükmünde, kanun-i adalet-i şer'îyesini reddetmeyen ve işlemeyen Yahudilere, Nasarâya ilişmiyordular. Demek, kabul etmemek, idarece cünha, bir suç teşkil etmiyor ki, o çeşit muhalifler ve münkirler, en kuvvetli padişahların idaresi ve siyaseti altında bulunmuşlar. İşte bu nokta-i nazardan, *Risale-i Nur*'un şakirtlerinden en müthiş bir muhalif, rejim müessesesini tel'in etse, bilfiil idareye ilişmese, onun mefkûresine kanunen ilişilmez. Hürriyet-i vicdan ve hürriyet-i fikir onları tebrie eder.

HAŞİYE 2: Şimdi aldığımız haber: Denizli valisi ehemmiyetli bir şifre ile bura valisine Atıf meselesini iz'am ederek şifre yazmış. Hafız-ı Haki-ki'nin hıfzına dayanıp, telâş etmeyiniz; fakat, ihtiyat ediniz. Hapsolan Atıf ve arkadaşlarına teselli veriniz. Ve merak etmesinler; Allah Kerîm'dir ve Rahîm'dir.

gayet: son derece.

hâdis: olay.

haşıye: dipnot.

hengâm: zaman, sıra.

hüküm: karar, emir.

icra: yürütmeye, bir işi yerine getirme.

inşaaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

izale: giderme, ortadan kaldırma.

kaide: kural, esas, düstur.

kaza-i İlâhî: Allah'ın emrinin, takdirinin yerine gelmesi.

leh: onun tarafına, ondan yana, birinin faydası için yapılan hareket.

mahzun: hüznü, kederli, üzüntülü.

merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.

mühim: önemli, ehemmiyet-

li.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

rükün: bir topluluğun en önemli ve kuvvetli fertlerinden her biri.

tevakkuf: duraklama, durma.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

Risale-i Nur'un bir kahramanı olan Tahiri'nin eniştesi ve *Risale-i Nur*'un saff-ı evvelinde ve şakirtlerinin başında bir zaman nazırlık vazifesini gören ve şimdiye kadar da *Risale-i Nur* hakkında kalbini bozmayan büyük Hafız Zühtü'nün samimî kemal-i sadâkat ve ihlâsı gösteren mektubuyla ve Hulûsî-i salis Abdullah Çavuşun hâşiyesinde tasdikle, bu eski ve yeni gayyur kardeşimiz Büyük Zühtü, resmiyete bakmayarak, *Risale-i Nur*'un mühim vazifelerinden olan masumlara Kur'ân dersini vermekle gösterildi ki, merhum Zühtü Bedevi yerine, bu Büyük Zühtü'yü yeni veriyor. Ve Atıf'ın tevakkufu yerine, bu müdakkik ve muktedir ve hatip Büyük Hafız Zühtü'yü faaliyeteye getirdi. Cenab-ı Hakka şükrediyoruz. Bugünden itibaren, *Risale-i Nur*'un has şakirtleri içinde şirket-i maneviye-i Nuriyeden hissedar olmasını ve ismiyle duaya girdiğini selâmımla beraber tebliğ ediniz.

﴿ 166 ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نِعَمَائِهِ

Risale-i Nur'un silsile-i keramatından *Mu'cizat-ı Ahmediye* ve kerametli Yirmi Dokuzuncu Söz ve *İşaratü'l-İ'caz*'ın himayetkârâne ve mu'cizâne yeni bir kerametleri şudur ki: Bu ramazan-ı şerifin başında doktorun ihbarıyla ve kuvvetli emarelerin delâletiyle ve birden hararet

1. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. • Nimetlerinden dolayı Allah'a hamd olsun.

delâlet: delil olma, gösterme.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz.

emare: alâmet, belirti, nişan.

gayyur: çok gayretli, çok çalışkan.

hararet: sıcaklık.

has: ileri gelen, seçkin olan.

hâşiye: dipnot.

hatip: hitap eden, topluluğa karşı konuşan.

himayetkârâne: korumaya çalışarak.

hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.

Hulûsî-i Salis: üçüncü Hulûsî.

ihbar: haber verme, bildirme.

ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.

kemal-i sadakat: sadakatin son derecesi, tam bağlılık, kusursuz sadakat.

keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.

masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.

merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.

mu'ciz-âne: mu'cizeli bir şekilde.

Mu'cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu'cizeleri anlatan On Dokuzun-

cu Mektup risalesi.

muktedir: iktidarlı, gücü yeten.

müdakkik: tetkik eden, inceden inceye araştıran.

mühim: önemli, ehemmiyetli.

nazır: vekil, bakan.

ramazan-ı şerif: mübarek, şerefli ramazan ayı.

resmiyet: resmîlik, resmî olma hâli.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

saff-ı evvel: birinci saf.

samimî: içten, candan, gönülden.

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.

silsile-i keramat: kerametler silsilesi, kerametlerin zincirleme birbirini takibi.

şakirt: talebe, öğrenci.

şirket-i maneviye-i Nuriye: Risale-i Nur'un manevî ortaklığı.

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.

tasdik: doğrulama, onaylama.

tebliğ: ulaştırmak, bildirmek.

tevakkuf: duraklama, durma. **vazife:** görev.

kırk dereceden geçmesiyle tebeyyün eden, zehirlemek-
ten gelen şiddetli hastalık hengâmında, kardeşimiz
Atıf'ın habbe gibi hâdisesini, hariç valiler kubbe yaparak,
buranın hem adliye, hem zabıta, hem vilâyete şifrelerle
Risale-i Nur aleyhine sevk edildiği aynı zamanda, iki sa-
at evvel, *Mu'cizat-ı Ahmediye* İstanbul'dan koşup imda-
da gelmiş. Masada iken, Yirmi Dokuzuncu Söz ve kera-
metli *İşaratü'l-İ'caz*, Tosya kasabasından imdada gelmiş
gibi, aynı vakitte yaldızlı ciltleriyle masa üzerinde durur-
ken, onların müsadere endişesi ve elliden ziyade sair ri-
salelerin de namazsız ellerin zaptına geçmek ihtimali ve
şiddetli hastalığın konuşturmamak vaziyetiyle beraber,
Risale-i Nur'un o üç kerametli risaleleri, öyle harika bir
himayet ve muhafazaya vesile ve o zehirlendirmeye pan-
zehir ve tiryak oldu ki, bu hale muttalî olan bizler, şimdi
de hayretteyiz. Güya hiçbir hastalık yokmuş gibi, gayet
kuvvetli, hem şiddetli tokatlar vurarak, o düşmanlık vazii-
yeti dostluğa çevrildi.

Hem adliyenin büyük memurları ve taharri komiserle-
ri, şiddetli taharri ve müsadere için geldikleri hâlde, elli-
den ziyade kitaplardan hiçbirine el uzatmadan, yalnız o
risalelerin kerametlerini kısmen dinleyerek onların ma-
nevî himayeti altında muhafaza edildi. Yalnız Müdafaat
ve On Altıncı Mektup ve Ramazaniye Risalesini, mütalâa
etmek için biz verdik.

Üçüncü günde, daha şiddetli arama ve taharri etmek,
zabitanın siyasî komiseri bir taharri komiseriyle geldiği

adliye: mahkeme, yargılama
işleriyle uğraşan daire.
aleyh: karşı, karşıt.
endişe: kaygı.
evvel: önce.
gayet: son derece.
güya: sanki.
habbe: tane.
hâdis: olay.
hariç: dışarı.
harika: olağanüstü.
hengâm: zaman, sıra.
himayet: koruma, esirgeme.
ihtimal: olabilirlik.

imdat: yardım.
keramet: Allah'ın velî kulla-
rında görülen olağanüstü hâl-
ler veya tabiatüstü hâdiseler.
keramet: ermişesine yapı-
lan iş, hareket veya söylenen
söz, fikir.
kismen: kısmî olarak, bir kı-
sım.
kubbe: gökyüzü, sema.
manevî: manaya ait, maddî
olmayan.
Mu'cizat-ı Ahmediye: Pey-
gamber Efendimizin (a.s.m.)

gösterdiği mu'cizeleri anlatan
On Dokuzuncu Mektup risale-
si.
muhafaza: koruma.
muttalî: bir işten haberi olan,
bilgili, haberdar.
müdafaat: müdafaalar, sa-
vunmalar.
müsadere: toplatma, elden
alma.
mütalâa: bir şeyi etrafıca dü-
şünme, dikkatli okuma.
panzehir: zehirin tesiri gider-
me özelliği olan madde.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sâir: diğer, başka, öteki.
sevk: yöneltme, gönderme.
siyasî: siyasetle ilgili, siyasete ait.
taharri: arama, araştırma.
tebeyyün: meydana çıkma, gö-
rünme, belli olma, anlaşılma.
tiryak: en iyi çare, baş ilâç.
vaziyet: durum.
vesile: aracı, vasıta.
vilayet: il.
yaldız: süs.
zabıta: şehir güvenliğini sağla-
makla vazifeli bulunan idare, po-
lis.
zapt: idaresi altına alma, tutma.
ziyade: çok, fazla.

akim: neticesiz, sonu yok, başarısız.

aşire: dakikanın onuncu kuvveti, 60 üzeri 10.

Cenab-ı Erhamürrâhimin: inayet ve rahmet, yardım ve lütf sahiplerinin en merhametlisi olan, şeref ve azamet sahibi olan yüce Allah (c.c.).

cihet: yön.

elhamdülillâhi alâ külli hâl: her hâl ve durumda Allah'a hamd olsun, şükrolsun.

endişe: kaygı.

evvel: önce.

ferah: gönül açıklığı, sevinç, sevinme.

fütur: zayıflık, gevşeklik, usanç.

hâdis: olay.

hâlât: hâller, durumlar, tavırlar.

hamd: Allah'a karşı şükran ve memnuniyetini onu överek bildirme.

hane: ev.

hârîka: olağanüstü.

himayet: koruma, esirgeme.

Hizb-i Kur'ânî: Kur'ân ayetlerinden bir kısmının bir araya getirilmiş hâli.

Hizb-i Nuri: Risale-i Nur'a ait hizip adında bir duâ.

hurufat: harfler.

iade: geri verme.

i'caz: mu'cizelik, insanların benzerini yapmaktan âciz kaldıkları şeyi yapmak.

ihlâs: samimiyet, bir ameli baska bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.

inayet-i İlâhiye: Allah'ın yardımı.

istirahat: dinlenme, rahatlama.

kemal-i ferah: mükemmel bir ferahlık.

kemal-i teslimiyet: tam bir teslim oluş, boyun eğiş.

keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.

kumanda: komuta.

Kur'ân-ı Azîmüşşan: şan ve şerefi yüce olan Kur'ân.

Mevlâ: Allah.

mu'cizat: mu'cizeler, Allah tarafından verilip, yalnız peygamberlerin gösterebilecekleri büyük harika işler.

muztarip: ızdırıp çeken, sıkıntılı olan.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

müsterih: bütün kaygılardan kurtulup gönüllü rahata kavuşan, içi rahat, kaygısız.

mütalâa: bir şeyi etrafıca düşünme, dikkatli okuma.

müteallim: elemli, kederli, hüznünlü, içi sızlayan.

mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.

müz'ic: rahatsız eden, sıkıntı ve-

vakitten iki üç saat evvel, üç kerametli risalelerin kumandasında bütün risaleler, kendilerini ellere vermemek için ortada görünmediler. Bütün iki saat o taharri neticesinde, Ankara'dan gelen bir ramazan tebrikiyle, bir Ramazaniye Risalesini elde ettiler. Mütalâadan sonra iade etmek vaadiyle aldılar. Bütün bu hâlât yüksekte duran Mu'cizatlı Kur'ân-ı Azîmüşşan ile beraber, i'cazlı *Hizb-i Kur'ânî*'nin nüshaları ve *Hizb-i Nuri*'nin risaleleri, bu harika vaziyeti gösterdiler. Cenab-ı Hakka, onların hurufatı adedince ve şehri ramazanın dakikalarının aşireleri sayısınca hamdüsena ediyoruz. ¹ **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ**

Hem hastalıktan gelen teessür ve Atıf hâdisesiyle kalbime gelen teellüm ve onlara acımak ve Isparta'ya sirâyet etmek endişesinden neş'et eden sıkıntı ve bu mübarek şehirde *Risale-i Nur*'un ² **سِرِّاتِنَا** perdesi altına gir-

mesi; ve üçüncü günde, o iki taharriden sonra, akşama kadar gelen ve gidenler mütemadiyen tarassud edilmesi ve Emin'in hanesinde birşey bulunmadan taharri edilmesi cihetiyle, ziyade muztarip ve müteallim iken, Cenab-ı Erhamürrâhimînin rahmetiyle, şimdiye kadar devam eden inayet-i İlâhiye himayeti ve rıza, teslim, tevekkül ve ihlâsın verdikleri teselli, bütün o müz'ic şeyleri akim bıraktı. Kemal-i ferah ve istirahatle, "*Görelim Mevlâ neyler, neylerse güzel eyler*" deyip, kemal-i teslimiyetle müsterih olduk. Siz de öyle olunuz, fütur getirmeyiniz.

1. Her hâlükârda Allah'a hamd olsun. (Feyzû'l-Kadîr, 1:3068, hadis no: 662.)

2. Gizli olarak parlâr.

ren.

neş'et: meydana gelme, oluşma, çıkma.

nûsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.

rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.

rıza-i teslim: tam razı olarak teslimiyet içinde olma.

sena: methetme, övme.

sirayet: birinden diğerine

geçme, bulaşma.

şehr-i Ramazan: Ramazan ayı, oruç ayı.

taharri: arama, araştırma.

tarassut: gözetme, göz altında tutma.

teellüm: elemlenme, tasalanma, dertlenme, üzüntü duyma.

teessür: kederlenme, üzülenme, acı duyma.

teselli: avutma, acısını dindirme.

tevekkül: bir işi gerçekleştirmesi için gereken çalışmayı ve çabayı gösterip sebeplere başvurduktan sonra işi Allah'a bırakma.

vaat: söz verme, aht.

vaziyet: durum.

ziyade: fazla, fazlasıyla.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve dua ederiz.

Hastalık devam ediyor; fakat tahammül haricinde değil. O musibet de, *Risale-i Nur*'un parlak neşriyatına tevakkuf vermemek için idi.

¹ **اَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي**

Kardeşiniz
Said Nursî

1. Bâkî olan ancak Allah'tır.

dua: Allah'a yalvarma, niyaz. koyabilme, katlanma.
hariç: dışarı. **tevakkuf:** duraklama, durma.
musibet: felaket, bela. **umum:** bütün.
neşriyat: yayınlar.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Be-diüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
tahammül: zora dayanma, kötü ve güç durumlara karşı

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı.
aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.
âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
bîçare: çaresiz, zavallı.
Cennetü'l-Firdevs: Firdevs Cenneti; altıncı Cennet tabakası.
cinnî: cin taifesinden olan.
defter-i hasenat: iyilikler, güzel-likler defteri, insanların yaptığı iyiliklerin yazıldığı manevî defter.
hasene: hayırlı amel, Allah rızasına uygun iş.
hizmet-i imaniye ve Kur'âniye: iman ve Kur'an hakikatlerinin ikna edici ve ilmi delillerle anlaşılmasına hizmet etme.
hürmet: riayet, ihtiram, saygı.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemezsizin, sırf Allah rızası için yapma.
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.
insî: insan cinsinden.
İsm-i Azam: Cenab-ı Hakkin bin bir isminden en büyük ve manaca diğer isimleri kuşatmış olanı.
Kur'an-ı Mu'cizülbeyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ¹

İsm-i Azamın hakkına ve Kur'an-ı Mu'cizülbeyan'ın hürmetine ve Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmun şerefine bu mecmuayı bastırانları ve mübarek yarıdımalarını Cennetü'l-Firdevste saadet-i ebediyeye mazhar eyle, âmin. Ve hizmet-i imaniye ve Kur'âniyede daima muvaffak eyle, âmin. Ve defter-i hasenatlarına Kastamonu Lâhikasının her bir harfine mukabil bin hasene yazdır, âmin. Ve Nurların neşrinde sebat ve devam ve ihlâs ihsan eyle, âmin.

Yâ Erhamerrâhimûn! Umum Risale-i Nur Şakirtlerini iki cihanda mes'ut eyle, âmin. İnsî ve cinnî şeytanların şerlerinden mehafaza eyle, âmin. Ve bu âciz ve bîçare Said'in kusuratını affeyle, âmin.

Umum Nur Şakirtleri
namına
Said Nursî

1. Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

kusûrat: kusurlar, noksanlıklar, eksiklikler, özürler.
mazhar: nail olma, şereflenme.
mecmua: toplanıp, biriktirilmiş, düzenlenmiş yazıların hepsi.
mesut: saadetli, bahtlı, mutlu.
muhafaza: koruma.
mukabil: karşılık.
muvaffak: başarmış, başarılı.

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
nam: ad.
neşr: kitap basma, çıkarma; herkese duyurma, yayma.
Resul-i Ekrem: çok cömert, kerim olan peygamber, Hz. Muhammed (a.s.m.).
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
saadet-i ebediye: sonu ol-

mayan, sonsuz mutluluk.
sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik.
şakirt: talebe, öğrenci.
şer: kötülük.
şeref: manevî büyüklük, yücelik, onur.
umum: bütün.
yâ Erhamürrâhimîn: Ey merhametlilerin en merhametlisi.

Ekler

ŞAHİS BİLGİLERİ

YER BİLGİLERİ

AYET VE ARAPÇA METİN İNDEKSİ

HADİS İNDEKSİ

ŞAHİS İNDEKSİ

YER İNDEKSİ

GENEL İNDEKS

TARİHSEL GELİŞİM VE OLAYLAR İÇİNDE BEDİÜZZAMAN SAİD NURSÎ

- A -

ABDULLAH ÇAVUŞ: Asıl ismi Abdullah Yavaş'er'dir. İsparta'nın Eğirdir ilçesine bağlı Barla beldesinden olan bu zat, askerliğini çavuş rütbesi ile yaptığından "Abdullah Çavuş" olarak tanınmaktadır. Bediüzzaman Hazretlerinin sadık talebelerinden ve hizmetkârlarından olan Abdullah Çavuş, Denizli Hapishanesinde Üstad Hazretleriyle birlikte bulunmuştu. Bu mahkeme beraatle neticelenmiş ve diğer arkadaşlarıyla birlikte tahliye olmuşlardı. Abdullah Yavaş'er, 1960 senesinde Hakkın rahmetine kavuşmuştur.

ABDURRAHMAN: Yirmi altı yaşında vefat eden Abdurrahman, Bediüzzaman Hazretleri'nin ağabeyi Molla Abdullah'ın oğludur. Onun bu kadar genç yaşta vefatı Bediüzzaman'ı çok üzmüştür. O kadar ki, Bediüzzaman onu unutamadığını risalelerde ifade etmiştir. Sonraki bazı talebelerini (Zübeyir Gündüzalp, Hulûsi Yahyagil gibi) onun ismi ile de yad ederek anmıştır: ikinci Abdurrahman gibi... Bediüzzaman Hazretleri onu, "manevî evlât" sıfatı ile yad etmiş, cesalet ve zekâvetini övmüştür. Ayrıca Risale-i Nur'da ondan, diğer üstün vasıflarını da sayarak bahsetmiştir.

Bu bahisler, özellikle Yirmi Altıncı Lem'a'nın On İkinci Ricasında yer almaktadır. Bediüzzaman Hazretleri ile yeğeni Abdurrahman arasındaki ilişki bu bölümde ayrıntılı bir şekilde anlatılmaktadır. Abdurrahman, Bediüzzaman Hazretlerinin Eski Said dönemindeki en yakın talebesi olmakla birlikte, şahsî hizmetlerini de yapmıştır.

ABDÜLKADİR GEYLÂNÎ: Kadiriye tarikatının kurucusu. 470'te (1077) Gilân eyalet merkezine bağlı Neyf köyünde doğan Geylânî'nin babası, Ebu Salih Mûsa'nın dindar bir kimse olduğu bilinmekle birlikte, devrin tanınmış sufilerinden Ebu Abdullah Savmaî'nin kızı olan annesi Ümmü'l-Hayr Emetü'l-Cebbar Fatıma'nın da kadın velilerden olduğu kabul edilir. Küçük yaşta annesini kaybeden Abdülkadir, dedesi Savmaî'nin himayesinde büyür ve tahsiline devrin ilim ve kültür merkezi olan Bağdat'ta devam eder. Orada, Ebu Galib bin Bakıllânî, Cafer es-Serrâc, Ebu Talib bin Yusuf gibi âlimlerden hadis; Ebu Said Muharrimi, Ebu Hattab gibi hukukçulardan fıkıh, Zekeriyâ-i Tebrizî gibi dilcilerden de dil ve edebiyat öğrenimi görür. Kısa zamanda usul ve fûrû ve mezhepler konusunda geniş bilgi sahibi olur ve Ebu'l-Hayr Muhammed bin Müslim Debbas vasıtasıyla tasavvufa intisap eder. Bağdat'a gittiği zaman mensup olduğu Şafî mezhebinin bırakarak mizacına daha uygun gelen Hanbeli mezhebine giren Abdülkadir-i Geylânî, hayatının sonuna kadar her iki mezhebe göre fetva vermiş, ancak yaşadığı dönemde Hanbelilerin imamı olmuş ve bundan dolayı kendisine "Muhyiddin" (dini ihya eden) ünvanı verilmiştir. Eserleri: El-Gunye li Tâlibî Tariki'l-Hak, Fethu'r-Rabbânî ve'l-Feyzû'r-Rahmânî, Fütûhû'l-Gayb, Füyûzât-ı Rabbaniye ve Evrâdi'l-Kâdiriye, Mektûbat, Sırrû'l-Esrar ve Mazharû'l-Envar, Delâil, Sirâcü'l-Vehhâc fî Leyletil Mirac, Usûli'd-Din, Esmaü'l-Hüsna, Kitab-ı Hamse-i Geylânî.

ABDÜLMECİD NURSÎ: Abdülmecid Ünlükul (Nursî) 1884-1967. Bediüzzaman'ın kardeşi, İsharâtü'l-İ'caz ve Mesnevi-i Nuriye'yi Arapçadan Türkçeye çeviren mütercim.

Abdülmecid, 1884 yılında Bitlis'in Hizan kazasının İspart nahiyesine bağlı Nurs köyünde doğdu. İlk eğitimini burada aldı. Nurs köyünden sonra Arvas'ta eğitimine devam etti. Buradan ayrıldıktan sonra (1900) Van'a gitti.

Van'da kaldığı on dört yıl, eğitim sürecinde ayrı bir öneme sahiptir. Buradaki Horhor Medresesinde ağabeyinin nezaretinde iki yüzü aşkın talebe ile birlikte eğitimine devam etti. Özellikle Arap dili ve edebiyatı dalında çok büyük bir aşama katetti. Nitekim bu sebepten dolayıdır ki, Bediüzzaman İşaratü'l-l'caz ve Mesnevi-i Nuriye eserlerinin Arapçadan tercüme edilmesi işini ona vermiştir.

Abdülmecid, Birinci Dünya Savaşının başlaması üzerine Bediüzzaman'ın idaresinde savaşa katıldı. Abdülmecid, Rusların hücumundan ve istilâsından kurtulan bazı akrabaları ile birlikte Van'dan ayrılarak Diyarbakır üzerinden Şam'a gitti. Üç yıl burada kaldıktan sonra 1917 yılında Diyarbakır'a geri döndü.

Abdülmecid Diyarbakır'da bulunan Askeri Rüştiyede Arapça öğretmenliğini yaptı ve tekrar (1920) Van'a döndü. Van'da da öğretmenliğe devam etti. Bu kez yedi yıl burada kaldı (1920-27). Şeyh Said Hadisesi ile öğretmenlik görevinden alınınca Van'dan Ergani'ye geçti. Ergani'de bir manifatura dükkânı açarak hayatını devam ettirdi. 1936 yılına kadar Ergani'de yaşadıkdan sonra çocuklarının eğitimi sebebiyle Malatya'ya göç etti. Burada Cumhuriyet Çarşısında (Eski adı Kürtler Çarşısı) manifaturacılık yaptı. Örnek bir ticarî ahlâka sahip olması kısa zamanda çevresinin dikkatini çekti. Siftah ettikten sonra gelen müşterilerini henüz siftah yapmamış komşu esnafa göndermek suretiyle ticarî ahlâka katkıda bulundu. Bu davranışı çoğu kez tekrarladı. Hiçbir komşusunu incitmemesi, sempatik oluşu ve sürekli bir şekilde sohbetlerinde imanî konulara ağırlık vermesi, etrafındaki sevgi çemberinin giderek büyümesine sebep oldu. Malatya'da dört yıl kaldıktan sonra Ürgüp'e müftü olarak tayin edildi (1940).

Ürgüp'te on iki yıl müftülük yaptı. Burada acı-tatlı çok sayıda hadiseye tanık oldu. Bediüzzaman'ın kendisine tevdi ettiği eserlerinden İşaratü'l-l'caz ile Mesnevi-i Nuriye'yi Arapçadan Türkçeye tercüme etti. Bu eserlerden talebelerine dersler okuttu. Diğer taraftan hayatında çok büyük iz bırakan evlât acısını burada tattı. Üniversitede okuyan ve gelmesini dört gözle beklediği oğlu Fuat'ın vefat haberini burada aldı.

Abdülmecid'in acılarla dolu hayatı neredeyse vefatına kadar devam etti. Bediüzzaman, kardeşinin yaşadığı sıkıntılı halet-i ruhiyeye Mektubat isimli eserinde, Yirmi Sekizinci Mektubun Üçüncü Meselesinde yer vermiştir.

Abdülmecid, on iki yıl boyunca sürdürdüğü müftülük görevinden alınmasına rağmen üç yıl daha Ürgüp'te kaldı. Gerek müftülüğü sırasında ve gerekse görevden alındıktan sonra iman hizmetini devam ettirdi. Çok sayıda talebe yetiştirdi. Her fırsatta imanî konularda çevresinde bulunanları aydınlatmaya gayret sarf etti. Mantık adlı eseri yazdığı gibi, Haleb-i Sağır ve Kaside-i Bürde şerhini de kaleme aldı.

Abdülmecid, on beş yıl Ürgüp'te kaldıktan sonra 1955 yılında Konya'ya gitti. Buraya geldikten sonra büyük hasretini gidermek maksadıyla Isparta'ya giderek çok uzun zamandan beri ayrı düştüğü Bediüzzaman Hazretlerini ziyaret edip, hasret giderdi. Bu ziyaret Bediüzzaman Hazretlerini de son derece sevindirdi.

Abdülmecid, Konya'ya geldikten bir süre sonra, tekrar öğretmenliğe başladı. Bu sırada 74 yaşında olmasına rağmen okula yaya olarak gidip geldi.

Öğretmenlik görevini sürdürmeye devam ederken sebepsiz yere tekrar görevden alındı.

Bediüzzaman, vefatından önce bir kez daha Konya'ya geldiyse de uzun süre görüşmeleri mümkün olmadı. Zaten bu görüşme veda görüşmesi olup, evin önünde gerçekleşti. Bediüz-

zaman, arabadan inmeden kapının önünde kardeşiyle vedalaştı ve Urfa'ya doğru yola çıkacağını söyledi.

Abdülmecid'i en çok sarsan olayların başında kuşkusuz, Bediüzzaman'ın ebedî istirahatgâhında bile rahat bırakılmaması gelir. Vefatından birkaç ay geçtikten sonra, kendisine zorla imzalattırılan bir yazıya dayanılarak Bediüzzaman'ın kabri açıldı ve naaşı bir gece Urfa'daki mezarından alındı. Abdülmecid'in, gözleri bağlı bir şekilde içinde bulunduğu bir uçakla taşınan naaş, bilinmeyen bir yere götürülerek defnedildi. Bediüzzaman'ı hayatta iken rahat bırakmayanlar, vefatından sonra da rahat bırakmamışlardı.

Abdülmecid, 1967 yılı geldiğinde herkes ile vedalaşmaya başladı. Ona göre ölüm vakti gelmişti. Çünkü Bediüzzaman son buluşmalarında kardeşine, kendisinden yedi yıl sonra öleceğini söylemişti. Abdülmecid, Bediüzzaman'ın her söylediğinin gerçekleştiğini müşahade edenlerden biri idi ve buna bütün kalbi ile inanıyordu. Nitekim de öyle oldu. 11 Haziran 1967 Cuma günü vefat etti. Kaderin garip bir cilvesidir ki, oğlu Fuat da 23 yıl evvel 9 Haziran 1944 Cuma günü vefat etmişti.

Risale-i Nur'a gönülden bağlı olan Abdülmecid, Mesnevi-i Nuriye'yi Arapçadan Türkçeye çevirdikten sonraki duygularını "İtizar" başlığı altında, aynı kitapta ifade etmiştir. (Mesnevi-i Nuriye, s. 9.)

AHMET FEYZİ: Bediüzzaman Hazretlerinin, "Nur'un asıl avukatı" olarak nitelediği Ahmet Feyzi Kul'dur. Risalelerde adı geçen Feyzi isimli üç Nur Talebesi vardır. (Mehmet, Hasan, Ahmet) Bediüzzaman, Ahmet Feyzi için, ayrıca, "Feyzilerin bir kahramanı" da der. Bu unvanları, Afyon Mahkemesindeki savunmasından ötürü kazanmıştır. Bu savunmalar Külliyyatın Şualar adlı eserinde mevcuttur.

AHMET NAZİF ÇELEBİ: 1891-1964. Maruf ismi, "Risale-i Nur'un İnebolu kahramanı Nazif Çelebi"dir. İnebolu'da dünyaya geldi. Bediüzzaman'la ilk defa, 1908'de İnebolu'da tanıştı. Buna belki tanışma bile denemezdi. Çünkü sadece göz göze gelmişlerdi. Ama ona olan sevgisinin derinleşmesine, bu bakış, yetmişti. Bediüzzaman'a karşı ilk sevgi tomurcukları, henüz 17 yaşında iken belirmişti. Çünkü Bediüzzaman Hazretleri ünü dolayısıyla, gazetelerde sık sık yer alıyordu.

Otuz sene sonra, 1938'de Bediüzzaman'ın Kastamonu'ya sürgüne gönderildiğini duyunca, hemen ziyaretine gitti. Denizli ve Afyon hapislerinde Üstadı ile birlikte bulundu. Nur'un hizmetine, sadece kendini değil oğlu Selâhaddin Çelebiyi de adadı. Hatta Selâhaddin Çelebi, Nurların ilk defa teksir makinesi ile çoğaltılmasında büyük pay sahibi olmuştu. Risale-i Nur'da "hanedan" olarak bahsedilen iki aileden biri "Çelebi Hanedanı"dır.

Bediüzzaman Hazretleri onun hakkında, Emirdağ Lâhikasının 300. sayfasında şöyle bahseder:

"Kardeşimiz İnebolu Hüsrev'i Nazif Çelebi bana yazıyor ki: 'Hizb-i Nuriye ve Salâvatın neşrini bitirdikten sonra ne münasip ise neşredeceğim' diye soruyor.

"Hakikaten, o kardeşimizin Cevşenü'l-Kebîr'i ve Hizb-i Nuriye'yi salâvat ile beraber neşri, Nurculara ve ehl-i imana büyük bir hizmettir. Cenab-ı Hak herbir harfine mukabil ona ve yardımcılarna bin sevap ihsan etsin. Âmin." Mektupları, özellikle Kastamonu Lâhikasında yer almıştır.

AHMET ŞİRANİ: (Ahmed Şiranlı [Şiranî] (1879/80–1942): Son devir Osmanlı ulemasındandır. II. Abdülhamit, İttihat Terakki ve Cumhuriyet dönemlerini görüp yaşamıştır.

Memleketine atfen Şiranî lakabıyla anılıp tanınmıştır. Risale-i Nur'da ismi iki yerde zikredilmektedir. (Emirdağ Lâhikası s. 144; Kastamonu Lâhikası, s. 152.) Birinde Ahmed Şirvanî olarak geçmekte ise de bu sehven yazılmış olup, Şiranî olması gerekmektedir. Kendisinin de aralarında bulunduğu bazı İstanbul ulemasının Risale-i Nur hakkındaki takdir ve hüsnüniyetlerine yer verilmekte, bu zatların hatırı için İstanbul hocalarıyla dost olunduğuna işaret edilmektedir.

Ziraatle uğraşan Mahmut Ağanın oğlu olan Ahmed'in doğum tarihi Hicrî 1297 olarak gösterilmektedir. Buna göre 1879 veya 1880 yılında Gümüşhane'nin Şiran kazasına bağlı Karaca köyünde doğdu. Medresede eğitim gördü ve Hicrî 1327 (1909) senesinde mezun olup, icazet aldı. Bu arada mezuniyetinden bir yıl evvel girdiği imtihanı kazanarak daha üst derecede bulunan Medresetü'l-Kuzât adı verilen ve kadı yetiştirilmek üzere açılmış bulunan okula dahil oldu.

Ahmed Şiranlı, daha önce bitirmiş olduğu medrese eğitiminden sonra kadılık eğitimi veren medresede eğitimini sürdürdü. Hicrî 1331 (1912-1913) yılında Fatih Camiinde ders vermeye başladı. Hicrî 1332 (1914) tarihinde Medresetü'l-Kuzat'tan iyi derece ile mezun oldu. Böylece medrese eğitimini tamamlamış oldu.

Bir süre, Şeyhülislâm hakkında yazdığı ve "Mersiye-i Medaris" başlığını taşıyan eleştirel yazı üzerine takibata uğradı. Divan-ı Harb-i Örfî'nin 20 Ocak 1916 tarihli oturumunda bir sene hapis ve 25 lira para cezasına çarptırıldı.

Ahmed Şiranlı, 5 Ağustos 1918 tarihinde Darü'l-Hikmet-i İslâmiye Birinci Sınıf katipliğine getirildi. 28 Ocak 1919 tarihinde de, Darü'l-Hikmet-i İslâmiye azalarının makale ve yazılarının neşredildiği "Ceride-i İlmiye"nin müdürlüğüne tayin edildi. 9 Nisan 1919 tarihinde istifa etti.

1 Eylül 1919 tarihinde yüksek öğrenimin görüldüğü Sahn Medresesi fıkıh müderrisliğine atandı. Bu görevden evvel medrese eğitimlerinin üç kademesinden birinci kademesini teşkil eden ve "İbtidai Haric" olarak adlandırılan birimde de müderrislik yaptı.

Ahmed Şiranlı, 5 Ekim 1922 tarihinde daha önce kâtipliğinde bulunduğu Darü'l-Hikmet-i İslâmiye üyeliğine tayin edildi. Bir süre sonra Ankara'da Büyük Millet Meclisinin açılması üzerine, bazı memurlar gibi kendisi de açıkta kaldı.

Yeni hükümet tarafından teşkil ettirilen Umur-u Şer'îye ve Evkaf Vekâleti tarafından 14 Şubat 1923 tarihinde, dinî hizmetlerde istihdam edilen vaiz, imam, vb. görevlilerin yetiştirilmesi amacıyla teşekkül ettirilen Medresetü'l-İrşad müdürlüğüne tayin edildi. Ancak 3 Mart 1924 tarihinde medreselerin ortadan kaldırılması üzerine ikinci kez açıkta kaldı.

Ahmed Şiranlı, 1 Ekim 1925'te Konya'da bulunan imam hatip okuluna müdür ve aynı zamanda öğretmen olarak tayin edildi. Bu okul da 1 Eylül 1926 yılında kapatıldı. Bu tarihten sonra eğitim ve öğretim ile alâkası kesildi.

Bir süre yayıncılık faaliyetinde de bulunan Ahmed Şiranlı, Medrese İtikatları, Hayrî'l-Kelâm ve İ'tisam adlarını taşıyan üç ayrı dergi neşretti. İstiklâl Mahkemelerinde de yargılanıp aklanan âlim, 1942 yılında vefat etti.

Ömrünün büyük bir kısmını eğitim ve öğretimle geçiren Ahmed Şiranlı ile Bediüzzaman arasındaki yakın ilgi, özellikle Darü'l-Hikmet-i İslâmiye'de bulunmalarıyla pekişmiş ve bu yakınlık daha sonra da devam etmiştir.

Bediüzzaman'ın İstanbul âlimlerini övmesi, Ahmed Şiranlı gibi âlimler dolayısıyla olsa gerektir.

ALİ (R.A.): Hz. Ali (r.a.). Hz. Peygamberin damadı, Hulefa-i Raşidîn'in dördüncüsüdür. Hicretten yaklaşık yirmi iki yıl önce (m. 600) doğduğu rivayet edilen Hz. Ali'nin babası Hz. Peygamberin amcası Ebu Talib, annesi de Fatıma bint Esed b. Haşim'dir. Hz. Muhammed'in peygamberliğine ilk iman eden çocuk olan Hz. Ali, Hicret sırasında Mekke'de kalmış, geceyi Hz. Peygamberin yatağında geçirerek onun evde olduğu kanaatini uyandırmıştır. Hicretin ikinci yılında Hz. Peygamberin (a.s.m.) kızı Fatıma ile evlenen Hz. Ali'nin bu evlilikten Hasan, Hüseyin ile Zeynep ve Ümmü Gülsüm adlı çocukları olmuştur. (Muhsin adlı çocukları ise henüz bebekken ölmüştür.) Esedullah (Allah'ın aslanı) ünvanıyla anılmıştır. Hz. Peygambere kâtiplik de yapan Hz. Ali, Hudeybiye Anlaşmasını yazmıştır. Mekke'nin fethinden sonra Kâbe'deki putları imha etme görevi ona verilmiştir. İlk üç halife döneminde de idarî görevlerde bulunan Hz. Ali, Hz. Osman'ın şehit edilmesiyle birlikte seçimle halife olmuştur. Hz. Ali'nin hilâfeti döneminde İslâm tarihinin en üzücü olaylarından Cemel Vakası (Hz. Aişe önderliğindeki ordu ile yapılan savaş) ile Hz. Muaviye ile yapılan Siffin savaşları meydana geldi. Hicrî 19 veya 21 Ramazan'da (26 veya 28 Ocak 661'de) Kûfe'de, Haricî Abdurrahman b. Mülcem tarafından zehirli bir hançerle şehit edildi. Hz. Ali Kufe'ye (Necef) defnedilmiştir. Hz. Ali'nin, kendisine Hz. Peygamber (a.s.m.) tarafından verilen "Ebu Turab" lakabından başka "el-Murtaza" ve "Esedullâhi'l-Gâlib" gibi lakapları da vardır. Çocukluğunda puta tapmadığı için daha sonraları "Kerremallahu Vecheh" dua cümlesiyle de anılmıştır.

ALİ RIZA EFENDİ (Fetva Eminî): İstanbul'un eski fetva eminlerinden olan Ali Rıza Efendi, İstanbul ulemasının önde gelen isimlerinden biridir. Risalelerde kendisinden "İstanbul ulemasının en büyüğü ve en müdakkiki ve çok zaman müftü'l-enam olan eski fetva emini meşhur Ali Rıza Efendi" şeklinde bahsedilmektedir.

Ali Rıza Efendi, medrese mensuplarının ve resmî vazifede bulunan hocaların Risale-i Nur aleyhinde bulunduğu zamanlarda onların aksine Risale-i Nur'a taraftar olmuştur. Risale-i Nur ve Bediüzzaman Hazretleri hakkında takdîrîkâr ifadeler içeren mektupları bulunmaktadır. Mektuplarında risalelerin ifade tarzının hiçbir eserde bulunmadığını, eserlerin müceddid-i din olup tam doğru olduğunu, zor şartlar altında bu eserleri meydana getiren Bediüzzaman Hazretlerinin İslâm dinine büyük hizmet ettiğini beyan etmiştir.

ASIM BEY (BİNBAŞI): Risalelerde adı Asım Bey ya da Binbaşı Asım Bey olarak geçen Ahmet Asım Önerdem, 1877 senesinde İzmit'te dünyaya geldi. Trablusgarp, Şam, Muğla ve Manisa gibi çeşitli yerlerde subay olarak görev yaptı. El yazısı güzel olan Asım Bey Burdur'a geldiğinde Bediüzzaman Hazretleriyle tanıştı ve risaleleri yazmaya başladı. Bediüzzaman Hazretleri Burdur'dan ayrıldıktan sonra da mektuplaşmaları devam etti. Bu mektupların çoğu Barla Lâhikasında yer almaktadır.

Bediüzzaman Hazretlerinin istikamet şehidi olarak adlandırdığı Asım Beyin vefatı ise şu şekildedir:

Emniyetin sıkı tedbirler aldığı Bediüzzaman Hazretlerinin ve talebelerinin takip edildiği 1934 ve 1935'li yıllarda birgün Asım Bey evinde arkadaşlarıyla risaleleri okurken polisler baskın yapar ve evinde bazı risaleleri bulur. Bu hadise üzerine Asım Bey Isparta'ya götürülür ve sorguya alınır. Asım Bey hakimın sorgusu esnasında sorulara doğru cevap verse Üstadına zarar gelebileceğini, yalan söylese kırk yıllık askerlik hizmetinin şerefine yakışmayacağını düşünerek, "Yâ Rabbi, canımı al" diye dua eder ve oracıkta vefat eder. Kırk yıllık meslek hayatı boyunca elini kara ve kirli işlere buluşturmayan Asım Bey, Bediüzzaman Hazretlerinin tabiriyle "istikamet şehidi" olur. Asım Beyin Cenazesi eşi Nigâr Hanım tarafından yıkanır ve korkudan

ancak yedi sekiz kişinin katıldığı cenaze namazından sonra Isparta'nın Alaaddin mezarlığına defnedilir.

- B -

BABACAN MEHMET ALİ: Mesleği terzilik olduğu için “terzi” lakabıyla anılan Babacan Mehmet Ali, 1901 senesinde Isparta’da doğdu. 1934 senesinde Bediüzzaman Hazretleri Isparta Hapishanesinde iken bir gün pencereden kendisine selâm vermiş ve tanışmaları o şekilde olmuştur. Sonraki yıllarda Bediüzzaman Hazretleriyle birkaç kere seyahat etmiştir. Bu seyahatlerinden birinde 1950’lerden sonra Bediüzzaman Hazretlerini Eskişehir Yıldız Otelinden alarak Isparta’ya getirmiş, diğerinde ise Bediüzzaman Hazretleri 1952 başlarında İstanbul’da açılan Gençlik Rehberi mahkemesi için İstanbul’a giderken ona refakat etmiştir.

Üstat Hazretleri risalelerde Babacan Mehmet Ali’den övgüyle bahsederek Binbaşı Asım Beyin vefatından sonra onun sisteminde ve onun varisi olarak yardımlarına koştuğunu belirtmektedir.

Barla Lahikasında risaleleri tanımaktan ve okumaktan kendisinde hasil olan şevk ve süruru anlatan bir maktubu bulunmaktadır.

BARLALI HACI BEKİR (Bekir Dikmen): Risalelerde pekçok yerde kendisinden Bekir Bey, Bekir Efendi olarak bahsedilen Barlalı Hacı Bekir’in asıl ismi Bekir Dikmen’dir. Barlalı bir tüccar olan Bekir Dikmen 1898 senesinde Barla’da doğmuş, 1954 senesinde İstanbul’da vefat etmiştir. Mezarı Edirnekapi Şehitliğindedir.

Bekir Bey Bediüzzaman Hazretlerinin talimatı üzerine Haşir Risalesini (Onuncu Söz) matbaada bastırarak risalelerin ilk defa matbaada bastırılmasına vesile olmuştur.

Hizmette kusur eden Nur Talebelerinin yedikleri şefkat tokatlarının zikredildiği Onuncu Lem’ada Bekir Beyin yediği bir şefkat tokadından da bahsedilir. Bediüzzaman Hazretleri Bekir Beye yeni harfler çıkmadan önce matbaada basılması için Yirmi Beşinci Sözü gönderir. Matbaa fiyatının daha sonra gönderileceği söylenmesine rağmen fiyatın yüksek oluşu, Bediüzzaman’ın fakr-ı halinden dolayı bu fiyatı ödeyemeyeceği, kendisi bu fiyatı ödese Bediüzzaman’ın buna razı olmayacağı gibi düşüncelerle Bekir Bey risaleyi bastırmaz. Daha sonra harf inkılâbı olur ve risalenin basılmasının gecikmesinden dolayı Kur’ân hizmetine mühim bir zarar olur. Bekir Beyin bu hatasından iki ay sonra bastırılmayan risalenin fiyatının yaklaşık iki katı parası alınır. Bu durumun bir “şefkat tokadı” olduğunu belirten Bediüzzaman Hazretleri çalınan parasının sadaka hükmüne geçtiğini belirterek Bekir Beyi teselli eder.

BEDİÜZZAMAN SAİD NURSÎ: Yüzyılımızın yetiştirdiği önde gelen İslâm mütefekkirlerinden biridir. 1878’de Bitlis’in Hizan kazasına bağlı Ispartı nahiyesinin Nurs köyünde dünyaya gelmiş, 23 Mart 1960’da Şanlıurfa’da Hakkın rahmetine kavuşmuştur. Keskin zekâsı, harikulâde hafızası ve üstün kabiliyetleriyle çok küçük yaşlardan itibaren dikkatleri üzerinde toplayan Said Nursî, normal şartlar altında yıllar süren klâsik medrese eğitimi üç ay gibi kısa bir zamanda tamamlamıştır. Gençlik yıllarını alabildiğine hareketli bir tahsil hayatı ile değerlendirmiş; ilimdeki üstünlüğünü, devrinin ulemasıyla çeşitli zeminlerde yaptığı münazaralarda fiilen ispatlamıştır. Bu meziyetleriyle ilim çevresine kendisini kabul ettirerek, “Bediüzzaman” yani “çağın eşsiz güzelliği” lakabı ile anılmaya başlamıştır. Said Nursî medrese eğitimiyle dinî ilimlerde kazandığı ihtisası, çeşitli fenlerde yaptığı tetkiklerle tamamlamış; bu arada devrinin gazetelerini takip ederek ülkedeki ve dünyadaki gelişmelerle ilgilenmiştir. Diğer taraftan, doğup büyüdüğü Şark topraklarının sıkıntı ve problemlerini bizzat yaşayarak gören Said Nursî, en zarurî ihtiyacın eğitim olduğu kanaatine varmış; bunun için de Şarkta din ve fen ilimleri-

nin birlikte okutulacağı bir üniversite kurulmasını temin için yardım istemek maksadıyla 1907'de İstanbul'a gelmiştir. İstanbul'da da ilim dünyasına kendisini kısa sürede kabul ettiren Bediüzzaman, çeşitli gazetelerde yazdığı makalelerle, o günlerde Osmanlıyı ve İstanbul'u çalkalayan hürriyet ve meşrutiyet tartışmalarına katılmış; meşrutiyete İslâm namına sahip çıkmıştır. Eski Said döneminde (1876-1926) daha çok siyasal ve sosyal konular üzerinde yoğunlaşır. Siyasal ve sosyal faaliyetlerde bulunan birçok cemiyet ve derneklerle ilişki içerisinde olur. Bu dönemde Nutuk, İki Mekteb-i Musibetin Şehadetnamesi yahut Divan-ı Harbi Örfi, Muhakemat, Hutbe-i Şamiye, İşârâtü'l-İcaz, Hutuvat-ı Sitte, Hakikat Çekirdekleri, Sünuhat, Rumuz, Kızıl İcaz, Lemaat, Tulûat, İsharat, Hubab adlı eserlerini kaleme alır. Eski Said'den Yeni Said'e geçiş sürecinde kaleme aldığı eseri ise Mesnevî-i Nuriye'dir. Yeni Said diye isimlendirdiği dönemde, 1926 yılında Barla'ya sürülmesiyle başlar ve 1950 yılına kadar devam eder. Bu dönemde Üstat Bediüzzaman daha çok ruhî ve kalbî tefekkürü ve bunun neticesi olan manevî irşat misyonunu üstlenir. İmanî meseleler üzerinde yoğunlaşarak, bir Kur'ân tefsiri olan Risale-i Nur'u kaleme alır. Bütün mesaisini Kur'ân'ın kutsallığına çevirmek, imanı korumak ve güçlendirmek için sarf eder. Bu dönem Risale-i Nur'u yazdığı dönemdir. Sözler, Mektubat, Lem'alar, Şualar, Asa-yı Mûsa, Sikke-i Tasdik-i Gaybî ve Nur'un ilk Kapısı adlı eserler bu dönemde telif edilir. Kastamonu Lâhikası, Barla Lâhikası, Emirdağ Lâhikası da bu dönemde teşekkül eder.

BURHAN: Tam ismi Burhan Çakın'dır. Isparta Nur Talebelerinden olan Burhan yine bir Nur Talebesi olan Süleyman Rüştü'nün kardeşidir. Burhan Bediüzzaman Hazretleriyle birlikte Afyon hapsinde beraber bulunan talebelerinden bir tanesidir. Bediüzzaman Hazretleri Afyon Mahkemesinden önce zorlu Afyon hapsinde sıkılan talebelerinden bazılarına işaret ederek onları çıkaracağını söylemiş ve gerçekten de mahkeme sonunda içinde Burhan'ın da bulunduğu bu talebelerin tamamı tahliye edilmiştir.

Bediüzzaman Hazretleri Emirdağ Lâhikasındaki bir mektupta Burhan'ın çocuklarıyla birlikte Risale-i Nur'un hizmetinde bulunmalarını ve neşrine çalışmalarını tebrik eder ve onların Nurların birer kıymetli kahramanları olduğunu belirterek, "Allah onları çoluk ve çocuklarıyla birlikte dünyada ve ahirette mesut etsin" şeklinde duada bulunur.

- Ç -

ÇAYCI EMİN: Aslen Vanlı olan Çaycı Emin'in ismi Yemen Beydir; fakat Bediüzzaman Hazretleri bu ismi Emin Bey olarak değiştirmiştir. Soyadı kanunundan sonra ise Çayırılı soyadını almıştır. Çaycı Emin olarak bilinmesi ise çay ocağı işletmesinden dolayıdır.

Kendisi 1925'den sonra Şeyh Said İsyanı bahane edilerek batıya sürülen doğudaki aşiret beylerinden bir tanesidir. Kastamonu'ya sürgün edildikten sonra Nasrullah Camiinin şadırvanında bir çay ocağı işletmeye başladı. Emin Bey 1936 yılında çay ocağını işletmeye devam ettiği günlerde, yeni sürgün edilmiş olan ve şadırvana su almaya gelen Bediüzzaman Hazretleriyle görüştü. İlk görüşmesinde Bediüzzaman'ın, "Beni takip ediyorlar, bana yaklaşma, sana zararım dokunur" ikazıyla fazla konuşamayan Emin Bey daha sonra Bediüzzaman'ın Çarşı Polis Karakolunda kaldığını öğrendi ve çeşitli vesilelerle görüşmeye muvaffak oldu. Emin Bey Kastamonu'da kaldığı müddetçe uzun süre Bediüzzaman Hazretlerine hizmet etmiştir. 1943 senesinde Bediüzzaman ve diğer Nur Talebeleriyle beraber sevk edildikleri Denizli Mahkemesinde yargılandı ve 9 ay hapis yattı. Emin Bey 1967 senesinde Van'da geçirdiği bir trafik kazası sırasında yanarak şehit oldu.

- D -

DECCAL: Hadis-i şeriflerde ahirzamanda meydana çıkıp insanlık âleminde fitne ve fesada sebep olacağı belirtilen din düşmanı şahıstır. Kıyametin büyük alâmetlerinden olan Deccal, kendisine tâbi olanlarla birlikte bütün semavî dinlere karşı mücadele ederek onları ortadan kaldırmaya çalışacaktır. Sahip olduğu tüm güç ve imkânlarla rağmen bu amacına ulaşamayacak olan Deccal ve onun yaymaya çalıştığı dinsizlik fikri, Hazret-i İsa tarafından öldürülecektir.

- E -

EBREHE: Habeş melikinin Yemen valisi Ebrehe Eşrem. Peygamberimiz Hazret-i Muhammed dünyaya gelmeden yaklaşık elli gün önce, büyük bir ordu hazırlayıp Kâbe'yi yıkmak için harekete geçen kişidir. Koyu bir Hristiyan olan ve insanların Kâbe'yi ziyaret edişini hazmedemeyen Ebrehe, Kâbe'ye olan insan akınını önlemek için San'a şehrinde büyük masraflarla benzersiz bir kilise yaptırdı. Buna rağmen Kâbe'ye teveccühü önleyemeyen Ebrehe, bir Arabın kiliseyi pisliğiyle kirletmesi üzerine daha da öfkelenerek ordusuyla Kâbe'yi yıkmak üzere harekete geçti. Fakat Cenab-ı Hak buna fırsat vermedi. Üzerlerine ateşte pişmiş taşlar taşıyan ebabil kuşlarını gönderdi. Ebrehe'yi ve ordusunu helâk etti. Bu olaydan Kur'ân-ı Kerim'de Fil Suresinde bahsedilmektedir.

EBU BEKİR (R.A.): İlk Müslümanlardan olup, Hulefâ-i Raşidîn'in birincisidir. Adı, Ebu Bekir Abdullah bin Ebî Kuhâfe Osman b.amir el-Kureysi et-Teymî'dir. Fil Vakasından üç yıl kadar sonra Mekke'de doğdu. Annesi Ümmü'l Hayr Selmâ bint Sahr, Mekke döneminde; babası Ebu Kuhâfe, Mekke fethinden hemen sonra Müslüman olmuştur. Cahiliye döneminde Abdü'l-Kâbe olan adının Müslüman olduktan sonra Hz. Peygamber tarafından Abdullah olarak değiştirildiği rivayet edilir. Birçok lakabı vardır, ancak onun en meşhur lakabı Sıddık'tır. Bu lakap kendisine Miraç olayını hiç tereddüt etmeden kabul ettiği için bizzat Resul-i Ekrem tarafından verilmiş ve onunla şöhret bulmuştur. Mekke'de ilk dönemde onun vasıtasıyla birçok kimse Müslüman olmuştur. Ticaretle uğraşan Ebu Bekir Mekke döneminde Kureysli müşriklerin işkencelerine maruz kalan birçok Müslümanı büyük bedeller ödeyerek hürriyetine kavuşturmuştur. Hicrette Hz. Peygambere arkadaşlık etmiş, birlikte Medine'ye hicret etmişlerdir. Hz. Peygamberin kumandanlığını yaptığı bütün savaşlara katılmış, Hudeybiye ve Veda Haccında bulunmuştur. Resullullahın vefatından sonra Müslümanlarca halifelige seçilerek İslâm tarihinin ilk halifesi olmuştur. İki yıl kadar bu makamda Müslümanların başında kalmış ve Hicrî 13 yılında Medine'de vefat etmiştir. Hz. Ebu Bekir, Resul-i Ekrem'in yanına defnedilmiştir.

EFLÂTUN: İslâm felsefesi üzerinde önemli bir etkisi olan İlk Çağ Yunan filozoflarından biridir. Kendisine omzunun veya alnının genişliğinden dolayı Platon denmiş ve tarih boyunca hep bu adla anılmıştır. Arapçada "p" sessiz harfinin bulunmaması ve yan yana iki sessiz harfin telâffuzundaki güçlük sebebiyle adı, İslâmî literatürde Felâtun veya daha yaygın olan Eflâtun şeklini almıştır. Hocası Sokrat'ın demokrasi adına idam edilmesinin ızdırabını yaşayan Eflâtun'un felsefesini bu yüzden sosyal düze ve insanın saadeti meseleleri teşkil eder. Eflâtun'un en önemli hocası Sokrat olmakla beraber, Kritilos, Timaios, Arkitas, şair Homeros ve Hesiodos gibi şahsiyetler onun fikir ve ilham kaynaklarından bazılarıdır. Tarihe "Akademi" olarak geçen okulun da kurucusu olan Eflâtun'un en ünlü talebesi Aristo'dur. Eflâtun m.ö. 347 yılında, seksen yaşlarında ölmüş ve Akademinin bahçesine defnedilmiştir. Eserleri: Devlet, Devlet Adamı ve Kanunlar.

EYUP: Kur'ân-ı Kerim'de adı geçen peygamberlerdendir. Hz. Eyup, rivayetlere göre baba tarafından Hz. İshak'ın, anne tarafından Hz. Lut'un soyundandır. Cenab-ı Hak, onu musibet ve belâlara karşı, sabır ve teslimiyette insanlara örnek göstermek için, büyük bir imtihana tâbi tutmuştur. O ise çektiği sıkıntı ve hastalığa halis bir kulluk ve Allah'ın hediyesi nazarıyla bakmış, sabır içinde şükretmiş ve bir sabır timsali olarak insanlık tarihine geçmiştir. Hz. Eyup'a kavminden üç veya yedi kişinin iman ettiği ve kendisinin 93 veya 140 yaşlarında vefat ettiği rivayet edilmiştir.

- F -

FİRAVUN: Eski Mısır'da krallara verilen ünvandır. Fakat bu unvan İslâmî kaynaklarda Hz. Mûsa ile mücadele eden Mısır kralı için kullanılmaktadır.

Eski Mısır'da mülkü ve yönetimi elinde bulunduran fravunlar aynı zamanda ilâhların yer-yüzündeki temsilcileri sayılıyor ve ibadetler onlar adına yapılıyordu. Hazret-i Mûsa ile mücadele eden Firavun da aynı şekilde ilahlık iddia eden, zalim, kibirli, ve inatçı bir kişiydi. Kendi halkını eziyor özellikle İsrailoğullarına büyük zulümler yapıyordu. Cenab-ı Hak ilâhlık davasından ve yaptığı zulümlerden vazgeçmesi ve İsrailoğullarını serbest bırakması için ona Hz. Mûsa'yı ve kardeşi Hz. Harun'u gönderdi. Kendisinden istenilenleri kabul etmeyen Firavun, kendi zulmünden kurtulmak için Mısır'dan çıkan Hz. Mûsa ve İsrailoğullarını kovalarken ordusu ve taraftarlarıyla birlikte Kızıldeniz'de boğuldu.

- G -

GALİP BEY: Asıl adı Ahmet Galip Keskin'dir. 1900 yılında Yalvaç'ta doğdu, 1940'ta Konya'da vefat etti. Mesleği öğretmenlik olan Galip Bey aynı zamanda hattat ve şairdi. Güzel hatılarıyla risaleleri yazarak hizmet eden Galip Bey, Risale-i Nur ve Bediüzzaman Hazretleri hakkında yazdığı manzumelerle bilinmektedir. Eskişehir Hapsinde Bediüzzaman Hazretleriyle beraber bulunan talebelerindendir.

GÖNENLİ MEHMET EFENDİ: Gönenli Mehmet Efendi, 1901 yılında Balıkesir'in Gönen ilçesinde dünyaya geldi; 2 Ocak 1991 tarihinde İstanbul'da vefat etti. Asıl ismi Mehmet Öğütçü'dür. Cumhuriyet döneminin en meşhur kurrallarındandır (kıraat âlimi).

İlk eğitimini Gönen'de gören Mehmet Efendi ilköğreniminin yanında Kur'ân eğitimi de aldı. On iki yaşında iken hıfzını tamamladı. Daha sonra tahsiline ilerletmek için İstanbul'a geldi. 1925'te Serezli Ahmed Şükrü Efendi'den kıraat ilminde icazet aldı. 1927'de emam-ratip mektebini alıyyülâla (pekiyi) derece ile bitirdi. Ardından 1930 yılında ilk resmî görev yeri olarak Gönen'e tekrar geldi ve Çarşı Camii imam hatipliğine başladı. Burada 3 yıl görev yaptıktan sonra askerlik hizmeti için Gönen'den ayrıldı. Daha sonra hizmetlerine İstanbul'da çeşitli camilerde imamlık, imam-hatiplik ve cami ve medreselerde fahrî hocalık yaparak devam etti.

Gönenli Mehmet Efendi 1954 yılında tayin edildiği imam-hatiplik görevini 7 Temmuz 1982 tarihinde emekli oluncaya kadar sürdürdü. 1976 yılında Üsküdarlı Hafız Ali Efendinin vefatı üzerine boşalan Reisü'l-Kurrâ görevini devraldı. Emekli olduktan sonra da değişik camilerde vaazlarına devam etti.

Mehmet Efendi 1943 yılında tutuklanarak Denizli Hapishanesine gönderilmiş, burada Bediüzzaman Hazretleri ile tanışmıştır. Mahkemesi beraatla neticelenmiştir.

GÜL FABRİKASI: Bu tabir Nur Risalelerinde bir çok yerde geçmektedir. Bediüzzaman Hazretlerinin talebelerinden Tahiri Mutlu, Gül Fabrikası sahiplerinin Hüsrev Altınbaşak, Rüştü Çakın ve Refet Barutçu olduğunu söylemiştir. Bediüzzaman, Kastamonu Lâhikası'nda yer alan Gül Fabrikası mensubu talebelerini takdir dolu ifadelerle anmıştır.

- H -

HAFİZ AHMET: Rumeli'den göç ettiği için muhacir lakabıyla anılan Hâfız Ahmet Barla eşrafındandır. 1948 yılında vefat etmiştir. Kabri Barla mezaristanındadır.

Bediüzzaman'ın medresesinin yanındaki Yokuşbaşı Mescidinde imam olarak görev yaptı. Evi ise Bediüzzaman Hazretlerinin imamlık yaptığı mescidin karşısındaydı. Hafız Ahmet Bediüzzaman Hazretlerine çoluk çocuğuyla beraber sadakat içinde sekiz sene hizmet etmiştir. Vazalarında Nurlardan anlatırdı. Nurlara ciddiyetle ve sadakatla çalışırdı. Hattâ vefatından on dakika önce, kendi yazdığı ve tamamlayamadığı bazı risaleleri tamamlaması için Şamlı Hafız Tevfik'e vasiyet etmişti.

HAFİZ ALİ: 1898'de İslâmköy'de dünyaya geldi 17 Mart 1944'de Denizli'de vefat etti. Tam ismi Hafız Ali Ergün'dür. Hafız Ali hayatını vakfettiği Risale-i Nur'ları el yazısıyla yazarak çoğaltan ve bu konuda büyük gayretler gösteren kahramanlardan biridir. Bediüzzaman Hazretleri Nurların en çok yazılıp çoğaltıldığı yerlerden bir tanesi olan İslâmköy'ü Nur Fabrikası olarak vasıflandırmış, Hafız Ali'nin de ihlâs ve hizmetlerinden dolayı o fabrikanın sahibi olduğunu belirtmiştir.

Bediüzzaman Hazretlerinin "Benim bedelime şehit oldu" dediği Hafız Ali'nin vafatı ise şu şekildedir. 1943'de Bediüzzaman Hazretlerinin bulunduğu Denizli Hapsine sevk edilen talebeler arasında Hafız Ali de vardır. Bediüzzaman Hazretleri hapiste gizli düşmanları tarafından zehirlendiği sırada Hafız Ali de aniden rahatsızlanıp hastahaneye kaldırılır ve orada vefat eder. Bunun üzerine Bediüzzaman Hazretleri "Hafız Ali benim bedelime berzah âlemine seyahat eyledi" demiştir. Risale-i Nur'da birçok yerde ismi geçen Hafız Ali'nin Emirdağ, Kastamonu ve Barla Lâhikalarında pekçok mektubu bulunmaktadır

HAFİZ MEHMET: 1877 yılında Isparta'nın Sav köyünde dünyaya geldi, 15 Ocak 1947 tarihinde vefat etti. Hafız Mehmet Bediüzzaman Hazretlerinin Isparta'ya geldiğini duyunca, selâmını ve hürmetlerini iletmesi için oğlunu onun ziyaretine gönderir. Ziyaret esnasında oğlu, ayrıca babasının kendisinden dua istediğini de söyleyince Bediüzzaman Hazretleri ona hitaben şöyle der: "Baban askerlik yapmadığı için bilmez. Askerlikte karavanayı uzatmayana yemek vermezler. O da bize seher vaktinde dua etsin, biz de ona ederiz."

Selâmın cevabı gelince, gerçekte askerlik yapmayan bu zat bütün gayret ve kuvvetiyle Nurları yazmaya başlar. Hafız Mehmet'in ciddiyetle Risale-i Nur'a sahip çıkması, Sav köyündeki kadın-erkek, çoluk-çocuk herkesin Risale-i Nur ile meşgul olmasına vesile olur. Risale-i Nur'un birçok yerinde Sav köyünden Medrese-i Nuriye olarak bahsedilmesi, Hafız Mehmet'in bu ilk gayretleri sonucudur.

Hafız Mehmet'in vefatını Savlı Nur Talebeleri Bediüzzaman Hazretlerine bir mektupla bildirirler. Bediüzzaman Hazretleri ise karşılığında taziye mahiyetindeki şu cevabı gönderir:

"Sizleri ve umum Risale-i Nur Şakirtlerini ve bilhassa Medrese-i Nuriye'nin talebelerini ve bilhassa o merhumun akrabalarını, Medrese-i Nuriye'nin mübarek üstadı Hacı Mehmet'in vefatı nedeniyle taziye ediyoruz. Ve Nurlar hesabına bütün ruh-u canımızla biz dünyada kaldık-

ça ona dua-yı rahmet etmeye ve Hafız Ali ve Hasan Feyzi ortasında daima bütün manevî kazançlarımıza hissedar etmeye kat'î karar verdik."

HAFİZ MUSTAFA: Asıl adı Hacı Hafız Mustafa Üstün'dür. "Hacı Aziz, Hafız Mustafa, Şeyh Mustafa, Aziz'in Mustafa" olarak da bahsedilmektedir. 1890 yılında Eğirdir'de dünyaya geldi ve yine aynı yerde 1959 yılında vefat etti. Hafız Mustafa altı yaşında hafız oldu. İstiklâl Harbinde vatan savunmasına katıldı. Gazi olan Hafız Mustafa savaştan sonra kendisine bağlanmak isteyen gazi maaşını almayı kabul etmedi.

Risale-i Nur'da bir çok yerde kendisinden ve hizmetlerinden bahsedilir. Hafız Mustafa vefat ettiğinde Bediüzzaman Hazretleri onun 20 sene boyunca ikinci bir Hafız Ali olarak vazifesini tam yaptığını, âlem-i nura ve berzaha, Hafız Ali ve Hasan Feyzi gibi kardeşlerinin yanına gittiğini belirtir.

HAFİZ ZÜHTÜ: İsmi Risale-i Nur'un bir çok yerinde Büyük Hafız Zühtü olarak geçmektedir. Bediüzzaman Hazretleri bu talebesinin ismini Hakkı, Hulûsi, Sabri, Süleyman, Rüştü, Bekir, Mustafa, Ali, Lütfi, Hüsrev, Refet gibi yakın talebelerinin isimleriyle birlikte anar ve onları "Sözlerin Hameleleri" yani taşıyıcıları olarak nitelendirir.

Hizmette kusur eden Nur Talebelerinin yedikleri şefkat tokatlarının zikredildiği Onuncu Lem'ada Hafız Zühtü'nün yediği bir şefkat tokadından da bahsedilir. Hafız Zühtü Agros'ta (Atabey) Risale-i Nur hizmetini sürdürürken, bu şerefi yeterli görmeyerek "Ehl-i dünyanın nazarında bir mevki kazanmak emeliyle, mühim bir bid'anın muallimliğini deruhte eder." Bu hareketiyle Risale-i Nur mesleğine tamamiyle aykırı bir yol izler. Bu hatanın sonucunda pek müthiş bir şefkat tokadı yer ve hanedanının şerefini mahvedecek bir olayla yüz yüze gelir. Bir müddet sonra bu hatasından dönmesi üzerine Bediüzzaman Hazretleri bir mektup ile kendisine, "Bugünden itibaren, Risale-i Nur'un has şakirtleri içinde şirket-i maneviye-i Nuriye'den hissedar olmasını ve ismiyle duaya girdiğini selâmımla beraber tebliğ ediniz" şeklinde haber gönderir.

HAKKI EFENDİ: Asıl ismi Hakkı Tıgılı olan Hakkı Efendi 1875'te doğdu. Bediüzzaman Hazretlerinin ilk talebelerindendir. Eğirdir müftüsü Hüsnü Efendinin kardeşi ve Bediüzzaman'a karşı olan ve sıkıntı veren öğretmen Tevfik Tıgılı'nın amcasıdır. 1935 senesinde sevk edildikleri Eskişehir Hapishanesinde Bediüzzaman'la birlikte kaldı. Hakkı Efendi ömrünün en mesut anlarının Üstadiyla birlikte Eskişehir Hapishanesinde geçirdiği anlar olduğunu söylerdi.

HALİL İBRAHİM: 1897 senesinde dünyaya gelen Halil İbrahim Çöllüoğlu, 1956'da vefat etti. Milâs'ta dedelerinden miras kalan tarihî Çöllüoğlu Hanında hancılık ve otelcilik yaparak geçimini temin ederdi.

Âlim ve şair bir zat olan Halil İbrahim'in Sikke-i Tasdik-i Gaybî, Lem'alar, Kastamonu Lâhikası ve Emirdağ Lâhikalarında şiirleri bulunmaktadır. Bediüzzaman Hazretleri onun şiirlerindeki Risale-i Nur'a dair güzel tabirlerin ihlâsından kaynaklandığını belirtmektedir.

1943 senesinde Denizli Hapishanesine sevk edildikten sonra Bediüzzaman Hazretleriyle birlikte dokuz ay kaldı. Denizli hapsinin o zor şartlarında sarsılmayan bu talebesi hakkında Bediüzzaman, "Milâslı Halil İbrahim hakikaten Risale-i Nur'un demir gibi metin ve sarsılmaz bir şakirdidir. O kasaba onunla iftihar etmeli" şeklinde takdîrkâr ifadeler kullanmaktadır.

HASAN ATIF (KÜRT ATIF): İsmi risalelerde Atıf, Kürt Atıf, Aydınli Hasan, Aydınli Hasan Atıf olarak da geçmektedir. Aslen Sinopludur. Birinci Dünya Savaşı vatan savunmasına katılan Hasan Atıf Sinop'ta tahrirat kâtipliğinde görevliydi. Daha sonra telgrafçılığa başladı ve bu büyük savaşta telgrafçılık yaparak askerlik görevini tamamladı.

Hasan Atıf risalelerle tanıştıktan sonra güzel el yazısıyla yazmaya başladı. Onun bu şekilde risaleleri yazıp çoğaltmasını beğenen ve takdir eden Bediüzzaman Hazretleri yazdığı bir risalenin altına şu notu düşmüştü: "Hadsiz barekâllah, hadsiz maşaallah, hadsiz es'adekümullah."

Üstat ve talebelerinin 1943 yılında Denizli Hapsine sevk edildikleri günlerde, Hasan Atıf Sandıklı'da on yedi gün hapisteydi. Daha sonra Dazkırı, Çivril, Isparta; oradan da Denizli'ye götürüldü. Bir gün sonra da Bediüzzaman Hazretlerini getirmişlerdi. Hapishaneden mahkemeye Üstatla birlikte gidip geliyorlardı. Risalelerde kendisinden Kürt Atıf olarak bahsedilmesini ise Son Şahitler'in ikinci cildinde şu şekilde anlatır: "1933'den evvel hastalanmış, 45 kiloya düşmüş, kendime sıcak bir yer arıyordum. Sandıklı'ya, daha sonra ise Nazilli'ye gelmiştim. Sandıklı'nın Kızılören köyündeydim. Çivril kaymakamı bizimle alâkadâr olmuş, Ankara'ya aleyhimize telgraf çekmiş, bu telgrafta 'Bir kürt varken, başımıza bir kürt daha çıktı' diye benden 'Kürt' diye bahsetmişti. Bu sebepten Kastamonu Lâhikasında 'Kürt Atıf' diye geçmektedir."

HIZIR: Hz. Hızır, Hz. Mûsa döneminde yaşayan, Kur'ân-ı Kerim'in Kehf Suresinde bahsi edilen, kendisine ilâhî bilgi ve hikmet öğretilen kişidir. Peygamber olup olmadığı konusunda değişik görüşler bulunmasına rağmen velâyeti konusunda ittifak edilmektedir. Otsuz ve çorak bir mekâna oturduğunda ansızın o otsuz yerin yeşillenmesi sebebiyle, yeşillik manasına gelen Hızır namıyla yad edilmiştir. Hz. Hızır'ın halen hayatta olduğunu ve hayatın beş tabakasından ikincisinde yaşadığını Bediüzzaman Hazretleri Mektubat adlı eserinde ifade etmektedir. Bu hayat tabakasının kendine özel şartları, bizim yaşadığımız hayattan çok daha farklıdır. Meselâ, mecbur kalmadan istedikleri zaman yemek içmek, bir vakitte birçok yerlerde bulunabilmek gibi bir derece serbest hayat mertebesidir. Hz. Hızır, başta Buhârî ve Müslim olmak üzere pek çok hadis kitaplarında çeşitli bölümlerde geçmektedir.

HİLMİ BEY: 1891 senesinde Kastamonu'ya bağlı Tepelice köyünde dünyaya geldi 27 Ocak 1960'ta vefat etti. Nur Risalelerinde kendisinden Hilmi Sema Erkal, Küçük Şeyh, Kastamonulu Küçük Şeyhlerin Hilmi, gibi isimlerle de bahsedilmektedir.

Bediüzzaman Hazretlerinin Kastamonu'da kaldığı 1936-1941 yılları arasında onun hizmetinde bulundu. O yıllarda, bahar ve yaz mevsimlerinde Bediüzzaman Hazretleri Karadağ'a ve Hacı İbrahim Dağlarına çıkarken Hilmi Bey de yanlarında bulunur talebelik ve hizmet ederdi.

1943 yılında sevk edildikleri Denizli Hapsinde de yine Bediüzzaman Hazretleriyle beraber kalmış ve ona hizmet etmiştir.

Hilmi Bey Bediüzzaman Hazretlerinin ifadesiyle hanımı ve evlâdıyla sekiz sene Risale-i Nur'un hizmetinde bulunmuş ve birçok insanın Risale-i Nur'u tanımasına vesile olmuştur.

HOCA HAŞMET: Tonuslu Haşmet Hoca olarak da anılır. 1894 yılında, Yozgat'ta dünyaya geldi, 1969'de vefat etti. Medrese tahsili gördü. Arapça, Farsça ve Fransızca'yı biliyordu. İmamlık, vaizlik ve müftülük görevlerinde bulundu. Yozgat'ta bulunan Nohut Dağı eteğindeki Camızlık Camiinde imamlık ve vaizlik yaptı. 1952 yılında İstanbul Fatih'teki Reşadiye Otelinde Bediüzzaman'ı ziyaret edip kendisiyle görüştü. Bir Cuma günü cemaatla vedalaşıp artık vaaz edemeyeceğini, vefat edeceğini bildirmişti. Bir sonraki vaaz vaktinde vefat etti. Emirdağ ve Kastamonu mektuplarında ismi geçmektedir.

HOCA VEHBİ: 1861 senesinde Taşkent'te doğdu Konya'da, 27 Kasım 1949'da vefat etti.

1876 yılında Tokmakzade Mehmet Efendiden ilk dersini alan Hoca Vehbi 1877 yılında Hadim Medresesine kaydoldu ve Arapça grameri konusunda eğitim görmeye başladı. Ardından 1880 yılında Konya'ya gelerek Şirvaniye Medresesine kaydoldu. Burada tahsilini tamamladıktan sonra 1888 yılından itibaren ders okutmaya başladı. 1889 senesinde Mahmudiye Medresesinde müderrisliğine getirildi. Burada yaklaşık iki yıl görev yaptıktan sonra 1901 yılında Hukuk Mahkemesine Üye ve Hukuk Medresesine müderris oldu

Hoca Vehbi 1908 yılında Konya Mebusu olarak İstanbul Meclis-i Mebusanına seçildi ve siyasî hayata atıldı. 1911 yılında Mebusan Meclisi dağılınca, Konya'ya gelerek tefsir yazmaya başladı. On beş ciltlik bu tefsirini 1915 yılında tamamladı.

1911 senesinde Yunanlıların İzmir'i işgal etmesi üzerine Konya halkını Kuva-yı Milliye'ye katılması için konuşmalarıyla teşvik etti. Bu gayretlerinde başarılı olan Hoca Vehbi, Konya Valisi Cemal Beyin vazifesini terk ederek kaçması üzerine ordu ve halk tarafından Konya Valiliğine seçildi ve altı ay valilik yaptı.

23 Nisan 1920 yılında ikinci defa mebus seçilen Hoca Vehbi Konya'yı temsilen Büyük Millet Meclisine katıldı. Millî mücadele süresince Konya Mebusu olarak çalıştı. Mecliste, Meclis Reisliği, Şer'iye ve Evkaf Vekilliği gibi görevlerde bulundu.

İstiklâl Savaşı galibiyetle sonuçlandıktan sonra siyasetten çekilen Hoca Vehbi, daha önce yazmış olduğu Hülâsatü'l-Beyân Fi Tefsiri'l-Kur'ân isimli Kur'ân tefsirini bastırmak ve yeni eserler yazmakla meşgul oldu. 1949 yılında Hakkın rahmetine kavuştu. Mezarı Konya Musalla Kabristanındadır.

HULÛSÎ BEY: Asıl adı Hulûsî Yahyagil'dir. 1896 yılında Elazığ Harput'ta doğdu; 26 Temmuz 1986 yılında Elazığ'da vefat etti. İlk eğitimini hususî olarak Elazığ Camii İmamı Sarı Hafız'dan aldı.

Hulûsî Beyin Babası Yahyazâdelerden Mehmet Efendi, alaylı bir zabıt idi. Kendisi ise askerî eğitimine Elazığ ve Erzincan'da başladı, Kuleli Askeri Okulunda devam etti. Ardından Harbiye Mektebine geçti. Burada okurken Birinci Dünya Savaşı çıkınca, kısa bir talim ve terbiyeden sonra, 1915'de Çanakkale'deki 3. Kolorduya göreve gönderildi. Hulûsî Bey yarım kalan eğitimini tamamlamak üzere 1925 yılında Harbiye Mektebine tekrar dönmüş ve buradan mezun olmuştur.

Bediüzzaman Hazretleriyle tanışması ise 1929 yılının bir bahar ayındadır. Bediüzzaman Hazretlerini ilk duyduğunda şeyh zanneden Hulûsî Bey ona intisap etmek niyetiyle birkaç arkadaşıyla beraber ziyaretine gitti. Bediüzzaman Hazretlerinin "Uzaklığın âlâmeti olan mektuplaşmak âdetim değildir. Fakat sen yaz" demesi üzerine kendisine mektuplar yazmaya başladı. Bu mektupların çoğu Mektubat isimli eserde yer almaktadır.

Hulûsî Bey 1944 yılında albaylığa terfi etti ve 1950'de Denizli Askerlik Şubesinden albay rütbesiyle emekli oldu. 1929'daki görüşmenin üstünden yaklaşık yirmi yıl geçtikten sonra, 1950'de Bediüzzaman Hazretlerini Emirdağ'da ziyaret etti. Bu görüşmeleri yirmi dakika sürdü. Bediüzzaman Hazretleriyle en son görüşmesi ise 1957'de, yine Emirdağ'da olmuştur. Hizmetle dolu bir ömür geçiren Hulûsî Bey bir ders sonrası rahatsızlanarak vefat etti. Kabri Harput'taki aile mezarlığındadır. Bediüzzaman Hazretleri Risale-i Nur'un birinci talebesi olan Hulûsî Bey hakkında, "Nurun eskiden beri hiç sarsılmayan muhlis bir kahramanı, elbette dünyanın geçici, kıymetsiz, fânî vaziyetleri karşısında telâş etmez, mağlûp olmaz inşaallah" buyurmaktadır.

HÜSREV ALTINBAŞAK: 1899'de Isparta'da doğdu. 1977'de İstanbul'da vefat etti. Bediüzzaman'la birlikte, Eskişehir, Denizli ve Afyon hapislerinde beraber bulundu. Isparta kahramanlarından, Risale-i Nur'un hizmetkârlarından idi. En müşkül ve karanlık günlerde Nur Risalelerine hizmet etmişti. Yüzlerce Risaleyi bir matbaa gibi çoğaltmıştı. Güzel bir hatta sahipti. Tefuklu Kur'ân-ı Kerim'i ilk defa yazanlardandır.

- İ -

İMAM-I GAZALÎ: Asıl adı Hüccetü'l-İslâm Ebu Hamid Muhammed b. Ahmet el Gazzali'dir. Eş'ari kelâmcısı, Şafii fakihî, mutasavvîf ve filozoflara yönelttiği eleştirilerle tanınan İslâm düşünürüdür. Hicrî 450'de (1058) Horasan'da, Meşhed'de (Tus) dünyaya geldi. Babasının mesleğinin yün tacirliği olmasından dolayı kendisine "Gazzali" ve zamanında İslâma yöneltlen itirazlara cevap vererek itiraz edenleri susturduğu için de "Hüccetü'l-İslâm" denilmiştir. Kelâm, fıkıh, hadis, felsefe, tasavvuf, mantık gibi ilimlerde yüksek bir mevkiye sahiptir. Bu sahalarda birçok önemli eserleri bulunmaktadır. Hicrî 505'te (1111) Tus'da vefat eden ve oraya defnedilen Gazali'nin eserlerinden bazıları şunlardır: El-Münkız; İhya-ü Ulumi'd-Din; Kimya-yı Saadet; Tehafütü'l-Felasife; Kistasü'l-Müstakim.

İMAM-I RABBANÎ: Hindistanlı büyük bir âlim olup, Hicrî ikinci bin yılının başında gelen (müceddid-i elf-i sani) ünvanına sahiptir. İnanç ve fikir açısından büyük karışıklıklar olduğu bir dönemde Hicrî 971'de (1563) Hindistan'ın Serhend kasabasında doğmuştur. Asıl adı Ahmet olan İmam-ı Rabbanî Hazretlerinin soyu Hz. Ömer'e (r.a.) dayandığından Farukî, memleketinden dolayı Sirhindî lâkaplarıyla tanınmaktadır. İlk eğitimi din âlimi olan babası Abdülehad'den almıştır. Daha sonra Silyakût şehrine giderek kadı Badehşani'den fıkıh, kelâm ve tefsir dersleri alarak eğitimi tamamlamış ve icazet almıştır. Daha sonra Delhi'ye giderek Nakşî şeyhi Bakibillah'ın yanında tasavvuf ilmini iki ay gibi kısa bir sürede tamamlayarak irşat izni almıştır. İmam-ı Rabbanî döneminde zararlı düşünce ve fikirler tarikat yoluyla verildiğinden onun mücadelesi de bu yolla olmuştur. Hayatı boyunca tekke ve medrese ehlini birleştirmek için büyük gayret sarf etmiştir. Tarikatları ve özellikle de Nakşî tarikatını, iman hakikatlerinin anlaşılmasına vasıta yapmak suretiyle gerçek kimliğine büründürmüştür. Eski zamanda büyük zatlar tarafından rivayet edilen, "Mütakelliminden ve ilm-i kelâm ulemasından birisi gelecek, bütün iman ve İslâm hakikatlerini aklı ikna edecek bir tarzda ayan beyan ispat edecek" sırrını kendisiyle gerçekleştirmesini istediğini ifade etmiştir. Bu sır içindir ki, özellikle hayatının son zamanlarında bütün gayretini doğrudan doğruya iman hakikatlerinin neşri üzerine yoğunlaştırmıştır. Hayat tarzı ve hizmet şekliyle herkesin takdirini kazanması itibarıyla İmam-ı Rabbanî lakabıyla anılmıştır. Cihangir Şah döneminde hapse atılmış; fakat, orada da hizmet ve irşadına devam etmiştir. İmam-ı Rabbanî döneminin hastalıklarını üç sebebe bağlamaktadır. Bunlar; idarecilerin dinden uzaklaşmaları, âlimlerin menfaat ve korku sebebiyle Kur'ân ve sünnetten ayrılmaları ve tasavvuf ehlinin tarikatı şeriatı uzaklaştırmaları olarak sıralanmıştır. İmam Rabbanî 1624 yılında 63 yaşında iken memleketi Serhend'de vefat etmiştir.

İMAM-I ŞAFİİ: (ö. 820) Şafii mezhebinin kurucusudur. Hicrî 150 (767) yılında Gazze'de doğan Şafii, Mekke'de Müslim el-Zinci ve Sufyan bin Uyeyne'den hadis ve fıkıh tahsil etti. 20 yaşlarında Medine'ye Malik bin Enes'in yanına giderek onun ölümüne kadar orada kaldı. Malik bin Enes'in Muvatta adlı eserini ezbere bilen Şafii, 195'ten itibaren Bağdat'ta hocasına başladı. İmam-ı Şafii Hicrî 204'te (820) Fustat'ta vefat etti. İmam-ı Şafii sadece mevcut bütün fıkıh malzemesini elden geçirmekle kalmamış, fıkıh ilminin usullerini ve temellerini araştırarak usul-i fikhin kurucusu addolunmuştur. İmam-ı Şafii'nin talebeleri arasında Zafarani, Ebu Savr, Ahmet

bin Hanbel, Karabisi gibi tanınmış âlimler de vardır. Şafii mezhebi bugün Güney Arabistan'da, Bahreyn'de, Malaya Adalarında, Dağıstan'da, Tangonyika'da ve bazı Orta Asya bölgelerinde hakimdir. Eserleri: Kitabü'l-Umm; Kitap-ı Fikhü'l-Ekber; Kitabü Vasiyyetü's-Şafii.

İNCE MEHMET: Milâs'ın Hacı İlyas semtinde ikamet eden ve çiftçilikle uğraşan İnce Mehmet 1897'de doğdu. Risale-i Nur ile meşgul olmasından dolayı Üstadı Bediüzzaman ile beraber Denizli hapsinde bir süre kaldı. Bediüzzaman mahkemede Mehmet İnce'nin masum olduğunu ve perişanlığına son verilmesi yolunda onu savunmuştur.

- K -

KARUN: Hz. Mûsa (a.s.) döneminde mevki hırsı, cimriliği ve kıskançlığı ile tanınmış çok zengin bir Yahudidir. Simya alanındaki geniş bilgisinden dolayı çok kibirlenir ve Hz. Mûsa'nın (a.s.) kavmini küçük görerek horlar. Hazineleri altın ile dolu olduğu halde vergi ödemeyi kabul etmez. Karun, Hz. Mûsa'yı (a.s.) zina işlemekle suçlar. Bunun bir iftira olduğu ortaya çıkınca Mûsa (a.s.) da ona beddua eder ve büyük bir deprem olur. Bu depremle birlikte Karun hazineleri ile birlikte yok olur.

KÂTİP OSMAN: 1900'de Isparta'da doğdu. Risale-i Nur'ları güzel hattıyla çokça yazmış olduğundan dolayı Bediüzzaman tarafından "kâtip" lakabıyla anıldı. 1943 yılında Denizli hapsinde Üstatla birlikte yatan Kâtip Osman, 1991'de vefat etti.

KONYALI SABRİ: Aslen Erzurumlu olan Sabri Halıcı, "Kürt Sabri" ve "Konyalı Sabri" diye de tanınır. I. Dünya Savaşına katılan Halıcı Sabri gazilik rütbesini de almıştır. 1948 yılında Bediüzzaman'la birlikte Afyon hapisanesinde yattı. Nur hizmetinde uzun yılları geçen Sabri Halıcı'nın Emirdağ Lâhikasında ismi geçmektedir.

KUZCA HATİBİ: Kuzca Hatibi Hasan Şükrü'nün esas ismi Hüseyin Arslan'dır. Kendisi 1888 doğumlu bir zattı. El yazısıyla birçok risalenin çoğaltılmasında çalışmıştır. Barla ve Isparta'da Üstatla görüşmüştür. 26 Haziran 1965'te vefat etti.

KÜÇÜK ALİ: 1907 doğumlu olan Küçük Ali, 1974 yılında Isparta'nın Atabey ilçesinin Kuleönü köyünde vefat etmiştir. Risale-i Nur'un muhtelif yerlerinde mektupları yer almakta ve adından söz edilmektedir. Ağabeyi de kendisi gibi Nur Talebesi idi. Üstad'ın duasına mazhar olmuştur.

- L -

LÛT: (a.s.): Hz. Lut (a.s.) Hz. İbrahim'in kardeşi Harran'ın oğludur. Hz. İbrahim'e (a.s.) ilk iman edenlerdendir. Hz. Lut (a.s.) Sedam bölgesinde bulunan kavme peygamber olarak görevlendirildi. Sedamlılar çok ahlâksız ve edepsiz bir kavimdi. İnsanlık tarihinde o zamana kadar görülmemiş olan livata fiilini işliyorlar ve bununla da övünüyorlardı. Hz. Lut (a.s.) onları hakka ve doğru yola davet için görevlendirilmiş fakat bütün gayretlerine, nasihatlarına rağmen onu dinlememiş ve alaya almışlardı. Cenab-ı Allah Hz. Lut'a inananlarla birlikte şehri terk etmesini bildirerek o azgın kavmi helâk edeceğini bildirmiş ve helâk etmiştir.

LÜTFİ (ABDULLAH LÜTFİ ÖZERDEM): Esnaf şeyhi Âsım Efendinin torunu olup Mehmet Akif Efendinin oğludur. 1881 yılında dünyaya geldi. Barla Lâhikasının mektupları arasında çeşitli yerlerde kendisinin mektupları bulunmaktadır. 1935 tarihinde Said Nursî ile birlikte Eskişehir cezaevinde yaklaşık bir yıl tutuklu kalmışlardır. 1974 tarihinde İzmir'de Hakkın rahmetine kavuşmuştur.

MARANGOZ AHMET: Isparta'ya bağlı Eğirdir ilçesinin Sava köyünde Risale-i Nur'un hizmetinde bulunan önemli isimlerden birisidir. Bediüzzaman Hazretlerinin ciddi iltifat ve dualarına mazhar olmuştur.

MEHDÎ: Kelime anlamı olarak "Hidayete eren, doğru yolu tutan, hidayete vesile olan" anlamında kullanılır. Hadislere göre ahir zamanda tevhidi esas alarak imanı muhafaza edip İslâmiyeti hurafelerden ve bid'alardan arındırarak zamanın anlayışına göre yenileyecek olan âlim ve önder zattır. Yine bazı hadislere göre kıyamet yaklaşıncı zulmü ve şirki ortadan kaldırarak inananlara saadet ve adaleti getirecek. Ehl-i Beytin neslinden gelen imamdır.

MEHMET FEYZİ: 1912'de Kastamonu'ya bağlı Müderris Atabey köyünde doğdu. Bediüzzaman Said Nursî'nin 1936 yılında Kastamonu'ya sürgün edilmesinden iki yıl sonra kendisiyle tanıştı. Altı yıl boyunca Üstada hizmette bulundu. Nur Risalelerinde ve özellikle de Kastamonu Lâhikası'nda Bediüzzaman Mehmet Feyzi'yi Risale-i Nur'un faal bir kâtibi olan Hüsrev Altınbaşak adındaki talebesine benzeterek, "Küçük Hüsrev" lakabıyla bahseder. Arapça tahsili de olan Mehmet Feyzi Pamukçu, Üstatla birlikte Risale-i Nur'ları baştan sona kadar okudu. Denizli (1943) ve Afyon (1948) hapisanelerinde Üstatla beraber tutuklu kaldı. Nur Talebeleri arasında ehl-i ilim bir zat olan Mehmet Feyzi, 1990 yılında Kastamonu'da vefat etti.

MEHMET ZÜHTÜ: Said Nursî Hazretlerinin "Sözler'in hameleleri" (temel direkleri ve taşıyıcıları) olarak vasıflandırdığı Mehmed Zühtü sadık Nur Talebelerindendir. Kastamonu Lâhikasında kendisinden bahisle, "Hafız Ali'nin tahkikatına gelenlerin, 'Mağazalarda kâğıt kalmadı. Risale-i Nur Şakirtleri kâğıdı bitirdiler' demeleri ve Mehmed Zühtü'nün kitapları kendine iade edilmeleri, Risale-i Nur Şakirtlerini müftehirane teşci ve teşvik eden bir hadisedir" denilmektedir. Ciddî çalışmaları dolayısıyla has ve hakikî şakirtlerin dairesi içinde bulunduğu Bediüzzaman tarafından ifade edilmektedir.

MEVLÂNA CELÂLEDDİN-İ RUMÎ: Celâleddin Muhammed Rumî. Hicrî 604, Milâdî 1207'de Horasan'ın Belh şehrinde doğdu. Ünvanı Mevlâna'dır. Babası "Sultanü'l-Ulema" olarak bilinen Muhammed Bahaeddin-i Veled'dir. Anadolu'ya hicret ettiğinde "Rumî" diye anıldı. Konya'ya ailesiyle birlikte yerleşti. Hicrî 672 yılında Konya'da vefat etti. Eserlerinden bazıları: Mesnevi, Divan-ı Kebir; Fihi Mafih; Mecalis-i Seb'a; Mektubat'dır.

MEVLÂNA HALİD (K.S.): Büyük İslâm âlimi ve asrının müceddidi olan Mevlâna Halid-i Bağdatî 1778'de Bağdat'ın kuzeyinde bulunan Zur şehrinde dünyaya geldi. Soyu baba tarafından Hz. Osman, anne tarafından Hz. Ali'ye dayanır. Babası Ahmet bin Hüseyin'dir. Küçük yaşta aklî ve naklî ilimlerden tefsir, hadis, fıkıh, tasavvuf, akaid öğrenmiş, hatta Firuzabadi'nin Kamus'unu ezberlemiştir. Asrındaki bütün âlimlerden daha üstün bir ilme sahip ve Kur'ân-ı Kerim'in esrarına vakıftı. 1799 hocası Seyyid Abdülkerim Berzenci'nin vefatından sonra onun yerine ders vermeye başladı. Böylece daha yirmi bir yaşında binlerce âlim ve talebeye hoca olmuş ve yedi sene ders okutmuştur. 1805'te Hacca gitti, Şam'a dönüşünden sonra oraya gelen Abdullah Devlevî'nin bir talebesiyle Hindistan'a gitmeye karar verdi. Çeşitli şehirlere uğraya uğraya bir sene süren yolculuk sonunda Irak'ın Süleymaniye şehrine geldi. Ve oradan Bağdat'a giderek ders vermeye başladı. Burada yetiştirdiği dört bin talebesine ilimde ve tasavvufu icazet verdi. Mevlâna Halit talebeleriyle Bağdat'dan Şam'a gelerek orada derslerine devam etti. 1826'da Şam'da vebadan vefat etti. Değişik ilimlerde yazdığı birçok eseri vardır. En önemlisi şunlardır: İrade-i Cüz'îyye Risalesi; Caliyetü'l Ekdar; Divan; mektuplarından oluşan Mektubat; İtikadname.

MOLLA ABDULLAH: Molla Abdullah Bediüzzaman Said Nursî Hazretlerinin büyük biraderi ve ilk ders hocasıdır. Kendisinden Risale-i Nur'da çeşitli yerlerde bahsedilmekte ve hayırla yadedilmektedir.

MUHAMMED (A.S.M.): Fahr-ı Âlem, Hâtemü'l-Enbiya, İmamü's-Sakaleyn, Muhammedü'l-Emîn, Rahmetenli'l-âlemîn, Seyyidü'l-Kevneyn gibi ünvanlarla anılan son peygamber Hz. Muhammed (a.s.m.) Milâdî 571 yılında, Nisan ayının yirmisinde, Kamerî aylardan Rebîülevvel ayının on ikinci gecesinde Mekke'de dünyaya geldi. Hz. Muhammed daha doğmadan babasını, 6 yaşında iken de annesini kaybetmiştir. Annesi ölünce dedesi Abdülmuttalib onu himayesi altına aldı. Dedesi de ölünce, bu sefer amcası Ebu Talib onun bakımını üstlendi. Hz. Muhammed (a.s.m.) 25 yaşında iken kendisinden 15 yaş büyük olan Hz. Hatice ile evlendi. Evlilikleri Milâdî 595 yılına rastlamaktadır. Daha sonra Hz. Peygamberin Hz. Hatice'den sırayla Kasım, Zeynep, Rukiye, Ümmü Gülsüm, Fatıma ve Abdullah adında altı çocuğu oldu. Hz. Muhammed, Hatice-i Kübra dediği zevcesi hayatta olduğu müddetçe bir başka kadınla evlenmedi. Daha gençliğinde dürüstlük ve doğruluğu ile kendisine El-Emin (güvenilir kimse) dedirten Hz. Muhammed her yönüyle örnek bir insan kişiliğini sergiliyordu. Hz. Muhammed kırk yaşında iken, Milâdî 610 yılında Hira Dağında kendisine peygamberlik vazifesi verildi. Kendisine ilk inananlar ise eşi Hz. Hatice, çocuklardan Hz. Ali, hür erkeklerden Hz. Ebu Bekir, azatlı kölelerden Hz. Zeyd, kölelerden Hz. Bilâl-i Habeşî (r.a.) oldu. Daha sonraları Hz. Osman, Talha bin Ubeydullah, Halid bin Said, Sa'd bin Ebî Vakkas Müslüman oldular. Bunlara en son Hz. Ömer eklendi. Hicretten bir buçuk sene önce, Recep ayının 27. gecesinde İsra ve Mirâç mucizesi meydana geldi. 621 yılında Akabe mevkiinde Medinelilerle I. Akabe Biatı yapıldı. 622 yılında ise II. Akabe Biatı yapıldı. Mekke müşriklerin zulümlerinin artması üzerine 622 yılında Mekke'den Medine'ye hicret edildi. Hicretin II. senesi, Milâdî 13 Mart 624'te müşriklere karşı Bedir Savaşını kazandı. 625 yılında ise Uhud Savaşı meydana geldi. 627 yılında Hendek Savaşı kazanıldı. 630 yılında Mekke fethedildi. Mekke'nin çevresi ve Kâbe putlardan temizlendi. Peygamberimiz ömrünün son yılında Arafat'ta 120.000 Sahabeye Veda Hutbesini verdi. Bu hutbe ilk insan hakları bildirisi olarak kabul edilir. Hz. Muhammed (a.s.m.) Hicretin 11. senesi Rebîülevvel ayının on ikisi, Pazartesi günü (Milâdî 8 Haziran 632) ruhunu Rahmana teslim etti.

MUHYİDDİN-İ ARABİ: Adı, Ebu Bekir Muhammed b. Ali'dir. 1165'te Endülüs'ün Mürsiye kasabasında dünyaya geldi. İbni Arabî ve Şeyh-i Ekber diye meşhur oldu. Küçük yaştan itibaren tahsile başlayarak pek çok âlimin derslerinde bulunup naklî ve aklî ilimleri öğrendi. Tefsir, fıkıh, hadis ve kıraat ilimlerinde büyük bir âlim oldu. Daha sonraları tasavvufa yönelerek zamanının âlimlerinden ve Seyyid Abdülkadir Geylânî'nin ruhaniyetinden feyz aldı. Zamanının ilminden ve feyzinden istifade edilen belli başlı büyük âlimlerinden oldu. 1194 Endülüs'ten ayrılarak Tunus'a ve oradan Fas'a gidip çeşitli ilim meclislerinde bulundu. Tekrar Endülüs'e dönüp Kurtuba'ya geldi. Sonra 1201'de tekrar Endülüs'ten Tunus'a geçti. Hac için yola çıkarak Mısır ve Kudüs'e uğradı. Hacdan sonra çeşitli yerleri dolaşarak Konya'ya gitti ve 1230 da Şam'a giderek oraya yerleşti. Tasavvuftaki yüksek derecesi sebebiyle sekr halinde iken tevhit (vahdet-i vucud) konusundaki sözleri yanlış anlaşılıp iftiraya uğradiysa da zamanının devlet adamları tarafından himaye edildi. 1240 senesinde 78 yaşında Şam'da vefat etti. Yavuz Sultan Selim Mısır Seferi sırasında Şamlılarca çöplük haline getirilen kabrinin yanında cami ve dergâh yapılmasını emrederek onun kabrinin değerini bulmasını sağladı. Muhyiddin-i Arabî'nin pek çok kıymetli eseri vardır. Fütuhât-i Mekkiyye, Füsûsu'l Hikem, Muhtasar en meşhurlarıdır.

MÛSA (A.S.): İsrailoğullarına gönderilen ve kendisine büyük kitapların ilki olan Tevrat indirilen büyük peygamberlerdendir. Tevrat Hz. Mûsa'ya levhalar halinde indirilmiştir. Hz. Mûsa Mısır'da dünyaya gelmiştir. Soyu Hz. İbrahim'e dayanır. Kardeşi Hz. Harun kendisine yardımcı olarak peygamber olarak görevlendirilerek Firavuna gönderilmiş ve Firavunu tevhide davet etmiş, fakat kabul edilmeyince kendine iman eden İsrailoğulları ile birlikte Mısır'dan mukaddes topraklara gelmiş ve orada kendisine Tevrat levhaları indirilmiştir. Hz. Mûsa'nın zamanında kendinde zahir olan mu'cizelerinin en meşhurları âsâsı ve yed-i beyzasıdır (beyaz el). Âsâsı ile vurduğu taşın on iki gözünden su çıkarmasıyla meşhurdur. Hz. Şuayb'ın kızıyla evlenen Hz. Mûsa mukaddes topraklara varamadan vefat etmiştir.

MUSTAFA ÇAVUŞ (1882-1939): Ömrünün 18 yılını askerlik görevini yapmakla geçirdi. Barlalı olup Risale-i Nur'un çeşitli yerlerinde ismi geçmektedir. Said Nursî Hazretlerinin Barla'da mecburî ikamete tâbi tutulduğu yıllarda aile fertleri ile birlikte iman hizmetinde ciddî çalışmalar yapmıştır. Özellikle 21. Mektupta kendisinin anne-babasına çok iyi örnek davranışlarından dolayı ismiyle bahsedilmektedir.

MUSTAFA GÜL (1899-1985): Eğirdir ilçesinin Sav köyünde dünyaya geldi. Risale-i Nur'un elle yazıldığı dönemde uzun süre çok faydalı hizmetlerde bulunmuştur. Üstat Bediüzzaman'ın takdirlerine ve dualarına mazhar olmuştur. Üstat başka talebelerine yazdığı bir mektupta kendisinden şöyle bahsetmektedir:

"Ben size bugün mektup yazacaktım. Ziyade rahatsızlığım sebebiyle telâşa iken, aynî dakikada Mustafa Gül ve İbrahim Gül geldiler. Hem bana ilâç, hem teselli, hem büyük sevince vesile olduklarından, o iki mübarek kardeşimi benim vekillerim ve bir mektup olarak size gönderiyorum. Onlar birer Said olarak benim bedelime sizi ziyaret ve tebrik edip, sair şeylerimi de size beyan etsinler."

MUSTAFA HULÛSÎ: 1905 yılında Isparta'nın Kuleönü kasabasında doğmuştur. Sallabacak olan lakabını Said Nursî Sarıbaşık olarak değiştirmiştir. Risale-i Nur'un elle çoğaltılmasında büyük hizmetleri olmuştur. Risale-i Nur'un çeşitli yerlerinde ismi geçmektedir. 1955 yılında vefat etmiştir.

MÜBAREK HEYETİ: Risalelerin pek çok yerinde Kuleönü Nur Talebelerinin hepsine verilen bir isim olarak belirtiliyor. Said Nursî Hazretlerinin sadık hizmetkârlarından Tahiri Mutlu bu topluluğun "mübarekler heyeti" olarak geçtiğini söylemiştir.

- N -

NECMEDDİN-İ KÜBRA: (1145. 1226) Kübraviya veya Zahabiya tarikatının kurucusu olup, Milâdî 12-13. asır İranlı sûfilerin en mühim şahsiyetlerinden biridir. Şeyh-i Vali-Taraç (veli yetiştiren şeyh), Tammatül'l-Kübra lakapları taşıyan Necmeddin, 540 (1145) senesinde dünyaya gelmiştir. Genç yaşta seyahatlere çıkan ve Mısır'da meşhur şeyh Ruzbihan el-Vazzan el-Mısırî ile tanışan Necmeddin Kübra, onun müridi olmuş ve nezareti altında son derece sıkı riyazet geçirmiştir. Tebriz'de Ebu Nasr Hafda adlı kelâm âliminden ilim tahsil eden Necmeddin, kelâma dair ilk eserini de orada vermiştir. Daha sonra Şeyh Bab-Farac Tebrizi ile tanışan Necmeddin, onun tesiri altında kendini tamamen tasavvufa vermiştir. Çok geçmeden Şeyh Ammar-i Yasir'e intisap etmiş ve sûfi olabilmek için İsmail Kasrî'nin mektebine dahil olmuştur. Necmeddin burada ikinci hırkasını alır. Ailesiyle birlikte Harizm'e giden Necmeddin, orada Kübraviya veya Zahabiya tarikatını kurdu. Necmeddin-i Kübra, Harizm'in Moğollar tarafından işgalinde, 618'de öldü.

NUH (A.S.): Kur'ân-ı Kerim'de adı geçen peygamberlerden olan Hz. Nuh, insanlığın ikinci atasıdır. Kırk yaşına gelince sapıklığı had safhaya gelmiş olan kavmini imana davetle görevlendirilmiştir. Ancak kavminden çok az kimse iman etmiştir. Kavminin çoğunluğunun kendini dinlememesi ve sapıklıklarının daha da artması üzerine Nuh Tufanı olarak bilinen hadise meydana gelmiş, dünyayı kaplayan bu su tufanı ile Hz Nuh'a iman etmeyenler helâk olmuştur. İman edenler ise Hz. Nuh'un Allah'ın emriyle yapmış olduğu gemiye binerek kurtulmuşlardır. Hz. Nuh, ayrıca gemiye, yeryüzündeki hayvanlardan da birer çift almıştır. Hz. Nuh'un 950 yaşında vefat ettiği rivayet edilmektedir

NUR FABRİKASI: Said Nursî'nin hizmetkârlarından olan Tahiri Mutlu Nur Fabrikası sahiplerinin Hafız Ali Ergün, Büyük Ruhlu Küçük Ali, Hafız Mustafa ve Tahiri Mutlu olduğunu söylemişlerdir. Risaleleri muhtaçlara ulaştıran Nur Postacılarından biri olan Abdullah Çavuş bu ünvanın çeşitli yönlerini şöyle anlatır: "Bediüzzaman İslâmköy'ünü 'Nur Fabrikasının Merkezi' olarak isimlendiriyordu. Nur Fabrikasının sahibi olarak da Hafız Ali'yi gösteriyordu. Nur Fabrikasının sahibi İslâmköy'ünün yetiştirdiği mübarek bir insandı."

- O -

OSMAN NURİ (1885-1955): Eski alay müftülerindendir. Aslen Ankaralı olup İstanbul'da görev yapmıştır. Bediüzzaman Said Nursi'yi İstiklâl Harbinin olduğu yıllarda İstanbul'dan tanımaktadır. Üstada çeşitli zamanlarda mektuplar yazmıştır.

- Ö -

ÖMER (R.A.): Müslümanların ikinci halifesidir. Sahabenin en büyüklerinden olan Hz. Ömer, Aşere-i Mübeşşere'dendir. Hz. Muhammed, kırkinci kişi olarak İslâma giren Hz. Ömer'e, hak ile bâtılı birbirinden ayırt eden manasına gelen "Faruk" ünvanını verdi. Hz. Ömer, Allah ve Resullullah sevgisinde, cömertlikte, tevazuda, idarecilikte, ilimde, ibadette, hülâsa bütün güzel hasletlerde zirvede olan bir Sahabedir. İslâmın ikinci halifesi olan Hz. Ömer devrinde İslâm toprakları bir hayli genişlemiştir. Irak, Suriye, Mısır ve İran toprakları bir baştan bir başa fet-hedildi. Medine'de temeli atılan küçük İslâm devleti onun devrinde büyük bir devlet oldu.

Hz. Ömer idaresinin temelinde adalet vardı. O devletin temeline adaleti yerleştirdi. Memurlarını ve valilerini halktan soruştururdu. Halkın içinde dolaşarak ihtiyaç sahiplerini araştırırdı. Gayr-ı müslimlerin hakkını korurdu. Devletin malına karşı hassastı. Yaklaşık on bir sene hali-felik yapan Hz. Ömer, altmış üç yaşında iken şehit edildi.

- R -

REFET BEY (REFET BARUTÇU, YÜZBAŞI REFET BEY): 1886 yılında İstanbul'da doğdu. Yüzbaşı rutbesiyle orduda görev yaptı. Said Nursî Hazretlerini Barla'da ziyaret edip onun hizmetçisi oldu. Üstatla beraber Eskişehir, Denizli ve Afyon hapisanelerinde tutuklu kaldı. Sor-muş olduğu ilme ait sorularla Üstadının iltifatına mazhar oldu. Ve bu sorular neticesinde Ri-sale-i Nur'un çeşitli bahisleri cevabî mektup olarak yazıldı. Ve daha sonra Risale-i Nur'un içi-ne konuldu. Yüzbaşı Refet Bey 1975 yılında doksan yaşında iken Hakkın rahmetine kavuştu.

- S -

SABRİ ARSEVEN (SANTRAL SABRİ): 1893 yılında dünyaya gelmiştir. Eğirdir'e bağlı Bedre köyünün imamıdır. 1943 yılında Üstatla birlikte Denizli'de dokuz ay hapis yatmıştır. Sabri Efendi için Risale-i Nur'daki mektuplarda çeşitli iltifatlar ve takdîrîkâr ifadeler bulunmak-

tadır. Santral Sabri, Nurların ilk neşir senelerinde Nurları civar bölgelerdeki insanlara ulaştırma görevini hakkıyla yapmış, çevre köylere Nurları yaymıştır. Barla'da bulunan Üstatla bir santral gibi irtibat kurmuştur. Sabri Efendi Said Nursî'ye talebe olmuş, onun mukaddes davasına hizmetkâr olan kişilerdendir. 20 Şubat 1954 yılında Eğirdir'in Pazar köyünden Bedre'ye dönerken kamyonun devrilmesiyle, beyin kanaması geçirmiş ve vefat etmiştir.

SELÂHADDİN ÇELEBİ: 1913 yılında Kastamonu'da doğdu. 9 Ocak 1977 yılında vefat etti. Ailesi İnebolu'nun ileri gelen ailelerindendir. Babası Nazif Çelebi de kendisi gibi bir Nur Talebesidir. Nurları 23 yaşında tanıdı ve hayatının sonuna kadar Risale-i Nur hizmetinde bulundu. Üstat ile ilk tanıştığında, Üstat ona yazması için Küçük Sözler'i verdi. O günden sonra sürekli Nurların çoğaltılmasına ve insanlara ulaşmasında büyük gayretleri olmuştur. Gümrük Muhafaza Müdürlüğünde görevli olduğu yıllarda polis, ihbar üzerine evinde arama yaptı. Risaleleri bulamayınca Selâhaddin Çelebi ne aradıklarını sordu ve onlara "Söyleseydiniz size verirdim, hiç yorulmazdınız, bunlar imanî ve İslâmî eserlerdir" diyerek nüshaları onlara kendisi vermiştir. Bu olaydan sonra önce İnebolu Hapishanesine gönderildi; sonra Denizli Hapishanesine, daha sonra da Afyon Hapishanesine gönderildi. Bu üç hapishanede de babasıyla birlikteydi.

SEYRANÎ (MEHMET GEZGİÇ): Asıl ismi Mehmet Gezgîç'tir. 1896 yılında Isparta'da doğdu. Seyranî ismindeki camide iki yıl kadar imamlık yaptı. Mehmet Gezgîç'in Seyranî lâkabı imamlık yaptığı camiden dolayı verildi. Isparta'nın Gülcü Mahallesinde oturdu ve terzilik yaptı. Kendisinden Onuncu Lem'ada Şefkat Tokatları yiyenlerin sekizincisi olarak bahsedilir.

SEYYİD ŞEFİK: Seyyid Şefik 1884 yılında Bitlis'in Hizan kazasının Arvas köyünde doğdu. İsmi Risale-i Nur'larda, Seyyid Şefik, Seyyid Şefik Efendi, Seyyid Mehmet Şefik, Mehmet Şefik Eryuvası, Seyyid Şefik Arvasî diye anılır. Üstadın eski dostlarından ve ilk talebelerindendir. İşaratü'l-İcaz'ın kâtiplerindendir. Üstatla beraber 1943 yılında Denizli Hapishanesinde bulundu. Üstat Van'da kaldığı yıllarda Horhor Medresesinde Üstada talebe olmuştur. Uzun yıllar İstanbul Müftülüğünde Mushafları Tetkik Heyetinde başkan olarak görev yaptı. On yedi yıl Sultanaahmet Camiinde imamlık yaptı. Eyüp Camiinde ise kırk yıl vaizlik yaptı. 13 Mart 1970 tarihinde İstanbul'da vefat etti. Kabri Edirnekapi Şehitliğindedir.

SİDDİK SÜLEYMAN: Siddik Süleyman Kervancı 1898 yılında Barla'da doğdu. 1965 yılında Barla'da vefat etti. Kabri de Barla'dadır. Üstat 1926 yılında Barla'ya sürgün edildiğinde onunla tanıştı. Üstat Barla'da kaldığı sekiz yıl boyunca ona sadakatle hizmet ettiği için "siddik" ünvanını aldı. Uzun yıllar Nurlar için çalıştı. Güzel hattıyla Nurları yazdı. Risale-i Nur'dan 28. Söz olan "Cennet Bahsi" onun bahçesinde yazıldı. Bu bahçe Risale-i Nur'da Cennet Bahçesi diye geçer. Siddik Süleyman'ın Risale-i Nur'da fikir ve hislerine ait birçok mektubu bulunmaktadır.

SOCRATES (SOKRAT): Günümüzden yaklaşık iki bin beş yüz yıl önce yaşamış olmasına rağmen, günümüze kadar fikirleri ve düşünceleri ulaşmış filozofların ileri gelenlerinden birisidir. Sokrat, m. ö. 470 (Bazı kaynaklar da 469, 468 tarihlerini gösterirler) yılında doğdu. Hayatı boyunca sadece üç kez Atina'dan ayrıldı. Her sınıftan insanla rahatça dost olur, her konuyu açık bir şekilde tartıştırdı. Devletin yanlış politikalarını eleştirmekten çekinmezdi. Her zaman açık yüreklilikle bilgisinin yetersizliğini ifade ederdi. Yazılı eser bırakmadı, ancak başta Eflâton (Platon) olmak üzere talebeleri tarafından fikirleri kayda geçirilerek günümüze kadar ulaşmasını sağladılar. Dolayısıyla bilinen ve tanınan Sokrat, Eflâton'un yazdığı ve bildirdiği Sokrat'tır. Kendisi yazı yazmaktan çok konuşmayı seven ve yazmayı pek sevmeyen bir kişiliğe sahipti. Sokrat önceleri tabiatla, canlıların çoğalma ve ölümleriyle ilgilendi. Bununla beraber matematikle de ilgilendi. Bu arada insanların inançlarıyla ilgilenip bunları sorgulamaya başladı. Yanlış

olarak gördüğü şeyleri eleştirdi. Bilâhare bu davranışı idam edilmesine kadar sürüp gidecek bir serüveni de başlatmış oldu. Bilim ve bilgi konusunda insanların eksik taraflarını göstermeye ve sahip olduklarını zannettikleri bilgilerin yetersizliği ve eksikliğini göstermeye çalıştı. Yazma yerine konuşmayı tercih eden Sokrat, bu işi yalnız değil de insanlarla birlikte ve onları düşünmeye yönlendirerek yapmaya çalıştı. Karşısındakine sorular sormak suretiyle konuşturmaya çalıştı. İnsanın kendisini tanıması üzerinde kafa yordu. Bilginin amacının pratik bir yaşama sanatı olduğuna ve ahiret hayatının varlığına inandı. Sokrat, insanları farklı inançlara yöneltmek, geleneklere karşı gelip sarsmak, gençliği yoldan saptırmak şeklindeki ithamlarla yargılanarak idama mahkûm edildi. (m.ö. 400 veya 399.)

SULTAN REŞAD: V. Mehmet Reşad. (İstanbul 1844-1918.) Osmanlı padişahlarının otuz be-sincisidir. Sultan Abdülmecit'in oğludur. Ağabeyi III. Abdülhamit'in yerine padişah olduğunda 65 yaşında idi (1909). Meşrutî bir hükümdar olarak 9 yıl süren saltanatında devlet güç koşullar altında varlığını koruma ve sürdürme kavgası vermiştir. Onun döneminde I. Dünya Savaşı'na girilmiştir. 4 yıl süren bu savaş sonunda Sevr Antlaşması imzalandı ve ülkenin dört bir yanı işgal edildi. Mehmet Reşad, ağabeyi Abdülhamit'in vefatından bir süre sonra vefat etti.

SULTANÜ'L-ULEMA: Mevlâna Celâleddin-i Rumî'nin babası olan Sultanü'l-Ulema 1151'de doğdu. 1231 yılında Konya'da vefat etti. Asıl adı Muhammed Bahaeddin'dir. Daha çok "Sultanü'l-Ulema" lakabıyla tanınır. Bu lakabın Peygamberimiz (a.s.m.) tarafından kendisine verildiği rivayet edilmektedir. Yaşadığı bölgelerde pekçok talebe yetiştirmiştir. İnsanları irşat etmek için büyük gayret sarf etmiştir.

SÜFYAN: Ahir zamanda geleceği ve ümmetin karanlık günler yaşamasına sebep olacağı sahih hadislerde bildirilen dehşetli, dinsiz ve münafık şahıs.

SÜLEYMAN RÜŞTÜ ÇAKIN: (1899-1974): Said Nursî Hazretlerinin sadık hizmetkârlarındandı. Üstadı tanıdıktan ve Risale-i Nur hizmetine çalışması sebebiyle 1935 tarihinde Eskişehir, 1943'te Denizli, 1958'de Ankara'da tutuklanıp hapsedildi. Hayatı boyunca Risale-i Nur'ların yazılmasında, yayılmasında büyük gayretleri oldu. Risalelerin Lâhika mektupları içinde mektupları bulunmaktadır.

- Ş -

ŞAMLI HAFIZ TEVFİK (TEVFİK, ŞAMLI TEVFİK): Asıl ismi Tefvik Göksü olan Şamlı Hafız Tefvik 1887 yılında Barla'da doğdu. 1965 yılında Barla'da vefat etti. Kabri de Barla'dadır. Su-bay olan babası Veli Bey ile beraber yirmi yıl Şam'da kalmasından dolayı "Şamlı" lakabıyla anılmıştır. Üstadın, Şam'da Emeviye Camiinde verdiği vaazı babasıyla birlikte dinlemiştir. Babası ona Üstadı göstererek, "Bu zat meşhur bir zattır. Ona iyi bak, ileride bu zata hizmet edeceksin" demiştir. Babasını bu sözü seneler sonra gerçekleşir. Üstat Barla'ya sürgün edildiği yıllarda ona talebe, Nurlara kâtip olur.

ŞEMSİ: Hicrî 10 Muharrem 1332 yılında dünyaya geldi. 8 Temmuz 1968'de vefat etti. Me-zarı Silivrikapı'dadır. Şemsî lakabıyla anılmasına rağmen gerçek adı Şemseddin Yeşil'dir. Soyu Abdulkadir-i Geylânî Hazretlerine dayanır. Babası Hüseyin Efendi Hatuniye Camiinde imamdı. Babasını 12 yaşında kaybetmiştir. Çocukluğunda itibaren dinî ilimlerle meşgul olmuştur. İlâhiyat fakültesi mezunudur. Uzun yıllar imamlık, vaizlik ve hatiplik yapmıştır. Yüze yakın eseri vardır.

ŞÜKRÜ EFENDİ: Şükrü İçhan'ın ismi Sikke-i Tasdik-i Gaybî'de Süleyman Rüştü'nün fıkra-sında geçmektedir. 2 Eylül 1966 yılında vefat etmiştir. Ayrıca ismi Kastamonu Lâhikasında bir

mektupta geçmektedir. Üstat iki çocuğunun vefatından üzüntü duyduğunu kendisine bildirmiştir. Üstat Eskişehir hapsi öncesi on ay kadar Isparta'da Şükrü Efendinin evinde kalmıştır. Üstatla ilgili rüyasında ona, "Senin o köşküne Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtu Vesselâm gelmiş" denilir. Şükrü Efendi kendi eviyle birlikte kardeşi Nuri Efendinin evini de Risale-i Nur'un ders ve telifine vermiştir. Bu sırada insanları hayrette bırakan bir olay gerçekleşir. Evin hemen yanındaki bina ateş alır. Bina yandığı halde, Şükrü Efendinin evine birşey olmaz. Hattâ yanan binanın yanındaki ahşap odunluğa dahi birşey olmaz.

- T -

TAHİRİ MUTLU: (1900-1977) Said Nursî Hazretlerinin sadık, has ve yakın talebelerinden-dir. 1943 yılında Denizli, 1948'de Afyon cezaevinde Bediüzzaman'la birlikte hapsedildi. Risale-i Nur'un yazılmasında, matbaalarda basılıp neşredilmesinde çok yoğun ve ciddi çalışmaları oldu. Üstadına ve Risale-i Nur'a olan sadakatı sarsılmayan sebat ve azminden dolayı Bedi-üzzaman Hazretlerinin dualarına ve övgüsüne mazhar oldu. 77 yaşında iken Hakkın rahmeti-ne kavuştu.

TENEKECİ MEHMED EFENDİ: Risale-i Nur'un Ispartalı talebelerinden olup güzel hat ve yazı yazma kabiliyetine sahipti. Tenekeden kap ve öteberi yapmakla meşguldü. Bunların yanısıra Risale-i Nur'un yazılması ve neşredilmesine gayret ve çabaları oldu. 80 küsur yaşında vefat etti.

- Ü -

ÜZEYR (A.S.): Kur'ân-ı Kerim'de adı geçmekle birlikte peygamber olup olmadığı hakkında tartışma olan bir zattır. Yine Kur'ân-ı Kerim'de, Yahudilerin ona Allah'ın oğlu iftirasında bulunduklarından bahsedilmektedir.

- V -

VELİD: Gerçek adı Velid bin Yezid Abdülmelik bin Mervan'dır. Milâdî olarak 743-744 yılları arasında Emevî devletini yönetmiştir. Eski kaynaklarda ismi "Fasık Velid" olarak geçmektedir. Devletin başına geçtikten sonra yönetirken yaptığı yanlış hareketlerden dolayı devletin hazinesini kısa sürede boşalmasına sebebiyet vermiştir. Yaptığı bu yanlış yönetimden dolayı halkın ayaklanmasına sebep olmuştur. Halk ayaklanarak Velid bin Yezid Abdülmelik bin Mervan'ın kafasını kesmiştir. Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (a.s.m.) Velid bin Abdülmelik bin Mervan'ın yeryüzüne geleceğini önceden bildirmiştir. Ümmü Seleme'nin yeğenine verilen isimden dolayı Peygamber Efendimiz (a.s.m.), "Firavunlarınızın adını çocuklarınıza veriyorsunuz ha! Hemen ismini değiştirin. Çünkü bu ümmet içinde ismi Velid olan biri çıkacaktır. Onun, Firavun kavmine dokunan şerrinden daha fazlası ümmetime dokunacaktır" demiştir.

- Y -

YE'CÜC-ME'CÜC: Kur'ân ve hadislerde kıyamete yakın zamanda çıkacağı belirtilen, orta-ılgı fitne, fesat ve anarşiye boğacak olan kısa boylu çapulcu iki kavmin adıdır.

YEZİD: Tam adı Yezid Bin Muaviye'dir. Emevî devletinin kurucusu Hz. Muaviye'nin oğludur. Babası tarafından veliaht tayin edilen Yezid 680 yılında halife oldu ve 683 yılına kadar devleti idare etti. Kaynaklarda Yezid'in eğlenceye çok düşkün, yönetim ehliyeti olmayan, halkın kendisinden nefret ettiği zalim bir yönetici olduğu belirtilmektedir. Bu yüzden iktidarda bulunduğu dönemler siyasî çalkantılarla geçmiştir. Yezid, babası tarafında tayin edildikten son-

ra kendisine biat etmeyip halifeliğini red edenlere karşı şiddet uyguladı. Aralarında Hz. Hüseyin'in de bulunduğu bir çok kişinin şehit edildiği Kerbelâ olaylarına sebep oldu. Mekke'de bulunan ve halifeliğini tanımayan Abdullah bin Zübeyr'in (r.a) üzerine Müslim bin Ukbe'yi gönderdi. Ukbe'nin Mekke'yi kuşatmasından sonra çıkan olaylarda, Harem-i Şerif mancınaklarla dövüldü, çıkan bir yangında Kâbe tamamen yandı, şehir yağmalandı ve bir çok insan hapsedilip işkenceye maruz kaldı. Yezid yaklaşık 3 sene 9 ay süren bir saltanat sürdükten sonra 683 yılında 39 yaşında iken öldü.

- Z -

ZİYAEDDİN (NURŞİNLİ ZİYAEDDİN EFENDİ): Nakşibendi şeyhlerinden Abdurrahman Taği Hazretlerinin oğludur. 1856 yılında İsbayerd nahiyesinin Üsb köyünde doğdu, 1925 yılında vefat etti. Nurşin'de babasının yanına defnedildi.

Nurşin'de yetişen Ziyaeddin Efendi tahsilini babası Abdurrahman Taği Hazretleri ve bölgedeki diğer meşhur âlimlerin yanında yaptı. Nakşibendiliğin Halidî kolundan olan Ziyaeddin Efendi çevresinde "Hazret" lakabıyla anılırdı. Sağlığında bir çok kimseye medrese ve tarikat icazeti verdi. Ayrıca 113 mektuptan meydana gelen Mektubat isimli bir eseri bulunmaktadır. Ziyaeddin Efendi, Bediüzzaman Hazretlerinin büyük kardeşi Molla Abdullah'ın şeyhi ve hocası idi. Daha sonra Türkçeye tercüme edilen bu Mektubat isimle eserinde Molla Abdullah'a yazdığı mektuplar da bulunmaktadır.

Ziyaeddin Efendi Birinci Dünya Savaşı başladığında gönüllü kuvvetler teşkil ederek vatan savunmasında bulundu ve çarpışırken bir kolunu kaybetti. Savaş bittikten sonra Sultan Reşad tarafından kendisine gümüş liyakat muharebe madalyası verildi.

- A -

ADAPAZARI: Marmara Bölgemizde, Sakarya Irmağı düzlüğüne kurulmuş bir ilimizdir. İl merkezi Adapazarı olarak bilinir. Verimli topraklarında çok çeşitli ürünler yetiştirilir.

AFRİKA: Yüzölçümü itibarıyla dünyanın üçüncü büyüklükte kıt'asıdır. Nüfusunun çoğunluğunun siyah ırk olması nedeniyle "Siyah Kıt'a" olarak da anılır. Ülkede büyük dinlerin yanı sıra pek çok din ve inanış bulunmaktadır. Irk bakımından da kavim yaşayışı hakim olan kıt'a-da İslâmiyet önemli bir yer tutmaktadır. Habeşistan hicretleriyle İslâmiyetin girdiği Afrika kıt'ası, özellikle Batılı ülkelerin sömürge çalışmalarında birinci sırayı alır. İslâmiyetle gelişen ve ilerleyen fikrî ve ilmî yapı, Batı sömürgeciliği nedeniyle gerilemiş bulunmaktadır.

AĞRI DAĞI: Türkiye'nin en yüksek tepesine sahip dağdır. (5137 metre) Doğu Anadolu bölgesinde; İran ve Ermenistan sınırına yakındır. Dağ turizminin ve dağcıların büyük ilgisini çeken Ağrı Dağına, yerli-yabancı pek çok dağcı tırmanmaktadır.

AMERİKA: Kuzey Amerika kıt'asında yerleşik, 50 eyaletten oluşan teknoloji bakımından dünyanın en önde gelen ülkesi. Yaklaşık 200 yıllık tarihine rağmen, bütün dünyaya hükmetme gayreti içerisinde. 250 milyonluk nüfusu dünyanın bütün ırklarını barındırıyor. Bütün dinlerin mensuplarının bulunduğu Amerika Birleşik Devletleri (ve Avrupa) hakkında Bediüzzaman Hazretleri İslâmiyete hamile olduğundan ve yakında bir İslâm devleti doğuracağından bahseder. Başşehri Washington DC olan ABD ile Türkiye'nin dostluğu 1950 Kore Savaşından sonra daha da artarak devam etmektedir.

AMERİKA KİT'ASI: Kara parçası büyüklüğü cihetiyle dünyanın ikinci büyük kıt'asıdır. Kuzey, Orta ve Güney Amerika bölümlerinde onlarca devlet bulunmaktadır. Kıt'anın çevresi Büyük ve Atlas okyanusları ile çevrilidir. Kuzey Amerika kıt'asının en büyük devletleri Amerika Birleşik Devletleri ve Kanada'dır. Orta ve Güney Amerika kıt'alarında, çoğunluğunu İspanyolların oluşturduğu Lâtin Amerika ülkeleri yer almaktadır. Kuzey Amerika ülkeleri refah ve teknoloji bakımından Orta ve Güney Amerika ülkelerinden hayli ileridedir. Yaklaşık 43 milyon kilometrekare büyüklüğünde ve üzerinde 700 milyon insanın yaşadığı kıt'ada Hristiyanlık (özellikle Katolik) ve Müslümanlık en büyük dinlerdir.

ANADOLU: Türkiye'nin toprakları hem Asya, hem de Avrupa kıt'alarında yer almaktadır. Topraklarımızın en büyük kısmı Asya'dadır ve genel "Anadolu" olarak isimlendirilir. Büyük medeniyetlerin yaşadığı dünyanın en eski yerleşim yerlerinden olan Anadolu'nun üç tarafı denizle çevrilidir. Toprakları üç kıt'aya yayılan Osmanlı İmparatorluğunun yıkılışı ile İstiklâl Savaşı sonrası yeni Türkiye Cumhuriyeti Anadolu üzerinde tesis edilmiştir.

ANGLİKAN KİLİSESİ: Reform Hareketinden sonra (16. yüzyıl) İngiltere'de doğmuş bir Hristiyan ekolüdür. Anglikan Kilisesi, Henry'den itibaren Roma ile olan bağlarını koparmıştır. Anglikanizm'i Kitab-ı Mukaddes'e bağlı, kısmen reforme edilmiş bir Katolik mezhebi olarak görmek daha yaygındır. Papanın otoritesini reddeden Anglikan Kilisesi, 16. yüzyıldan beri ibadette Latince yerine İngilizceyi kullanır. Kilise kral ve kraliçe tarafından temsil edilir.

ANKARA: Orta Anadolu'nun merkezinde eski bir yerleşim yeridir. Eski ismiyle Engürü, şimdiki adıyla Ankara, 1923'te kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin de başşehridir. Yakın tarihi-

mizde çok önemli bir yere sahiptir. Kurtuluş Savaşı esnasında bütün vatanperverlerin toplandığı ve millet meclisinin kurularak yeni devletin temellerinin atıldığı bu Anadolu kenti yapılan imar hareketleri ile son derece modern bir başkent hüviyetini kazanmıştır. Kurtuluş Savaşı sırasında Bediüzzaman Said Nursî'nin de davet edildiği Ankara, sonraki yıllarda da Nurculuk hareketinin içinde yer almıştır.

ASYA: Dünyayı teşkil eden beş kıt'anın en büyüğü olan Asya kıt'ası, aynı zamanda insanlık tarihinin de başladığı yerdir. Be eski kıt'ada medeniyetler kurulmuş, medeniyetler yıkılmıştır. En önemli yönü ise bütün dinlerin bu kıt'ada ortaya çıkmasıdır. Mukaddes mekânların ve şehirlerin yer aldığı ülkelerin hemen hemen hepsi Asya'da bulunmaktadır.

ATABEY: 5000 yıllık tarihî bir geçmişe sahip olan Atabey, Hitit, Lyon, Selefkos, Roma, Bizans, Selçuklu ve Osmanlı dönemlerinin önemli bir yerleşim merkezi olma özelliğini korumuş ve o dönemlere ait izleri günümüze kadar taşıyabilmiştir. Atabey'in Nurlarla ilgisi Üstad Bediüzzaman'ın takdir ve iltifatını kazanan ve Nur Kahramanları dediğimiz vefakâr, fedakâr Nur Talebelerinin bir çoğunun bu beldeden olmasıdır. Bir kısmının isimleri şöyle: Sabri Arseven (İskele memuru, Hulûsî-i sâni veya santral Sabri lâkaplarıyla da anılır.), Tahiri Mutlu Ağabey, Hafız Ali, İslâmköylü Abdullah, Küçük Ali, Lütfü, Abdullah Çavuş, Mesut, Zühtü ve daha inceleri. Allah hepsine rahmet eylesin.

AVRUPA: Beş kıt'anın yüzölçümü bakımından en küçüğü. Ancak fikir, kültür, siyaset ve medeniyet mefhumları açısından en önde gelenidir. Özellikle yeni Türkiye Cumhuriyetinin fikir, kültür, siyaset ve ekonomisi bakımından çok önemlidir. 1900'ların ortalarından itibaren Türk insanı Avrupa'ya adım atmış ve giderek varlığını gösterir hale gelmiştir. Şu anda Müslümanlık, Avrupa'nın pek çok ülkesinde resmî din olarak tanınmakta; pek çok Avrupa kuruluşu ve önemli kişileri de İslâmiyetle yakından ilgilenmektedir. Bediüzzaman'ın, "Avrupa İslâma hamiledir" ifadesi de yerini bulmaktadır.

AVUSTRALYA: Güney yarımkürede yer alan bir ülkedir. Hint ve Pasifik Okyanusları arasında uzanır. Tüm bir kıtayı kaplayan tek ülkedir. Komşuları Endonezya, Doğu Timor, Papua Yeni Gine, Solomon Adaları, Vanuatu, Yeni Kaledonya ve Yeni Zelanda'dır. Yüzölçümü toplam, 7.686.850 km kare olup başkenti Canberra'dır. Kıtanın hemen hemen üçte biri tropik ve kalanı ılıman bölgedir. En soğuk bölgeler Tasmanya'nın yayla ve yüksek yerlerinde ve anakaranın güney doğu kıyılarındadır. Yıllık ortalama sıcaklık kuzeyde 27 dereceden güneyde 13 dereceye kadar değişir. Genellikle yüksek olmayan yaylalar, güneydoğuda verimli ovalar yer almaktadır. Erozyonla ortaya çıkan asil ana kara 3000 milyon yıldan daha yaşlıdır. Toprak bakımından Rusya, Kanada, Çin, A.B.D. ve Brezilya'dan sonra 6. en büyük ülkedir. Avustralya, dünyanın en büyük adası ve en küçük kıtasıdır. Ayrıca bir ülkeden oluşan tek kıtadır. Avustralya onbinlerce yıldır kıtanın yerlileri (Aborijin) tarafından yurt edinilmiş olmakla birlikte, 17-18. yüzyıla kadar eski dünya ülkelerince bilinmiyordu. Ancak eski çağlardan beri dünyanın güneyinde bir kara parçası olduğuna inanılıyordu. 1770'te ise İngiliz James Cook kıtanın doğu kıyılarının da haritasını çıkardı ve bu toprakların Britanya'ya aidiyetini ilân etti.

- B -

BARLA: Isparta ili,Eğirdir ilçesine bağlı olan Barla, Eğirdir'in 25 km kuzeybatı uzantısı, 18 km kıyı şeridi olan 3052 nüfuslu 104 KmÇ yüzölçümlü güzel bir yerleşim yeridir. Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri 1926 ile 1934 yılları arasında burada sürgün yaşamıştır. Risale-i Nur Kül-

liyatının büyük bir bölümünün telif edildiği Barla, şu anda Nur Talebelerinin olduğu kadar halkımızın da rağbet ettiği güzel vatan köşelerinden birisidir. Huzur ve sükûnet arayanların kolayca gidebilecekleri bir mekân olan Barla'da temiz konaklama tesisleri bulunmaktadır.

BULGARİSTAN: Bulgaristan'a M.Ö. 7. yüzyılda Orta Asya'dan gelen Hun Türkleri yerleşerek buradaki Slavlarla kaynaşmışlardır. Takip eden yıllarda Balkan ülkelerini ele geçirmek için Bizans İmparatorluğu ile mücadeleye giren Bulgaristan 14. yy'dan itibaren (1396) Osmanlılar tarafından alınarak yaklaşık 500 yıl Osmanlı idaresinde kalmıştır. 1878'de Berlin Antlaşması ile özerklik verilmiştir. 5 Ocak 1908'de Osmanlı devletinden ayrılarak bağımsızlığını almıştır. Bulgaristan girdiği her iki Dünya Savaşında da kaybeden tarafta yer aldığı için Sovyetler Birliğinin etkisi altına girdi ve 1946 yılında ülkede Halk Cumhuriyeti ilân edildi. Bu dönemde Bulgaristan'da yaşayan Türklere sürekli zulüm yapılmış, dil ve dinlerini değiştirmek için uğraşmıştır. II Dünya Savaşından sonra çok partili ilk seçimin yapıldığı 1990 yılında komünist etkisi sona erdi ve devlet başkanı Todor Zhivkov görevden uzaklaştırılmıştır. Ülkede demokrasinin getirdiği politik çekişmeler, piyasa ekonomisinin yol açtığı enflasyonla mücadele, işsizlik, rüşvet ve suç faaliyetleri baş gösterdi. Bugün reformlarını büyük ölçüde tamamlayıp demokratikleşen Bulgaristan nihayetinde NATO ve AB'ye girecektir ki, 2000'de AB ile üyelik müzakereleri başlamıştır. Son yıllarda Türkiye ile Bulgaristan arasındaki ilişkilerde önemli ölçüde iyileşme görülmektedir. Türk kökenli milletvekilleri de parlamentoya seçilmektedir.

- C -

CAMİÜ'L-EZHER: 10. yüzyılda Fatımîlerin kurduğu El Ezher Cami ve Üniversitesi, Mısır'ın en önemli kültür merkezlerinin arasında yer alır. Bir zamanlar Türkiye'den binlerce öğrenciye evsahipliği yapan bu külliye, şimdi sadece 200 kadar Türk öğrenciyi alıyor. YÖK'ün despotik uygulamaları sonucunda denkliği kabul edilmeyen bu üniversite Türkler için mahzuniyetin ifadesi olsa da İslâm dünyası için bir Oxford olmayı sürdürüyor. El Ezher yabancıları bünyesine çekerken, Mısırlı gençler ise dünya devlerinin okulları tarafından paylaşılmıyor.

CEBEL-İ CUDİ: Pek çok gezgin, tarihçi ve yorumcunun eserlerinde Nuh'un Gemisi'nin Cudi Dağı üzerinde durduğu yazılmaktadır. Nuh'un mezarının Cizre'de bulunması Şırnak'a bir zamanlar Şehr-i Nuh denmesi, Cizre Surlarının gemi biçiminde olması da buna delil olarak gösterilmektedir. Ayrıca yüce kitabımız Kur'ân-ı Kerim'in Hud Suresinin 44. ayeti açıkça Tufan-Nuh Gemisinin Cudi Dağında durduğunu yazmaktadır.

CEBEL-İ KAMER: İslâm kaynaklarına göre Nil Nehri, Ekvator'un güneyinde kalan Cebel-i Kamer'den (Ay Dağı) çıkar. Bu dağdan çıkan on nehir, beşer beşer olmak üzere aynı bölgede iki göle dökülmektedir. Bu göllerin her birinden bir veya birkaç nehir çıkıp kuzey yönünde akarak üçüncü bir göle karışır ve bu gölden itibaren de, Mısır Nil'i başlar. Günümüz kaynaklarında Nil Nehrinin kaynağı olarak Ekvator çizgisinde yer alan ve Afrika'nın en büyük ve en önemli gölü olan Victoria Gölü gösterilmektedir. Bu göl 68.000 kilometre karelik alanıyla dünyanın ikinci büyük gölüdür. Uganda, Tanzanya ve Kenya'nın bu göl ile sınırı bulunur. Nil Nehrinin en uzaktaki kaynağı olarak da Burundi'deki Doğu Afrika Gölle bölgesinde yer alan Kagera Irmağı gösterilir. Bu ırmak Tanzanya, Ruanda ve Uganda'nın sınırlarını oluşturduktan sonra Victoria Gölüne katılır.

"Mısır'ın kumistanını bir Cennete çeviren Nil-i Mübarek, Cenup tarafından, Cebel-i Kamer denilen bir dağdan mütemediyen küçük bir deniz gibi tükenmeden akıyor. Altı aydaki sarfi-

yatı dağ şeklinde toplansa ve buzlansa, o dağdan büyük olur. Halbuki o dağdan ona ayrılan yer, mahzen altı kısmından bir kısım olmaz. Varidatı ise; o mıntıka-i harrede pek az gelen ve susamış toprak çabuk yuttuğu için mahzene az giden yağmur, elbette o muvazene-i vâsiayı muhafaza edemediğinden, o Nil-i mübarek âdet-i Arziye fevkinde bir gaybî Cennet'ten çıkıyor diye rivayeti, gayet manidar ve güzel bir hakikati ifade ediyor."

CEZİRETÜ'L-ARAP: Arap Yarımadası Asya'nın güneybatısı ve Afrika'nın Kuzeydoğusunda yer almaktadır. Bu yarımada'nın çoğu çölden oluşmaktadır ve üç tarafı denizlerle çevrilidir. Bu alanda olan ülkeler: Bahreyn, Kuveyt, Suudi Arabistan, Katar, Yemen, Birleşik Arap Emirlikleri. İslâmiyet bu topraklarda başlamış ve gelişmiştir.

- Ç -

ÇİN: Dünyanın en kalabalık nüfuslu ülkesi Çin'in yaklaşık dört bin yıl geriye uzanan bir kültürel geçmişi var. Günümüz medeniyetinin temel taşlarını oluşturan kağıt, barut, pusula ve matbaacılık gibi pek çok buluşun kökenleri Çin'e dayanıyor. Komünist yönetimin etkisiyle bir süre ekonomik açıdan duraklama yaşayan ülke son yıllarda dünyanın en önemli ekonomik güçlerinden biri haline gelmeye başladı. Çin'in nüfusu 1,5 milyarın üzerindeki nüfusu ve dünyanın en geniş topraklı ülkesi olan Çin Halk Cumhuriyeti'nin bölgede nüfuzu da askerî alandan çok ekonomi üzerinde kendisini hissettiriyor. Binlerce yıl süren hanedanlar ardından 20. yüzyılın başında cumhuriyet yönetimine geçen Çin'de 1949'da Komünist Parti ve Mao Zedong öncülüğünde Çin Halk Cumhuriyeti ilân edildi. Uzun yıllar kapalı bir ekonomi yapısı gösteren Çin, 1980'lerin başlarında, kollektif tarım uygulamasını durdurdu ve özel teşebbüse yeniden izin verdi. Şu anda Çin dünyanın en büyük ihracatçılarından ve rekor düzeylerde dış yatırım çekiyor.

- D -

DADAY: Daday ilçesi Batı Karadeniz Bölgesinde Kastamonu iline bağlı, il merkezine 30 km mesafede olan bir ilçedir. İlçe tarihî ev ve konakları, atlı turizmi, etli ekmeği, Ballıdağ Göğüs Hastalıkları Hastanesi, ormanlık yapısı ve yazın serin kışın soğuk geçen iklimi ile tanınır.

DANZİG: 1938 yılının sonlarında Almanya, Danzig liman bölgesinin ve kara ulaşımı için kullanacağı bir toprak şeridinin kendisine verilmesini Polonya'dan talep eder. Polonya hükümeti uzun süren diplomatik görüşmeler süresince bu öneriyi kabule yanaşmaz. Sonunda Hitler Polonya'ya saldırarak bu sorunu kendi yönünden çözme yoluna gidecektir. Bu askeri saldırı, II. Dünya Savaşının da başlangıcı olacaktır.

- E -

EĞİRDİR: Eğirdir ilçesi Isparta ilinin, hatta Göller Bölgesinin turizm merkezidir. Gerek tarihî zenginlikleri, gerekse doğa zenginlikleri açısından büyük bir potansiyele sahiptir. Eğirdir Gölünün ve bölgenin doğal güzellikleri her yıl artan sayıda yerli ve yabancı turisti ilçeye çekmektedir. Sürekli gelişme kaydeden turistik tesisler ve ev pansiyonculuğu ilçeye gelen turistleri ağırlayacak kapasitededir.

ERZURUM: Erzurum, Doğu Anadolu bölgesinde bir ilimizdir. İl, kuzeyden Artvin-Rize, batıdan Gümüşhane-Erzincan, güneyden Bingöl-Muş, doğudan Ağrı -Kars illeri ile çevrilmiştir. Kent, Anadolu-Kafkasya-Iran demiryolu bağlantısında olup Ortaçağdan beri, İran-Hind ve Or-

taasya ticaretinin Akdeniz ülkelerine giden yol boyu üzerinde çok önemli bir konaklama ve canlı bir alış veriş "ticaret" merkezi oluşmuştur. Tiflis-Kars üzerinden gelen Kafkas yolu ve Tebriz-Doğubayezit'tan geçen Kuzey İran yolu; diğer taraftan Sivas üzerinden Diyarbakır-Irak-Suriye-Basra Körfezine ve Akdeniz kıyılarına giden yollar ile, yine Sivas üzerinden Ankara-İstanbul, Ankara-İzmir'e giden yollar burada birleşir. Kuzey Anadolu dağlarını Kop ve Zigana geçitleri üzerinden aşarak Trabzon'da Karadeniz'e ulaşan transit yolu da Erzurum'dan geçmektedir. Bu tarihi yollara ilâveten Erzurum "İspir" üzerinden Rize'ye, "Bingöl" üzerinden Diyarbakır iline bağlanmış durumdadır.

ESKİŞEHİR: İç Anadolu bölgesinin kuzeybatısında yer almaktadır. Kuzeyde Karadeniz, kuzeybatıda Marmara, batı ve güneybatıda Ege Bölgesi ile komşudur. Eskişehir'in ilçelerinden Seyitgazi'nin küçük bir bölümü Ege'nin, Sarıcakaya İlçesi'nin tümü ile Merkez ve Mihallıçık ilçelerinin bir bölümü Karadeniz Bölgesinin etkisindedir. Ancak Eskişehir, coğrafi karakterini genellikle İç Anadolu bölgesinden alır. Eskişehir ili, güneyden Afyonkarahisar'ın Emirdağ ve İnşaniye; güneydoğudan Konya'nın Yunak; doğudan Ankara'nın Polatlı, Nallıhan ve Beypazarı; kuzeybatıdan Bolu'nun Göyök; batıdan Bilecik'in Gölpazarı, Söğüt, Bozüyük ilçeleri ve Kütahya ile çevrelenmiş durumdadır. Risale-i Nur tarihinde Eskişehir önemli bir yer tutar. Eskişehir Mahkemesi ve Bediüzzaman'ın şereflendirdiği mekânlar olarak Eskişehir hakkında Külliyyatın pek çok yerinde bahisler bulunmaktadır.

- H -

HİCAZ: Bugün Suudi Arabistan yönetiminin elinde olan topraklar İslâmın beşiği olan topraklardır. Buranın özellikle Mekke ve Medine'yi içine alan orta bölgesi Hicaz olarak adlandırılır. Bu toprakların Osmanlı hakimiyetine geçmesi Kanunî'nin 1517'de hilâfeti almasıyla olmuştur. Tarihte de bazı küçük karışıklıklar dışında buralar sürekli hilâfet devletinin hakimiyetinde olmuştur. II. Abdülhamid Han da bir demiryolu hattı projesiyle mukaddes toprakları İstanbul'a bağlamayı planlayarak uygulamaya geçmişti. Ancak I. Dünya Savaşı ile bu topraklar elimizden çıktı.

HİNDİSTAN: Asya'nın güney yarımadası ve kıtanın Hint Okyanusuna doğru uzanmış ucu olan Hindistan, Yakındoğu ile Uzakdoğu'yu ayırır. Geri kalmış ve ayrıca çok kalabalık, tarih boyunca göç ve istilâlara uğramış bir ülkedir. İlkçağda burada millî bir devlet, siyasî bir otorite kurulmamıştı. Kast sistemi ile yönetiliyordu. Baharatı bol bulunduğu, bu yüzden de baharat yolunun başladığı yerdir. Çin'den sonra dünyanın en kalabalık ikinci ülkesidir.

- I -

ISPARTA: 8.933 km karelik bir alana yayılan Isparta ilinin nüfusu, 1990 sayımına göre 434.771'dir. Ege, Akdeniz ve İç Anadolu Bölgelerinin kesiştiği Göller Bölgesi denilen noktada yer alan Isparta ili, Eğirdir, Kovada ve Gölçük gölleri, Kovada ve Kızıldağı Millî Parkları ile zengin bir fauna ve flora sahiptir. İnanç turizminin merkezi Yalvaç ilçesi Anadolu'nun kültür zenginliğini tüm ihtişamı ile yansıtmaktadır. Kayak Merkezinin yer aldığı Davraz Dağı, doğa yürüyüşü ve nehir sporlarına elverişli kanyonlar, mağaralar ve dağları ile pek çok doğa sporlarının yapıldığı merkezdir. Isparta'nın turizm kapısı Eğirdir, alternatif turizm bölgesidir. Dağcılık, trekking, rüzgarsörfü, yamaç paraşütü, kampçılık turizm çeşitlerinden birkaçıdır. Isparta ilinin ilçeleri; Aksu, Atabey, Eğirdir, Gelendost, Gönen, Keçiözü, Senirkent, Sütçüler, Şarkikaraağaç, Uluborlu, Yalvaç ve Yenişarbademli'dir.

Nur risalelerinin telif ve çoğaltılmasında Isparta ve Ispartalı Nurcuların emeği unutulamaz. Nur kahramanlarının, Nur fabrikasının mekânı olan bu güller menzili Bediüzzaman Hazretleri'nin kabrini de barındırmaktadır.

- İ -

İNEBOLU: Karadeniz sahilinin tam ortasında yer alan Kastamonu ilimize bağlı tipik bir sahil kasabası. İstiklâl Savaşı sırasında memleketin kurtuluşunda önemli bir yeri olan, geçmişin kalabalık, ihtişamlı bir ticaret merkezi. Risale-i Nur'un basım ve yayınında önemli bir yeri vardır. İnebolulu Nur Talebeleri hem sadakat ve hem de vefada örnek olmuşlardır.

İNGİLTERE: İngiltere tarihi, V. yüzyılda Britanya adasına Anglosaksonların ayak basmasıyla başlar. Büyük Britanya 19. yüzyıla damgasını vuran bir devlettir. Gerek sanayi inkılabı gerekse sömürgeleşme hareketlerindeki etkinliği onu tarihin son imparatorluğu yapmıştır. Tabii ki sömürgeleşme hareketlerindeki genişlemesinden ötürü üstünde "güneşin batmadığı imparatorluk" deyişini de hak etmiştir. 20. yüzyılda dünya savaşlarında oynadığı aktif rol nedeniyle ve de hemen sonrasında dünyayı saran ekonomik krizin de etkisiyle 19. yüzyıldaki gücünden ve de sömürgelerinden çok şey kaybetmiştir. Yine de Avrupa Ekonomik Topluluğunun kurulmasında oynadığı aktif politika nedeniyle halen daha Avrupa ve dünya arenasında etkili bir ülkedir. Türkçede, İngiltere olarak adlandırdığımız yer aslında Büyük Britanya adasıdır. İngiltere, Büyük Britanya'nın oluşturduğu dört bölgeden biridir. Büyük Britanya adasını oluşturan diğer bölgeler İskoçya, Kuzey İrlanda ve Galler'dir.

İSLÂMKÖY: İslâmköy, Isparta'nın Atabey ilçesine bağlı bir beldedir. 2000 yılı rakamlarına göre nüfusu 2000'dir. İslâmköy iklim açısından Akdeniz ve Karasal iklim arasında kalan bir iklim yaşamaktadır. Nahiyesinin ve Atabey ilçesinin önemli yükseltisi Barla dağlarıdır. İslâmköy Bediüzzaman tarafından iltifatlara mazhar olmuş bir nahiyedir. Birçok nur tabelesi burda hizmetlere yardımda bulunmuştur. İslâmköy geçiminin büyük bölümünü tarımdan sağlamaktadır.

İSPARİT: Bediüzzaman Said Nursî 1878 yılında Bitlis vilâyetine bağlı Hizan kazasının İsparit nahiyesinin Nurs köyünde doğmuştur. Babasının adı Mirza, annesinin adı Nuriye'dir. Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri köken olarak aslının Isparta'dan İsparit nahiyesine gitmiş olabileceğini bir mektubunda söylemiştir.

İSTANBUL: İstanbul Türkiye'nin en çok nüfuslu ve sanayisi en çok gelişmiş kentidir. Büyük metropoller arasında gösterilen İstanbul'un tarihî ve coğrafi özellikleri dolayısıyla dünyanın en gözde şehirlerinden birisidir. İstanbul'da genel olarak Akdeniz iklimi koşulları görülür. Bu iklim, kıyı bölgelerle iç kesimlerde biraz ayrılıklar gösterir. İstanbul sırasıyla Roma imparatorluğu (324-395), Bizans imparatorluğu (395-1453), Osmanlı imparatorluğu (1453-1923) gibi büyük imparatorluklara sahiplik yapmıştır. Üstadın İstanbulla ilk buluşması 1907 yılında olmuştur. Doğuda Rus harbinde Ruslara esir düşen Said Nursî daha sonra Kosturma, Varşova-Almanya üzerinden İstanbul'a tekrar gelir. Bir süre Çamlıca Tepesinde ikamet buyurur. 1918'de Osmanlı İmparatorluğu döneminin ilim akademisi sayılan Darü'l-Hikmeti'l-İslâmiye üyeliğini yapar. Bundan sonra kısa aralıklarla Yûsâ Tepesinde, Sarıyer'in Fıstıklıbağlar'da ikamet eder. 1952 yılında Gençlik Rehberi mahkemesi dolayısıyla İstanbul'a tekrar gelmiştir.

İTALYA: İtalya, Akdeniz'e en uzun sahil şeridi olan Avrupa ülkesidir.

İtalya'da endüstri devrimi birçok şeyi değiştirdi. İtalya, endüstri devrimine 1880 yılından sonra tam olarak tanıklık etmeye başlamıştır. Kuzey İtalya, her ne kadar gelişmiş ise, Güney İtalya o kadar gelişmemiştir. Devrimden sonra, özellikle kuzeyde büyük ölçüde devrimin bir getirisi olan işçi sınıfları doğmaya başlamıştır.

II. Dünya Savaşına, 1940 yılında Müttefik Kuvvetleri karşısına alarak Almanya ile birlikte savaşan İtalya, 1943 yılında Almanlar tarafından tamamen işgal edilir. Bağımsızlık, 1945 yılında Mussolini'nin İtalyan anti-faşist güçler tarafından öldürülmesi sonucunda elde edilir. 1946 yılında bir halk referandumu yapılarak İtalya Cumhuriyeti ilân edilir. Bugün İtalya, Avrupa'nın gelişmiş ülkeleri arasında ve AB içinde yer almaktadır.

İZMİT: İzmit, doğu ve güneydoğuda Sakarya, güneyde Bursa illeri, batıda Yalova ili, İzmit Körfezi, Marmara Denizi ve İstanbul ili, kuzeyde de Karadeniz'le çevrili olan Kocaeli ilinin il merkezidir. İzmit'in doğusundan geçen 30° doğu boylamı Türkiye saati için esas kabul edilir. Doğal bir liman olan İzmit Körfezi işlek bir denizyoludur.

- K -

KÂBE: Hicaz'da Mekke-i Mukerreme'de Harem-i Şerif'in ortasında bulunan kutsal bina, yeryüzünde Allah'a adanmış ilk mabed, beytullah. Müslümanların namaza başlarken yöneldikleri cihet, kible. Müslümanların hacı olmak için Kurban Bayramında ziyaret ettikleri mekân.

KAFKAS DAĞLARI: Eski Sovyetler Birliği, şimdiki Rusya Federasyonunun Avrupa kesimi-nin güneybatısı ile Gürcistan, Azerbaycan ve Ermenistan topraklarını içine alan dağ silsilesidir. Bu coğrafi bölgeye Kafkaslar denir. Bölgede yer alan bu dağlara Kafkas Dağları denir. Tamamına yakın kuzey-güney doğrultusundan meydana gelen Büyük Kafkasların uzunluğu yaklaşık 1200 km, genişliği 110-180 km'dir.

KARADAĞ: Kastamonu'nun bir ilçesidir. Said Nursî Hazretlerinin Kastamonu hayatında önemli bir yer tutan Karadağ, şehrin yaklaşık 9 kilometre batısında yer almaktadır. Bediüzzaman Hazretleri buraya gelip tefekkür ediyor ve risalelerini telif ediyordu. "Karadağ'ın Bir Meyvesi" başlıklı Lâhika için Üstat Bediüzzaman Hazretleri, "Mektup yerine bu meyveyi gönderiyoruz" cümlesini kullanmıştır.

KARS: Doğu Anadolu Bölgesinde yer almaktadır. Etrafı yüksek dağlarla kuşatılmıştır. Kars Anadolu'nun en eski yerleşim alanlarından. Üstat Bediüzzaman bir mektubunda bu ilde Risale-i Nur ile ilgilenen talebelerine ayrıca biraderzâdesi Nihad'a da selâm yollar. Onlara dua ettiğini belirtir. Hatta onlardan dua istediğini de söyler. "İki kahraman" lakabıyla andığı talebelerinden Selâhaddin Çelebi'nin bu ilde etkili bir biçimde Kur'ân hizmetinde bulunduğunu ifade eder. Ayrıca Risale-i Nur'un birinci talebesi olan Hulûsi Beyin bu ilde komünizme karşı set çekme gibi büyük bir hizmette bulunmuştur.

KASTAMONU: Eski bir yerleşim merkezi olan Kastamonu il merkezi ve ilçelerinde bir çok eski eser ziyarete açıktır. Belli başlıları Araç, Taşköprü, Küre, Abana ilçeleri sit alanı kapsamındadır. Taşköprü'de Zimbılı Tepe (Pompeipolis), İnebolu'da Abeş Kalesi, Geriş Tepesi, Çatalzeytin'de Ginolu Koyu, Cide İlçesinde Gideros Koyu arkeolojik sit alanıdır. Türkiye'nin en meşhur ve kaliteli sarımsağı kastamonu da üretilir ve sunta ve baklalı zincir (zintaş) üretimi yapılır.

Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri 1936 ilkbaharında Eskişehir hapsinden tahliye olduktan sonra Kastamonu'ya mecburi ikamet için sevk edilir. Burada Araba Pazarı semtinde polis karakolu karşısında bir eve yerleştirilir. Kastamonu Lâhikası Üstadın burada ikameti esnasında yazdığı ve gelen mektuplardan oluşturulmuştur. Ayrıca Ayetü'l-Kübra olan yedinci Şua da burada yazılmıştır. 1943'e kadar burada kaldıktan sonra tekrar tutuklanarak talebeleriyle beraber Denizli hapsine sevk edildi.

Kastamonu ilinin ilçeleri; Abana, Ağlı, Araç, Azdavay, Bozkurt, Cide, Çatalzeytin, Daday, Devrekani, Doğanıyurt, Hanönü, İhsangazi, İnebolu, Küre, Pınarbaşı, Seydiler, Şenpazar, Taşköprü ve Tosya'dır.

KONYA: Anadolu yarımadasının ortasında bulunan kent, İç Anadolu Bölgesinin güneyinde yer almaktadır. Konya'nın topraklarının büyük bir kısmı İç Anadolu'nun yüksek düzlükleri üzerindedir. Güney ve güneybatı kesimleri Akdeniz bölgesine dahildir.

KULEÖNÜ: Isparta'nın bir ilçesidir. Said Nursî Hazretleri Kuleönü talebeleri için mektuplarında kullandığı tabir "Mübarekler Heyeti"dir. Said Nursî "Mübarekler Heyeti"nin ilk temsilcisi Sarıbaşak namında Mustafa Ertürk'den "Mübarek Mustafa" olarak sözeder. Hattâ Üstat, Sav ve Kuleönü kasabaları için Nur medreseleri değerinde olduğunu ifade etmiştir. Said Nursî mübarek Üç Aylar girdiğinde Isparta'daki talebelerine hatim için Kur'ân-ı Kerim'i aralarında bölüştürdü. Kuleönü'nde ise herkese bir cüz verilir, böylece Ramazan ayında her gün Kur'ân-ı Kerim hatmedilirdi.

KUZCA: Isparta'nın Sütçüler kazasına bağlı yaklaşık 20 kilometre mesafede bulunan bir nahiyedir.

- M -

MANİSA: Yunan işgalinde üç yıl kalan Manisa şehri Kurtuluş Savaşı ile birlikte 8 Eylül 1922'de düşman işgalinden kurtarıldı. Önceki ismi Saruhan olan şehrin adı, 1927 yılında Manisa olarak değiştirildi.

MEDİNE: Kur'ân'da Yesrip diye anılır. Ahzap Suresi, 13. ayetinde Müslümanlarca Medine-tü'n-Nebi (Peygamber Ülkesi) ya da Medinetü'l-Münevvere (Aydınlanmış Ülke) olarak bahsedilir. Hz. Muhammed'in 622 yılında Mekke'den göçetmek zorunda kaldığı, 300 km kuzey'deki kent. Peygamber Efendimizin mübarek kabri-i şerifi, Mescid-i Nebevî diye bilinen Peygamber mescidi Medine'de ve binlerce Sahabenin defnedildiği Cennetü'l-Baki mezarlığı da bu şehirdedir.

MEDRESETÜZZEHRA: Said Nursî İslâm dünyasındaki fakirliğin ve çeşitli ayrılıkların en önemli sebepleri arasında cehaletin olduğunu tespit ederek istikbalde toplumlara hakim olmanın kılıçla değil, ilimle irfanla olacağını anlatmıştır.

Özellikle doğudaki her türlü geri kalmışlığın ortadan kaldırılması için bu illerde ilim ve irfan yuvalarının kurulmasını ön görür. Bölgede yüksekokul mahiyetinde bir kurumun inşaa edilmesi düşüncesini devamlı dile getirmiştir.

Bu üniversitenin kurulmasının sebebini "Vicdanın ziyası, ulûm-u diniyedir, aklın nuru, fûnun-u medeniyedir. İkisinin imtizaçıyla hakikat tecelli eder. O iki cenah ile talebenin himmeti pervaz eder. İftirak ettikleri vakit, birincisinde taassup, ikincisinde hile ve şûphe tevellüt

eder" biçiminde esas almıştır. Böylece üniversitede pozitif bilimlerle birlikte din ilimlerinin beraber okutulması gerektiğini, bu okulun eğitim şartlarını ayrıntılarına kadar açıklar. Said Nursî, doğu illerindeki kurulmasını düşündüğü bu eğitim kurumunu gerçekleştirmek için o günkü iktidardan destek almak için 1907 tarihinde İstanbul'a gelir. 1908'de II. Meşrutiyet'in ilânı ve bir takım dengesizlikler ve kararsızlıklar nedeniyle bu girişimleri sonuçsuz kalır.

Said Nursî Hazretleri daha sonra, Sultan Reşad'ın Rumeli seyahatine katılarak Kosova'ya gider. Kosova da bir İslâmî yüksek eğitim kurumunun yapılmasına niyet edilmiştir. Bu hareketten dolayı Said Nursî, Sultan Reşad'a şöyle der: "Şark öyle bir darülfünuna daha ziyade muhtaç ve Şark, âlem-i İslâmın merkezi hükmündedir." Bunun üzerine Sultan Reşad, Bediüzzaman'a doğuda bu eğitim kurumunun yapılması sözünü verir. Kosova'da yapılması düşünülen üniversite, Balkan Savaşının çıkmasıyla geri kalır.

Bundan sonra Sultan Reşad, Bediüzzaman'ın Medresetüzzehra teklifini kabul eder ve üniversite için 20.000 altın ödenek ayırttırır. Said Nursî bunun üzerine Van'a gider. Van Gölü kıyısında olan Artemit'te Medresetüzzehra'nın temeli atılır. I. Dünya Savaşının çıkmasıyla bu üniversitenin yapılması da ertelenmiş olur. Bu konuyla ilgili Risale-i Nur'un çeşitli yerlerinde bilgiler mevcuttur.

MEKKE: Arabistan'da Kâbe'nin bulunduğu, Hz. Peygamberin (a.s.m.) doğduğu mukaddes şehir.

MISIR: Mısır Arap Cumhuriyeti Kuzey Afrika'nın en kalabalık ülkesidir. Nüfusun büyük bir bölümü Nil Nehri boyunca yerleşmiştir.

Asya kıtasında yer alan bölümü Sina Yarımadası ile birlikte 1.020.000 km'lik bir yüzölçümüne sahiptir. Batıda Libya, güneyde Sudan ve kuzeydoğuda Filistin ve İsrail'le kara sınırı bulunmaktadır. Mısır'ın kuzeyde Akdeniz'e, doğuda Kızıldeniz'e kıyısı bulunmaktadır.

Mısır antik medeniyetiyle ünlü bir ülkedir ve dünyanın en çok ilgi çeken tarihsel anıtları yine buradadır. Gize Pramidleri, Karnak Tapınağı ve Krallar Vadisi en önemli tarihsel anıtlardır.

Özellikle Şeyhülislâm merhum Mustafa Sabri Efendi, Mısır'da Risale-i Nur'a sahip çıkmış ve el-Ezher Üniversitesine tanıtmıştır.

- N -

NECİD KİT'ASI: Arabistan Yarımadasında Riyad ve çevresini ifade eden bölge.

NİL: Mısır'dan geçip Akdeniz'e dökülen meşhur büyük nehir. Mısır'a hayat verdiği söylenir. Ayrıca Dünyanın en uzun nehridir (6.695 km).

NİS: Eğirdir Gölünde iki adacıktır. Şu an Eğirdir Gölüne uzanan yarımada, yüzyıl başında iki küçük ada olan Nis (Yeşilada) ve Canada'nın doldurulup bağlanmasıyla oluşmuştur. Şimdi bu iki küçük ada yoktur.

NUR İSKELESİ: Eğirdir-Barla yolu üzerinde sahil şeridindeki Bedre, İlama ve Barla köylerinin iskeleleri vardır. Bedre köyünde bulunan Sabri Efendi (Sabri Arseven) "Nur iskele memuru" lakabıyla görev yapmıştır. Risale-i Nur'u o yöredeki köylere dağıtmıştır.

NURS KÖYÜ: Bitlis iline bağlı Hizan ilçesinin İsparit nahiyesine bağlıdır. Nurs köyünün şimdiki resmî adı Kepirli'dir. Üstat Bediüzzaman Said Nursî bu köyde dünyaya gelmiştir. Bu köyle ilgili Risale-i Nurda çeşitli yerlerde bilgiler mevcuttur.

- R -

ROMANYA: Romanya, Orta Avrupa'nın güneydoğusunda, Balkan Yarımadasının kuzeyinde, aşağı Tuna havzasında, Karadeniz kıyısında yer alır. Sınırları 3187 km uzunluğunda olan ülke, Moldavya, Ukrayna, Sırbistan, Bulgaristan, Macaristan ve Karadeniz ile çevrilidir. Başkenti Bükreştir.

RUSYA: Rusya Federasyonu, ya da Rusya, doğu Avrupa ile kuzey Asya'ya yayılmış ve 17,075,400 km2'lik yüz ölçümü ile dünyanın en geniş ülkesidir. Nüfus olarak ise sıralamada sekizincidir.

Said Nursî Hazretleri, I. Dünya Savaşı esnasında gönüllü milis albayı olarak savaşırken üç talebesiyle birlikte Ruslara esir düşmüş, daha sonra Sibirya'da bulunan esir kampına götürülmüştür. Bu dönemdeki hayatıyla ilgili bilgiler Risale-i Nur'da mevcuttur.

- S -

SANDIKLI: Afyon il merkezine 60 km uzaklıkta; Antalya, Denizli karayolu, İzmir-Ankara-İstanbul demiryolu hattı üzerinde kurulmuş önemli yerleşim merkezlerinden biridir. İlçenin tarihi çok eskilere kadar dayanmaktadır.

SAV KÖYÜ (SAVA): Isparta'da, merkeze bağlı bir köydür. Risale-i Nur'un elle yazılıp çoğaltılması için bu köyün halkı bütünüyle çalışmışlardır. Said Nursî Hazretlerinin övgülerine mazhar olmuşlardır.

SEDD-İ ZÜLKARNEYN: Allah'ın kendisine hikmet ve kudret verdiği bir zat olan Zülkarneyn'in peygamber olup olmadığı hususu tartışmalıdır. Bazı müfessirlere göre Zülkarneyn, Yemen padişahlarından birisidir. Kur'ân'da Kehf Suresinde Zülkarneyn ile ilgili olarak, şarktan garba hakim olduğu ve mazlum milletleri, zalim kavimlerin tecavüzlerinden korumak için bir set inşa ettiği ifade edilmektedir. Bazı müfessirler Zülkarneyn'in yaptığı seddin Azerbaycan ile Ermenistan arasında olduğunu ve tatarların hücumundan korumak için inşa edildiğini; bazıları ise bunun Çin Seddi olduğunu ve Moğollara karşı yapıldığını söylemektedir. Kesin olan husus ise; Ye'cüc ve Me'cüc denilen ve yeryüzünde fesat çıkaran topluluklara karşı Zülkarneyn tarafından bir seddin inşa edilmiş olduğudur.

- T -

TOSYA: Tosya, İpekyolu üzerine kurulu, yaklaşık 28.000 nüfuslu Kastamonu iline bağlı bir ilçedir. Ilgaz dağları eteklerinde Köroğlu Dağına doğru bir eksenle kurulmuştur. Tosya ilçesi en parlak dönemini Osmanlılar zamanında yaşamıştır. Şehrin tarihî dokusu ile ilgili kesin bilgi mevcut değildir.

- U -

UHUD: Medine'ye beş km. uzaklıktaki büyük kırmızı bir dağın adıdır. Medineli Müslümanlarla Mekke'li müşrikler arasında Hicretin üçüncü yılında bu bölgede yapılan savaş sebebiyle bu adı almıştır.

- Y -

YUNANİSTAN: Bir yarımada üzerine kurulu olan Yunanistan, doğuda Türkiye, kuzeyde Bulgaristan, kuzeybatıda ise Arnavutluk ile komşudur. Batısında İyon Denizi, güneyinde Akdeniz, doğusunda ise Ege Denizi ile çevrili olan Yunanistan, Ege Denizindeki adaların çoğuna sahiptir. Yunanistan idarî bakımdan 13 vilâyete ayrılmıştır. Yunanistan'ın etnik yapısında Türkler, Arnavutlar ve Pomaklar yaşamaktadırlar. Yunanistan'ın başkenti Atina'dır.

KASTAMONU LÂHİKASI AYET ve ARAPÇA METİN İNDEKSİ

Açıklama: Arapça metin indeksi, Arapça bilmeyenlerin de kolay bulmalarını temin bakımından, okunuş metinleri alfabetik sıraya konularak hazırlanmıştır.

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
- A -			
Ale'l-âhireti.	İbrahim Sur- resi: 3.	145	عَلَى الْآخِرَةِ
Aleyküm bidîni'l-acâiz.	Keşfü'l-Ha- fâ, 2:70.	166	عَلَيْكُمْ بِدِينِ الْعَجَازِ
Allahü a'lemü bissavab.		85	اللَّهُ أَعْلَمُ بِالصَّوَابِ
Allahü ehad.	İhlâs Sure- si: 1.	252	اللَّهُ أَحَدٌ
Allahü ekber.		135	اللَّهُ أَكْبَرُ
Allahü nûrussemavat.	Nur Sure- si: 35.	362, 371	اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ
Allahü nûrussemavati ve'l- ardı.	Nur Sure- si: 35.	331, 371	اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
Allahü nûrussemavati ve'l- ardı meselü nûrihî kemiş- kâtin fihâ misbâhün...	Nur Sure- si: 35.	168	اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَسْلُ نُورِهِ كَمِشْكُوتٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ...
Allahü vahid.		80	اللَّهُ وَاحِدٌ
Allahü's-samed.	İhlâs Sure- si: 2.	252	اللَّهُ الصَّمَدُ
Allahümme ihdinassirate'l- müstakîm, âmîn.	Fatiha Sure- si: 6.	231, 240	اللَّهُمَّ « اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ » آمِينَ
Allahümme vefkîhü fî hîd- meti'l-kur'âni ve'l-îmân.		60	اللَّهُمَّ وَفِّقْهُ فِي خِدْمَةِ الْقُرْآنِ وَالْإِيمَانِ
Allahümme'c'al leylete kadri- nâ fî hâzerramazâne hayren min elfi şehrin lenâ ve litale- beti'r-resâilinnûri's-sadîkîn.		116	اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَيْلَةَ قَدْرِنَا فِي هَذَا الرَّمْضَانَ لَنَا وَلِطَلْبَةِ الرِّسَالِ النُّورِ الصَّادِقِينَ
Allahümmeşrah sadrî li'l- îmâni ve'l-islâm.		263	اللَّهُمَّ اشْرَحْ صَدْرِي لِلْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Asâ en tekrehû şey'en ve hüve hayrun leküm.	Bakara Sure- si: 216.	300	عَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ
- B -			
Bedüzzaman.		84	بَدِيعُ الزَّمَانِ
Biadedi âsirâtî dekâikî şehri ramazan.		259	بِعَدَدِ عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ شَهْرِ رَمَضَانَ
Bieydî seferatin.	Abese Sure- si: 15.	103	بَايِدَى سَفَرَةٍ
- E -			
Ecirnâ.		255, 384	أَجْرِنَا
Efemen şerahallahü sadra- hü li'l-islâmi fehüve alâ nû- rin min rabbihî.	Zümer Sure- si: 22.	262, 263	أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِإِسْلَامٍ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ
Efemen şerahallahü.	Zümer Sure- si: 22.	265	أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ
El-azîzü'l-hakîm.	Âl-i İmran Su- resi: 18.	83	الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
El-ilmü indallah.	Ahkaf Sure- si: 23.	53	أَلْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ
Elbâkî hüvelbâkî.		113, 120, 126, 158, 217, 391	الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي
Elem neşrah leke sadrek.	İnşirah Sure- si: 1.	140	أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ
Elem yec'al keydehüm fî tadlîl.	Fil Sure- si: 2.	322	أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ
Elemtera keyfe.	Fil Sure- si: 1.	321	أَلَمْ تَرَ كَيْفَ
Elemtera keyfe feale rab- büke bieshâbi'l-fil.	Fil Sure- si: 1.	322, 324	أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ
Elfü elfi salâtin ve elfü elfi se- lâmin aleyke yâ resulallah.		136	أَلْفُ أَلْفِ صَلَاةٍ وَأَلْفُ أَلْفِ سَلَامٍ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Elhamdü lillâh.		135	الْحَمْدُ لِلَّهِ
Elhamdü lillâhi alâ külli hâl.	Feyzü'l-Kadir, 1:3068, h.no: 662.	390	الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ
Elhamdü lillâhi alâ külli hâl, sive'l-küfri ve'd-dalâl.	Feyzü'l-Kadir, 1:3068, h.no: 662.	374	الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ سِوَى الْكُفْرِ وَالضَّلَالِ
Elhamdü lillâhi alâ na'mâihî.		388	الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نِعَمَائِهِ
Elhamdü lillâhi biadedi zer- rati'l-kâinati.		110	الْحَمْدُ لِلَّهِ بِعَدَدِ ذَرَّاتِ الْكَائِنَاتِ
Elhamdü lillâhi hâzâ min fadli rabbî.	Fatiha Suresi: 2, Neml Suresi: 40	42, 71, 156, 187, 288	الْحَمْدُ لِلَّهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّى
Elhubbu fillâh velbuğzu fil- lâh.	Feyzü'l-Kadir, 2:828, h. no: 1241.	164	الْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ
Elhubbu fissiyaseti velbuğ- zu lissiyaseti.		164	الْحُبُّ فِي السِّيَاسَةِ وَالْبُغْضُ لِّلْسِيَاسَةِ
Ellezîne âmenû ve amilus- sâlihât.	Asr Suresi: 3.	292	الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
Ellezîne en'amte aleyhim.	Fatiha Sure- si: 7.	52, 296	الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
Errâzi bizzarari lâ yünzaru leh.		165, 222	الرَّاضِي بِالضَّرَرِ لَا يُنْظَرُ لَهُ
Eshabi'd-dünya.		323	أَصْحَابِ الدُّنْيَا
Eshabi'l-fil.	Fil Suresi: 1.	323	أَصْحَابِ الْفِيلِ
Essabrü miftahü'l-fereci ve'ssürür.	Keşfü'l-Hafâ, 2:21.	30	الصَّبْرُ مِفْتَاحُ الْفَرَجِ وَالسُّرُورِ
Essalihâtî.	Asr Suresi: 1.	291	الصَّالِحَاتِ
Eve men kâne meytên.	En'am Sure- si: 122.	64	أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا
— F —			
Fadlen kebîra.	Ahzab Sure- si: 47.	44	فَضْلًا كَبِيرًا

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Fadlullahi yû'tîhi men yeşâü.	Mâide Suresi: 54.	44	فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
Fefi'l-cenneti halidîne.	Hûd Suresi: 108.	74	فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ
Fehüve alâ nûrin min rab-bihî.	Zümer Suresi: 22.	263	فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ
Feinneke mahrûsün biay-ni'l-inayeti.		118, 310, 355	فَإِنَّكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَايَةِ
Fekâtil ve lâ tahşe.		119	فَقَاتِلْ وَلَا تَخْشَ
Fetebârekallâhü ahsenü'l-hâlıkîn.	Mü'minun Suresi: 14.	230	فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ
Feteyemmemû saïda.	Nisâ Suresi: 43.	37	فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا
Feya hamile'l-ismi.		119	فَيَا حَامِلَ الْإِسْمِ
Fî tadlîl.	Fil Suresi: 2.	322, 324	فِي تَضْلِيلٍ
Fihâ kütübün kayyimetün.	Beyyine Suresi: 3.	103	فِيهَا كُتُبٌ قِيمَةٌ

— H —

Hayru'l-umûri ahmezühâ.	Aclunî, Keşfü'l-Hafâ, 1:55.	183	خَيْرُ الْأُمُورِ أَحْمَزُهَا
Hâzâ min fadli rabbî.	Neml Suresi: 40.	68, 280	هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي
Hüvallah.	İhlâs Suresi: 1	81	هُوَ اللَّهُ

— İ —

İhdinassırâta'l-müstakîm.	Fatiha Suresi: 6.	231, 240	إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ
İllelezîne âmenû ve ami-lu's-sâlihât.	Asr Suresi: 3.	289	إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
İnnâ a'taynâ.	Kevser Suresi: 1.	108, 109, 110, 307, 362	إِنَّا آعْطَيْنَا
İnnâ enzelnâ.	Kadir Suresi: 1.	362	إِنَّا أَنْزَلْنَاهَا

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
İnne mea'l-usri yüsrâ.	İnşirah Su- resi: 1.	140	إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا
İnne'l-insâne lefî husr.	Asr Suresi: 2.	289	إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ
İnnehû kâne zalûmen ce- hûlâ.	Ahzab Su- resi: 72.	294	إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا
İnnemâ ûtütühü alâ ilmin.	Kasas Su- resi: 78.	35	إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ
İrhamnâ.		255, 384	إِرْحَمْنَا
İza câe nasrullâhi.	Nasr Sure- si: 1.	149, 362	إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ
- K -			
Kad câeküm minellahi nû- rûn ve kitabün mübîn.	Mâide Su- resi: 15.	265	قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ
Kelimeten tayyibeten.	İbrahim Suresi: 24.	75	كَلِمَةً طَيِّبَةً
Kiramin beraratin.	Abese Su- resi: 16.	103	كَرَامٍ بَرَّةٍ
Kul hüve.	İhlâs Sure- si: 1.	252	قُلْ هُوَ
Kul ve lâ tehaf.		212	قُلْ وَلَا تَخَفْ
- L -			
Lâ hâlika illâ hû.		252	لَا خَالِقَ إِلَّا هُوَ
Lâ hüve illâ hû.		252	لَا هُوَ إِلَّا هُوَ
Lâ ilâhe illâ hû.	Kasas Su- resi: 88.	45, 73, 82, 250, 251, 252	لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
Lâ ilâhe illallah.	Muhammed Suresi: 19.	45, 65, 135	لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
Lâ kayyûme illâ hû.		253	لَا قِيَوْمَ إِلَّا هُوَ
Lâ ma'bûde illâ hû.		252	لَا مَعْبُودَ إِلَّا هُوَ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Lâ meşhûe illâ hû.		252	لَا مَشْحُودَ إِلَّا هُوَ
Lâ tezâlû tâifetün min üm-metî.	Buharî, 9: 125; Müslim, 1: 137.	51, 52, 296	لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي
Lâ tezâlû tâifetün min üm-metî zâhirine ale'l-hakkı hattâ ye'tiyellâhü biemrihi.	Buharî, 9: 125; Müslim, 1: 137.	51, 291	لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ
Lâ ya'lemü'l-gaybe illallah.		51, 52, 53, 182, 254, 276	لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ
Lem yelid.	İhlâs Suresi: 3.	253	لَمْ يَلِدْ
Li'l-ekvat.		328	لِلْأَقْوَاتِ
Li'l-evkat.		328	لِلْأَوْقَاتِ
Lillâhilhamdü biadedi'z-zer-râti mine'l-ezeli ile'l-ebed.		17	لِلَّهِ الْحَمْدُ بَعْدَ الزَّوَارِثِ مِنْ الْأَزَلِ إِلَى الْأَبَدِ
Lillezîne âmenû hüden ve şifaün.	Fussilet Suresi: 44.	288	لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ
- M -			
Men âmene bilkaderi emine mine'l-keder.		31	مَنْ آمَنَ بِالْقَدَرِ آمِنَ مِنَ الْكَدَرِ
Meselen kelimeten tayyibeten keşeceratin tayyibetin.	İbrahim Suresi: 24.	74	مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ
- N -			
Nûrin min rabbihî.	Zümer Suresi: 22.	263, 265	نُورٍ مِنْ رَبِّهِ
- R -			
Risaletü'n-nûriyetün.		75	رِسَالَةٌ نُورِيَّةٌ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin

— S —

Sıratellezîne en'amte aley-him.	Fatiha Su- resi: 7.	291	صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
Sıratellezîne en'amte aley-him, gayri'l-mağdûbi aley-him veleddâllîn.	Fatiha Su- resi: 7.	231	صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ
Sıratün müstakîm.		52	صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
Sırren beyaneten.	Celcelûtiye	179	سِرًّا بَيَانَةً
Sırren tenevveret.		176, 179, 390	سِرًّا تَنَوَّرَتْ
Sîrû alâ seyri ez'afiküm.	Keşfü'l-Hafâ, 1:464; İbni Mâ- ce, 2:46.	359	سِيرُوا عَلَى سِيرِ أضعفكم
Sübhanallah.		135	سُبْحَانَ اللَّهِ
Sübhaneka lâ ilme lenâ illâ mâ allemtenâ inneke ente'l-alîmü'l-hakîm.	Bakara Su- resi: 32.	85	سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

— S —

Şehidallâhü ennehü lâ ilâhe illâ hüve ve'l-melâiketü ve ulü'l-ilmi kâimen bilkıstı lâ ilâhe illâ hüve'l-azîzü'l-hakîm.	Âl-i İmran Suresi: 18.	83, 84	شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
Şehidallahü.	Âl-i İmran Suresi: 18.	103	شَهِدَ اللَّهُ

— T —

Tağrübü's-şemsü fî aynin hamietin.	Kehf Sure- si: 86.	362	تَغْرُبُ الشَّمْسُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ
Tefekkürü sâatin min ibadeti senetin.	Keşfü'l-Hafâ, 1:310; Mecme- u'z-Zevaid, 1:78.	326, 331	تَفَكَّرْ سَاعَةً خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ سَنَةٍ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Termîhim bihicâratın.	Fil Suresi: 4.	322, 323	تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ
Tükâdü siracünnûr sırren...	Celcelûtiye	30	تُقَادُ سِرَاجُ النُّورِ سِرًّا
Tükâdü siracünnûri sırren beyaneten.	Celcelûtiye	287	تُقَادُ سِرَاجُ النُّورِ سِرًّا بَيَانَةً
Tükâdü siracüssürçi sırren tenevveret.	Celcelûtiye	287	تُقَادُ سِرَاجُ الشَّرْجِ سِرًّا تَنَوَّرَتْ
Tüsebbihu's-semavatü's-seb'u ve'l-ardu ve men fi-hinne. Ve in min şey'in illâ yüsebbihu bihamdihi.	İsra Suresi: 44.	17, 53, 59	تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
- U -			
Ulemâu ümmetî keenbiyâi benîisraîl.	Keşfü'l-Hafâ, 2:64.	20	عُلَمَاءُ أُمَّتِي كَانِبِيَاءَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ
Ulü'l-ilmi.	Âl-i İmran Suresi: 18.	84	أُولُوا الْعِلْمِ
- V -			
Vağfirlenâ.		255, 384	وَاعْفِرْ لَنَا
Vahdinâ.		255	وَاهْدِنَا
Ve âhirü da'vânâ eni'l-hamdülillâhi rabbilâlemîn.	Yunus Suresi: 10 (iktibas)	230	وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
Ve emsâlihî.		328	وَأَمْثَالِهِ
Ve emsâlihim.		328	وَأَمْثَالِهِمْ
Ve fi sahîfeti hasenâtinâ.		328	وَفِي ضَحِيفَةٍ حَسَنَاتِنَا

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Ve in küntüm merdâ.	Nisâ Sure- si: 43.	36	وَأِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ
Ve izâ merrû billâğvi merrû kirâmen.	Furkan Su- resi: 72.	357	وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا
Ve lâ tahşe.		212	وَلَا تَخْشَ
Ve lâ terkenû ilellezîne za- lemû fetemessekümü'n- nâr.	Hûd Sure- si: 110.	294	وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ
Ve lem yekün.	İhlâs Sure- si: 4.	253	وَلَمْ يَكُنْ
Ve lem yûled.	İhlâs Sure- si: 3.	253	وَلَمْ يُولَدْ
Ve leyâlin aşrin.	Fecr Sure- si: 2.	30	وَلَيَالٍ عَشْرٍ
Ve tevâ sav bilhakki ve te- vâ sav bissabr.	Asr Suresi: 3.	292	وَتَوَا صَوًّا بِالْحَقِّ وَتَوَا صَوًّا بِالصَّبْرِ
Ve ulû'l-ilmi kâimen bilkis- ti.		84	وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
Ve veffiknâ.		255	وَوَفَّقْنَا
Ve'l-Asr.	Asr Sure- si: 1.	289	وَالْعَصْرِ
Ve'l-fecr.	Fecr Sure- si 1-2.	30	وَالْفَجْرِ
Ve'l-ilmü indallah.	Ahkaf Su- resi: 23.	51, 85	وَالْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ
Vec'al leylete'l-kadri fî hâ- zârramazane hayren fî hak- kînâ min elfi şehrin.		255	وَجَعَلَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي هَذَا الرَّمْضَانَ خَيْرًا فِي حَقِّنَا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ
Velâ ratbin velâ yâbisin illâ fî kitabin mübîn.	En'am Su- resi: 59.	224	وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ
Vildânün muhalledûn.	Vakia Su- resi: 17.	149, 282	وُلْدَانُ مُخْلَدُونَ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
- Y -			
Yâ ardubleî... vestevet ale'l-cûdiyyi.	Hûd Sure- si: 44.	178	يَا أَرْضُ ابْلَعِي ... وَاسْتَوْتِ عَلَى الْجُودَى...
Yâ eyyühellezîne âmenû.	Bakara Sure- si: 104, 153, ... Âl-i İmran Su- resi: 100, 102, ... v.d.	264	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
Yâ eyyühennâsü kad câe-küm bürhanün min rabbi-küm ve enzelnâ ileyküm nûran mübîn.	Nisâ Sure- si: 174.	265	يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا
Yehdî bihillâh.	Mâide Su- resi: 16.	265	يَهْدِي بِهِ اللَّهُ
Yestehibbûne'l-hayate'd-dünya ale'l-âhireti.	İbrahim Su- resi: 3.	36, 145, 278	يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
Yetlû suhufen mütahhera-ten.	Beyyine Su- resi: 2.	103	يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً
Yübeddilullâhü seyyiâtim hasenâtin.	Furkan Su- resi: 70.	110	يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ

KASTAMONU LÂHİKASI HADİS İNDEKSİ

Hadisin meali

Sayfa no

- Ahir zamanda, hafızların göğsünden Kur'ân nez' ediliyor, çıkıyor, unutuluyor • (Kenzü'l-Ummal, 14:233, 242.) 182.
- Ahir zamanda, kadınların samimî dinlerine ve kuvvetli itikatlarına tâbi olunuz. ﴿عَلَيْكُمْ بِدِينِ الْعَجَازِ﴾ • (Keşfü'l-Hafâ, 2:70.) 166.
- Allah için sevmek, Allah için düşmanlık beslemek. ﴿الْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ﴾ • (Feyzü'l-Kadîr, 2:828, hadis no: 1241.) 164.
- Bir müddet tefekkür, bir sene nafilâ ibadetten daha hayırlıdır. ﴿تَفَكَّرْ سَاعَةً خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ سَنَةٍ﴾ • (Aclûnî, Keşfü'l-Hafâ, 1:310; Heysemî, Mecmeu'z-Zevaid, 1:78.) 326.
- En zayıflarınızın durumuna göre yürüyün [hareket edin]. ﴿سِيرُوا عَلَى سِيرِ أضعفكم﴾ • (Keşfü'l-Hafâ, 1:464; İbni Mâce, 2:46.) 359.
- İnkârcılık ve sapıklık dışında her hâl üzere Allah'a hamd olsun. ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ﴾ • (Feyzü'l-Kadir, 1:3068, hadis no: 662.) 374.
- İşlerin en hayırlısı zahmetli olanıdır. ﴿خَيْرُ الْأُمُورِ أَحْمَرُهَا﴾ • (Aclûnî, Keşfü'l-Hafâ, 1:55.) 183.
- Sabır, kurtuluş ve sürurun anahtarıdır. ﴿الصَّبْرُ مِفْتَاحُ الْفَرَجِ وَالسُّرُورِ﴾ • [(Hadisten iktibas) Keşfü'l-Hafâ, 2:21.] 30.
- Sadaka belâyı defettiği • (Muhammed Adfîs el-Mağribî, Camiü's-Şeml, 1:464, hadis no: 1741.) 36.
- Ümmetimin âlimleri, İsrailoğullarının peygamberleri mesabesinde dirler. ﴿عُلَمَاءُ أُمَّتِي﴾ • (Keşfü'l-Hafâ, 2:64.) 20.
- Ümmetimin içinden bir tâife gelecek... ﴿لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي﴾ • (Buharî, 9: 125, 162; Müslim, 1: 137, 2: 1522, 1524, 1525.) 52, 296.
- Ümmetimin içinden bir taife gelecek, tâ kıyamete kadar galibâne bir şekilde devam edecektir. ﴿لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ﴾ • (Bu-harî, 9: 125, 162; Müslim, 1: 137, 2: 1522, 1524, 1525.) 51, 291.

A

Abddullah	18, 24, 160, 333, 334
Abdullah Çavuş	108, 117, 185, 186, 194, 369, 388
Abdurrahman	17, 20, 29, 32, 41, 45, 49, 107, 132, 155, 285, 348, 351, 352, 353, 370
Abdülkadir-i Geylânî	<i>Bakınız: Şeyh-i Geylânî, Gavs-ı Azam, Gavs-ı Geylânî</i>
Abdülmecid (Nursî)	34, 54, 134, 286, 351, 352, 370
Ahmed	122, 132, 355, 364, 367
Ahmed (a.s.m.)	305; <i>Bakınız: Hazret-i Muhammed</i>
Ahmed Feyzi	171, 172
Ahmed Nazif	90, 285, 308
Ahmed Şirvanî	280
Ahmed-i Farukî	26
Ahmet Nazif Çelebi	74
Ali	18, 20, 24, 87, 214, 334, 339, 342, 355
Ali (r.a.)	<i>Bakınız: Hazret-i İmam-ı Ali, İmam-ı Ali, Hazret-i Ali</i>
Ali Rıza (Fetva Emîni)	274, 275, 280, 337
Aliyye	214
Âsim	106, 118, 214, 352, 355, 371
Âsiye	125, 196, 214
Âsiye Hanım	153, 160
Âtîf	216, 259, 329, 330, 345, 350, 364, 376, 386, 387, 388, 389, 390
Âtîf Hasan	173, 175
Aydınlı Hasan	134
Aydınlı Hasan Âtîf	141, 159
Aydınlı Hasan Ulvi	106

B

Babacan	352, 355
Bahadır Süleyman	162

Barlalı Hacı Bekir	196
Bedevi	303
Bedevi Nuri	176
Bediüzzaman	70, 274, 275; <i>Bakınız: Said Nursî</i>
Bediüzzaman Said Nursî	71; <i>Bakınız: Said Nursî</i>
Bediüzzaman Said-i Kürdî	70; <i>Bakınız: Said Nursî</i>
Beşkazalı Osman	361
Binbaşı Muhyiddin	169
Burhan	212
Büyük Abdurrahman	131
Büyük Ali	20, 41, 106, 297
Büyük Hafız Ali	41, 87, 89
Büyük Mustafa	132
Büyük Zühtü	334, 388

Ç

Çelebi	381

D

Dağ Kumandanı Çoban Veli	162
Deccal	99, 101
Demirci Mehmet	216

E

Ebrehe	321
Ebu Bekir (r.a.)	<i>Bakınız: Hazret-i Sıddîk (r.a.)</i>
Eflâtun	231
Emin	23, 34, 53, 65, 68, 102, 120, 126, 127, 129, 150, 152, 154, 156, 170, 174, 178, 208, 269, 293, 311, 316, 317, 325, 328, 329, 340, 344, 354, 390

Eski Said 39, 71, 93, 94, 95,
96, 191, 192, 227, 292, 307, 326, 378;
Bakınız: Said Nursî
Eşref 180
Eyyüb 355
Eyyüb (a.s.) *Bakınız: Hazret-i Eyyûb*

F

Fetvâ Emîni Ali Rıza *Bakınız: Ali Rıza*
(Fetva Emini)
Feyzi 65, 68, 69, 79, 102, 103, 104,
119, 120, 126, 127, 150, 152, 154, 156,
170, 172, 174, 178, 192, 195, 269, 274,
287, 293, 317, 325, 340, 344, 345, 374
Feyzi Mehmed Efendi 73
Firavun 266
Fuad 316, 354

G

Galib Bey 42
Gavs-ı Âzam 118, 163,
223, 278, 288, 310
Gavs-ı Âzam Şâh-ı Geylânî 20
Gavs-ı Geylânî 168, 211
Gazalî *Bakınız: Hücetü'l-İslâm*
İmam-ı Gazalî, İmam-ı Gazalî
Güranlı Mehmed Efendi 196

H

Hacı Hafız 34, 42, 88,
107, 117, 132, 175, 281, 330, 355
Hacı Osman 132
Hacı Ziyâ 70
Hafız Ahmed 62, 107, 311
Hafız Ali 18, 20, 29, 34, 41, 43,
54, 60, 64, 65, 82, 85, 103, 134, 140,
141, 159, 160, 171, 172, 174, 176, 185,
188, 194, 195, 199, 214, 216, 256, 281,
286, 298, 304, 325, 328, 333, 339, 340,
344, 347, 348, 350, 363, 369, 370, 375
Hafız Emin 196, 274, 342

Hafız Mehmed 188, 195,
203, 360, 387
Hafız Mehmed Emin 172
Hafız Mustafa 131, 170,
174, 280, 281, 297, 304, 318, 325, 328,
333, 339, 340, 347, 348, 355
Hafız Tevfik 33, 313
Hafız Zühtü 388
Hakkı 24, 32, 33, 88, 334, 375
Halıcı İbrahim 304
Halil İbrahim 62, 171, 172,
173, 333, 377
Hasan 62
Hasan Âtîf 174, 185, 214,
215, 216, 349, 356, 358, 363, 364, 376
Hasan Avni 357
Hatip Mehmed 45, 73
Hayati 282
Hayri 312, 313, 354
Hayriye 312
Hayrünnisâ 282
Hazret-i Ali 29, 179, 211, 223, 258,
Bakınız: İmam-ı Ali
Hazret-i Eyyüb 373
Hazret-i İmam-ı Ali 176, 345
Hazret-i İsa 99, 101, 102,
147, 169, 181, 305; *Bakınız: İsa (a.s.)*
Hazret-i Mehdi 268;
Bakınız: Mehdi
Hazret-i Mevlânâ Hâlid 160
Hazret-i Mevlânâ Zülcenâheyn Hâlid Zi-
yâeddin 125
Hazret-i Muhammed *Bakınız: Pey-*
gamber (a.s.m.), Muhammed (a.s.m.),
Muhammedü'l-Hâşimî, Resul-i Ekrem,
Rahmetenli'l-Âlemîn (a.s.m.), Ahmed
(a.s.m.), Hazret-i Peygamber, Mirac Sa-
hibi, Muhibir-i Sadık, Zat-ı Ahmediye,
Miraç Sahibi, Muhibir-i Sâdık
Hazret-i Ömer 387
Hazret-i Peygamber 168
Hazret-i Sıddîk 123
Hazret-i Üstat 70

Hazret-i Ziyaeddin	111
Hilmi	120, 170, 313, 325, 367
Hilmi Bey	293, 308, 339, 354
Hoca Haşmet	267
Hoca Mustafa	275
Hoca Sabri	274
Hoca Vehbi	369
Hulûsi (Yahyagil)	31, 32, 33, 62, 119, 134, 159, 190, 320, 353, 375
Hulûsi Bey	353, 369
Hulûsi-i Sâlis	96
Hulûsi-i sâlis Abdullah Çavuş	369, 388
Hulûsi-i sâni	303
Hüccetü'l-İslâm İmam-ı Gazâlî	258, 260
Hüseyin	108, 334
Hüsnü Efendi	320
Hüsrev (Altınbaşak)	18, 20, 23, 34, 41, 45, 60, 62, 64, 87, 106, 107, 114, 117, 118, 119, 126, 130, 132, 133, 134, 142, 143, 158, 172, 175, 176, 188, 198, 199, 213, 262, 285, 293, 304, 308, 330, 331, 337, 339, 340, 342, 343, 344, 345, 348, 350, 363, 364, 374, 375, 377, 380, 381

I

Isparta Hafız Ali'si	130, 198, 344, 349
Ispartalı Hilmi Bey	293

İ

İkinci Ali	297
İmam-ı Ali	31, 163, 287, 288
İmam-ı Gazâlî	20, 257, 258, 260; <i>Bakınız: Hüccetü'l-İslâm İmam-ı Gazâlî</i>
İmam-ı Rabbanî	20, 226, 335, 358
İmam-ı Şafiî	181, 284
İnce Mehmed	172, 333
İsa (a.s.)	253; <i>Bakınız: Hazret-i İsa</i>
İslâmköylü Abdullah	186
İsmail	108

K

Kâmil	269, 313
Karun	35
Kastamonu Feyzi'si	172
Kâtip Osman	123, 130, 175, 196, 212, 303, 304, 329, 343, 344, 345, 353, 355, 369
Konyalı Sabri	62
Köroğlu Ahmed	188, 367
Kuzca Hatibi	161, 368
Küçük Ali	20, 29, 34, 41, 106, 107, 131, 297, 341, 348
Küçük Hüsrev	69, 102, 154
Küçük Lütfü	96, 106
Küçük Sabri	64

L

Lütfi	116, 117, 118, 184, 185, 186
Lütfiye	196, 214
Lütfü	29, 41, 64, 88, 106, 108, 199, 333, 334, 348, 355, 371

M

Marangoz Ahmed	159, 180, 181, 188, 189, 341, 355
Marangoz Mustafa Çavuş	159
Me'cüc	206
Mehdî	141; <i>Bakınız: Hazret-i Mehdî</i>
Mehmed	131, 132, 334
Mehmed Celâl	377
Mehmed Feyzi	69, 129
Mehmed Seyerani	377
Mehmed Seyerani Hayyat	377
Mehmed Tahiri	106
Mehmed Zühtü	130, 195, 343, 344, 349, 352, 355, 360, 370, 371
Mehmed Zühtü Bedevî	387
Mehmet	24
Mehmet Feyzi	313
Mevlânâ Celâleddin-i Rumi	275

Mevlâna Halid	<i>Bakınız: Hazret-i Mevlânâ Zülcenâheyn Hâlid Ziyâeddin</i>
Miraç Sahibi	365; <i>Bakınız: Hazret-i Muhammed</i>
Miralay Mehmed Yümnü	337
Molla Abdullah	111
Molla Said	84
Muhammed (a.s.m.)	<i>Bakınız: Hazret-i Muhammed</i>
Muhammedü'l-Hâşimî	230; <i>Bakınız: Hazret-i Muhammed</i>
Muhbir-i Sâdık	141; <i>Bakınız: Hazret-i Muhammed</i>
Muhyiddin-i Arabî	266
Mûsa (a.s.)	266
Mustafa	20, 41, 62, 64, 87, 334, 355
Mustafa Çavuş	172
Mustafa Gül	132
Mustafa Hulûsi	107

N

Nakkaş Mehmed	352
Nakşî dervîşi	332
Nakşî evliyası	104
Nazif	71, 72, 87, 89, 120, 170, 179, 188, 257, 317, 328
Necmeddin-i Kübra	266
Nureddin	64
Nuri	303, 355
Nuriye	372

O

Osman	305
Osman Nuri	345

Ö

Ömer (r.a.)	<i>Bakınız: Hazret-i Ömer, Hazret-i Ömer</i>

P

Peygamber (a.s.m.)	123, 189, 209, 210; <i>Bakınız: Hazret-i Muhammed</i>

R

Rahmetenli'l-Âlemîn (a.s.m.)	91; <i>Bakınız: Hazret-i Muhammed</i>
Re'fet	18, 21, 23, 62, 118, 119, 134, 198, 308, 343, 345
Re'fet Bey	107, 306, 343
Resul-i Ekrem	216, 299, 322, 392; <i>Bakınız: Hazret-i Muhammed</i>
Rüşdü	123, 131, 134, 172, 176
Rüştü	18, 23, 64, 118, 119, 198, 212, 303, 304, 308, 339, 340, 342, 343, 345, 349
Rüştü Efendi	283

S

Sabri	20, 22, 23, 32, 33, 34, 35, 43, 54, 62, 64, 65, 89, 131, 160, 161, 174, 178, 185, 186, 194, 195, 196, 210, 283, 286, 325, 344, 353, 368, 375, 387
Said	50, 71, 79, 132, 199, 330
Said (Nursî)	37, 50, 159, 184, 192, 257, 343, 351, 392
Said Nursî	24, 51, 57, 60, 63, 65, 82, 113, 120, 126, 143, 158, 176, 184, 190, 195, 202, 205, 207, 211, 215, 217, 227, 256, 271, 279, 281, 285, 286, 293, 298, 300, 313, 324, 379, 391; <i>Bakınız: Said-i Kürdî, Bediüzzaman Said Kürdî, Bediüzzaman Said Nursî, Bediüzzaman, Eski Said, Yeni Said, Üstat</i>
Said-i Kürdî	71; <i>Bakınız: Said Nursî</i>
Salâhaddin	170, 191, 285, 345, 360
Salih	355
Sâniye	214
Sedd-i Zülkarneyn	206

Selâhaddin	119, 287, 288
Seyerani	377
Seyyid Şefik	297
Siddik Sabri	54, 117
Siddik Süleyman	42, 64, 88, 259, 304, 344
Siirtli Ahmed	172
Siirtli İzzeddin	172
Siirtli Salâhaddin	172
Sokrat	231
Sultan Reşad	95
Sultanü'l-Ulemâ	275
Süleyman	18, 20, 46, 127, 355, 364, 375
Süleyman Rüştü	216

Ş

Şâhîde	214
Şamlı Hafız Tevfik	303, 341
Şamlı Mes'ud	46
Şamlı Tevfik	23, 61, 65
Şefik	173, 196
Şehbâz ü Şehnâz	240
Şemsî	280
Şeyh Ahmed	345
Şeyh Fehim	226
Şeyh-i Geylânî	169
Şükrü	161, 334
Şükrü Efe	162
Şükrü Efendi	282, 283

T

Tahir	108, 116, 117, 133, 160, 176, 188, 199, 256, 320
Tahirî	118, 130, 132, 160, 162, 169, 175, 196, 213, 281, 297, 317, 320, 325, 328, 333, 334, 339, 340, 342, 347, 349, 355, 375, 376, 388

Tahsin	45
Tenekeci Mehmed	343, 355
Tevfik	170, 325
Topal Şükrü	361

U

Ulviye	196, 214

Ü

Ümmühan	214
Üstat	35, 47, 65, 67, 68, 69, 72, 73, 74, 82, 89, 113, 127, 128, 129, 140, 150, 152, 153, 167, 170, 263, 265, 267, 308, 310, 311, 312, 313, 315, 316, 344, 361; <i>Bakınız: Said Nursî</i>
Üstat Hazretleri	72
Üzeyr (a.s.)	253

V

Vehbi	334
Veli Efendi	283
Velid	358

Y

Ye'cüc ve Me'cüc	206
Yeni Said	<i>Bakınız: Said Nursî</i>
Yezid	358

Z

Zât-ı Ahmediye	135, 136
Zehra	341
Zekâi	108, 355
Ziyaeddin	112
Zühtü	176, 303
Zühtü Bedevî	388

KASTAMONU LÂHİKASI YER İNDEKSİ

A

Adapazarı	381, 382
Afrika	101
Ağrı Dağı	213, 240
Amerika	100, 101
Anadolu	40, 141, 151, 177, 178, 293, 369
Ankara	95, 189, 280, 320, 337, 345, 360, 390
Aras	108, 117, 133
Asya	100, 101
Atabey	87, 106, 108, 117, 130, 133, 185, 194
Avrupa	35, 43, 101, 146, 209, 223, 246, 323
Avustralya	101

B

Barla 23, 24, 42, 46, 54, 57, 62, 127, 175, 293, 298, 330, 341, 343, 344, 345, 350	
Bilâd-ı Kasîm	168

C

Câmiü'l-Ezher	328
Cebel-i Cûdî	178
Cebelü'l-Kamer	230
Ceziretü'l-Arab	168

Ç

Çin	100

D

Daday	354
Dârıviran	181
Dârü'l-Hikmet	191
Denizli	387

E

Eğirdir	24
Erzurum	285
Eskişehir	49, 59, 177, 223

G

Garb	287

H

Haremeyn-i Şerifeyn	40
Hicaz	278
Hind	40
Hindistan	94

I

Ispart	369
Isparta	23, 35, 44, 63, 70, 95, 104, 105, 116, 127, 128, 130, 132, 134, 140, 152, 155, 169, 170, 173, 174, 175, 177, 180, 187, 189, 191, 198, 199, 201, 209, 260, 279, 282, 285, 287, 292, 293, 307, 320, 328, 329, 339, 342, 343, 344, 349, 351, 353, 354, 355, 361, 364, 368, 369, 375, 377, 381, 390

İ

İnebolu	70, 71, 326
İslâmköy	24, 117, 130, 286
Ispart	Bakınız: Küçük Isparta
İstanbul	70, 173, 191, 196, 197, 257, 271, 272, 274, 277, 279, 280, 285, 312, 316, 337, 342, 354, 389

K

Kâbe	322
Kâbe-i Muazzama	321, 322

Kafkas	208
Karadağ	289, 370, 372
Karadeniz	70
Kars	285
Kastamonu	35, 71, 116, 163, 172, 177, 201, 279, 355, 368, 375, 392
Konya	285, 320, 369
Kuleönü	24, 41, 117, 130
Kuzca	161, 368
Küçük Isparta	292

M

Manisa	173
Mekke-i Mükerreme	278, 322
Mısır	40

N

Necid	168
Nis Adası	283
Nurs	23, 130, 286, 369

R

Rusya	146, 208

S

Sandıklı	329, 349
Sav	34, 43, 117, 121, 122, 130, 132, 133, 140
Sava	180, 293, 341, 344, 387

Ş

Şark	287

T

Tosya	389

V

Van	95, 285

KASTAMONU LÂHİKASI GENEL İNDEKSİ

A

a'mal-i salih	163, 206, 207, 289, 290	afak	257
~nın ücretleri berzahta ve ahirettedir	182	afakî	
Risale-i Nur dairesindeki ~lara		~ boğuşmaları merak etmemek	165
hissedarlık	155	afat	36, 91, 92, 216
sıkıntılı ~	183	afat-ı maneviye ve maddiye	188
a'mal-i uhreviye	128, 378	afat-ı semaviye	35, 323
Abdullah	18, 24, 160, 333, 334	afat-ı semaviye ve arziye	177, 375
Abdullah Çavuş	108, 117, 185, 186, 194, 369, 388	Afrika	101
Abdurrahman	17, 20, 29, 32, 41, 45, 49, 107, 132, 155, 285, 348, 351, 352, 353, 370	Ağrı Dağı	213, 240
Abdülkadir-i Geylânî	<i>Bakınız: Gavs-ı Azam, Gavs-ı Geylânî, Şeyh-i Geylânî</i>	ahbap	
Abdülmecid (Nursî)	34, 54, 134, 286, 351, 352, 370	~lardan ayrılık	<i>Bakınız: firaku'l-ahbap</i>
Abdürrahim	343	ahbapsızlık	<i>Bakınız: fakdû'l-ahbap</i>
âb-ı hayat	164	ahir zaman	74, 141, 147, 182, 268, 278
âb-ı leziz	236	~ fitnesi ve açlık	193
abûs	229	~ hâdisatına dair ehadis-i müteşabihinin tevilleri	99
acıma	92	~ hâdisatıyla ilgili rivayetlerin tevilleri	49
acz	233	~daki hanımlar ve Risale-i Nur	166
aç	193	~daki hatiat ve günahlar	85
~ fakirlere yardım etmek	193	~daki mücahidler	296
açık saçıklık	182, 365	~dan haber veren hadis	51
kadınların ~ta ileri gitmesi	<i>Bakınız: serbestiyet-i nisvan</i>	Risaleti'n-Nur şakirtleri ve ~	53
açlık	146, 273, 284, 290, 293, 338	ahiret	92, 129, 166, 176, 178, 182, 193, 199, 218, 221, 222, 301, 315, 323, 366
ahir zamandaki ~ musibeti	193	~ arzusunu dünya hayatına basamak yapmamak	144
adab-ı İslâmiye	190	~ gününe iman etmek	<i>Bakınız: iman-ı bilievmi'l-âhir</i>
adalet	94, 193	~ hayatı	<i>Bakınız: hayat-ı uhrevî, hayat-ı uhreviye</i>
Allah'ın ~i	314	~ işleri	215
hakiki ~	209	~ kazancına ve ticaretine teveccüh	78
kaderin ~i	272, 385	~ meyvelerini dünyada koparmaya çalışmamak	384
adalet-i hakikiye	209	~ ticareti	78
adalet-i İlâhiye	43	~e ait işlerde manevî ortaklık	<i>Bakınız: işti-rak-i a'mal-i uhreviye</i>
adalet-i kaderiye	385	dünyayı ~e tercih	48, 278
adalet-i Rabbaniye	148	Ahkemü'l-Hâkimîn	313
adam	182	ahlâk	115, 207, 319
mütakelliminin beklediği ~	26	ahlâk-ı seyîye	334
Adapazarı	382	Ahmed	122, 132, 355, 364, 367
~ zelzelesi	381	Ahmed (a.s.m.)	305;
adavet	157, 277	<i>Bakınız: Hazret-i Muhammed</i>	
hakikat kardeşine ~	164	Ahmed Feyzi	171, 172
muanızlara ~le mukabele etmemek	277, 284	Ahmed Nazif	68, 90, 285, 308
âdetullah	99	Ahmed Şirvanî	280
Âdil-i Hakîm	193	Ahmed-i Farukî	26
adliye	389	Ahmet Nazif Çelebi	74
af		ahval-i âhirîn	243
canileri âlicenâbâne ~	48	ahval-i âlem	156
		akıl	28, 66, 137, 209, 218, 219, 238, 335
		~ ve kalbin imtizacı	28, 38
		~ları geveze	66, 165

akılsûz.....	234
akl-ı beşer.....	243
aktrist.....	247
âlâm.....	239
âlâmet-i makbuliyet.....	373
âlâm-ı cismânî Cehennemin ~si.....	299
âlât-ı lehvi.....	249
alçakgönüllük.....	<i>Bakınız: mahviyet</i>
alçalma.....	<i>Bakınız: tedennî</i>
âlem.....	248, 251
~in mâhiyeti.....	314
gelecek bir nuranî ~.....	306
âlem-i berzah.....	221
âlem-i gayp.....	150
âlem-i imkân.....	314
âlem-i insaniyet ~te üç muazzam mesele.....	201
âlem-i İslâm.....	35, 40, 49, 77, 120, 141, 151, 183, 290, 295, 363, 369
~in mukadderatı.....	39
Anadolu'da tatbik edilen rejim ve ~.....	40
Risale-i Nur'un ~da intişarı.....	358
âlem-i İslâmiyet.....	298
~te üç muazzam mesele.....	201
âlem-i menâm.....	168
âlem-i misâlî.....	238
âlem-i nur-i enver.....	230
âlem-i şehadet.....	232, 300
âlem-i vücut.....	232
âlem-i ziya.....	230
âlem-i ziyadar.....	228, 229
âlemül'l-guyûb ~ lisanı.....	241
Ali.....	18, 24, 87, 214, 334, 339, 342, 355
Ali (r.a.).....	<i>Bakınız: Hazret-i İmam-ı Ali, İmam-ı Ali, Hazret-i Ali</i>
Âl-i Beyt.....	66
Âl-i Beyt-i Nebevî.....	268
Ali Rıza (Fetva Emîni).....	274, 275, 280, 337
âlihîmmet.....	41, 348
âlim.....	272;
<i>Bakınız: ulema, ehl-i ilim</i>	
medrese ~leri ve tekke.....	327
Risale-i Nur'a ilişkin ~.....	356
ümmetin ~leri.....	20
Âlîm-i Mutlak.....	68
Aliye.....	214
Allah.....	42, 54, 73, 87, 100, 104, 106, 116, 138, 141, 160, 260, 286, 343, 358, 387;
<i>Bakınız: Hâlık, Cenab-ı Hak</i>	
~'a iman.....	<i>Bakınız: iman-ı billâh</i>
~'ı bilen ve bilmeyen.....	139
~'in adaleti.....	314

~'in hikmeti.....	314;
<i>Bakınız: hikmet-i llâhiye, hikmet-i ezeliye, hikmet-i Rabbaniye</i>	
~'in isimleri.....	<i>Bakınız: ism-i ilâhî</i>
~'in merhameti.....	314
~'in rahmeti.....	<i>Bakınız: rahmet-i llâhiye</i>
~'in rububiyeti.....	314
mâdem ~ var her şey var.....	139
Allahü ekber.....	135, 270
allâme.....	258
Alman.....	39, 72, 201
Almancı.....	73
âmâl.....	233, 236
amel.....	151, 327
~ defteri.....	121;
<i>Bakınız: defter-i a'mal</i>	
~ etmemek.....	387
~ce binler adam hükmünde.....	163;
<i>Bakınız: şirket-i manevîye-i uhrevîye, işti- rak-i a'mal</i>	
~in iptali.....	144
az ~ ile pek çok sevap.....	207
ruhsatla ~.....	23
salih ~.....	<i>Bakınız: amel-i salih, a'mal-i salih</i>
amel-i hayır.....	144
amel-i salih.....	182, 205, 206, 291
ameliyat-ı kaderiye.....	301
Amerika.....	100, 101
Anadolu.....	141, 151, 369
~ halkı Risale-i Nur'a ilişmemeli.....	178
~ ve Risale-i Nur.....	178, 293
~'da tatbik edilen rejim.....	40
~'nun Harb-i Umumi'den kurtulması ve Risale-i Nur.....	290
Risale-i Nur ~'nun sinasinden çıkarılamaz.....	141
Risale-i Nur belâların ~'dan def'ine vesiledir.....	177
anarşilik.....	178, 187, 193, 207
~ten kurtaracak beş esas.....	347
anarşist.....	295
anasırı-ı tabâyie.....	232
Ankara.....	95, 189, 280, 320, 337, 345, 360, 390
anne.....	<i>Bakınız: valide</i>
anne ile baba.....	<i>Bakınız: ebeveyn</i>
Arabî risaleler.....	191
Arabî Virdü'l-Ekber-i Nuriye.....	318, 320
arabozucu.....	<i>Bakınız: ehl-i nifak</i>
Aras.....	108, 117, 133
arkadaş ders ~i.....	113
arslan.....	369
Arş-ı Azamla.....	357
arzu.....	233, 236

asap	379
asabî	
~ ruhlar ve siyaset	164
~ sineler	183
vehmî ve ~ hastalık	22
asabiyet-i milliye	294
âsâr-ı gadab-ı ilâhî	216
asayiş	187, 200, 346
~ ve Risale-i Nur	347
~i sağlayacak beş esas	347
Nur Talebelerinin ~e zararı yoktur	201
ashab-ı Cennet	163
ashab-ı dünya	
~ya tokat	323
Ashab-ı Güzîn	89
Asım	106, 118, 214, 352, 355, 371
asır	48, 136, 137, 138, 264
~ın manevî hastalıkları ve Risale-i Nur ..	137, 144
hayat-ı dünyeviyeyi hayat-ı uhreviye	
tercih ettiren ~	145
isyan, tuğyan, temerrüd ~i	84
asî	314
Asiye	125, 196, 214
Asiye Hanım	153, 160
Asr-ı Saadet	264
asvat	
eşyada olan ~	238
Asya	100, 101
Aşere-i Mübeşşere	276
Aşere-i Mübeşşere-i Kur'âniye	89
âşıkane hüzün	249
aşk	246, 247
aşk-ı hakiki	247
aşk-ı tabiat	247
at	
Said Nursî'nin ~tan düşmesinin hayırlı	
neticeleri	372, 373
Atabey	87, 106, 108, 117, 130, 133, 185, 194
atâlet mevsimi	376
Atıf	216, 259, 329, 330, 345, 350, 364, 376, 386, 387, 389, 390
~'in hapsedilmesi	387
Atıf Hasan	173, 175
avam	273
avam-ı mü'minin	55, 276
avam-ı müslimin	99
avaz ü niyaz	238
Avrupa	43, 101, 146
~ feylesofları	223
~ medeniyetçileri	323
~ medeniyeti	Bakınız: medeniyet-i Avrupalıye
~ zalim hükûmetleri	35

~'dan tereşşuh etmiş edebiyat	246
~'nın zındıkları	209
Avrupazade edeb	248
Avustralya	101
âyât	225, 251, 266
âyât-ı Kur'âniye	56, 287, 299
âyât-ı mübareke	210
Aydınlı Hasan	134
Aydınlı Hasan Atıf	141, 159
Aydınlı Hasan Ulvi	106
ayet	224, 243, 266, 270
~lerin manalarının tabakaları	264
otuz üç ~	224
Risale-i Nur'a işaret eden ~	263, 266
ayet-i kübra risaleleri	56
ayet-i rahmet	237
Ayetin-Nur	169
Ayetü'l-Kübra	25, 26, 56, 61, 173, 185, 274, 318, 328
Ayetü'l-Kübra'nın Vird-i Ekberi	59
ayl	152, 153
âyine-i insanî	245
ayn-ı rahmet	293
aza	136
azab-ı manevî	43
azap	91, 164, 165, 221
azm	196

B

baba	Bakınız: peder
anne ile ~	Bakınız: ebeveyn
Babacan	352, 355
bâd-i heva	222
Bahadır Süleyman	162
bahar	173, 183, 336, 337, 351
bahr-i tevhid	252
bakış	Bakınız: nazar
bakış tarzı	Bakınız: tarz-ı nazar
balık	
~ların şekvası	91
Balkan Harbi	289
barika-i beyan	241
barika-i iman	251
Barla	23, 24, 42, 46, 54, 57, 62, 127, 175, 293, 298, 330, 341, 343, 344, 345, 350
Barlalı Hacı Bekir	196
başı sarhoş	67
Batı edebiyatı	
~ ve Kur'ân edebi	246
batın-ı kalp	157
batınî ve işarî mana	266

bâvehim şüphe-i târik	252
bedaat	241
beddua	
Said Nursî'nin ~ etmemesi	191
beden	283
Bedevi	303
Bedevi Nuri	176
bedevîlik	43
Bediüzzaman	70, 274, 275;
<i>Bakınız: Said Nursî</i>	
~'in hizmeti ve eserleri	274
Bediüzzaman Said Nursî	71;
<i>Bakınız: Said Nursî</i>	
Bediüzzaman Said-i Kürdî	70;
<i>Bakınız: Said Nursî</i>	
bekâr	365
belâ	36, 92, 144, 165,
177, 221, 233, 236, 346; <i>Bakınız: musibet</i>	
belâgat	241
belâgat-ı mu'cizekârâne	223
beliyye	232
ben	261
benlik	202, 225;
<i>Bakınız: ene, enaniyet</i>	
bereket	23, 31, 42, 283, 309
~in kalkması	137
Risale-i Nur'un ~i	69, 71, 309
bereketsizlik	293
berzah	18, 129, 176, 182, 222, 370, 371
Besmele	380
beşaret-i Aleviye ve Gavsîye	123
beşaret-i Kur'âniye	44, 45
beşer	253, 384
~ eliyle gelen musibetler ve kaderin	
adaleti	384
~de bir inkilâb	240
Beşinci Şua	23, 54, 62, 177
Beşkazalı Osman	361
bîçare	315
~lere gelen felâketler	146
musibetlere düşen ~ masumlar	313
bid'a	260, 358, 359
~ ehli	<i>Bakınız: ehl-i bid'a</i>
bid'at	91, 98
Bilâd-ı Kasım	168
bînaz	229
Binbaşı Muhyiddin	169
birader-i püremel	228
Birinci Şua	223, 274
biz	261, 384
boğuşma	
afakî ve siyâsî ~ları merak etmemek	165
Bolşevik	101, 295

Bolşevizm	100
bomba	
semavî ~lar	322
bölünme	<i>Bakınız: tefrika</i>
buharât-ı müzahrefe	78
Burhan	212
burjuva	295
Büyük Abdurrahman	131
Büyük Ali	20, 34, 41, 106, 297
Büyük Hafız Ali	41, 87, 89
Büyük Mustafa	132
büyük zatlar	
~in ve evliyaların felekten ve zamandan	
şikayetleri	314
Büyük Zühtü	334, 388

C

cadde-i Kur'âniye	164
cam	
~ı elmasa tercih	48
camiiyet-i pürşan	242
camit	238
Câmiü'l-Ezher	328
canavar	91
cani	91
~leri âlicenâbâne af	48
casus	309, 345, 347
cebel-i azîz	230
Cebel-i Cûdî	178
cebel-i selâmet	230
Cebelü'l-Kamer	230
Cehennem	91, 147, 222, 243
~e gidenin mâhiyeti	177
~in âlâm-ı cismânîsi	299
Celâl ve Cemal tecellîsi	23
celb-i nef	205
cemaat	
~ için fert fedâ edilir düsturu	208
~ zamanı	21
ferdin hakkı ~e fedâ edilmez	209
zaman ~ zamanıdır	19, 197
cemaat-i askeriye	95
cemaat-i mütesanide	359
cemaat-i nuraniye	268
cemal-i adalet	165
cemalperestlik zevki	248
cemiyet-i ahabap	249
Cenab-ı Erhamürrâhimîn	54, 60, 95,
106, 121, 130, 147, 216, 280, 307, 370, 390	

Cenab-ı Hak	17, 25, 53, 69, 71, 83, 93, 102, 105, 106, 108, 110, 111, 113, 114, 116, 117, 118, 120, 122, 125, 128, 129, 130, 131, 133, 141, 142, 152, 158, 159, 170, 172, 173, 174, 177, 178, 179, 181, 188, 196, 199, 203, 206, 211, 214, 216, 222, 227, 257, 259, 268, 275, 279, 280, 281, 282, 286, 290, 292, 293, 297, 299, 304, 305, 308, 325, 328, 329, 330, 335, 337, 338, 343, 345, 348, 349, 350, 351, 352, 354, 355, 356, 364, 370, 371, 372, 375, 386, 390; <i>Bakınız: Allah</i> ~kın bâkî isimlerinin cilveleri olan vaziyetler	139
~kın vazifesine karışmamak		376
Cenab-ı Rabb-i İzzet		90
Cenab-ı Rabbülâlemîn Hazretleri		70
Cennet	104, 282, 299	
~in lezaiz-i cismâniyesi		299
dünyanın ~ oluşu		240
cereyan		
hâkim ~lar		114
İslâmiyet, Kur'ân ve Nurlara taraftar olacak ~		208
Said Nursî'nin dünya ~larına bakmaması		294
tabakat-ı beşer ~ları		295
cesaret	198, 212, 359	
şahsî ~		358, 359
cesaret-i fıtrîye		198
ceset		
~ ve ruh		239
cesur		358
cevher-i tevhid		252
Cevşenü'l-Kebir	160, 331, 332	
cezalet		
nazımın ~i		241
cezalet-i nazım		246
Ceziretülarap		168
cihad		91;
<i>Bakınız: mücadele</i>		
cihât-ı sitte		
Kur'ân'ın ~si		251
cihaz-ı insâniye		136
cilve-i rahmet		236
Cinân		243
cizye		301
Cudî-i İslâmiyet		230
cuma		
hocaların ~ ve cemaatlerine ilişmemek		358
cübbe		124
Said Nursî ve Mevlâna Hâlid'in ~si		125
cümle-i tevhidiye-i kudsiye		84
cümudiye		229
cünha		387

C

Çelebi	381
çıplak	220, 381
Çin	100
çoban	122, 162
çocuk	282, 366
~lar ve Risale-i Nur	155, 161, 180

D

Daday	354
Dağ Kumandanı Çoban Veli	162
dâhî	
kudsî ~ler	20
Dahiliye Vekili	190
daire-i ders	155
daire-i iktidar	
~ haricinde olan hâdisat	314
daire-i ilim	139
daire-i ilim ve kudret	76
daire-i imkân	314
daire-i irade ve meşiet	76
daire-i meşrûa	218
daire-i Nuriye	109
daire-i siyaset	66
daire-i siyasiye	109, 307
daire-i zikir	135
dalâlet	65, 67, 86, 91, 141, 147, 157, 164, 183, 197, 216, 218, 226, 233, 239, 247, 253, 268, 321, 322
~ nazarıyla geçmiş ve gelecek zamanlar	219
~in yolu, mahiyeti	234
~te olanlar	<i>Bakınız: ehl-i dalâlet</i>
bütün elem ~tedir	231
dâllîn	231
~ yolu	231, 233, 239
damar-ı insanî	137
darağacı	219
Dârviran	181
Dârülhikmet	191
dârü'l-hizmet	182
davranış	
çirkin ~	357
de'b-i edeb-i ebed-müddet-i Kur'ân-ı ziyabar-ı şifakâr-ı hüdâdar	246
deccal	
~ tabiri	359
Deccal	99, 101
Hazret-i İsa'nın nüzulüne ve ~ı öldürmesine dair hadisler	99
def-i mefasit	205

def-i şer	205	dindârâne düsturlar	346
defter-i a'mal	23, 106, 116, 120, 128, 333, 352, 356, 366, 371, 376; <i>Bakınız: amel defteri</i>	dindârâne haletler ve vaziyetler	50
defter-i hasenat	339, 351, 392	dinî	
deha-i fennî	231	~ hakikatler	<i>Bakınız: hakaik-ı diniye</i>
dehşet	233, 234	~ hayat	<i>Bakınız: hayat-ı diniye</i>
delil-i mu'ciz	229	~ hisler	<i>Bakınız: hissiyat-ı diniye</i>
dememe-i tesbih	237	~ mesele	<i>Bakınız: mesele-i diniye</i>
Demirci Mehmet	216	~ vazife	<i>Bakınız: vazife-i diniye</i>
deniz		~ vezâifin uhrevî meyvelerini dünya hayatına basamak yapmamak	144
~deki gangama	238	din-i hakikî	
deprem	<i>Bakınız: yerin titremesi, zelzele</i>	Hazret-i İsa'nın ~sî	147
derd-i maişet	193, 215, 284, 318, 319, 336, 337, 338, 340, 351, 376, 377; <i>Bakınız: maişet derdi</i>	Hazret-i İsa'nın ~sinden çıkan nur-i semavî güneşi	169
~ sebebiyle Risale-i Nur'a çalışmayı terketmemek	184	Din-i İsevî	100
derece-i fehim	242	din-i İslâm	244, 274
derman	315	din-i Muhammedî	147
ders		dinsiz	57, 101, 209, 214, 296, 346; <i>Bakınız: ehl-i zındıka</i>
~ arkadaşı	113	manevî bir ~	66
nefs-i emmareyi ikna eden bir ~	28	dinsizlik	30, 66, 100, 207, 295, 306, 307; <i>Bakınız: zındıka</i>
desise		medeniyetin ~i	323
Nur Talebeleri aleyhindeki ~ler	211	dirilme	
dest-i edeb-i garb-ı hevesbâr-ı hevakâr-ı dehadar	246	ölümden sonra ~	<i>Bakınız: haşir</i>
dest-i inayet	272	divan	
dest-i kudret	231	evliya ~ları ve Risale-i Nur	27
deva-i imanî	379	diyanet	144, 386
devlet		doktor	128
hürriyetperver nâmını alan bir ~ ve istibdadı	94	oruç tutmayan ~ ve Üstat	128
devr-i âlem	228	Dokuzuncu Şua	145, 298
dikkat	338	~nın tekmiili	300
dil		dolu	382
binler ~lerle dua	121; <i>Bakınız: şirket-i maneviye-i uhreviye, iştirak-i a'mal</i>	dost	359
dilencilik	193	dua	39, 115, 135, 151, 156, 167, 386
dimâğ	283	binler dillerle ~	121, 163, 383; <i>Bakınız: şirket-i maneviye-i uhreviye, iştirak-i a'mal</i>
din	147, 166, 267, 322, 356	Ehl-i Sünnetin selâmet ve necatı için edilen ~lar	48
~ tilsimleri	296	günaha sevkedenin cezadan kurtulmasına ~ etmemek	91
~e uygun hayırlı amel	<i>Bakınız: amel-i salih</i>	mübarek ~lar	30
~i âlet etme ittihamına meydan vermemek	319	Nur Talebelerinin ~ ve kazançlarına hissedarlık	46
~in esaslarına dokunmadan insanların anlayacağı şekilde yorumlamak	<i>Bakınız: tecdid-i din</i>	Nur Talebelerinin hüsn-i akibeti için yapılan ~lar	38
~siz bir millet yaşayamaz	190	Risale-i Nur dairesindeki ~lara hissedarlık	155
dünyayı ~e tercih edenlere tokat	321	selâmet-i iman hakkındaki ~lar	39
dünyayı ~e tercih rejimi	145	şifa ~sî	126, 128, 132
hak ~e karşı ihanet	30	yağmur için ~	344
dindâr	<i>Bakınız: mütedeyyin, ehl-i diyanet</i>	dua-i şifa	129
~ feylesoflar	227		

dünya	315;
Bakınız: küre-i arz	
~ dârü'l-hizmettir	182
~ hayatı	Bakınız: hayat-ı dünyeviye
~nın cennet oluşu	240
~nın meşakkatleri	31
~yı ahirete tercih	48, 278
~yı dine tercih edenlere tokat	321
Dünya Savaşı	Bakınız: Harb-i Umumi
dünyaperest	322
~ gaddar zalimlere tokat	323
~lerin sebep olduğu musibet-i semaviye	323
düstur-i cifrî ve riyazî	224
düstur-i hakikat ve hukuk	295
düstur-i hareket	202
düstur-i Rahmanî	164
düstur-i şeytanî	164
düşman	232, 234, 235
İslâmiyet ve Kur'ân ~larına semavî tokat	322
düşmanlık	Bakınız: adavet

E

ebabil	321
ebed	236
ebedî	
~ bir gençlik	218
~ zulûmat	220
ebedül-âbâd	236
ebeveyn	385
Ebrehe	321
Ebu Bekir (r.a.)	Bakınız: Hazret-i Sıddîk
ecel	220
ecnebî	
manevî bir ~	66
ecram-ı ulviye	232, 234
edeb	
Avrupazâde ~	248
Kur'ân ~i ve Batı edebiyatı	246
Kur'ân'daki ~	248
Kur'ân'ın ~i	249
yabânî ~	249
edebî	242
edebiyat	246
edep	
~sizlenmiş edep	247
edyan-ı semaviye	91, 109
edyan-ı semaviye kâbesi	322
efe	162, 329, 358, 364
efelik	198
efkâr-ı âmme	55, 268
Eflâtun	231
Eğirdir	24

eğlence	239
sefihâne ve sarhoşâne şaşaalı bir ~	136
ehadis-i müteşabihe	
ahir zaman hâdisatına dair ~nin tevilleri	99
ehadis-i sahîha	99
ehadiyet	332
ehass-ı havâs	38
ehemmiyet	
haddinden fazla kendine ~ verdimmek	261
ehl-i bid'a	364
ehl-i Cennet	37
ehl-i dalâlet	48, 137, 138, 164, 187, 190, 193, 214, 215, 225, 226, 258, 273, 277, 279, 284, 319, 332, 336, 338, 340
~ için geçmiş ve gelecek zaman	218
~e semavî bombalarla tokat	322
~in aşılacağı manevî hastalıklar ve Risaleti'n-Nur	36
~in ehl-i hakikati mağlup etmesi	223
~in ehl-i hakka galebesi	198
~in fânîlerden aldığı zevk	138
mü'minlerin ~e taraftarlığı	279
ehl-i dikkat	272
ehl-i din	338
ehl-i diyanet	144, 295, 358
~ birbirini tenkit etmemeli	356
~ ve derd-i maişet	284
mülhidlerin ~i ithamı	329
ehl-i dünya	32, 37, 57, 70, 139, 176, 196, 211, 273, 304, 346
~ Risale-i Nur'a ilişmemeli	178
ehl-i fen	332
ehl-i gaflet	164, 187, 218, 332
ehl-i hak	277, 322
ehl-i dalâletin ~ka galebesi	197
ehl-i hakikat	23, 157, 193, 197, 198, 221, 225, 261, 276, 319, 322, 332
~ ittifaktaki kuvveti ihtilâfla zayı etmemeli	197
~in ittifaksızlığı	222
~in sohbeti	18
ehl-i dalâletin ~i mağlup etmesi	223
ehl-i hidayet	138, 139
ehl-i himmet	78
ehl-i hükûmet	187, 202
~ ve Risale-i Nur	346
ehl-i ibadet	194
ehl-i idâre	202
ehl-i ilhad	277
ehl-i ilim	49, 338
~ birbirini tenkit etmemeli	356
~ ve Beşinci Şua	62
~ ve Nur Talebeleri	284
~ ve Risale-i Nur	163, 272, 387
~in enaniyetini tahrik etmemek	357
mülhidlerin ~i ithamı	329

ehl-i iman	31, 49, 77, 91, 93, 102, 112, 113, 151, 165, 183, 193, 203, 211, 224, 264, 268, 279, 339; <i>Bakınız: mu'min</i> ~a zarar verenlere şefkat etmemek.....91 ~ın fânîyâtın aldığı zevk 138 ~ın imanlarını kurtarmak.....383 ~ın me'yusiyetlerini izâle 49 ahir zaman fitnesi, açlık ve ~.....193 ahir zamandaki açlık musibeti ve ~.....193	elhannâs 164 elif 79, 197 eltâf-ı Rabbaniye.....89 elvâh-ı mahfûza 139 elvâh-ı misâliye 139 emanet rütbesi 234 emel 233 Emin 23, 34, 53, 65, 68, 102, 120, 126, 127, 129, 150, 152, 154, 156, 170, 174, 178, 208, 269, 293, 311, 316, 317, 325, 328, 329, 340, 344, 354, 390 emir ~ dairesinde hareket.....205 emn ve ye's.....22 emniyet 187, 234, 347 hayat-ı içtimaiyenin ~i.....200 emsaline tefevvuk 261 enaniyet 164, 202, 225, 261, 277, 284, 294, 335, 336; <i>Bakınız: benlik, ene</i> ~ zamanı değil.....197 ~i terketmek <i>Bakınız: terk-i enaniyet</i> ~ini şahs-ı manevî havuzunda eritmek ...197 ehl-i ilmin ~ini tahrik etmemek.....357 enbiya 221 endişe gelecekte gelen ~ler 218 ene 261; <i>Bakınız: benlik, enaniyet</i> ensal-i âtiye.....161 enva-ı i'caz.....246 enva-ı i'caz-ı Kur'ân 240 enva-ı şîrk 252, 253 enva-ı tevhid yedi ~.....252 envar-ı hakikat 327 envar-ı imaniye 158 envar-ı tevhid 332 envar-ı vücudiye.....219 Erhamerrâhimîn 392 Erhamürrâhimîn 106, 120, 313 erkân-ı hükûmet.....72 erkân-ı iman ~a taarruz 27 erkân-ı imaniye 61, 258, 282, 298, 299 erkân-ı İslâmiye.....281 erkânlar 359 erkek 365 ~ler ve miras.....385 ervah-ı gayr-i tayyibe 378 ervah-ı habise 307 erzak-ı umumiye şüpheli mal hükümündeki ~.....194 Erzurum 285

esasat-ı diniye.....	148
esasat-ı İslâmiye.....	91
esasat-ı sünnet-i seniye.....	99
esas-ı azîmet.....	99
esas-ı takva.....	99
esas-ı velayet.....	99
esbab-ı emn.....	242
esbab-ı fesad ve ifsat.....	351
esbab-ı nüzûl.....	245
esbab-ı tefrika.....	348
esbabperest.....	253
esbap.....	243, 260, 384
zahîrî ~.....	384
eser	
Kur'ân ve Peygamber (a.s.m.) aleyhinde	
yazılan ~.....	210
eser-i inayet.....	73
Eski Said.....	39, 71, 93, 95, 191,
192, 227, 292, 326, 378; <i>Bakınız: Said Nursî</i>	
~'in eserleri.....	93, 96
~'in haber verdiği nur âlemi.....	307
~'in hissettiği istibdat.....	94
~'in hiss-i kablelvuku ile hissettiği iki	
hakikat.....	93
Eskişehir.....	59, 177
Eskişehir hapishanesi.....	49, 223
esma.....	332
~nın cıvelleri olan vaziyetler.....	139
esma-i mübareke.....	210
esma-i sitte.....	381
esrar-ı Cehennem ve Cinan.....	243
esrar-ı gaybiye.....	149
esrar-ı şehadet.....	243
esrar-ı tevafukiye.....	259
eş.....	<i>Bakınız: harem</i>
eşedd-i zulüm.....	94, 115, 301
Eşref.....	180
eşya.....	380
~da olan asvat.....	238
etraf-ı fezâ.....	232
evc-i âlâ.....	28
evham.....	221
evlât.....	282, 385
şefkati yanlış kullanan valideler ve ~ları.....	385
evlenme.....	<i>Bakınız: izdivaç</i>
evliya.....	28, 95, 103, 105, 225;
<i>Bakınız: ehl-i velayet, velî</i>	
~ divanları ve Risale-i Nur.....	27
büyük zâtların ve ~ların felekten ve	
zamandan şikayetleri.....	314
Nakşî ~sı.....	104
evliya-i azîme.....	111, 124, 334
evrat.....	135, 183

evrad-ı mahsusa.....	135
evrad-ı mühimme.....	382
eyyam-ı meşhure.....	207
eyyam-ı mübareke.....	56, 115
Eyyüb.....	355
ezan.....	359
ezan-ı Muhammedî.....	270, 343
ezkâr.....	238
ezvak.....	384
ezvak-ı arifin.....	242
ezvak-ı imaniye.....	327
ezvak-ı maneviye.....	158
ezvak-ı medeniye.....	43

F

fâide.....	382
fâkat.....	232
fakdül-ahbap.....	248, 249
fakir.....	147, 290, 344
aç ~lere yardım etmek.....	193
Harb-i Umumîdeki ~ler.....	323
fakîrû'l-hal.....	318
fakr ü zaruret.....	137
fânî.....	139
ehl-i dalâlet ve ehl-i imanın ~lerden aldığı	
zevk.....	138
fânîyât.....	138, 139
farz.....	260;
<i>Bakınız: feraiz</i>	
~ları yapan kebireleri işlemeyen kurtulur	205
Fatiha.....	52, 291, 296
~nın ahirinde işaret olunan üç yol.....	228
fedakâr.....	329
fedakârlık.....	198, 278, 330, 358
felâket	
bîçarelere gelen ~ler.....	146
Hristiyan mazlumlaraın çıktıkları ~ler.....	147
felek	
~in kanunu.....	314
~ten şikâyet.....	314
felsefe.....	28, 147
~ ilimleri.....	<i>Bakınız: ulûm-i felsefe</i>
fena.....	210
fenâfilihvan.....	261, 348
fenâfirresul.....	261
fenâfişşeyh.....	261
fenâ-i mutlak.....	139
fenn-i beyan-ı maani.....	245
feragat-i nefis.....	274
ferah.....	72, 179, 249
ferahlık.....	184, 283, 338

feraiz	219, 221
fert	
~in hakkı cemaate feda edilmez	209
ferd-i ferit	21
ferdiyet	278
~ makamı	278
~ zamanı	20
ferit	20
~ makamı	278
ferman	
Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsinin	
terfî ~ı	150
ferman-ı âlî	150
fert	
cemaat için ~ feda edilir düsturu	208
küllî kanunlar, biçare ~ler ve inayat-ı	
hasa	315
feryadüfizar	239
fesahat	241
fesat	207
fetret	147
Fetva Emîni Ali Rıza..... <i>Bakınız: Ali Rıza (Fetva</i>	
<i>Emini)</i>	
fevkazzaman	139
feyiz	27
~li makamlar	113
feylesof	209
dindar ~lar	227
Feyyaz-ı Mutlak	275, 314
Feyzi	65, 68, 69, 79, 102,
103, 104, 119, 120, 126, 127, 150, 152, 154,	
156, 170, 172, 174, 178, 192, 195, 262, 269,	
274, 287, 293, 317, 325, 340, 344, 345, 374	
Feyzi Mehmed Efendi	73
feza-i lâtif	229
fırak-ı dâlle	358
fırka-i dâlle	37
fısk	290
fıtrat desâtiri	242
fıtrat-ı insânîye	136
fihî nazarun	224
Fihriste	35, 45, 186, 195
fikir	66, 218, 326
~ hürriyeti..... <i>Bakınız: hürriyet-i fikir</i>	
fikren yanlış	357
fıkr-i tevellüd küfrü	253
fil-i mahmudî	323
filo	323
fırak	139
fıraku'l-ahbap	249
Firavun	266
firavunluk	295
Firdevs	240

Firdevs-i manevî	240
fitne	264
~ ateşleri	137
ahir zaman ~si ve açlık	193
zamanın câzibedar ~	222
Fuad	316, 354
fuhşiyat	194
fukara	279, 318
Furkan (Kur'ân)	251
Furkan-ı Celîlüşşan	251
fütuhât	
manevî ~	141
fütuhât-ı imaniye	33, 44
fütür	77, 78, 173, 279, 284, 340, 390

G

gadab-ı ilâhî	157
gaddar	148
gaddarlık	247
gadr	91
gafil	187
gaflet	173, 218, 332, 335, 336, 351, 378
~ mevsimi	337, 370
~ zamanı	376
gaile	31
galâ	273, 318
galebe ettirmek	384
Galib Bey	42
gam	222
~lı hüzn	248, 249
garabet	
üşlüpların ~ı	241
Garbın fûnunu	287
garip	234
Gavs-ı Azam	105, 118, 163,
223, 278, 288, 310	
Gavs-ı Azam Şâh-ı Geylânî	20
Gavs-ı Geylânî	168, 211
gavsiyet	278
gayat-ı irşât	245
gaybî	276, 307
~ esasat	241
~ esrarı açacak meslek	148
~ şeylerden haber verilmesinin yasak	
edilmesi	308
~ umur	241
gaybî-i asumanî	241
gayp	243
~ın gizlenmesi	307
gayret	58, 78, 102, 370
gayrimeşru	218, 220, 221, 222

Gazalî.....	Bakınız: Hücetü'l-İslâm İmam-ı Gazalî, İmam-ı Gazalî
gazete	
Said Nursî ve ~.....	187
gazi.....	231
gece	
mübarek ~ler.....	30;
Bakınız: leyâli-i mübareke	
geçici.....	Bakınız: muvakkat
geçim.....	Bakınız: maişet
~ derdi.....	Bakınız: derd-i maişet
geçmiş	
~ muvakkat vaziyetler.....	139
~ten gelen hüznler.....	218
geçmiş zaman	
dalâlet nazarıyla ~.....	219
iman nazarıyla ~.....	219
insan ve hayvan için ~.....	218
gelecek	
~ten gelen korkular, endişeler.....	218
gelecek zaman	
dalâlet nazarıyla ~.....	219
iman nazarıyla ~.....	219
insan ve hayvan için ~.....	218
gelişme.....	Bakınız: terakkî
genç.....	194, 221
bedbaht ~ler.....	221
bîçare ~lere verilen bir tenbih.....	217
hakiki ~ Türkler.....	217
gençlik.....	217, 218, 222, 365
~ darbesini yiyen bir hanım.....	365
~ suiistimalâtı.....	221
~in gayr-i meşrû zevkinin neticeleri.....	222
~in sefahetkârâne zevkleri.....	220
ebedî bir ~.....	218
hakîki ve zevkli ~.....	217
sefahette giden bir ~in neticeleri.....	221
Gençlik Rehberi.....	318
gıda.....	193
gıybet	
~ten zecreden ayet.....	271
Said Nursî hakkındaki ~.....	269
görenek.....	143
gösteriş.....	260
göz.....	235, 236
iman ~ü.....	237
gusûl.....	182
gül fabrikası.....	63, 64, 87, 89, 96
gül-i Muhammedî.....	180
gümrah.....	253
günah.....	147, 194, 205, 206, 296, 323, 335
~a sevk edene taraftar olmamak, şefkat etmemek.....	91
~lara karşı takva.....	206
~lara mukabele.....	124

~lardan çekinmek.....	219
~tan kaçınmak.....	206;
Bakınız: takva	
ahir zamandaki ~lar.....	85
büyük ~lar.....	Bakınız: kebair, kebair-i azîme
büyük ~lardan kaçınmak.....	Bakınız: terk-i kebair, içtinab-ı kebair
hayat-ı içtimaiyedeki ~lar ve Nur Talebeleri.....	123
güneş.....	237, 332
uç ~.....	168
Güranlı Mehmed Efendi.....	196
gürültühâne-i insan.....	235
güvenlik.....	Bakınız: asayiş, emniyet
güzel	
Mevlâ neyleirse ~ eyler.....	390

H

hac.....	282
hacat.....	234
hacat-ı gayr-i zaruriye.....	143
hacat-ı hayatiye.....	137
hacat-ı zaruriye.....	143
haccü'l-ekber.....	297
hacet.....	232
Hacı Hafız.....	34, 42, 88, 107, 117, 132, 175, 281, 330, 355
Hacı Osman.....	132
Hacı Ziya.....	70
hâdî.....	68
hadim-i Kur'ân.....	47
hadis.....	99
hâdis.....	253
hâdisat.....	237
~ mukadderdir.....	153
~a Allah'ın merhamet, hikmet, adalet ve rububiyeti noktasından bakmak.....	314
başa gelecek ~in bildirilmemesi.....	307
daire-i iktidar haricinde olan ~.....	314
hâdisat-ı âlem.....	49
hâdisat-ı zamaniye.....	98
hâdis.....	272
hâdis-i ahir zaman.....	101
hâdis-i elîme.....	185
hâdis-i inayet.....	312
hâdis-i nevmiye.....	152
hâdis-i Nuriye.....	173
hâdis-i taarruziye.....	170, 177
hadis-i şerif.....	182
hafız.....	181
Kur'ân'ın ~lardan nez edilmesi.....	182
Hafız Ahmed.....	62, 107, 311

Hafız Ali	18, 20, 29, 34, 43, 54, 60, 64, 65, 85, 103, 130, 134, 140, 141, 159, 160, 171, 172, 174, 176, 185, 188, 194, 195, 198, 199, 214, 216, 256, 281, 286, 298, 304, 325, 328, 333, 339, 340, 344, 347, 348, 350, 363, 364, 369, 370	hakikat-i Leyle-i Kadir	255, 383, 384
~'nin hastalığı	171	hakikat-i mevt	219
~'nin ihlâsı	363, 375	hakikatperestlik sıddıkiyetindeki fedakârlık	358
~'nin tevazu ve ihlâsı	64	hakikatperestlik şevki	248
Risale-i Nur'a işaret eden ayetin istihracına dair ~'nin fıkrası	82	Hakîm	
Hafız Emin	196, 274, 342	~'in hikmetini bir nevi tenkit	313
Hafız Mehmed	188, 195, 203, 360, 387	Hakîm-i Mutlak	68
Hafız Mehmed Emin	172	hâkimiyet-i İslâmiye	346
Hafız Mustafa	131, 170, 174, 280, 281, 297, 304, 318, 325, 328, 333, 339, 340, 347, 348, 355	hakkalyakin	38
Hafız Tevfik	33, 313	hakkaniyet-i Kur'âniye	295
Hafız Zühtü	388	Hakkı	24, 32, 33, 88, 334, 375
hafıza	<i>Bakınız: kuvve-i hafıza</i>	hakperestlik	246, 248
Hafız-i Hakikî	211, 287, 288, 387	haksız itirazlar	276
hak	48, 346	halâşkâr	140
ferdin ~kı cemaate feda edilmez	209	Halıcı İbrahim	304
Hak	275	Hâlık	253
hakaik-ı ahval	242	~'ın hikmeti	236
hakaik-ı diniye	68	Hâlık-ı Arz ve Semavat	86
~nin fevaid-i dünyeviyesi illet değil, teşvik edici olabilir	144	Hâlık-ı Kâinat	
hakaik-ı gaybiye	243	~in kudret ve rahmetine dayanmak	295
hakaik-ı imaniye	25, 28, 38, 47, 66, 68, 72, 88, 98, 157, 223, 267, 273, 280, 306, 327, 329, 356	Hâlık-ı Kerîm ve Rahîm	313
~ alet edilmez	73	Hâlık-ı Mutlak	90
~ herşeyin fevkindedir	329	Hâlık-ı Rahîm	22, 42
~ muhâfazasında tecdid vazifesi	268	Hâlık-ı Zülcelâl	41, 90
~ye hizmet	148, 156	hâl-i âlem	157
~yi alet ediyor ittihamı	329	Halil İbrahim	62, 171, 172, 173, 333, 377
~yi kemal-i vüzhla beyan ve ispat	26	halk	215
hakaik-ı imaniye-i Kur'âniye	201	~a kabul ettirmek	384
hakaik-ı İslâmiye	66, 97, 99	halka-i envar	155
hakaik-ı Kur'âniye	296	halka-i Tahmidat-ı Ahmediye	155
~ alet edilmez	73	halka-i zikir	135, 251
hakikat	28, 315, 346	hamâset	246
~ ehli	<i>Bakınız: ehl-i hakikat</i>	hamd	135, 380
~ kardeşine adavet	164	hamd ü senâ	86, 380
~in envarına giden kısa bir yol	327	hâmi	235
hakikatbin	112	hamiyet-i İslâmiye	115
hakikat-i ilmiye	25	hanım	<i>Bakınız: harem</i>
hakikat-i İslâmiye	98	~lar ve Risale-i Nur	122, 166, 181, 213
hakikat-i İslâmiyet		gençlik darbesini yiyen bir ~	365
~in esasları	281	mesture ~lar	136
~in yedi esâsı	281	hapishane	221
hakikat-i Kur'âniye	209	haps-i münferit	
		Said Nursî'nin ~i	269
		haram	194, 250
		~ ve helâlî bilip haramdan çekilmek	347
		~in terki vaciptir	205
		~ların terkinde riya giremez	260
		helâl ~ı bilmek	200
		haram-ı nazar	181

Harb-i Umumî	92, 119, 157, 178, 323	Risale-i Nur Talebeleri ve ~	116
Anadolu'nun ~'den kurtulması ve Risale-i Nur	290	hatme-i kübra	135
Birinci ~	95, 289	hatme-i muazzama-i Muhammediye	155
eski ~	145	hatme-i Nakşiye	135
eski ve yeni ~	263	hatt-ı Arabî-i Kur'ân	143
ikinci ~	289, 290	hatt-ı Kur'ân	98
Said Nursî'nin ~ ile ilgilenmemesi	157, 178, 201	hava ~daki demdeme	238
harekât-ı ecrâm	236	maddî ~nın manevîyat üzerindeki etkisi ..	183
harekât-ı kalbiye	191	maddî ve manevî ~	77
harem mütedeyyin zatlar ve ~leri	386	manevî ~	183, 360
Haremeyn-i Şerifeyn	40	havarik-i medeniyet	86
harf	<i>Bakınız: haruf</i>	havf	233, 234
hârîka-i zamanî	244	~ ve reca	22
harp	156, 295	hayal	231
Hasan	62	~e gelen çirkin ve küfrî hatıralar	22
Hasan Atıf	174, 185, 214, 215, 216, 349, 356, 358, 363, 364, 376	hayat	143, 193, 207, 217, 218, 279
Hasan Avni	357	~ şartları	<i>Bakınız: şerait-i hayat</i>
Hasan Ulvi	106	~ın lezzeti ve zevki	219
hasarat	290	~ın saadet ve lezzeti	165
hasaret insanların ve Müslümanların teselsül eden ~leri	289	daim ~	236
manevî ~ler	289	iman, şariat ~	115, 201, 268
hasaret-i azîme	291	Nur Talebeleri ~ meselelerini merakla bakmamalı	296
hasaret-i insaniye	289	hayat-ı bâkiye	175
hasenat	151, 207, 333, 352, 366, 371	hayat-ı dünyeviyeyi ~ye tercih	136
hasene	22, 48, 106, 114	hayat-ı diniye	144
haslar	359	hayat-ı dünyeviyyenin ~ye galebesi	138
hasr-ı vakit	319	hayat-ı dünya	356
hasta	222, 378, 379	hayat-ı dünyeviye	141, 144, 157, 182, 183
Hasta Risalesi	378	~ gafleti	173
hastahâne	221	~nin hayat-ı diniyeye galebesi	138
hastalık	140, 221, 282, 374, 378, 380	~nin muhafazası	137
Said Nursî'nin bir ~ı ve menfaatleri ..	378, 379	~nin zararları	167
vehmî ve asabî ~	22	~yi hayat-ı bâkiyeye tercih	136
Hastalık Lem'ası	373	~yi hayat-ı uhreviyeye tercih ...	137, 143, 145
haşır	30, 233, 299, 300	hayat-ı ebediye ~leri mahvedenlere şefkat etmemek	91
~e ait risaleler	146	~nin zararları	167
~e iman	<i>Bakınız: tasdik-i haşır</i>	hayat-ı içtimai	267
haşiye	318	hayat-ı içtimaiye	136, 157, 187, 199, 201, 206, 268, 301, 356, 358; <i>Bakınız: içtimai hayat</i>
haşr-i cismanî	298, 299, 300	~ ve zekat	282
~yi ispat eden hüccetler	299	~deki günahlar ve Nur Talebeleri	123
hata	335, 336	~deki günahlar ve takva esası	206
hatırat	22	~nin emniyeti	200
hatiat	85	~yi anarşilikten kurtaracak beş esas	347
Hatip Mehmed	45, 73	hayat-ı içtimaiye-i İslâmiye	49, 67, 268
hatme-i Ahmedîye	135	hayat-ı içtimaiye-i ümmet	273
hatme-i hâcegân	117	hayat-ı insaniye	136
hatme-i Kur'âniye		hayat-ı siyasiye	157, 268, 358
		~yi anarşilikten kurtaracak beş esas	347
		hayat-ı uhrevî	183

hayat-ı uhreviye	141, 144, 165, 167	~ daire	<i>Bakınız: daire-i meşrua</i>
~ ezvâkı	183	~ haramı bilmek	200
hayat-ı dünyeviyeyi ~ye tercih	143, 145	haram ve ~ı bilip haramdan çekilmek	347
Hayatı	282	hercümerç	
hayatperest	138, 268	küre-i arzın ~ı	201
hayır	315	hesab-ı cifrî ve ebcedî ve riyazî	264
~lı işler	<i>Bakınız: umur-i hayriye</i>	heva	239, 248
hayrat	194, 205	heves	48, 239, 248, 249, 315
Hayri	312, 313, 354	hevesat	183, 217, 329
Hayriye	312	~ zamanı	205
Hayrünnisâ	282	hevesat-ı gayrimeşrua	221
hayt-ı semavî	244	hevesat-ı nefsanîye	181, 183
hayvan	218	hevesat-ı rezile	194
hayy-ı meyyit	247	hevesat-ı sihirbaz	239
hazine-i ebediye	220	hıfz-ı hayat cihazı	137
Hazret-i Ali	29, 179, 211, 223, 258;	hıfz-ı ilâhî	34
<i>Bakınız: İmam-ı Ali</i>		hıfz-ı Kur'ân	
Hazret-i Eyyûb Lem'ası	373	~'a çalışmak ve Risale-i Nur'u yazmak	88
Hazret-i İmam-ı Ali	176, 345	ahir zamanda ~'a set çekilmesi	182
Hazret-i İsa	101, 181, 305;	hıfz-ı Rabbanî	31
<i>Bakınız: İsa (a.s.)</i>		Hristiyan	
~'nın din-i hakikîsi	147	~ mazlumlardan çektikleri felâketler	147
~'nın din-i hakikîsinden çıkan nur-i		~larla bile münakaşa etmemek	358
semavî güneşi	169	Hristiyanlık	<i>Bakınız: din-i İsevî, İsevîlik</i>
~'nın nüzulüne ve Deccalî öldürmesine		hırs	137, 261, 301, 319
dair hadisler	99	hırs-ı hayat ve hıfzı	136
~'nın semavî nüzülü	102	hırs-ı şöhret	261
Hazret-i Mehdi ve cemaati	268	hırsızlık	193
Hazret-i Mevlâna Hâlid	160	Hicaz	278
Hazret-i Mevlâna Zülcenaheyn Hâlid		hidayet	68
Ziyeaddin	125	hiddet	277
Hazret-i Muhammed	<i>Bakınız: Muham-</i>	hidemat-ı imaniye	113
<i>medü'l-Haşimî, Resul-i Ekrem, Rahmetenli'l-</i>		hidemat-ı Nuriye	198
<i>Âlemîn (a.s.m.), Ahmed (a.s.m.), Hazret-i</i>		hikâyet-i iyanî	243
<i>Peygamber, Peygamber (a.s.m.), Muham-</i>		hikmet	39, 238, 314, 315, 362
<i>med (a.s.m.), Mirac Sahibi, Muhbir-i Sadık,</i>		Allah'ın ~ı	314
<i>Zat-ı Ahmediye</i>		Hakîm ve Rahîm'in ~ tenkit	313
~'in velayeti	<i>Bakınız: velâyet-i Ahmediye</i>	hikmet-i ezeliye	314
Hazret-i Ömer	387	hikmet-i ilâhiye	314
Hazret-i Peygamber	168	hikmet-i Rabbanî	245
Hazret-i Sıddık	123	hikmet-i Rabbaniye	20, 314
Hazret-i Üstat	70	hikmet-i tamme-i Sübhaniye	164
Hazret-i Ziyâeddin	111	hil'at-ı vücut	234
hazz-ı nefis	380	hilâfet	189
hazz-ı nefsiden teberri	363	hile	<i>Bakınız: hud'a</i>
hediye	77, 175, 235	Hilmi	120, 170, 313, 325, 367
Said Nursî'nin ~ kabul etmemesi	131	Hilmi Bey	308, 339, 354
hediye-i Kur'âniye	227	himayet	31
hediye-i Nuriye	372	himayet-i Rabbaniye	338
hekim	128	himmet	78, 113, 230
helâket	146	Hind	40
insanların ve Müslümanların teselsül		Hindistan	94
eden ~leri	289		
helâl	194, 249		

his	248	iman ~inde sebat	356
hiss-i elîm	239	iman ~inin safveti	115
hiss-i heyecan	248	iman ve Kur'ân ~i	264
hiss-i hüzn-i gamdar	248	imanı kurtarmak ~i	201
hiss-i kablelvuku	50, 71, 93	imanî ~ler	273
~ ile ikaz	170	kudsî ~	72
hiss-i ulvî	249	maişet yüzünden ~i bırakmamak	280
hissiyat	233, 236, 336	manevî ~lerin neticeleri	182
kör ~	278, 335	Nur Talebelerinin ~ten alıkonulmaya	
hissiyat-ı diniye	157, 193, 279	çalışılması	204
hissiyat-ı ulviye-i diniye	273	Risale-i Nur ~i	43, 104,
hitab-ı Yazdanî	243	149, 173, 174, 187, 283, 294, 301, 387;	
Hizb-i Azam	26	<i>Bakınız: Risale-i Nur hizmeti</i>	
Hizb-i Azam-ı Kur'ânî	56	vazifemiz ~tir	141, 384
Hizb-i Ekber	26	hizmet-i imaniye	87, 104, 113,
Hizb-i Kur'ânî	333, 390	187, 226, 257, 363, 370, 380, 383;	
hizb-i makbul	53	<i>Bakınız: Risale-i Nur hizmeti</i>	
Hizb-i Nuri	331, 332, 333, 340, 390	tek başına ~	197
Hizb-i Nuriye	326, 328	hizmet-i kudsiye	90
Hizbü'l-Ekber	153, 173, 196	hizmet-i Kur'ân	287
Hizbü'l-Ekber-i Nuri	325	hizmet-i Kur'âniye	19, 33, 50,
Hizbü'l-Ekber-i Nuriye	195, 326	58, 69, 87, 129, 176, 180, 186, 308, 343	
Hizbü'l-Ekber-i Kur'ânî	125	~de tesanüt	340
Hizbü'l-Ekberü'l-Azam	118	hizmet-i Nuriye	259, 308, 320, 348, 350
hizbü'l-Kur'ân	181	~de ihlâs-i tammeden sonra sebat ve	
hizbü'ş-şeytan	209	metanet gelir	359
hizmet	80, 90, 106, 111,	~yi velayet makamına tercih etmek	383
112, 117, 119, 124, 126, 142, 350		hizmetkârlık	
~ noktasında feyizli makamlara kanaat ..	113	kutbiyet de verilse ~i tercih etmek	364
~ te şahs-ı manevînin önemi	113	hoca	124, 182, 375, 387
~ te telaş etmemek	387	Risale-i Nur'a muarız bir ~ ve dolu	381
~ te tesanüt	341	Hoca Haşmet	267
~ e ciddi devam	284	Hoca Mustafa	275
~ e hasr-ı vakit edenler	319	Hoca Sabri	274
~ ni vazife-i ilâhiyeye bina etmemek	141	Hoca Vehbi	369
~ te birbirini tenkit etmemek	319, 336, 340	hocalar	98, 224, 257, 327, 359
~ te birbiriyle ihtilâfa düşmemek	340	~ ve Risale-i Nur	327
~ te ciddiyet ve şevk	78	~ in Cuma ve cemaatlerine ilişmemek	358
~ te çekilen sıkıntılar	179	~ ın Risale-i Nur aleyhinde kullanılması ..	349
~ te dikkat ve metanet	284	~ ın Risale-i Nur'dan soğutulmaya	
~ te fütur getirmemek	340, 390	çalışılması	257
~ te ihtiyat	18, 21, 24, 33, 156, 176, 179,	~ la mübareze etmemek	350
211, 284, 288, 345, 350, 359, 364, 387		İslâmköy ve ~i	286
~ te ihtiyat, dikkat, sebat ve tesanüt	338	zahirî ~	99
~ te ittihat	44	hodfûrûş	284, 376
~ te kusurları büyütmek	351	hodfûrûşluk	260, 261
~ te metanet ve sadakat	198	hodgâm	148
~ te metanet, ihtiyat ve dikkat	293	hodgâm sofimeşrepler	277
~ te sadakat, sebat, müfritane irtibat ve		hodgâmlık	295, 335
ihlâs	113	hortlak	247
~ te tesanüt	319, 336, 348	hubb-i câh	261, 277
~ te vahdeti muhafaza	348, 351	hud'a	
en selâmetli ve muvaffakiyetli ~	115	Risale-i Nur'a karşı kurulan ~lar	210
hakaik-ı imaniyeye ~	148		
iman ~i	273		

hukuk	208
~ları çiğneyenlere afuvkârâne bakmamak 48	
milletin selâmeti ve cüz'î ~lar	208
hukuk-i amme	267
hukuk-i ibad	48
hukuk-i insaniye	148
Hulûsî (Yahyağil)	32, 33, 62,
119, 134, 190, 320, 353, 375	
~nin gaillesi	31
Hulûsî Bey	353, 369
Hulûsî-i Salis	96
Hulûsî-i Salis Abdullah Çavuş	369, 388
Hulûsî-i Sani	303
huruf	
Risale-i Nur'un yeni ~la yazılması	204,
297, 302, 304	
yeni ~ ve Risale-i Nur	317
hurufat-ı kudsiye	225
huruf-i Kur'ân	98
huruf-i Kur'âniye	149, 297
~yi tercüme ile tahrif, tebdil, tağyir	79
huzur	332, 362
huzur-i dâimî	332
huzur-i kalp	386
huzur-i tam	386
Hüccetü'l-İslâm İmam-ı Gazalî	258, 260
Hüccetullahü'l-Bâligâ	318
Hücumât-ı Sitte	319
hüda	239
hüda-i Furkanî	240
hüda-i Kur'ânî	231
hükûmet	67
~te olanlar	<i>Bakınız: ehl-i hükûmet</i>
dinsizliği kaldıracağını ilan eden ~	100
dinsizlik ve Bolşevizmi tervec eden ~	100
hürmet	187, 200, 202, 206, 347, 366, 385
Hürriyet	49, 288
Hürriyet İnkılâbı	289
hürriyet-i fikir	387
hürriyet-i şer'îye	94
hürriyetperver	
~ nâmını alan bir devlet ve istibdadı	94
hürriyet-i vicdan	387
Hüseyin	108, 334
hüsn-i âkıbet	38, 39, 191
hüsn-i cereyan	111
hüsn-i hâtime	45
hüsn-i hizmet	377
hüsn-i kabul	261
hüsn-i maişet	309
hüsn-i misâl	117, 285, 286
hüsn-i mücerred	247

hüsn-i mücerred aşkı	248
hüsn-i niyet	80
hüsn-i zan	111, 112, 113, 215, 276
Nur Talebelerinin Said	
Nursî'ye ~ları	273, 361
Said Nursî'nin ~ları kabul etmemesi	32
Said Nursî'nin ~ları tadili	111, 114,
117, 171, 267	
Hüsnü Efendi	320
Hüsrev (Altınbaşak)	18, 20, 23,
34, 41, 45, 60, 62, 64, 87, 102, 107, 117, 118,	
119, 126, 130, 132, 133, 134, 142, 158, 172,	
175, 176, 188, 198, 199, 213, 285, 293, 304,	
308, 330, 331, 337, 339, 340, 342, 343, 344,	
345, 348, 350, 363, 364, 374, 375, 377, 381	
~ ve mu'cizatlı Kur'ân	363
~'in hanım akrabasının vefatı	330
~'in hizmette gösterdiği harikalar	142
~'in kalemi	114, 142;
<i>Bakınız: kalem-i Hüsvî</i>	
~'in yazdığı Kur'ân	339, 380
~'lerin valideleri	45
hüsün	246, 247
hüzn-i Kur'ânî	249
hüzn-i müştakane	249
hüzn-i yetimî	250
hüzün	140, 218, 249
âşıkane ~	249
gamlı ~	248, 249
geçmişten gelen ~ler	218
rikkatlı ~	248
ulvî ~	248

ırkçılık	<i>Bakınız: asabiyet-i milliye</i>
ıslah	335
İsparit	369
Isparta	35, 44, 63, 70, 95, 105, 116, 127,
128, 130, 132, 134, 140, 152, 155, 169, 170,	
173, 175, 177, 180, 187, 189, 191, 199, 201,	
209, 260, 279, 282, 285, 287, 292, 293, 307,	
320, 328, 329, 339, 342, 343, 344, 349, 351,	
353, 354, 355, 361, 364, 368, 375, 377, 390	
~ muhbirleri	320
~ ve havalisi	361
~ zelzelesi	381
Said Nursî ve ~	23, 292, 368
Isparta Hafız Ali'si	344, 349
Isparta kahramanları	104, 105, 174, 198
Ispartalı Hilmi Bey	293
ışık	
istikbaldeki ~	49
Said Nursî'nin haber verdiği ~	49

İ

i'caz.....	241	İhlâs Suresi.....	<i>Bakınız: Sure-i İhlâs</i>
i'caz-ı beyan.....	242	ihlâs-ı tam	301
i'caz-ı Kur'ân.....	142, 240	ihlâs-ı tamme	359
i'caz-ı Kur'ânî		ihسانat-ı İlâhiye	86
~nin yedi menabi-i külliyesi	241	ihسانat-ı mahsûsa.....	315
i'caz-ı manevî.....	55, 287	ihسان-ı Rabbanî.....	35
ibadet.....	47, 56, 72, 179, 257, 260, 288, 326, 363, 382, 383	ihtarat	298
binler dillerle ~	124, 125;	ihtar-ı gaybî.....	49
<i>Bakınız: şirket-i manevîye-i uhreviye, iştirak-ı a'mal</i>		ihtar-ı manevî.....	204
hayat-ı içtimaiyedeki günahlar ve hususî ~	123	ihlikâr	273, 279, 290, 293, 301
menfî ~	206	ihlikâf	197, 340, 349
ibadet-i makbule.....	47	ihlikâf-ı meşrep	340
ibadet-i nafilâ.....	26	ihliyaç.....	48, 137
ibadet-i tefekkûriye.....	362, 382	ihliyar	147, 156, 206, 222
İbrahim	303, 305	~ kadınlar ve Risale-i Nur.....	166
icaz.....	240, 246	~lar ve Risale-i Nur.....	161
icazet.....	124	İstanbuldaki ~ın itirazı.....	257
içtihat		Risale-i Nur'a itiraz eden ~a cevap	222
hatası zahir bir ~	276	risaleleri yazarken vefat eden ~	45, 73
içtimai hayat.....	313;	İhtiyar Risaleleri	354
<i>Bakınız: hayat-ı içtimaiye</i>		İhtiyarlar Lem'ası.....	146
~ın revabıtı	242	İhtiyarlar Risalesi	
Risale-i Nur dairesi haricindekiler ve ~	157	~'ni yazarken vefat eden ihtiyar talebe	45, 73
içtinab-ı kebair	124, 126, 262	ihliyat	18, 21, 23, 24, 30, 33, 156, 176, 211, 288, 293, 338, 345, 350, 359, 360, 364, 376, 387
idare	346, 387	hizmette ~	179
idare-i ruhiye ve diniye ve şahsiye ve beytiye ve karye	66	ihvân-ı tarikat	136
idlâl.....	322	İkinci Ali	297
ifâza-i nuranî	242	İkinci Şua	145
iffet	217, 218	ikrâm-ı İlâhî	43
ifrat-ı şefkat	92	iktisat	215, 261, 274, 319
ifsat	164, 207	İktisat Lem'ası	319
ihanet		İktisat Risalesi	175
hak dine karşı ~	30	iktisatsızlık.....	137
ihbar-ı evvelîn	243	ilâh	253
ihbar-ı gaybî.....	264	ilâh	253
ihbar-ı gayp.....	269, 270	ilâhî	
ihbar-ı sadıka	243	~ hakaik	241
ihlâs	18, 41, 42, 64, 113, 120, 124, 126, 134, 144, 182, 196, 198, 203, 205, 207, 211, 216, 255, 304, 330, 340, 348, 351, 356, 360, 363, 364, 375, 378, 380, 382, 383, 386, 388, 390	~ tenezzülât	243
İhlâs Lam'ası.....	319	ilerleme.....	<i>Bakınız: terakki</i>
İhlâs Risaleleri	356, 369	ilhad	85, 91, 248
~ nefis-i emmarenin desiselerini izale eder	335	ilim.....	164, 327
İhlâs Risalesi.....	216, 340	~ öğrenen talebe	<i>Bakınız: talebe-i ulûm</i>
		~ sahipleri.....	<i>Bakınız: ehl-i ilim</i>
		illet.....	144, 382
		ilmelyakin	38
		ilm-i din.....	98
		ilm-i kelâm.....	327
		ilm-i mantık.....	192
		ilm-i muhit.....	263
		ilm-i usul.....	22

ilmü'l-guyûb.....	241	Nurların ~a dair tahşidatı.....	55
iltifat.....	77	Risale-i Nur dairesine giren ~la kabre girecek.....	383
iltifat-ı merhamet-i Rahman.....	166	yalnız ~ nurlarını neşretmek.....	383
iltifat-ı Rahmânî.....	76	iman, şariat, hayat.....	115, 201, 268
iltifât-ı rahmet.....	317	imancî.....	73
imam.....	235, 262	iman-ı bilgayp.....	38
iki ~.....	278	iman-ı bilkader.....	32
imamet.....	23, 262	iman-ı billâh.....	139, 235, 298, 299, 300
İmam-ı Ali.....	31, 163, 287, 288	iman-ı bilyevmî'l-âhir.....	298, 300
İmam-ı Gazalî.....	20, 257, 260;	iman-ı hakîkî.....	97
<i>Bakınız: Hücetü'l-İslâm İmam-ı Gazalî</i>		iman-ı kâmil.....	38
İmam-ı Rabbanî.....	20, 226, 335, 358	iman-ı şuhûdî.....	38
İmam-ı Şâfiî.....	181, 284	iman-ı tahkîkî.....	36, 38, 163, 165, 260
iman.....	26, 27, 28, 32, 37,	imânî	
38, 44, 47, 48, 49, 54, 55, 93, 102, 104, 141,		~ dersler.....	166
178, 193, 199, 205, 207, 218, 219, 220, 221,		~ hakaikteki tecdid.....	268
224, 226, 236, 237, 267, 268, 273, 276, 289,		~ hizmetler.....	273
290, 291, 296, 301, 329, 362, 366		imansızlık.....	290
~ eden.....	<i>Bakınız: ehl-i iman, mü'min</i>	imdadat-ı hususiye.....	315
~ gözü.....	237	imdad-ı manevî.....	207
~ hakaikî.....	187	imdat.....	315
~ hakikatleri.....	201;	imkân âlemi.....	<i>Bakınız: âlem-i imkân</i>
<i>Bakınız: hakaik-i imaniye</i>		imza-i gaybî.....	305
~ hizmeti.....	264, 273;	inat.....	294
<i>Bakınız: hizmet-i imaniye, hidemat-ı ima- niye</i>		inayat-ı hassa	
~ ve siyaset.....	187	küllî kanunlar, biçare fertler ve ~.....	315
~nde sebat.....	356	inayet.....	31, 185, 234, 309, 317, 384
~nin safveti.....	115	inayet-i ezeliye.....	314
~ kurtarıcı.....	337	inayet-i hassa.....	76, 77, 370
~ kurtarmak zamanı.....	61	inayet-i lâhiye.....	316, 338, 390
~ kuvveti.....	<i>Bakınız: kuvvet-i imaniye,</i>	Risaleti'n-Nur'a ait bir ~.....	33
<i>kuvve-i imaniye</i>		inayet-i Rabbanîye.....	34, 342, 360
~ nazarıyla geçmiş ve gelecek zamanlar.....	219	Risale-i Nur'a dair ~nin numuneleri.....	310
~ nurları.....	<i>Bakınız: envar-ı imaniye</i>	inbisat.....	283
~ nuru.....	238;	İnce Mehmed.....	172, 333
<i>Bakınız: nur-i iman</i>		İncil-i Şerif.....	305
~ yolu.....	234	İnebolu.....	70, 71, 196, 326
~ zayıflığı.....	<i>Bakınız: zaaf-ı iman</i>	İngiliz.....	40, 43, 72, 201
~ kurtarmak.....	104	inkâr.....	306
~ kurtarmak hizmeti.....	201	~ edenler.....	<i>Bakınız: kâfir, ehl-i inkâr</i>
~ kurtarmak vazifesi.....	43	inkıbaz.....	183, 288
~ kurtarmak, kuvvetlendirmek ve tahkîkî yapmak.....	97	inkılâb-ı azîm	
~ın esasatına ve köklerine hücum.....	27	uç ~.....	52
~ın gerektirdiği izzetli davranış.....	<i>Bakınız: izzet-i imaniye</i>	inkilâb	
~ın rükünleri.....	<i>Bakınız: erkân-ı imaniye</i>	beşerde bir ~.....	240
~la kabre girmek.....	39	inkışaf.....	283
~la terbiye.....	367	inna ataynânın sırrı.....	<i>Bakınız: sırr-ı inna atayna</i>
bütün lezzet ~dadır.....	231	insan.....	136, 218, 268, 306, 336
ehl-i imanın ~larını kurtarmak.....	383	~ın daire-i iktidarı haricinde olan hâdisat.....	314
kadere ~.....	31	~ın geçmiş ve gelecek zamanlarla alakadarlığı.....	218
kendi ~ını kurtarmak ve başkalarının ~larını da muhafaza etmek.....	284	~ın kudreti.....	233
Nur Talebeleri ~la kabre girecekler.....	37, 45, 74	~lara iyi görünmek.....	261

insan-ı boşboğaz.....	238	israfat	137, 221
insaniyet		İstanbul	70, 173, 191, 196, 197, 271, 274, 279, 280, 285, 312, 316, 342, 354, 389
~in yaşamak damarı	137	~'da Risale-i Nur'a yapılan taarruz	271
insî şeytanlar	148	~'daki ihtiyarın itirazı	257
inşirâh-ı sadr	263	~'daki itiraz hâdisesi	277
intibah	117, 183	Risale-i Nur hakkındaki ~ hâdisesinin hikmeti	272
intibah ehli	23	Risale-i Nur'un ~'daki fütuhâtı	257
inzâl-i kütüp	299	istibdatat-ı acibe	94
inzibat	94, 187	istibdat	93, 94, 323
iptal-i his	239	Eski Said'in hissettiği ~	94
irade	76	hürriyetperver nâmını alan bir devlet ve ~	94
irade-i âimme	76, 77	istidat	236
irade-i gaybiye	76	istiğfar	
irade-i şâmîle	263	binler dillerle ~	124, 125, 383;
irsâl-i rusûl	299	<i>Bakınız: şirket-i maneviye-i uhreviye, işti- rak-ı a'mal</i>	
irsiyet	385	manevî bir ~	335
irşadat	20	istikamet	217
irşat	113	istikbal	
İsa (a.s.)	253;	~deki nur	49, 93, 94
<i>Bakınız: Hazret-i İsa</i>		istikbal-i dünyevî	307
İsevî	181	istimdat noktası	306
İsevî ruhanîleri	100	istinadî nokta	235
İsevîlik dîni	100	istinat noktası	306
İslâm	66, 67, 295	istînâs	249
~ âlemi	<i>Bakınız: âlem-i İslâm</i>	istirahat-i beşeriye	148
~ ismi altındaki kurnaz zındık	209	istirahat-i kalp	43
~ zalimlerin kılınçlarına tenezzül etmez ..	295	istirahat-i ruh	164, 165
~'ın rûkûnleri	281;	istişare	167, 174
<i>Bakınız: erkân-ı İslâmiye</i>		isyan	84, 193, 218
İslâmî		iş	166
~ esaslar ve cereyanlar ve şeaîrler	55	işarat-ı gaybiye	225
~ terbiye	<i>Bakınız: terbiye-i İslâmiye</i>	işarat-ı Kur'âniye	225, 270
İslâmiyet	37, 43, 55, 100, 109, 145, 147, 148, 223, 244, 264, 294;	İşarat-ı Kur'âniye	223, 302, 321
<i>Bakınız: din-i Muhammedî</i>		İşarat-ı Kur'âniye risalesi	274
~ düşmanlarına semavî tokat	322	işarat-ı tevafukiye	307
~'e darbe vuranlar	109	İşaratü'l-î'caz	76, 79, 191, 192, 246, 263, 388
~'e taraftar olacak cereyan	208	işaret-i Kur'âniye	123
İslâmköy	24, 117, 130	iştirak-i a'mal	121
~ ve hocaları	286	iştirak-i a'mal-i uhrevî	255
İslâmköylü Abdullah	186	iştirak-i a'mal-i uhreviye	120, 124, 163, 207
İslâmlar	100	iştiyak	117
İsmail	108	itaat	200, 385
İsm-i Adl ve Hakem Nûkteleri	204	serseriliği bırakıp ~ etmek	347
İsm-i Âzam	380, 392	İtalyan Harbi	289
İsm-i Celâl	264	itidal-i dem	277, 278, 359
ism-i Hakem		itiraz	336
~ nûktesi	332	haksız ~lar	277
ism-i Hayy	145	Risale-i Nur'a ~	222, 257, 277, 278, 302
ism-i İlâhî	332	ittiba-ı sünnet	260, 262
ism-i şerif	69		
İsparit	<i>Bakınız: Küçük İsparta</i>		
israf	182		

ittiba-ı sünnet-i seniye.....	217
ittifak	197, 198, 222, 319, 351
ittifak-ı evhamsâz.....	238
ittihad-ı İslâm.....	72
İttihad-ı Terakkî	95
ittihat	44, 318
iyi görünmek.....	261
iyi niyet	<i>Bakınız hüsni niyet</i>
izdivaç	366
izzet.....	357
izzet-i İlâhiye	84
izzet-i ilmiye	84
izzet-i imaniye	261

K

Kâbe.....	322	kahta	284
Kâbe-i Muazzama	321, 322	kâinat	85, 91, 236, 238, 247, 248, 249, 253, 332, 335
kabir	218, 220	~ bürhan-ı muazzamdır	250
imanla ~e girmek.....	39	~ ulvî bir musikidir	238
Nur Talebeleri imanla ~e		kâinat-ı sâkit.....	238
girecekler	37, 45, 74	kalâk.....	233
Risale-i Nur dairesine giren imanla ~e		kalb-i hûşyar.....	237
girecek.....	383	kalb-i umumî	55
kabristan	221	kalem-i Hüsrevî	18, 106
kabul etmemek.....	387	kalp	22, 28, 38, 66, 67, 137, 209, 219, 229, 234, 235, 240, 247, 266, 274, 283, 326, 329, 335
kabz u bast hâletleri.....	23	~leri serseri.....	66
kader	152, 235	~te ferahlık.....	184, 338
~e iman	<i>Bakınız: iman-ı bilkader</i>	akıl ve ~in imtizacı.....	28, 38
~e iman eden kederden emin olur	31	kamer	237
~in adaleti	272, 385;	Kâmil	269, 313
<i>Bakınız: adalet-i kaderiye</i>		kâmilîn	246
kader-i ilâhî	153, 193, 273, 301, 323, 384, 385	kanaat.....	194, 215, 261, 274, 284, 319, 383
rûya-i sadıka ve ~	153	kanaatsizlik	137
kader-i İlâhiye.....	194	kandil geceleri.....	<i>Bakınız: leyâlî-i mübareke, Leyle-i Berat, Leyle-i Kadir, Leyle-i Mîraç</i>
kadın	166, 220, 365, 386	kanun	
~ların açık saçıklıkta ileri gitmesi.....	<i>Bakınız: serbestiyet-i nisvan</i>	külli ~lar, bîçare fertler ve inayat-ı hassa	315
<i>serbestiyet-i nisvan</i>		kanun-i adalet	295
ihtiyar ~lar ve Risale-i Nur.....	166	kanun-i adalet-i şer'îye.....	387
Kadir Gecesi	<i>Bakınız: Leyle-i Kadir</i>	kanun-i insaniyet.....	295
Kadîr-i Ezeli	231	kanun-i meşiet.....	234
Kadir-i Mutlak	68, 90	kanun-i müstebidâne.....	94
kâfir	91	kanun-i semavî.....	209
~ düşmanı mücahid seyyide tercih.....	66	Karadağ	370, 372
~in azap çekmesine acıyıp şefkat		Karadağ'ın Bir Meyvesi.....	288
etmemek	92	Karadeniz	70
~in başında kıyamet kopması	52	karı	<i>Bakınız: harem</i>
Harb-i Umumîde katledilen mazlum ~ler.....	92	karib-i müstakim.....	231
musibet-i semaviye ve ~.....	146	Kars.....	285
Kafkas	208	Karun	35
kâğıt	195	Karye-i İrfan	329
kaht.....	193, 273, 290, 318, 344	kasem-i Kur'ânî.....	30
kaht ü galâ	293	kast	76
		Kastamonu	35, 71, 116, 150, 163, 177, 201, 279, 355, 368, 375
		Kastamonu Feyzi'si	172
		Kastamonu Lâhikası	392
		Kâtip	345
		Kâtip Osman	123, 130, 175, 196, 212, 303, 329, 343, 344, 353, 355, 369
		katl	92
		kayyum.....	253
		kaza-i İlâhî.....	177
		kazaya rıza.....	32

kebair	86, 260, 358	keşif	26, 28, 38, 71, 144, 383
kebair-i azîme	205	keyfiyet	113, 141
kebire	205	kismetine rıza	261
keder	31, 140, 218, 222	kış	183, 313, 315, 318
kedi	343	kıyamet	85, 366
kefareî	147	~in vakti	52
kefareî'z-zûnup	274, 323	kâfirin başında ~ kopması	52
kelâm	245, 266	kıyas-ı binnefs	319
kelâm-ı ezeli	86	kız	
kelâm-ı Rahmânî	242	~lar ve miras	385
kelâmulлах	300	Kızıl î'caz	192
kelimât		kisve	124
~taki hurufatın vaziyetleri	76	kitab-ı mübin	266
kelime-i şehadet	282	kitab	
kelime-i tayyibe	73	Nur Talebeleri, Risale-i Nur ve diğer ~lar	258
kelime-i tevhid	56, 73, 82, 83	ulemanın ~ları ve Risale-i Nur	27
kemal-i hikmet	165	koca	365
kemal-i hürmet	385	kolaylık	140
kemal-i ihlâs	304	komiser	389
kemal-i iman	103	komünistlik	Bakınız: Bolşevizm
kemal-i ittihat	44	Konya	285, 320
kemal-i mahviyet	304	~ âlimleri	369
kemal-i merak	66	Konyalı Sabri	62
kemal-i sadakat	343, 388	korku	48, 232, 237
kemal-i sadakat ve sebat	23	~ ve ümit	Bakınız: havf ve reca
kemal-i şevk ve ciddiyet	349	gelecekte gelen ~lar	218
kemal-i tazarrû ve niyaz	378	kozmoğrafyacı	332
kemal-i tesanüt	340	kör hissiyat	278, 335
kemal-i teslimiyet	390	Köroğlu Ahmed	188, 367
kemal-i teslimiyet ve rıza	165	kötülük	Bakınız: şer
kemmiyet	113, 141, 376	kudret	234, 295
Kenzü'l-Arş	186	insanın ~i	233
keramat	384	kudret-i ilâhî	249
keramat-ı Aleviye	18	kudsî dâhîler	20
keramat-ı kalem-i Alevî	18	kulak	237
keramat-ı şahsiye	383	Kuleönü	24, 41, 117, 130
keramet	71, 144	Kur'ân	18, 23, 26, 27, 31, 32, 41,
Risale-i Nur'un ~i	69	54, 55, 56, 65, 88, 91, 94, 97, 107, 116, 142,	
Risaleti'n-Nur'un ~ine dair iki hâdis	45	143, 150, 152, 153, 171, 185, 201, 209, 210,	
keramet-i Aleviye	302	224, 225, 229, 230, 234, 236, 246, 251, 262,	
keramet-i Gavsîye	302, 303	263, 264, 269, 270, 290, 295, 299, 305, 306,	
keramet-i Gavsîye risalesi	167	321, 353	
keramet-i gaybiye	163	~ aleyhinde konuşan zındık	209
keramet-i hıfziye	34	~ asumanîdir	244
keramet-i inayet-i Rabbaniye	181	~ dersi	388
keramet-i Nuriye	325, 354, 370	~ düşmanlarına semavî tokat	322
keramet-i sadakat	87	~ edebi ve Batı edebiyatı	246
Kerîm	387	~ hizmeti	264;
kerîme	365	Bakınız: hizmet-i Kur'ân	
kesret-i sevap	378	~ Nur Talebelerini siyasetten men eder	346
keşfiyat	93, 308, 361	~ Risale-i Nur'a mükemmel bir üstattır	258
		~ sair kitaplara benzemez	245
		~ umurun fevkindedir	245
		~ ve Risale-i Nur	357
		~ zalimlerin kılınçlarına tenezzül etmez	295

~'a taraftar olacak cereyan	208	kurtuluş	205;
~'daki edeb	248	<i>Bakınız: necat</i>	
~'ı kendine siper etmemek	382	Kurun-i Ülâ	208
~'ın a'dası ve ahababı	244	kusur	334, 340, 359
~'ın ahkamı	242	~unu bilmek	335
~'ın camiiyeti	241	birbirin ~'una bakmamak	319
~'ın cihat-ı sittesi	251	hizmette ~'ları büyütmemek	351
~'ın edebi	249	kusurat	356
~'ın esbab-ı nüzulü	245	kuş	
~'ın gayat-ı irşadı	245	~lardaki civcive	238
~'ın gençleşmesi	243	~ların seceâtı	238
~'ın hafızlardan nez edilmesi	182	kutb-ı azam	111, 278
~'ın hıfzı ve kıraati	88	kutb-ı iman	236
~'ın i'cazı	244	kutbiyet	278
~'ın ifaza-ı nuranisi	242	~ de verilse hizmetkârlığı tercih etmek	364
~'ın ilmi	242	kutup	105
~'ın kelâmındaki hassa	245	kuvve-i hafıza	182
~'ın lâfzı	241, 242	kuvve-i imaniye	36
~'ın makasıdı	242	kuvve-i manevî	212
~'ın manası	242	kuvve-i maneviye	293
~'ın mu'cize oluşu	<i>Bakınız: i'caz-ı Kur'ân</i>	kuvvet	
~'ın nakil ve hikâyatı	243	kör ~	248, 249
~'ın nakli	244	masumların kanıyla yoğrulmuş ~	295
~'ın nüzulü	245	kuvvet-i iman	239
~'ın şevki	249	kuvvet-i imaniye	198
~'ın tazeliği	243	kuvvet-i itikadiye	36
~'ın tekrarı	241	kuvvetperestlik	247
~'ın üslûbu	245	Kuzca Hatibi	161, 368
Hüsrev'in yazdığı ~	339, 380	Küçük Ali	20, 29, 34, 41,
Mu'cizatlı ~	363	106, 107, 131, 341, 348	
Mu'cizeli ~	342	Küçük Hüsrev	69, 154, 262
radio ve ~	86	Küçük Isparta	292
reisin ~'a yeni tefsir yazılması emri	189	Küçük Lütfü	96, 106
Risale-i Nur'un makbuliyetine ~dan		Küçük Sabri	64
işaretler	223	küfran	147, 290
Kur'âncı	73	küfran-ı nimet	86, 193
Kur'ân-ı Azîmüştan	83, 88, 150, 252, 357	küfrî	
Mu'cizatlı ~	390	kalbe ~ gelen çirkin ve küfrî hatıralar	22
Kur'ân-ı Azîmüştan ve Mu'cizülbeyan	118	küfür	22, 91, 147, 209, 253, 290
Kur'ân-ı Ezher	230	~deki zulmet	234
Kur'ân-ı Hakîm	41, 71, 202, 205, 227	~e rıza küfürdür	208
~'ın hizmeti ve siyaset	187	fıkr-i tevellüd ~ü	253
mucizatlı ~	256	küfüvv-ü şer'î	366
Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan	55, 68,	küre-i arz	<i>Bakınız: dünya</i>
137, 143, 163, 223, 258, 263, 270, 287, 289,		~daki boğuşmaları merak etmemek	66
299, 327, 339, 392		~ın herc ü merci	201
~'ın adalet-i hakîkiyesi	209	~ın yangını ve fırtınaları	165
~'ın belâgatı	321	Said Nursî'nin ~daki çarpışmalarla	
~'ın Risale-i Nur'a nazar-ı dikkati		ilgilenmemesi	208
çekmesi	223	kütüb-i Arabiye	244
Kur'ân-ı Mübin	266		
Kur'ânî			
~ dersler	166		
validelerin evlatlarını ~ ilimlerden			
çekmeleri	385		

L

lâ ilâhe illallah	135, 270
Lâfza-i Celâl	80, 82
Lâfzullah	79, 80, 81
lâkaytlık	117
lâtife	137
lehviyat	249
lem'a-i i'caz-ı gaybiye	292
lem'a-i i'caziye	270
Lemeât	192, 213
letaif	28, 38, 136
letaif-i tevafukiye	79
letaif-i ulviyet	246
leyâli-i aşr	152
leyâli-i mübareke	105, 115, 217
leyâli-i ramazan-ı mübareke	214
Leyle-i Berat	108, 116, 212, 214
Leyle-i Kadir	105, 108, 114, 116, 121, 126, 129, 255, 383, 384
Leyle-i Miraç	108, 212
Leyle-i Regaib	105, 204, 362
lezaiz	239
lezaiz-i cismaniye Cennet ~si	299
lezzet	165, 218, 239, 240
bütün ~ imandadır	231
hayatın ~i	219
zehirli ~i safi ~e tercih	279
lezzet-i hayat	218
lezzet-i nimet	238
lisan binler ~larla dua	121;
<i>Bakınız: şirket-i maneviye-i uhreviye, işti- rak-i a'mal</i>	
lisan-ı ekber	250
lisan-ı gayp	223, 243, 250
lisan-ı hâl	380
lisan-ı zâkir	250
Lütfi	116, 117, 118, 184, 185, 186
lutf-i bereket	23
Lütfiye	196, 214
Lütfü	29, 41, 64, 88, 106, 108, 199, 333, 334, 348, 355, 371

M

Maarif Nazırı	190
maaş alanlar	<i>Bakınız: ehl-i maaş</i>
madde-i Kur'ân	229
maddeperestlik	247

maddî hava	77
~nın maneviyat üzerindeki etkisi	183
maddiyyun	35
maddiyyunluk	307
maden-i lezzet	239
mağdûb	231
~ yolu	233, 239
mahbub-i ins ü cân	243
mahkeme reisi	212
mahrem risaleler	302
mahviyet	37, 172, 304, 348
mahz-ı rahmet	237
mahzun	248
maişet	43, 137, 283, 284;
<i>Bakınız: hûsn-i maişet</i>	
~ derdi	301
~te kolaylık	338
~te sühûlet	184
Nur Talebeleri ~ yüzünden hizmeti bırakmamalı	279
makam	112, 113, 202, 276, 383
~ sahibi olmaktan kaçınmak	202, 261
ferdiyet ~ı	278
feyizli ~lar	113
makasid-ı dünyeviye ve ihtiyacâtı	329
maksad-ı dünyeviye	262
maktûl masum	92
mal	48, 323
şüpheli ~ hükmündeki erzak-ı umumiye	194
malâyani	66, 67, 165
mana-i işarî	102, 223, 224, 265, 321, 322, 323
mana-i sarîh	224, 264, 322
mana-i sarîhî	224
mana-i zahîrî	266
manevî ~ bir dîvâne ve dinsiz ve ecnebî	66
~ bir istiğfar	335
~ cihad ve mücadele <i>Bakınız: mücadele-i manevî</i>	
~ fûtuhat	141
~ hasaretler	289
~ hava	77, 183, 360
~ hizmetlerin neticeleri	182
~ kazanç	255
~ mücadele	207
~ radyo	18
~ sinemalar	139
~ tahribat	<i>Bakınız: tahribat-ı maneviye</i>
~ tâun	37
ahirete ait işlerde ~ ortaklık	<i>Bakınız: iştirak-i a'mal-i uhreviye</i>
Manisa	173
mantık	251
Marangoz Ahmed	159, 180, 181, 188, 189, 341

Marangoz Mustafa Çavuş.....	159	medeniyet-i Avrupaiye	
maraz-ı ruhî.....	91	~nin yediği tokat.....	35
mârik.....	252	medeniyet-i sefihe.....	307
marifet.....	27	medh ü senâ	
marifet-i Sâni.....	248	Said Nursî'nin ~ları Nurlara çevirmesi.....	19
masum.....	92, 147,	medrese.....	95, 327
151, 156, 193, 208, 294, 295, 346, 388		~ âlimleri ve tekye.....	327
~lar ve musibet-i semaviye.....	146	~ ehli ve Risale-i Nur.....	327
~lar ve risaleler.....	154, 161	~ tâifesi.....	327
~ların kanıyla yoğrulmuş kuvvet.....	295	Said Nursî'nin ~si.....	95
Harb-i Umûmîdeki ~lar.....	323	medrese-i maneviye.....	371
Hristiyan ~ların çektikleri felâketler.....	147	medrese-i Nuriye.....	175, 180, 325, 364
musibetlere düşen ~lar.....	314	~ şakirtleri.....	364
maşrik-ı nur.....	251	Medresetüzzehra.....	94, 95, 292, 328, 364
matem-i umûmî.....	238	Mehdî ve şakirtleri.....	141
matmâh-ı cihânî.....	243	Mehmed.....	131, 132, 334
mâye-i ibret.....	236	Mehmed Celâl.....	377
mazlum.....	92, 147, 208	Mehmed Feyzi.....	69, 129
Hristiyan ~ların çektikleri felâketler.....	147	Mehmed Seyerani.....	377
musibet-i semaviyede ~ların imdadına		Mehmed Seyerani Hayyat.....	377
koşanlar.....	148	Mehmed Tahirî.....	106
musibetlere düşen ~lar.....	314	Mehmed Zühtü.....	130, 195,
Me'cûc.....	206	343, 344, 349, 355, 360, 370, 371	
me'yusiyet.....	93	~nün vefatı.....	352
ehl-i imanın ~lerini izâle.....	49	Mehmed Zühtü Bedevî.....	387
meclis		Mehmet.....	24
âlem-i İslâmın mukadderatı için		Mehmet Feyzi.....	313
toplanan ~.....	39	Mekke-i Mükerrreme.....	278, 322
medar-ı bahs ve münazaa.....	359	mektep.....	385
medar-ı fahr ve gurur.....	225	Mektubat.....	353
medar-ı füyûzat.....	155	melâik.....	253
medar-ı gaflet.....	332	melâike.....	121, 124, 329, 383
medar-ı gayret.....	117	Melâmilik.....	98
medar-ı iftihar.....	319	melek.....	18;
medar-ı itiraz.....	277	Bakınız: melâike	
medar-ı merak.....	157	memalik-i harre.....	182
medar-ı münakaşa.....	358	memleket.....	178
medar-ı niza.....	336, 358	~in istikbali ve Nur Talebeleri.....	319
medar-ı sohbet.....	201	memur.....	389
medar-ı sürûr.....	140	memuriyet.....	385
medar-ı terakkî.....	23	Nur Talebeleri ve ~.....	204
medar-ı teşvik.....	79, 122	memur-i siyasiye.....	190
mededres.....	140	menahic-i hükema.....	242
medenî.....	86	menfaat.....	261
medeniyet.....	39, 147, 157	menfaat-i cinsiye.....	294
~ harikaları.....	Bakınız: havarik-ı medeniyet	menfaat-i dünyeviye.....	319
~çilere semavî bombalarla tokat.....	322	menfaat-i şahsiye.....	287
~in seyyiati, sefahati ve dinsizliği.....	323	menfi cereyan.....	205
Avrupa ~çileri.....	323	menfur-i umûmî.....	89
mim'siz ~.....	40, 43, 67, 86	menhiyat.....	205
mim'siz ~e terbiyesi.....	366	menzil-i naz.....	235
mim'siz ~e semavî tokat.....	109		
mim'siz gaddar ~.....	208		

merak.....	66, 67, 136, 156, 179, 199, 201, 209, 210, 294, 379
afakî ve siyasî boğuşmaları ~ etmemek..	165
siyasî geniş daireleri ~la tâkip etmemek...	65
merhamet.....	91, 165, 187, 200, 206, 314, 346, 347
~li sahip.....	229
zarara rızasıyla girene ~ edilmez.....	222
merhamet-i İlâhiye.....	165
merhamet-i müteakabile.....	366
merhamet-i Rabbaniye.....	91
merhametsizlik.....	91
merkez-i hilâfet.....	35
mertebe-i huzur.....	333
mertebe-i şefkat.....	91
mesail-i İslâmiye.....	189
mesail-i istikbaliye.....	307
mesail-i siyasiye	
~yi radyo ile ders vermenin zararı.....	66
mesalîh-i umumiye.....	314
mescit.....	358
mesele-i diniye.....	137
meskat-ı re's.....	369
meslek.....	98, 226, 277
gaybî esrarı açacak ~.....	148
Risale-i Nur ~î.....	<i>Bakınız: Risale-i Nur mesleği</i>
meslek-i acz.....	184
meslek-i askeriye.....	119
meslek-i nuranî.....	231
meslek-i tevafukiye.....	149
mesture hanımlar.....	136
meşakkat.....	31, 103, 373
meşarib-i evliya.....	242
meşayih.....	273
meşgale.....	239
meşiet-i ezeliye.....	314
meşiet-i Rahman.....	235
meşrep.....	98, 226, 277, 336
~ ihtilafı.....	<i>Bakınız: ihtilaf-ı meşrep</i>
meşru	
~ daire.....	<i>Bakınız: daire-i meşrua</i>
~ dairede rahat.....	319
meşrûta-i meşrua.....	94
meşveret.....	39, 94, 176
meşveret-i şer'îye.....	176, 340
metanet.....	28, 31, 58, 115, 134, 196, 198, 203, 284, 285, 319, 358, 359
mevaki-i mübareke.....	40
mevcudat.....	91
mevki-i içtimaiye.....	223
mevki-i mübareke.....	40
Mevlâ neylerse güzel eyler.....	390

Mevlâna Celâleddin-i Rumî.....	275
Mevlâna Halid.....	<i>Bakınız: Hazret-i Mevlâna Zülcenaheyn Hâlid Ziyaeddin</i>
mevda-ı harp.....	290
mevhane.....	221
mevl-i tefevvuk.....	335
mezâhib-i sâlikîn.....	242
mezar.....	<i>Bakınız: kabir</i>
mezar-ı ekber.....	231
mezâyâ-i haşmet.....	246
Mısır.....	40
mide.....	274, 279, 301
miktar-ı zaruret.....	194
millet.....	67, 178, 190
~ ve Risale-i Nur.....	346, 347
~i anarşilikten kurtaracak beş esas.....	347
~in selâmeti ve cüz'î hukuklar.....	208
dinsiz bir ~ yaşayamaz.....	190
milletperverlik.....	67
Minhâcû's-Sünne.....	371
Mîrac Sahibi.....	365;
<i>Bakınız: Hazret-i Muhammed</i>	
Miralay Mehmed Yümnü.....	337
miras	
erkekler ve ~.....	385
kızlar ve ~.....	385
valideler ve ~.....	385
Mirkatû's-Sünne.....	371
Misbâhü'l-İmân.....	318
mizâc-ı i'caz.....	241
Molla Abdullah.....	111
Molla Said.....	84
Mu'cizat-ı Ahmediye.....	18, 25, 106, 210, 337, 388
Mu'cizat-ı Ahmediye risalesi.....	167, 168
Mu'cizat-ı Kur'ân.....	185, 210
Mu'cizat-ı Kur'âniye.....	213
Mu'cizatlı Kur'ân.....	363
Mu'cizatlı Kur'ân-ı Azîmüşşan.....	390
mu'cize-i Kur'ân.....	29
mu'cize-i Kur'âniye.....	19, 362
mu'cize-i manevî.....	107, 202, 227, 327
mu'cize-i maneviye-i Kur'âniye.....	25
mu'min.....	<i>Bakınız: ehl-i iman</i>
muahede.....	145
muarız	
~lara adavetle mukabele etmemek.....	277, 284
muavenet.....	41
muhabbet.....	235
müfritane ~.....	111
siyaset arkadaşına ~.....	164
muhakkik.....	258
muhalif.....	387

Muhammed (a.s.m.).....	<i>Bakınız: Hazret-i Muhammed</i>	mübareze	356
Muhammedü'l-Hâşimî	230;	hizmette ~ etmemek	349, 350
<i>Bakınız: Hazret-i Muhammed</i>		mübayenet	336
muhatab-ı mahzun	249	mübtedilerle mübareze etmemek	350
Muhbir-i Sadık	141;	mücahdat	292
<i>Bakınız: Hazret-i Muhammed</i>		mücahede	22, 103, 334
~ın haber verdiği manevî fûtuhat	141	manevî ~	207
Muhyiddin-i Arabî	266	mücahede-i manevî	128, 335
mukabele-i bilmisil	277	mücahid	108, 329
Mukaddeme-i Haşriye	145, 300	ahir zamandaki ~ler	296
mukadder		kâfir düşmanı ~ seyyide tercih	66
hâdisat ~dır	153	mücahide-i nefsiye	334
mukadderat-ı beşer piyangosu	221	müceddid	267
mukaddesat	39, 323	müceddid-i din	274
mukaddesat-ı semaviye	148	müçtehit	105, 258
mundâr-ı şehnâz	237	müezzin-i azam	230
Mûsa (a.s.)	266	müfritane irtibat	113
musahhar-ı pûrnur	237	müftü'l-enâm	274
musibet	31, 164, 165, 272, 346;	müftü	
<i>Bakınız: belâ</i>		tarikatçı ~	387
~ler ve kaderin adaleti	384	müjde-i nuriye	109
~lere düşen biçare masumlar	313	mükafat-ı maneviye	147
açlık ~i	193	mülhid	99, 210, 329, 376
Said Nursî'ye gelen bir ~ ve		~ zalimler	320
menfaatleri	378, 379	~lerin ehl-i diyanet ve ehl-i ilmi ittihamı ..	329
musibet-i âmmе	48, 178	mülk-ü bâkî	44
musibet-i beşeriye	146	münacat	
musibet-i semaviye	147	~ta -biz- tabiri	384
~ ve masumlar	146	Münacat	173, 328
dünyaperestlerin sebep olduğu ~	323	münafık	72, 91, 157,
musibetede	140, 147	179, 273, 346, 356, 383; <i>Bakınız: ehl-i nifak</i>	
Mustafa	41, 62, 64, 87, 334, 355	münakaşa	
Mustafa Çavuş	172	ehl-i ilim ve ehl-i diyanetle ~ etmemek ..	357
Mustafa Gül	132	münazara	357
Mustafa Hulûsi	107	münazara-i ilmiye ve diniye	258
Mustafa'lar	20	münazara-i şeytânîye	209
muvaaffakiyet	111, 115, 384	Münazarat	93, 94, 108
muvaaffakiyetsizlik	300	münevvim	247
muvaahhid	250	münkir	387
muvaakat vaziyetler	139	müptedi	376
mü'min	27, 68, 104, 255, 264, 343	mürekkap	45
~ talebeler	141	mürîd	111, 135
~ler dünyayı ahirete tercih etmemeli	278	mürşid-i kâmil	71
~lerin ehl-i dalâlete taraftarlığı	279	mürşit	25, 26, 56, 69, 71,
mü'min-i kalb-i hüşyar	237	103, 104, 111, 113, 175	
mübarek		manevî ve ilmî bir ~	25
~ dualar	30	müşamaha	336
~ şuhur	183;	müşbet hareket	349
<i>Bakınız: Şuhur-i Selâse</i>		müsebbih	250
~ vaziyetler	139	müsekkin	247
~ zâtlar	376		
~ zâtlar ve mecazî nefsi emmare	334		

Müslüman	72, 91, 147, 209, 210, 358;
<i>Bakınız: ehl-i İslâm, ehl-i iman, mü'min</i>	
~ uleması	223
~ın terakkisi	37
~lara istibdat yapanlara tokat	323
~lara zarar verenlere şefkat etmemek	91
~ların teselsül eden helâketleri ve hasaretleri	289
Avrupa medeniyetçileri ve ~lar	323
terbiye-i İslâmiye haricinde ~ namını alanlar	366
müstakbel	139
~deki ahval	241
müştehiyat-ı nefسانيye	183
mütebessim	236
mütedeyyin	66, 385
~ zatlar ve haremli	386
müteallim	92
mütekellim-i maalgayr	384
mütekellimîn ~in beklediği adam	26
mütemerrid	209
müttakî şakirt	125

N

naarât-ı ra'diye	238
nafile	<i>Bakınız: nevafile</i>
nağamât-ı emvâc	238
nahnü	261
Nakkaş Mehmed	352
nakş-ı beyân	241
Nakşî	117
Nakşî dervîşi	332
Nakşî evliyası ve Nur Talebeleri	104
nakz-ı sıyâm	274
nâmahrem ~e nazar etmemek	181
namaz	72, 230, 234, 237, 358;
<i>Bakınız: salât</i>	
~ tesbihatı	134, 135, 155;
<i>Bakınız: tesbihat-ı salâtiye</i>	
namaz ü niyaz	240
namusluluk	218
nankörlük nimete karşı ~	<i>Bakınız: küfran-ı nimet</i>
nâs	260
~a hüsn-i kabul ettirmek	261
Nasara	387
nasihat	197
naşirler	359
nazar	301, 378
kötü ~	<i>Bakınız: sû-i nazar</i>
nâmahreme ~ etmemek	181

nazar-ı belâgat	241
nazar-ı dikkat	137
nazar-ı haram	181
nazım ~in cezaleti	241
Nazif	71, 72, 87, 89, 120, 170, 179, 188, 257, 328
nazm-ı mensur	213
necat	48, 124
Necid	168
Necmeddin-i Kübra	266
nefis	194, 208, 209, 232, 247, 249, 266, 294, 329, 335, 336
~i zehirli	67
~te olan hacat	234
nefsî	246
nefs-i emmare	137, 225, 277, 334, 335, 338, 380
~yi ikna eden bir ders	28
~yi öldürmek	261
mecazî ~	334
nesl-i âfî	151
nesr-i manzum	213
neşr-i envâr-ı Kur'âniye	216
neşriyat-ı diniye	262
netice	111, 182
netice-i muhakkaka Risale-i Nur'un kazandırdığı iki ~	383
nevafile	260
nevaz ü namaz	238
nev-i beşer	109, 164, 165, 247, 307, 313, 322
nev-i insanî	241
nifak ~ ehli	<i>Bakınız: ehl-i nifak</i>
zındıka ve ~	295
nimet	86, 193, 238, 378
~e karşı nankörlük	<i>Bakınız: küfran-ı nimet</i>
nimet-i ilâhiye	86
~nin kıymetini takdir etmemek	193
nimetiyet	86, 193
Nis Adası	283
nisyan	181
niyaz	230, 234, 237, 378
niyet	182, 206, 256
iyi ~	<i>Bakınız: hüsn-i niyet</i>
niyet-i halise	284
niyet-i içtinap	206
niza	336
nizam	238
nizam-ı kevn	252
nokta-i istimdat	166, 236

nokta-i istinat.....	166
nokta-i nazar	112
nöbet.....	179
numune-i gayret	117
numune-i imtisal	117
nun.....	256
nun-i mütekellim-i maalgayr.....	255
nur.....	27, 31
~ var, topuz yok	357
Eski Said'in haber verdiği ~ âlemi	307
istikbaldeki ~.....	49, 93, 94
Said Nursî'nin haber verdiği ~.....	49, 109, 306
Nur	272;
<i>Bakınız: Risale-i Nur</i>	
~un kandili gizlice tutuşturulur	287
~un lambası bir sır olarak yandırılır.....	30
açlık ve zaruret karşı ~la mukabele	284
bazı Nur Talebelerinin ~a hizmet	
edeceklerini önceden hissetmeleri.....	71
Nur Fabrikası.....	63, 64, 87, 89, 96, 297
Nur Talebeleri ... <i>Bakınız: Risale-i Nur Talebeleri,</i>	
<i>Risale-i Nur Şakirtleri, Risale-i Nur talebeleri,</i>	
<i>Risale-i Nur şakirtleri</i>	
~ aleyhindeki desiseler	211
~ ehl-i ilim ve ehl-i diyanetle münakaşa	
etmemeli.....	357
~ ehl-i takva ve ehl-i ilme karşı dostane	
vaziyet almalı	284
~ hayat-ı içtimaiyeye faydalı esaslar için	
çalışır.....	200
~ hizmetle mükelleftir, netice Allah'a aittir	111
~ hizmette safvet ve ihlâslarını bozma	
malı	340
~ ihlâs, ıktisat Lem'aları ve Hücumat-ı Sitte	
risalelerini mabeynlerinde okumalı.....	319
~ ile alâkalı beş tevafuk-u lâtife.....	367
~ maişet yüzünden hizmeti bırakmamalı.....	279
~ muarızlara adavetle mukabele	
etmemeli.....	277, 284
~ Risale-i Nur ve diğer kitaplar.....	258
~ tesanütlerini bozmamalı	319
~ vazife-i ilâhiyeye karışmamalı	384
~ ve derd-i maişet.....	351, 377
~ne ilişen	178
~ne ilişmek değil, teşvik ve teşci etmeli ..	200
~ne zulmedenleri Allah'a havale etmek.....	382
~nin asayişe zararı yoktur	201
~nin faaliyet ve çalışmaları	138
~nin ihlâs ve metaneti	196
~nin iştirak-i a'mal-i uhreviye düsturu.....	207
~nin Risale-i Nur'la meşgul olmaları	132
~nin risalelerin yazılışındaki gayretleri ..	370
~nin sa'y ü gayreti	102, 117
~nin sadakat, gayret, sebat ve metaneti ...	58
~nin Said Nursî'ye hüsnüzanları	273, 361
~nin sebat, metanet, tesanüt ve	
ittifakları	319

~nin şahs-ı manevîsi	35
~nin şevklerini kırma ve fütür verme	
plânı	279
~nin tesanüdü	348
ehl-i siyaset ~ ile uğraşmamalı, teshilat	
göstermeli.....	187
memleketin istikbalı ve ~	319
Nur ve Gül Fabrikaları	44, 78
nuranî.....	344
gelecek bir ~ âlem	306
Nureddin	64
Nuri	303, 355
nur-i cemal	230
nur-i ehadiyet	332
nur-i hayat	235
nur-i hidayet	251
nur-i iman	139, 235
nur-i semavî	
Hazret-i İsa'nın din-i hakîkisinden	
çıkan ~ güneşi.....	169
nur-i teselli.....	166
nur-i tevhid	243
Nuriye.....	372
Nurlar.....	47, 158, 375
Nurs	23, 130, 286, 369
Nurun Hizb-i Ekberi.....	26
nücum	236
nücum-i asumanî	244
nücumperestlik.....	253
nükte-i i'caziye	226, 321
nüzul-i rahmet	238

O

On Altıncı Söz	306
On Birinci Lem'a	371
On Dokuzuncu Söz.....	29
On Yedinci Mektup	283
On Yedinci Söz	371
Onuncu Söz	25, 76, 145, 300
Onuncu Şua	195
ordu.....	95, 190
oruç.....	290;
<i>Bakınız: savm</i>	
~ tutmayan doktor ve Üstat	128
Osman	305, 345
Osman Nuri.....	345
Osmanlı Devleti	
~nin mağlûbiyetinin hikmeti	39
Otuz İkinci Söz.....	29, 59
Otuzuncu Söz	227, 343

Ö

öküz	369
ölüm	220;
<i>Bakınız: vefiyat</i>	
~den sonra dirilme	<i>Bakınız: haşir</i>
Ömer (r.a.)	<i>Bakınız: Hazret-i Ömer</i>
ömr-i manevî	
seksen senelik ~	204
seksen üç sene ~	255
ömür	
seksen sene manevî ~	362
öşür	375

P

padişah	387
peder	206, 366, 385
Peygamber (a.s.m.)	123, 189, 210;
<i>Bakınız: Hazret-i Muhammed</i>	
~ aleyhinde konuşan zındık	209
piyango	219
politik	<i>Bakınız: siyasî</i>
propaganda	
aldatıcı ~lar	294
pürniyâz	229

R

ra'dlardaki rakraka	238
ra'şet	233
Rab	323, 382
Rabbânî	
~ bir kamçı	22
Rabb-i Rahîm	32, 50, 64
râbîta-i Kur'âniye ve imaniye	18
radio	66, 67, 68, 86, 202
~ nimetinin şükrü	86
mesail-i siyasiyeyi ~ ile ders vermenin	66
zararı	178, 187
Radyumvârî	229
rahat	
meşru dairede ~	319
Rahîm	313, 387
rahîmiyet	299
Rahmanirrahîm	106
Rahmanürrahîm	315
rahmet	31, 39, 91, 114, 185,
238, 249, 295, 307, 344	
~in derecesinden aşmamak	91

Rahmetenli'l-Âlemîn (a.s.m.)	91;
<i>Bakınız: Hazret-i Muhammed</i>	
rahmet-i İlâhiye	92, 116,
120, 121, 141, 165, 227, 325, 378	
~den ileri şefkat olunmaz	314
rahmet-i Rahman	31
rahmet-i umumiye-i İlâhiye	164
rahmet-i Zülcelâl	237
rakip	340
Ramazân (ay)	116, 121, 193, 255, 274
Ramazân-ı mübareke	216
Ramazân-ı Şerif	116, 120,
216, 217, 255, 257, 383, 384, 386	
Re'fet	18, 21, 23, 62,
118, 119, 134, 198, 308, 343, 345	
Re'fet Bey	107, 306, 343
reca	
havf ve ~	22
red387	
reddetmek	387
Regaib Gecesi	<i>Bakınız: Leyle-i Regaib</i>
rehber	71, 112
reis	189
~in Kur'ân'a yeni tefsir yazılması emri	189
ölen ~	190
rejim	387
Anadolu'da tatbik edilen ~	40
dünyayı dîne tercih ~i	145
ehl-i İslâm içine sokulan ~	145
rekabet	319, 335, 356
remz-i nizam	237
Resaili'n-Nur	84, 85
~ başka kitaplara ihtiyaç bırakmaz	97
Resaili'n-Nuriye	
~nin menbâları ve esasları olan ayat	118
Resul-i Ekrem	216, 299, 322, 392;
<i>Bakınız: Hazret-i Muhammed</i>	
revabit-ı kevnîye	243
revaç vermek	384
rey	
~leri teşettütten muhafaza etmek	340
rıza	165, 194
rıza-i teslim	390
rızık	301
talebe-i ulûmun ~i	284
ricâlül-gayb	320
rikkat	92, 146
~li hüzn	248
rikkat-i cinsiye	165, 313
Risale-i İhlâs	18, 369
risale-i kader	371, 384
risale-i mantıkiye	192

Risale-i Nur.....	17, 20, 24, 32, 49, 50, 53, 56, 64, 68, 69, 71, 73, 76, 77, 79, 83, 84, 90, 91, 93, 94, 95, 103, 104, 107, 108, 109, 116, 119, 122, 133, 138, 142, 153, 154, 156, 158, 159, 160, 161, 163, 164, 166, 167, 168, 169, 171, 172, 176, 184, 185, 186, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 201, 203, 209, 210, 212, 215, 218, 224, 227, 256, 258, 260, 262, 263, 265, 266, 272, 273, 274, 280, 282, 286, 290, 293, 300, 304, 306, 307, 309, 311, 315, 317, 319, 328, 329, 331, 333, 334, 337, 340, 341, 342, 345, 349, 351, 352, 353, 355, 356, 359, 361, 362, 364, 367, 368, 369, 378, 379, 382, 385, 387, 388, 389, 391; <i>Bakınız: Resaili'n-Nuriye, Resaili'n-Nur, Risaleti'n-Nur, Said Nursî'nin eserleri, risaleler, Nur</i>
~ afat-ı semaviye ve arzıyeden muhafazaya sebebiştir.....	375
~ aleyhinde çalışan tokat yer	309
~ Anadolu'nun sinasinden çıkarılamaz.....	141
~ anarşilikten kurtaran esasları tesis eder	347
~ asayişin temellerini tespit ve temin eder	347
~ belâların def'ine vesiledir.....	177
~ dairesi	138
~ haricindekiler ve siyasî ve içtimai hayat.....	157
~ sadakat ve metanet ister.....	198
~nde dua ve a'mal-i salihalara hissedarlık.....	155
~nde hizmet noktasında feyizli makamlara kanaat	113
~nde sırr-ı ihlâsı muhâfaza	380
~nde tesanüt	336
~ndeki şirket-i manevîye-i uhrevîye	383
~ndeki tabakalar	359
~ndeki tevafuklar	313
~ne giren imanla kabre girecek	383
~ne girenler ve şahsî cesaretleri	358, 359
~ne girenlerin kazancı.....	120, 126
~ne girmek	137, 144
~ne sadakatle giren selâmette kalır	165
~ne temas eden üç mesele	385
~nin şahs-ı manevîsi hesabına çalışmak.....	261
~nin yakınındakiler içine girmeli	137, 144, 163
~ dalâletleri dağıtır.....	65
~ diğer âlimlerin eserlerinden farklıdır	27
~ din tılsımlarını hall ve keşfetmiştir	296
~ dostlara tiryâk, düşmanlara sâikadır	310
~ dünya işlerine âlet olamaz	382
~ erkânlarının harb-i umumîye iştirakleri	119
~ ferdiyet makamının mazharıdır	278
~ hakaik-ı imaniyenin tılsımlarını keşfetmiştir	306
~ hakikatleri	281
~ hakkındaki bir itiraza verilen cevap	222
~ hakkındaki İstanbul hâdisesinin hikmeti	272
~ hayat-ı içtimaiyeye faydalı esasları temin eder	200
~ himaye ve hıfz altındadır	288
~ himayet ve inayet altındadır	300
~ hizmeti	80, 119, 142, 149, 173, 174, 294, 350, 360; <i>Bakınız: hizmet-i imaniye, hizmet, hizmet-i Nuriye, hidemat-i Nuriye</i>
~ emniyet ve asayiş temine çalışır	187
~ ile tarikat arasındaki bir fark	104
~ imanı kurtarıyor	104
~ ve maişet derdi	284, 301
~ ve siyaset	157, 187
~nde birbirinden gücenmemek	319
~nde birbirini tenkit etmemek	319, 336, 340
~nde birbiriyle ihtilâfa düşmemek	340
~nde birkapı kapansa başka kapılar açılır	387
~nde ihtiyat	18, 24, 30, 33, 156, 176, 179, 211, 284, 288, 338, 345, 350, 359, 364, 376, 387
~nde kusurları büyütmemek	351
~nde meşakkat, mücahede ve külfet	103
~nde metanet ve sadakat	198
~nde metanet, ihtiyat ve dikkat	293
~nde şahs-ı manevînin önemi	113
~nde şevk ve gayret	78
~nde tedbirli olmak	360
~nde tesanüt	341, 348
~nde vahdeti muhafaza	348, 351
~nde zahirî muvaffakiyetsizlik	300
~nden çekilenlerin tokat yemeleri	290
~nden çekinmemek	287
~ne hasr-ı vakit edenler	319
~ne iltihakın kazandırdığı kuvvet	197
~ne karşı hocaların kullanılması	349
~ne zarar veren eserleri almamak	96
~ni dünyadaki herşeye tercih etmek	349
~nin faydaları	43, 283, 309, 338
~ hürmet ve merhameti tesis eder	206
~ ile meşguliyet sıkıntıları azaltır	360
~ iman kurtarıcıdır	337
~ imanının mertebelerinde terakkîyata medardır	55
~ inayet altındadır	177, 185
~ kahramanları	162

~ kazandırdığı iki netice-i muhakkika	383
~ kazandırdığı neticelere mukabil sadakat ve sebat ister	163
~ Kur'ân'ın bir i'caz-ı manevisidir	287
~ Kur'ân'ın bir mu'cize-i manevisidir	107, 227
~ mesleği	332
~ ve kadınlar	122
~inde ehl-i bid'a ile meşgul olmamak esastır	364
~inde mecbur olmadan hayat-ı içtimaiyeye karışmamak esastır	356
~nde benlik, enaniyet ve şanüşeref sahibi olmak yoktur	202
~nde ehl-i ilim ve ehl-i diyanete mukabele etmemek esastır	357
~nde ihlâs-ı tammeden sonra, sebat ve metanet gelir	359
~nde imandan sonra takva ve amel-i salih esastır	205
~nde müsâlâhakarane hareket esastır	358
~nde müsbet hareket esastır	349
~nde sohbet-i sûriye ehemmiyeti azdır	304
~nde şahsın vazifesi yalnızca tebliğdir	376
~nde tecavüz değil, tedâfû esastır	98
~nin esasları	356
~ müceddid-i dindir	274
~ müellifi	68, 70
~ müşteri aramaz	349
~ nefs-i emmarenin desiselerini izale eder	335
~ öküze ot, arslana et verir	369
~ perde altında tenevvür ve tenvir eder ..	176
~ rahmet-i ilâhiye tarafından ihsan edilmiştir	227
~ şakirdi olmak	202
~ Şakirtleri	296, 300
~ dini alet etme ittihamına meydan vermemeli	319
~ himaye edilir	31
~ metanet, tesanüd ve dikkat etmeli ..	285
~ mûsamaha ile birbirine bakmalı	336
~ neşriyat-ı diniyede vazifelidir	262
~ ve derd-i maişet	336
~ ve Nakşî evliyası	104
~ ve zelzele	375
~ zararlı eserlere karşı müteyakkız olmalı	210
~ne rejime muhalefet cihetinden kanunen ilişilmez	387
~nin gördükleri iş ve çektikleri zahmet ..	29
~nin hizmeti	29

~nin münacatlarındaki -biz- tabiri	384
~nin risaleleri istişare suretinde tab etmeleri	174
~nin salâbet ve metanetleri	284
~nin tesanüdünün bozulmaya çalışılması	211, 336
~ şifa sırrına mazhardır	288
~ Talebeleri	275
~ ve memuriyet	204
~ zalimlerin satranç oyunlarına bakmamalı	157
~nin birbirleriyle alâkadarlıkları	179
~nin siyasetten kaçınmasının hikmeti ..	201
~nin Üstadlarına şifa duası	126
~ tarikat değil, hakikattir	287
~ tecdit vazifesini yapmıştır	268
~ tercümanı	70, 84, 306
~ tereddî ve tedenniye çaredir	178
~ teselli, istinad ve istimdat noktalarını temin eder	306
~ tokatlarda istimal edilmez	382
~ ve Anadolu	178
~ ve çocuklar	155, 161, 180
~ ve ehl-i dünya dinsizleri	57
~ ve ehl-i ilim	163, 272, 387
~ ve ehl-i tarikat	163, 387
~ ve hanımlar	122, 166, 181, 213
~ ve hocalar	327
~ ve Isparta	292
~ ve ihtiyarlar	161
~ ve Kur'ân	357
~ ve medrese ehli	327
~ ve meslek-i tevafuk	149
~ ve müellifine dair bir ayetin münasebet-i manevisi	83
~ ve sekerattaki talebeleri	26
~ ve şakirtleri	258, 264
~ aleyhindeki plânlar	337
~ne itiraz halinde adavetle mukabele etmemeli	277
~ ve tefekkür	56
~ ve tercümanı	26, 262, 264, 270
~ ve yağmur	344
~ ve yeni huruf	317
~ ve zelzele	381
~ zulûmat, gaflet ve tabiatları dağıtır, envar-ı tevhide gösterir	332
~'a ait hâdisattaki tevafuklar	315
~'a çalışmak	288
~'a çalışmanın faydaları	184
~'a dair bir rüya	168
~'a dair bir tevafuk	325
~'a dair inayet-i Rabbaniyenin numuneleri	310
~'a dair işaretler ve imalı haberler	225
~'a dair tevafukat	76
~'a dair tevafuktan numuneler	315

~'a gelen hâdis-e-i elîme	185
~'a ilîşen âlim ve vaiz	356
~'a ilîşmek vatan, millet ve asayîşe düşmanlıktır.....	347
~'a intisap edenin en ehemmiyetli vazifesi	46
~'a işaret eden ayet.....	263, 266
~'a işaret eden ayetin istihracına dair Hafız Ali'nin fıkrası	82
~'a itiraz.....	222, 257, 277, 278, 302
~'a karşı ihlâs, irtibat ve îtikat.....	375
~'a karşı kurulan hud'alar	210
~'a karşı rakip çıkarma plânı	338
~'a muarız bir hoca ve dolu	381
~'a sadakat	308
~'a sadakat, sebat ve metanetle bağlanmak.....	163
~'a sıkıntı verenler tokat yer	290
~'a şakirt	41
~'a taaruz musibetleri netice verir	293
~'a taraftar olacak cereyan.....	208
~'daki tekrarlar	59
~'dan alınan iman-ı tahkikî	165
~'dan korkmak, adavet etmek değil taraftar olunmalı	346
~'la hakaik-ı imaniyeye hizmet maksud-i bizzat olmalı	157
~'la muaraza zındıkaya yardımdır	387
~'u bırakmamak.....	105
~'u kendine siper etmemek	382
~'u okumak, yazmak ve neşretmek.....	287
~'un ahir zamana dair ehadis-i müteşabihe hakkındaki tevilleri.....	99
~'un âlem-i İslâmda intişarı	358
~'un başına gelen hâdiselerdeki vech-i rahmet	272
~'un bereketi	69, 71, 309, 311
~'un bir fedâisi	330
~'un bir hâdimi	73
~'un çekirdekleri olan risaleler	191
~'un derece-i ulviyeti ve hâdimlerinin mükâfâtı	74
~'un düşmanlarının desiseleri.....	47
~'un eczaları	191, 361
~'un eczaları küçük bir ~ hükmündedir	362
~'un eczalarının ciltlenmesi	213
~'un ekseriyet-i mutlakası sünuhat, zuhurat ve ihtarat iledir.....	298
~'un erkânları	335
~'un feyzi	89
~'un fütuhâtı	102, 122, 141, 177, 185, 187, 203, 214, 257, 293, 337, 376, 380
~'un galibane mukavemetinin sırrı	383
~'un galibiyeti	189
~'un genç şakirtleri	217
~'un hakaik-ı imaniyeyi ders veriş tarzı	28
~'un hakkaniyeti	149
~'un hakkaniyeti ve ehemmiyeti	305
~'un has şakirtleri ahir zamandaki mücahidler içindedir	296

~'un has şakirtlerinin şahs-ı manevîsi ferit makamına mazhardır	278
~'un Hizbül-'Ekber'i	173
~'un hizmet ettiği hakaik-ı imaniye	329
~'un hüsn-i cereyanı	111
~'un ilim ve hakaik-ı imaniye içinde açtığı yol.....	327
~'un iman ve tevhide dair tahşidatı	55
~'un imanî ve Kur'ânî dersleri	166
~'un intişar ve fütuhâtı	280
~'un intişâr ve fütuhâtına karşı iki musibet.....	279
~'un intişârı	203, 294
~'un İstanbul'daki fütuhâtı	257
~'un kerameti	73
~'un kerametleri	70
~'un kıymet ve ehemmiyeti.....	223
~'un lûtf ve kerametleri	72
~'un mahrem risaleleri	302
~'un makbuliyeti	123
~ne gaybî bir imza	303
~ne Kur'ândan işaretler.....	223
~'un manevî şahsiyeti	110
~'un masum şakirtleri	377
~'un masum talebeleri	341
~'un nâşir ve kâtiplerine bakan ayet.....	103
~'un neşri.....	259
~'un neşriyatında görülen inayetler	73
~'un sadık şakirtleri	Bakınız: sadık şakirtler
~'un sahibi	227
~'un sandalyesinde oturanlar musibetlerden kurtulur.....	341
~'un silsile-i keramatı	388
~'un siyasete alet edilememesinin sebepleri.....	346
~'un şahs-ı manevîsi ~ ferit makamına mazhardır	278
~nden gelen şifa duası	126, 128, 132
~ne irtibatın ehemmiyeti	171
~ne ve tercümanına işaret eden ayet	264
~nin ve şakirtlerinin terfi fermanı.....	150
~'un tab'ı	280
~'un taharri edilmesi	287
~'un tahşidatı	61
~'un telif cihetindeki tevakkufu	195
~'un telifi	298
~'un tercümanı	263
~'un tevakkufu	187, 293
~'un tevakkufunun bir hikmeti	301
~'un usandırmaması	306
~'un yaptığı tamirat	55
~'un yazan katipleri tebrik.....	87
~'un yeni hurufla yazılması.....	204, 297, 302, 304
~'un zuhuru.....	264
~'un Zülfikarı	325
Anadolu halkı ~'a ilîşmemeli	178
Anadolu ve ~	293

Anadolu'nun Harb-i Umumi'den kurtulması ve ~.....	290	~ inayet altındadır.....	360, 367
asrın manevî hastalıkları ve ~.....	137, 144	~ itirazlar karşısında sarsılmamalı.....	278
çocuklar, ihtiyarlar ve ~.....	161	~ muarızları hiddet, tehevür ve mukabele-i bilmissile karşılamamalı ...	277
derd-i maişet sebebiyle ~'a çalışmayı terketmemek	184	~ musalâhakârâne hareket etmeli.....	358
dinsizlerin ~'a teslim-i silâh etmeleri.....	214	~ nazarlarını dağıtacak taarruzlara ehemmiyet vermemeli.....	386
fânî şeyler ~'dan istenilmemeli	172	~ ne kadar devam edecek?.....	51
hocaların ve sofaların ~'dan soğutulmaya çalışılması	257	~ sırr-ı ihlâsı esas tutmalı	363
hocaların ve tarikat mensuplarının ~ aleyhinde kullanılması.....	349	~ tahribat ve günahlara karşı takvayı esas tutmalı.....	206
İstanbul'da ~'a yapılan taarruz	271	~ talebe-i ulûm ünvanına mazhardır	284
Kur'ân ~'a mükemmel bir üstadır	258	~ tecavüze sebep olacak meseleleri medar-ı bahs etmemeli.....	359
Kur'ân-ı Mu'cizülbeyanın ~'a nazar-ı dikkati çekmesi.....	223	~ ve derd-i maişet.....	318, 338
Kur'ânın hıfzıyla beraber ~'a çalışmak.....	88	~ ve hakiki mürşitler	103
musibetlere karşı ~ hizmetiyle mukabele etmek	338	~ ve menfaat-i dünyeviye	319
müptedî, hodfûrûş ve mülhidlerin ~'a ilişkileri	376	~ ve riya.....	260
Nur Talebeleri, ~ ve diğer kitaplar	258	~nin hizmeti	115
Nur Talebelerinin ~'la meşgul olmaları	132	~nin ihlâs, tesanüt ve ihtiyatları	360
Said Nursî'nin ~'u yazan Nur Talebelerine tebrikleri.....	41	~nin iştirak-i a'mal düsturu	120, 121, 124, 163, 207, 255
Said Nursî'nin şahsının çürütülüp ~lara ilişilmek istenmesi	357	~nin mağazalardaki kağıtları bitirmeleri...195	
şahsiyetini ~'un şahs-ı manevîyesi içinde eritmek.....	197, 261	~nin manevî mücahedeleri.....	207
tahribatçılara mukabil ~'un mukavemeti harikadır	206	~nin necatları ve ehl-i saadet oluşu	123
tevacuf ~'un kerametinin bir madenidir ...	310	~nin sadakat, sebat, uhuvvet ve ihlâsı	351
vatan, millet ve ehl-i hükûmet ~'a muhtaçtır	346	~nin siyasetten men edilmeleri.....	346
zındıkaya karşı en tesirli silah ~ bürhanlarıdır.....	258	~nin şirket-i manevîye-i uhreviyeleri.....	384
Risale-i Nur Şakirtleri.....	87, 95, 120, 151, 195, 209, 211, 216, 222, 258, 261, 274, 279, 350, 355, 363, 365; <i>Bakınız: Nur Talebeleri</i>	~nin tesanütleri ve itihatları	318
~ açlık ve kahta mukabil talebeliğe sarılmalı.....	284	~nin vazifeleri imandır	295
~ açlık ve kahtı kanaat ve iktisatla karşılamalı	274	~nin vazifesi hizmettir	141
~ açlık ve zarurete karşı Nurla mukabele.....	284	Risale-i Nur Talebeleri.....	79, 96, 97, 111, 181, 192, 288, 339; <i>Bakınız: Nur Talebeleri</i>
~ aleyhinde çalışanlara tokatlar gelmesi.....	309	~ birtak vücut hükmündedir	64
~ başkalarının imanlarını muhafaza etmekle de mükelleftir	284	~ ile alâkalı tevafukat.....	367
~ derd-i maişete kanaat ve iktisatla mukabele etmeli.....	215	~ iman ile kabre girecekler	74
~ hakkındaki giybet	270	~ talebe-i ulûmdandır.....	371
~ hayat meselelerine merakla bakmamalı.....	296	~ ünvânı.....	207
~ hizmet-i imaniyeyi herşeyin fevkinde görür.....	363	~ ve hatme-i Kur'ân	117
~ hizmeti velayet makamına tercih eder.....	383	~ndeki yorgunluk ve füturun bir sebebi	77
		~ne iman hizmeti yeter	273
		~nin dua ve kazançlarına hissedarlık	46; <i>Bakınız: iştirak-i a'mal, şirket-i manevîye-i uhrevîye</i>
		~nin tesanüdünü bozma plânı	338
		ahir zamandaki açlık musibeti ve ~.....	193
		bazı ~nin Nura hizmet edeceklerini önceden hissetmeleri	71
		hayat-ı içtimaiyedeki günahlar ve ~.....	123
		Risale-i Nur Talebeliği	284
		Risale-i Nur Talebesi ünvânı	46
		Risale-i Nuriye	
		~nin ruhu, esası, madeni, üstadı ve güneşi olan ayat.....	173

risaleler	18, 23, 24,	~'un hizmetinde çalışanın faydaları	43
43, 47, 63, 65, 133, 161, 185, 203, 211, 212,		~'un intişarı	31
225, 274, 318, 337, 356, 363, 371, 389;		~'un kerametine dair iki hadise	45
<i>Bakınız: Risale-i Nur</i>		~'un kitapları birbirine tercih edilmez	25
~ deki tekrarların hikmeti	29	~'un mesleğine zıt eserleri almamak	98
~i yazmanın faydaları ve ehemmiyeti	47	~'un sadık talebeleri	37
~in ciltlenmesi	213	~'un telifi	97
~in fütuhâtı	34	~'un vazife-i asliyesi	98
~in kerametleri	25	~'un verdiği iman-ı tahkiki afattan	
~in menbaları olan ayat	56	muhafaza eder	36
~in tabî	174	~'un verdiği zevk ve şevk ve iman ve	
~in taharrisi	34, 389	iz'an	27
~in tarz-ı ifadesi	337	ehl-i dalâletin aşıladığı manevî	
~in tashihi	133	hastalıklar ve ~	37
~in yazılması	227	rivayat-ı hadisiye	268
~in yeni hurufla yazılması	204	riya	260, 261, 262, 335
Arabî ~	191	~dan kurtaran vasıtalar	261
çocukların yazdıkları ~	155	~ya dair üç nokta	260
haşre ait ~	146	~ya sevk eden esbap	260
kerametli ~	389	riyakârâne vaziyet	260, 261
mahrem ~	302	riyakârlık	202
masumlar ve ~	161	riyazet-i diniye	193
masumlar, ihtiyarlar ve ~	154	riyazet-i şer'îye	194, 274
Said Nursî'nin ~i tashihi	373	roman	247
ulemanın ~i	27	romanvari nazar	246
risalet-i Muhammediye	299	rububiyet	299, 314, 315
Risale'ti'n-Nur	18, 19,	rububiyet-i lâhiye	165
23, 25, 28, 29, 32, 35, 37, 38, 44, 52, 75;		ruh	28, 38, 67, 219, 239, 240, 249
<i>Bakınız: Risale-i Nur</i>		~ ve ceset	239
~ akıl, kalp, ruh ve sair letaifin teavünü		~ ve vicdan	239
ayağıyla hareket eder	28	~ları sersem	165
~ baki bir saltanat kazandırır	44	~ları serseri	66
~ en evvel tercümanının nefsini iknaa		~un ızdırabâtı	247
çalışır	28	asabî ~lar ve siyaset	164
~ en kısa sürede iman-ı hakikiye isal		ruhanî	320
eder	97	ruhî	
~ hakaik-i İslâmiyeye dâir ihtiyaçlara		~ elemeler ve üzüntüler	<i>Bakınız: teellü-</i>
kâfidir	97	<i>mat-ı ruhaniye</i>	
~ hizmetinde ihtiyat	21	ruh-i habîs	209, 210
~ imanın esasatını kurtarır	27	ruh-i ruh	235
~ şahs-ı manevîsi	83	ruhsat-ı şer'îye	48, 98, 137
~ Şakirtleri	43	ruhsatla amel	23
~ ve ahir zaman	53	<i>Rumuzat-ı Semaniye</i>	148, 186
~ Talebeleri	37	Rus	30, 208
~ imanla kabre girecekler	37, 45, 74	Rusya	146, 208
~nin hüsn-i akıbetleri ve saadet-i		rûkn-i imaniye	153, 282
ebediyeye mazhariyetleri	39	rûkn-i metin	235
~nin selâmet-i iman hakkındaki		Rûştü	18, 23, 64,
duaları	39	118, 119, 123, 131, 134, 172, 176, 198, 212,	
~ ve eski mübarek zatların kitapları	27	303, 304, 308, 339, 340, 342, 343, 345, 349	
~ ve şakirtlerinin vazifesi	21	Rûştü Efendi	283;
~'a ait bir ikram ve inayet-i lâhiye	33	<i>Bakınız: Rûştü</i>	
~'a kanaat etmek	97	rûya	35, 132, 150, 152,
~'a sahip ve naşir	42	153, 175, 181, 188, 189, 343, 361	
~'daki tekrarların hikmeti	29	Risale-i Nur'a dair bir ~	168
~'un fütuhât-ı imaniyesi	33, 44	rûya-i sadıka	93, 152, 189, 308
~'un hakaik-ı imaniyenin izhar ve		~ ve kader-i lâhî	153
intişarındaki kerametleri	25	rüzgar	
~'un Hizb-i Ekberi	26	geçici ~lara ehemmiyet vermemek	176

S

saadet	165	~ ile sohbet.....	18, 47
saadet-i âcile	240	~ Kur'ân ve Resaili'n-Nur'dan başka kitap bulundurmazdı.....	97
saadet-i dâreyn	242	~ ve gazete.....	187
saadet-i dünyeviye	144	~ ve Isparta	23, 292, 368
saadet-i ebedî	236	~ ve Mevlâna Hâlid'in cübbesi	125
saadet-i ebediye	28, 39, 104, 172, 383	~ ve radyo	178, 187
~ hazinesi bileti.....	221	~ ve siyaset.....	186, 187
saadet-i hayatiye	86, 366	~ ve şakirtleri hakkında gıybet.....	269
saadet-i sermediye.....	220	~'de bulunan hastalıklar	373
saadet-i uhreviye.....	144	~'deki rikkat-i cinsiye ve şefkat-i neviye ..	313
sabır.....	22, 28, 31, 32, 183	~'nin ahval-i âlemi merak etmemesinin hikmeti	156
sabr-ı cemîl	286	~'nin attan düşmesinin hayırlı neticeleri	372, 373
Sabri	20, 22, 23, 32, 33, 34, 35, 43, 62, 64, 65, 89, 131, 160, 161, 174, 178, 185, 186, 194, 195, 196, 210, 283, 325, 344, 353, 368, 375, 387	~'nin başka kitapları beğenmemekle ittihâm edilmesi	257
~nin annesinin vefatı ve parmaklarındaki nişan.....	286	~'nin beddua etmemesi	191
sadaka	36, 92, 177	~'nin dünya cereyanlarına merak edip bakmaması	294
sadâkat	41, 58, 113, 115, 124, 126, 163, 165, 198, 203, 207, 343, 348, 351, 383	~'nin dünyevî işler için gelenleri kabul etmemesi.....	166
Risale-i Nur'a ~.....	308	~'nin enaniyetten kaçınması.....	202
sadâkatsizlik.....	365	~'nin eserleri hakkındaki istihsanlar	337
sâdat	273	~'nin haber verdiği nur	49, 109, 306
sadberk	180	~'nin haps-i münferidi	269
sadık şakirtler	38, 121, 124, 137, 140, 163, 255, 383, 384	~'nin Harb-i Umumî ile ilgilenmemesi.....	157, 178, 201
sadık talebeler	37, 201	~'nin hastalanması	186
saferunluk		~'nin hastalanmasının bir hikmeti.....	373
ehl-i İslâmın fevkalâde ~	48	~'nin hediye kabul etmemesi.....	131
saîfet	340	~'nin himmetini ve efkarını Kur'ân'a hasretmesi.....	263
Sahabîler.....	383	~'nin hususî tefekkürâtı	138
sahib-i kelâm.....	245	~'nin hüs-n-i zan ve makamları kabul etmemesi.....	32
sahib-i zuhur	68	~'nin hüs-n-i zanları Risale-i Nur hesabına kabul etmesi	215
sahife-i a'mâl.....	151	~'nin hüs-n-i zanları tadili	111, 114, 117, 171, 267
sahife-i hayat.....	45	~'nin küre-i arzdeki çarpışmalarla ilgilenmemesi	208
sahipler	359	~'nin manevî kazançlarına ortaklık.....	21, 24, 46, 62, 64, 151, 207, 283, 286, 304, 333, 350, 352, 368
sahipsizlik	248	~'nin manevî makamı kabul etmemesi	111
sahra-i hâile	232	~'nin medh ü senâları Nurlara çevirmesi...	19
Said (Nursî).....	50, 71, 79, 132, 159, 184, 199, 330	~'nin medresesi	95
~'in tevazuu	37	~'nin meskat-i re'si	369
Said Nursî.....	24, 51, 57, 60, 63, 65, 82, 113, 120, 126, 158, 176, 184, 190, 195, 202, 205, 207, 211, 215, 217, 227, 256, 271, 279, 281, 285, 286, 293, 298, 300, 313, 379, 391, 392; <i>Bakınız: Üstat, Bediüzzaman Said Kürdî, Bediüzzaman Said Nursî, Bedi- üzzaman, Yeni Said, Said-i Kürdî, Eski Said, Risale-i Nur müellifi, Risale-i Nur tercümanı</i> ~ Ispartalıdır	~'nin meslek-i tevafukiyede ziyade istihdam edilmemesinin sırrı	149
	368	~'nin risaleleri tashihi	373
		~'nin sakal bırakmaması	275, 357
		~'nin sıhhati	31
		~'nin siyasetle ilgilenmemesi.....	157, 178
		~'nin siyasetle ilgilenmemesine rağmen siyasetçilikle suçlanması	200
		~'nin şahsına karşı hürmet ve makam vermemesi.....	202

~'nin şahsına karşı hürmet ve muhabbet ve sohbetten sıkılması	184	sedd-i Kur'ânî.....	207
~'nin şahsının çürütülüp Nurlara ilişmek istenmesi	357	Sedd-i Zülkarneyn.....	206
~'nin şapka giymemesi	269	sefahat	67, 139, 147, 157, 205, 239, 247, 248, 290, 338
~'nin tazyik ve tecrid altında bulunuşu	22	~te giden bir gençliğin neticeleri.....	221
~'nin tecridi	58	medeniyetin ~i	323
~'nin zehirlenmesi.....	389	sefahat-i beşeriye.....	86
~'ye gelen bir musibet ve menfaatleri	378, 379	sefahatkârâne zevkler.....	220
~'ye sıkıntı verilmesi	347	sefalet	146
~'ye tazyikat.....	57, 58	sefaletthane	221
musibetlere düşen bîçare masumlar ve ~	313	sefih	246
Nur Talebelerinin ~'ye hüsn-i zanları	361	sefihâne	136
Said-i Kürdî	71;	sefine-i Nuh	178
<i>Bakınız: Said Nursî</i>		seher	30
sakal.....	275	sehl-i mümtenî	213
Said Nursî'nin ~ bırakmaması	357	sekerat	25, 38
sakam-ı kalbî.....	91	Sekîne	381
sakar	222	Selâhaddin	119, 287, 288
salâbet	284	selâmet	
Salâhaddin.....	170, 191, 285, 345, 360	ehl-i sünnetin ~i için edilen dualar.....	48
salât	282	selâmet-i iman.....	39
Salih	355	~ hakkındaki dualar	39
salih amel.....	<i>Bakınız: a'mal-i salih,</i>	selâmet-i kalp.....	164, 165
<i>amel-i salih</i>		selâset-i lisan	241
saltanat		selef-i salihîn	358
Risaleti'n-Nur baki bir ~ kazandırır	44	semavat	229
saltanat-ı bâkiye	104	semavî	
san'at-ı ilâhî	247, 248, 249	~ bir hafız.....	86
sanat-ı bedî	314	~ bombalar	322
Sandıklı	329, 349	~ kitaplar	243
sanemperest	253	~ tokatlar	35, 306, 307, 323, 324
Sâni	233, 300	mim'siz medeniyete ~ tokat	109
Sâni-i Zülcelâl		serâir-i ilâhî	243
~in sanat-ı bediine itiraz	314	serbestiyet-i nisvan	386
Sâniye	214	serkeş	194
sarhoş	71	serserilik	
sarhoşâne	136	~i bırakıp itaat etmek.....	347
sarık	124	servet	323
Sav	34, 43, 117, 121, 122, 130, 132, 133, 140	serzâkir	135, 136
Sava	180, 293, 341, 344, 387	ses.....	<i>Bakınız: asvat</i>
savm	282	sevap	31, 104, 114, 144, 163, 179, 183, 185, 260, 262, 358, 378
savm-ı visâl	127	az amelle pekçok ~	207
sa'y.....	370	sevk-i zaruret	99
sa'y ü gayret.....	102, 117	Sevr Muahedesi.....	35
sebat	28, 58, 113, 115, 134, 163, 196, 211, 319, 330, 338, 343, 351, 356, 358, 359	seyehat-i berzahîye ve uhrevîye	370
sebatkâr	163, 358	Seyerani.....	377
sebeb-i ihtilâf.....	349	seyyiat	48, 335
sebeb-i teşvik	117	medeniyetin ~i	323
sebü'l-mesanî.....	282	Seyyid Şefik	297
		seyyie.....	22
		sıbga-i Rahmanî	247, 248
		Sıddık Sabri	54, 117

Sıddık Süleyman	42, 64, 88, 259, 304, 344
sıddîkîn	41
sıdk	120
sıkıntı	183, 239, 326, 338, 360;
<i>Bakınız: inkıbaz</i>	
hizmette çekilen ~lar	179
manevî elemelerden gelen ~lar	221
sır	38
sırat-ı müstakîm	231, 239
~ ile tarik-ı zulmânînin farkları	231
~ yolu	234
sırat-ı müstakîm ashâbı	296
sırran tenevveret	179
sırran, sırran	31
sırr-ı ihlâs	255, 356, 363, 380, 382, 383
sırr-ı imtihan	99
sırr-ı inna a'tayna	108, 307
sırr-ı mahrem	110
sırr-ı teavün	237
sırr-ı teklif	99
sırr-ı tesanüt	21
sırr-ı ubudiyet	382
sırr-ı vahyin feyzi	38
Siirtli Ahmed	172
Siirtli İzzeddin	172
Siirtli Salâhaddin	172
Sikke-i Gaybiye	302, 303
~yi mütalâa	303
sikke-i i'caz	251
Sikke-i Tasdik-ı Gaybî	318
silsile-i ilim	226
silsile-i keramat	388
sîne	
asabî ~ler	183
sinema	247
sinir	379
Siracü'l-Gafilîn	318
siyaset49, 50, 66, 67, 72, 93, 113, 115, 156, 164,	
187, 306, 345, 346, 387	
~ arkadaşına muhabbet	164
~ cereyanları	67
~ kalpleri ifsat eder, asabî ruhları azap	
içinde bırakır	164
~le uğraşanlar	<i>Bakınız: ehl-i siyaset</i>
Nur Şakirtlerinin ~ten men edilmelerinin	
sebepleri	346
Nur Talebelerinin ~ten kaçınmasının hikmeti	
201	
Risale-i Nur hizmeti ve ~	187
Risale-i Nur ve ~	157
Risale-i Nur'un ~e alet edilememesinin	
sebepleri	346
Said Nursî ve ~	186, 187
Said Nursî'nin ~le ilgilenmemesi	178

Said Nursî'nin ~le ilgilenmemesine rağmen	
siyasetçilikle suçlanması	200
siyaset-i âlem	40
siyaset-i diniye	268
siyaset-i İslâmiye	267, 273
siyasî	
~ boğuşmaları merak etmemek	165
~ geniş daireleri merakla tâkip etmemek ..	65
siyasî hayat	<i>Bakınız: hayat-ı siyasiye</i>
Risale-i Nur dairesi haricindekiler ve ~ ..	157
sofimeşrep	163
hodgâm ~ler	277
sofu	257
~ların Risale-i Nur'dan soğutulmaya	
çalışılması	257
sohbet	167
ehl-i hakikatın ~i	18
Said Nursî ile ~	18, 47
sohbet-i sûriye	304
Sokrat	231
sosyal hayat	<i>Bakınız: hayat-ı içtimaiye</i>
sosyalist	295
söz	
boş ~ler	357
Sözler	308, 327
sual-i manevî	192
sû-i âkıbet	91
sû-i nazar	182
suiistimal	221
suiistimalât	181, 182
sukut-i ahlâk	141
sulh	295
Sultan Reşad	95
Sultan-ı Ezel	
~in rahmet ve inayeti	234
Sultanü'l-Ulema	275
sure	270
Sure-i Fil	321
Sure-i İbrahim	53
Sure-i İhlâs	252, 254
Sure-i Mâide	265
Sure-i Nisâ	265
Sure-i Ve'l-Asr	291, 321
suud	37
sübhanallah	135
süfyan	
~ tabiri	359
Süleyman	18, 20, 46, 127, 355, 364, 375
Süleyman Rüştü	216
sünnet	206
sünnet-i seniye	103, 112, 189, 269, 365, 387
~nin ittibaında riya giremez	260
Sünühat	39, 49, 109
sünühat	298
sünühat-ı kalbiye	307
sürur	72, 179

Ş

Şâfiî	<i>Bakınız: İmam-ı Şâfiî</i>
Şâhide	214
şahs-ı İsa (a.s.)	101
şahs-ı manevî	19, 21, 113, 128, 176, 261
Hazret-i Mehdînin ve cemaatinin ~si	268
Nur Talebelerinin ~si	35
Risale-i Nur'un ~si ferid makamına mazhardır	278
Risale-i Nur'un ~sine irtibatın ehemmiyeti	171
Risale-i Nur'un ~sinin terfi fermanı	150
şahsiyetini ~ içinde eritmek	197, 261
zaman ~ zamanıdır	197
şahs-ı manevî-i dalâlet	28
şahsi	
~ cesaret	358, 359
şahsiyet	
~ ve enaniyet zamanı değil	197
~ini şahs-ı manevî içinde eritmek	197, 261
şakirt	
hâlis ve hakîki müttakî ~	125
Risale-i Nur ~leri	<i>Bakınız: Risale-i Nur Şakirtleri</i>
sadık ~ler	38, 121, 124, 137, 140, 163, 255, 383, 384
Şamlı Hafız Tevfik	303, 341
Şamlı Mes'ud	46
Şamlı Tefvik	23, 61, 65
şanüşeref	202, 384, 385
şapka	359
Şarkın ulûmu	287
şâsaa-i medenî	239
şear	55, 260
şear-i İslâmiye	289
~nin ittibaidında riya giremez	260
~ye temas eden ibadetlerin izharı ve ihfâsı	260
şecere-i külliye	350
şecere-i semavî	230
Şecere-i Tuba	230
şefaati	366
Şefik	173, 196
şefkat	91, 92, 122, 146, 147, 165, 238, 346, 385
~ madenleri	122
~ tokadı	287
~ yüzünden bid'at ve dalâlete sapanları çeviren bir hakikat	91
~in elemi	<i>Bakınız: elem-i şefkat</i>
kâfirin azap çekmesine acıyıp ~ etmemek	92
Müslümanlara zarar verenlere ~ etmemek	91

Rahmet-i İlâhiyeden ileri ~ olunmaz	314
validelerin ~i yanlış kullanmaları	385
zarara razı olana ~ edilmez	165
şefkat-i insânîye	91
şefkat-i neviye	313
şehadet	85, 146, 147
~ âlemi	235, 241, 243
şehadet perdesi	243
şehadet-i tevhidiye	26
şehamet	246
Şehbaz ü Şehnaz	240
şehbaz-ı edvarpervaz	234
şehd-i şehadet	236
şehid	92, 147, 231, 351
şehitlik	<i>Bakınız: şehadet</i>
şehrayin-i Rahman	235
şehr-i bilezaiz	231
şehr-i püremvât	231
şehvanî	246
şehvetengiz	
~ bir zevk	247
şekva	194
Şemsî	280
şer	315
~ leri defetmek	<i>Bakınız: def-i şer</i>
şer'-i enver	230
şerai-i hayat	137
şeref	357
şerh-i sadr	263
şeriat	242, 267
iman ~ hayat	115, 201, 268
Şeriat	230
şeriat-ı Ahmediye	249
şeriat-ı Muhammediye	206
şetim	22
şevk	78, 102, 183, 249, 279
~te fütur	77
Kur'an'ın ~i	249
şevk-i maâlî	249
şevk-i nefsanî	250
şevk-i taklit	244
şevk-i tenzilî	249
şeyh	276, 327, 345
Nakşî ~i ve Nur Talebeleri	104
Şeyh Ahmed	345
Şeyh Fehim	226
Şeyh-i Geylânî	169
şeyhlik	104
şeyhülislâm	191

şeytan	38, 209, 336	tabiatperestlik	253
insî ~lar	148	tadlil	322
şeytanet	209	tâğut	
şeytan-ı aleyh-i mâyetestihik	72	tabiat ~u	65
şeytan-ı cinnî ve insî	350	tahabbüp	236, 249
şiar-ı râz	240	tahammül	28
şiddet-i şefkat ve rikkat	146	taharri	
şiddet-i teessür	313	Risale-i Nur'un ~ edilmesi	287
şifa	140, 288	risalelerin ~si	34, 389
~ duası	126, 128, 132	tahayyül-ü şetim	22
şikayet		Tahir	108, 117, 130, 133, 160, 176, 188, 199, 256, 320, 355, 376
büyük zâtların ve evliyaların felekten ve zamandan ~leri	314	Tahirî	116, 130, 132, 160, 162, 169, 175, 196, 213, 281, 297, 317, 320, 325, 328, 333, 334, 339, 340, 342, 347, 349, 375, 388
şirk	35, 253	tahkikî	
tevellüd ~i	253	~ iman	<i>Bakınız: iman-ı tahkikî</i>
şirket-i manevîye-i Nuriye	388	Tahmidat	380
şirket-i manevîye-i uhrevîye	383, 384	tahribat	205, 206, 208
şuhur		~lara karşı takva	206
mübarek ~	183	tahribat-ı manevîye	65
şuhur-i muharreme	77, 173, 183	tahrim	249
şuhur-i mübareke	78, 183	tahrip	98
Şuhur-i Selâse	77, 105, 108, 114, 205, 207, 339, 362	tahsil	371
Şuhur-i Selâse-i mübareke	204	Tahsin	45
şuhut	38	tahşidât-ı azîme	61
şuur	239, 240	taht-ı hüküm	387
şübehat	27, 296	taife-i azîme	291, 292
şüheda	95	taife-i ehl-i hak	277
Şükrü	161, 334	taife-i mücahede	291
Şükrü Efe	162	taksimü'l-a'mâl	34, 35
Şükrü Efendi	282, 283	taksimü'l-mesâi	113
şükûk	296	takva	124, 126, 205, 206, 207, 262
şükûr22, 31, 32, 35, 86, 183, 193, 238, 284, 380		~yı izhar	260
şükûrsüz	193	hayat-ı içtimaiyedeki günahlar ve hususî ~	123
şükûrsüzlük	193, 290	talebe-i ulûm	371
şümûs	236	~un rızkı	284
şüpheli mal		talebeler	359
~ hükmündeki erzak-ı umumiye	194	Risale-i Nur ~i	<i>Bakınız: Risale-i Nur Talebeleri</i>

T

Ta'likat	192	tama	48, 261, 319
ta'tîl	248	tamir	98
taarruz		tanzim	76
erkân-ı imana ~	27	tafagir nazarı	208
tâat	179, 194, 218	tafagirlik	208, 356
tabakat-ı beşer	83	taftar	
tabakat-ı beşer cereyanları	295	zulûme ~ olmamak	294
tabakat-ı işariye	321	taftarlar	359
tabiat	229, 243, 247, 248, 249, 306, 332	taftarlık	164
~ tâğutu	65		
tabiat-ı arz	229		

tarikat	135, 144, 164, 169,
183, 327, 350, 358, 360	
~ mensuplarının Risale-i Nur aleyhinde	
kullanılması	349
~çi müftü	387
~e mensup olanlar	Bakınız: ehli-i tarikat
Risale-i Nur ~ değil, hakikattir	287
Risale-i Nur'a hizmet ile ~ arasındaki bir	
fark	104
tarikat-i Ahmediye	135
tarikat-i Muhammediye	134
tarik-ı Hak	129
tarik-ı velayet	327
tarik-ı zulmanî	
sırat-ı müstakîm ile ~nin farkları	231
tarz-ı hayat-ı içtimaiye	206
tarz-ı nazar	213
tasannukârâne	261
tasavvuf	169
tasavvur-i küfür	22
Tasdik-i Gaybînin Hatemi	318
tasdik-i haşir	236
tashih	
risalelerin ~i	133
tashihât	373
tasvir	247
tasvir-i hakikat	246, 247
taş	
~lardaki tıktıka	238
taun	178
manevî ~	37
tayy-ı mekân	155
tazarru	378
taziyâne-i teşvik	107
taziye	282
te'nis-i ezhan	243
tebeddül-i saltanat	289
teberrük	42
tebliğ	376
tebşirat-ı azîme	74
tecavüp	249
tecavüz	98
tecdid-i din	268
tecdit	268
imanî hakaikteki ~	268
Risale-i Nur ~ vazifesini yapmıştır	268
tecelliyât-ı esma	332
tecezzî	253
tecrit	
Said Nursî'nin ~i	58
tecrübe-i meydan-ı imtihan	288
tedâfü	98
tedbir	348

nazik ~ler	360
tedbir-i maddiye	340
tedennî	Bakınız: gerileme
tedennî-i mutlaka	178
teellümât-ı ruhaniye	22
teessür	179
tefârik	312
tefekkühât-ı ilmiye	80
tefekkür	47, 326
~ mesleği	326
bir saat ~	26, 56
tefekkür-ü imanî	47, 179
tefvvuk	261
tefira	164, 348
tefsir	266
reis Kur'âna yeni ~ yazılmasını	
emretmesi	189
tefsir-i Kur'ân	150
teğafül	239
tegayyür	253
tehâcümât-ı müttehîde	197
tehevvr	277
tehevvrüs	314
tehlil	155, 362
tekellüfkârâne	261
tekrar	
Risale-i Nur'daki ~lar	59
risalelerdeki ~ların hikmeti	29
tekye	327
~ler tâifesi	327
medrese âlimleri ve ~	327
telaş	387
telkinat-ı diniye	72
Telvihat-ı Tis'a	371
temerrüt	84
tenasuhvarî	247
tenasül	253
tenasül kanunu	365, 366
tenasüp	76
tenbellik	117
tenbih	
bîçare gençlere verilen bir ~	217
Tenekeci Mehmed	343, 355
tenkit	157, 356
~ etmemek	319, 336, 340
terakkî	37
terbiye	
imanla ~	367
mim'siz medeniyet ~si	366
terbiye-i İslâmiye	218, 366
tereddî	178
terennümat-ı hava	238

terfî	204	tevhid-i sermedî	253
terfî-i makam ve rütbe	150	tevhid-i şuhud	252
terk-i enaniyet	37, 363	tevhid-i ulûhiyet	252
terk-i kebair	205	tevilât-ı fâside	225
tesadüf	76, 232, 233, 238, 316	tezahür-i rahmet	92
tesanüt	113, 124, 176, 203, 255, 285, 318, 319, 336, 338, 339, 340, 341, 348, 349, 358, 360	tılsım	306
Nur Talebeleri içinde ~ü bozma plânı	338	din ~ları	296
Risale-i Nur şakirtlerinin ~ünün bozulmaya çalışılması	211	Risale-i Nur din ~larını hall ve keşfetmiştir	296
tesbih	135, 155, 238	tılsım-ı Kur'ânî	221
kırk bin lisan ile ~	383	tıp	128
tesbihat	262	ticaret	166
namaz ~ı	134, 135, 155	tiyatro	247, 381
tesbihat-ı salâtiye	136	tokat	
tesbih-i rahmet	238	dünyayı dine tercih edenlere ~	321
teselli	234, 236, 239, 306	Risale-i Nur ~larda istimal edilmez	382
tesettür	382	Risale-i Nur aleyhinde çalışan ~ yer	309
Tesettür Risalesi	196	Topal Şükrü	361
teslim-i silâh	214	toplum hayatı	<i>Bakınız: hayat-ı içtimaiye</i>
teslimiyet	165	toprak	37
teşci	185	topuz	
teşekkür	77	nur var ~ yok	357
tevacuk	58, 60, 76, 79, 80, 81, 148, 315, 316, 321, 370	Tosya	389
~ mesleği	<i>Bakınız: meslek-i tevafukiye</i>	tufan	178
~ Risale-i Nur'un kerametinin bir madenidir	310	tuğyan	84, 178, 194, 307, 341
Risale-i Nur'a dair ~tan numuneler	315	turuk-i mütekellimîn	242
Risale-i Nur'a dair bir ~	325	tuyur	238
tevafukat	76	türbedar-ı Nebvî	345
Nur Talebeleri ile alâkalı ~	367	Türk	
Risale-i Nur'a dair ~	76	hakikî genç ~ler	217
tevafuk-ı lâtiye		Türkçülük	210
Nur Talebeleriyle alâkalı beş ~	367		
tevahhuş	234, 237		
tevazu	64, 172, 348		
tevazu-u mutlak	37		
tevbe	336		
teveccüh-i nâs	261		
tevekkül	261, 390		
tevellüd şirki	253		
Tevfik	170, 325		
tevhid	26, 85, 243, 251, 252, 332		
~ çeşitleri	<i>Bakınız: enva-ı tevhid</i>		
~in iki bürhan-ı muazzamı	250		
Nurların ~e dair tahşidatı	55		
tevhid-i câmi	253		
tevhid-i celâli	253		
tevhid-i kayyûmiyet	253		
tevhid-i Rahman	250		
tevhid-i rububiyet	252		

U

ubudiyet	260, 327, 331, 333, 374, 382
esas ~	282
küllî ~	126
Risale-i Nur dairesinde küllî ~	124
uhrevî hayat	<i>Bakınız: hayat-ı uhreviye, hayat-ı uhrevî</i>
uhud-i tevhid	230
uhuvvet	41, 351
uhuvvetkârâne istikbal	235
ukul	253, 314
ulema	98, 157, 272, 273, 374;
~ <i>Bakınız: âlim</i>	
~ ve Risale-i Nur	327
~nın eserleri ve Risale-i Nur	27, 28
ulema-i İslâm	264
ulemaü's-sû	275
ulûm-i âliye	263
ulûm-i felsefe	263

ulûm-i İlâhî	242
ulûm-i imaniye	327
ulûm-i keviye	242
ulüvv-i himmet	377
ulvî hüzn	248
Ulviye	196, 214
ulviyet-i hitâp	243
umur-i diniye	137
umur-i hayriye	183
umur-i keviye	241
umur-i uhreviye hayat-ı dünyeviye'yi ~'ye tercih	137
unsur	315
unutkanlık	181, 182
usanç	326
uyku	183
uzv-i insanî	136

Ü

üç aylar	<i>Bakınız: Şuhur-i Selâse</i>
ümit	248
korku ve ~	<i>Bakınız: havf ve reca</i>
ümitsizlik	<i>Bakınız: yeis</i>
ümme	20
~in âlimleri	20
Ümmühan	214
ünsiyet	236
üslûp	245
~ların garabeti	241
üstâd	35, 71, 113, 124
Üstâd	66, 69, 73, 89, 150, 152, 153, 263, 265, 267, 308, 310, 311, 312, 315, 316, 344; <i>Bakınız: Said Nursî</i>
~'a ait hâdisattaki tevafuklar	315
~'in hastalanması	126, 127, 132, 133
~'in inayet ve teshile mazhar olduğu	310
~'in talebelerine hiss-i kablelvuku ile ikazı	170
oruç tutmayan doktor ve ~	128
Üstâd Hazretleri	72
üstâtlık	113
Üzeyr (a.s.)	253

V

vaaz	197
vacip	205, 260
vahdaniyet	83
vahdaniyet-i İlâhiye	83
vahdet hizmette ~i muhafaza	348, 351

vahşet	233
vahşetzâr	248, 249
vahşilik	43
vaiz	196, 387
Risale-i Nur'a ilişkin ~	356
valide	206, 366, 385
~ler ve miras	385
~lerin şefkati yanlış kullanmaları	385
Van	95, 285
vasıta-i necat	94
vasıta-i nuranî	244
Vasiyetname-i Peygamberî	345
vatan	67
~ ve Risale-i Nur	346, 347
~ı anarşilikten kurtaracak beş esas	347
vatanperver	89
vatanperverlik	67
vaveylâ-i mevtî	238
vazife ~miz hizmettir	384
nur ve nuranî ~	158
siyasi meselelerle işgal lüzumlu ~leri ihmal ettirir	65
vazife-i âliye	68
vazife-i diniye	261
vazife-i fitriye	365
vazife-i hakikiye	136, 165
vazife-i İlâhiye ~'ye karışmamak	141, 384
vazife-i kudsiye	157, 268
vazife-i kudsiye-i imaniye	319
vazife-i Kur'âniye ve imaniye	17
vazife-i Nuriye	106, 352, 374
vazife-i tenviriye	51
vaziyet Cenab-ı Hakkın bâkî isimlerinin cilveleri olan ~ler	139
mübarek ~ler	139
vaziyet-i ferzendâne	366
Ve'l-Asr Sûresi	291, 296
veba	144
vech-i adalet	272, 273
vech-i inayet	272
vech-i rahmet	193, 272
vefat	371
vefiyât	219
Vehbi	334
Vehhabîlik	98
vehim	231
hayalî ~	238
vehmî ~ ve asabî hastalık	22
vekil-i delil	235

velâyet	103, 104, 105, 135, 327, 383
~ ehli	<i>Bakınız: ehl-i velâyet</i>
velâyet-i Ahmediye	135
~nin evradı	134
velâyet-i kâmile	38
velâyet-i kübra	135, 383
velet	253, 365, 366, 385
velî	27, 92, 157, 276, 327;
<i>Bakınız: evliya, ehl-i velâyet</i>	
~lere tefevvuk edenler	359
Veli Efendi	283
Velid	358
velvele-i naz ü niyaz	237
veraset-i nübüvvet	383
vesail-i terbiye	242
vesîle-i iltica ve nedamet ve teslimat	193
vesvese	38, 237
vesvese-i sârik	252
vicdan	233, 234, 235, 236,
239, 240, 251, 346	
~ ve ruh	239
vicdan hürriyeti	<i>Bakınız: hürriyet-i vicdan</i>
vicdan-ı umumî	55
vicdansûz	233
vird	288
mu'cizâtı bir ~	125
vird-i ekber	56
Virdü'l-Âzam	196
virdü'l-âzam-ı Kur'ânî	256
Virdü'l-Ekber	318
vücub-i vücud	299
vücub-i zekat	281, 282
vücud-i adem	233
vücut	231
vüs'at-i rahmet-i lâhiye	121, 225

Y

yâ Rahîm	343
yabânî	248
yağmur	293, 344
~ için dua	344
~ ve Risale-i Nur	344
~daki zemzeme	238
~un hezecâtı	238
yağmursuzluk	344
Yahudi	209, 387
yangın	178, 341
yaşamak damarı	137
yaşamak damarının yaralanması	273
yaşamak hissi	279
yaşamak şeraiti	143

yaşamakta kolaylık	184
Ye'cûc ve Me'cûc	206
yed-i kudret	314
Yedinci Lem	186
Yedinci Şua	318
yeis	233
emn ve ~	22
yemek	194
yeni hat	225
yeni huruf	297, 301, 302
~ ve Risale-i Nur	317
Risale-i Nur'un ~la yazılması	204,
297, 302, 304	
Yeni Said	95, 191, 223, 326, 378;
<i>Bakınız: Said Nursî</i>	
~'in eserleri	191
yerin titremesi	30
yevm-i haşir ve mîzan	351
Yezid	358
Yirmi Beşinci Söz	212
Yirmi Dokuzuncu Lem'a	138
Yirmi Dokuzuncu Lem'a-i Arabiye	56
~nin tefsir ve tercümesi	29
Yirmi Dokuzuncu Söz	25, 123, 388
Yirmi İkinci Söz	362
Yirmi Yedinci Mektup	36
Yirminci Mektup	29, 59, 318, 328
Yirminci Söz	185
yoldaş-ı hüşdâr	231
yorgunluk	326
yörük	162
yütüm	233

Z

zaaf-ı fakr	261
zaaf-ı iman	36, 178, 260
zabıta	202
zahir ulemalar	99
zahirî esbap	384
zahirî hocalar	99
zahir-i Şeriat	276
zahmet	373
Nur Talebelerinin çektiği ~	29
zaif	147
zakir	250
zalim	147, 247, 294
~lerin satranç oyunlarına bakmamak	157
dünyaperest gaddar ~lere tokat	323
Kur'ân ve İslâm ~lerin kılınçlarına	
tenezzül etmez	295
musibet-i semaviye ve ~ler	148
mülhid ~ler	320

zaman		ehl-i dalâlet ve ehl-i imanın fânilerden	
~ cemaat zamanıdır	19, 197	aldığı ~	138
~dan şikayet	314	elemli ~i elemsiz ~e tercih	139
~ın tabiatı	314	gençliğin sefahetkârâne ~leri	220
zaman-ı hâzır	138, 219	hayatın ~i	219
zaman-ı Sahabe	207	şehvetengiz bir ~	247
zarar		zevk-i hayat	183
~a razı olana şefkat edilmez	165	zevk-i hayat ve aşkı	136
~a rızasıyla girene merhamet edilmez	222	zevk-i i'caz	244
hayat-ı dünyeviyyenin ve hayat-ı		zevk-i maâlî	246
uhreviyyenin ~	167	zevk-i ruhî	246
zarar-ı dünyevî	137	zevk-i süflî	246
zaruret	193, 273, 284	zındık	141, 209, 356
zaruret miktarı	<i>Bakınız: miktar-ı zaruret</i>	İslâm ismi altındaki kurnaz ~	209
zaruret-i katiye	48	Kur'ân ve Peygamber (a.s.m.)	
zaruret-i maişet	284	aleyhinde konuşan ~	209
zat		zındık	72, 164, 211, 257, 258, 268, 295
beklenilen ~	114	~ ve nifak	295
Zat-ı Ahmediye	135, 136	~ya yardım	387
Zat-ı Ehad-i Samed	237	zındıklık	307
zat-ı mübarek	112	zihin	210
Zat-ı Zülcelâl	237	zikir	155, 250, 343, 362
zayıat	290	~ dairesi	135
zehirlenme		binler dillerle ~	124;
Said Nursî'nin ~si	389	<i>Bakınız: şirket-i manevîye-i uhreviye, işti-</i>	
zehirli bir bal	218, 220	<i>rak-ı a'mal</i>	
zehirli lezzet	279	zıkr-ı azamet	238
Zehra	341	zîruh	251
Zekâi	108, 355	Ziyyâeddin	112
zekat	194, 281, 282, 290, 301, 375	ziya-i nesim	230
zarurete düşen bir şakirt ~ alabilir	319	ziya-i ruh	235
zelzele	29, 35, 237, 315, 375;	zorluk	140
<i>Bakınız: yerin titremesi</i>		zuhurat	298
~ ve Risale-i Nur	381	zulm-ü azim	91
Adapazarı ~si	381	zulüm	92, 144, 164, 272, 323, 384
Isparta ~si	381	~ edenleri Allah'a havale etmek	382
Risale-i Nur şakirtleri ve ~	375	~e rıza zulümdür	208, 294
zem	270, 271	~e şerik	48
zemin	235	~e taraftar olmamak ve meyletmemek	294
~ yüzündeki zulümler	208	~lû zulûmatlı hadiseleri merak etmemek	158
zemin-i mecazî	228	zemin yüzündeki ~ler	208
zemin-i pürnaz	229	zulûmat	
zemin-i vahşetzâr	229	~ı dağıtmak	141
zemzeme-i ezkâr	237	ebedî ~	220
zengin	193, 290	zulûmat-ı adem	231
zerrat-ı hüceyrat	250	zulûmat-ı kıt'a	231
zevk	28, 183, 218, 234	Zühtü	176, 303
cemalperestlik ~i	248	Zühtü Bedevi	388
		zülâl-i Nil	230
		Zülcelâl Hazretleri	68

Tarihsel Gelişim ve Olaylar İçinde Bediüzzaman Said Nursî

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Osmanlı Devletindeki Olaylar	Dünyadaki Olaylar
1878	• Bitlis'in Hizan Kazasına bağlı Nurs köyünde doğdu.	• II. Abdülhamit Kanun-i Esasi'nin 113. madde'si gereğince meclisi tatil etti ve 1. Meşrutiyet dönemi sona erdi. (14 Şubat). • Ali Suavi Vak'ası (20 Mayıs). • Prizren'de Arnavut birliği kuruldu. (10 Haziran). • Osmanlı Devleti Halep Fermanını ilan etti. (23 Ekim)	• Arnavutların toprak bütünlüğü ve özerklikleri Osmanlı Devletince tanındı. • Kars, Ardahan ve Batum Rusya'ya bırakıldı. • Sırbistan, Karadağ ve Romanya bağımsızlığına kavuştu. • Doğu Bayazıt tekrar Osmanlılara geçti. • Ruslar Sofya ve Edirne'yi işgal etti. (20 Ocak). • Osmanlı Devleti ile Rusya arasında Ayestafanos Antlaşması imzalandı. (3 Mart). • Kıbrıs'ın İngiltere tarafından yönetilmesini öngören Kıbrıs Antlaşması imzalandı. (4 Haziran). • Berlin Kongresi sona erdi ve Berlin Antlaşması imzalandı. (13 Temmuz). • Haleppa Fermanına bağlı olarak Girit adasında Rum çoğunluğu olan bir temsilciler meclisi kuruldu. (Ekim)
1879		• Osmanlı Devleti Bosna-Hersek bölgesinde Avusturya egemenliğini kabul etmek zorunda kaldı. (21 Nisan)	• Almanya Avusturya ile ittifak kurarak Rusya'yı yalnız bıraktı. • Matematikçi Albert Einstein doğdu. • Rusya'da Stalin ve Troçki doğdu.
1880		• Ünlü devlet adamı ve şair Ziya Paşa öldü. (18 Mayıs). • Ülgün şehri Karadağ'a terk edildi. (27 Kasım)	• İngiltere'de liberal parti seçimleri kazandı ve William Gladstone hükümeti kuruldu.
1881		• Yıldız Mahkemesi (27 Haziran). • Teselya Yunanistan'a terk edildi. (2 Temmuz). • Mısır'da Vatanîler isyan çıkardı. (9 Eylül). • Düyun-i Umumiye İdaresi kuruldu. (20 Aralık)	• Rus Çarı 2. Aleksandr öldürüldü. • Almanya, Avusturya ve Rusya arasında Üç İmparatorlar Ligi Antlaşması imzalandı. • Fransızlar Tunus'u işgal etti. (12 Mayıs)
1882		• İskenderiye'de Müslüman ve Hristiyan mücadelesi başladı. (12 Haziran)	• Bismark'ın girişimleriyle Almanya, Avusturya ve İtalya arasında İngiltere'ye yönelik Üçlü İttifak imzalandı. (20 Mayıs). • İngiltere Mısır'ı işgal etti. (13 Eylül). • İlk hidroelektrik santral inşa edildi. (ABD)
1883			• Rusya'da Komünist Parti kuruldu.

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Osmanlı Devletindeki Olaylar	Dünyadaki Olaylar
1884		• Mithat Paşa Taif zindanında öldürüldü. (7 Mayıs)	
1885			• Hindistan'da Ulusal Kongre kuruldu. • Almanya'da Benz motor üzerine çalışmalar yapıldı. • Bulgaristan özerk Osmanlı vilayeti olan Doğu Rumeliyi işgal etti (18 Eylül). • Bükreş antlaşması imzalandı. (19 Ekim)
1886	• Molla Muhammed Emin Efendinin medresesinde öğrenim hayatına başladı. • Nurs'a geri döndü.	• Doğu Rumeli buhranı yaşandı.	• Doğu Afrika İngiltere ve Almanya arasında paylaşıldı.
1887	• Öğrenim için Pirmis köyüne gitti. • Öğrenim için ağabeyi Molla Abdullah ile Nurşin köyüne ve Seyhan yaylasına gitti. • Tağ medresesinde öğrenime devam etti.	• Pozitivist ve materyalist Beşir Fuad'ın deneysel intiharı. (6 Şubat)	• İsviçre'de Ermeni Hınçak Örgütü kuruldu. • Bismarck Almanya ve Rusya'nın ortak politikalar üzerinde anlaşmasını sağlayan ittifak antlaşmasını Rusya'ya kabul ettirdi.
1888		• Deutsche Bank ile yapılan anlaşma sonucu Osmanlı Devleti üzerindeki İngiliz, Fransız ve Avusturya'nın mali baskısı azaltıldı. (27 Eylül). • Almanlar Anadolu Demiryolları Kumpanyasını kurdu. (6 Ekim). • Namık Kemal öldü. (2 Aralık)	• Brezilya'da kölelik kaldırıldı.
1889		• İbrahim Temo, Abdullah Cevdet ve İshak Sükuti önderliğinde İttihad-ı Osmani Cemiyeti kuruldu. (21 Mayıs). • Yemen'de Zeydiler isyan etti. • II. Abdülhamit tarafından Uzakdoğu'ya gönderilen Ertuğrul Fırkateyni Japonya sularında battı. 581 kişi öldü. (16 Eylül)	• Japon İmparatoru Meiji, Bismarck Almanya'sını örnek alan bir Anayasa çıkardı. • Alman İmparatoru II. Wilhelm İstanbul'u ziyaret etti.
1890	• Molla Muhammed'in refakatinde Doğubayezit'a hareket etti.	• Erzurum'da Ermenilerle Türkler arasında çatışma yaşandı. (Haziran)	• Almanya Başbakanı Bismark görevinden ayrıldı.
1891	• Doğubayazıt'ta Şeyh Mehmet Celali Medresesine geldi	• Ahmet Vefik Paşa öldü (1 Nisan). • Servet-i Fünun dergisi çıkmaya başladı.	
1892	• Öğrenimini Şeyh Mehmet Celali medresesinde tamamladı, icazet aldı ve Siirt'e gitti. • Molla Fethullah Efendi tarafından Bediüzzaman lakabı verildi		• Herbert J. Gladstone İngiltere'de müstemlekeler bakanı oldu.
1893	• Siirt'te alimlerle münazara etti. • Tillo'ya gitti. • Miran aşireti reisi Mustafa Paşayı zulümden men etti. • Cizre alimleriyle münazara etti.		

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Osmanlı Devletindeki Olaylar	Dünyadaki Olaylar
1894	• Mardin'e gitti.	• Büyük İstanbul depremi yaşandı. (10 Temmuz). • Sason kasabasında ilk Ermeni isyanı meydana geldi.	• Rusya'da tahta Çar II. Nikola geçti. • Rusya-Fransa ittifak yaptı.
1895	• Bitlis'e sürgün edildi. • Bitlis valisi Ömer Paşa'nın konağında kalmaya başladı.	• Yemen'de Zeydiler ikinci kez isyan etti. • Mehmed Murat Efendi Mizan gazetesini çıkarmaya başladı. • Ermeniler İstanbul'da bir protesto yürüyüşü düzenlediler (30 Eylül). • İttihad-ı Osmani Cemiyeti Osmanlı İttihat ve Terakki Cemiyeti adını aldı.	• Çin-Japon savaşı başladı. • Rusya'da Lenin İşçi Sınıfının Kurtuluşu İçin Mücadele Birliği'ni kurdu. • Ahmet Rıza Paris'te Meşveret gazetesini çıkardı. • Röntgen X ışınlarını keşfetti. • Marconi telsiz telgrafı icat etti. • Sinema ilk kez halka gösterildi.
1896		• Ermeniler Osmanlı Bankasının İstanbul şubesine saldırdılar. • Bağdat demiryolu Konya'ya ulaştı.	• Theodor Herzl Yahudilerin ulusal yurt isteklerini dile getiren Yahudi Devleti (Judenstaat) eserini yazdı.
1897	• Van valisi Hasan Paşanın daveti üzerine Van'a gitti. • Tahir Paşanın konağında ikamet etmeye başladı. • Pozitif bilimlere ait eserleri incelemeye başladı. • Horhor Medresesini kurdu ve ders vermeye başladı.	• Servet-i Fünun dergisi kapatıldı. • Hasan Paşanın yerine Van Valiliğine Tahir Paşa atandı.	• Radyum keşfedildi. • Theodor Herzl Dünya Siyonist Teşkilatını kurdu. • Osmanlı-Yunan Savaşı başladı (18 Nisan). • Batılı Devletlerin Osmanlı-Yunan savaşına müdahalesiyle Girit Yunanlılara bırakıldı. • Girit'e iç işlerinde bağımsızlık verildi. (18 Aralık).
1898		• Alman İmparatoru II. Wilhelm İstanbul'u ikinci kez ziyaret etti. • Girit terk edildi. (5 Kasım). • Girit'teki Türkler Anadolu'ya göç etti. (21 Aralık).	• Girit'te isyan çıktı ve büyük devletler Osmanlılardan adadaki askerlerini çekmesini istedi. (4 Ekim). • Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi kuruldu.
1899	• Kızıl İ'caz isimli Arapça eserini telif etti.		• İngiltere'de Avam Kamarasında sömürgelerle ilgili görüşmeler yapıldı ve Müstemlekeler Bakanı Herbert J. Gladstone, "Kur'an'ı ortadan kaldırmalıyız" dedi.
1900		• Hicaz demiryolunun inşasına başlandı. • İstanbul'da Darülfünun açıldı. (15 Ağustos).	• Çin'de Boxer ayaklanması. (Haziran). • Batılı Devletlerin gönderdiği uluslararası birlik Pekin'i ele geçirdi.
1902		• Osmanlı Liberal Kongresi Prens Sabahaddin öncülüğünde toplandı. (4-9 Şubat). • Bağdat Demiryolları inşası yapılan ihale anlaşmasıyla Almanlara verildi. (18 Mart). • Prens Sabahaddin Teşebbüs-ü Şahsî ve Adem-i Merkeziyet Cemiyetini kurdu.	• II. Abdülhamit'in yönetimine karşı örgütlenen Jön Türkler, Paris'te I. Jön Türk Kongresini topladı, Terakki ve İttihat Cemiyeti kuruldu. (4 Şubat).

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Osmanlı Devletindeki Olaylar	Dünyadaki Olaylar
1903	Tahir Paşa ile münakaşa etti ve Hizan'a döndü.	- Makedonya'da 30 bin civarında Bulgar çeteci Osmanlı yönetimine karşı ayaklanma başlatıldı. (2 Ağustos). - Makedonya'daki Osmanlı yönetimine karşı gelişen şiddet olayları nedeniyle Sadrazam Said Paşa azledildi, yerine Rumeli Islahat Komisyonu Başkanı Mehmet Ferit Paşa getirildi. (10 Ocak).	- Avrupa'da ekonomik kriz başladı. - Rus Sosyal Demokrat Partisi Belçika'da toplantı yaptı. - Wright Kardeşlerin yaptığı ilk motorlu uçak uçtu. (17 Aralık).
1904		V. Murat vefat etti. (29 Ağustos). - ABD ve İngiltere'deki tersanelerde yapılan Mecidiye ve Hamidiye kruvazörleri, İstanbul'a getirildi ve donanmaya dahil edildi. Kruvazörler, Abdülhamid döneminde donanmaya katılan ilk modern gemilerdi. (1 Eylül). - İkinci Sason isyanı başladı. - Yusuf Akçura'nın Üç Tarz-ı Siyaset yazısı yayınlandı.	Pasifik'te Rus-Japon Savaşı başladı. (10 Şubat).
1905		Ermeni Komitesi 2. Abdülhamit'e bombalı saldırı tertipledi. (21 Temmuz).	1. Rus Devrimi başladı. (21 Ocak). - Rus-Japon savaşı Japonya'nın sürpriz galibiyeti ile sonuçlandı. (1904-1905). - Japonya ve Rusya arasında yapılan Portsmouth Barışından sonra Mançurya bölgesi Japonların kontrolüne geçti, Rusya Kore'nin bağımsızlığını tanımak zorunda kaldı. - Rusya'da Meşrutiyet ilan edildi.
1906		Selanik'te Osmanlı Hürriyet Cemiyeti kuruldu.	İran'da Meşrutiyet ilan edildi.
1907	Bediüzzaman İstanbul'a gitti.	- Erzurum ayaklanması, Bitlis ayaklanması, Diyarbakır ayaklanması. - Osmanlı Hürriyet Cemiyeti ile Jön Türklerin Paris kolu İttihat ve Terakki Cemiyeti adı altında birleşti. (27 Eylül).	- Paris'te II. Jön Türk Kongresi yapıldı. (27-29 Aralık). - Einstein izafiyet teorisini geliştirdi.
1908	- Şekerci Hanı'nda "her suale cevap verilir; fakat sual sorulmaz" diye ilan etti. (Şubat-Mart). - Mısır El-Ezher Üniversitesi öğretim görevlilerinden Şeyh Bahid Efendi ile görüştü. - Hükümet tarafından Toptaşı Tımarhanesine gönderildi. - Tımarhane doktorunun "Bediüzzaman'da zerre kadar mecnunluk eseri varsa, dünyada akıllı adam yoktur" şeklindeki raporu üzerine alelacele tımarhaneden çıkarılıp tevkifhanede nezaret altına alındı.	- Kolağası Resneli Niyazi ve Binbaşı Enver Beyler isyan ederek dağa çıktılar. (3 Temmuz). II. Meşrutiyet ilan edildi. (23 Temmuz). - Osmanlı Ahrar Fırkası kuruldu. (14 Eylül). - Meclis-i Mebûsan açıldı (17 Aralık). - Sırat-ı Müstakim dergisi yayınlandı. - Avusturya mallarına karşı boykot başladı.	- Reval Mülakatı yapıldı. (9 Haziran). - Bulgaristan bağımsızlığına kavuştu. (5 Ekim). - Avusturya Bosna-Hersek'i ilhak etti. (5 Ekim). - Girit Yunanistan'a bağlandı.

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Osmanlı Devletindeki Olaylar	Dünyadaki Olaylar
	• Meşrutiyetin ilanı ile serbest bırakıldı. • II. Meşrutiyet ilanının üçüncü gününde İstanbul'da, daha sonra Selanik'te meşrutiyete dair bir nutuk verdi. • Mizancı Murad'ın, Şehzadebaşı'nda Ferah Tiyatrosunda verdiği konferansta çıkan kargaşayı yatıştırdı. • Hamallarla konuşarak boykotun daha etkili hale getirilmesine çalıştı. • Nutuk 1 isimli eserini yazdı. (1908-1909).		
1909	• Bayezid Talebe İhtimamında talebeleri yatıştırdı. (27 Şubat). • Ayasofya Mevlidi'nde heyecanlı kalabalığı yatıştırdı. (3 Nisan). • 31 Mart olayında askerlere hitap ederek isyandan vazgeçmelerini sağladı. (16 Nisan). • 31 Mart Ayaklanmasında, herkesi sükunete ve soğukkanlılığa davet ettiği makalelerini neşretti (Serbesti gazetesinde) (17 Nisan). • 31 Mart Vak'asına karıştığı iddiasıyla tevkif edildi, Divan-ı Harb-i Örfi'de yargılandı ve beraat etti (30 Nisan - 25 Mayıs). • <i>İki Mekteb-i Musibetin Şehadetnamesi (Divan-ı Harb-i Örfi)</i> eserini telif etti.	• Osmanlı Demokrat Fırkası kuruldu (6 Şubat). • Bayezid Talebe İhtimamı. (27 Şubat). • Serbesti gazetesi başyazarı Hasan Fehmi öldürüldü. (7 Nisan). • 31 Mart Vak'ası patlak verdi. (13 Nisan). • Adana'da Ermeni olayları vuku buldu. Yaklaşık 30.000 kişi öldü. (14 Nisan). • Hareket Ordusu Yeşilköy'e ulaştı; İstanbul'da sıkıyönetim ilan etti. (19 Nisan). • II. Abdülhamid tahttan indirildi. (27 Nisan). • V. Mehmed Reşad padişah oldu. (27 Nisan). • 31 Mart olayı ile ilgisi olanlar sıkıyönetim mahkemelerine çıkarıldılar. • 1876 Anayasasında (Kanun-ı Esasî) değişiklik yapıldı. (21 Ağustos).	• Lenin'in Materyalizm ve Ampirikritisizm eseri yayınlandı.
1910	• İstanbul'dan ayrılarak İnebolu, Batum ve Tiflis'e gitti. (Mart). • Van'a gitti. • Meşrutiyet ve anayasa ile ilgili olarak şark aşiretlerini ziyaret etti, sorularına cevap verdi. • Reçetetü'l Avam, Reçetetü'l-Ulema veya Saykalü'l-İslam isimli eserlerini yazdı.	• Çırağan Sarayı yandı. (19 Ocak). • Ahalî Fırkası kuruldu. (21 Şubat). • İttihad ve Terakki Fırkası bölünmeye başladı. (Şubat). • Arnavutluk isyanı başladı. (1 Nisan). • Gazeteci Ahmed Samim öldürüldü. (fail-i meçhul) (9 Haziran). • Osmanlı Sosyalist Fırkası kuruldu. (Eylül).	• Japonya Kore'yi ilhak etti. • Meksika'da halk ayaklanması başladı.
1911	• Şam'a gitti. Şam Emeviye Camii'nde, kalabalık bir topluluğa hitap etti. • İstanbul'a gelerek Sultan Reşad'ın Rumeli seyahatine katıldı. (5 Haziran). • <i>Hutbe-i Şamiye, Münazarat, Muhakemat, Devaü'l-Ye's</i> isimli eserlerini yazdı.	• Rumeli seyahatine çıkan Sultan Reşad İstanbul'dan hareket etti. (5 Haziran). • Abdullah Cevdet İhtihat dergisini çıkardı. • Türk Yurdu dergisi çıktı. • Selanik'te Genç Kalemler dergisi çıktı.	• Panço Villa ve Emiliano Zapata'nın, bir yıl önce başlattığı ayaklanmanın ardından Meksika'da darbe oldu. (10 Nisan). • İtalya, Trablusgarp ve Bingazi'nin tahliyesi için Osmanlı Devletine ultimatom verdi. (28 Eylül). • İtalyanlar Trablusgarp ve Bingazi'ye saldırdı ve işgal etti. (29 Eylül).

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Osmanlı Devletindeki Olaylar	Dünyadaki Olaylar
			- Çin'de Sun Yat-San liderliğindeki devrimciler, Manchu hanedanını yıktı. (10 Ekim). - İtalya Trablusgarp ve Bingazi'yi topraklarına kattığını dünyaya duyurdu. (5 Kasım). - Marie Curie, radyoaktiflik konusunda kendi başına yaptığı çalışmalardan dolayı Nobel Ödülü aldı; böylece bu ödülü iki kez alan ilk kişi oldu. - Ernest Rutherford, atomun merkezinde bir çekirdek olduğunu gösterdi.
1912.	- Batum, Tiflis yoluyla Van'a gitti. <i>Teşhisü'l-İllet</i> isimli eserini yayınladı.	V. Mehmed Reşad meclisi dağıttı (18 Ocak). - Türk Ocakları kuruldu. (25 Mart). - Milli Meşrutiyet Fırkası kuruldu (15 Temmuz). - İttihat ve Terakki komitesi hükümetten düştü. (16 Temmuz).	- İlk seferinde buz dağına çarparak batan, dönemin en büyük transatlantik Titanik'te 1517 yolcu yaşamını yitirdi. (15 Nisan). - İtalyanlar Rodos, On iki Ada ve Çanakkale Boğazına saldırdı. (18 Nisan). 1. Balkan Savaşı başladı. (8 Ekim). - Osmanlı Devleti ile İtalya arasında Uşi Antlaşması imzalandı. (15 Ekim). - Arnavutluk bağımsızlığını ilan etti. (28 Kasım).
1913	- Van'da Medresetü'z-Zehra'nın temelini attı. - Şeyh Selim isyanına engel olmaya çalıştı. - Talikat isimli eserini yazdı.	- Babîâli baskını yapıldı (23 Ocak). - İttihat ve Terakki yeniden iktidar oldu. - Sadrazam Mahmud Şevket Paşa öldürüldü. (11 Haziran). - İttihat ve Terakki'nin siyasi terör devri başladı. - Said Halim Paşa sadrazamlığa atandı. (12 Haziran). - Edirne geri alınarak Garbi Trakya Türk Cumhuriyeti kuruldu. (21 Temmuz).	- Londra Barış Antlaşması imzalandı. (30 Mayıs). II. Balkan savaşı başladı. (29 Haziran). - Osmanlı-Bulgar barışı: İstanbul Antlaşması imzalandı. (29 Ağustos). - Osmanlı-Yunan barışı: Atina Antlaşması imzalandı. (14 Kasım).
1914	- Birinci Dünya savaşında talebeleriyle birlikte Gönüllü Milis Alayı kurarak Ermeniler ve Ruslarla mücadele etti. <i>İşaratü'l-İcaz</i> isimli eserini yazmaya başladı.	- Binbaşı Enver Bey Harbiye Nazırı oldu ve Paşa unvanını aldı. (3 Ocak). - Meclis-i Mebusan süresiz tatil edildi. (2 Ağustos). - Osmanlı Devleti, Almanya ve Üçlü İttifak ülkeleri ile birleşme kararı aldı (2 Ağustos). - Kapitülasyonlar kaldırıldı. (9 Eylül). - Cihad-ı Ekber ilan edildi. (14 Kasım). - Enver Paşa kumandasındaki Osmanlı kuvvetlerinin Sarıkamış harekatı başladı. (22 Aralık).	- Panama Kanalı açıldı. - Avusturya Macaristan veliahdı Fransis Ferdinand Saraybosna'da Sırp milliyetçisi Princip tarafından katledildi (28 Haziran). - Avusturya Sırbistan'a savaş açtı (28 Temmuz). 1. Dünya Savaşı başladı. (1 Ağustos). - Almanya Rusya'ya savaş ilan etti. (1 Ağustos). - Almanya Fransa'ya savaş ilan etti. (3 Ağustos). - İngiltere Almanya'ya savaş ilan etti. (4 Ağustos). - Avusturya Rusya'ya savaş ilan etti. (6 Ağustos).

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Osmanlı Devletindeki Olaylar	Dünyadaki Olaylar
			- Japonya Almanya'ya savaş ilan etti. (23 Ağustos). - Ruslar Doğu Bayazıt'da saldırı. (31 Ekim). - Rusya Osmanlı Devletine savaş ilan etti. (3 Kasım). - İngiliz ve Fransız savaş gemileri Çanakkale tabyalarını topa tutmaya başladı. (3 Kasım). - İngiltere ve Fransa Osmanlı Devletine savaş ilan etti. (5 Kasım). - Osmanlı Devleti İtilaf Devletlerine savaş ilan etti. (11 Kasım). - Rus donanması Trabzon'u bombaladı. (17 Kasım).
1915		- Cemal Paşa kumandasındaki Osmanlı kuvvetlerinin Mısır Seferi yapıldı: Kanal Hezimet. (Ocak-Şubat). - Van'da Ermeni isyanı başladı. (15 Nisan). - Doğu Anadolu'da Ruslarla işbirliği yapan Ermeni nüfus iç bölgelere taşındı: Tehcir uygulaması. (27 Mayıs).	- İngilizler Adana'yı işgal etti. (23 Ocak). - Müttefikler Çanakkale Boğazını geçmeye çalıştı: Çanakkale Savaşı (19 Şubat). - Bulgaristan, Türkiye ve Almanya'nın yanında savaşa katıldı. (6 Eylül).
1916	Bitlis savunması sırasında Ruslara esir düştü ve Kostroma'ya götürüldü (2 Mart).	- İngilizler ve Fransızlar Gelibolu'yu terk etti. - Rus taarruzu başladı, Erzurum, Rize, Trabzon ve Erzincan işgal edildi. (11 Ocak). - Hicaz Emiri Şerif Hüseyin isyan başlattı. (27 Haziran). - Şerif Hüseyin krallığını ilan etti (6 Kasım). - Hicaz ve Mekke kaybedildi.	- Sykes-Picot Anlaşması imzalandı. (16 Mayıs). - Romanya İtilaf Devletlerine katıldı. (17 Ağustos). - Einstein'in izafiyet teorisi yayınlandı.
1917	Rusya'daki Çarlık Rejimini yıkan ayaklanma ve devrim sırasında esir kampından firar etti.	- Vehid Vahdetin Almanya'yı ziyaret etti. - Yıldırım Orduları Grubu kuruldu. - Irak ve Suriye Cepheleri çöktü. - Filistin Osmanlı hakimiyetinden çıktı. (9 Aralık).	- ABD İtilaf Devletlerine katıldı ve Almanya'ya savaş ilan etti (6 Nisan). - Rusya'da Bolşevik ihtilali yapıldı. - St. Jean de Maurienne Anlaşması imzalandı. (17 Nisan). - Rusya'da yeni bir ayaklanma çıktı. Sosyalistler Bolşevik Hükümetini devirerek, 1. Dünya Savaşından çekildiler. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği kuruldu. (9 Ekim). - Balfour Bildirgesi ile Filistin'de Yahudiler'e yurt vaat edildi. (2 Kasım).
1918	- Varşova, Berlin, Viyana üzerinden İstanbul'a geldi. - Darü'l-Hikmet-ül İslamiye üyeliğine atandı. (26 Ağustos).	II. Abdülhamid vefat etti. (10 Şubat). - Sultan Reşad vefat etti. (3 Temmuz). - İttihat ve Terakkinin ileri gelenleri ülkeyi terketti. (2/3 Kasım). - İtilaf Devletleri İstanbul'u işgal etti. (13 Kasım).	- Wilson Prensipleri yayınlandı. (8 Ocak). - İttifak Devletleri ile Rusya arasında Brest-Litovsk Anlaşması imzalandı. (3 Mart). - Mondros Mütarekesi imzalandı. (30 Ekim). I. Dünya Savaşı sona erdi. - Çekoslovakya Devleti kuruldu.

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Osmanlı Devletindeki Olaylar	Dünyadaki Olaylar
1919	• <i>Nokta</i> risalesini yazdı. • Abdurrahman Nursî tarafından Bediüzzaman Said Nursî'ye ait ilk Tarihçe-i Hayat yazıldı.	• Damat Ferit Paşa kabinesi kuruldu. Hürriyet ve İtilaf Fırkası iktidara geçti (4 Mart). • İzmir işgal edildi. (15 Mayıs). • Mustafa Kemal İstanbul Hükümeti tarafından Anadolu'ya gönderildi. (19 Mayıs). • Erzurum Kongresi yapıldı. (23 Temmuz-7 Ağustos). • Sivas Kongresi yapıldı. (4-12 Eylül). • Sivas Kongresi Heyeti Temsiliyesi ile Ali Rıza Paşa Hükümeti temsilcileri görüştü: Amasya Mülakatı(22 Ekim).	• Komünist Enternasyonal'in (İli. Enternasyonal) kuruluşu. (4 Mart). • İtilaf Devletleri Almanya ile Versailles Antlaşması imzalandı. (28 Haziran). • İtilaf Devletleri Avusturya ile St. Germain Antlaşması'nı imzaladı. (10 Eylül). • İtilaf Devletleri Bulgaristan ile Neuilly Antlaşması'nı imzaladı. (27 Kasım). • Mısır'da milliyetçi ayaklanma meydana geldi. • Rutherford alfa parçacıklarını kullanarak bir elementin başka bir elemente yapay dönüşümünü gerçekleştirdi. • Atlas Okyanusu uçakla aşıldı.
1920	• Bediüzzaman'ın da içinde bulunduğu birçok aydın tarafından Yeşilay Cemiyeti kuruldu. • İngilizlere karşı Hutuvat-ı Sitte isimli eserini neşretti. • Hakikat Çekirdekleri 1 ve Sünuhat isimli eserlerini yazdı.	• İstanbul'da son Meclis-ı Mebusan açıldı. (12 Ocak). • Son Osmanlı Mebusan Meclisince Misak-ı Milli kabul edildi. (28 Ocak). • İstanbul İtilaf Devletleri tarafından işgal edildi (16 Mart). • T.B.M.M. açıldı. (23 Nisan). • Türkiye Komünist Partisi kuruldu.	• San Remo Konferansı yapıldı. (24 Nisan). • İtilaf Devletlerinin Macaristan ile Trianon Antlaşması imzalandı. (4 Haziran). • Osmanlı ile İtilaf Devletleri arasında Sevr Antlaşması imzalandı. (10 Ağustos). • Bakü'de Doğu Milletleri Kongresi toplandı. (1-8 Eylül). • Milletler Cemiyeti kuruldu. • İtalya'da Benito Mussolini, Ulusal Faşist Partisini kurdu. • Dünyada ilk genel radyo yayınları yapıldı. • Ermenistan ile Osmanlı arasında Gümrü Antlaşması imzalandı. (2 Aralık).
1921	• Anglikan Kilisesinin suallerine cevap verdi. • Şeyhülislam Dürrizade Abdülâh Efendinin Kuvay-ı Milliye aleyhine verdiği fetvaya karşı Anadolu hareketini destekleyen bir fetva yayınladı. • <i>Hakikat Çekirdekleri 2, Lemaat, Şuaat, Rumuz ve Tuluat</i> isimli eserlerini yazdı. • 1921-1923 yılları arasında Mesnevi-i Arabi (33. Lem'a) isimli eserini yazdı.	• I. İnönü Muharebesi yapıldı. (6/10 Ocak). • Londra Konferansı yapıldı. (21 Şubat-11 Mart). • Türk-Rus Dostluk ve Kardeşlik antlaşması imzalandı. (16 Mart). • İstiklal marşı kabul edildi. (12 Mart). • II. İnönü Muharebesi yapıldı. (31 Mart/1 Nisan). • Sakarya Meydan Muharebesi yapıldı. (23 Ağustos/13 Eylül). • Fransa ile Barış (20 Eylül).	• Yunan kralı I. Aleksandros bir maymunun ısırması sonucu öldü, yerine Konstantin kral oldu. • İran'da Rıza Han iktidara geldi. • Çin Komünist Partisi kuruldu.
1922	• T.B.M.M. hükümeti ileri gelenlerinin daveti üzerine Ankara'ya gitti ve resmi merasimle karşılandı (19 Kasım). • Ankara'da Katre, Zeylül'l-Katre, Habbe, Zeylül'l-Habbe, Zerre, Şemme, Zeyl eserlerini yazdı.	• Büyük Taarruz başladı. (26 Ağustos). • Yunan Başkumandanı Trikopis esir edildi. (30 Ağustos). • İzmir işgalden kurtarıldı. (9 Eylül).	• İtalya'da Mussolini iktidara geldi. • İrlanda bağımsızlığını ilan etti. • Lenin yeni ekonomik politikasını ilan etti.

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Türkiye Cumhuriyeti Olayları	Dünyadaki Olaylar
		- Mudanya Mütarekesi. (11 Ekim). - Saltanat kaldırıldı. (1 Kasım). - Abdülmecit Efendi Halife oldu. (16 Kasım). - Sultan Vahdettin bir İngiliz zırhlısı ile İstanbul'dan ayrıldı. (17 Kasım). - Lozan Barış Konferansı başladı. (20 Kasım). - Çanakkale işgalden kurtuldu. (26 Kasım).	
1923	- Mecliste milletvekillerinin namazda gösterdikleri ihmal dolayısıyla 10 maddelik beyanname yayınladı. (1 Şubat). - Ankara'dan ayrılarak Van'a gitti. - Tedrisat Umum Müdürlüğüne Van'da vaizlik kadrosu verildi. - Zühre, Zührenin Zeyli, Habab, Zeylül Habab, isimli eserlerini yazdı.	- Büyük Millet Meclisinde Medresetü'z-Zehra hakkında kanun teklifi verildi. (2 Mart). - Lozan Barış Antlaşması imzalandı. (24 Temmuz). - Cumhuriyet ilan edildi. (29 Ekim). - Ziya Gökalp'in Türkçülüğün Esasları isimli kitabı yayınlandı. - Ankara başkent kabul edildi. (13 Kasım).	- Fransa, Almanya'nın Ruhr bölgesini işgal etti. - İran bağımsızlığına kavuştu.
1924	Şeyh Said'in isyana davetini reddetti.	- Hilafet ilga edildi ve Osmanlı hanedan mensupları yurt dışına çıkartıldı. (3 Mart). - Tevhid-i Tedrisat Kanunu kabul edildi. (3 Mart). - Şer'îye ve Evkaf Bakanlığı kaldırıldı. (3 Mart). - Türkiye İş Bankası kuruldu. (26 Ağustos).	- Lenin öldü. - Hicaz Emiri Hüseyin kendisini halife ilan etti. (7 Mart).
1925	- Van'dan alınarak mecburi ikamete tabi tutulmak üzere Burdur'a gönderildi. - Nur'un İlk Kapısı'nı yazdı.	- Şeyh Said Ayaklanması meydana geldi. (13 Şubat). - Aşar vergisi kaldırıldı. (17 Şubat). - Takrir-ı Sükun Kanunu çıktı. (4 Mart). - İstiklal Mahkemeleri yeniden toplandı. - Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası kapatıldı. (3 Haziran). - Şapka kanunu çıkarıldı. (25 Kasım). - Tekke ve zaviyeler kapatıldı. (30 Kasım). - Türkiye ve Sovyet Rusya arasında saldırmazlık paktı imzalandı. (17 Aralık).	- Almanya'da Hindenburg Cumhurbaşkanı oldu. - Avrupa'da Lokarno Dönemi başladı. (Almanya, Belçika, Fransa, İngiltere ve İtalya arasında akdedilen antlaşmalarla sınır tayinleri) (16 Ekim).
1926	- İsparta'ya sürgüne gönderildi. (25 Ocak). - İsparta'nın Barla köyünde mecburi ikamete tabi tutuldu. (20 Şubat). - Risale-i Nur'un telifine başladı. - Onuncu Sözü yazdı. - Birinci, İkinci, Üçüncü, Dördüncü, Beşinci, Altıncı, Yedinci, Sekizinci, Dokuzuncu, Yirminci, Yirmi Birinci ve Yirmi İkinci Sözleri yazdı.	- Medeni Kanun kabul edildi. (17 Şubat). - Yeni Ceza Kanunu kabul edildi. (1 Mart). M. Kemal'e karşı düzenlenecek suikast ortaya çıkarıldı. (İzmir Suikastı) (15 Haziran).	Almanya Milletler Cemiyetine kabul edildi.

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Türkiye Cumhuriyeti Olayları	Dünyadaki Olaylar
1927	On Sekizinci ve Yirmi Beşinci Sözleri yazdı.	- İstiklal Mahkemeleri kaldırıldı. (7 Mart). M. Kemal 2. CHF kurultayında nutkunu okudu. (15-20 Ekim).	- İbni Suud kendisini Hicaz ve Necid kralı ilan etti. - İlk sesli film yapıldı.
1928	1928-1930 arasında Yirmi Dokuzuncu, Otuzuncu, Otuz Birinci, Otuz İkinci, Otuz Üçüncü Sözleri yazdı. - Yirminci ve Yirmi Dördüncü Mektupları yazdı.	- İstanbul'da Türkçe hutbe okunmaya başlandı. (3 Şubat). - Anayasanın dinle ilgili hükümleri kaldırıldı. (10 Nisan). - Uluslararası Sayıların Kabulü Hakkındaki Kanunun kabulü. (20 Mayıs). - Yeni Türk Harfleri kabul edildi. (1 Kasım).	- Kellog Paktı ile ABD, İngiltere, Fransa, Almanya, İtalya, Japonya, Polonya, Belçika ve Çek Cumhuriyeti diplomaside barış ve güvenlik siyaseti üzerinde anlaştı. - Yunanistan'da Elefterios Venizelos başbakan oldu. - İskoç bakteriyolojist Alexander Fleming, pek çok zararlı bakteriyi yok ettiği bilinen bir 'küf' buldu. Bu küfe 'Penicillium Notatum' adını verdi. (15 Eylül).
1929	- Birinci, On Üçüncü, On Dokuzuncu, Yirmi Yedinci ve Otuz Üçüncü Mektupları yazdı. - Yirmi Yedinci Sözü yazdı.	- Ticaret Kanunu kabul edildi. (13 Mayıs). - Türkiye gümrük bağımsızlığına kavuştu.	- New York Borsasının çökmesiyle ABD'nin hızlı yükselişi kesintiye uğradı. - Dünyada ekonomik bunalım başladı.
1930	İkinci, Üçüncü, Dördüncü, Beşinci, Altıncı, Dokuzuncu, On Altıncı ve On Yedinci Mektupları yazdı.	- Serbest Cumhuriyet Fırkası kuruldu. (12 Ağustos). - İrtica iddiaları yüzünden Serbest Cumhuriyet Fırkası kendini feshetmek zorunda bırakıldı. (17 Kasım). - Menemen Olayı meydana geldi. (23 Aralık).	- Hint Ulusal Kongresi ilk defa tam bağımsızlık isteğiyle ortaya çıktı. - Gandhi ikinci sivil itaatsizlik girişimini başlattı. - Londra'da ABD, İngiltere ve Japonya silahsızlanma girişimlerine yönelik anlaşmalar yaptı. (Ocak).
1931	On Altıncı Mektubun Zeyli, Yirmi Altıncı Mektubun İkinci Kısım ve Yirmi Sekizinci Mektubun Birinci Parçasını yazdı.	- Türk Tarih Kurumu kuruldu. (12 Nisan). - T.B.M.M'nin 6. Dönemi fevkalade toplantısında Mustafa Kemal 3. kez cumhurbaşkanı seçildi. (4 Mayıs).	- Viyana'daki Kredit-Anstalt Bankasının iflası ile uluslararası ödemeler mekanizması çöktü. İflaslar dünya ekonomisini daha da fazla bunalıttı. - İspanya'da cumhuriyet ilan edildi.
1932	- Birinci, İkinci, Üçüncü, Dördüncü, Beşinci, Altıncı ve Yedinci Lem'aları yazdı. - Yirmi Altıncı Mektupları yazdı.	- İstanbul'da Yerebatan Camiinde Hafız Yaşar Okur tarafından ilk kez Türkçe Kur'an okundu. (22 Ocak). - Halkevleri kuruldu. (19 Şubat). - Türk Dil Kurumu kuruldu. (12 Temmuz). - Türkiye, Milletler Cemiyetine üye oldu. (18 Temmuz). - Ayasofya Camii kapatıldı. - Kadro dergisi çıkmaya başladı.	- Japonlar Manchurya'yı işgal etti. (Mart). - Japonya Rusya ile komşu oldu. - Irak bağımsız krallık oldu. - İbni Suud tarafından Suudi Arabistan Krallığı kuruldu.
1933	- Sekizinci, On Birinci ve On Yedinci Lem'aları yazdı. - On Dördüncü Sözün Zeyli, Yirmi Üçüncü Mektup ve Yirmi Sekizinci Mektubun İkinci Parçasını yazdı.	- İstanbul'da camilerde ezan ve kamet Türkçe okunmaya başlandı. (7 Şubat). - Yeni İstanbul Üniversitesi açıldı. (18 Kasım). 1. Beş Yıllık Sanayi Planı hazırlandı.	- Almanya'da Nazi Partisi iktidara geçti. - Avrupa'da silahsızlanma politikaları gündeme gelmeye başladı. - Alman cumhurbaşkanı Von Hindenburg Hitler'i şansöyeliğe getirdi.

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Türkiye Cumhuriyeti Olayları	Dünyadaki Olaylar
1934	- Barla'daki ikametine son verilerek Isparta'ya getirildi. - Yirmi Dokuzuncu Mektubun Birinci Kısmı, Onuncu, On İkinci, On Dördüncü, On Altıncı, On Sekizinci, Yirminci, Yirmi Birinci, Yirmi İkinci, Yirmi Dördüncü, Yirmi Beşinci ve Yirmi Altıncı Lem'aları yazdı. - İktisad Risalesi, Hastalar Risalesi ve İhtiyarlar Risalesini yazdı.	- Balkan Antantı kuruldu. (9 Şubat). - Soyadı Kanunu çıktı. (21 Haziran). - Ayasofya Camiinin müzeye çevrilmesi için kanun çıktı. (24 Kasım). - Kadınlara seçme ve seçilme hakkı tanındı. (5 Aralık).	Almanya'da Hitler devlet başkanı oldu.
1935	- Talebeleri ile birlikte tutuklanarak Eskişehir hapisanesine getirildi. - Yirmi Yedinci, Yirmi Sekizinci, Yirmi Dokuzuncu ve Otuzuncu Lem'aları yazdı.	- Kapatılan Ayasofya Camii müze olarak açıldı. (1 Şubat). - Atatürk 4. kez cumhurbaşkanlığına seçildi.	- İngiltere ve Almanya Deniz Silahlarının Kısıtlanmasına Yönelik Antlaşma imzalandı. - İtalya Habeşistan'ı işgal etti. (5 Ekim).
1936	- Kastamonu'ya sürgün edildi. - Birinci ve İkinci Şu'ı yazdı. - Kastamonu Lahikasını yazdı.	- Ankara'da Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi açıldı. (9 Ocak). - Ankara'da Devlet Konservatuarı kuruldu. (6 Mayıs). - Montreux Boğazlar Sözleşmesi imzalandı. (20 Temmuz). "İstiklal Marşı" şairi Mehmet Akif Ersoy vefat etti. (27 Aralık).	- Japonya ile Almanya Anti-Komintern Patkı imzalandı. (25 Kasım). - Filistin'de Yahudi göçüne karşı Araplar isyan etti. - İspanya'da General Franco önderliğinde iç savaş başladı.
1937	Üçüncü Şu'ı yazdı.	- Altı Ok anayasaya girdi. (5 Şubat). - Karabük Demir ve Çelik Fabrikasının temel atma töreni yapıldı. (3 Nisan). - Hatay'ın Bağımsızlık Antlaşması TBMM tarafından onaylandı. (14 Haziran). - Türkiye, İran, Irak ve Afganistan arasında Tahran'da Sâ'dâbat Paktı imzalandı. (8 Temmuz). - İnönü Başbakanlıktan çekildi. Görevi Celal Bayar devraldı. (25 Ekim).	- Cenevre'de yapılan Milletler Cemiyeti toplantısında, Hatay'ın bağımsızlığı kabul edildi. (27 Ocak). - Türkiye-Mısır Dostluk, İkamet ve Tabiiyet Antlaşması yapıldı. (7 Nisan).
1938	Dördüncü, Beşinci ve Yedinci Şu'aları (Ayet'ül Kübra) yazdı.	- Sadabat Paktı TBMM tarafından onaylandı. (14 Ocak). - Hatay Millet Meclisi açıldı ve Tayfur Sökmen devlet başkanlığına seçildi. (2 Eylül). - Ankara Radyosu yayına başladı. (28 Ekim). M. Kemal öldü. (10 Kasım). - İsmet İnönü cumhurbaşkanı seçildi (11 Kasım).	- Almanya Avusturya'yı ilhak etti. (12 Mart). - Japonya Çin'i işgal etti. - Türkiye ve Fransa, Hatay'da eşit sayıda asker bulundurmaları konusunda anlaşma yaptı. Birlikler Hatay'a girdi. (3-4 Temmuz).
1939		- Hatay Türkiye'ye katıldı. (29 Haziran). - Türk-İngiliz ve Fransız İttifakı, Ankara'da imzalandı (Ankara Paktı). (19 Ekim). 33.000 kişinin öldüğü Erzincan Depremi yaşandı. (27 Aralık).	- Almanya Çekoslovakya'yı işgal etti. - Almanya, İtalya ile ittifak antlaşması imzalandı. (22 Mayıs). - Almanya-Sovyet Saldırmazlık Paktı imzalandı. (23 Ağustos). - Almanya, Polonya'ya saldırdı. (1 Eylül). 2. Dünya Savaşı başladı. (1 Eylül). - İngiltere ve Fransa Almanya'ya savaş ilan etti. (3 Eylül).

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Türkiye Cumhuriyeti Olayları	Dünyadaki Olaylar
1940	• Onuncu Şuâ yazdı.	• Köy Enstitüleri Kanunu TBMM'de kabul edildi. (17 Nisan).	• Almanya Paris'i işgal etti. (14 Haziran). • Alman-Fransız Silah Bırakma Antlaşması imzalandı. (22 Haziran). • Almanya, Londra'yı havadan bombaladı. (7 Eylül). • İtalya, Fransa ve İngiltere'ye savaş ilan etti.
1941		• Türkiye ve Rusya arasında Saldırmazlık Deklarasyonu imzalandı. (24 Mart). • Türkiye ve Almanya arasında Saldırmazlık Deklarasyonu imzalandı. (18 Haziran). • Refah gemisi Kıbrıs yakınlarında bir torpille batırıldı. (23 Haziran). • Varlık Vergisi Kanunu çıkarıldı. (11 Kasım).	• Japonya, ABD'nin Pearl Harbour üssüne saldırdı. (7 Aralık). • Almanya ABD'ye savaş ilan etti. (11 Aralık).
1942	• Sekizinci Şuâ yazdı.	• Almanya'nın Türkiye Büyükelçisi Von Papen'e suikast düzenlendi. • Varlık Vergisi uygulaması başladı.	• İngiltere ve ABD arasında Birleşmiş Milletler ittifakı kuruldu. Daha sonra bu ittifaka 22 devlet daha katıldı. (Ocak).
1943	• Kastamonu'dan Isparta'ya sevk edildi. • Isparta'da sorgulamadan sonra talebeleriyle Denizli Ağır Ceza Mahkemesine sevk edildi. • On Birinci ve On Üçüncü Şuâları yazdı.	• Amerikan başkanı Roosevelt, İngiltere başbakanı Churchill ve Türkiye'yi temsilen İsmet İnönü Kahire'de buluştular. (7 Aralık).	• Afrika'da İtalyan ve Alman birlikleri teslim oldu. (Mayıs). • Müttefikler Sicilya'ya saldırdı. Mussolini iktidarı düştü. (Haziran). • Alman ordusu Stalingrad'da teslim oldu.
1944	• On İkinci Şuâ yazdı. • Denizli Ağır Ceza Mahkemesi, talebeleriyle birlikte beraatine karar verdi. (15 Haziran). • Denizli'den Emirdağ'a sürgün edildi. (1 Ağustos). • Temyiz mahkemesi beraat kararını onayladı. (30 Aralık).	• Irkçılık-Turancılık davası başladı. (7 Eylül).	• II. Dünya savaşında müttefikler Normandiya çıkartmasını yaptı. • Arjantin'de Peron iktidarı başladı.
1945		• Türkiye Almanya ile Japonya'ya kağıt üzerinde savaş ilan etti. (23 Şubat). • Dörtlülük takrir ilan edildi. (7 Haziran). • Tan Gazetesi öğrenciler tarafından basıldı. (4 Aralık). • Anayasanın dili sadeleştirildi.	• Yalta Konferansı başladı. (4 Şubat). • İtalya müttefiklere teslim oldu. (29 Nisan). • Almanya kayıtsız şartsız teslim oldu. (7 Mayıs). • A.B.D. Hiroşima'ya atom bombası attı. (6 Ağustos). • A.B.D. Nagasaki'ye atom bombası attı. (9 Ağustos). • Japonya silah bırakma antlaşmasını imzaladı. (2 Eylül). • ABD Başkanı Truman zafer ilan etti ve İkinci Dünya Savaşı sona erdi. (2 Eylül). • Birleşmiş Milletler Örgütü kuruldu. (24 Ekim).

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Türkiye Cumhuriyeti Olayları	Dünyadaki Olaylar
1946	Risale-i Nur'lar teksir ile çoğaltıldı.	- Demokrat Parti kuruldu. (7 Ocak). - Amerikan filosu İstanbul'u ziyaret etti. (5-9 Nisan). - Tek dereceli milletvekili seçim kanunu kabul edildi. (5 Haziran). - İlk çok partili seçim yapıldı. (21 Temmuz). - Demokrat Parti 63 milletvekili ile meclise girdi. (21 Temmuz).	İlk elektronik bilgisayar yapıldı.
1947	Risale-i Nur'lar ilk defa Avrupa ülkeleri ve ABD'ye gönderildi.	Türkiye IMF'ye katıldı. (11 Mart).	- Truman Doktrini ile ABD Avrupa devletlerini tekrar kalkındırma politikasını hayata geçirdi. (12 Mart). - Pakistan bağımsızlığına kavuştu. - Yunanistan'da iç savaş başladı.
1948	- Talebeleri ile Afyon Ağır Ceza Mahkemesine sevk edildi. (28 Ocak). - On Dördüncü Şuayı yazdı.	Kurtuluş Savaşı komutanlarından Kazım Karabekir vefat etti. (25 Ocak).	- Gandhi öldürüldü. (30 Ocak). - İsrail devleti kuruldu. (14 Mayıs). - Çekoslovakya, Polonya ve Macaristan'da komünistler iktidara geldi.
1949	- Afyon'da talebeleriyle beraber tevkif edildi. - Afyon Hapishanesinden tahliye oldu. (20 Eylül). - Emirdağ'a gitti. (2 Aralık). - On Beşinci Şuayı yazdı.	- İlkokullara seçimli din dersi konuldu. (1 Şubat). - Ankara'da İlahiyat Fakültesi kuruldu. (4 Haziran). - Türkiye Avrupa Konseyine kabul edildi. (8 Ağustos).	- Çin'de komünist devrim başarıya ulaştı. - Endonezya bağımsızlığını kazandı. - NATO kuruldu. (4 Nisan). - Ürdün bağımsızlığına kavuştu.
1950	Seçim başarılarından dolayı Cumhurbaşkanı Celal Bayar'ı tebrik etti.	- Demokrat Parti iktidara geldi. (14 Mayıs). - Celal Bayar cumhurbaşkanı oldu. - Adnan Menderes başbakan oldu. - Arapça ezan okuma yasağı kaldırıldı. (16 Haziran). - Radyoda Kur'an ve dini program yayın yasağı kaldırıldı. (5 Temmuz). - Genel af kanunu çıkarıldı. (14 Temmuz). - DP hükümeti komünistlere karşı savaşmak üzere 4500 kişilik bir tugayı Birleşmiş Milletler emrinde Kore'ye gönderdi. (25 Temmuz). - İlkokullara mecburi din dersi konuldu. (21 Ekim).	Kore savaşı başladı.
1951	- Hristiyan âleminin bir nevi ruhani lideri olan Papa'ya <i>Zülfikar</i> kitabı gönderildi. (22 Şubat). - Şapka Kanununa muhalefet gerekçesiyle Emirdağ'da mahkemeye verildi.	Türkiye, NATO'ya katılma protokolünü imzaladı. (17 Ekim).	- İlk nükleer santraller kuruldu. - Libya bağımsızlığına kavuştu.

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Türkiye Cumhuriyeti Olayları	Dünyadaki Olaylar
1952	- Gençlik Rehberi Mahkemesinden dolayı İstanbul'a gitti. (22 Ocak). - Emirdağ'a döndü. - Afyon Mahkemesi duruşmasına katıldı. (30 Mayıs). - Samsun'da Büyük Cihad Gazetesinin yayını sebebiyle dava açıldı. - İngiliz asıllı müsteşrik bir yabancı Seb'a Semavat hakkında yedi günlük bir konferans vermeye başladı. Bediüzzaman'ın cevabı ve Nur Talebelerinin faaliyetleriyle konferansın ikinci günü Türkiye'yi terketti.	- Türkiye NATO'ya üye oldu. (18 Şubat). - Osmanlı hanedanının kadın üyelerine Türkiye'ye gelebilmeleri için izin verildi. (16 Haziran). - Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (Türk-İş) kuruldu. (31 Temmuz). - Köy Enstitüleri kapatıldı. (10 Ağustos).	Mısır'da krallığa karşı askeri darbe yapıldı ve Cemal Abdünnasır başkan oldu. (23 Temmuz).
1953	- İstanbul'da Rum Ortodoks Patriği Althenagoras ile görüştü. - Isparta'da hakkında yeni bir dava açıldı ve Isparta'ya gitti. - Isparta'ya yerleşmek üzere geldi. (23 Ağustos).	- Türkiye, Yunanistan ve Yugoslavya arasında dostluk işbirliğini öngören antlaşma imzalandı. (Şubat). - Dumlupınar denizaltısı, Çanakkale Boğazında Naboland isimli İsveç şilebiyle çarpıştı. (4 Nisan).	- Jeoseph Stalin öldü. (5 Mart). - Cemal Abdünnasır Mısır'da cumhuriyet rejimini hayata geçirdi. - Kore Savaşı ateşkesle sonuçlandı. - Francis Crick ile James Watson DNA molekülünün yapısını keşfetti.
1954		- Türkiye Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesini imzaladı. (20 Mart). - Genel seçimler DP'nin zaferi ile sonuçlandı. (2 Mayıs).	- Türkiye, Yunanistan ve Yugoslavya arasında "İttifak, İşbirliği ve Karşılıklı Yardım Antlaşması" (Balkan Paketi) imzalandı. (9 Ağustos). - Cenevre Konferansı yapıldı. - Cezayir'de bağımsızlık mücadelesi başladı. - Tunus ve Cezayir bağımsızlığına kavuştu.
1955	CENTO'nun kuruluşundan dolayı Cumhurbaşkanı ve Başbakanı tebrik etti.	- İstanbul'da gayrimüslimlere yönelik saldırılar başladı. (6-7 Eylül Olayları). - Hürriyet Partisi kuruldu. (20 Aralık).	- Türkiye ve Irak arasında ortak güvenlik ve savunmayı öngören Bağdat Paketi imzalandı. (24 Şubat). 4 Nisan'da İngiltere, 23 Eylül'de Pakistan, 3 Kasım'da İran bu pakta üye oldu. - Varşova Paketi imzalandı.
1956	- Afyon mahkemesi bütün Risale-i Nur'ların beraatine ve sahiplerine iadesine karar verdi. (Haziran). - Risale-i Nurlar'ın yayınlanması serbest bırakıldı.	Hükümet ortaokullarda din derisi okutulmasını kararlaştırdı. (13 Ağustos).	- Süveyş Kanalı bunalımı. - Polonya'da ayaklanma başladı. - İngiliz Hükümeti Başpiskopos Makarios'u sürgüne gönderdi. - Fas bağımsızlığına kavuştu.
1957	- Yapılan davet üzerine Isparta Askeri Tugay Camiinin temelini attı. (Nisan). - Genel seçimde DP'yi desteklediğini belirtti.	- Sanayi Bakanlığı kuruldu. (27 Mayıs). - Genel seçimleri DP kazandı. (27 Ekim).	- ABD'de Eisenhower doktrini kabul edildi. (5 Ocak). - Avrupa Ekonomik Topluluğu kuruldu. (25 Mart). - İlk uzay uydusu Sputnik fırlatıldı. (4 Ekim). - Vietnam'da iç savaş başladı. - Makarios serbest bırakıldı.

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Türkiye Cumhuriyeti Olayları	Dünyadaki Olaylar
1958		• Erzurum'da Atatürk Üniversitesi açıldı. (17 Kasım).	• Suriye ve Mısır Birleşik Arap Cumhuriyetini oluşturdu. (1 Şubat). • Irak, Ürdün'le Arap esasına dayalı bir federasyon kurdu. (14 Şubat). • Irak'ta kraliyet devrildi ve yerine cumhuriyet rejimi ilan edildi. (14 Temmuz).
1959	• Nur talebelerinin davetleri üzerine Konya ve Ankara'ya ziyaretlerde bulundu.	• Menderes uçak kazası geçirdi. (17 Şubat).	• Kıbrıs'ı bağımsız bir devlete dönüştüren Londra Anlaşması imzalandı. (19 Şubat). • Türkiye-ABD ikili anlaşması imzalandı. (5 Mart). • Nijerya bağımsızlığına kavuştu.
1960	• İstanbul'daki Nur talebelerinin daveti üzerine İstanbul'a gitti. (1 Ocak). • Ankara'ya son ziyaretini gerçekleştirdi. (11 Ocak). • Ankara'ya gitmesini yasaklayan hükümet kararı üzerine Emirdağ'a gitti. • Emirdağ'dan Isparta'ya geçti. (20 Ocak). • Isparta'dan ayrılarak Urfa'ya gitti. • Urfa'da İpek Palas Otelinde vefat etti. (23 Mart). • Halilü'r-Rahman Camii avlusundaki mezarına defnedildi. (24 Mart). • Naaşı kabrinden alınarak bilinmeyen bir yere götürüldü. (12 Temmuz).	• Tahkikat komisyonu kuruldu. (18 Nisan). • Ankara ve İstanbul'da öğrenci yürüyüşleri oldu. (28 Nisan). • Milli Birlik Komitesi hükümete darbe yaptı. (27 Mayıs). • Devlet Planlama Teşkilatı kuruldu. (1 Ekim). • DP'li yöneticilerin yargılandığı Yassıada mahkemesi başladı. (14 Ekim). • Milli Birlik Komitesi 14 üyesini ihraç etti. (15 Kasım).	• Willard Frank Libby, arkeoloji, jeoloji, jeofizik ve bilimin diğer dallarında, yaş tayini için karbon 14 yönteminin kullanımının keşfettiği için Nobel Ödülü'nü kazandı. • Rusya'ya iltica eden iki NSA görevlisi ABD'nin 40 ülkenin haberleşmesini dinlediğini açıkladı.

